ਪ੍ਰਿਯਾਇ

ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀਦੇ

ਕ੍ਰਿਤ

ਭਾਈ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਜ਼ਾਨੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

www.archive.org/details/namdhari

ਚੱਕ ਮਹਫੂਜ਼ ਬਗੈਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੋਈ ਨਾ ਛਾਪੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਿਯਾਇ

ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀਦੇ

ਕ੍ਰਿਤ

ਭਾਈ ਚੰਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਜਾਨੀ

ਜੋ

ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ

ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ

ਬੁਰਜ ਸਿੰਘਪੁਰੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੇ

ਸਾਧਸੰਗਤ ਦੇ ਲਾਭਲਈ ਛਪਾਏ

ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ੪੨੯

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੈਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ
ਭਾਈ ਬੁਧਸਿੰਘ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਯਤਨਨਾਲ ਛਪੇ

SECURITY INDIA

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਿਆਇ ਲਿਖਨਤੇ॥

ਦਸਮੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਭਾਈ ਮਨੀਸਿੰਘਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤਿਨਾਂਤੇ ਭਾਈ ਦਿਵਾਨਸਿੰਘ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤਿਨਾਂਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਿਆਲਸਿੰਘਜੀ ਤੇਭਾਈ ਖਜਾਨਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਬਖਸ਼ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਅਮਰਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਸੁਰਤਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਕਉਲਸਿੰਘ ਜੀ ਇਤਨੇ ਪੜ੍ਹੇ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਅਮਰਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਰਾਮਸਿੰਘਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤਿਨਾਂਤੇ ਭਾਈ ਚੰਦਾਸਿੰਘਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ॥ ੨ ॥ ਦੂਜੀ ਸੁਰਤਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸਸਿੰਘ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤਿਨਾਂਤੇ ਸੰਤਸਿੰਘਜੀਪੜ੍ਹੇਤਿਨਾਂਤੇਭਾਈਪ੍ਰਦੁਮਨਸਿੰਘ ਜੀਪੜ੍ਹੇ ॥੩॥ਤੀਜੀ ਭਾਈ ਕਉਲਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਜਸਾਸਿੰਘਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਭਾਈ ਚੰਦਾਸਿੰਘਜੀਤੇ ਦਇਆ ਸਿੰਘਜੀਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਭਾਈ ਭਗਵਾਨਸਿੰਘਜੀ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ॥

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿ ਹੈ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਜਿਸ ਕਾ ਸੱਚ ਰੂਪ ਝੂਠੇ ਕਾ ਸਤਿ ਹੈ ਨਾਮ ਕਿਆ ਪ੍ਰਸਿਧ

BY AIR MAIL

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

www.archive.org/details/namdhari

ਹੈ ਵਾ ਸਤ ਹੈ ਨਾਮ ਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਆਸਖਾਸ
ਪ੍ਰਪੰਚ ਜਿਸ੍ਰਸੈਂ ਵਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਆਸੇ ਰੋਕਾ
ਜਿਸਮੇਂ ਐਸਾ ਹੈ ਵਾ ਨਾਮ ਤੇ ਥੀਚ ਹੈ ਤੇ ਰੂਪਕਾ
ਅੰਧਜ਼ਾਹਾਰ ਕਰਨਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪੁਰਖ
ਪੂਰਨ ਹੈ ਵਾ ਪੂੰ ਨਰਕਾਂ ਤੇ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪੁਰਖ ਵਾ
ਪੁਰੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਕੋ ਖੈਕਰੇ ਸੋ ਪੁਰਖ ਵਾ ਏਕੋ ਪੁਰਖ
ਹੈ ਸਭ ਹੋਰ ਨਾਰੀਆਂ ਹੈਂ ਨਿਰਛਉ ਹੈ ਵਾ ਨਿਰ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਭਵ ਕਲਜਾਨ ਸਰੂਪਹੈ ਵਾ ਸਤਿਨਾਮ
ਕੈਸਾ ਹੈ ਜਪਣੇ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਕੋ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਇਸੀ ਤੇਨਿਰਵੈਰਹੈ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਕਾਲਸਰੂਪਹੈ
ਆਇਆ ਜੋ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਨੂ ਤੇ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ
ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੈ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਸ਼ਿਵ ਹੈਂ ਸੋ ਤ੍ਰਿਧਾ
ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਵਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਅਜੂਨੀ ਹੈ ਵਾ
ਐਸਾ ਜੋ ਅਕਾਲਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਮੇਰੀ ਰਤਿਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਹੈ ਅਜੂਨੀ ਹੈ ਭੰ ਕਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਹੈ ਵਾ ਅਜ
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਜਿਸਤੇ ਉਨਹੈਂ ਤੇ ਸੈਭੰ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ
ਹੈ ਵਾ ਸੈਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪ
ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਖੜਾ ਨੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਸਕਾ ਵਾ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਬਡਾ ਪ੍ਰਸ
ਮੰਦਰ ਰੂਪ ਹੈ ਇਸਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਹੈ ਵਾ ਇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੀ ਸਦਾ ਹੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਵਿਚਾਰੁ ਕਰ
ਗਵਤ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਚਾਰੁ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਚੁਪੈ
ਧਾਣੀ ਦੀ ਮੋਨ ਕਰਕੈ ਚੁਪ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਾਇਰਹਾਲਿਵੜ੍ਹਾਰੁ ਭੁਖਿਆ ਅੰਤਹੰਕਰਣਾ
ਦੀ ਵਾ ਭੁਖਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਭੁਖਿਆਂ ਰਹਿਣੇ ਕਰਕੈ
ਭੁਖ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ ਜੇ ਪੁਰੀਆਂ ਦੇ ਪੰਦਾਰਥਾਂ ਦੇ
ਭਾਰ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਈਏ ਸਹਸ ਕਿਆ ਹਜਾਰਾਂ ਲਖ
ਸਿਆਣਪਾਂ ਜੇ ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲ ਕੂੜ
ਦੀ ਪਾਲ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਟੁਟੇ ਰਜਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੈਂ
ਚਲਣਾ ਕਰੀਏ ਵਾ ਰਾਜੀ ਰਾਜੀ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਚਲਣਾ
ਕਰੀਏ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਚਿਆਰ ਭੀ ਹੋਈਏ ਤੇ ਕੂੜ
ਦੀ ਪਾਲਭੀ ਟੁਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਨੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਵ੍ਹਾ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਸਚਿਆਰ ਦਾ
ਰੂਪ ਹੋਈਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੂੜ ਦੇਹ ਆਦਿਕ ਜੋ ਹੈਂ ਏਨਾਂ
ਦਾ ਪਾਲਨਾ ਕੈਸੇ ਟੂਟੈ ਰਜਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ
ਸ੍ਰੁਤੀ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀ ਤਿਨਾ ਮੈ ਕਰੀਏ ਚਲਣਾ ਤਿਸ
ਕਰਹਿ ਸਚਿਆਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਣ
ਲੈਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਕਰਮ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਕਰ ਕੂੜ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਟੁਟਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧ ॥
ਹੁਕਮਿ ਦੇ ਮੰਨਣੇ ਕਰਿ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਵਾ
ਹੁਕਮੀ ਦੇ ਹੁਕਮਿ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛੁਟਿਆਈ । ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇਬੁਝੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਨ ਕਰਦਾਕਦਾਚਿਤਭੀ॥੨॥ਪਹਿਲਾਗਾਵੈਕੋਤਾਣਨਿਖੇ ਹੀ ਸਾਰੁ ਕਰਨਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਗਾਇ ਸਕਦਾ । ਗਾਵੈਕੋਤਾਣਿ ਵਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲ ਤਾਣ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਨਾਰਦ ਪੰਚ ਰਾਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਣੰ ਕਰ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਸਾਂਖ ਵਾ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆਂ ਤੇ ਅਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਨਿਆਇਕ ਜੋ ਕਠਨ ਵਿਦਿਆ ਤਿਸਕੋ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਥਲਕੋ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸਮੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਰਚਨਰਕੇ ਖੇਹ ਕਰ ਦੇਤਾ ਹੈ ਐਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਕ ਤਿਸਕੇ ਥਲ ਕੋ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਕਰਮਾ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈਲੈਂਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਦੇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਮੀਮਾਂਸਕ ਤਿਸਕੇ ਥਲਕੋ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਜਾਣਕੇ ਵੇਦਾਂਤੀ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਵਾ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਜਾਨਣੇ ਜਪਣੇ ਦਿਸਟਤੈ ਦੂਰ ਹੈ ਐਸੇ ਪਤੰਜਲੀ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਤਿਸਕੇ ਤਾਣ ਕੋ, ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਵਿਖੇ ਸਾਧਨਾ ਕਾ ਤਾਣ ਹੈ ਦਾਤਾਂ ਜੋ ਹੈਂ ਦਿਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਂ ਨੀਸਾਣ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਣ ਕਰ ਕੋਈ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਤਾਣ ਕੋ ਕ਼ੁਣ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਵਡਿਆਈਆਂ ਉਸਤਤੀਆਂ ਤੇ ਆਚਾਰ ਯਗਜਾਦਿਕ ਤਿਨਾ ਦੁਆਰਾ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ । ਵਿਖਮ ਵਿਦਿਆ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਵਿਚਾਰੁ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

www.archive.org/details/namdhari

ਕਰਕੇ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਤਾਣਿ ਕੋ ਸਾਜਿਆ ਜੋ ਹੈ ਦੇਹ ਤਿਸਕੇ ਅਭਿਮਾਨ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਤਾਣ ਕੋ ਜੀਵ ਭਾਵ ਕੋ ਲੈਕਰ ਫੇਰ ਦੇਹ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇ ਹੋਇ ਤਿਸਕੀ ਤਾਣ ਕੋ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਜਾਪੇ ਕਿਆ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਅਰ ਦੇਖਣੇ ਮੈਂ ਜੋਆਂਵਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਤਿਸਕਾ ਦੂਰ ਕਿਆ ਪਰਾ ਰੂਪ ਜਾਣਕੇ ਤਿਸਕੇ ਤਾਣ ਕੋ ਕੋਈ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਣਕੇ ਕੋਈ ਗਾਂਵਦਾਹੈ ਤਿਸਕੇਤਾਣ ਕੋ ॥ ੩ ॥ ਫੇਰ ਭੇਟਾ ਵਾ ਮੁੜਕੇ ਕਿਆ ਅਗੇ ਰਖੀਏ ਇਸ ਨਾਮ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਰੂਪੀ ਕਪੜਾ ਆਂਵਦਾ ਹੈ। ਸਿਧਾਂ ਕਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ-ਕਰਮਾ ਕਰਕੇ ਮੋਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ਉਤੂ-ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਨਾਸੀ ਹੈ ਸਰੀਰਵਤ ਮੋਖ ਨਾਸੀ ਨਹੀਂ ਨਦਰੀ ਨਦਰ ਕਰਕੇ ਮੋਖ ਸਰੂਪ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਗਾਵਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨਾਪਾਸੋਂ ਸ੍ਰਵਨਕਰੀਏ ਤੇ ਮਨਨ ਕਰੀਏ ਤੇ ਰਖੀਏ ਨਿਧਿਆਸਨ ਕਰੀਏ ਤਦਨੰਤਰਭਾਉ ਕਰੀਏ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੁਖ ਦਾ ਪਰਾ ਜੋ ਹੈ ਹੁਰੀ ਸੁਖਾਂਦਾ ਘਰਿ ਤਿਸਮੈਂ ਲੈ ਹੋਇਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰ ਜੋ ਹੈਂ ਮੁਖ ਤਿਨਾਂਦਾ ਸਬਦਿ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਵੇਦੰ ਕਿਆ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੋ ਹੈਂ ਪੂਜ ਮੁਖ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੂਪ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂ ਸੁਣ ਗੁਣਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਰਦੇ ਹੈਂ। ਤੇ ਗੁਣਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਇਸਤੇ ਗੁਰੂਗੋਰਖ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਤੀ ਕੋ ਲੈ ਕਰਦੇਹੈਂ ਇਸਤੇ ਗੁਰੂ ਈਸਰ ਰੂਪ ਹੈਂ ਵਰ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਹੇ ਸਿਖ ਤੇਰੇ ਕੋ ਆਤਮ ਪਦ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ ਇਸਤੇ ਗੁਰੂਪਾਰਬਤੀ ਰੂਪ ਹੈਂ ਤੇ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਕੇ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਤੇ ਗੁਰੂ ਲਛਮੀ ਰੂਪ ਹੈਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਕੇ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਇਸਤੇ ਗੁਰੂ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਰੂਪ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਏਕਤਾ ਦੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕ ਜੋ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰਹੈਂ ਸੋ ਮੈਨੂੰਆਪਣਾ ਆਪਵਿਸਰਨਹੀਂਜਾਂਦਾ॥੫॥ਜੇਗੁਰਾਂਦੀ ਏਕਤਾ ਵਾਲੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮੁਤਿ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਰਤਨ ਵੈਰਾਗ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਮਾਣਕ ਸ੍ਵਾਦੀ ਤੀਨ ਤੇ ਜਵਾਹਰ ਸਖਿਆਤਕਾਰ ਜਵਕਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੀ ਵੇਗ ਆਸਰਬ ਓਰਤੇ ਜੋ ਹਰੇ ਸੋਕਹੀਏਜਵਾਹਰਾਈ। ਜਸ ਮੁਖ ਪਰ ਤੇ ਕੀਰਤੀ ਪਸਰਾਤ ਵਾ ਜਸ ਇਸ ਲੋਕ ਮੈਂ ਤੇ ਕੀਰਤੀ ਪ੍ਰਲੋਕਮੈਂ ਵਾ ਜਸਕਹੀਏ ਜਿਸ ਕਰ ਜਸ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਕਰਮਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਜ਼ਗਮੈਲੇਇ। ਨਿਰਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਗੁਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਣਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਗੁਣ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜੇਹੜੇ ਦੈਂ ਸੰਪਤੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੋ ਗਿਆਨ ਗੁਣ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ। ਤੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆਂ ਗਰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਣਰਸੀ ਗਲ
ਮੈਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਤੇ ਪਾਪਾਂਦੇ ਨਾਸਕਰਣੇ
ਵਾਲੇ ਜੋ ਧਨੰਤਰੁ ਆਦਿਕ ਵੈਦ ਤੇ ਧਾਪਾਂ ਦੇ ਨਾਸ
ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਵਿਆਸਿ ਪੰਡਤ ਨਾਮਕੋ ਜਿਨਾਂ
ਸੁਣਿਆਂ ਹੈ ਸੋ ਮੰਦਾਂ ਤੇ ਮੁਖ ਸਲਾਹਣੇ ਜੋਗ ਹੋਇ
ਗਏ ਹੈਂ ਵਾ ਮੁਖੀਆਂਦੇ ਸਲਾਹਣੇ ਜੋਗ ਹੋਏਹੈਂ ਨਾਮ
ਦੇ ਸੁਣਨੇ ਕਰਕੇ ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦੀਹੈ
ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਤਨ ਭੇਦ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਨ ਦਾ
ਭੇਦ ਅਸਤ ਜੜ ਦੁਖ ਰੂਪ ਵਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਂਦੀਹੈ ॥੮॥ਮੰਨੈ ਸਕਲ ਭਵਨਕੀ ਸੁਧ
ਅੰਤਰ ਜਾਮਤਾ ਵਾ ਨਾਮਰੂਪ ਅਸਤੀ ਭਾਂਤੀ ਪ੍ਰੇ ਸਤਾ
ਵਾ ਜਿਤਨੀ ਸਾਰਿਆਂ ਭਵਨਾ ਕੀ ਸੁਧਹੈ ਉਤਨੀਉਸ
ਇਕ ਨੂੰ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਵਾ ਬਹਤਰ ਕ਼ਰੋੜ ਬਹਤਰ ਲਖ
ਦਸ ਹਜਾਰ ਦੋ ਸੈ ਤੇ ਇਕ ਨਾੜੀ ਅਸਥੂਲਹੈ ਨਾਮ
ਸੁਣਿਆਂ ਤਾਂ ਅਠਸਠ ਕਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਿਆ ਹੈ ਨਾਮ
ਜਿਨਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਹੈ ਸੋ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਸਰੁ ਜੋ ਵੇਦਹੈਂ ਤਿਨਾ
ਕੋ ਵੀਚਾਰੁ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਗੁਣਾ ਦੇ ਅਗਾਧ ਸਰ ਹੋਇ
ਗਏ ਹੈਂ ਵਾ ਗੁਣ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਰ ਜੋ ਹੈਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਤਿਨਾ
ਕੋ ਗਾਹਿ ਕਿਆ ਦਮਨ ਕਰ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਪੀਰ ਤੇ ਸੇਖ
ਕਿਆ ਰਹਿਤ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਂ। ਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਰੂਪਹੋਇ
ਗਏ ਹੈਂ ਅਸਗਾਹਿ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਸੋ ਹਾਥ ਹੋ ਜਾਂਦਾਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਅਸਗਾਹੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹਸਤਾਮਲ ਵਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਹਾਥ ਜੋ ਤੁਛ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੀਵ ਸੋ ਅਸਗਾਹੁ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕੋ ਮਨਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਮਨੁੰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇਦੇ ਅੰਕ੍ਰਿਪ੍ਰਾਯਕੋ ਜਾਣਦਾਹੈ।੧੦। ਪੰਚ ਜਨਾ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕੀਤੇ ਹੈਂ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਆਦਿਕ ਤੇ ਪੰਚਾਂ ਦੇ ਮਾਰਣੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈਂ ਕਾਮਾਦਿਕ ਜੋ ਹੈਂ ਤੇ ਪੰਚ ਜਿਨਾਨੇ ਰੋਕੇ ਹੈਂ ਸਬਦ ਸਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਦਰਗਹ ਮਾਨ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਪੰਚਾਂ ਤੇਤਾਂਦੀ ਰਹਿਣੀ ਜਿਨਾਨੇ ਧਾਰੀ ਹੈ ਓਹ ਸੋਭਦੇ ਹੈਂ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਖੇ ਓਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪੰਚੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਧਜਾਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਲਗਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਕਹੇ ਹੈਂ ਤੁਸਾਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾ ਭੀ ਕੋਈ ਅੰਤ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਕਹੇਂ ਕਰਤੇਦੇ ਕਰਣੇ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ ਤਿਸਦਾ ਕਉਣ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰੇ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀਵ ਜਾਤੀਦੇ ਖਾਨ ਪਾਨ ਦਾ ਵਿਹਾਰੁ ਕੈਸਾਹੈ ਤਿੰਨਹਜਾਰ ਕ੍ਰੋੜ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹੈ ਧੌਲ ਤੇ ਧਰਤੀ ਹੋਰ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇਹੈ ਇਸ ਕਰ ਅੰਨ ਵਸਥਾਦਿ ਦੋਸ਼ ਸਾਰੇ ਆਏ ਇਸਤੇ ਧ੍ਰਮ ਰੂਪੀ ਧੌਲ ਹੈ ਤੇ ਰੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਜੀਵ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਵ ਰਚੇ ਹੈਂ ਸਭਨਾਦੇ ਸਿਰ ਲੇਖ ਰੂਪੀ ਕਲਾਮ ਹੈ ਵਾ ਸਭਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਵਡੀ ਕਲਮ ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਕਰਕੇ ਕਿਤਨਾ ਤਾਨ ਹੈ ਮੇਰੇ ਮੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਲਾਹਵਾਂ ਕੇਤਾ ਤਾਣ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਸੂਰਮੇ ਮੁਖ ਪਰ ਸਾਰ ਕੋ ਭਖਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸੂੰਰਮੇ ਮੁਖ ਸਾਰ ਨੂੰ ਭਖ ਕਿਆ ਉਚਾਰਦੇ ਹੈਂ ਸਾਥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜੋਰਦਾ ਅਮਰ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਅਸੰਖਮਲੇਛ ਮੰਲ ਦਾ ਭਖ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਮਲ ਕਿਆ ਜੋ ਦੁਖਾਇ ਖਾ-ਣਾ ਕਠਾ ਕਰਕੇ ਜੇਹੜਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਕਰਣਾਂ ਕਰਤ ਸੋ ਲਿਖ ਲੈਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਓਹ ਜੇਕੋ ਕਰੇ ਓਨਾਂਕੋ ਸੋ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤਿਲਕਾ ਮਣਭਰ ਵਾ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਤਿਲਮਾਤ੍ਰ ਮਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਾਦਿਕ ਸੁਖ ਵਾ ਜੇਕੋ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਂਵਦਾ ਤਿ ਲਕਟ ਵਾਲਾ ਮਾਨ ਸੁਣਿਆਂ ਮੰਨਿਆਂ ਤੇ ਮਨਿ ਵਿ ਖੇ ਕੀਤਾ ਨਿਧਿਆਸਨ ਤਾਂ ਹੋਯਾ ਭਾਉ ਗਿਆਨ ਅੰ ਤਰਿ ਜੋਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਤੀਰਥ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਮਲਕੇ ਨ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਅੰਤਰਾਇ ਗਤਿੰ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮ ਲਨਾਉਂ ਕਿਆ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਵਾਂ ਮਲ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਾਰਣੇ ਕੋ ਨਾਉਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸੁਅਸਤਿ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਆਥ ਮਾਇਆਕੀ ਥ ਣਾਉਟ ਥਣੀ ਤਿਸਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਹੋਏ ਵਾ ਸੁਅਸਤਿ ਤੇ ਥਾਣੀ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਤਿਸਤੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਹੋਏ ਵਾ ਸੁਅਸਤਿਕਲਿਆਨ ਸਰੂਪਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਆਥਿ ਕ ਹੀਏਹੈ ਤਿਸਤੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾਂਕੀ ਥਣਾਉਟਹੋਈ ਸਤਹੈ ਸ੍ਰਹਾਵਣ ਕਿਆ ਚੇਤੰਨਹੈ ਸਦਾਹੋਵੇ ਜਿਸਦੇ ਮਨ ਵਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੇ ਚਾਉ ਸੋ ਕਹੀਏ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ਕੈਸੇ ਸਲਾਘਾ ਕਰਾਂ
ਇਸਕੀ ਸਾਲਾਹੀਨੂੰ ਕਿ ਵਕਰਆਖਾਂਉਤਪਤੀਕਰਦਾਹੈ
ਤੇਕਿਉਂ ਵਰਨੀਪਾਲਨਾਕਰਦਾਹੈਤੇਕੈਸੇਜਾਣਾਜੋਸੰਘਾ
ਰੁਕਰਤਾਂਹੈ॥੨੨॥ਓੜਕਨੂੰ ਓੜਕ ਜਤਨਕਰਕੇ ਭਾਲ
ਥਕੇ ਸਹਿਸਰਿਖੀਮੁਨੀ ਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂਪੁਰਾਨ
ਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਤੈਂ ਅਠਾਰਾਂ ਹਜਾਰਆਲਮ ਤੇ ਚਾਰਕਤੇਬਾਂ
ਕਹਤੀਆਂਹੈਂ ਤੇ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਜੋ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ਇਕ ਵਾਰਤਾ
ਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਕਿਆ ਅਸਲੂ ਵਾਸਦੇਵ ਇਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ
ਹੋਰ ਸਭ ਧਾਤ ਰੂਪ ਹੈਨ । ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਮਾਤ੍ਰਹੈਨ
ਵਾ ਧਾਇਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਪੰਚ ॥੨੩॥ ਸਾਲਾਹੀ ਜੋ ਸੰਤ
ਹੈਨ ਸੋ ਸਾਲਾਹੰਦੇਹੈਨ ਪੈਰ ਇਤਨੀ ਸੁਰਤ ਉਨਾਂ ਭੀ
ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਤਨਾਂਕੁ ਹੈ ਵਾ ਏਤਤ
ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਮੈ ਸੁਰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈਆ ਨ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾ-
ਹੜੇਕੀ ਨਿਆਈਂਛੋਟੇਵਡੇਸੰਤਹੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾਹੈ ਅੰਤਕੋ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ
ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ । ਵਾ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਦ ਰੂਪ
ਹੋਇ ਜਾਂਦੇਹੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਸਾਹਾਕਾਂ
ਸੁਲਤਾਨ ਜੋ ਤਿਸਨੂੰ ਮਨੋ ਨਹੀਂਵਿਸਾਰਦੇ ਵਾ ਨਹੀਂ
ਵਿਸਾਰਦੇ ਐਸੇ ਜੋਹੜੇ ਕੀੜੀ ਤੁਲ ਨਿੰਮਰਤਾ ਵਾਲੇ
ਸੰਤਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਤੁਲ ਨਾ ਹੋਵਨੀ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਸ-
ਦਰਸ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਮਾਲ ਧਨਹੈ ਵਾ ਗਿਰਹ ਘਰ ਸੇਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਿਟੇਹੈਂ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮਾਲ ਧਨ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਹੈਂ ਵਾ ਗਿਰਾ ਕੇ ਹਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਇੰਦਰ ਹੈ ਸੋ ਕਹੀਏ ਤਿਸਕੇ ਸਦ੍ਰਸ ਤੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਹੈਂ ਤੇ ਮਾਲ ਧਨ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਹੈ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਤੇ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲੇ ਜਗਜਾਸੂ ਵਾ ਏਹੁ ਜੋ ਪੂਰਬ ਉਕਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹੈਂ ਤਿਸਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੇਡਾ ਵਡਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤੇਡਾ ਵਡਾ ਉਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ। ਭਾਵ ਇਹ ਨਾਮ ਮੈਂ ਤਦਾਕਾਰ ਹੋਵੈ। ਵਾ ਜਿਸਨੂੰ ਨਦਰੀ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀ ਦਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਤੇ ਵੇਦ ਰੂਪੀ ਮੁਕਰ ਲੈਕਰ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੈ ਲੈ ਪਾਵੰਦੇ ਹੈਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪਾਤ ਸ਼ਾਹੁ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤ ਦੀ ਸਲਾਹਿ ਬਖਸ਼ੇ ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਮੁਲ੍ਹਾ ਸਮਾਹਿ ਪਰੇਮਾਦੀ ਗੁਣਾ ਮੈਂ ਸਮਾਉਣਾ ਅਮੋਲਕਹੈ ਵਾ ਸਮਾਹਿ ਅਨੰਦ ਹੋਯਾ ਹੈ ਅਮੋਲਕ ਵਾ ਅਮੁਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ॥੨੭॥ ਸੋਦਰ ਸੰਸਾਰ ਸੋ ਘਰ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾ ਸੋ ਦਰ ਸਤਸੰਗ ਸੋ ਘਰ ਸਰੂਪ ॥੨੮॥ ਜੁਗਤ ਜੁੜਨਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਡੰਡਾ ਹੈ ਆਨੀਲ ਅਣ ਗਿਣਤ ਵਾ ਅਕਲੰਕ ਵਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਵਾ ਸਚੁ ਰੂਪ ਹੈ ਨੀਲਾਦੀ ਰੰਗਾਂਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ॥੩੦॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਏਕ ਜੋ ਮਾਇਆ ਈਸਰ ਸਾਥ ਜੁੜਕੇ ਵਿਆਈ ਪਰਸੂਤ ਹੋਈ ਵਾ ਇਕ ਜੋ ਮਾਇਆ ਵਾਲਾ ਤਿਸਸਾਥਮਾਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੁੜਕੇ ਵਿਆਈ ॥ ੩੬॥ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਜੋ ਖੰਡ ਸ ਮੂਹ ਹੈ ਤਿਨਾਂਨੇ ਗਿਆਨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਧਾਰਕੇ ਸਭ ਕਾ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸ਼ਰਮ ਵੈਰਾਗ ਕੋ ਧਾਰ ਕਰ ਜੋਹੜੇ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਖੰਡ ਸਮੂਹ ਤਿਨਾਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ਸਢਾਉ ਹੈ ਵਾ ਬਣਾਵਟ ਸਢਾਉ ਹੈ। ਜਿਨਾਂ ਪਰ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈਹੈ ਤਿਨਾਂ ਖੰਡ ਕਿਆ ਸਮੂਹਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰ ਵਾਲੀਹੈ ਜਿਨਕਉ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਹੋਈ ਤਿਨਕਉ ਏਹ ਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਈ॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਨਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮਨ ਕਰਕੇ ਨਾ ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਵਾ ਕੀਮਤ ਪਾਈ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਿਨਾਂ ਪਾਸੋਂ। ਤੇਰੇ ਕਹਿਣੇ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇਮੈਂ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ਚੀਰਾ ਦਫੜ ਵਾ ਪਰਵਾਨਾ ਵਾ ਹੱਦ ਸਭ ਸੁਰਤੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰਕੇ ਸੁਰਤ ਕਮਾਈ ਪਰ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸਭ ਕੀਮਤ ਜੋਤਸੀਆਂ ਮਿਲ ਕਰਕੈ ਕੀਮਤ ਪਾਈ ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰਛਾਈ ਵਾ ਗੁਰ ਦੇ ਗੁਰ ਜੋ ਗੁਰ ਹੈਂ ਵਾ ਗੁਰ ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਗੁਰ ਹਾਈ ਹੈ ਤ ਸਿਧਾਂਪੁਰਖਾਂ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈ ਸਿਧੀਆਂ ਜੋਹੈਂ ਕਰਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮਿਲੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਠਾਕਰਹਾਈ ਆਂ ਠਾਕੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂਹੈਂ ਵਾ ਨਹੀਂ ਠਾਕੀਆਂ ਰਹਿੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੀਆਂ ॥ ਆਸਾ ਮਃ ੧ ॥ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰੇਮ ਵਿਵਸ ਨਿਤਜੰ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਉਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਚਾਰੇ ਕਰੈਂ ਛਿਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਹੇ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਕਰਤੇ ਹੋ ਕੁਛ ਵਿਹਾਰ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੁਪ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਸਰਧਾ ਦੇ ਖਾਇ ਧਾਰਣੇ ਕਰ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ਉਸ ਭੁਖ ਦਾ ਭੋਜਨ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਖਾਣੇ ਕਰ ਚਲੀ ਅਹਿ ਦੂਖ ਵਾ ਉਸ ਭੁਖ ਕਰਕੇ ਚ ਕਹੀਏ ਪੁਨਃ ਖਾਇ ਲਈਅਹਿ ਦੂਖ । ਇਹ ਜੋ ਪੂਰਬ ਉਕਤ ਗੁਣ ਹੈਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮੈਂ ਨਾਹੀ ਵਾ ਗੁਣ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ ਦੇ ਸਦਰਸ ਨਾਹੀਂ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸਰਣ ਨਹੀਂ ਆਏ ਵਾ ਜੋ ਸੰਗ ਤ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਰਣ ਨਹੀਂ ਆਏ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਧੁਰੋਂ ਮਸਤਕ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਲੇਖ ਤਿਨਾਂਨੇ ਹਰ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਪਾਈ ਸੈਲ ਪਥਰ ਖੁਸ਼ਕ ਪਥਰ ਵਾ ਪਥਰ ਦੀ ਸਿਲਾ ਮੈਂ ਜੰਤ ਉਪਾਏ॥ ਊਡੇ ਜੋ ਕੂੰਜਾਂ ਹੈਂ ਸੋ ਉਡ ਆਵੈ ਸੈਕੋਸਾਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਵਨ ਚੋਗ ਖਿਲਾਰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਕਵਨ ਚੋਗ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟਾਂਘਟਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋ ਰਜਾਈ ਇਕੋ ਪੁਰਖ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਜਿਨਾਂ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਕਰਕੈ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨੂੰ ਧਿ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਇਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਲੀਏ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜੋ ਪੂਜਾ ਹੈ ਸੋ ਅਨੇਕ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਜ਼ੋ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤੇ ਅਨੇਕ ਜੋ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀਆਂ ਤੇਰੇ ਲੀਏ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਂ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਕਿਰਿਆ ਖਟ ਕਰਮਾਦੀ ਕਰੰਤਾ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਹੋਇਕੇ ਤੁਧ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਸਭ ਉਪਾਈ ਤੁਧ ਆਪੇ ਸਿਰਜ ਪਾਲਕੇ ਸਭ ਗੋਈ ਮਿਲਾਈ ਹੈ ਆਪਣੇ ਮੈਂ ॥੨॥ ਵਿਜੋਗ ਸਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਛੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਜੋਗ ਸਮੈ ਵਿਛੜੇ ਦਾ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜੇਹੜਾ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਵਿ-ਜੋਗੀ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਮਿਲਨ ਤੇ ਵਿਛੁੜਿਆ । ਜੇਹੜਾ ਸੰਜੋਗੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਛੜੇ ਦਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਮੇਲ ॥ ੩॥ ਤਿਤ ਸੰਸ੍ਰਾਰ ਸਰੋਵਰ ਮੈਂ ਭਇਆ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ਜਿਸਕਾ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਵਕ ਤਿਸਨੇ ਕੀਆ ਹੈ ਮੋਹ ਰੂਪੀ ਪੰਕਜ ਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਖ਼ੁਧੀ ਰੂਪੀ ਪਗ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਹਮਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਹਿ ਡੂਬ ਰਹੇ ਹੈਂ ਵਾ ਤਿਸ ਸਰੋਵਰ ਮੈਂ ਭਇਆ ਹੈ ਨਿਵਾਸ ਜਿਨਾਂਦਾ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਪਾਵਕ ਮਾਇਆ ਤੇ ਸੀਤਲ ਕੀਆ ਹੈ ਪਗ ਪੰਕਜ ਮੈਂ ਜੇਹੜੇ ਮੋਹਤ ਹੋਏ ਹੈਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੋਂਦੇ । ਹਮਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਹ ਡੂਬ ਕਿਆ ਹਮਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਦਾ ਮੁਗਧ ਬਿਅਰਥ ਜਨਮ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥ ਭਈ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮਨੁਖ ਦੇਹ ਵਾ ਦੇਹੁਰੀ ਦਲੀਜ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਦੇਹੁਰੀ ਮਟੀ ਲੀਤੀ ਹੈ ਪੋਚਾ ਪਾਚੀ ਹੋਇ ਰਹੀ
ਹੈ ਭਵਜਲ ਤਰਨਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ਉਦਮ ਮੈਂ ਲਾਗ ॥

੧ਓ ਆਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਹਾਲਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਕੋ ਭੀ ਦੇਖੇਗਾ ਦੇਵਨ ਹਾਰ। ਵਾ ਨਿੱਤਨਿੱਤਹੇਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲਣਾਕਰ ਤੂੰ ਡੀ ਦੇਵੰਨ ਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ ਤੇਰੇ ਦਾਨੇ ਖਜਾਨੇ ਕੀ ਕੀਮਤ ਨਾਂ ਪਵੈ ਤਿਸ ਤੇਰੇ ਦਾਤੇਕਾ ਕਵਨ ਸੁਮਾਰ ਕਰੇ ਵਾ ਹੇ ਜੀਵ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਦਾਨਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਪਵੰਦੀ ਤਿਸਦਾਤੇਦਾਕਉਨਹੈ ਜੋਤੂੰਸੁਮਾਰਕਰੇਂ ਸੰਮਤਦੇ ਅਨੁ ਸਾਰ ਮਿਰਤੂ ਰੂਪੀ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿੰਦ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣ ਵਰ। ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਤੇਲ ਪਾਵਹੁ । ਵਾ ਸੰਬਤ ਜੋ ਹੈ ਗਿਆਨ ਤਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਵੇਦਮੈਂ ਲਿਖਿਆਹੈ ਤਥਾਚ

ਸ੍ਰੁਤਿ ਃਰਿਤੇ ਗਿਆਨ ਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ਬਿਨਾਂ ਗਿਆਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸਤੇ ਮਿਲਕਰ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰਾਗ ਰੂਪੀ ਤੇਲ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਘਰ ਘਰ ਮੈਂ ਏਹੁ ਪਾਹੁਚਾ ਫਿਰ ਰਹਿਆਹੈ ਸਦੜੇ ਨਿੱਤ ਪਵੰਨ ਜੋ ਪਾਸੋਂ ਨਿੱਤ ਮਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ । ਵਾ ਘਰ ਘਰ ਜੋ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਸਦੜਾ ਨਿੱਤ ਪੈਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹੁਚਣਾ ਕਰੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵਿਖੇਸਦਣ ਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਏ ਨਾਨਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋਦਿਹ ਆਵੰਨ। ਸੋ ਦਿਨ ਆਵਨਗੇ ਕਿੰਤੂ ਨਹੀਂ ਵਾ
ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਆਵਨਗੇ ਤੇਰੇ ਪਰ ਭੀ ਵਾ ਸੋ
ਦਿਹ ਆਵਨਗੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਇਸਤੇ ਅਗੇ ਸਿਮਰ ਸਦਣ
ਹਾਰ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਜੈਘਰ ਕਰਤੇ ਦੀ
ਕੀਰਤੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਘਰਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਖ
ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇਰੀ ਵਾ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੈਘਰ ਕਰਤੇ
ਮੈਂ ਕੀਰਤੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਸੋ ਘਰਮੈ ਰਖ ਸਾਨੂੰ
ਵਡਿਆਈ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇਰੀ ਵਾ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇਗੀ
ਤੇਰੀ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਰਖਿਆਹੈ॥੧੫ ਪੰਦ੍ਰਾਂਵੇਰ ਨੇਤ੍
ਕਾ ਮੀਟਣਾ ਉਘੇੜਨਾ ਏਹ ਵਿਸਾ ਤੇ ੧੫ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਵਿ-
ਸਿਆਂਕਾ ਇਕ ਚਸਾ ੩੦ ਚਸੇਕਾ ਪਲ ਸਠ ਪਲਕੀ
ਘੜੀ ਮਾਹੁ ਮਹੀਨਾਹੋਆ ਵਰ੍ਹਾ ਵਾ ਕੰਭ ਜਨਕ ਮੋਤੀ
ਜੜੇ ਹੋਏ ਹੈਂ ਮੋਤੀ ਵਾ ਜਾਣੋ ਮੋਤੀ ਹੈਂ ਵਾ ਜਨਕ ਦੇ
ਧੱਗਾ ਕਾ ਧੁਖਾਂ ਏਹ ਧੂਪਹੈ ਤੇ ਮਲਿਆਗਰ ਸੁਗੰਧੀ
ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਜੋ ਵੇਦ ਹੈ ਏਹੁ ਭੇਰੀਹੈ ਕਿਆ ਰੂਪੀ
ਜਲ ਦੇਵੋ ਮੈ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਵਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮ
ਜਲ ਦੇਵੋ ਮੈਂ ਸਾਰਿੰਗ ਕੌ ਜਾਤੇ ਤੇਰੇਮੈਂ ਵਾਸਾ ਹੋਇ
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਚਲਹਿ ਵਿਚਰਦੇ ਹੈਂ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ
ਹਉਮੈ ਰੂਪੀ ਕੰਡਾ ਚੁਭੈ ਦੁਖ ਪਾਂਵਦੇਹੈਂ ਦੁਖ ਜਨਮਦਾ
ਤੇਮਰਣਦਾਭੋਖੰਡਾਹੈ ਵਾ ਜਨਮਮਰਣਦਾਦੁਖ ਜੋ ਉਤ
ਪਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆਸੀ। ਵਾ ਭਵਸੰਸਾਰ ਮੈ ਦੁਖ ਖੰਡਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੇ ॥੫॥ ਕਰੋ ਬਿਨੰਤੀ ਕਹੋ ਬਾਲੀ ਕਰਕੇ ਤੇ ਸੁਣੋ ਕੰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲਕਰੋ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਏਹੁ ਵੇਲਾਹੈ ਗੁਰਾਂਦੇ ਉਪਦੇਸਤੇ ਹਰੀਦਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਮ-ਨ ਮੈ ਬਸੇਰਾ ॥

੧ ਓ ਸਿਰੀਰਾਗ ਮਹਲਾ੧॥ਮਤਦੇਖ ਕ-ਰ ਭੁਲਾਵੀਸਰੈ ਭੁਲੇਹੋਏ ਨੂੰ ਤੇਰਾਨਾਉਂ ਚਿਤ ਨਾ ਆ ਵੈ ਕਰੇ ਰੰਗ ਪਸਾਉ ਰੰਗ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਪਸਾਰੇ ਕਰੇ ਵਾ ਹਮ ਪਸਾਰੇ ਕਰੀਏ ॥੨॥ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਜੋਹੜਾ ਆ ਖਿਅਟਾਦਾ ਆਖਣਾਹੈ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਕਰਦਾਹੈ ਤਮਾਇ ਖਾਸ । ਵਾ ਦਾਤ ਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਏਹ ਜੀ ਉ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਮਾਇ ਇਛਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕੁਸਾ ਕ-ਟੀਆ ਵਾਰੁ ਵਾਰੁ ਕੁਸਾ ਕਹੀਏ ਕਾਂਸੀ ਵਿਚ ਕਲਵਤ੍ਰ ਲੈਣਾ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਟਾਣਾ ਏਹਹੈ ਕਟ ਕਟਕੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹੋਮਣਾ ਪੀਸਣ ਪੀਸਣਾਏਹਹੈ ਜੋ ਹਿਮਾਲੇਆਦਿਕ ਮੈ ਗਲਣਾ ਅਗੀ ਸਾਥ ਜਲਣਾ ਏਹੁਹੈ ਪਾਂਚ ਧੁਨੀ ਤਾਪਣੀ ਭਸਮ ਸਾਥ ਰਲਜਾਣਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਭਸਮ ਵਿਖੇ ਲੇਟਣਾ ਤੇ ਭਸਮ ਲਗਾਣੀ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇਕੈ ਏਥੇ ਖਾਜੈ ਕਾਲ ਜਾਇਕੇ ਕਹੀਏ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਕੇ ਜੀਵੱਤ ਭਾਇ ਤੇ ਜਿਨਾਂ ਮਰਣਾ ਕੀਤਾਹੈ ਸੋ ਏਥੇਹੀ ਕਾਲ ਨੂੰ ਖਾਜੈ ਕਹੀਏ ਅਭਾਵ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਵਾ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇ ਕੇ ਜੀਵ ਜਾਂਤੇ ਮਰਣ ਕਾਲ ਪ੍ਰਯੰਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਥੇ ਖਾਜੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇਹੈਂ ਨੀਚ ਅੰਦਰਕਹੀਏ ਰਿਦੇ ਦਾਅਭਮਾਨ ਨਹੀ ਨੀਚ ਜ਼ਾਤੀ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਨੀਚੁ ਕਹੀਏ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨਨਹੀ। ਅਤ ਨੀਚਕਹੀਏ ਵਿਦਿਆ ਵਾਦਰਬਕਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਵਾ ਨੀਚਾਂ ਅੰਦਰ ਨੀ ਚ ਜ਼ਾਤ ਕਹੀਏ ਸੂਦ੍ ਸੂਦ੍ਾਂਵਿਚੋਂ ਰਵਿਦਾਸ ਆਦਿਕ ਨੀਚ ਅਤੀਨੀਚ ਕਹੀਏ ਸਭਨਾ ਮੈ ਭੀਲਣੀ ਵਾ ਨੀ ਚਾਂ ਅੰਦਰ ਨੀਚ ਨਾਈ ਤਿਨਾਂਵਿਖੇ ਨੀਚ ਛੀਪੇ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਨੀਚ ਜੁਲਾਹੇ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਅਤਿ ਨੀਚ ਕਸਾਈ।ਸੈਨ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰ ਜੀ ਸਧਨਾ ਜੀ ਜੋਤਿਸਭਾਵੈ ਸੋ ਬਚਨ ਭਲੇ ਹੈਂ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹਿਣਦਾ ਵਖਿਆਣ ਕਰਣਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਿਰੇ ਦਾਨਵਿਚ ਰਾਚ ਹਿ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਦੇ ਵਾ ਨਾ ਦਾਨਹੀ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਨਾ ਨਾਮ ਹੀ ਜਪਦੇਹੈਂ ਵਾ ਦਾਤਵਿਚ ਲਗੇਹੈਂ ਨਾਮਨਹੀ ਜਪਦੇ ਵਾ ਜੋਹੜੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਕਰੇਹੈਂ ਨਾ ਦਾਨ ਵਿਚ ਨਾ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਪੰਚ ਵਿਖੇ ਰਚਦੇ ਹੈਨ। ਵਾ ਦਾਤਵਿਚ ਨਹੀ ਰਚੇ ਨਾਮ ਵਿਖੇ ਰਚੇਹੈਨ॥ ਪ॥ ਕੂੜ ਅਮਲ ਕਾ ਗਲੋਲਾ ਕਹੀਏ ਮਾਵਾਦਿਤਾਹੈ ਸਚਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਿਰਾ ਕਹੀਏ ਸਚਾ ਸਰਾਬ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਗੁੜ ਤੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਵਾ ਬਾਹਿਰਾ ਕਹੀਏ ਬਹੁੜ ਗੁਣ ਹੈ ਸਚਾਨਾਮ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚ ਨਾਉ ਜੋ ਜਪਣਾਹੈ ਤੇ ਚੰ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਿਆਈਆਂ ਕਰਣੀਆਂ ਏਸਨੀਰ ਮੈਂ ਨ੍ਹਾਉਣਾ ਕ-
ਰ ॥ ੬ ॥ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਵਡਿਆਈਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੈ-
ਨ । ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ਕਹੀਏ ਧਿਅਰਥ ਦਾ ਦੁਆ
ਉ ਦੇਣੀ ਚਾਹੇ ਬਦਦੁਆਇ ਦੇਣੀ ਵਾਂਉਦੀ ਨਿਆਂ-
ਈ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤ ਦਾਨ ਕਹੀਏ ਸਚ ਦਾ
ਜਾਣਨਾ ਵਾ ਸਤ ਦਾਨ ਅਗੇ ਕਰਣਾ ਧੰਰਮ ਘੋੜਾ
ਸਤ ਜੀਨ ਜਤਕੀ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤ ਕਹੀਏ
ਕਰਣਾ ਮੁਦਤਾ ਮੈਤ੍ਰੀ ਵਾ ਸਾਖਤ ਨਾਉ ਬਣਾਈਆਂ
ਹੋਈਆਂਹੈਂ ਤਰਗਸ ਕਹੀਏ ਸੰਤੋਖਵਾਲਾ ਹਿਰਦਾ ਪ੍ਰੇ-
ਮ ਰੂਪੀ ਤੀਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਬੁਧੀ ਕਮਾਣ । ਸਾਂਗ ਸਾਂਤੀ ਤੇਗ
ਗਿਆਨਖੰਡਾ ॥ ੮ ॥ ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਇਆਂ ਕੇ ਸਰਵਤ
ਕਾਇਆਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੀਹੈ ਰਤਨਾਂਕੀ ਲਲਤਾ ਵੈਰਾਗ
ਸੰਬੰਧੀ ਰਸਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਚੰਨ ਉਚਾਰਦੈ ਹੈਂ ਅਗਰ
ਵਾਸ਼ਨਾਦੀ ਨਿਆਂਈ ਤਨਦੇ ਸੁਆਸ ਸ਼ੀਤਲ ਕਰਣੇ
ਵਾਲੇ ਉਨਕੇਸੰਸਿਆਂ ਤੇ ਰਹਿਤਹੈਂ ਸੁਆਸ ਇਸ ਕਰ
ਕੇ ਸੀਤਲ ਹੈਂ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਤਿਨਾਂਦੇ ਮੁਖ ਪ-
ਰ ਟਿਕਾ ਹੈ ਜਿਤ ਘਟ ਮਤਹੈ ਵਿਗਾਸ ਵਾਲੀ ਵਾ
ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਕਾ ਟਿਕਾਹੈ ਤਿਤਘਟ ਮਤਿਹੈ ਵਿ-
ਗਾਸਵਾਲੀ ਪ੍ਰਗਾਸਵਾਲੀ ਮਤਿ ਜਿਨਾਂਕੋ ਦੇਕਰ ਅਸ
ਥਾਪਨ ਕੀਤਾਹੈ ਤਿਨ ਮੇਟ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ । ਨਾਉ ਕ...
ਰਕੇ ਪੂਜੀਦੇ ਮੰਨੀਦੇ ਹੈਂ ਨਾਉ ਕਿਸਦਾ ਅਖੰਡ ਸਦਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਚਸੋਇ ਜੋਹੈ ਵਾ ਨਾਂਉ ਕੋ ਜੇਹੜੇ ਪੂਜਦੇ ਮੰਨਦੇ ਹੈਨ ਅਖੰਡ ਸਦਾ ਸਚੇਦਾ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਹਰਿ ਨਾਂਉ ਬੋਹਿਥਕੀ ਸਰ ਕਿਆ ਸ ਦਰਸ ਹੈ ਸਾਗਰਕੇ ਲੰਘਾਵਣੇ ਕੋ ਜੇਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਰ ਮੈਂ ਨ੍ਹਾਵਣ ਜਾਂਦਾਹੈ ਤਦ ਹੁੰਦੀਹੈ ਬੁਧ ਉਜਲੀ ਨਾਨਕਪੂਰੇ ਜੇਮਿਲੇ ਉਪਦੇਸ ਵਾ ਗਿਆਨ ਵਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਘਾਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ਤਿਸਕੇ ਗੁਣਨਹੀਂ ਘਟ-ਦੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪਰੰਗ ਕੇਤੇਜਾਤ ਅਜਾਤ । ਕਿਤਨੇਹੀਂ ਸੁਜਾਤ ਕਹੀਏ ਬ੍ਰਹਮਣ ਛਤ੍ਰੀ ਜਾਤਕਹੀਏ ਸੂਦ੍ ਅਜਾ ਤ ਕਹੀਏ ਸੰਕਰਵਰਣ ਵਾ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਜਾਤ ਕਹੀਏ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਅਜਾਤ ਕਹੀਏ ਅਗਿਆਤ ਹੈਂ ਸਚ ਮਿਲੇ ਕਿਆ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਦਾ ਮਿਲਾਪੰ ਸਚਉਪੰਜੇ ਕਹੀਏ ਸਚਧਾਰਣਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀਹੈ ਸਚਮੈ ਕਹੀਏ ਸਚਨਾਮਵਿਖੇ ਨਿਸਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸਾਚ ਸਮਾਇ ਕਹੀਏ ਸਾਚ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਸਮਾਵਣਾਂ ਹੁੰਦਾਹੈ ॥੧੨॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਗਹਿਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗ ਚੜਾਉ । ਮਨ ਕਰਕੇ ਭੀ ਲਾਲ ਤਨ ਕਰਕੇ ਭੀ ਗੁ ਲਾਲ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇਭੀ ਗਹਿਬਰਾਸਚਾਰੰਗਜੋਹੈ ਉਸ ਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਉਹੋਦਾਹੈ । ਵਾ ਲਾਲ ਕਹੀਏ ਪੋਸਤ ਕਾ ਗੁਲਾਲ ਕਹੀਏ ਫੂਲ ਗਹਿਬਰਾ ਕਹੀਏ ਗੁੜ੍ਹੇ ਰੰਗਵਾਲਾ ਐਸਾ ਸਚੇ ਰੰਗ ਕਾ ਚੜ੍ਹਾਉ ਹੋਦਾਹੈ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਰਵਨ ਮਨਨ ਨਿਧਿਆਸਨ ਜਿਨਾਂਨੇ ਕ਼ਰਿਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਸਚਾਰੰਗ ਚੜਾਉ ਕਹੀਏ ਸਖਿਆਤ ਕਾਰ ਹੋ ਯਾਹੈ ਵਾ ਲਾਲ ਇਸ ਲੋਕ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਗੁਲਾਲ ਕ-ਹੀਏ ਸੁਅਰਗ ਲੋਕ ਗਹਿਬਰਾ ਕਹੀਏ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਕੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥਹੈਨ ਸਚੇ ਰੰਗਕਾ ਚੜ੍ਹਾਉ ਜਿਨਾਂਨੂੰ ਹੋ-ਯਾ ਤਿਨ ਸਭੀ ਕਾਗ ਵਿਸ਼ਟਾਵਤ ਜਾਣਕਰ ਤਿਆ-ਗ ਦਿਤੇਹੈਂ ॥੧੩॥ ਬਿਨਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪ੍ਰਿਆਕੀ ਪ੍ਰਾਪ ਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀ ਤੇ ਪਿਰੀ ਤੇ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਹੀਹੋਂਦਾ ਤੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਜਾਂਵਦਾ ਚੰਦਨ ਮੋਲ ਅਣਾਇਆ ਕਹੀਏ ਆਸਣ ਲਾਵਣਾ ਸਿਖਲੈਣਾ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਦੀਆਂ ਬਾ-ਤਾਂ ਸਿਖ ਲੈਣੀਆਂ ਕੁੰਗੂ ਕਹੀਏ ਕੇਸਰ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਸੁੰਦ੍ ਬਸਤ੍ ਬਣਾਨੇ । ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰ ਕ਼ਹੀਏ ਤਿਲਕ ਛਾਪਬਣਾਉਨਾ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਬਹੁਘਣਾ ਕਹੀਏ ਸ-ਮਾਧੀ ਲਗਾਵਣੀ ਪਾਨਾ ਨਾਲ ਕਪੂਰ ਸੁਰਤੀ ਸਿੰ-ਮ੍ਰਿਤੀ ਸੰਜੁਗਤਿ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਉਚਾਰਣੇ ॥ ੧੪ ॥ ਭਾ-ਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ । ਚੇ ਤਨ ਦੀ ਜੋਤ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੀਹੈ ਸੋ ਜਬ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਗਈ ਕਿਆ ਵਿਛੜ ਗਈ ਤਬ ਧੂਅ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇਆਕਾਇਆ ਸੁਆਸ ਅਰ ਬਚਨਦਰ ਸਤਸੰਗਮੈਂ ਪ੍ਰਧਾਨਹੈ ਸੇ ਵਰਗਹਿ ਪੈਧਾਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਆਗੈ ਦੇਖਉ ਡਉਜਲੈ ਪਾਛੈ ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰ ਆਗੇ ਦੇਖਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਾਂਤਾਂਤ੍ਰਿਖਾ ਜਲਦੀਆਂਹੈਂ ਪਾਛੇ ਹੋਰ ਉਤਪਤਿਹੋਂਦੇ ਹੈ
ਵਾ ਅਗੇ ਦੇਖਦੇਹਾਂ ਰੰਥ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਨਰਕ
ਰੂਪੀ ਭੁਉ ਨੈਂ ਜਲਰਹੇ ਹੈਂ ਪਿਛੇ ਦੇਖਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਓਨ
ਨਿੰਖਿਧ ਕਰਮਾ ਨੂੰ ਕਰਦੈ ਹੈਂ ਏਹੁ ਅੰਗੂਰ ਹਰਿਆ
ਹੋਰਹਿਆਹੈ ਵਾ ਆਗੇਦੇਖਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰਨੂੰਤ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਰੂਪੀ ਭਉ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਪਾਛੇ ਕਿਆ ਅੰਤਰ ਮੁ
ਖ ਹੋਇਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਣਾ ਰੂਪੀ ਆਤਮ ਵਸਤੁ ਏਹੁ
ਅੰਗੂਰ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਰਿਹਾਹੈ ॥ ਜਿਸ ਭਗਵਾਨ ਦੇ
ਸੰਕਲਪਤੇ ਹੋਏ ਜੀਵਤਿਸੀਤੇ ਬਿਨਸੇ ਵਾ ਜਿਸਦੇਦੈਵੀ
ਸੰਪਤੀ ਉਪਜੇ ਤਿਸਦੇ ਆਸੁਰੀ ਬਿਨਸੇ ਵਾਜਿਸ ਭਗ
ਵੰਤ ਕੇ ਨ ਜਾਨੇਤੇ ਉਪਜਦਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਤਿਸਦੇ ਜਾ-
ਨੇ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਲਿਖ ਪੜ ਬੂਝਨਭਾਰ ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਤੇ
ਸਭ ਭਾਰਹੀ ਹੈ ਤਨਮਨ ਗੁਰਾਂਪਾਸਵੇਚਿਆ ਪਰ ਮਨ
ਤਨ ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਸਿੰਰਦੇ ਨਾਲ ਦੀਆਹੈ ਵਾ ਤਨ ਮ-
ਨ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਵੇਚਿਆਹੈ ਓਨਾਂ ਕੋ ਮਨ ਦੀਆ
ਹੈ ਸਿਰਦੇ ਨਾਲ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਗਿਆਨ ਜ-
ਲ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਅੰਤਰ ਜੋ ਲਾਗੀ ਹੈਸੀ ਜਲਨਤਾ ਸੋ
ਬੁਝੀ ਮੁਇਆ ਜਿਤ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਤਿਤਜੀਵਦਿਆਂ
ਮਰ ਕਹੀਏ ਜਮ ਨੂੰ ਮਾਰੁ ਜਹਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ
ਸਿਵਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲ ਕਹੀਏ ਸਤ ਰਜ ਤਮ ਐਸਾ ਜੋ
ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਭਵਿਖੇ ਰਵਿਰਹੇ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀਵ ਰਵ ਰਹੇ ਮਨ ਜੋਬੈਰਾਗੀ ਚਪਲ ਹੈ ਘਰਮੈ ਵਸੈ ਤਾਂ ਸਚਦੇ ਭੈ ਮੈ ਰਮਣ ਹੋਤਾਹੈ ਭੀ ਫਿਰਨੇ ਦਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ॥੧੯॥ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੁੰਭਾਨ ਕਹੀ ਏ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਜਮ ਮਾਰਕਰੇ ਖੁਲਹਾਨ ਕਹੀਏ ਖ ਲਾਂਕੀ ਹਾਨੀ ਕਰਦਾਹੈ ਵਾ ਤੁੜੀ ਕਰਦੇਂਦਾਹੈ ਵਾ ਖੁ-ਲਕਰਕੇ ਹਾਨੀਕਰਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਸੁਖ ਸੁਭਾਨ ਕਹੀ ਏ ਸੂਰਜ ਵਤ ਜੋ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਸੋ ਗਿਅਨ ਸੁਖ ਹੋਯਾ ਵਾ ਅਚਰਜ ਸੁਖ ਹੋਯਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਵਿਸਰਦਾ ਸਦੈ ਕਰਮ ਦਾ ਲੇਖ ਪਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਵੀਸਰੈ ਏਹ ਸਚੇ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਹੋਏ ਹੈਂ ਨੀਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ॥ ੨੦॥ ਤਿਸ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸੰਜੋਗ। ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਮੇਲਦਾ ਹੈ ਕਾਇਆ ਕਹੀਏ ਬੁਧੀ ਕਾਮਣ ਕਹੀਏ ਸਰਧਾ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਰੇ। ਗੁਰਮੁਖ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜ ਭਤਾਰ। ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਹੈਂ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਭਤਾਰ ਸੇਜ ਪਰ ਰਾਂਵਦੀਆਂ ਹੈਂ ॥ ੨੧॥ ਸਚੁ ਸੁਖ ਪਾਈਏ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰ ਪਰਮਾਤਮਾਂਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਰਸ ਮਿਲੈ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਮਿਲੇ ਹੈਂ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿ ਰੁਤਾਂ ਦੁਆਰੇ ਨਾਮ ਅਵਖਧ ਮਿਲਿਆਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗ ਰਤਿਆ ਭਾਰ ਨ ਭਰਮ ਤਿਨਾਹਿ। ਭਰਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੂਨਾਂ ਦਾ ਵਾ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਰੋਵਾਸ਼ੀਨੀ ਬਾਣ ਸੂਖਮ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਰੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ । ਜਾਣ ਵਿਰੁਤੀ ਕਿਆ ਲਗੀ ਹੈ ਸੰਨ । ਵਾ ਕੁਰੁਤੀ ਸੰਨ ॥ ੨੫ ॥ ਆਪੇ ਰੰਸੀਆ ਰੁਰੂ ਹੈ ਆਪ ਰਸੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰ ਜਗਜਾਸੀ ਹੈ ਆਪੇ ਚੋਲੜਾ ਬੁਧੀ ਰੂਪੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਸੇਜ ਸਰਧਾ ਭਤਾਰ ਭੋਗਣਹਾਰ । ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਜਮ ਰੂਪ ਹੈ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਮਛਲੀ ਹੈ । ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਪਾਣੀ ਤੇ ਜਾਲ ਮੋਹ ਵਾ ਜਮ ਦਾ ਜਾਲ । ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕਣਾ ਕਹੀਏ ਵਰਣ ਆਸ ਰਮ ਦੀਆਂ ਰੀਢਾਂ ਆਪੇ ਅੰਦਰ ਲਾਲ ਸਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ਸਰੋਵਰ ਰੂਪ ਭੀ ਆਪ ਹੈ ਹੰਸ ਰੂਪ ਭੀ ਆਪ ਹੈ ਤਤ੍ ਮਿਥਿਆ ਦਾ ਵਿਵੇਚਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਸੰਤ ਕਉਲ ਰੂਪੀ ਗਿਆਨਵਾਨ ॥ ੨੬ ॥ ਸਲਲ ਲਿਆਇਕੇ ਪਾਉ ਸਾਂਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਾਮ । ਕਮਲ ਵਿਗਸਿ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਮਧ ਅਸਥਲ ਦਾ ਵਾ ਕਮਲ ਵਿਗਸ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦ ਸੂਵੰਦਾ ਹੈ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਸਤਾਈ ਤਤਾਂ ਦਾ ਜੋਹੜ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨਹਰੋ ਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ੍ ਹਰੀ ਨੂੰ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰੋ ਤੀਨ ਖੋੜ ਜੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਇਸ ਵਿਖੇ ਲਗਿਆਂ ਨਿਤ ਸਾੜਣਾ ਵਾ ਸਤਾਈ ਨਿਛਤ੍ਰਾਂ ਮੈਂ ਹਰੀ ਕਾ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰੇ ਬਾਲ ਜੁਬਾ ਬ੍ਰਿਧ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਹਜੋ ਤੀਨਖੋੜਹੈਂ ਇਨਮੈਂ ਨਿਤਕਾਲਦਾ ਸਮਾਲਣਾ
ਕਰੋ। ਵਾ ਸਤਾਈ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰੀਦਾ ਸੰ-
ਗ੍ਰਹ ਕਰੋ ਜਾਗ੍ਰਤ ਸੁਪਨ ਸਖੋਪਤਿ ਇਹੁ ਤੀਨਖੋੜਾਂ
ਦੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ,ਨਿਤ ਕਾਲ ਸੰਮਾਲੇਗਾ।
ਦਸ ਅਰ ਅਠ ਕਹੀਏ ਪੁਰਾਨ ਵਾ ਦਸ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਅ
ਠਾਈ ਇਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਚੀਨੈਂ। ਸਚ ਪਾ-
ਲੀ ਕੀ ਆਬ ਕਹੀਏ ਸ੍ਵਤਣ ਨਿਤ ਦੇਹ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ
ਦਿਕਸੈਤਾਨ ਮਤ ਕਟਜਾਨ। ਵਾ ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਸੈਤਾ-
ਨ ਮਤਿ ਕਟਜਾਣ ਨਾਉਂਨੂੰ ਨਾਂ ਜਪਣਦੇਣ ॥ ੨੯ ॥
ਏਕ ਸੁਆਨ ਲੋਭ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀਂਨਾਲ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ
ਵਾ ਏਕ ਸੁਆਨ ਲੋਭ ਦੂਜੀ ਸੁਆਨੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ।
ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਦਾ ਭਉਂਕਦੇ ਹੈਨ੍ ਬਿਆਲ ਵਾਸਨਾ ਨੂੰ
ਵਾ ਪਉਣਰੂਪ ਖਿਨ ਭੰਗਰ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਤੀ
ਕੀ ਪੰਦ ਇਛਾ ਨਾ ਹੋਈ। ਵਾ ਸਿਖਿਆ ਗ੍ਰਹਣ ਨਾ
ਕੀਤੀ ਵਾ ਪਤੀਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਪਗ ਨਹੀ ਧ-
ਰਿਆ ॥ ੩੧ ॥ ਨਾ ਜਾਣਾਮੇਉ ਜਮ ਰੂਪੀ ਝੀਵਰ ॥
ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਨਾਂ ਤੇਰੇ ਸੇਵਨ ਮੈਂ ਨਹੀਂਲਗੇ ਨ ਤੇਰੇਨਾਇ
ਨਾਮ ਮੈਂ ਨਹੀ ਲਗੇ ਵਾ ਤੇਰੇਕੰਮਦੇ ਨਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ
ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਪਦੇ ਆਪੇ ਮੰਝ ਅਸਥਾਨ ਮੈਹੈਂ ਵਾਸਤਵ
ਵਿਚਾਰੀਐ ਤਾਂ ਮਿਆਨ ਕਿਆ ਸਰੀਰਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾਂਦੇ
ਮਧ ਆਪਹੀ ਹੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਫੁਲਭਾਉ ਭਾਵਨਾ ਜੈਹੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇਹਾ ਫਲ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਣਾਂ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਵਲੋਂ ਇਸ ਲੋਭੀਕਾ ਜੀਉ ਉਲਟ ਉਲਟ ਪੈਂਦਾਹੈ ਵਾ ਪਲ ਪਲ ਮੈਂ ਟਲਦਾਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵੱਲੋਂ। ਇਤ ਤਨ ਲਾਗੇਬਾਣੀ-ਆਂ ਜਮ ਲਗਰਹਿਆਹੈ ਵਾ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ ਕਾਨੀਆਂ ਵਾਂ ਗੁਰਾਂਦ੍ਰੀਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ॥ਮਃ ੩॥ ਮਨਚਿੰਦਿਆਂ ਵਰ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਪਾਵ-ਣਾ ਤਿਸਪਾਸੋਂ ਜੋ ਇਛੇਸੋਫਲਪਾਇ ਲੈਂਦਾਹੈ ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਵਰਦਾ ਜਿਨਾਂਨੇ ਪਾਵਣਾ ਕਰਿਆਹੈ ਤਿਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਜੋਇਛੇ ਸੋ ਫਲਪਾਇ ਲੈਂਦਾਹੈ ॥੩੭॥ ਸਚ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰ ਮਿ-ਲਾਵਾ ਹੋਇ । ਮਤਿ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀ ਬੁਧ ਜੋਤਸੀਆਂ ਦੀ ਭ੍ਰਮ ਰਹੀਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਹੰਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾ ਪਿਆ-ਰ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਕਰਦੇਹੈਂ ਵੀਚਾਰ ॥੩੮॥ ਬੈਰਾਗ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਬੈਰਾਗ ਕਰ ਉਦਾਸੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਵਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਿਖੇ ਵੈਰਾ-ਗ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀਨ ਨਹੀਹੋਂਦਾ ਮੇਰੇਮਨਮੈਂ ਅਹਿਨਿਸ ਪੂਰ ਰਹੀਹੈ ਨਿਤਆਸਾ ਜਿਨਕਿਨੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਭਾਗਵਾਲਾ ਵੈਰਾਗ ਪਾਇਆ ਹੈ ਵਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਦਾ ਭਾਗਹੈ ਵੈਰਾਗ ਥਿਨ ਭੈ ਕੋਹੀਲਾਗ ਇਤਰ ਭੈ ਥੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਏ ਓਨਾਂਨੂੰ ਤਾਮ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਰੂਪੀ ਕੋਹੀ ਲਾਗ ।ਵਾ ਪ੍ਰੇਮੇਸਰ ਦੇ ਭੈ ਥੀਂ ਜੋ ਬਿ-
ਨਾ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਪਾਹਿਦੀ ਲਾਗ ਕੋਹੀ ॥
੪੧ ॥ ਜੋਹੇ ਮਾਰਕੇ ਜਾਲੇਹੈ ਵਾ ਜਮਨੇ ਜਾਲੀਲੈਕੇ
ਜੋਹੇ ॥੪੪॥ ਭਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਰਹਾਉ ਸਚ ਵਿਖੇ
ਆਪਨੂੰ ਰਖ ਵਾ ਆਪ ਸਚ ਬੀਜੋ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂਥੀਂ ਸ਼ਚ
ਨੂੰ ਬਿਜਾਓ ॥ ੪੬ ॥ ਪੂਰੇਭਾਗ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਪੂ-
ਰੈ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਨੇਸਟੀ ॥ ੪੭॥
ਭਗਤੀ ਬਿਨਾ ਗੁਰਪੂਜਾ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮੇਸਰ ਰੂਪ ਨਹੀਹੋਂਦਾ
॥੪੮॥ ਕਰਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਭਗਤੀ ਵਾ ਪ੍ਰੀ-
ਤੀ ॥ ੪੯॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰਾਂਨੇ ਜਦ ਤਾਂ ਮਨ ਘਰ
ਆਇਆ ਤਾਂ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰਕੈ ਪੰਨੈ
ਦਫਤ੍ਰ ਵਾ ਪਲੈ ਵਾ ਸਰਣ ਪਾਇਕੈ ॥੫੦॥ ਜੇਹਾਪੂ-
ਰਬਕੀਤਾ ਤੇਹਾਫਲ ਪਾਇਆ ਇਥੇ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਤੇਹਾ
ਪਾਇਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈਂ ਜੇਹੜਾ
ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਹਰੀ ਗੁਰੂਨੂੰ ਪਾਂਵਦਾਹੈ ਸੋਇ ॥੫੧॥ ਅ-
ਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਆਪਣੇ ਲੀਏ ਕਰਮ ਵਾ ਪ੍ਰਮਾਤ-
ਮਾ ਵਾਸਤੇ ॥੫੨ ॥ ਸਚਬਾਣੀ ਸਚ ਸਬਦਹੈ ਜਾਂ ਸਚ
ਮੈਂ ਏਹੁ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰ ਧਰੇ ਤਾਂ ਸ਼ਚੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲ-
ਦਾਹੈ ਤੇ ਸਚ ਸਬਦ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸ ਦੇਂਦਾਹੈ ਸਬਦ
ਮੰਨਿਐ ਗੁਰਪਾਈਐ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਨੂੰ ਮਨਨ ਕਰ
ਕੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪਾ ਭਾ ਗਵਾਇਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਪਾਈ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਐ ॥ਪੜ੍ਹ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਆਂ ਫਿਟਕਿਆਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਵਾਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮ੍ਰਿਤੂ ਰੂਪੀ ਕੁੰਜ ਪੜੇਗੀ ਸੁ-ਆਸਾਂ ਰੂਪੀ ਖੇਤੀ ਰਖ ਵਾ ਸੁਕਰੁਣਾ ਰੂਪੀ ਖੇਤੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ ਨਾ ਰੂਪੀ ਕੁੰਜ। ਵਾ ਜੁਬਾ ਅਵਸਥਾ ਰੂਪੀ ਖੇਤੀ ਬ੍ਰਿਧਾ ਵਸਥਾ ਕੁੰਜ ਭਰਮ ਗਿਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰ ਭਰਮ ਗ ਇਆ ਤਾਂਉਪਰਾਮਹੋਏ ਸਰੀਰ ਵਲੋਂ ॥ ੫੫ ॥ ਅਨ ਦਿਨ ਨਾਮਮੈਂ ਰਤਿਆਂ ਜਿਨਾਨੂੰ ਬਤੀਤ ਹੁੰਦਾਹੈ ਓਨਾਂ ਸਚਿਆਂਦੀ ਸਚੀਸੋਇ ਆਖਣ ਵੇਖਣ ਬੋਲਣਾ ਮੁਖ ਕਰ ਬੋਲਣਾ ਵਾ ਅਖਿਆਨਾਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਬਰਨਾਦਾ ਬੋਲਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਖੇ ਸਮਾਇਰਹਿਆਹੈ ਪੂਰੇਭਾਗ ਕ ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆਹੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪ੍ਰ-ਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਗਤਲ਼ਹੈ । ਭਰ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਸਚੈਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਜਾਪਦਾਹੈ ਤਿ-ਸ ਬਿਨ ਘੜੀ ਨਹੀ ਜੀਵੰਦੀ ਸੁਖ ਪੂਰਬਕ ॥੫੮ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦ ਸਚੈ ਉਪਦੇਸਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੇ ਰਸ ਗੁਣਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੋ ਪੀਂਦੀਹੈ ਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇ ਗੁ-ਣਾਕਾ ਗਾਵਣਾ ਜੋਹੈ ਸੰਸਾ ਜੋਹੈ ਇਹੀਸੰਸਾਰਹੈ॥੫੯॥ ਆਪੇਰੰਗਣ ਰੰਗਿਓਨ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨ ਮਿਲਾਇ ਸਤਸੰਗ ਮਹ ਵਿਖੇ ਜਿਨਾਂਨੂੰ ਰੰਗਿਆ ਸਬਦ ਕਹੀਏ ਆਪਵਿਖੇ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ॥ ੬੦ ॥ ਘਟ ਘਟ ਮੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਪੇ ਹੁਕਮੀਵਸਦਾਹੈ ਨਾਵੈ ਬਾਹਿਰੀਅਵਗੁਣਵੰਤੀ
ਰੋਇ ॥ ੬੧ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੰਤ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨਕੀ
ਅਵਿਦਿਆ ਰੂਪੀਰਾੜ੍ ਵੈਸ੍ੇ ਦੂਰ ਹੋਵੈ· ਪਿਰਮੁਤੀ ਛ੍-
ਟੜ ਕੀਤੀਆਂਹੈਂ ॥੬੨ ॥ ਸਭਿਕਿਛ੍ਤੇਰੇ ਚੀਤੇ ਦੰਢ
ਤ੍ ਵਾ ਹੱਦ ਵਾ ਵਿਸਤਾਰ੍ਪੀਰੈ ਪੀਰ ਵਾ ਪੀੜਦੇ ਹੈ
ਨ ਦ੍ਜੈ ਭਾਇ ਦ੍ਸਟਾਂਤਮਾਂ ਕਹੀਏ ਮਨ੍ਖ ਸਰੀਰ
ਜਾਂ ਆਪਬ੍ਲਾਏ ਸੋਇ । ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ਬ੍ਲਾਏ
ਸੋਇ । ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ਬ੍ਲਾਏ ਤਾਂ ਸਫਲਹੈ ਗ੍-
ਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਦਾ ਪ੍ਤਿਪਾਦਨ
ਕਰਨੇਵਾਲੀ ਵਾ ਵੇਦਰੂਪ॥ਮਃ ੪॥ਕਰਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ
ਹਰਿਸੋਇ। ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਮੇਲ
ਲਏ ॥੬੬ ॥ ਕਛ ਰਤਨ ਦੇਵੇ ਪ੍ਰਗਾਸ਼ਗੁਰਹੈ ਨਾਮ
ਜੋ ਨਾਮ ਰਤਨ ਪ੍ਰਗਾਸਰੂਪ ਕਹ੍ਦੇਂਦੇਹੈਨ॥੬੭॥ਹੀ-
ਰੈਹੀਰ ਮਿਲ ਬੇਧਿਆ ਹੀਰੇ ਪ੍ਮੇਾਤਮਾਂ ਸ਼ਾਥ ਹੀਰਾ
ਜੀਉ ਮਿਲਕਰਕੈ ਰਮਰਹਿਆਹੈ ॥ ੬੮॥ ਹਉ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਪ੍ਭੁਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ਜਗਿ
ਆਸੀਆਂਨ੍ਹੂ ਆਪੇਆਪ ਹਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰੂਪਹੈ ਆ-
ਪੇ ਜਗਿਆਸ੍ਰੂ ਰੂਪਹੋਇਕਰ ਆਪਣਾ ਆਪਨ੍ਹੂ ਮੇਲ ਮੈ
ਮਿਲਾਏ ਲੈਂਦਾਹੈ॥ ੬੯ ॥ ਰਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰਸਨਾਮਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸ ਅਤਿ ਭ੍ਲਾਹੈ ਵਾ ਨਾਮ ਕਹੀਏ ਪ੍ਸਿਧ ਓਨਾਂ
ਅੰਤਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਰੂਪੀ ਬਲਾਇਹੈ ਵਾ ਹਿੰਸਾ ਹਰਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਰਿਰਸ.ਜੋਉਪਦੇਸਹੈ ਸੋ ਹਰੀਆਪਹੈ ਆਪੇਹਰਿ ਰਸ
ਦੇ ਲੈਣਵਾਲ਼ਾਹੈ । ਜਗਜਾਣੁ ਰੂਪਹੋਇਕੈ ਗੁਰੂ ਆਪ
ਹੀ ਆਇ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖਮੇ ਚੋਇ ਦੇਵਸੀ ॥ਮਃ੫
ਜਿਸਨੂੰ ਤੂ ਪਤੀਆਇਦਾ ਕਿਆ ਆਪਣਾ ਕਰ ਸੈਨ
ਦਾ ਹੋਰ ਗੰਯ੍ਹੀ ਵਾ ਪਦਾਰਥ ॥੨॥ ਜਿਸਦੇ ਮਸਤਕਮੈ
ਸਾਧਸੰਗਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਿਧਾਤੇ ਪੁਰਖਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ
ਲੇਖ ਗਿਰੰਥਾਰੀ ਪਰਬਤਾਂ ਸਾਰਖੇ ਹਸਤੀ ਅੰਬਾਰੀਆਂ
ਵਾਲੇ ਵਾ ਗਿਰਾਵਤ ਮੰਦਰ ਬਾਰੀਆਂਵਾਲੇ ਵਾ ਗੀਭੀ-
ਰਤਾ ਵਾਲੀ ਸਾਹਿਬੀ ਜੋਹੈ ॥੩ ॥ ਪਪੋਲੀਐ ਗ੍ਰੰਥਾਂਦਾ
ਜੇ ਪਪੋਲਣਾਹੈ ਧਾਰੇ ਬਿਨਾ ਵਾ ਸਰੀਰ ਆਦਕਾਂ ਦਾ
ਪਾਲਣਾ ਛੁਟੇਗੀ ਬੇਬਾਣ ਕਿਆ ਉਜਾੜ ਆਦਕਾਂਮੈ
ਛਡੀਐਗੀ ਵਾ ਬੇਕਿਆ.ਦੂਜੀ ਬਾਣਕਰ ਛੁਟੇਗੀ ਵਾ
ਦੂਜੀ ਬਾਣ ਜੋਹੈ ਸੋ ਏਥੇਹੀ ਛੁਟਜਾਏਗੀ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਰੰਗਮਾਣ ਸਦਾਅਨੰਦ ਜੋਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸਦਾਮਾਣ ਕੁਦ-
ਮ ਕਹੀਏ ਕਲੋਲ ਵਾ ਕੁਤਸਿਤ ਉਦਮ ਕੋਈ ਰਖ ਨ
ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ਸਾਨੂੰ ਵਾ ਦੂਜਾ ਦਿਖ ਨ-
ਹੀਂ ਆਂਵਦਾ ਤੈਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ॥੬॥ਸਚਾ ਸਬਦ ਕਥਨ ਵਾ-
ਲਾਹੋ । ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਭੇਟਿਆ ਹਮਾਰੇ ਕਉ ਵ
ਜਿਨਾਕਉ ਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈ॥੧੨॥ਕਰਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ
ਜਿੰਦ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰਾਖੀ ਕਰੀ ਹੈ ਜਿੰਦਾਦਿਕਾਂਦੀ
॥੧੩॥ ਸੇਵਕਾਂ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ਕਹੀਏ ਨਿਸਚੇ ਕਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੁਖਹਰਦਾਹੈ ਵਾ ਸੈਂਕੜੇ ਦੁਖ ਹਰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸੈਂਕੜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ਦ੍ਰਿਆ ਕਰੈ ਤਾਂ ਨਿਮਖ ਮਾਤ੍ਰ ਮਨਹੁ ਨਹੀਂ ਵਿਸਾਰਦਾ ਵਾ ਨਿਮੰਖ ਮੰਨ ਹੁ ਨਾਂ ਵਿਸਾਰੇ ਜੇਕਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਹਰੀਕੇ ਗੁਣਾਕੇ ਜਸਕੇ ਰਮੰਣ ਕਾ ਜੋ ਅਉਸਰਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜਿਤ ਕੋਟ ਮਜਨ ਪੁਰਬਾਂ ਕਾ ਇਸਨਾਨ ॥ ੨੭॥ ਮੇਰੀਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰਖਦਾਹੈ ਵਾ ਮੇਰੀਤੇਰੀ ਥੋਂ ਰਖਿਆ ਕਰਦਾਹੈ॥ਮਃ੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਆਖ ਆਖ ਮਨ ਵਾਵਲਾ ਮਨ ਪਾਸੋਂ ਉਚਰਾਵਣਾਕਰੀਏ ਵਾ ਮਨਨੂੰ ਸੁਖਮਕਰੀਏ ਵਾ ਮਨ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਗਵਾਲਾ ਕਰੀਏ ਸਾਇਰ ਕਵੀ ਰੋਇ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਵਾ ਸੋਭਾ ਵਾ ਰੋਂਦੇਹੈਨ ਵਾਂ ਰੋਇ ਬਾਣੀ ਕਰਕੈ ਪੀਰੁ ਪੈਕਾਬਰੁ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਚਲਾਵਨ ਵਾਲੇ ਸਾਲਕ ਗਿਆਨਵਾਨਸਾਦਕ ਜਗਿਆਸੁ ਸੋਹਦੇ ਗਰੀਬੀ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਮਸਾਇਕ ਜੋ ਧੜੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਸੀਦ ਪਹੁਚੇਹੈਂ ਦਰਮੈਂ ਦਾਰਦਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇਹੈਨ ਵਰਨ ਤੇ ਅਵਰਨ ਏਹ ਭਾਵਨਾ ਨ ਹੀ ਤਿਸਦੇ ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਵਡਾ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜਿ ਕਿਸੈਨੂੰਵਡਾਕਰੇ ਤਾਂਵਰਨਨੂੰ ਵਰਨ ਨ ਹੀ ਭਾਂਵਦੇ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂਨਾਲ ਕਿਆ ਜਾਣੀਐ ਕਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਕਰੇ ਵਾ ਜਿਸਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਡਾਕਰੇ ਤਿਸਦੇ ਵਰਨਾ ਤੇ ਅਵਰੰਨਾਦੀ ਕਾਵਨਾਂ ਨਹੀ ਚਹੀਦੀ ਦੇਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰ ਦੇਕੈ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਸਭਦੀ ਫੇਰਸੰਭਾਲ ਕਰਿ ਰਹਿਆਂ ਦੇਣੇਕੀ ਵਾ ਦੇਕੈਂ ਫਿਰਭੀ ਰਹਿਆ ਗਿਣਤੀ ਨੰਹੀ ਕਰਦਾ॥੨॥ਲਾਲਵਿਖੇ ਰਤੀ ਮਨ ਕਰਕੈ ਸਚੇਦੇ ਭੈ ਮੈ ਵਸੀਂ ਤਨ ਕਰਕੈ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮਸੈ ਰਤੀ ਬਾਣੀ ਕ ਰਕੈ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਰੰਗ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਰਾਸ ਸਚਾ ਸਤਿ ਗੁਰਮੇਲੀ ਭੈਵਸੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਖਾਇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਸਾਥ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਭੈ ਸੈਵਸੀ ਫੇਰਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ ਤਿ ਸਕੇਰ ਹਰਿਜੀ ਸਖਾ ਹੋਇਆ॥੩॥ਆਪੇਰਤਨ ਪਰਖ ਤੂੰ ਨਾਮਦੀ ਪਰਖ ਤੂੰ ਨਾਮਦੀ ਪਰਖ ਤੂੰਹੈਂ ਆਪੇ ਮੋਲ ਅਪਾਰ ਸ੍ਰਧਾ ਸਾਚੋ ਮਾਨ ਮਹਤ ਬਡਾ ਵਾ ਮਹਤ ਮਰਾ-ਤਬਾ ਸੇਤੀ ਵੈਰਾਗੁ ਉਜਲੋ ਚਿਤਨੂੰ ਉਜਲ ਕਰਨ ਵਾ ਲਾ ਸਚੀਵਾਰੁ ਸੁਜਾਂਣ ਤੂੰ ਭਗਤੀ ਦੇਣਵਾਲਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਛਾਣੀਐ ਗੁਰਾਂਦੇ ਵਾਕ ਦੁਆ-ਰੇ ਜੇਹੜੇ ਸਾਚੁਨਾਮ ਮੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾ ਗੁਰਾਂਦੇ ਵਾਕਕਰ ਸਚੁ ਸਰੂਪਮੈਂ ਰਾਤੇ ਤਿਨਾਂਦੁਆਰਾ ਸਚੇਘਰ ਮੈਂ ਜਿਨਾਂਨੇ ਓਤਾਕ ਘਰੁ ਕੀਤਾਹੈ ਵਾ ਸਚੁ ਘਰੁਜੋਹੈ ਓਸਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਤਖਿਆਹੈ ਸਚੀਰਾਸ ਸਰਧਾਕਰ ਸਚਾ ਵਖਰ ਲਾਦੀਐ ਨਾਮ ਤਾਂ ਲਾਭ ਹੋਂਦਾਹੈ ਤਨਸੋਹੈ ਕਿ-ਆ ਸੁੰਦਰ ਤਨਵਾਲੇ ਮਨਿਮੋਹਿਆ ਰਤੀਮਾਤ੍ਰ ਤਾਂਰੰਗ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਆ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਨਿਹਾਲ ਕਿਆ ਦੇਖਿਆ ਢਾ-
ਦਲ ਵਧੀਕ ਬੋਲਣਾ॥੬॥ਖਿਨਾਂਮਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸ ਸ-
ਚੇਨਾਮਬਿਨਾਂ ਕਿਆਕਰਨਾਹੈ ਤਿਨਾਂ ਪੁੰਨਾਨੇ ਵਾ ਤਿਸ
ਪੁਰਖਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰਨਾਹੈ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਦਾਸੀ ਸੁਖਹੋਇ
ਗੁਣਾ ਦੇ ਧਾਰਨੇ ਵਾਲੀ ਦਾਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਖਹੋਵੇ ਵਾ
ਦਾਸੀਗੁਣ ਜੋਹੈ ਏਹੁ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੁਖਹੋਵੇ ਵਾ ਗੁਰ ਵਾ-
ਲਿਆਂ ਦੀ ਦਾਸੀ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾਂ ਚਾਰੁ
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਦਜ ਉਤਭੁਜ ਪਰਖੇ ਰਤਨ ਵੀਚਾ-
ਰ ਵੈਰਾਗ ਵਿਵੇਕ ਖਟਸੰਪਤੀ ਮੋਖਇਛਾ ਸਚੇ ਆ-
ਸਨ ਤਾਂ ਸਤਮੈ ਸਚੁਨਿਸਚੇਕਰਕੇ ਰਹਿੰਦੇਹੈਂ ਸਚੇਪ੍ਰੇਮ
ਮੈ ਪਿਆਰੁਹੈ ਜਿਨਕਾ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਚੜਾ ਪੁਰਾ
ਣਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਭੂਗਰ ਜਾਂਉ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਬਨ
ਮਹਿਭੂਲੀ ਜੇਫਿਰਾਂ ਵੇਦਾਂਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾਂ॥੭॥ਗੁਰਾਂਤੇ ਨਿ
ਰਮਲ ਜਾਣੀਐ ਉਪਦੇਸ ਨਿਰਮਲ ਸਥਾ ਏਕਤੂੰ ਜਾ-
ਣ ਬਾਣੀਜੋਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਂਦੀ ਵਿਸਤਾਰੁਵਾਲੀ ਵੇਦ ਸੋ
ਓਸਨੂੰ ਉਚਾਰੀਐ ਤਾਂ ਏਹੁ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ ਡਰ ਧਰ
ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਖੋਜ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗਰਾਂ ਕਾ ਸੰਗ
ਜਿਨਾਂਕਾ ਮਿਲਾਇਆ ਮਿਲਦਾਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ॥੮॥ਸਹਿਜੇ
ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਗੁਰਾਂਦਾ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਮ
ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸਚੁਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਮਿਲਾਪਾ॥੯॥ਸਚੁਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੋਜੜੀ ਕਿਆ ਸੁਖ ਮਾਣ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੀ ਹੈ ਮੋਤੀ ਕਿਆ ਵੈਰਾਗੁ ਆਦਿ ਗੁਣਾਂਕਾ ਗਲ ਮੈਂ ਹਾਰੁ ਜਿੰਸਨੇ ਪਹਿਰਿਆ ਹੈ ਇਕਤ ਤਾਗੇਕੀ ਨਿਆਈਂ ਰਲ ਮਿਲ਼ ਗਏ ਹੈਂ॥੧੨॥ ਵਿਛੜਿਆਂ ਗੁਰ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਮ ਪਿਆਲ, ਕਰਕੇ॥੧੩॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ਕਹੀਏ ਹੰਤਾ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਦਾ ਨੇ ਮੰਨਹੀਂ ਤੇ ਰੇ ਘਰ ਮੈਂ ਅਸਟ ਧਾਤ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦ ਵਿਗਾਸ ਏਕੋਹੰ ਬਹੁਸਦਾ ਪੂਜਾਧੈ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਕੇ ਉਚਾਰਣੇ ਤੇ ਅਸਟ ਧਾਤ ਕੇ ਸਰੀਰ ਘੜੀਦੇ ਹੈਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਖੇ ਤੁਚਾ ਰੋਮ ਰਕਤਨਾੜੀਅਸਤ ਮਿੰਜ ਚਰਵੀ ਵੀਰਜ॥੧੪॥ ਸ਼ਬਦ ਸੁਰਤ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੋ ਸੁਖਸਾਰੁ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਜੋ ਸਬਦ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਸੁਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਉਪਜੈ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂਮੈ ਰਾਤਉ ਰਪੀਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਰ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲ ਕਹੀਏ ਰਤੀ ਭਰ ਕੰਚਨਕੇ ਕੋਟਦਤ ਕਰੀ ਮੁਹਰਾਂਦਾਨ॥੧੫॥ ਅਗਨੀ ਪਾਸ ਪਿਰਾਣ ਕਿਆ ਪਛਾਣ ਮਸਤਕ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣ ਕਿਆ ਲੇਖ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗਲੋਇ ਸੁਪਨੇ ਵਤ ਜਗਤ ਇਹ ਅਕਾਸ ਵਾ ਜਗ ਕਿਆ ਜਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਵਾ ਲੋਇ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਜਲ ਪਾਇਐ ਜਿਉਂ ਬਾਰਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਦੂਧਕਰ ਮਨ ਰੂਪੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਾਲਕ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਬਿਨ ਜਲਕਮਲ ਸੁ ਨਾਥੀਐ
ਨਾਮ ਜਲ ਬਿਨਾਂ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਬਿਨ ਜਲ
ਮੀਨ ਮਰਾਇ ਆਤਮ ਵਸਤੂ ਬਿਨਾਂ ਜਿੰਦ ਰੂਪੀ
ਮੀਨ ਮਰਦੀ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਭੂਗਰ ਦੇਖੇ ਬੇਦਾਂ ਦੁਆਂਰੇ
ਪਰਬਤ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤ ਤਾਸ ਨਹੀਂਹੈ ਪਉੜੀ ਜਿਥੇ
ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕੋ ਪੰਨਾ ਰੂਪੀ ਪਉੜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੋ
ਚੜਨ ਕੋ ਹੈ ਅਰ ਸਾਧਨਾ ਰੂਪੀ ਪਉੜੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ
ਗਿਆਨ ਕੋ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕੋ ਹੈ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰੁ ਹਜਾਰਾਂ
ਲਾਇਕੇ ਬਣਾਏ ਪਾਖਰੇ ਕਾਠੀਆਂ ਵਾ ਸੂਰਮੇਂ ਮੂਏ
ਅਸਾਰੁ ਅਣਗਿਣਤ ਵਾ ਅਚੇਤ ਵਾ ਬਿਅਰਥ ਰਾਉ
ਸਦਾਈਐ ਰਜਪੂਤ ਸਭ ਜਗ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਪਾਪਾਂ
ਵਿਸ਼ਿਆਂਦੀ ਕੋਠੜੀ ਭਰ ਰਹੀਹੈ ਤਨ ਕਹੀਏ ਨਾਲ
ਲਗ ਕਰ ਮਨ ਤੇ ਦੇਹ ਸੁਆਹਹਿ ਕਹੀਏ ਕਾਲੇ ਹੋਇ
ਰਹੇ ਹੈਂ ਵਾ ਮਨ ਸੁਖਮ ਜੋ ਹੈ ਤੇ ਦੇਹ ਅਸਥੂਲ ਵਾ
ਨਾਲੇ ਦੇਹ ॥੧੭॥ ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਸੁਮੇਰ
ਪਰਬਤ ਪਰ ਸਬਦਾਹਿ ਮਾਹਿ ਵਖਾਣੀਐ ਸਬਦਾਹਿ
ਵਿਚ ਵਖਾਣੀ ਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਰਕਾ ਲਖ ਪਲੋਇ।
ਤਾਰੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਪਲਾਇ ਜਾਣਗੇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪੋਈ
ਅੜੇ ਜਗੁ ਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਿਨਾਂ ਭੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ
ਮਨਮੁਖਾਂਪਤਿ ਗਵਾਈਹੈ॥੩॥ਸਾਖਾ ਤੀਨ ਨਿਵਾਰੀਆ
ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਗੁਣ ਸੁਤ ਵਿਤ ਲੋਕ ਈਖਣਾ ਨੀਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾ ਢਲ ਸਰੂਪ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਛਾਉ ਸਾਂਤੀ ਘਰ ਸਰੂਪ ਗਿਰਾਉ ਸਤਸੰਗ॥੬॥ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਕਾ ਇਕ ਦਾਤਾ ਸੋ ਜੋਤੀ ਸਭਮੈਂ ਜੋਤ ਮਿਲਾਵਨ ਹਾਰ ਵਾ ਤਿਸ ਜੋਤੀ ਦੀ ਜੋਤ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮਿਲ੍ਹਾਂਵਨਹਾਰ ॥੮॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੇ ਮਹਿਲ ਰਚੰਨ ਮਹਲ ਸਤ ਸੰਗ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਮਃ ਪ ॥ ਆਸਰਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਅਸਰਾਉ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਸੁਆਰਥ ਆਪਨਾ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰਸੀ ਵਾ ਸੁਆਉ ਹੋਰ ਭੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀਂ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਾ ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਮੰਦਰਾਂ ਵਾਲੇ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਓਹ ਵਧਾਈਐ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਵਾ ਓਸ ਨੂੰ ਧਨਤਾ ਕਰਕੇ ਵ੍ਰਧਾਈਐ॥ਮਃ੧॥ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾ ਰੇ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਵਾ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਜੋ ਸੇਵਾਹੈਤਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਰਖੀਐ ਮਨ ਗੋਪੀਆ ਜੋ ਨੈ ਕਹੀਏ ਹੈਨ ਗੋਆਲੇ ਜੋ ਹੈਨ ਵਾ ਗੋਪੀਆ ਤੈਨੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਜਮਨਾ ਤੇ ਗੁਆਲੇ ਏਨਾਂ ਸਭਨਾ ਦੀ ਬਾਜੀ ਤੈਂ ਆਪ ਉਠਾਈਹੈ ਅਣ ਮੰਗਿਆ ਦਾਨ ਦੇਵ-ਣਾ ਬਾਮ ਧਾਮ ਤੇ ਸਰੂਪ ਇਹ ਦੇਨਾ ਹੈਂ ਵਾ ਦੁਖ ਅਣ ਮੰਗਿਆ ਦਾਨ ਵਾ ਗਿਆਨ ਵਾ ਨਾਮ॥੨॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣ ਆਇਆ ॥ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਭੀ ਗਲ ਵਾ ਬਚਨ ਚਿਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਦੁਅੈਤ ਦਾ ਕਾਗਜ ਚਿਤ੍ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕਵਾਇ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਹਜੂਰੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਕ ਪਹਿਰਾਈ ਹੈ ਮੁਜਰੇ ਕਹੀਏ ਅਧੀਨ ਕਰਵਾਇ ਦਿਤੇਹੈਂ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਲਕੇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਨੂੰ ਲੈਨਾ ਹਾਂ ਭਾਲ ਕੇ ਸੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਗਲਾਂ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਹੋਰਨਾ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜਕਰਾਇਆ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਵਾ ਰਾਗੁ ਦ੍ਵੈਖ ਮਲਣਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਰੇ ॥ ਕਰਮ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤ ਮਿਤ੍ ਕਰਮ ਵਾ ਹੇ ਮਿਤ੍ ਵਾ ਮ੍ਰਿਜਾਦਾ ਕਰਮ ॥੨॥ ਬੁਧੀ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿਸਰ ਗਈ ਰਹੇ ਪਰਾ ਕਉ ਤਾਣਾ । ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਤਾਣ ਭੀ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਤਾਣ ਭੀ ਰਹੇ ਵਾ ਪਰਾਏ ਤਾਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਬਲਾ ਤਾਣ ਭੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਖੜਿ ਪਕੀ ਕੁੜ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਸਰੀਰ ਖੇਤੀ ਪਕੀ ਕੁੜੈ ਸੁਕ ਜਾਣਾ ਭਜੈ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਗਿੜਨਾ ਬਿਨਸੇ ਅੰਤਹੋਣਾ ॥

੧ ੴ ਮਃ ੪ ॥ ਛੰਤੁ ॥

ਹਰੀਰਾਮ ਜੋ ਰਮਿਆਂ ਹੋਯਾਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬਲਾ ਤਿਸ ਪਿਰੀ ਸਾਥ ਮਿਲਨ ਕਰ ਧਨਦੀ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਜਗਜਾਸੂ ਹਰੀ ਸਰੂਪ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਜੁਗ ਸਤਜੁਗ ਤੇ ਜੁਗ ਤ੍ਰੈਤਾ ਦੁਆਪ੍ਰਤੇ ਕਲਜੁਗ ਏਨਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਮੈਂ ਸਦਾ ਪੀੜ੍ਹੀ ਚਲੀ ਆਈ ਹੈ ਹਰੀ ਕੇ ਸਾਥ ਜੁਗ ਕਿਆ ਜੁੜੇ ਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਪੀਹੜੀ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ ਮੈਂ ਚਲੀਆਈ ਹੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰੀ ਅਲੱਖ ਅੱਭੇਵ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਜੇਹੜੇ ਸੇਵੰਦੇ ਹੈਨ ਵਾ ਹਰੀ ਅਲੱਖ ਅਭੇਵ ਨੂੰ ਦਰਿ ਸਤਸੰਗ ਮੈਂ ਜੇਹੜੇ ਸੇਵਤੇ ਹੈਨ ਸੰਤਾਂ ਪਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿਆ ਤਾਂ ਕੰਠ ਸੋਹਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭੇਟੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਰਿਆ ਵਾ ਸਤਿਗੁ-ਰ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭੇਟੇ ਤਾਂ ਗੁਣਾ ਕਰਿ ਹਰੇਹੋਏ ਵਾ ਹਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਲੋਭਨੂੰ ਭੀ ਮਾਰਿਆ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਉਂ ਪਾਈਐ ਕਿਤ ਭਤ ਕੀ ਰਤੀ ਦੀ ਭਾਂਤ ਕਰ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਰੰਗ ਰਤੜਾ ਜੋ ਹਰੀ ਹੈ ਤਿਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖੇ ਰਪ ਕਰ ਨਾਮ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਾਰ ਮਃ ੪॥ ਪ੍ਰੀਤ ਉਪਜੇ ਬਿਨ ਸੰਹਿ ਨ ਦੇਖੇ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੁ-ਆਰੇ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆਂਹੈਂਸੋਈ ਸਚੁ ਪੁਰਖ ਅਰੇਦੇਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਵ ਸਰੂਪਹੈ॥੨॥ਸਬਰ ਤੋਸਾ ਮਲਾ-ਇਕਾ ਸਹਣ ਸੀਲਤਾ ਤੋਸਾ ਗਿਆਨਵਾਨਾ ਦਾਹੈ॥੩॥ ਜਿਸ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉਂ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੇ ਜੀਵਤ ਭਾਇ ਤੇ ਮਰ ਚਲੀਐ ਤਿਨਾਂ ਪਾਛੇ ਕਿਆ ਦੇਖ ਹੋਇਕਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਤਰਫ ਜੋਹੜਾ ਜੀਵਣਾ ਹੈ ਸੋ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵ-ਣਾ ਹੈ॥੪॥ਮਨਕਰ ਮਖਸੂਦ ਕਹੀਏ ਮਨ ਨੂੰ ਫਾ ਲੈਣ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾਲਾ ਕਰ ਮਉਜੂਦ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰ ਸਭਾ ਕਹੀਏ ਗੁਰਾਂਦਾ ਸੰਮਕ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਤਾਤਪਰਜ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ॥੬॥ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨਦੇਵਕਾ ਕਿਸੇਨੂੰਪੁਛਕੇਦਾਨਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਵਾ ਦਾਨ ਦੇਕੈ ਅਪੁਛ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਦਾਨ ਦੇਕੈ ਪੁਛਦਾ ਨਹੀ ॥੧੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਲਗਾਇਕੇ ਕਮਾਵਣੀ ਕਰੇ ਜੋ ਹਰੀ ਨੂੰ ਭਾਵੇ ਸੋ ਹਰੀ ਥਾਂਇ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ॥ ੧੪॥ ਸੋ ਕੜਨ ਸਬਾਹੀ ਸੋ ਕੜੈਦੇ ਨਹੀਂ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਵਾ ਕੜ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਮੋਹ ਆਦਿ ਕਾਂ ਵਿਖੇ ਸਾਬਾਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕੋ ਕੜ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ॥ ੧੬ ॥ ਵੇਸ ਕਰੈ ਕੁਰੂਪ ਕੁਲਖਣੀ ਖੋਟੇ ਮਨ ਵਾਲੀ ਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਹੈ॥੨੦॥ਕੁਬੁਧਕੂਮਣੀਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਚੁਹੜੀ ਕ੍ਰੋਧ ਰੂਪੀ ਚੰਡਾਲ ਵਾ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਿੰਸਾ ਜਾ ਚਾਰੇ ਮੁਨੀ ਮੋਹਣ ਵਾਲੀ-ਆਂ ਘਟ ਨਾਲੁ ਬੈਠੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ॥੨੧॥ ਨਿਜਘਰੁ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ਨਿਜ ਥਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਨਿਜਘਰ ਕਹੀਏ ਸਰੂਪ ਹੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ਜੋ ਹਿਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਨਿਜਘਰੁ ਜੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਵਸਰਹੇ ਹੈਂ ॥੨ ॥

੧ ਓ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ॥

ਸੁਆਨ ਦੀ ਸੁਰ ਮੈਂ ਗਾਵਨਾ ਵਾ ਸਿਰੀਰਾਗ ਦੀ ਆਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੈਮੈਂ ਗਾਵਣਾ ਵਾ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਆਨਕੇ
ਕਰ ਗਾਵਣਾ ਜੀਵਣ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਨਤ ਕਹੀਏ ਹੋਰ
ਹੈ ਵਾ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਅਨੰਤ ਜੀਵਣਦੀ ਹੈ ਵਾ ਅਨਦ੍ਵੈਤ
ਦਾਤ ਜਣਾ ਕਰੇ ਏਹੁ ਬਾਣੀਂ ਬੇਦ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥
ਦੂਜਾ ਕਹੀਏ ਦਉੜਕੇ ਆਇਆ ਜਮਤਾਣ ਵਾਲਾ ਵਾ
ਪੈੜਾ ਆਇਆਂ ਤਣ ਕਰਕੇ ਵਾ ਜਮ ਕਾ ਤਣਾ ਕਿਆ
ਪੁਤ੍ਰ ਤ੍ਰਿਸਦਾ ਦੂਰ ਕਿਆ ਸੰਦੇਸਾ ਆਇਆ ਸ੍ਰੁਤ ਕੇਸ
ਜਾ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤਬ ਬਿਸਰੇਗਾ
ਵਾ ਮੋਹ ਤਬ ਬਿਸਰ ਜਾਏਗਾ ਤਹਿ ਕਰਾ ਕਰਕੇ
ਦਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਮਹਾਂ ਬਲੀਆਂ ਦਾ ਵਾ ਦਲਾਂਕਰ
ਜੋ ਪੂਰਨ ਹੈ ਕਰਨਆਦਿਕ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਤਹ ਹੋਰ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਿਆ ਕਹੀਏ ਵਾ ਤਹਿ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਦਲਣਾ
ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਕਰਾ ਕਰੇ ਬਦਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਐ
ਰਮਈਆ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭ ਕਿਛ ਜਾਣਦਾ ॥ ੨ ॥
ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕ ਪਾਇਆ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਵਾ
ਅੰਤਸ਼ਕਰਣ ਜਨ ਕਹੀਏ ਸਤ ਵਿਚਾਰ ਅਨਰਾਧ
ਹੋਇਕਰ ਵਾ ਹੇ ਜਨ ਅਨਦ੍ਵੈਤ ਕੋ ਬੀਜਣੇ ਮੈਂ ਵਿ-
ਚਾਰਦਾ ਹੈ ਰਸਮਿਸ ਕਿਆ ਤਦਾਕਾਰ ਹੋਇਕਰ ਮੇਧ
ਕਿਆ ਮਦ ਮਾਸ ਜੋ ਵਿਖ ਰੂਪ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਣ ਕੇ
ਚਾਖੀ ਵਾ ਰਸ ਅਉਖਦੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਮਦ ਮਾਸ ਜੋ ਵਿ-
ਖ ਰੂਪ ਸੋ ਮੇਧ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਣਕਰ ਚਾਖੀ ਅਵਰ ਮਰਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਂ ਤੇ ਤੂ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਖੇ ਤੋਲਦਾਹੈਂ ਤੈਨੇ ਭਗ
ਦੁਆਰਾ ਜਨਮ ਵਿਗੋਇਆ ਵਾ ਅਵਰੁ ਮਰਤ ਸੰਤਜ
ਨ ਮਾਇਆ ਮਾੜ੍ਹ ਮਨ ਵਿਖੇ ਵੀਚਾਰ਼ਦੇ ਹੈਂ ਤੈਨੇ ਭਗ
ਕਰ ਮੁਖ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਲੋਂ ਜਨਮ ਵਿਗੋਇਆ ॥

੧ ੴ ਮਾਝ ਮਃ ੪ ॥

ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੁਵਾਰਾ ਹਰੀ ਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਵਾ ਗੁਰਾਂਦੁਵਾਰੇ ਹਰੀਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਤੇ ਗਿਆਨ ਰਸ ਪਾਇਆ॥ਮਃ੫॥ਦਸਾਹਿਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾ
ਦਸੋਦਿਸਾ ਮੈਂ॥੪॥ਗਿਆਨੇ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਵਾ ਗਿ-
ਆਨ ਵਾਨ ਨੂੰ ਵਾ ਗਿਆਨ ਆਦਿਕ ਜੋ ਪਿਰਕੈ ਰੰਗ
ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ਜੋ ਪਿਰੀ ਨੇ ਰ਼ੰਗਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕ਼ਰਕੈ ਸਵਾਰੀ
ਹੈ ਵਾ ਪਿਰੀਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਸਵਾਰੀ ॥੫॥ ਜੋਗੀ ਵਾ ਮਨ
ਜੋਗੀ ॥ ਇਕਾਂਤੀ ਨਿਯਮੀ॥੧੧॥ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਸਿ-
ਖਿਆ ਵਾਲੀ ਜੋ ਬੁਧੀ ਹੈਸੀ ਅਭਾਗੀ ਸੋ ਬਿਨਸੀ ॥
੧੬॥ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰ ਗਹਿਰਗੰਭੀਰ ਨੂੰ
ਜਪ ਕਰਕੇ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਓਹ
ਮਹਿਲ ਦੇ ਗੁਰੂਹੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈਂ॥੧੭॥ ਅਵਰਦਾ ਕਹੀ
ਏ ਅਵਸਥਾ ਸਗਲ ਵਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ਦੁਖ ਦੇਨ
ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੈਸਨ ਸੋ ਸਗਲੇ ਨਾਸ ਹੋਇ ਗਇ ॥ ੧੯ ॥
ਜਉਲਾ ਕਹੀਏ ਜੁਦਾ॥੨੦॥ਤੂੰ ਪੇਡ ਹੈਂ ਤੇਰੀ ਸਾਖ ਫੂਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ਛੋਟਾ ਵਾ ਫੇਨ ਪਦਾ-
ਰਥ ਤੇ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਜੀਉ ਹੈ ਸ਼ੁਤ ਚੇਤਨ ਸਤਾ ਰੂਪੀ
ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਮਣੀਏ ਤੂ ਵਰਨ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀਆਂ ਗੰਢਾਂ
ਹੈਂ ਸਿਰਮੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਆਦਿਕ ॥ ੨੩ ॥ ਸੰਤਾਂ ਦੁਆਰੇ
ਰਸਨਾ ਕਰਕੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਖਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਤਾ
ਬਿਖਮ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾਂ
ਜਿਸ ਕਰ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਭਾਵਾਂ ॥ ੪੧ ॥ ਜਾਕੇ ਗ੍ਰਿਹ
ਨਵ ਨਿਧਿ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਬੋਹਿਥ
ਪਾਇਆ ਨਾਨਕਧੁਰ ਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥ਕਹੀਏ ਮਿਲਾਪ
ਹੋਯਾ ॥ ਮਾਝ ਅਸ੍ਰਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥ ਹੁਕਮ ਕਰ
ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜੇ ਰੰਗਾਏ ਓਹ ਸਬਾਹੇ
ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮਹਿਲ ਨੇ ਬੁਲਾਏ॥੨॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਸਦਾ ਜਿਨਾਂਨੇ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਜੰਮਣ
ਮਰਣ ਸਵਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ॥ ੨ ॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾਂ
ਕਿਨ ਦੀਐ ਕਿਸਤੇ ਦਿਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਵਾ ਤੇਰੇ ਥਾਇ
ਕਿਸਨੇ ਦੇਣਾ ਹੈ ਸੁਖ ਨਾਹੀ ਫੁਨ ਦੂਐ ਤੀਐ ਦੂਐ
ਤਤੇ ਤੀਨ ਗੁਣਾਂ ਮੈ ਕਾਇਆਂ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰ ਹੈ
ਛਾਏ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਜੋਹੈ ਤੇ ਅਸਥੂਲ ਸਰੀਰ ਜੋ ਹੈ
ਵਾ ਪ੍ਰਤਖ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ॥੧॥ਇਕ ਹੀ ਇਕਜੋ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਆਪਤੇ ਜਗਤ ਉਤਪਤ ਕਰਿਆ
ਹੈ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਮ ਰੂਪਾਤਮਕ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੂਜਾ ਕਹੀਏ ਜਿਸਮੈ ਦੋਇ ਰਾਗ ਦੈਖ ਉਤਪਤ ਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਕਹੀਏ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਹੈ । ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਮਾਇਆ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈਏਕਮਨ੍ਹੁਣਹੈ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਸਥਿਤ ਹੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੀ ਸਬਦ ਸੁਹਾਇਆ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਸੁਹਾਇਆ ਹੈ ਤਿਨਕੋ ਸੇਵਨੇ ਹਾਂ ਕਾਇਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁਖ ਜੇਹੜਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਹੋਰਨਾਂ ਵਪਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਜੇਹੜਾ ਏਸ ਵਣਜ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਰ ਸੰਤੋਖ ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਾਣੀ ਸਚ ਬਾਣੀ ਕਰ ਸੰਤੋਖ ਤਿਸਤੇ ਸਹਜ ਸੁਖ ਤਿਸਕਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਪਾਵਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੧੩॥ ਸਬਦ ਕਰਕੈ ਅਪਣਾ ਮਨ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਓਹ ਜਗਤ ਮੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਕਸਾਈ ਹੈ ਵਾ ਜੇਹੜਾ ਆਤਮਘਾਂਤੀ ਹੈ ਓਹ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਕਾ ਕਸਾਈ ਹੈ ਵਾ ਸ੍ਹੁ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਬਾਹਿਰ ਵਾਸੁ ਜਨਾਉਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਪਛਾਨਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇਵਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਸਿਧ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਖੇ ਪਰਖੇ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕਰਕੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਤੇ ਪਰਖਦਾ ਹੈ ਸਪਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਦਾ ਇਹ ਮਨ ਭੂਲਾਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ਚਉਰਾਸੀ ਦੇ ਵਾ ਮਨਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਕੀਤਰਫੇਰੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ੨੨ ॥ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮਨ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਮਨ ਮਾਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਇਕ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਿਨ ਵਿਖੇ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਮਾਨਿਆਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਮਨਦਾ ਮਿਲਾਵਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ੨੫ ॥ ਓਥੇ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਓਨਾਂ ਵਿਖੇ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਚਹਿ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਵਾ ਨਿਰਨਾ ਛਚਦੇਹੈਨ ਆਰਜਾ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀ ਛਿਜਦੀ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲ ਨ ਖਾਇ ਪਿਛੇ ਨਹੀ ਮਰੇ ਅਬ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ ਅਰੋ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਾਲਖਾਂਦਾ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਬਦ ਕਰਾਵਣਿਆ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ॥ ੨੮ ॥ ਦੋਵੈ ਮਾਰ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰ ਆਵੈ ਜਾ ਕਹੀਏ ਜੋਧੇ ਵਾ ਏਕਤਾ ਘਰਦੀ ਜੇਹੜੀ ਜਗਾ ਦੇ ਵਿਚੁ ਆਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੈ ਨਿਰੰਜਨ ਮੁਰਾਰੀ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸਕਾ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਵਸ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸਦ ਬੁਲਾਏ ਸ੍ਰਿਸਟ ਵਾਸੀ ਘਰ ਵਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ੩੦ ॥ ਹਰੀ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਦੇ ਸਦਾ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰਹਹਿ ਵਾ ਰੰਗ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਖੇ ਸਦਾ ਰਾਚੇ ਰਹਹਿ॥੩੫॥ਗੁਰਕੇ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਕਰ ਲਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਦਰ ਨਿਹਾਲਿਆ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤੇ ਹੈਂ ॥ ੩੮ ॥ ਪਾਤਸਾਹੀਆਂ ਦੇ ਰਸ ਦਾ ਭੋਗਣਾ ਏਹ ਹੈ ਮਨ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਸਾ ਹੇ ਹਰੀ ਇਸਤੇ ਤੇਰਾ ਸੁਹਾਗ ਥਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀਵਾਂਨੂੰ ਮਨ ਭਾਵੰਦਾ ਹਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਇਸਤੇ ਤੇਰਾ ਸੁਹਾਗ ਥਿਰ ਹੋਇਆ ਹੇ ਜੀਵ ॥ ੩੯ ॥ ਮਿਟ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰ ਭੈ ਮਿਟ ਗਏ ਵਾ ਦੂਰ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਦੁਸਟ ਮੂਏ ਹੋਏ ਮੂਰੇ ॥ ਅੰਧੇ ਮੂਰੇ ਹੋਇਕੇ ਵਾ ਪੁਲਤੇ ਮੂਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਵਾ ਬੁਟ ਹੋਇਕੇ ਮੂਏ ਵਾ ਗੁੰਗੇ ਹੋਇਕੇ ਮੂਏ ਵਾ ਮੂਏ ਹੋਏ ਮੂਰਹੈਂ ਨਕਟੇ ਵਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੱਟਾ ਤੁੜੀ ਨਾਲ ਭਰਕੇ ਮਾਤਾ ਅਗੇ ਰਖਣਾ ਸੋ ਕਹੀਏ ਮੂਰੇ ॥

੧ ਓ ਬਾਰਾਂਮਾਹ

ਸਣ ਦੇਹੀ ਸਭ ਥਾਮ ਕਹੀਏ ਕਚੇ ਹੈਂ ਸੁਆਮੀ ਕਹੀਏ ਹੇ ਗੁਰੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਸੰਗ ਮੇਲੋ ॥ ੩ ॥ ਪਿਆਸ ਮਣਾ ਮੂਹੀ ਬਹੁਤੀ ॥੩॥ ਪਰਚ ਪਰਚੰਕੇ ਸਗਲੀਮੁਈ ਵਾ ਫਸ ਫਸਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕਹੀਏ ਉਤਪਤਿ ਹੋਵੇ ॥ ੪ ॥ ਜੋ ਹਰੀ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨ ਦਰਸਨ ਲਗੜਾ ਮੰਨ ਲਗਾ ਕਿਆ ਸਖਿਆਤ ਕਾਰ ਹੋਯਾ ਵਾ ਦਰਸਨ ਹੋਯਾ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦਾ ॥ ਦਿਨ ਰੈਣ॥ਸੇ ਸੁਖ ਨ ਵਸਣ ਕੈਣ॥ਕੈਣ ਕਹੀਏ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿੰਡਕਹੀਏ ਸਰੀਰ ਗੈਣ ਕਹੀਏ ਗੈਲ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਜੋ ਤਮ ਅੰਧਕਾਰਹੈ ਬਿਨਾਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਤਿਸਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਰਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਵਾ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਨਾਸ ਕਰਣੇ ਕੋ ਤਮ ਹਰਨ ਕਹੀਏ ਸੂਰਜਵਤ ਹੋ ਵਾ ਅਗਿਆਨ ਕੋ ਬਿਨਸਣੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਤਿਸਕੇ ਤਮ ਕਹੀਏ ਅਤਸੇ ਕਰਕੇ ਹਰਣੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੀ ॥ ਮੁਰੀਦ ਨਾਉ ਤੇ ਮਲਕ ਜਾਤੀ ਸੋ ਅਕਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹਨੇ ਮੁਹਿੰਮ ਭੇਜਿਆ ਉਥੇ ਕਿਲਾ ਮਜਬੂਤ ਕਰਕੈ ਤੇ ਮੂਲਸਰ ਕਰਿਆ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਹੜੇ ਜੋ ਸੋਹੀਆ ਤਿਸ ਪਰ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ ਤਿਸ ਪਰ ਗਇਆ ਆਪਸ ਮੈ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਦਿਸ ਆਏ ਰਾਹੁ ਵਾ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਰਾਹੁ ॥ ੨ ॥ ਜਿਚਰ ਹੇ ਜੋਤੀ ਤੇਰੀ ਜੋਤ ਹੈ ਵਿਚ ਤਿਚਰ ਤੂਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ ਬਿਨਤੇਰੀ ਜੋਤ ਥੈਂ ਹੇ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਏ ਕ ਹੀਏ ਸਿਆਣੇ ਨੂੰ ਵਾ ਜਿਚਰ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਵਿਚੁ ਜੋਤੀਦੀ ਜੋਤ ਹੈ ਤਿਚਰ ਤੂ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣ ਜੋਤੀਦੀ ਜੋਤ ਥੈਂ ਕੋਇ ਕਿਛ ਕਰਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀ ਕਿਆ ਸਿਆਣ ਦੇਖਾਂ ॥ ੩ ॥ ਪੈਰਾਂ ਬਾਝਹੁ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਮਨਰੂਪੀ ਹਥਾਂਕਰ ਜੀਭ ਸੂਧਾ ਵਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਮਃ੨ ॥ ਸੁਰਤੀ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਨਭਉ ਕਰਕੇ ਜਾਣੀਦਾਹੈ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇ ਆ ਜਾਇ ਵਾ ਨਾ ਦਿਸਦਾ ਨਾ ਸੁਣੀਦਾਹੈ ਨਾ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸਦੀ ਸਤਾ ਕਰ ਸੁਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਇਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਉਮੈ ਗਰਬ ਤੇ ਲੋਭ ਅੰਤਰ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਦਿਵਾਜੇ
ਕਹੀਏ ਦਿਖਾਲੇ ਵਾ ਦਾਵੇ ਭਰਿਆ ਭਰ ਭਰ ਧੋਵਾ ਸੁ
ਆਸਾਂ ਰੂਪੀ ਲਜ ਨਾਮ ਜਲ ਕਰਕੇ ਧੋਵਨੇ ਹਾਂ ॥ ੭ ॥
ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਇਹ ਕਲਮਾ ਤੇ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ
ਪੂਰਬਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੀ ਏਹ ਨਿਵਾਜ ਭਰੇ ਭੁਜਾਰੁ
ਖਜਾਨਾ ਵਾ ਸੰਦੂਕ ਜੋ ਹੋਇ ਏਨਾਂ ਸਾਧਨਾ ਸੰਜੁਗਤ ਤਾਂ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਾਵੈ ਅਵਲ ਅਉਲਕਹੀਏ ਅਉਲੀਆ
ਦਾ ਦੀਨ ਧਰਮ ਕਰੇ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨ ਮਾਨ ਦੇ
ਕਟਨੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਸੰਤਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਪਾਸ ਸਮਾਲਕਹੀਏਧਨ
ਲੁਟਾਵੇ ਕਿਆ ਉਨਾਂਦੇ ਨਮਿਤ ਲਾਵੈ ਵਾ ਮਾਨਦਾ ਮਸ
ਕਲ ਕਟਨਾ ਕਰੇ ਤੇ ਮਾਲ ਮੁਸਾਵੈ ਕਿਆ ਉਦਾਰ ਹੋਵੈ
ਮੁਹਾਣੇ ਕਹੀਏ ਸੰਤ ਜੋ ਹੈਂ ਤ੍ਰਿਨਾਂ ਦਾ ਦੀਨਜੋ ਧਰਮ ਹੈ
ਤਿਸਮੇ ਹੋਇ ਮੁਸਲਮ ਕਿਆ ਇਸਥਿਤ ਵਾ ਸਨਮੁਖ
ਵਾ ਮਾਰਗਮੈ ਇਸਥਿਤਹੋਵੈ ਜੋ ਸਰਬਜੀਆਂ ਕੇ ਉਪਰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੈ ਕਰਨੇਵਾਲਾਹੋਇ ਤਉ ਮੁਸਲਮਾਨ
ਕਹਾਵੈ ਤੁਖਾਰਕਿਆ ਊਠ ਸਰਾਇਚੇ ਕਨਾਤਾਂ ਲਾਲਤੀ
ਅਤਲਸਾਂ ॥ ੮ ॥ ਗਰੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ਸੁਆਦ
ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸੁਆ ਕਹੀਏ ਗਰੜਾ ਹੋਵੈ
ਏਵੇ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ਪ੍ਰਤਾਪ ਗੌਬਾਨਾ ਭੂਤਨਾ ਕੁਫਰਾਣੇ
ਨਰਕ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਰਦਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੁਕਮਰੂਪੀ ਕਾਰ
ਖਸਮ ਨੇ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ਘੋੜਾ ਗੁਰਾਂਨੇ ਜੋਹੜਾ ਸਬਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਸੁਨਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਤਥਲਘਾਜ ਨਗਾਰਾ ਹੈ ਇਕ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੀਹੈ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਮਲੀਤੇ ਇਕਨਾਂ ਤਾਖਤੀ ਦਉੜਨਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਵਾ ਅਸਵਾਰੁ ਹੋਏ ਸ੍ਰਵਣ ਮਨਨ ਨਿਧਿਆਸਨ ਵਿਖੰ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ॥ ਸਾਖਤੀ ਕਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਸੋ ਮਨਨ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ। ਤਾਖਤੀ ਕਿਆਸ੍ਰਵਨ ਮਨਨ ਨਿਧਿ ਆਸਨ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਿਆਤ ਕਾਰ ਹੋਇਆ ਵਾ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ਸ੍ਰਵਨਾਦਿਕਮੈ ਲਗੇਹੈਂ॥ ਇਕਜੇਹੜੇ ਹੋਏ ਅਸੁਵਾਰ ਸ੍ਰਵਣ ਮਨਨ ਨਿਧਿਆਸਨਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ਹੈ ਓਨਾਂ ਇਕਨਾ ਦੀ ਤਾਖਤੀ ਹੋਇ ਕਿਆ ਅਭੇਦਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੁਨੀਆਂਕੇ ਵਿਖੇ ਪੀਰਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ਬਾਦਸਾਹ ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਮੁਦਾਉ ਜੋ ਹੈ ਹਮ ਕਹੀਏ ਭੀ ਵਾ ਤਮਾਮ ਜਿਮੀ ਦੇ ਜੇਰ ਕਹੀਏ ਤਲੇ ਮੇਰਵਦਕਹੀਏ ਚਵੰਨੇ ਹੋਇਗਏ ਅਫਸੁਬਾਦੀਖੁਦਾਇ ਹੈ ਆਕਸੇ ਕਹੀਏ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦਾ ਹਮਾਰਾ ਏਕਆਸ ਵਸੇ ਤਮਾਮਕੇ ਤਾਈਂ ਏਕ ਦੀ ਆਸਾਹੈ ਬਹੁਤ ਵਾ ਏਕ ਦੀ ਆਸਾ ਵਿਖੇ ਤਮਾਮ ਵਸਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੪॥ਅਤਸਾਹਾ ਜੀਵਾਨੇ ਤਾ ਕਿਆ ਅਸਚਰਜਹੈ ਜੀਵਾਲਦਾਹੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ਕਿਆ ਭੁਖ ਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਰਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ੧੫ ॥ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀਆਂ ਗਾਰਦਨ ਤੇ ਸਿਰ ਕਟ ਜਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਵਿਕੁੰਨੀ ਕਹੀਏ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਬਾਹੀਸਾਲਾਹਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕਮਨ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਜਿਨਾਂ ਨੈ ਇਕ ਮਨ ਚੋਇਕੇ ਧਿਆਇਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹੁ ਵਾ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲਕਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਹਿ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਮਨ ਕੀਆਂ ਮਤੀਂ ਖਿੰਡ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰ ਮੁਖ ਮੈ ਗਿਰਾਸ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਭੁਖ ਤ੍ਰਿਖਾ ਜਦ ਚਮਕੀਆਂ ਵਾ ਜਿਨਾਂਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਮਿਲਕਰ ਸੰਤਾਂਨਾਲ ਧਿਆਇਆ ਹੈ ਦੁਖਾਂ ਤੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋਇਕਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸ਼ਾਬ੍ਹ ਲੜ ਕਰ ਮੂਏ ਜੀਵਤ ਭਾਇ ਤੇ ਸੋ ਉਤਮਹੈਂ ਤੇ ਦੂਜੇ ਜਗਿਆਸੂ ਬਹੁਤ ਅਸਗਾਹਿ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰਵਿਖੇ ਪੜੇ ਹੈਨ ਗੋਤੇ ਖਾਂਦੇਹੈਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ ਹੈਂ ਤੀਜੇ ਵਿਖਈ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਲਗਰਹੀਹੈ ਚਉਥੇ ਪਾਮਰ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਤੇ ਊਂਘ ਆਈ ਹੈ ਪਵਾਰ ਮੁਰਦੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹਨ ਵਾ ਪਹਿਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਜਿਨਾਂ ਸਲਾਹਿਆ ਧ੍ਰੂਅ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਾਂਨੇ ਸੋ ਉਤਮ ਹੈਂ ਦੂਜੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਖੇ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮਨਦੀਆਂ ਮਤਾਂ ਖਿੰਡ ਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨ ਤੀਜੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਖੇ ਗਾਹ ਖਾਇਲਵਾਂ ਏਹ ਪਦਾਰਥਭੀ ਖਾਇਲਵਾਂ ਐਸੇਕਰਦਾ ਹੈ ਚਉਥੇ ਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਊਂਘ ਆਈ ਫੇਰ ਜਨਮ ਪਾਇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰ ਵਾਦ ਰਚਦਾਹੈ ਵਾ ਸਾ ਜੋ ਬੰਹੁਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇਰਕ ਤਿਸਨੂੰ ਸਲਾਹਿ ਦੂ ਕਹੀਏ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਨੂੰ ਜੈ ਕਰਿਆ ਜਿਸਦੇ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹਿ ਹੈਨ ਨਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਤਾਂ ਕਹੀਏ ਮਾਇਆ ਜੈ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਸਭ ਨੂੰ ਤਿਸਦਾ ਗਿਰਾਸ ਕਰ ਲੀਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਭੁਖ ਤਿਖਾਨੇ ਭਉ ਕੀਆ ਹੈ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮੈਂ ਉੱਘ ਆਈ ਸੰਸਾਰ ਵਲੋਂ ਅਖੀਂ ਮੀਟ ਕਰ ਮੁਰਦੇ ਹੋਇ ਰਹੇਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਦ ਰਚਦੇ ਸੀ ਭੀ ਬਹੁੜੇ ਉਠ ਗਏ ॥ ਤੈਸੇ ਵਰ੍ਰਿਆਂ ਦੀ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਪਿੜ ਬਧੀ ਵਾ ਸੰਸਾਰਕੀ ਜੇਹੜੀ ਪਿੜਸੀ ਸੋ ਉਠ ਗਈ ॥ ਦਰਬੀਨਾਈਐ ਕਿਆ ਦਰ ਮੈਂ ਚੁਣੀਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਨਾਮਰੂਪੀ ਦਰਬੀਨਾਈਐ ਕਿਆ ਦਰਮੈਂ ਚੁਣੀਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਦਰਬ ਵਾ ਕੜਛੀ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਜੋ ਸੰਸ਼ਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਅੱਠ ਪੰਹਰ ਜੋ ਹੈਨ ਏਹ ਅਠ ਖੰਡ ਹੈਨ ਨਾਵਾਂ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਿਸ ਸਰੀਰ ਮੈ ਵਾ ਅਠਾਂ ਪਹਿਰਾਂਮੈ ਨਉ ਨਿਧੀ ਸਰੂਪ ਜੋ ਨਾਮ ਹੈ ਇਕ ਜੇਹੜੇ ਭਾਲਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ਹੈਂ ਵਾ ਅਠਾਂ ਪਹਿਰਾਂ ਮੈਂ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਅਠਾਂਨੂੰ ਖੰਡਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ ਤਿੰਨੇ ਗੁਣ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਖੰਡੇ ਕਰ ਜਿਨਾਂਨੇ ਖੰਡਿਆਹੈ ਤਿਨਾਂਕੇ ਤਿਨਾਂਵਿਚ ਨਾਮ ਨਉਨਿਧ ਹੈ ਸੋ ਏਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ਨੂੰ ਭਾਲਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਇਕ ਵੈਨ ਕਹੀਏ ਇਕ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਨੂੰ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨੦॥ ਧਿਆਨ ਕਰਮਕਰਕੈ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾਹੈ ਪਤਿਕੇ ਸਾਦ ਖਾਂਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾਕੈ ਸਿਰ ਦਾਨ ਜੋਹੜਾ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਲਹੈ ਸੋ ਲੁਖਦਾ ਹੈ ਦਾਨਾਂ ਕੈ ਸਿਰ੍ਦਾਨ ਪਤੀ ਤਿਸ ਨੂੰ ਵਾ ਪਤੀ ਕਾ ਸ੍ਵਾਦ ਖਾਂਦਾ ਕਹੀਏ ਲਿਆਹੈ ਕਿਸ਼ਨ ਜਿਸਨੇ ਦਾਨਾਂਕੈ ਸਿਰਦਾਨਕਰਿਆਹੈ ਸਰੀਰਆਦਿਕ ਸੋਇਨੇਕਾ ਬਿਰਖ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਕਹੀਏ ਬੰਧਨਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਇਹ ਪਤ੍ਰਹੈ ਰਤਨ ਲਾਲ ਤਿਤੁ ਫਲਲਗਹਿ ਜਵੇਹਰ ਫਲ ਮੁਖੋਂ ਭਾਖਿਆਹੈ ਤੇ ਹਿਰਦੇਮੈ ਧਾਰਿਆ ਤਾਂ ਰਿਦੇਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਕਹੀਏ ਦੇਖਿਆ ਮੁਖਕਰਮਾਂ ਦਾ ਲੇਖ ਮਸਤਕਿ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਕਰਮ ਭੀ ਮੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਵਾਟ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਨਾ ਕਰੇ ਮਾਮਲਾ ਕਹੀਏ ਪਸਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਇਐ ਕਾਰਜ ਸੋਹੈ ਪੈ ਜਲ ਵਾ ਘ੍ਰਿਤਕੇ ਪਾਵਣੇਕਰ ਵਾ ਦੁਧਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕਰ ॥ ਰਾਗਮਾਝ ਸਮਾਪਤੰ ॥

੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਃ੧ ॥

ਸਿਰਧਰਿ ਚਲੀਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ । ਓਸ ਭਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਪਰ ਧਰਕੈ ਸਹਿ ਚਲੀਦਾਹੈ ਭੈ ਨ ਅਗਨ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲ ਤਨਮੈਂ ਜੋ ਭੈ ਹੈ ਸੋ ਅਗਨ ਵਤ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਨਾਲੇ ਮਨਮੈਂ ਭੈ ਹੋਵੇ ਮਨਮੈਂ ਜੋ ਭੈ ਧਾਰਣਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਏਸ ਨਾਲ ਕਰਕੈ ਭੈ ਵਧਦਾ ਹੈ ਭੈ ਭਉ ਘੜੀਐ ਸਬਦ ਸਵਾਰ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਭਇਆ ਹੈ ਭਉ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਸਵਾਰ਼ਕੈ ਘੜੀਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥੨॥ ਹੰਸ ਕੰਹੀਏ ਹਿੰਸਾ ਹੇਤ ਆਸ਼ ਅਸਮਾਨ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ ਵਾ ਅਸ.ਕੰਹੀਏ ਹੈ ਮਾਨ ਨੈਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾ ਨਦੀ ਸਦ੍ਰਸ ਵਾ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਜਿਸਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ਕੋਇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਹੇ ਕਉਣ ਹੈ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ੬ ॥ ਵਿਸ਼ੇ ਵਖਰ ਤੇ ਥਿਨਾਂ ਹੈ ਤਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਸੁਨੇ ਘਰ ਹੈ ਹਿਰਦਾ ਤੇ ਹਾਟ ਇੰਦ੍ਰੇ ਭੀ ਸੁੰਨਹੈਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੇ ॥੮॥ ਉਲਟਿਓ ਕਮ਼ਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣੇ ਕਰਕੇ ਕਮਲ ਉਲਟਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਹੋਯਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਗਗਨ ਜੋ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਜੋਗਾਨੰਦ ਧਾਰ ਚੁਆਈ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ਕਰਿਆ ਜਦ ਤਾਂ ਹਿਰਦਾ ਕਮਲ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਉਲਟਿਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਪੂਰਨ ਹੈ ਗਗਨ ਚੇਤਨ ਤਿਸਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਜੋ ਹੈ ਅਨੰਦ ਸੋ ਚੋਇ ਆਇਆ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਂਝ ਬਿਆਲ। ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲਿਆ ਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤ੍ ਸੋਏ ਥੇ ਓਚੇ ਮਨ ਮੁਖ ਕਾਲ ਕੇ ਬਧੇ ਹੋਏ ਹੈਂ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਰਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਥੋਂ ਦਿਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਏਧਰ ਓਧਰ ਜਿਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮਨ ਕਰ ਮੁਖ ਕਰ ਕਾਲਕਾ ਬਾਧਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰੀ ਜੋ ਤੁਰੀਆ ਵਸਥਾ ਹੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਜਾਨੀਦਾ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਮਾਰਣਾ ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਿ-ਆਂ ਵਿਚ ਲਗਾਵਣਾ ਨਿੱਤ ਤੇ ਨਿੱਤ ਹੀ ਹਿਰਦੇ ਦਾ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਧਨ ਲੂਟਹਿ । ਸਾਧਨ ਪੰਜੜੀ ਏਕ ਜਨਾਂ ਨੇ ਵਾ ਏਕ ਜਣੀ॥੧੫॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਤੇ ਹੈਨ ਜੋਹੜਾ ਘਟ ਦਾ ਭੀਤਰ ਮੁੰਦਣਾਂ ਹੈ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਤੇ ਕਾਇਆਂ ਬੁਧੀ ਸੰਜੁਗਤ ਕਰਣੀ ਏਹ ਖਿੰਥਾ ਹੈ । ਵਾ ਨਿਮ੍ਰਤ ਵ ਰਹਿਣਾ ਏਹ ਖਿੰਥਾ ਹੈ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਤੇ ਮਨ ਕੀਜੈ ਰਾਵਲ ਕਹੀਏ ਸਹਾਉ ਵਾਂ ਰਬ ਵਿਚ ਕਰਣਾ ਵਸ ਏਹ ਡੰਡਾਹੈ ਕੰਦਮੂਲ ਖਾਵਣਾ ਏਹ ਜੋੜੁ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਮਨ ਲਾਵਣਾ ਹੈ ਕਰ ਪਰੰਬ ਪਖੰਡ ਤੇ ਠਗੀ ਲਗੀ ਲਥਲੋਭ ਕੀ ਧਾਈ॥੧੬॥ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਅਗਿਆਨ ਰਹਣੇ ਕੋ ਅਉਖਦ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਰਪੋਂ ਕੇ ਵਸ ਕਰਣੇ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰਹੈ ਤੇਰੇ ਤਿੰਨੇ ਗੁਣ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਇਸਤੇ ਅਲਖ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਰੇ ਵਾ ਤੇਰੇ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੇ ਹੈਂ ਮਨ ਆਦਿਕ ਸੋ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਸੰਸਾਰਮੇਂ ਸਮਾ ਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥੧੭॥ ਅਗਨਿ ਜਲ ਆਦਿਕ ਭੀਤਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਲਦੇ ਬੁਦਬੁਦੇ ਉਪਜੇਹੈਂ ਵਾ ਜਠਰਾਗਨਿ ਭੀਤਰ ਜਲ ਕੇਂ ਬੁਦਬੁਦੇ ਉਪਜੇ ਹੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਅਨੰਤ ਧਨ ਧਰਣੀ ਮੈਂ ਧਰਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਧਨ ਦੀ ਚਾਹਿ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਅਨੰਤ ਧਨ ਕੋ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਹੈਂ ਸੋ ਅਨਿਤ ਧਨ ਨੂੰ ਗੰਵਾਇ ਆਏ ਵਾ ਅਨਿਤ ਧਨ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਧਰਤੀ ਮੈ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਓਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਨੰਤ ਧਨ ਨੂੰ ਚਾਹਿਨੇ ਜੋ ਗਏ ਹੈਂ ਸੋ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਗਵਾਇ ਆਏਹੈਂ॥੧੯॥ਮਃ੩॥ ਸਭ ਸਹਲੰਗਾ ਸਭਨਾ ਤਤਾਂ ਦਾ ਸਮੁਦਾਉ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤਪਤਿ ਹੋਈ ਹੈ । ਵਾ ਸਭਨਾਦੇ ਸਾਥ ਲਗਾ ਮਿਲ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸਹਜ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਜੀਵ ਰੂਪ ਹੋਇਕੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈਂ ਭਉਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਭਵੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਸਥਿਤ ॥੧੧॥ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜੇਹੜਾ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪਦਾ ਹੈ ਸੋ ਨਵਨਿਧ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਮੇਘਲਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪੰਡਤਾਂ ਪੂਛਿਆ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕਿਉਂ ਕਹੀ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸੋ ਤਿਨਾਂਕੋ ਉੱਤਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਿਛ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਹੈ ਜੈਸਾ ਹੈ ਤੈਸਾ ਸਰੂਪ ਜਾਣਕੈ ਸਮਾਇ ਜਾਇ । ਤੇਰਾ ਸਬਦ ਕਹੀਏ ਤੇਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਯਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ ਤੁੰ ਆਪੇ ਬਿਆਪ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਭਰਮ ਕਹਾਂਹੈ ॥੧੬॥ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨ ਹਰਿ-ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ । ਹਰਿ ਨਾਮਾਂਦੀ ਭਗਤੀ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਗੁਰੂਹੀ ਹੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰੀਦੀ ਪਾਈਦੇ ਹੈਂ॥੧੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖ ਪਾਇਆ ਹਰੀ ਨੇ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰੇ ਲਿਖ ਪਾਇਆ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਮੇਲੁਹੁ ਹਰਿ ਰਸ ਪੀਵਾਂ ਹੇ ਗੁਰੋ ਹਰੀ ਸਾਥ ਮੇਲਹੁ ਜੋ ਤਿਸਦਾ ਅਨੰਦ ਪੀਵਾਂ । ਸੋ ਗੁਰ ਹਮ ਕੀਨੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾ ਭਗਤੀ ਕੀਨੀ ਵਾ ਸੋ ਗੁਰਾਂਦੀ ਹਮਨੇ ਸਿਖਿਆ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਨੀ ॥ਮਃ੪॥ ਕਥਾ ਵਿਚੋਂ ਹਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀ ਕਥਾ ਉਤਮ ਹੈ ਸਾਧੂ ਜਨਕੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲਕਰ ਕਰੇ ॥੬॥ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ਜਹਾਜ ਝੂਠੇ ਮੋਹ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ਜੋ ਝੂਠਾ ਤਿਸਮੈਂ ਝੂਠੇ ਪੁਰਸ਼ ਲਪਟ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਤ ਸੌਦਾ ਵਣਜ ਤੇ ਸੂਦ ਵਿਆਜ ॥੧੧॥ ਜਦ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਉਪਕਾਰ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ ਤਬ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਤਿਸ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉਂ ਤਿਉਂ ਸਤਿਗੁਰ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਲ ਵਾਲੀ ਬੁਧੀਦੀ ਸਿਆਣਪ ਤਜੀ। ਵਾ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਬਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਲ ਵਾਲੀ ਬੁਧੀ ਤਜੀ ਜਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਚੈ । ਹਰੀ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਮੈਂ ਮਨ ਮਿਲ ਰਹਿਆ ਹੈ । ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਨ ਮਾਂਚੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਮਨ ਨਿਰਤ ਕਰੈ ਕਰ ਨਾਚੇ ਮਨ ਨਿਰਨਾ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਨਾਚੇ ਕਹੀਏ ਲਰੇ ਹਾਂ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਸਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਕ੍ਰਿਆ ਜਾਣੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ·ਮੈਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਤਿ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਜਿਨਾਂ ਮੈਂ ਸਮਾਨੇ ਹੈਂ ਤੇ ਹਰੀ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਕੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਜੋ ਹੈਂ ਗੁਰ ਬਡੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਿਨਾਂ ਕਿੰਚਤ ਸਿਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਦ ਕੀਨੀ ॥੨੧॥ ਦਹ ਦਹ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਚਲ ਚਲ ਕੈ ਹਾਂਢੇ ਕਿਆ ਬਿਚਰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਦਹਿ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕਾ ਦਾਹਿ ਕੇਰਿਆ ਹੋਯਾ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਚਲ ਭੁਭੀਰੀ ਵਤ ਚਪਲ ਹੋਇਕਰ ਹੰਢਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਠਾਢੇ ਕਿਆ ਠੰਢਾ ਹੋਯਾ। ਵਾ ਇਸਥਿਤਾਦਾਗ ਦਗਾ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਦਾਗ਼ ਦਗਾਨਾ ਕਿਆ ਲਗਾਇਆ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂਕਾਂ ਸਾਂਢੇ ਕਿਆ ਭੁਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰਾਂਢੇ ਕਿਆ ਪਾਰਲੇ ਕਨਾਰੇ ਕੁਤਰੇ ਕਿਆ ਕੂਕ ਰਹਾ ਕਢ ਲਵੇ। ਵਾ ਕੁਤਰਕਾਂਦੇ ਕਢਣੇ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਵਾ ਕੁਤਾਰੂਹਾਂ ਕਢ ਲਵੇ। ਵਾ ਕੁਤਰ ਕਹੀਐ ਦੁਸਤਰ ਜੋ ਹੈਨ ਵਿਸ਼ੇ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਕਢ ਲਵੇ। ਵਾ ਕੁਤਰੇਹਾਂ ਜੋਹੜਾ ਮੋਠ ਦੇ ਕਟਣੇ ਹਾਰਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਮੋਠ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਕਟ ਦੇ ਹੈਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰਦੇ ਅਸੀ ਹਾਂ ॥੨੩॥ ਕਾਰ ਕਰੀ ਠਾ ਕਾਲਾ ਕ੍ਰਿਠਹੈ ਵਾ ਕਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਕਰੜਾਹੈ ॥੨੦॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਨ ਅਨਦਿਨ ਅਨਦ ਰਹਸਜੀਉ । ਰਹਸ ਭਾਤ ਪਰ ਯ। ਵਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਭ ਇਕੋ ਸਬਦਵਰਤਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਾ ਹੁਕਮ ॥੨੯॥ ਨੈਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਨੈਣੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਨੈ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਨੈਣੀ ਮੈਂ ਧਨਦੀ ਬੁਧੀ ਕੁਮਲੈਣੀ ਮੈਂ ਸੁਖ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਅਵਸਥਾ ਵਾ ਅਵਿਦਿਆ ਵਿਹਾਣੀ । ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਹੇ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਪਿਰੀ ਆਪਕਾ ਰੈਬਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਲਗੀ ਹਰਿਨਾਮ ਦਇਆ ਕਰ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਥੋਂ ਪਾਇਆ॥੩੦॥ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਹੈ ਸਭ ਘਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੋਗਦਾਹੈ ਆਪ ਇਕ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗਿਆਂ ਥੋਂ ਨੰਗੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਂ । ਵਾ ਨਗਨ ਹੋਇ ਕੇ ਨਗਾਂ ਨਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨਗ ਕਹੀਏ ਪਰਬਤ ਤੇ ਨਗ ਬ੍ਰਿਛ ਪਸ਼ੂ ਪੱਛੀ ਹੋਇਕਰ ਫਿਰਦੇ ਹੈਂ ॥੩੧॥ ਹਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਪਾਸ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਲਹੁ॥੩੨॥ਹਰੀਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਬਾਣ ਲਗਾ। ਹਰੀਮੀਤ ਜੋ ਸੰਤਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦਸਾਈ ਪੁਛਾ ਹਰਿ ਖੋਜ ਪਵਾਈ ਆਪ ਪਾਵਾਂ ਖੋਜ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਪਵਾਵਾਂ ਮੈਂ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਪੀੜ। ਹਰਿ ਦੇ ਬ੍ਰਿਹੁ ਨੇ ਲਗਾਈ ਹੈ ॥ ਮਃ ਪ ॥ ਇਹੁ ਦੇਹੁ ਸੰਜਰੀਆ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਾਧਸੰਗਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾਸਤੇ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਵਾ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਸਾਧਸੰਗਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਤੇ ਕੁਰਮਤ ਕਰਕੈ ਹਰੀ ਭਜ ॥੬॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਸਨੇ ਰਾਖਿਆ ਤਿਸਦਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਮਈਆ ਦੇ ਸਾਧ ਜਨਾਂਦੀ ਰੈਨ ਪਾਵੈ ॥੭ ॥ ਸੁਖਸੈਲ ਸੁਗਮ ਵਾ ਸੁਖ ਵਿਖੇ ਸੈਲ ਹੋਯਾ ਵਾ ਸੁਖ ਹੋਯਾ ਸੈਲ ਕਿਆ ਕੁਆਰੀ ਸੋਭਾ ਮਿਤ ਕਹੀਐ ਸੰਜੁਗਤ ॥੧੦॥ ੧੧॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨ ਮੇਰੀ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਹੈ ਵਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਕਲਿਤ੍ਰ ਮੇਰੀਐਸੇਜਾਨ ਉਰਝਿਓ ਵਾ ਮੇਰੀਜਿੰਦਹੈਨ ਧ੍ਰਿਗ ਤਨ ਧ੍ਰਿਗ ਧਨ ਮਾਇਆ ਸੰਗ ਰਤੇ ਮਾਇਆ ਕਹੀਏ ਛਲ ਮੈਂ ਰਾਤੇ ਓਹ ਤਨ ਧਨ ਧ੍ਰਿਗਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜ ਕ਼ਹੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤਿਸਕਾ ਸੰਸਾਰ ਸੁਪਨਾ ਹੈ ਵਾ ਰਾਜ ਕਹੀਏ ਬਹੁਲਤਾ ਜਿਸਦੀ ਹੁੰਦੀਹੈ ਤਿਸਦਾ ਸੁਪਨਾ ਆਂਵਦਾਹੈ ਆਪ ਬਿਨਾਸਦਾ ਆਪ ਬਣਾਵੰਦਾ ਹੈ ਆਪ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ॥੧੨॥ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ਦੁਲੀਚਿਆਂਦਾਮੰਡਾਨਕਰਨਾ ਵਾ ਮੰਡਨਭੂਖਨਪਹਿਰ ਨੇ ਤੇ ਦੁਲੀਚੇ ਵਿਛਾਉਣੇ । ਹੀਲਾ ਦੁਖ ਵਾ ਉਦਮ ਵਾ ਬਹਾਨਾਂ ॥੧੪॥ਸਰਬ ਸੁਖਾਂਦਾ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ਹੈ ॥੧੫ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰ ਤਨ ਸਾਜੀ ਬਾਰ । ਮਨ ਲਿੰਗੁ ਸਰੀਰ ਮੰਦਰ ਤਨ ਅਸਥੂਲ ਜੋ ਹੈ ਏਹ ਵਾੜ ਬਾਜੀ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਕੈ ਵੇਸਾਹੁ ਗੁਰਾਂ ਵਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੇਂ ਜਦ ਕਰਿਆ ਵੇਸਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂਨੇ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ਭੁਗਾ ਵੰਤ ॥੧੬॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਮੇਰੇ ਲਡਾਉਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ॥੧੯॥ ਗਾਤ ਨਾਦ ਸੁਣ ਸੰਗਾ ਸੁਣਦੇ ਹੈਂ ਸੂਵਣਾ ਦਿਕਾਂਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਗ਼ਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ੨੩ ॥ ਹਰਿ ਅਬਨਾਸੀ ਦਾ ਸੁਜਸ ਜ਼ਬਤੇ ਸੁਣਿਆਂ ਕੰਨਾਂਮੈਂ ਤਬਤੇ ਦੁਸਟ ਮਤਿ ਜੋ ਬਿਗਾਨੀਸੀ ਸੋ ਬਿਨਸੀ ॥੨੪॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਯਾ ਹੈ॥੨੭॥ ਸੁਮਤਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਵਾ ਪਛਾਣੀ ਜਿਸਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਣਾ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸਗੁਰ ਦੇਇ ਵਾ ਜਿਸਨੂੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਸਨੂੰ ਦੇਇ ॥੩੦॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਰ ਜਾਨਿਆਂ ਜਿਨ ਪਿਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਾਨਣਾ ਕ਼ਰਿਆ ਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਹਮਧਨਵੰਤਹਾਂ ਪਰ ਸਚੇ ਨਾਇਕੇ ਧਨਾਢ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਹੋਯਾ ਨਿਧਾਨਦਾ ਅੰਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥੩੯॥ ਸਾ ਹਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰ ਮਨ ਮੀਤ । ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋਹੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋਇ॥੪੧॥ ਕਾਲੰਗਾ ਕਾਲਦਾ ਅੰਗ ਵਾ ਕਲੰਕ ॥ ੪੪ ॥ ਕਉਨ ਵਡ ਹੋਇਆਹੈ ਮਾਇਆਦੀਵਡਿਆਈ ਕਰਕੈ॥੪੫॥ ਪੂਰਾਲੋਕੀਕਪੂਰਾਤਿੰਨਾਲੋਕਾਮੈਂਅਚਾਰਹੈ ਵਾ ਲੋਕਾਂਕੇ ਵਿਖੇ ਇਕ ਕੋਈਪੂਰਾ ਹੈ॥੪੬॥ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਪਾਈਐ ਨਿਧਨਾਮਾ ਨਾਮਾਂਦੀ ਨਿਧ ਭਗਤੀਪਾਈਏ॥੪੭॥ਸਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਸ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲ ਹੇ ਭਾਈ ॥੫੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ-
ਰਸ ਕੇ ਖਾਣਿਆਂ ਕੇ ਖਾਤੇਹੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਕੇ ਪੀਣੇ ਕੋ
ਪੀਤੇਹੈਂ ਵਾ ਖਾਨ ਮੰਦਰਾਂ ਮੇਂ ਰਹਤੇਹੈਂ ॥੮੦॥ਪੀਵਤ
ਰਾਮਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਜਾਸ।ਰਾਮਦੇ ਗੁਣਾਂਦੇ ਜਸਦਾ
ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਹੈ ਤਿਸਕੋਪੀਵਤੇ ਹੈਂ॥੯੫॥ਜਿਸ ਬ੍ਰਹਮ
ਕਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਸੋ ਜੀ ਅਰੇ ਸੰਗਹੀ ਹੈ ਦਇਆਲ॥
੯੭॥ਸਿਮਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਮਨ ਤਨ ਕਰਕੈ ਏਹੁ ਧੁਰੋਂ
ਲਿਖਿਆਹੈ ਸਾਧਸੰਗ ਮਿਲ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧ। ਦੁਇ
ਕੁਲ ਨਾਨਕ ਦਾਦਿਕ ਵਾ ਅਸੁਰੀ ਸੰਪਤੀ ਔ ਦੈਵੀ
ਸੰਪਤੀ ਵਾ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਾ ਜੀਵ ਤੇ ਈਸਰਕੀ
॥੧੦੪॥ਧੰਨਧੰਨ ਓਹ ਮਸਤਕ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕੋ ਨਿਤ
ਨਿਵੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਧੰਨਓਹ ਮਸਤਕਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇਕੋ ਨਿਵੰ-
ਦਾਹੈ ਤੇ ਧੰਨ ਓਹ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈਂ ਜੋ ਤੇਰੇਕੋ ਦੇਖਦੇ ਹੈਂ
॥੧੨੦॥ ਭ੍ਰਮਕੀ ਕ੍ਵੂਈ ਛਪੜੀਹੈ ਸੰਸਾਰਦੇ ਰਸਾਂਦੀ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਹੈ ਜੇਹੜੀ ਏਹੁ ਪੰਕਜ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿ-
ਆ ਹੈ ਮਿਲ ਕਰਕੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸਰਨਗਹੁ ਤੇ ਰਾਮਰ-
ਤਨ ਪੂਰਨ ਹੀਅਰੇਸੰਗ ਰਾਖ ਤੇ ਬਾਣੀਕਰ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਏਨੋ ਪੰਖੋਂ ਕਰਿਨਿਕਸਰੇ ਪੰਖੀ ਅਤਿ
ਤੀਖਣ ਮੋਹਕੀ ਫਾਸ ਜੋਨੈ ਤਿਸਕੋ ਕਾਟਨ ਹਾਰ ਜਗਤ
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾਂਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ
॥੧੨੯॥ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ਕਿਆ ਗਲਾਂ ਜੇਹੜੀਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਨੀਆਂ ਹੈਨ ਪ੍ਰਭੁਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾਥੀਆ। ਇਸਪਰ ਏਹ ਕਰਣੀਹੈ ਜੋਤਸੀਆਂਨੇ ਕਹਿਆ ਤੇਰੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰਦਾ ਕਾਲ ਇਸ ਰਾਜੇਦੇ ਹਥੋਂ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰੇ ਟਾਪੂਵਿਚ ਜਾਇ ਵਸਿਆ। ਰਾਜੇਨੂੰ ਪੰਖੀ ਉਡਾਇ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹਥੋਂ ਕਾਲਭਇਆ॥੧੫੭॥ਮਾਤੋ ਹਰਿਰੰਗ ਮਾਤੋ। ਮਾਤਾ ਹੈ ਮਨ ਹਰਿਰੰਗਰੂਪੀ ਮਾਤੋ ਕਿਆ ਮਦ ਵਿਖੇ ਓਹ ਪਿਆਰੋਕਹੀਏ ਪਿਆਲ॥੧੫੮॥ਬਾਲ ਬੁਧ ਕਿਆ ਬਡੀ ਬੁਧ ਹਾਨਲਾਭ ਮਿਰਤ ਜਨਮ ਏਹਦੁੰਦਹੈਨ।ਤ ਉਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉਭਏ ॥੧੬੦॥ ਭਾਵਨ ਇਛਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਆਗਨੇ ਜੋ ਗ ਸੋਤਿਆਗਿਓ ਤਿਸਕਾ ਤਿਆਗ ਕਾ ਜੋ ਤਿਆਗ ਹੈ ਸੋ ਰੁਤਮਿਲ ਤਿਆਗਿਓ।ਬਾਸ ਕਹੀਏ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਸਰੀ ਕਿਆ ਬਸਨੇ ਵਾਲੇ ॥੧੬੧ ॥ ਮਨਜੀਤੇ ਜਗਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀਸਾਰੀ ਵਾ ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਸਾਰੀ ਜੋ ਨਰਦਹੈ ਸੋਜਿਤੀ॥੧੬੨॥ਮਾਇਆਕੇ ਰਚਤ ਮੰਡਲ ਸਮੂਹ ਵਾ ਮੰਡਲਬਣਾਏ ਹੋਏ ਫਿਰਤੇ ਪਹਿਰੇ ਪਹਿਰੇ ਪਾਹਿਰਿਆਪਾਹਰਿਆ ਵਾ ਪਹਿਰ ਪਹਿਰ ਮੈ ਵਾ ਪਹੇ ੨ ਮੈ ਵਾ ਪਹਿਰਪਹਿਰਕੇਭੇਖਾਂਨੂੰ ਵਾ ਪਹਿਲੇ੨ ਸਭਨਾ ਤੋਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ॥ ੧੬੩॥ਜੋਹੜਾ ਇਨਾ ਗੁਣਾਂ ਸੰਜੁਗਤ ਹੋਂਵੇ ਸੋ ਜਨਾਵੇ ਵਾ ਤ੍ਰੁਕਰਤਾ ਭੁਗਤਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈਂ ਏਹੁ ਜਨਾਵੈ ਇਸਕਰ ਬੰਧਨ ਹੈਨ॥ਮਃ੯॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੋਭਤੇ ਸੰਤੋਖ ਮੋਹ ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਏਹੁਜੋ ਦੁੰਦ ਹੈਂ ॥ ੮ ॥
ਹੇਵਿਚਾਰੀ ਵਿਚਾਰੁਕੇ ਦੇਖ ਵਾ ਵਿਚਾਰਨੂੰ ਵਿਚਾਰਕੇ
ਦੇਖ ਵਾ ਏਹ ਛਠਾ ਸੋਚ ਅਮਸੋਸਹੈ । ਤੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ
ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਗਉੜੀ ਮਃ ੧ ॥
ਬਿਖੈਰਸ ਨੂੰ ਜੋ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰਿਆ ਹੈਸੀ ਸੋ ਤਿਆਗੁ
ਛਡਿਆ ਵਾ ਆਤਮ ਰਸਨੂੰ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਿਆਹੈ ਵਿਖੈ
ਰਸਨੂੰ ਤਿਆਗੁ ਛਡਿਆ ਹੈ ਪਤਿ ਲੋਕਕ ਪਤਿਸ੍ਰਾ
ਕੇ ਲੀਏ ਜੋ ਅਚਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਜਾਤਿਰਹੇ ਗੁਰਾਂਦੀ
ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੀ ਭਈ ਤਾਂ ਮਨ ਮੈ ਸੁਖ ਧਾਰਿਆ । ਵਾ ਆਤਮ
ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਭਈ ਤਾਂ ਸੁਖ ਧਾਰਿਆ । ਲਿਖਤ ਮਿਟੇ ਨਹੀਂ
ਏਹੁ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾ ਬੇਦਪ੍ਰਗਟਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂਤੇ ਕਰ੍ਤਾ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜਾਨਾ ਹੈ ॥੨ ॥
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਚੇਸਬਦ ਰੂਪੀਅੰਕਸਨੇ ਜੋਹੜਾ ਸਵਾਰਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਨੀਸਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰਾਖੇਆਪੋ ਆਪਣੇ
ਘਰਨੂੰ ਜੋਹੜੇ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾਂਨੂੰ ਆਪ ਵਡਿਆਈ
ਦੇਂਦਾਹੈ ਮਨਦੇ ਲੀਆਹੈ ਰਹਸ ਕਹੀਏ ਗੁਹਯ ਗੁਣਾਂ
ਦਾ ਗਾਵਣਾ ਵਾ ਮਨ ਦੇ ਕਰ ਗੁਣਾ ਦਾ ਗਾਵਣਾ
ਲੀਆਹੈ ਇਸਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਕਹਿਆਤਿਨਹੀ
ਕਹਨਦਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਖਾਨਿਆਂਹੈ ਏਹ ਉਤਮ ਕਰਮ ਹੈ
ਏਹਮੰਦ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੇ ਪਰਾਇਨ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ
ਵਾ ਪ੍ਰੇਮੀਜੋਹੈਂ ਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉਦੇ ਪ੍ਰਾਇਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੂਜਾ ਭਰਮ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹੀ ਜੋ ਨਾਮਹੈ ਸਦਾ ਸੁਖਦੇਨ ਵਾਲਾ ਸੋ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ।ਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖਕਾ ਨਾਲਾ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾ ਸੁਖਕਾ ਆਲਾਹੈ ਕੀਰਤੀ ਦੀ ਕਰਣੀ ਉਤਮ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਵਾ ਕੀਰਤੀਦੀਕਰਣੀਜੋਹੈ ਏਸ ਕਰਮਵਿਖੇ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਨਿਰਭਉਦਾ ਨਾਉਂ ਜਿਨਾਂ ਨਰਾਂਨੇ ਨੇਹੁਕਰ ਜਪਿਆਹੈ ਸੋ ਕੇਵਲ ਸੁਧਹੋਏ ॥ ੮ ॥ ਕਿਸ ਅਨਭਉ ਕਉ ਦੇਖਕਰ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਸੰਭਾਂਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਭਨੇ ਤ੍ਰਿੰਨਭਵਨ ਧਾਰੇ ਹੈਂ ਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਕੇ ਉਧਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਸੰਤਧਾਰੇ ਹੈਂ ਵਾ ਤ੍ਰਿੰਨ ਭਵਨ ਜਿਸਨੇ ਧਾਰੇ ਹੈਂ ਤਿਸਵਿਖੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਹੇਤਹੈ ॥ ੯ ॥ ਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੈ ਤਹੀਂ ਮਨ ਮਾਨਿਆ ਜਿਸਕਾਲ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੀਐ ਤਿਸਕਾਲ ਮੈਂ ਮਨ ਮਾਨਿਆਂ। ਬਹੁਤ ਭਾਰ ਕਹੀਏ ਸਮਿਗ੍ਰੀਆਂ ॥੧੦॥ ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ਭੂਖਨ ਕਿਆ ਓਢ ਦਿਖਾਵੋਂ ਬਸਤ੍ਰ॥੧੧॥ ਭਾਇਕਰਕੈਸਚਨਾਮਮੈਮਿਲੈ ਤਾਂ ਸਚਮੈਂ ਸਚਰੰਗਾਏ ਵਾ ਭਾਇਕਰਕੇ ਸਚੁਨਾਮਮੈਂ ਮਿਲੈ ਨਿਸਚੇਕਰ ਸਚੁਸਰੂਪਹੈਨ ॥੧੨॥ ਤੂ ਮਨਨ ਕਰ ਹਰਜੀਉਨੂੰ ਤੂੰ ਮਨ ਵਿਖੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿਗਾ ॥ ੧੫ ॥ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖ ਮੋਹ ਹੀਹੈ ਵਾ ਦੁਖ ਮੂਰਛਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਪਿਓ ਪੀਓ ਜਿਨਾਂਜਿਨਾਂ ਪੀਤਾ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਕਥਨੁੰ ਕਥ ਰਹੀਐ॥੧੬॥ਉਪਜੰਪ ਦਰਸਨ ਕੀਜੈ ਤਾਂਕਾ ਸੁਰਜਕੇ ਉਪਜਣੇ ਤੇਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਐ ਤਾਕਾਂ ਵਾ ਬਾਲਅਵਸਥਾਤੇ ਧ੍ਰੂਅਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀ ਨਿਆਈਂ ਵਾ ਸਮੀਪਜਾਇਕੈ ਦਰਸ਼ੈਨ ਕੀਜੈ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਰਥਹੈ ਤਿਨਾਂਕੀ ਸੇਵਾਕਰ ਪਾਇਆਹੈ ਸਚਾਮੁਕ-ਤਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਵਾ ਗੁਰਾਂਦੀਸੇਵਾ ਕਰਪਾਇਆ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁਸਚਾ ਮੁਕਤਰੂਪ ਅੰਤਰਸਬਦ ਨਿਧਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਮਿਲਦਾ ਤਦੇ ਹੈ ਜਾਂ ਆਪਾ ਭਾਉ ਵਿਚੋਂ ਗਵਾਈਐ ॥੧੮॥ ਅਪਨੇ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ਅਪਨਾਕੋ ਵੈਰਾਗ ਹੈ ਸੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥ਮ ੪॥ ਸੂਤਕ ਕਰਮਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ਕਰਮਨ ਕਹੀਏ ਕ੍ਰਮਵਿਚ ਭੀ ਸੂਤਕਹੈ ਤੇ ਪੂਜਾ ਵਿਚਭੀ ਸੂਤਕਹੈ ਵਾ ਕਰਮਵਿਚ ਸੂਤਕਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੂਜਾਨਹੀਂਹੁੰਦੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂਦੀ ਸੇਵਾ ਜੋਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣਾਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਜਗਜਾਸੂਕਾ ਵਾ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣਾਕਾ ਆਸਰਾ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿਜੀਉ ਨੂੰ ਹਿਰਦੇ ਰਖਹੁ । ਵਾ ਗੁਰਮੁਖ ਹਿਰਦੇ ਰਖਦੇਹੈਨ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਲਛਮੀ ਬਿਦਾਰ ਗਵਾਈ ਕਿਆ ਮਾਰ ਗਵਾਈ ਵਾ ਬਿਦਾਰਨੇ ਵਾਲੀ ਜੋਹੈ ਸਭਕੋ ਸੋ ਗਵਾਈ ਵਾ ਹੁਸਿਆਰੁ ਹੋਇਕੈਗਵਾਈ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਆ ਵੇਦਕੀ ਬਾਣੀਕੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾਦਹੀ ਵਖਿਆਨ ਕਰਦੇਹੈਨ ਵਾ ਚਰਚਾ ਵ੍ਹਾ ਝਗੜੇ
ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਕਰ ਅੰਤਰ ਸਹਜਰੀਧੇ ਕਿਆ ਮੋਹਤ
ਹੋਇਰਹੈਹੈਂ ਵਾ ਸਾਂਤਰੂਪੀ ਥਿਧੀ ਹੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ
ਰੂਪੀ ਇਸ ਮੂਲ ਜੰਤ੍ਰ ਵਿੱਛੁਲੇ ਕਰ ਭਰਮਾਏ ਹੈਂ ॥੭॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ਤਾ ਗਾਂਵਾ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ
ਸਹਜੇਸਚ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਿਰਪਾਦੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ
ਜੋਰੁਰੂਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸਦੁ ਸਰੂਪ ਮਿਲਿਆ ਵਾ
ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਚ ਸਰੂਪ ਮਿਲਿਆ ਓਹਸ੍ਹਾਦਾਂ ਥੋਂ ਪਰੇ
ਹੋਏ ਵਾ ਸ੍ਹਾਦਾਂ ਥੀਂ ਪਰੇ ਜੋਹੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੋ ਮਿਲਿਆ
ਵਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ ਸਚ ਸਰੂਪ ਸਹਜੇ
ਮਿਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਬੁਧ ਪ੍ਰਗਟੀਪ੍ਰਭਜਾਸ ਜਥਹਿਰਦੇਰ-
ਵਿਆ ਚਰਣਨਿਵਾਸ ਗੁਰਾਂਦੁਆਰਾ ਬੁਧੀ ਪ੍ਰਗਟੀਪ੍ਰਭ
ਕੇ ਜਸਵਾਲੀ ਤਥਹਿਰਦੇਭੀਰਵਿਆਚਰਨਨਿਵਾਸਕ-
ਹੀਏਚਰਨਾਂਦਾ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਯਾ॥੫॥ਮਨਹੀ ਮਨ
ਸਵਾਤਿਆ ਕੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਕਹੀਐਸਾਂਤਸੁਭਾਵ ਤਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆਹੈ ਸੋਈ ਸੋਇਹਮਾਰਾ ਮੀਤਹੈ ਜੋਹਰ
ਗੁਣਗਾਵੈ ਸਰੀਰ ਸੁਧਭਈ ਕਿਆ ਸਤਨਹੀਹੈ ਵਾ ਏਸ
ਸਰੀਰਕਰਕੋਹੀਪ੍ਰੇਮ ਰਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿਏਹਸੁਧਭਈ॥੮॥
ਸਤਗੁਰਏ ਨਾ। ਪਾਈਐ ਕਰਮ ਮਿਲੈਪ੍ਰਭ ਸੋਇ।ਪ੍ਰਭ
ਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਦੇਹੈਂ॥ਮ:੪॥ ਮਾਇਆਨੂੰ ਹਰ
ਕਰਕੈ ਹਰੀਨੂੰ ਕੈਸੇਮਿਲੀਏ ਏਹ ਉਦਮ ਕਰ ਮਨਘਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੀ ਜਾਇ ਜਗਾ ਵਿਖੇ ਪਾਵਹਿਗਾ ਰੰਗ ਮਹਿਲੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਹੀ ਹਰੀਦੇ ਮੇਲ ਵਿਖੇ ਮਿਲਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸਾਥ ਮੈਲੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੨॥ਜਮਮਾਰਿ ਅੜਾ ਜਮਕਾਲ ਜਮਕਹੀਏ ਜਨਮ ਜਮਕਾਲ ਕਹੀ ਏਂ ਮ਼ਾਰਣੇ ਵ਼ਾਲ਼ਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਭਇਆ ਮਰਣਾ ਵਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਾਰਿਅੜਾ ਅਭਾਵਕੀਤਾ ਵਾ ਜੇਹੜਾਜਮਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆਸੀ ਜਮਕਾਲ ਸੋ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਵਾ ਜਮ ਕਾਲ ਦਾ ਜਮਦੂਤ ਮਾਰਿਆਹੈ ਵਾ ਗਿਆਨ ਜੰਮਿਆ ਤਾਂ ਜਮਿਕਾਲ ਮਾਰਿਅੜਾ । ਸੰਸਾਰ ਰੰਗ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰ ਹਲੇ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ ਰੰਗ ਵਿਖੇ ਰਤੜੇਮਨ॥ਮਃ੫॥ ਗੁਰਾਂਨੇ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ੂ ਸਭਊਪਰਕਰੀ ਪਰ ਕਲਿਆਨ ਤਿਸਕੀ ਹੀਹ਼ੈ ਜਿਸਕੇ ਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰਦੇਂਦੇਹੈਂ ਹਰੀਦਾ ਅ ਖੰਡ ਕੀਰਤਨਦਾ ਭੋਜਨ ਤਿਨਚੂਰ ਕਿਆ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥੩॥ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗ ਰ਼ਦਨ ਤੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਆਸਨ ਅਸਥਿਰ ਭਇਆ ਹੈ ਵਾ ਭਾਇਆ ਹੈ ਸਹਜੇ ਜਾਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ਲੇਖ ॥ ੬ ॥ ਗਮਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੭॥ਕਾਗਾ ਕਊਏ ਦਾ ਜੈਸੇ ਬਤਨ ਬਿਸ੍ਟਾ ਦੇਸ ਮੈਂ ਵਾਸਾ ਹੈ ਵਾ ਬਤਨ ਕਊਏ ਦੇ ਬਦਨਮੈਂ ਵਿਸਟਾ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੈ ॥੧੦ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰ ਜੂਠਨ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ਜੈਸੇ ਕੂਕਰ ਰਸੋਈਮੈਂਪੈਜਾਵੈ ਤਾਂ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਦੇਂਦਾ ਹੈ ਐਸੇ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਵਾ ਜੈਸੇ ਕੂਕਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇ ਮੁਖ ਮੈਜੂਠਹੀ ਪੈਂਦੀਹੈ॥੧ ਪ॥ਰੰਗਾਂਰੰਗਾਂਦੇ ਬਿਖਜਾਂ ਦੇ ਭੋਗਾਂਦਾ ਸੰਗ ਕਹੀਏ ਸਮਦਾਉ ਜੋ ਹੈ ਏਨਾਂਦੇਸੰਗ ਏਸ ਅੰਧਨੇ ਆਤਮ ਵਸਤੂ ਨਾ ਜਾਨੀ ਵਾ ਬਿਖਿਆਦੇ ਭੋਗ ਜੋ ਹੈਨ ਰੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਕਹੀਏ ਸਮੂਹ ਏਨਾਂ ਸੰਗ ਮਿਲਕਰਕੇ ਅੰਧਨੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾ ਜਾਨੀ ਵਾ ਲਜਾ ਵਾ ਸਾਧਸੰਗਤ ਵਾ ਸੰਗ ਕਲਿਆਨ ਨਾ ਜਾਨੀ ॥ਛੰਤ ਮਃ ੧॥ ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸ਼ਟ ਵਿਆਪੇ ਦਬ ਗਏ ਵਾ ਦੁਸਟ ਆਪਦਾ ਕਰ ਵਿਆਪ ਗਏ ॥੨॥ ਹਠਨਿਗ੍ਰਹ ਬੇਬਾਣੇ ਹਠ ਨੂੰ ਜੇਹੜਾ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਥੇ ਦੂਜੀ ਬਾਣ ਹੈ ਵਾ ਹਠ ਕਰਕੈ ਜੇਹੜਾ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਦਾ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਤੇ ਬਿਬਾਣਾ ਮੈਂ ਜੇਹੜਾ ਬੈਠਣਾ ਏਸ ਕਰ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦੀ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ. ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਚੀ ਨਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਪਰਖ ਲਇਆ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਭਗਵਤ ਦੀ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਕਰ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ॥ਪ॥ਨਾਮੋ ਮੰਨ ਵਸਾਏ ਨਾਮ ਹੀ ਬੀਜਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹੀ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾ ਏ ਆਪ ਜਿਸਤੇ ਉਚਾਰਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਚਾ ਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜੇਹੜਾ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਹੋਰਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਉਚਾਰਨ ਕਰਾਉਂਦਾਹੈ ॥ਮਃਪ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ਮੰਦਰ ਚੁਬਾਰੇ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਹਲ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਮਹਲ ਸਤ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਬੇਦ ਤੂੰ ਆਪ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸ ਰੂਪ ਹੋਇਕੇਤੂੰ ਰਹਿਆਹੈਂ ਮੋਹਨਰੂਪ ਹੋਇਕਰ ਵਾ ਹੇ ਭਗਵਨ ਤੂੰ ਜੀਵ ਰੂਪ ਹੋਇਕਰਕੈ ਚਲਾਇਮਾਨਾ ਵਿਚ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤੇ ਸੰਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰ ਇਸਥਿਤ ਰਹਿਆਹੈਂ ॥

੧ ਓਂ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥

ਓਬ੍ਹਾਨਕਾ--ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀਕੇ ਨਾਲ--ਬੇਣ ਗਹਿਣਾ ਬਣਾਇ ਦੇਵੇ। ਨਿਰੋਧਰਾ ਕਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਾ ਨਿਰਾ ਅਧਾਰੁ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਾ ਨਿਰੋਧਰ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਦੇ ਰੋਕਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਕਰਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪਹੀਹੈ ਤੇ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪਕਰਕੈ ਆਕਾਰ ਵਾਲਾ ਭੀ ਆਪਹੈ ਤੇ ਵਾਸਤਵਤੇ ਏਕਰੂਪਹੀਹੈ ਸਗਲ ਭਾਂਤਾਂ ਦਾ ਉਪਾਵਣਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਮਨਮੈਂ ਮੋਹ ਬਢਾਇਓ ॥੩॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਾਧੂ ਹੈ ਇਸ ਪਹੁਚ ਨੂੰ ਪਹੁਚਨ ਹਾਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇਆਮੋਹ ਜਿਨਾਂ ਕੂੜ ਜਾਣਿਆਂ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਸ ਧਨ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕਦ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ ॥੫॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਦੀਆਂ ਜੁਗਤੀਆਂ ਕਰ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ ॥੬॥ਉਰਝ ਪਰੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਪਿਛੇ ਛੋਡ ਆਏਹੈਂ ਤੇ ਅਗੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛੋਡ ਜਾਣੇ ਹੈਂ । ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਏਸ ਨੂੰ ਛਡ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਅਰ ਇਸ ਨੇ ਜਿਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਛਡ ਜਾਣਾ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਜਾਸਕੋ ਹੋਯਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਟੂਟੈ ਬੰਧਨ ਤਾਸਕੇ ॥ ੧੩॥ਆਵਤ ਸੋ ਜਨ ਜਨਮ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਜੋਜਨ ਨਾਮਸੈ ਰਾਤਾ ਹੈ ॥੨੧॥ ਤਿਲਸਾਰ ਤਿਲਮਾਤ੍ਰ । ਵਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰ ਕਿਆ ਸਮਾਲ ॥੩੬॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰ ਭਜੋਗੇ ਤਾਂ ਜੀਵਤ ਰਹੋਗੇ ਵਾਲਤ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸੋਇ । ਜਾਣਦਾ ਭੀ ਹੈ ਸੋਈ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਸੰਤਭੀ ਸੋਈ ਭਰਮ ਤੇ ਜਿਸਨੇ ਕਰਿਆ ਹੈ ਭਿੰਨ ਆਪਣ ਆਪਨੂੰ ॥੨੮॥ ਜੋ ਸਗਲ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਮਨ ਇਕ ਵਿਖੇ ਲਪਟੇ ਤਾਂ ਮਨ ਨੂੰ ਠਾਹੇ ਕਿਆ ਹਟਾਵੇ ਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਤਹਾਂ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ਤਹਾਂ ਸਤਸੰਗ ਮੈਂ ਜੋਵ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਪੀਤਾ ਹੈ ਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਮੈਂ ਵਾ ਗਤਿ ਗਿਆਨਮੈਂ ਤਹਾਂ ਜੀਅ ਤਤਪਰ ਹੋਯਾਹੈ ॥੩੦॥ ਅਹੰਬੁਧ ਰੂਪੀ ਢੇਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਸਤ ਸੰਗ ਮੈਂ ਮਿਲਕਰ ਢਾਹੋ ॥ ੩੧ ॥ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਕਿਆ ਜੀਤੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਸੋਭਾ ਦੁਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਮੈਂ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਵਾ ਸੋ ਸੋਕ ਦੂਖ ਕਲਿਆਨ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਮਿਟਾਇ ਹੰਤਾ ਵਾ ਮਨੋਂ ॥੩੨॥ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਨ ਧਨਚਲੈ ਤਿਥੈ ਵਾ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਧਨ ਭੀ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਜਉ ਆਪਾ ਭਾਵਦੀ ਤਪਤ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰੈ ਤਾਤਾਕਛੂ ਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਈਐ ॥ ੩੩ ॥ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ਕਹੀਏ ਅੰਤ ਸਮੇ ਦਾ ਦਿੰਨ ਵਾ ਹੇ ਬਾਲਕ ਵਾ ਬਾਲ ਕਹੀਏ ਵਰ ਜ ॥੩੫॥ ਸੋਭਾ ਤਹਿ ਬਨਿਆ ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ॥੩੬॥ਨਾਮਦੇ ਜਪਣ ਨੂੰ ਅੰਤਰ ਭੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇਜਪ ਬਾਹਰ ਭੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਜਪਿਆ॥੩੮॥ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ਼ ਰਵਾਲ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹਉਂ ਹਉਂ ਕਰਕੇ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿਖੇ ਬੰਧਿਆ ਹੈ ਚਿਤਦੀ ਬਾਤਾਂ ਦੀ ਸਿਆਨਪ ਸਭ ਰਹਿਗਈ ॥੪੧॥ਮਾਇਆ ਭੁਲਾਇੰਦੀ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨ ਲਪਟ ਰਹਿਓ ਤਿਸ ਸੰਗ । ਇਸ ਕਰਕੇ ਡੋਲ ਰਹਿਆਹੈ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ਪਾਰ ਵਾ ਪਰਮਗਤਿ ॥੪੪॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਕਿਆ ਤਿਸ ਮਾਇਆਦੇ ਸੰਗ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ ਤਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਮਨ ਕਰ ਤਾਹੂ ਨਿਰੰਲੇਪਾ ਪੂਰਨ ਘਟਾਂ ਘਟਾਂ ਮੈਂ ਪੁਰਖ ਵਿਸੇਖ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਵਾ ਪੂਰਨ ਜੋ ਹੈ ਘਟਾਂ ਘਟਾਂਮੈਂ ਵਿਸੇਖ ਪੁਰਖ ਤਾਹੂਸੰਗ ਕਿਆ ਤਿਸਕੇ ਸੰਗਹੈ॥੪੩॥ ਯਾ ਕਹੀਏ ਮਾਯਾ ਵਾ ਏਵੇਂ ॥੪੬॥ ਵਿਰਲੇ ਹੀ ਗਵਿਆ ਕਿਆ ਜਾਣਿਆ ਵਾ ਗਾਵਿਆ ਵਾ ਗਵਨਕਰਿਆ ॥੪੭॥ ਉਆਕੀ ਝਾੜ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਿਨਸਾਵਣੇ ਵਾਲੀ ਵਾ ਬਿਨਾਂ ਸਾਹੀ ਤੇ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾਹੈ ॥੪੮॥ਜਿਹ ਮਸਤਕ ਭਾਗੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਤਹਿ ਮਨ ਬਸੈ ॥ ੫੩॥ ਸਾਧੂ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕਰ ਤਿਨਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੋ ਥਚਨਾਂ ਮੈਂ ਸਮਾਏ ਤਾਂ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ॥

੧ ਓ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮੈਂ ਲਗਾਕਰ ਬੇਦ ਬਿਸਤਾਰੇ ਹੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ । ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰੋ ਹਰੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵਾ ਸੇਸਨਾਗ ਹਰੀ ਨੂੰ ਸਿਮਰਦਾ ਹੀ ਸਿਮਰਦਾ ਹੈ ॥ ੨॥ ਨਾਨਕ ਜਨਕੈ ਬਿਰਤੀ ਬਿਬੇਕ ਵਾਲੀ ਹੈ ਵਾ ਬਿਰਤ ਬਿਰਾਗ ਤੇ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ਵਾ ਜਨਾਂਕੈ ਬਿਰਤ ਉਪਜੀਵਕਾ ਬਿਬੇਕ ਹੀ ਹੈ ॥੩॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਤੇ ਹੋਇ॥ ੪॥ ਬਸੈ ਥਾਨ ਊਚੈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਤੀ ਗੁਣਾਂਵਿਖੇ ਵਸਦਾ ਊਚੇ ਜੋ ਹੈਨ। ਸਾਜਨਾਂ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰੇ ਹੈ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਰਸੈ. ਸਾਧਾਂ ਤੇ ਸੁਣਨਾ ਕਰਸੇਂ ਤਾਂ ਉਧਰੇ । ਵਾ ਸਾਧ ਸੁੰਨ ਪਦ ਮੈਂ ਰਸੇ ਤਾਂ ਉਧਰੇ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਜਾਣ। ਜੇ ਕਹੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂਜਿਤਨਾ ਸੁਣਿਆ ਗੁਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂਤੋਂ ਤਿਤਨਾਹੀ ਵਖਾਣ ॥ ੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰ। ਵਾ ਗੁਣ ਮਨਮਾਹਿ ਹੈਨ ਅਧਾਖਰ ਕਹੀਏ ਅਧਾ ਆਖਰ । ਵਾ ਅਧਿਕਤਾ ਦਾ ਅਖਰ ਵਾ ਅਧਜ਼ਾਖਰ ਨਹੀਂ ਕਥਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤ ਕਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਉਪਰ ਹਾਥ। ਕਹੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਰੂਪੀ ਹਾਥ ਹੈ ॥੯॥ ਸਰਬ ਸਾਧਨਾਂ ਕਾ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਗਿਆਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਚਹੁ ਵ੍ਰਨਾਂ ਮੈਂ ਕੋਊ ਨਾਮ ਕੋ ਜਪੈ ਸਰਬ ਕਾ ਅਧਾ
ਰ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਉਸਅਸਥਾਨੁ ਸਤਸੰਗ ਤੇ ਬਹੁਰ ਨਹੀਂ
ਆਂਵਦਾ। ਵਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨਤੇ ਬਹੁਰ ਨਹੀਂਆਂਵਦਾ ਜੋ
ਪਿਛੇ ਜਨਮ ਧਾਰੇ ਹੈਂ॥੧੨॥ ਸੋ ਸੁਆਨ ਨਰਕ ਪਾਂਤੀ
ਹੋਂਵ੍ਦਾ ਹੈ ਵ੍ਹਾ ਸੁਆਨ ਜੋ ਲੋਭੀ ਹੈ ਸੋ ਨਰਕ ਪਉਂਦਾ
ਹੈ ਵ੍ਹਾ ਸੁਆਨਜੂਨ ਜੋ ਨਰਕਹੈ ਮਨਮੈਂ ਕਹੀਏ ਜੀਆਂ
ਵਿਖੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਮਨ ਜੀਅ ਤਿਸ ਦੇ ਅਪਨੇਵਿਖੇ
ਹੈਨ । ਸ੍ਰਵਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਨੀ ਸੁਨਕਰਕੇ ਘਟ ਘਟਮੇ
ਬਖਾਨੀਹੈ॥ ੧੪॥ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸ਼
ਟੀ ਧਾਰੀ ਸਭ੍ ਆਗਿਆ ਕਾਜੀਹੈ ਵ੍ਹਾ ਆਵਣਾ ਜਾਵ
ਣਾ ਜੇਹੜਾ ਦੇਖਦਾਹੈ ਅਨਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਸਭਨੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਧਾਰੀਹੈ॥੬॥ ਤਿਸਤੇ
ਪਰੈ ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਛ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਅਨਰਾਉ
ਅਨਰਾਗ । ਸੋ ਦਾਸ ਜਨ ਨਾਮ ਧਿਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਨਾਮ
ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆਂ ਸਭ ਤੇ ਭਵਨ ਜੋ ਗ੍ਰਹ ਹੈ ਸ੍ਰਵਨ
ਸੰਗ ਨਾਮ ਸੁਨਕੈ ਉਧਰੇ ਹੈਂ ਸਤ ਪੁਰਖਦੀ ਸਤਾ ਸਭ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ਸਤ ਕਰਮ ਲੇਖ ਜਾਂਕੀ ਰਚਨਾਂ ਸਤਿ।
ਇਹ ਜੋ ਸਤਿ ਨਿਸਚਾਹੈ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਵ੍ਹਾ
ਏਹੁ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ॥੧੭॥ ਪ੍ਰਭ
ਦਾ ਸਬਦ ਭੀ ਸਤ ਤੇ ਸਬਦ ਕਾ ਬਕਤਾਭੀ ਸਤ। ਸੁਰ
ਤ ਲਗਾਇ ਕੇ ਜੋ ਜਸਕੋ ਸੁਨਤਾ ਹੈ ਸੋਭੀ ਸਤ ਹੈ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਸ ਭੀ ਸਤ ਹੈ ਸਪੂਰਨ ਵਾਰਾਂ ਮੈਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪ੍ਰਭ ਜਪੀਐ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਜਸ ਜਿਹਬਾ ਕਰਕੈ ਰਾਤ੍ ਦਿਨ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਅਰ ਹਣ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਦੇ ਹੈਨ ॥੧੮॥ ਬੀਸ ਬਿਸ੍ਵੇ ਬਹੁਲਤਾ ਕਰਕੇ ਵਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੈ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਬ ਨਿਧ ਪਦਾਰਥਾਂਕਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਹੀ ਹੈ ਵਾ ਸਭ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕਾ ਭੀ ਤੇ ਜੀਅਦਾਨ ਦੇਣੇ ਕਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਹੀ ਹੈ ਵਾ ਮਨ ਸੰਤੋਖ ਆਤਮ ਸ਼ਰੀਰਕਰਕੇ ਪਤੀਆ ਨੇ ਵਾ ਆਤਮ ਆਪਣੇ ਆਪਮੈਂ ਪਤੀਆਨੇ ਤਾਂ ਮਨਮੈ ਸੰਤੋਖ ਹੋਇਆ ਸਗਲ ਬਿਆਧ ਖੈ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਮਨ ਤੇ ਨਸੈ ॥੧੯॥ ਏਕ ਸਿਮਰ ਨਾਮ ਦਾ ਜੋ ਅਧਾਰਹੈ। ਮਨ ਕਰਕੈ ਸਿਮਰ ਬਾਣੀ ਕਰਕੈ ਆਧਾਰ। ਵਾ ਏਕ ਜੋ ਅਧਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਿਮਰ । ਤਿਸ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰਮੈਂ ਜਾਇ ਬਸੈਂਗਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰ ਰਹਿ ਓ ਪ੍ਰਭ ਬਿਆਪ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮੈਂ ਸਬ ਪੂਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥੨੦॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਦੇ ਰੰਗ ਕਰਕੈ। ਉਪ ਜਦਾ ਹੈ ਚਾਉ ਸਾਧਾਂਕੈ ਸੰਗਦਾ । ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰੀਰ ਕਰਕੈ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਮਨ ਕਰ ਵਾ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਸੋਕਿਉਂ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ਜੀਵਾਂਦਾ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਵਾ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਵਾਲਨ ਵਾਲਾ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਚਾਉ।
ਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਦੇ ਚਾਉਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਤਪਤਿ ਹੋਈ॥੨੧॥
ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਆਸਨ ਕਹਾਂ ਬਿਨ ਆਸ
ਨ੍ਹ ਕਹਾਂ ਆਪੇ ਊਚ ਆਪੇਹੀ ਨੇਰਾ ਕਹੀਏ ਨੀਚ ਜਹਾਂ
ਅਬਗਤਿ ਭਗਤ ਹੈ ਤਹਾਂ ਆਪ ਹੈ ਵਾ ਜਹਾਂ ਭਗਤਿ
ਤਹਾਂ ਅਬਗਤ ਆਪ ਹੈ ॥੨੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਕੇ
ਗੁਨ ਗਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਜੋ ਬੇਦ ਹੈ ਤੇ ਹਰੀ ਕੇ
ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਰਨ ਵਾ ਪ੍ਰਾਨੀਕੇ ਤਰਨ
ਕਾ ਹੈ ਇਹ ਸੁਆਉ ਮਿਟੈਅਗਿਆਨ ਬਿਨਸੈਅੰਧੇਰਾ
ਅਗਿਆਨਰੂਪ ਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਜਾਏਗਾ ਬਿਨਾਸਕਰਨੇ
ਵਾਲਾ॥੨੩॥ਸਰਬਜੋਤਮਹਿਜਾਂਕੀਜੋਤਸਰਬਮਹਿਜਿਸ
ਜੋਤੀ ਕੀ ਜੋਤ ਹੈ ਓਹ ਸਾਧੂ ਸਭ ਸਤਿ ਬਚਨਹੀ ਕਹੰ
ਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸਤਿ ਬਚਨ ਜੋਹੜੇ ਬੋਲਦੇਹੈਂ ਓਨਾਂਕੇ ਸਭ
ਸਾਧੂ ਹੀ ਕਹੰਦੇ ਹੈਂ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਕਾ ਜਿਸਨੇ ਤਾਣ
ਨਾਂ ਕਰਿਆਹੈ ਵਾ ਤਨ ਸਰੂਪ ਵਾ ਤਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਈਸਰ
ਤੇ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋ ਨਾਹੀਂ ਬੁਰਾ ॥੨੪॥ ਸਾਧਕੇ ਜੋ ਬਚਨ
ਹੈਂ ਏਹੀ ਉਤਮ ਸਲੋਕਹੈਂ ਵਾ ਸਾਧ ਜੋ ਹੈਂ ਸੋ ਬਚਨਾ
ਕਰ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਜੋਭਗਵੰਤ ਤਿਸਕਾਹੀਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਦਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ। ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸਨੇ ਦਇਆ ਧਾਰੀ। ਵਾ ਗੁਰਾਂਨੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁਨੇ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਇਹ ਫਲ ਤਿਸਜਨਕੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੁਖ ਭਨੇ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨ ਸੁਨੇ। ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜੋ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਬਚਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਸੁਨੇ ਤੇ ਮੁਖ ਕਰਕੈ ਭਨੇ ਇਹੁ ਫਲ ਤਿਸ ਜਨਕੈ ਤਾਂਈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ.ਗੁਨਾਂ ਦੀ ਭੀ ਧੁਨਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਦੀ ਭੀ ਧੁਨਹੈ ਇਸ ਬਾਣੀਦੇ ਵਿਚ ਇਕਨਾਮ ਦੀ ਮਣੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ॥੨੪॥ਥਿਤੀ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਵਿਖੇ ਫਲ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਜੀਵ ਬਿਖੇ ਫਲਾਂ ਮੈਂ ਲਗ ਰਹੇ ਹੈਂ ਵਾ ਆਧ ਬਿਆਧ ਉਪਾਧ ਏਹ ਜੋ ਤਾਪ ਹੈ ਬਿਖੇ ਰਸ਼ਕਰ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ॥੪॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜੇ ਰਤੇਹੈਂ ਓਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਕੋ ਰਸੇ ਕਿਆ ਪਾਨ ਕਰਦੇਹੈਂ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮਰਸਕੋ ਪਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਭਉ ਸਭ ਖ਼ਿਨਸੇ ॥ ੫ ॥ ਨਹਿ ਜਾਪੈ ਨਹਿ ਬੂਝੀਐ ਨਹਿਕਿਛ ਕਰਤ ਵੀਚਾਰ ਨਾਂ ਜਪਦਾ ਹੈ ਨਾਂ ਬੁਝਦਾ ਹੈ ਸਤ ਅਸਤੰਦਾ ਨਿਰਨਾ ਨਹਿ ਕਛ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਹੀ ਕਰਦਾਹੈ ਵਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮਨਨ ਨਿਧਿਆਸਨ ਵਾ ਕਰਮ ਉਪਾਸ ਨਾਂ ਹਨੀਆਨ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਸਾਦੇ ਸੁਆਦ ਮੈਂ ਬੇਧਿਓ ਮਿਲ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥੬॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਨ ਬੁਝਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਅਗਨੀ ਨ ਨਿਵਰਤਹੋਈ ਬੁਝਾ ਈ ਜੋ ਨ ਇਸਤੇ ਵਾ ਤ੍ਰਿਅਗਨੀ ਨ ਨਿਵਰਤ ਹੋਈ ਇਸ ਕਰਕੈ ਬੂਝ ਨਾ ਆਈ ਵਾ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਗਨੀ. ਭੀ ਨ ਨਿਵਰਤ ਹੋਈ ਤੇ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਭੀ ਨਾ ਬੁਝਾਈ॥੭੦॥ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾਲਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਧਿਆਨ ਕਰਕੈ ਤਦ ਸੋਈ ਸੁਭਾਉ ਮਨਕਾ ਦੇਖਿਆ । ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿਕੀਨੇ ਦੁਆਰੇ ਨਉ ਰੋਕੇ ਤੇ ਦਸਵਾਂ ਮੁਆਸਾਂਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਤੇ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ॥ ੭੧ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਕੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨਾਨਕ ਸਭ ਬਿਸਮਾਦ ਅਸ ਬਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਵਾ ਜਬ ਤਲਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ਤਬਤਲਕ ਸਬ ਬਿਸਮਾਦ ਕਹੀਏ ਦੁਖਰੂਪ ਹੈ ॥ ੭੨ ॥ ਪਤਤ ਉਧਾਰਣਨਾਮ ਮਨਬਸੈ ਤਾਂ ਛੁਟਦਾ ਹੈ ਹਰਖ ਸੋਗ ਮੈ ਜੀਉ ਨੇ ਦੇਹਕਾ ਬੰਧਨਾਂ ਕਰਿਆਹੈ ਵਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਰਕੇ ਦੇਹਕਾ ਬੰਧਾਨ ਕਰਿਆ ਹੈ ਭਗਵੰਤਨੇ ॥ ਗਉੜੀ ਵਾਰੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸ ਲੈ ਸੋ ਪੁਰਸ਼ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮਨ ਭਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭ ਕਿਲ ਵਿਖ ਕਟੇਤਾਸ ਜਿਨਾ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ ਹੈ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਏ ਤਾਸ ਤਿਨਾਂਦੇ ਵਾ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਜਾਣਗੇ ਤਿਸ ਨਾਮ ਕਰਕੇ॥੭॥ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਦਾ ਧਰਮ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਕਿਆ ਨਿਜ ਪ੍ਰਜੋਜਨੀ ਓਹ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਗਲਾਂ ਦਾ ਵੇਚਣਾ ਅਗਮਨਿਗਮਤੇਪਹਿਲਾਂਹੈ ਆਖਸੁਣਾਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਨਿਸੰਗ ਤਿਨਾਂ ਮੈ ਭੀ ਦੇਖ ਲਵੋ ਵਾ ਨਿਗਮ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਗਮ ਬਾਤ ਨੂੰ ਆਖ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਜਮਚੂਹਾ ਜੀਵਾਂ ਰੂਪੀ ਕਿਰਸ ਖੇਤੀ ਨੂੰ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹਰੀ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂਦਾ ਮਾਰੁ ਕਢਾਇਆ ਹੈ ਵਾ ਜਮਜੋਹ ਸੁਭ ਗੁਣਾਂਦਾ ਤਿਸਕੋ ਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀ ਚੂਹਾ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਹਰੀ ਨੇ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ਨਿਤ ਭਲਾ ਹੀ ਪਦਾਰਥ ਦੇਂਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਨਿਤ ਦੇਣੇਮੈ ਭਲਾ ਹੀ ਭਲਾ ਆਖਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਨਿਤ ਭਲਾ ਹੀ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਨੇਜੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਦੁਖ ਹੀ ਵ ਦੇਂਦੀਆਂ ਹੈਂ ॥੧੩॥ ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸਟੇ ਝਹੀਆਂ ਪਾਏ ਲੈ ਲਵਾਂ ਲੈ ਲਵਾਂ ਪਦਾਰਥ ਝਗ ਸੁਟੇ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਮੁਹ ਅੰਦਰ ਨਿੰਦਾ ਰੂਪੀ ਅੰਬਪਇਆਹੈ ਵਾ ਮੁਖ ਪਰ ਹੈ ਨਿੰਦਾ ਰੂਪੀ ਅੰਬ ਚੁਸਦਾ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰੂਨੇ ਚਉਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਾਂ ਹੀ ਹੁਣ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭ ਤਾਰੇ ਹੈਂ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ਹਰ ਕਰਤਾ ਕੇ ਸਰੂਪ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈਨ ਸੋ ਘਰ ਸਰੂਪ ਮੈ ਵਸਾਇ ਦੇਵੰਗੇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਤ ਲੈਂਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ਨਿਤ ਆਸਰੇ ਲੈਂਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਧਾਹਾਂ ਮਾਰਦੇ ਫਿਰਦੇਹੈਂ ਹੇਹਰਿ ਤਿਨਕਾ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਹੁ ਵਾ ਤਿਨਕਾ ਦਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਨ ਨਾ ਕ਼ਰਉਂ ਇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਅੰਤ ਸਮੇ ਅੰਤਸ਼ਕਰਣ ਵਿਖੇ ਸਾਚੇਕੀ ਜੋਤ ਹੈ ਸਚ ਸਚੇਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤ ਨਿਸਚੇਕਰਕੇ ਸਚੇਨਾਮ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀਸੇਵਾਹੋਵੇਗੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਨਕੇਸਭ ਪਾਪਾਂ ਦੀਂ ਖ਼ਾਨ ਗਵਾਈ ॥ ੧੯॥ ਜਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਉਮਰਥਲ ਸੋਈ ਜਾਣਨ ਸੂਲੀਆਂ ਜਿਨਾਂਦੇ ਅੰਦਰ ਉਮਰਥਲਾ ਫੋੜਾ ਵਾ ਗਦੋ ਦਾਣਾ ਵਾ ਜਿਨਾਂਦਾ ਅੰਦਰ ਅਸਥਲ ਉਮਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਓਸ ਸੂਲ ਦੁਖਨੂੰ ਸੋਈ ਜਾਨਦੇਹੈਂ ਵਾ ਓਨਾਂ ਦੇ ਬਿਰਹੁ ਨੂੰ ਮੋਹਰੀ ਜਾਨਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਥੱਲਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅੰਦਰ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸੋਈ ਜਾਨਦੇ ਹੈਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀਦਾ ਬ੍ਰਿਹੁਹੈ ਸੋਈ ਜਾਨਦੇਹੈਨ ਮੇਰਾ ਸਿਰਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ਚਰਣਾ ਉਪਰ ਭੀ ਤੇ ਤਲੇਭੀ ਰੁਲੇ ਵਾ ਤਲਕਨੀਏ ਚਰਨਾਂਉਪਰਰੁਲੇ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰਪਹਿ ਸਿਰ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲ ਲੀਆ ॥੨੦॥ ਓਹਪੁਰਖ ਜਨਹੇਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਧੰਨਧਨਹਹਿ ਵ ਉਨਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਨ ਧੰਨਧੰਨਹਹਿ ॥ਸਚੇ ਸਿਫ ਤ ਕੀ ਸਲਾਹਿ ਜੋ ਸਚਹੈ ਸੋ ਲਹੇ ਜਿਸ ਅੰਦਰ ਭਿਜੇ ਸਚ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਸਚੁ ਸਦਾ ਨਵੇਂ ਕਿਆ ਨਵੀਨਹੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਓਇ ਦਾਤਾਰ ਹਰੀ ਦਾਤ ਕਰਦੇ ਹੈਂ॥੨੪॥ ਸਬਦ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਵਿਸ਼ਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਿਖੇ ਘਚੋਲਾ ਕਿਆ ਖਤ ਨੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥੨੮॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਜਿਨਾਂਦੇ ਲਾਇਆਹੈ ਨਠੂਗੜਾ ਕਿਆ ਠੋਲਾ ਪੈਰ ਕਿਥੇ ਰਖੈ ਵਾ ਨਰਾਇਣ ਥੋਂ ਜਿਨਾਂ ਨੈ ਨਠਣਾ ਕਰਿਆਹੈ ਸੋ ਪੈਰ ਕਿਥੇ ਰਖੈ ਜਨਮਦਾ ਮਰ ਦਾ ਹੈ॥੨੯॥ਹੋਇ ਮਰਸਨ ਬੁਟ ਕਿਆ ਬੰਦ ਹੋਇ ਕ. ਰ ਵਾ ਅੰਗ ਪ੍ਰੇਤ ਝਗੜੇ ਕਰ ਮਰਦੇ ਹੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਮਾਨੀਆਂ ਸਾਥ ਮੂੜ ਮਿਲਕੈ ਗੁਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਪੇਡ ਮੁੰਢਾਹੁ ਕਟਿਆ ਤਿਸ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਮੁਢੋਂਹੀ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜਪਿਆ ਅਭਾਵ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਸੁਕਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਭਰਾਉ ਜੋ ਹੈ ਰਣਧੀਰਾ ਤਿਸਕੋ ਖਿਤਾਬ ਮਿਲਿਆ ਬਾਦਸਾਂਹਿ ਪਾਸੋਂ ਇਸ ਈਰਖਾ ਕਰ ਕਮਾਲਦੀ ਨੇ ਮਦ ਵਿਚ ਪਾਇ ਵਿਖ ਪਿਵਾਈ ਤਿਸਕੋ ਤਿਸਕਾ ਪੁਤਰ ਮਉਜਦੀ ਤਿਸਨੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਤੋਂ ਧਨ ਲੈਕਰ ਆਪਣਾ ਸਮਿਆਨ ਤਕੜਾ ਕਰਕੈ ਕਮਾਲਦੀ ਸਾਥ ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਰਿਆ ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੈਰ ਕਰ ॥ ੨ ॥ ਚੇਤਾਈ ਬੁਧੀ ਹੈਈ ਤਾਂ ਚੇਤ ਵਾ ਚੇਤਾ ਹੈਈ ਤਾਂ ਚੇਤ ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ਵਾ ਚੇਤਾ ਹੈਈ ਤੈਨੂੰ ਤਿਸੀ ਤੇ ਚੇਤ ਹੋ ਭਾਈ ॥ ੪ ॥ ਦਾਮਨੀਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਖੇ ਕਹੀਏ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਕਾਸਵਿਖੇ ਤਿਉਂ ਵਰਤਾਰਾਜਗ ਵਖਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ
ਦੇਹ ਰੂਪੀਂ ਵਸਤ੍ਰ ਸੁਹਾਈ ਵਾ ਸੋਈ ਵਥ ਕਿਆ ਸਨ
ਬੰਧ ਸੋਭਨੀਕ ਹੈ ਵਾ ਵਥ ਸੁਹਾਈ ਹੈ ਸਾਇ ਜੋਹੜਾ
ਧਨੀ ਦਾ ਨਾਉਂ ਜਪਣਾ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਚਿੜੀਚੁਹਕੀ ਪਹੁ
ਫੁਟੀ ਕਿਆ ਗਿਆਨਰੂਪੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਬੁਧੀ ਜੋ ਹੈ
ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿਤ ਖਿੜ ਆਈ ਬਹੁਤੇ ਜੋ ਤਰੰਗ
ਹੈਨ ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪ ਸੋਵਗੁ ਗਇ ਅਸਚਰਜਰੂਪਮੈ
ਨਾਮਰੰਗ ਕਰ ਸੰਤ ਰਚ ਰਹੇਹੈਂ ॥ ੬ ॥ ਤਨ ਭੀਤਰ ਮਨ
ਮਉਲਿਆ ਜੋਹੜਾ ਹਰੀ ਰੰਗਮੈ ਜਨਰਾਤਾ ਜੀਵਰੂਪ
ਖਖੜੀ ਸੁਹਾਵੀਆ ਹੈਨ ਈਸਰਦੇ ਕੰਠ ਨਾਲ ਜੋਹੜੀ
ਆਂ ਲਗ ਰਹੀਆਂਹੈਂ ਧਣੀਦੇ ਬਿਰਹੁ ਸਿਉਂ ਵਿਛੋੜਾ
ਹੈ ਜਿਨਾਂਦਾ ਸਹਸੈ ਰੂਪੀਗੰਠਾਂ ਵਾ ਜਨਮ ਮਰਨਰੂਪੀ
ਗੰਢਾਂ ॥ ੧੧ ॥ ਵਿਖ ਸੋ ਪਾਰੰਉਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ
ਮੈ ਜੋਹੜੀ ਉਤਪਤ ਹੋਇ ਰਹੀ ਵਾ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਮੈਜੋਹੜੀਉਤਪਤ ਹੋਇਰਹੀ ਬਿਖਮਾਇਆ ਬਿਸ਼ਿਆਂ
ਰੂਪੀ ਵਿਖ ਉਤਪਤ ਹੋਇ ਰਹੀ ਵਾ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਰੂਪੀ ਬਿਖ ਹੈ ਜਿਸ ਮੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਮੈ ਮੁਤੇ
ਕਹੀਏ ਭੇਜੇਹੈਂ ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸਕਲਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ਕਲ
ਸਕਤੀ ਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ॥ ੧੭ ॥ ਧਰਨਸਵੰਨੀ ਖੜਕਹੀਏ
ਘਾਸ ਰਤਨ ਕਰਜੜਾਵੀਹੈ ਵਾ ਖੜਕਹੀਏ ਖਟਰਤਨ
ਕਰ ਸਮ ਦਮਾਦਿਕ ਤਿਨਾਂਕਰ ਜੜਾਵੀ ਧਰਨਕਹੀਏ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੁਧੀ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ੈਲੀ ॥੧੯॥ ਭੋਰੀ ਭਰਮ ਵੰਞਾਇ ਭੋਰੀ ਕਹੀਏ ਹੇ ਭੋਲੀ ਵਾ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ ਜੋ ਭਰਮ ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਕਿਆ ਜਾਵੈ ਜਿਥਹੁ ਤਿਥੇ ਪ੍ਰਗਟਹੈ ਸੋਇ ਵਾ ਜਿਸਕਾ ਜਾਇ ਤੇ ਭਰਮ ਵੰਞੈ ਕਿਆ ਜਾਵੈ ਤਿਥੈ ਪ੍ਰਗਟਹੈ ਸੋਇ ਖੁੰਡੀ ਦੀ ਖਡਾਰੀਹੈ ਹੈਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿਹਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਘੋੜੇ ਤੇ ਚੜ ਕਰ ਮਹਾਵਾਕਾਂ ਰੂਪੀ ਕੁੰਦੇ ਕਿਆ ਬੰਦੂਕ ਪਕੜ ਕਰ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵੈ ਕੁਕੜ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਹੈਤਾਂ ਸ ਕਾਮ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਰਗਾਦਿਕਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਵਾਲਾ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕਰ ਅਨੰਦ ਲਿਆ ਚਾਹੈ ਤਤ ਮਿਥਿਆਦਾ ਵਿਚੇਚਨ ਕਹੀਏ ਗਿਆਨ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ॥ ਵਾਰ ਗੌੜੀ ਕੀ ਸੰਪੂਰਨੰ ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋ ਜਲ ਜੋ ਹੈ ਮਨ ਦੇ ਮਾਰਨੇਵਾਲਾ ਬਿਨਾਂ ਭਗਵੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ ਅਰਥ ਕਿਆ ਭਗਵੰਤ ਨਹੀਂ ਜਲ ਹੈ ਵਾ ਸੋ ਜਲ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ ਭਵਸਾਗਰ ਮਾਹੀਂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਲ ਜੋ ਹਰੀ ਹੈ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਹੈਂ ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀਂ ॥੨॥ ਮਹਿਕਿਆ ਅੰਤਸ਼ ਕਰਣੇ ਮੈਂ ਜਲ ਆਇ ਆ ਤਾਂ ਅਧਿਕ ਜੋ ਅਗਨੀ ਸੀ ਸੋ ਉਠੀ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਰ ਸਨਹੈ ਹੋਨਾਹਿ ਇਸ ਕਰਕੈ ਮੰਦਤਾ ਭਾਗੀ ॥੫॥ ਚਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਰਨਜੋਬੇਦਹੈਂ ਤੇ ਕਹਹਿਬਹੁ ਆਗਰ ਜਨਾ॥੬॥ਪਾਥ
ਰ ਸੇਵਕਰ ਕੀ ਮਿਲਦਾਹੈ ॥ ੭॥ ਬ੍ਰਹਮਕਾ ਬਿੰਦ ਜੋ
ਜਲਹੈ ਤਿਸਤੇ ਉਤਪਤੀਹੈ ਵਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਿੰਦਤੇ
ਸਭ ਕੀ ਉਤਪੰਤੀਹੈ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਸਭਕੀ ਉਤਪਤੀ
ਹੈ ਇੰਦ ਕਿਆਜਾਣਾ॥੮॥ਰਾਜਾ ਰੰਕਦੋਊ ਮਿਲਰੋਈ
ਹੈ ਰਾਜਾ ਕਹੀਏ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰੰਕ ਸੂਦ੍ ਵਾ ਰਾਜਾਪੰਡਤ
ਰੰਕ ਮੂਰਖ ਹੰਸਾਸਰਵਰ ਕਾਲਸਰੀਰ ਹੰਸਜੈਸੇ ਸਰ
ਵਰ ਪਰ ਰਹਿਤੇਹੈਂ ਤੈਸੇ ਸਰੀਰਪਰ ਕਾਲਰਹਿੰਦਾਹੈ
ਵਾ ਹੰਸ ਕਹੀਏ ਸ੍ਵੇਤਕੇਸ ਸਰੁ ਕਹੀਏ ਸਿਰਤੇ ਵਰੁ
ਕਹੀਏ ਉਪਰ ਆਏ ਤਾਂ ਸਰੀਰਦਾ ਕਾਲ ਹੋਯਾ ਵਾ
ਹੰਸ ਸਰੋਵਰ ਜੋ ਹੈ ਸਤਸੰਗ ਤਿਸਮੈਂ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ
ਸਮਾਂ ਬਿਤੀਤ ਕਰੇ ਤੇਰਾਮ ਰਸਾਇਣਪੀਉ ।ਜੋਤੀਕੀ
ਜਾਤ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਤਿਸ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕੀ ਜੋਤੀ ਜੋ
ਬੁਧੀ ਹੈ ਕਿਸ਼ੈਮੈਂ ਮੋਤੀ ਕਿਸੈਮੈਂ ਕਚ ਲਗੇ ਵਾ ਜੋਤੀ
ਕੀ ਇਸਥਿਤੀ ਜਾਤੀ ਮੈਂ ਅਧਿਸ੍ਠਾਨ ਰੂਪ ਕਰਕੈਹੈ ਤੇ
ਜਾਤੀਕੀ ਇਸਥਿਤੀ ਜਾਤੀਮੈਂ ਅਧਜਸਤ ਰੂਪ ਕਰਕੈ
ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਜੋਤੀਮੈਂ ਲਗੇ ਤਿਨਾਂਕੋ ਕਚਕੀ ਨਿਆਂਈ ਜੋ
ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਸੋ ਮੋਤੀਕੀ ਨਿਆਂਈਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਵੈਹੈ ਵਾ
ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਕੀ ਜਾਤ ਹੈ ਜੋਤੀ ਨੇ ਕੀਆ ਹੈ ਸਭ
ਜਾਤਾਂ ਤਿਸਮੈਂ ਜੇਹੜੇ ਲਗੇ ਕਹੀਏ ਤਤਪਰਹੋਏਹੈਂ ਸੋ
ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਮੋਤੀ ਆਦਿਕ ਜੋ ਫਲ ਹੈਂ ਸਭ ਕਚ ਵਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਣਤੇਹੈਂ ਇਸ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਰਹੁ ਏਸ ਇਸਵਿਖੇ
ਮਨ ਪਰਚਾਇ ਕਰ ਪਰਚ ਰਹੁ ਏਸ ਕਹੀਏ ਈਸਰ
ਵਿਖੇ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਜਨਨੇ ਮਿਤਕਾ ਪਰਾ ਪਰਮ ਉਤ
ਕ੍ਰਿਸ੍ਟਜਾਨਾ। ਸੋ ਬਾਤਾਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠਮੈਂ ਸਮਾਵਣਾ
ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਕਿਆ ਸਾਥ ਤਨਦੇ ਬੈਕੁੰਠਮੇਂ ਸਮਾਇ
ਆ ਚਾਹੁੰਦੇਨੈਂ ਵਾ ਜਿਸ ਜਨਨੇ ਮਿਤਾਕਾ ਪਰਾਂਤੇ ਮਨ
ਕਾ ਪਰਾ ਜਾਣਿਆਂਹੈ ਤਿਨਾਂਕੋ ਬਾਤਕਿਆ ਇਛਾਨਹੀ
ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਵਣੇਕੀ ਵਾ ਬਾਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਬੈਕੁੰਠ
ਸਮਾਵਣੇ ਦੀਆਂ॥੧੧॥ਉਪਜੈਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਸਮਾਈ
ਤਿਹਾਂ ਕਾਲਾਂਮੈਂ ਉਪਜਕਰ ਸਮਾਇ ਜਾਂਦਾਹੈ ਵਾ ਖੇਤੀ
ਮੈਂ ਉਪਜੇ ਤੇ ਮਾਤਾਕੇ ਗਰਭ ਮੈਂ ਨਿਪਜੇ ਤੇ ਬਾਹਰ
ਨਿਪਜੈ ਫੇਰ ਸਮਾਇਗਏ ॥੧੨॥ ਕੂਅਟ ਸੰਸਾਰ ਤੇ
ਪੰਚ ਪਨਹਾਰੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਟੂਟੀਲਾਜ ਪ੍ਰਾਣਾਰੂਪੀ ਵਾ
ਅਵਿਦਜਾ ਰੂਪੀ ॥੧੪॥ ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀਂ ਵਿਸ਼ੇ ਗਧਾ
ਜੀਵ। ਹੀਰੈ ਕਿਆ ਹੰਢਾਇ ਅਹੈ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਲੋਕ
ਕਰ ਕੁਦਕੁਦ ਚਰੈ ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰ ਵਿਦਿਆਨੂੰ ਚਰ
ਤਾ ਹੈ ਵਾ ਕ੍ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਕਰਕੇ ਸੁਤਗਾਦਿਕਾਂ ਵਿਖੇ
ਚੜਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਲੈਮੈਂ ਪੜਦਾ ਹੈ ਲੇਲੇ
ਕਉ ਚੁੰਘੈ ਨਿੱਤ ਭੇਡ ਭੇਡ ਜੋ ਬੁਧੀਹੈ ਲੇਲੇਪਦਾਰਥਾਂ
ਕੋ ਭੋਗਦੀਹੈ। ਵਾ ਮਾਇਆ ਭੇਡ ਲੇਲੇ ਜੀਵਕੋ ਚੁੰਘ
ਦੀ ਹੈ ਕਿਆ ਵਸ ਕਰਦੀਹੈ ॥੧੫॥ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਸਪਤਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਰਾਮ਼ਾਨੰਦ ਗਜ ਗਨੇਸ ਤੇ ਸ਼ਿਵ। ਹੋਰ ਸਭ ਕੋ ਜਾਣਦੇਹੈਂ ਵਾ ਗਜਕਾ ਗੁਰ ਜੋ ਸਿਵਹੈ ਵਾ ਗੁਰ ੧॥ ਗਜ ੪ ॥ਸਿਵ ੧੧ ॥੧੬॥ ਧਰਨ ਪਰੈ ਸਰੀਰ ਤੇ ਧਨਭੀ ਉਰਵਾਰ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਨਹੀਂ ਸਾਥਜਾਂਦਾ। ਹਾਥ ਮੈਂ ਤਾਂ ਡੋਰਾਂ ਪਕੜੀਆਂ ਹੈਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵਾ ਮੁਖਮੈਂ ਤੰਬੋਲ ਖਾਂਦੇਹੈਂਨ ਤੇ ਹਥ ਤਡੇ ਹੋਇਹੈਨ ਹੋਰਮੰਗਣ ਵਾਸਤੇ ਹਰਕੇ ਵਾਸਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਹਰੀ ਰੂਪੀ ਸੁਰੀਧੀ ਵਸਾਈ ਵਾ ਹਰਿ ਸਮੂਹ ਵਾਸਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰਿ ਸੁਰੀਧੀ ਵਸਾਈ ॥੧੮॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਕਥਦਾ ਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ਰੇਮਨ ਪਵਨਕੋ ਦ੍ਰਿੜਕਰ ਸੁਖਮਨਨਾਰੀਮੈਂ ਵਾ ਐਸਾ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਹੈ ਗਿਆਨ ਕਥਦਾਹੈ ਬਨਵਾਰੀਦਾ ਤੇ ਮਨ ਜੋ ਪਵਨ ਕ਼ੀ ਨਿਆਈਂ ਤਿਸਕੋ ਦ੍ਰਿੜਕਰ ਐਸੇਉਪ ਦੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁਖਮਨਨਾਰੀ ਭਗਤੀ ਮੈਂ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮਨ·ਮਿਲਾਵੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਉਲਟੀ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤਿਨਾਂਦਾ ਜਮਕੈਸਾਥਮਿਲਾਪ ਨਹੀਂਹੋਂਦਾ ਵਾ ਉਲਟਾਇਕਰਬ੍ਰਿਤੀ ਜਨਮਮਰਨ ਨਹੀਂ ਜਿਸਮੈ ਇਸ ਈਸਰ ਮੈਂ ਮਿਲਾਵੇ। ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗਮ ਤੇ ਥਿਨਾਂ ਜੋ ਮਨ ਕਹੀਏ ਸੁਧ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੈਂ ਨਾਵੇ ਲੋਚਾ ਸਮਸਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਐਸੀ ਰਹਿਤ ਤੇ ਸ਼ੇਰ ਹੋਂਗੇ ਕਿਆ ਨਾ ਧਾਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹਰੀਪਾਸਾ ਕਿਆ ਦੂਰਹੀਰਹੇ ਗਾ ॥੨੨॥ ਅਬ ਮੋਕਹੁ ਰੇ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾਹੈ। ਜਉ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਤਾ ਰਖਕਹੋਇ ਤਉ ਕਿਆਬਸ ਜਉ ਬਿਖ ਦੇਇ
ਕੋਈ ॥੨੩॥ਸਾਹਿਨ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸਤ ਕਰਦਾਹੈ ਵਾ
ਸਾਹਿਨ ਸਾਹਾ ਸੋ ਸਤ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ਮਨ ਤਨ
ਧਨ ਗ੍ਰਹ ਤਨਕਿਆ ਨਾਲੇ ਸਰੀਰ ਜਿਨ ਸਉਪਿਆ
ਹੈ ॥੨੫॥ ਮੁਚਮੁਚ ਗ੍ਰਭ ਗਏ ਬਹੁਤੇ ਗ੍ਰਭ ਛਟਗਏ
ਤੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਏਹਬਚਿਆ ਵਾ ਮੁਚ ਕਹੀਏ ਬਹੁਤ
ਜੀਵ ਮੁਚ ਗਰਭਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹੀਏ ਏਹ ਕਿਉਂ ਨ
ਬਚਿਆ ਬੁਡਭੁਜ ਭਇਆਨਕ ਰੂਪ ਹੋਇਕਰ ਜਗਤ
ਮੈਂ ਜੀਵੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਰੂਪਾਦਿਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਮੈਂ ਭੁਜਾ
ਪ੍ਰਯੰਤ ਡੁਬ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜਗਤ ਮੈਂ ਜੀਵੰਦਾ
ਮੰਨਦਾਹੈ ਆਪ ਕੋ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪਹੈ ਅਰਹੈ ਕੁਬ
ਜ ਓਹ ਜੈਸੇ ਕਰੂਪਹੈ ਤੈਸੇ ਨਾਮਬਿਨਾਂਕਰੂਪਹੈ॥੨੮॥
ਮਨਿ ਜਿਸਨੇ ਮਾਰਿਆਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਕਵਨ ਸੀ ਸਿਧ
ਸਥਾਪਣੀ ਰਹੀਹੈ ਜੋ ਮੁਨ ਮਨਕਉ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ
ਤੁਲ ਕਵਨ ਹੈ ਮਨਕਉ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਹੁ
ਕਿਸਨੂੰ ਤਾੜਦਾਹੈ ਵਾ ਤਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਡੋਬਦਾਹੈ ਮਨ
ਮਧੁਦੈਤਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸੂਦਨ ਕਿਆ ਨਸ਼ਟ ਕਰਿਆ ਹੈ
ਜਿਸਨੇ ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਦੇਉ ॥੩੦॥ ਬੇਦਕੀ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀ
ਭਾਈ ਬੇਦਕੀ ਪੁਤਰੀਆਂ ਜੋ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀਆਂਹੈਂ ਹੇ ਭਾਈ
ਏਹ ਸੰਗਲ ਅਰ ਜੇਵੜੀਆਂ ਲਿਆਈਆਂਹੈਂ ਕਰਮਾ
ਧਰਮਾਕੀ ਵਾ ਮਾਇਆ ॥੩੧॥ ਦੇਹ ਮੁਹਾਰ ਮੋਹ ਅਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੈਰਾਗ ਜੋ ਹੈ ਏਹਮੁਹਾਰਹੈ ਲਗਨਜੋ ਹੈ ਸੋਏਹ ਲਗਾ
ਮ ਹੈ ਸਗਲ ਤਜਣਾ ਏਹੁ ਜੀਨ ਹੈ ਸਹਿਜਕੇ ਪਾਵੜੇ
ਕਿਆ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਗਧਰਲੀਜੈ ਬੁਧੀਅਰ
ਚਿਤ ਰੇਮਨ ਤੁਝੇ ਸੰਸਾਰਦੇ ਤਾਰਕਰ ਏਹੁ ਠ ਲੈਚਲੋਂ॥
੩੩॥ਨਟ ਵਟ ਨਟ ਵਤ ਵਾ ਜੈਸੇ ਨਵਟੇ ਸਾਥ ਖੇਲ
ਦਾਹੈ ਤੈਸੇਂ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
॥ ੩੬ ॥ ਬਿਖਿਆਮੈਂ ਸੁਰਤਹੈ ਅਜਹੁ ਸੁਖਕੀ ਆਸ
ਕਰਦਾਹੈ ਵਾ ਵਿਸ਼ੇ ਸੁਖਕੀ ਆਸਾ ਸੁਰਤ ਅਜਹੁ ਕਰ
ਦਾਹੈ ਜੀਵਣੇਦੀ ਤਿਨਭੀ ਤਨਮਹਿ ਮਨਨਹੀਂ ਪੇਖਾ
ਉਪਰਾਮ ਹੋਇਕਰ ਪੇਖਿਆਹੈ ਹੁਕਮਨਹੀਂ ਬੁਝਿਆ
ਜਿਸਨੇ ਸੋ ਭਿੰਨ ਹੋਇਰਹਿਆਹੈ ॥੩੭॥ ਏਕਨਾਮਹੀ
ਕਲਪਤ ਸੰਸਾਰਤੇ ਅਤਸੇ ਕਰ ਤਾਰਦਾਹੈ ਜੋ ਹਰੀਨੇ
ਹਰੇ ਕਰੇਹੈਂ ਸੋ ਹੋਇਆ ਨਾ ਸੁਕਦੇਨਹੀਂ ਵਾ ਜੋ ਹਰੀ
ਅਪਣੇ ਤਰਫ ਕਰੇਹੈ ਸੋ ਹੋਇਨਾ ਆਨ ਹੋਰਨਾਂਦੇ ਦੁਚਿ
ਤੇਕੀ ਦੁਇ ਥੂਨ ਗਿਰਾਨੀ ਚਿਤ ਕੀ ਦੋਇ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ
ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਏਹ ਜੋ ਦੋਇ ਥੂਨੀਆਂ ਆਂਧੀਪਾਛੇ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਰੂਪੀ ਜਲ ਵਰਸਦਾਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਿਆ
ਬਾਤਾਂਕਰਕੇ ਜਗਜਾਸ੍ਰੁਦਾ ਅਸਕਹੀਏਹੈ ਜੋ ਮਾਨ ਤਿਸ
ਕੋ ਗਿਰਾਵਤੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸਾਥ ਤਨਕੇ ਸਮਾਨ ਗਿਰਾਵਤੇ
ਹੈਂ ਵਾ ਬਾਤਕਿਆ ਇਛਾ ਨਹੀਂ ਅਸਮਾਨ ਜੋ ਸੁਰਗਾ
ਦਿਕ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਗਿਰਾਵਤੇ ਕਹੀਏ ਅਭਾਵ ਕਰਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨਹਿ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਾਂਡ
ਜੋ ਬੇਦਹੈਂ ਸੋ ਨਹੀਂਮੰਨਦੇ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹੀਏ ਮਨਕਾ
ਕਹਿਆ ਨਹੀਂਮੰਨਦੇ॥੪੬॥ਐਸੇਸੁੰਨ ਸਮਾਇਆਐਸੇ
ਪੁਰਖਕਾ ਮਨ ਸੁੰਨਮੈਂ ਸਮਾਇਆ ਵਾਂ ਐਸੇਕਰਮਕਰ
ਨੇ ਵਾਲਾ ਪਰਖ ਸੰਨਮੈਂ ਸਮਾਇਆ ਗਰਾਂਕੇ ਬਾਣ ਜੋ
ਬਜ੍ਰਵਤ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਨੇ ਕਲਸਾਹ ਅਵਿਦਿਆਛੇਦੀ ਵਾ
ਪ੍ਰਗਾਸਰੂਪ ਪਦ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆਹੈ ਤਿਸਮਾਇਆ ਧਨਖ
ਬਾਣ ਚੜ੍ਹਾਏ ਬਿਨਾਂ ਏਹ ਜਗ ਬੇਧਿਆ ਕਿਆ ਵਸ
ਕਰਿਆਹੈ ਦਹਦਿਸ ਮੈਂ ਰਹੀ ਦੇਹਕੋ ਪਵਨ ਕਿਆ
ਮਾਇਆਰੂਪੀ ਝੁਲਾਇ ਰਹੀਹੈ ਡੋਰ ਜੋ ਤਿਸਮੈਂ ਲਿਵ
ਲਾਇ ਰਹੀਹੈ ਵਾ ਤਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂਨੇ ਧਨਖਬਾਣ ਚੜ੍ਹਾਏ
ਬਿਨਾਂ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਆ ਅਭਾਉਕੀਤਾ ਦਸੋ
ਦਿਸਾਂਮੈਂ ਦੇਹਗੁਡੀਕੋ ਪਵਨੰ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਝੁਲਾਇਰਹੀ
ਹੈ ਤਿਨਾਂਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਮੈਂ ਲਿਵ ਲਾਇਰਹੀਹੈ
॥੪੭॥ ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟਬੇਧੰ ਉਲਟਾਇਕੈ
ਅਪਾਨਵਾਇਕੋ ਖਟਚਕ੍ਰ ਕਿਆ ਤਾਲੂ ਚਕ੍ਰ ਹ੍ਰਿਦਾਚਕ੍ਰ
ਮੂਲ ਚਕ੍ਰ ਕੰਠ ਚਕ੍ਰ ਦਸਮ ਦੁਆਰਚਕ੍ਰ ਇਹਖਟਚਕ੍ਰ
ਬੇਧੇ। ਵਾ ਖਟ ਚਕ੍ਰ ਕਾਮਾਦਿਕ ਤੇ ਮਨ ਇਹ ਖਟ
ਮੇਰੇ ਮਨਦਾ ਸੁਭਾਉ ਉਲਟਕਰ ਸਮਾਨਾ ਵਾ ਮੇਰੇ
ਮਨਦਾ ਮਨਕਿਆ ਸੁਧਹੈ ਉਲਟਕਰ ਸਮਾਵਣਾਹੋਯਾ
ਹੈ ਅਲਉਤੀ ਕਿਆ ਮਹੁਏ ਕਾ ਬਰੇਡਾ ਸ਼ਰਾਬ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਲੌਤੀ ਮਿਸਰੀ ਕਾ ਬਰੇਡਾ ਸਰਬਤ ਕਾ ਅਲੌਤੀ ਕਿਆ ਸਤਗਲੋ ਕਾ ਬਰੇਡਾ ਰਸ ॥ ੪੯ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਦੋਇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਹੈਂ ਏਨਾਂ ਕਰ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਕਿਆਰਚੇਹੈਂ ਪੂਜੀ ਅਸ ਥਾਂਨੀ ਪਵਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ ਘਟ ਜੋ ਲਿੰਗਸਰੀਰ ਸੋ ਗੁਣ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਭੀਤਰ ਵਸਤੂ ਭਰੀ ਹੈ । ਦਾਨ ਕਿਆ ਤੰਡੀ ਨਿਬੇਰਹਿ । ਘਾਟੀਚਢਤ ਕਿਆ ਗਿਆਨਰੂਪੀ ਘਾਟੀ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮਰੂਪੀ ਘਾਟੀ ॥੫੦॥ ਤੰਡੀ ਸਾਹੜੈ ਕਉ ਬਾਂਧੇ ਧਨਖੜੀ ਵਾ ਧਨਕਉਂ ਤੰਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਆਦ੍ਰੁਤ ਬੰਨ੍ਹ ਖੜ ਨਗੇ ਓਹ ਜੋ ਖ੍ਰੁਹੜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਤੇ ਕਉਨਹੈ ਜਿਸਨੇ ਲਾਜਵਹਾਰੀਹੈ ਵਾ ਏਹ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਖ੍ਰੁਹੜੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਂਵਦੀਹੈ ਇਸਵਿਖੇ ਸ੍ਰੁਆਸਾਂ ਰੂਪੀ ਲਜਕੋ ਵਹਾਂਇ ਰਹੀਹੈ ਓਹ ਕਉਨ ਕਹੀਏ ਸੋ ਮੰਦ ਹੈ॥੫੧॥ਪੰਡਤ ਗੁਣੀ ਸ੍ਰੁਰ ਹਮਦਾਤੇ ਏਹ ਕਹੇ ਥਡ ਹਮਹੀ ਇਹਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀਜਥਹੀ ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਾਂ ਸਮਾਨੀਤਥਹੀ ਤ੍ਰਜਥਾਵੇ ਦਾਹਨੈ ਬਿਕਾਰਾ ਥਾਵੇ ਦਾਹ ਨੇ ਕਹੀਏ ਉਰੇਪਰੇ ਵਾ ਥਾਵੇਂ ਪਾਪ ਦਾਹਿਨੇ ਪੁੰਨ ਵਾ ਥਾਵੇਂ ਪਾਸੇ ਬਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ ਦਾਹਨੇ ਹਰੀ ਪਦ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਕਰਕੇ ਗਹਿਰਹੀਏ ॥੫੨॥ ਤਾਗੁ ਮੋਹਤ੍ਰੁਟਾ ਗਗਨਲੋਭ ਜੋਗ ਪਖਮੈਂ ਤਾਗਾ ਪ੍ਰਾਣਗਗਨ ਦਸਮ ਦ੍ਰੁਆਰ ਰਚਨ ਹਾਰੁ ਅਗਿਆਨ ਤਹ ਨਾਹੀਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋਗੀ ਵਲ ਮਨ ਜੋੜੀ ਜੁੜੀਜੇਹੜੀ ਥ੍ਰਿੜੀ ਚੇਤਨਮੈ ਨ
ਤੋੜੀ ਤੁਟੀ ਕਿਸੀਕੀ ॥੫੩॥ਬਾਹਰਲੀ ਮਿਤ ਸੰਸਾਰ
ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਪਰੇਹੋਲਾਹੈ ਇਹ ਖਿੰਥਾਹੈ ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ਹੇ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤਾੜੀਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲ ਪਲਟੀਐ ਤ੍ਰਿਗੁ
ਣਾਂਕਾ ਪਲਟੀਐ ਕਿਆ ਤਿਆਗ ਕਰਣਾ ਜੇਹੜਾ
ਏਹ ਤਾੜੀਲਾਈਹੈ ਜੁਗਾਂ ਜੁਗਾਂਮੈਂ ਜੁਗ ਮਿਲਰਹੀਹੈ
ਚੇਤਨਸਤਾਏਹ ਜੁਗਸਾਰਦ ਕਿਆ ਡੰਡੀਸਾਜੀ॥੫੫॥
ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ਦੇਹਕੀ ਸਫਲਤਾ ਕਰਨ ਵਾਸ
ਤੇ ਮਾਹੋ ਜੋ ਬੁਧੀਹੈ ਸੋ ਗਈ ਜੀਵ ਪਾਸ ਘਰ ਛੋਡਿਓ
ਜਾਇ ਕਹੀਏ ਬਾਹਜ ਮੁਖਹੋਇਕਰ ਸੰਸਾਰੁਕੀ ਤਰਫ
ਜਾਂਦਾਹੈ ਜੁਲਾਹੋ ਕਹੀਏ ਜੀਵ ਗਜਨਵ ਨਉ ਦੁਆਰੇ
ਗਜਦਸ ਦਸਇੰਦ੍ਰੇ ਗਜਇਕੀਸ ਪੰਜ ਸੂਖਮ ਭੂਤ ਪੰਜ
ਅਸਥੂਲ ਭੂਤ ਦਸ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਇਕਮਨ ਏਹੁ ਪੂਰਨ ਨੇ
ਇਕਤਾਣੀ ਤਣਵਾਈ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾ
ਆਪ ਤਾਣੀਹੈ ਸਾਠਸੂਤ ਅਸਥੂਲ ਨਾੜੀਆਂ ਨਵਖੰਡ
ਨਉਜੋੜ ਸਰੀਰਕੇ ਬਹਤਰ ਕੋਠੀਆਂ ਪਾਟਲਗੀਕਹੀ
ਏ ਪੇਟਾ ਲਗਿਆਹੈ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲ ਨ ਤੁਲੀ
ਐ ਜੇਤੂੰ ਕਹੇਂ ਗਜਾਂਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਣੀਦੀ ਤਾਂ ਮਿਣੀ
ਹੋਈਹੈ ਚਾਲੀ ਗਜਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਕਹੇਂ ਤੋਲ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ
ਤੋਲੀਦੀ ਤਾਂ ਤੋਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਿਆ ਮਿਥਿਆਹੈ ਵਾ
ਸਾਡੇ ਤ੍ਰੈਮਣਕੀਹੈ ਪਾਂਚਨਸੇਰ ਅਢਾਈ ਏਹ ਪਾਣ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਢਾਈ ਸੇਰ ਜੋਹੜਾ ਅਹਾਰਹੈ ਸੋ ਕਰਾ ਜੋਕਰਏਹ
ਪ੍ਰਾਣ ਬੇਗ ਸੀਘਰ ਨਾਂ ਪਾਵੈਂ ਤਬਝਗੜਾਕਰੇਂ ਹੋਘਰ
ਸਰੂਪ ਦੇ ਹਤਕਰਨੇਵਾਲੇ ਵਾ ਹੇ ਘਰੁਵਾਲੇ ਦਿਨਕੀ
ਬੈਠ ਅਵਸਥਾਕੀ ਸਮਾਪ੍ਤੀਹੋਈ ਖਸਮਨੇ ਜਬਕੀਤੀ
ਬਰਖਾਸ ਏਹਵੇਲਾ ਜੋ ਸਮਾਹੈ ਸੋਕਦ ਆਵਣਾਹੈ ਛੁਟੇ
ਕੂੰਡੇ ਛੁਟ ਜਾਣਗੇ ਪਦਾਰਥ ਭੀਗੇ ਪੁਰੀਆਂ ਵਾਸਨਾ
ਵਿਚ ਭਿਜੀਆਂ ਰਹਿਨ ਗੀਆਂ ਚਲਿਆ ਜੁਲਾਹੇ ਰੀ
ਸਾਈ ਚਲਿਆ ਜਾਇੰਗਾ ਹੇ ਜੁਲਾਹੇ ਜੀਵ ਰੀਸਾਈ
ਕਹੀਏ ਸ਼ੋਕਾਤਰਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਕਹੀ
ਏ ਰਸਨਾ ਛੋਛੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਵਚਨਾਂ ਰੂਪੀਤੰਤੂ
ਨਾ ਨਿਕਸੇਗੀ ਵਾ ਛੋਛੀਹੋਇਜਾਇਗੀ ਸਿਆਹਿਨਾੜੀ
ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਰੂਪੀ ਤੰਤੂ ਨਾਂ ਨਿਕਸੇਗੀ ਨਤੁਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾ
ਈ ਤੁਰਜੋ ਨਾਭੀ ਅਸਥਾਨਹੈ ਤਿਨਕੇਸਾਥ ਪਾਨ ਅਪਾ
ਨਕੀ ਗੰਢ ਨਾ ਉਰਝ ਰਹੇਗੀ ਛੋਡ ਪਸਾਰ ਈਹਾਰਹੁ
ਬਪਰੀ ਬਪ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਰੀ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਇਨਾਂਕੀ
ਇਛਾ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਬ ਬੁਧੀਨੇ ਸਿਖਿ
ਆ ਦਈ ਤਾਂ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਵਾ ਗਈ
ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ਕਿਆ ਮਾਇਆਜੋਹੈ ਸੋ ਈਸਰਕੇਪਾਸ
ਗਈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਰੂਪੀਤਾਣੀ ਬੁਣਾਉਣਕੇ ਵਾਸਤੇ ਜਾਣਾ
ਕਿਆਹੈ ਫੁਰਨਾਂ ਕਰਦੀਆ ਏਕਤੇ ਬਹੁਤ ਹੋਵਾਂ ਘਰੁ
ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੇ ਜੋ ਲਾਭ ਵਾਲਾ ਘਰ ਜਗਾਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛੋਡ ਦਿਤਾ ਜੋ ਈਸਰ ਕਹੇ ਤਾਣੀ ਕਿਤਨੀਕ ਹੈ ਤਾਂ
ਮਾਇਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗਜਨਵ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਿ
ਤਤ ਤ੍ਰਿਧਾ ਹੰਕਾਰ ਪੰਚ ਤਨਮਾਤ੍ਰਾ॥੯॥ਗਜਦਸ ਦਸੋ
ਦਿਸਾ ਗਜ ਇਕੀਸ ਸਾਤਲੋਕ ਤਲੇਕੇ ਸਾਤਉ ਪਰਲੇ
ਕੇ ਤੇ ਸਾਤ ਪੁਰੀਆਂ ਵਾ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ ਏਕਤਨਾਈ ਪੂਰੰ
ਨ ਨੇ ਏਹ ਤਾਣੀ ਤਨੀ ਸਾਠ ਸੂਤ ਸਠ ਸੰਮਤੀ ਬੀਸ
ਬ੍ਰਹਮਾਂਕੀ ਬੀਸ ਵਿਸ੍ਨੂੰ ਕੀ ਬੀਸ ਸਿਵਕੀ ਨਵਖੰਡ
ਜੋਭਾਰਤਾਦੀਬਹਤਰ ਚੌਕੜੀਆਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਵਾ ਬਹ
ਤਰ ਫਿਰਕੇਏਹੁ ਪੇਟਾਛਗਾਹੈ ਅਧਿਕਤਾ ਕਰਕੇ ਗਜੀ
ਨ ਮਿਣੀਐ ਕਿਆ ਮਿਣੀਹੋਈਹੈ ਤੋਲਨ ਤੁਲੀਐ ਕਿ
ਆ ਤੋਲੀ ਹੋਈਹੈ ਸੋਸਨਾਗਨੇ ਧਾਰਣ ਕਰੀ ਹੋਈਹੈ
ਵਾ ਨਾਮ ਰੂਪਾਤਮਕਹੈ ਅਢਾਈ ਮਾਤ੍ਰਾ ਓਅੰਕਾਰੁ ਏਹ
ਪਾਣਹੈ ਜੋ ਕਰ ਪਾਚਨ ਖੇਤ ਨਾ ਪਾਵੈ ਜੇਕਰਪਾਚਨ
ਓਅੰਕਾਰਕਾ ਬੇਗ ਕਿਆ ਬਲ ਨਾ ਪਾਵੈ ਤਬਝਗਰਾ
ਕਰੈ ਹੈਂ ਘਰਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਕਬੀਰ ਜੀਕੋ
ਇਹ ਬੇਲਾ ਸਮਾ ਕਦਆਈ ॥ ਉੱਤ੍ਰ--ਜਿਨਕੀ ਬੈਠ
ਜਦ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇ ਦਿਨਕੀਬੈਠ ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ ਖਸਮੰਨੈ
ਕੀਤੀ ਬਰਖਾਸ ਛੁਟੇ ਕੂੰਡੇ ਲੁਟਗਏ ਸਮੁੰਦ੍ ਤੇ ਭੀਗੇ
ਪੁਰੀਆਂ ਅਭਾਉ ਹੋਇਗਈਆਂ ਇੰਦ੍ਰੀਦੀਚਲਿਓ ਜੁ
ਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ਜੁਲਾਹੇ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਸੁਰਲਿਆਗਇਆ
ਰਿਸਾਇ ਕਰਕੈ ਛੋਡੀ ਹੋਇਗਈ ਨਲੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਅਰੁ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੂਰਜ ਤੇ ਕਿਰਣਾਰੂਪੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀਂ ਨਿਕਸਦੀਹੈ ਤੁਰ
ਜੋ ਸੁਮਾਂਰ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਸਾਥ ਤਾਰਾ ਗਣਕੀ ਰੀਢ ਨਹੀਂ
ਉਰਝਾਇਰਹੀ ਇਹ ਬੇਲਾ ਤਦਆਈ ਸੀ ਛੋਡ ਪਸਾ
ਰ ਛਡਕੇ ਪਸਾਰਾ ਹੋ ਬਪਰੀ ਤੇ ਈਹਾਂ ਰਹੁ ਤੂੰਪਸਾਰਾ
ਕਹੀਏ ਜੋ ਕਹਤੀ ਹੈਂ ਸੋ ਆਪ ਹੀ ਰਚਾਹੈ ਕਹੰਦੇ ਹੈਂ
ਕਬੀਰਜੀ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਜਬ ਕਹਿਆ ਤਬ ਸਮਝਾਈ
ਤਬ ਦੁਹਾਂ ਮਿਲਕਰ ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀ ਤਾਣੀ ਬਣਾਈ ॥
੫੫ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲ ਕਾਰਜ ਉਪਜੈ ਰਾਮਨਾਮ ਸੰਜੋਗ
ਦੋਵੈਂ ਗੁਰੂ ਅਰਸਿਖ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਕਾਰਜ ਉਪਜੈ
ਕਉਣ ਰਾਮਨਾਮ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਵਾ ਨਾਮਕਰ ਰਾਮਸਾਥ
ਸੰਜੋਗ ਵਾ ਰਾਮਨਾਮ ਦੇ ਸੰਜੋਗਕਰ ਜੀਵਈਸਰਕੀ
ਏਕਤਾ ਰੂਪ ਕਾਰਜ ਉਪਜੈ ਜਿਉਂ ਕਾਂਸੀ ਉਪਦੇਸ਼
ਹੋਇ ਜਿਸ ਰਾਮਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਾਂਸ਼ੀਮੈਂ ਹੋਂਦਾਹੈ
ਮਾਨਸਕੋ ਮਰਤੀਬਾਰ॥੫੬॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਸੰਚਣਦੀ ਤ੍ਰਿਖਾ
ਪੀਣਦੀ ਭੁਖ ਖਾਣੇਦੀ ਮਾਨਦੀ ਉਨਮਤਤਾਨੇ ਹਿਰ
ਲਇਆ ਇਸ ਕਰਕੈ ਮਨਮਾਂਹੀ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਨ
ਧਾਰਿਓਰੇ ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓ ਰਸਾਂਕੇ
ਸੁਆਦਾਂਮੈਂ ਲੁਭਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਇੰਦ੍ਰੀਰਸਕਾ ਪ੍ਰੇਰਿ
ਆ ਹੋਯਾ ॥੫੮॥ਪਵਨ ਨਹੀਂ ਮਗਨੈ ਕਿਆ ਉਡਾਂਵ
ਦੀ ਨਹੀਂ ॥੬੩॥ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂਜਾਣੀਦਾ
ਜੀਵ ਕਹਾਂ ਗਇਆ ਵਾ ਕੈਸਾ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨੀ ਨਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਨ ਜਾਵਤ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ॥੬੪॥ ਜਹਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹਿਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ਮਰਦਨ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਲਗਕਰ ਪੀਵਤਭਏ ਜਹਿਤੇ ਉਪਜੀ ਵਾ ਜਿੰਦ ਤਹ ਮਿਲੀ॥੬੫॥ਉਡੁਨ ਕਾਗਾਕਾਰੇ ਹੇ ਪਾਪੋ ਵਾ ਹੇ ਕਾਗਾਕਾਰੇ ਕੇਸੋ ਉਡੁਨਾਂ॥੬੬॥ਆਸਪਾਸ਼ਘਨ ਤੁਰਸੀਕਾ ਬਿਰਵਾ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਸੰਤਾਂਕੇ ਚਿਦੇ ਭੁਲਤਾ ਦਿਕ ਜੋ ਗੁਨਹੈਂ ਏਹਤੁਲਸੀਕਾ ਬਿਰਵਾ ਬਨਰਹਿਆ ਹੈ ਰਸਜਿਸਮੈਂ ਐਸਾਮਾਝ ਰਿਦਾ ਅਸਥਲ ਏਹਬਿੰਦ੍ਰਾ ਬਨ ਗਾਉਂਹੈ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਨਕੇ ਹਰਨੇ ਵਾਲਾ ਰਿਦਾ ਗੁਣਕਰ ਸੰਜੁਗਤ ਤਿਸਮੈਂ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਰਾ-ਵਤ ਗਾਊ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਬਿਚਰਾਂਵਦਾਹੈ ਰੁਵਾਰਨਿ ਕਿਆ ਬੁਧੀ ਵਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ॥੬੭॥ ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕਹੀਏ ਬਲ ਕਲ ਦੇ ਵਾ ਬਹੁਤੇ ਵਾ ਉਜਲ॥੬੮॥ਲੀਨੋਹਾਥ ਸਿਧੌ ਰਾ ਗਿਆਨਕਾ ਵਾ ਨਾਲੀਏਰ॥੬੯॥ਕਰੀਆਮਲਾਹ ਜਿਉ ਫੂਲਜਈਹੈ ਨਾਰ ਜੈਸੇ ਜਲਵਿਖੇ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁ ਲਤ ਹੋਤਾਹੈ ਵਾ ਜੈਸੇ ਜਈਏ ਪੁਤ੍ਰਕੋਦੇਖਕਰ ਨਾਰੀ ਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਤੀਹੈ॥੭੧॥ਹਮਾਰੀ ਨਿੰਦਾ ਮੈਂ ਜਿਸਦਾਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਤਿਸਮੈਂਹਮਾਰਾ ਪਿਆਰਹੈ॥੭੩॥ਖਟਨੇਮਖਟ ਚਕ੍ਰੋਂ ਕਰ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ਆਤਮ ਵਸਤੂ ਥੀਚ ਪਾਈ ਕੁਲਫ ਚਕ੍ਰਾਂਕੇ ਖੋਲਨੇਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਕੁੰਜੀਕਰ ਰਾਖੇ ਵਾ ਖਟਨੇਮ ਪੰਚਤਤ ਤੇ ਛਿਵਾਂ ਮਨਕਰ ਕੋਠੜੀ ਦੇਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਾਂਧੀ ਅਗਿਆਨਰੂਪੀ ਕੁਲਫ ਜੰਦ੍ਰਾਤਿਸਕੇਖੋਲਨੇਕੋ
ਪ੍ਰਾਨ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮਭਰਕੀਤਰਫ ਲਗਾਵਨੇ ਏਹ ਕੁੰਜੀਕਰ
ਰਾਖੇ ਚੇਤ ਸੁਚੇਤ ਚਿਤਹੋਇਰਹੁ ਚੇਤ ਸੁਚੇਤਹੋਇਕਰ
ਚੇਤਨਰੂਪ ਹੋਇਰਹੁ ਵਾ ਚਿਤਵਿਖੇ ਸੁਚੇਤਹੋਇਕੇਰਚੇ
ਰਹੁ ਤੋ ਲੈਗਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜਿਸਦਾ ਉਜਾਰਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਨਵੈ
ਘਰਾਂ ਮੈਂ ਜੇਹੜੇ ਲਗੇ ਸੋ ਮੂਸੇ ਗਏ ਤੇ ਦਸਵੈ ਰੂਪ
ਮੈ ਜੇਹੜੇ ਲਗੇ ਹੈਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਤਤ ਮੈਂ ਸਮਾਈ ਹੋਈ
ਹੈ ਵਾ ਨਵੇਂ ਦੁਆਰ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਮੂਸੇ ਕਿਆ ਰੋਕੇ ਤਤ
ਕਿਆ ਪੁਰਸ਼ਾਂਦੀ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈ ਸਮਾਈ ਹੋਈ
ਹੈ॥੭੪॥ਏਕ ਜੋਪ੍ਰਭੁਹੈ ਸੁਮਤਿ ਕੀਰਤਿਕਰ ਜਾਨਿਆ
ਮਨਵਿਖੇ ਘਟਕਾ ਅਭਿਮਾਨ ਤਿਆਗਿਓ ਵਾ ਘਟਕੋ
ਅਭਿਮਾਨ ਤ੍ਰਿਆਗਿਓ । ਜਾਕੇ ਬਡ ਭਾਗ ਤਿਹ ਮਨ
ਬਸਿਓ ਮਸਤਕਦੇਕਰਮਹੀਪ੍ਰਧਾਨਹੈਂ ਸੋਮਿਲਾਉਣੇਮੈ
ਆਏ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਜਹਾ ਬੋਲਤਹਿ
ਅਖਰ ਆਵਾ ॥ਜਹਿ ਅਬੋਲ ਤਹਿ ਮਨ ਨ ਰਹਾਵਾ॥
ਜਹਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਹਾਂ ਅਛਰ ਆਵੰਦਾ ਹੈ ਜਹਾਂ
ਅਬੋਲ ਹੈ ਤਹਾਂ ਮਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਵਾ ਜਾਗ੍ਰਤ
ਸੁਪਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਖਰ ਆਵੰਦੇ ਹੈਂ ਸੁਖੋਪਤੀ ਮੈਂ ਮਨ
ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਰਹਿਤਾ ਵਾ ਜਹਾਂ ਚੇਤਨ
ਹੈ ਤਹਾਂ ਅਖਰ ਆਵੰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਹਾਂ ਜੜ ਹੈ ਤਹਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਨ ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ॥ ੩ ॥ ਕਹੋ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ਕਹਉ ਤਾ ਤਿਸਪਰ ਕੋਈ ਉਪਕਾਰ ਨਹੀਂ॥ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਣਾ ਹੈ ਵਾ ਜਗਿਆਸੂ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਕਾਰ ਵਾਸਤੇ ਕਹ੍ਣਾਹੈ ਵਾ ਤਿਸਕੇ ਉਪਕਾਰ ਕਹੇ ਚਾਹੀਏ ਸਤਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ॥ ੪ ॥ ਲਿਖ ਅਰ ਮੇਟੇ ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਲਿਖ ਕਰ ਮੇਟਣੇ ਅਖਰ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਵਾ ਲਿਖਣਵਾਲਾ ਜੋਬ੍ਰਹਮਾਹੈ ਤੇ ਮੇਟਣੇਵਾਲਾ ਜੋ ਸ਼ਿਵਹੈ ਤਾਹਿ ਨਾ ਮਾਨਾ॥੭॥ਕਕਾ ਕਿਰਣ ਕਮਲਮਹਿ ਪਾਵਾ ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ਸੰਪੁਟ ਨਹੀਂ ਆਵਾ॥ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨਾ ਰੂਪੀ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਜਗਜਾਸੂ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ ਸਤੋ ਗੁਣ ਥੀਂ ਆਦਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਕੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕਉ ਮੁੰਦਣੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਵਾ॥ ਵਾ ਗੁਰੂ ਰੂਪੀ ਜੋ ਚੰਦਰਮਾਂਹੈ ਤਿਨਾ ਨੇ ਬਚਨਾ ਰੂਪੀ ਕਿਰਣਾਂ ਕੋ ਹਿਰਦੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ਤਬ ਫੇਰ ਅਗਜਾਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਕਰ ਵਾ ਤਮੋ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਕਰ ਮੁਦਤ ਨਹੀਂਹੋਤਾ ॥੮॥ ਖਖਾ ਇਹੈ ਖੋੜ ਮਨ ਆਵਾ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਖੋੜ ਵਾ ਅੰਤਰਮੁਖ ਹੋਣਾ ਏਹ ਖੋੜ ਹੈ ॥੯॥ ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ਬਿਰਕਤ ਵਾ ਮਨ ਰੂਪੀ ਪੰਖੀ ॥ ੧੦ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਕਹੀਐ ਨਿਵਾਸ ਵਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਵਖ਼ਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹੀਏ ਅਵਝੜ ਜਾਣਾ ਹੈ ਵਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਝੜ
ਜਾਣ ਵਾਲਾਹੈ ਵਾ ਝੂਲਰੂਪੀਹੈ ਵਾ ਝੇਰਾਰੂਪਹੈ॥੧੪॥
ਜੋਬਨਜਾਰ ਜੋ ਬਨ ਰਹਿਆਹੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਤਿਸਨੂੰ ਜਿਸਨੇ
ਜਾਰਿਆਹੈ ਅਸਜਰ ਪਰਜਰ ਆਪਣੀਜਰ ਤੇ ਪਰਕੀ
ਜਰ ਵਾ ਇਸਲੋਕ ਕੀ ਜਰ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਕੀ ਜਰ
ਇਸਕੋ ਜਬ ਜਰ ਰਹੈ ਤਬ ਜਾਇਕਿਆ ਜਗਾ ਮੈਂ
ਜੋਤੀਦਾ ਉਜਾਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥੧੭॥ ਹੈਤਾਂ ਘਟਿ ਮਾਂਹੀ
ਘਾਟਿ ਤਿਸਕਾ ਬਿਕਟਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਇਹੈਦੂਰ ਕਰਿਆ
ਠਗਨੀਰਾ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾ ਜਲ ਸੰਸਾਰ ਨੀਠ ਨੀਠ
ਸਨੇਸਨੇ ਵਾ ਸਮੇ ਸਮਾ ਮਨ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ਸੋਠਗ ਠਗਿ
ਆਤਾਂ ਠਉਰ ਮਨ ਆਵਾ ॥੨੧॥ ਰਣ ਰੂਤੋ ਨਰਨੇਹੀ
ਕਰੈ ਕਹੀਏ ਹਠ ਕਰੈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਨਾਫੁਨਸੰਚਰੈ ਨਾਤਿਨਾਂ
ਕੁਸੰਗੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗਕਰੈ ਨਾ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲੈ ॥੨੨॥
ਤਨਕਿਆ ਮਨ. ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆਹੈ ਜਉ
ਤ੍ਰਿਭਵਨਾਕਾ ਸੁਆਮੀ ਮਨਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥੨੪॥ਜਸਅ
ਦੇਖ ਤਸ ਰਾਖਬਿਚਾਰ।ਜੈਸਾ ਓਹ ਅਦ੍ਰਿਸਟਹੈ ਤੈਸਾਹੀ
ਵਿਚਾਰ ਰਖ ਅਕ੍ਰੈਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀਹੈ॥੨੬॥ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ
ਰਹੇਰਤਵਾਈਲਾਲਹੋਇਰਹੇਹੈਂ ਤਬਨਿਰਖਕਰਣੇਵਾਲਾ
ਜੀਵਕੋ ਨਿਰਖ ਕਿਆ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਨੇ ਮਿਲਾਵਾ॥ ੩੮ ॥
ਬਿਨਫੂਲਹਿ ਸਾਧਨਾ ਤੇਂ ਬਿਨਾਂ ਫਲਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾ
ਹੋਈ । ਵਾ ਫਲਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੂਲਾਂ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਏ ਦੂਣ ਨ ਪਰਈ ਦ੍ਵੈਤ ਵਾ ਜਨਮਮਰਨ ਤਾਂ ਫਲ
ਫੰਕ ਸਭੈ ਤਨਹਾਰੇ। ਤਿਸਫਲਕੀ ਫੰਕਜੋਹੈ ਚਤਰਥ
ਭ੍ਰਮਕਾ ਸਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ॥੧੮॥ਬਿੰਦਕਿਜੀਉਤੇ ਬਿੰਦ
ਈਸਰ॥੩੦॥ਭੇਦਕੋਭੇਦਕ ਰ੍ ਆਪਣੇ ਆਪਕੋਮਿਲ੍ਹਾ
ਵਾ ਅਬ ਕ੍ਹਉ ਕੋ ਭਨ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਭਰੋਸਉ ਆਵਾ
ਭਇਆਭੇਦ ਕਿਆ ਭੇਦ ਦੂਰਭਇਆ ਵਾ ਭੇਦਪ੍ਰਾਪਤ
ਭਇਆ॥੩੭॥ਮਨਸਾ ਮਿਲਿਆਨਕੋਇ। ਮਨਸਾਰਖਾ
ਗਰੂ ਕੋਈਨਹੀਂਮਿਲਿਆ॥੩੯॥ ਘਟ ਪਰਚਾ ਬਾਤ
ਨਿਰੋਧਹੁ ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਕਰਹੁ॥੪੦॥ ਖੋਜ ਬੂਝਜਉ
ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ। ਖੋਜਨੂੰ ਪੁਛਕੈ ਜਉ ਕਰੈਬੀਚਾਰ॥੪੧
॥ਸਸਾ ਸੋ ਸਹ ਸੇਜਸਵਾਰੇ।ਸੋਜੋ ਸਹਿਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਜ
ਸਵਾਰੈ॥੪੩॥ਲਿਉਂ ਲਿਉਂ ਲਉਂ ਲਉਂ ਵਾ ਲੈਲਵਾਂ
ਲੈਲਵਾਂ। ਵਾ ਓਹਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੈ ਲਾਵਾਂ। ਵਾ ਇਸ
ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਵ ਲਾਵਾਂ ਖਿਰਤ ਕਹੀਏ ਸੰਸਾਰ ਅਬ
ਜਗਤ ਨੂੰ ਨਾਸੀ ਜਾਣਕੈ ਜਉ ਜਮਨ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ ॥
੪੫॥ ਸਤਕਾ ਸ਼ਬਦ ਸਤਕਾ ਬਚਨ ॥

੧ ਓ ਥਿਤੀਃ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੀਨੇ ਸਮਕਰ ਲਿਆ
ਵੈ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾਮੈਂ ਸਮਤਾਲਿਆਵੈ ਵਾ ਤਿੰਨੇ ਸ੍ਵਰਾਂਮੈਂ
ਪਉਣਕੋ ਸਮਲਿਆਵੈ॥੮॥ਆਤਮ ਰਾਮ ਲੇਹੁ ਪਰ
ਵਾਣ ਕਿਆ ਪਛਾਣ ਵਾ ਨਿਸਚੇ॥੧੨॥ ਬਾਰਸ ਬਾਰ
ਹਿ ਉਗਵੈ ਸੂਰ। ਬਾਰਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਬਾਰਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੂਰਜਾਂ ਵਤ ਗਿਆਨ ਜਦ ਉਤਪਤ ਹੋਇਆ॥੧੩॥ ਤੈਰਸ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣ। ਨੌ ਵਿਆਕਰਣ ਤੇ ਚਾਰ ਬੇਦ ਤੇ ਖਟਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਬਖਾਣਦੇਹੈਂ। ਵਾ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ ਰਹਿਤਹੋਏ ਜੰਨਮ ਮਰਨਤੇ ਜਿਨਾਂ ਅਗਮਦਾ ਬਖਾਣ ਕਰਿਆਹੈ॥੧੬॥ਪੁਨਿਓ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ। ਗਿਆ ਨ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਹਿਰਦੈ ਆਕਾਸ਼ਮੈ ਉਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਦਿਕ ਜੋ ਗੁਣਾਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ਼ ਹੈ ਏਹ ਕਲਾ ਪਸਰੀ ਹੈ ॥

ੴ ਵਾਰਸਤ ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਅਖੰ ਡ ਸੁਰਹੀਂ ਜਾਇ ਅਹਿਨਿਸ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ ਸਜਾਤੀ ਪ੍ਰਤੇਬ੍ਰਿਤੀਜਾਇ। ਵਾ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਵਿਖੇ ਸੋ ਜਾਇ ਰਹਿੰਦਾਹੈ॥੨॥ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆਰਹੈ ਦੁਆਰ। ਬਾਣੀਆਦਿਕ ਦੁਆਰਿੰਆਂਦਾ ਸਮਦਾਉ ਰੋਕਿਆਰਹੈ ॥੩॥ ਲੋਮਾਹੀਤ ॥ ਮਹਾਤਮਾਂਕੀ ਸਿਖਿਆ ਲੇਵੇ ॥੫॥ ਤੀਨ ਨਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਜੋਹੈ ਤਨਮਾਹਿ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨ ਵਾ ਕਰਮ ਉਪਾਸਨਾਂ ਗਿਆਨ ਅਹਿ ਨਿਸ ਨਾਇਕੇ ਕਲਮਲ ਧੋਵੈ॥੬॥ਸੁਰਖੀਪਾਂਚੋ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ਪੰਚ ਜੋ ਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਏਨਾਂ ਸਭਨਾਂਨੂੰ ਰਾਖੈ ਵਾ ਬਸਰਖੈ ਵਾ ਸਬਲ ਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਰਖੈ ॥ ੭ ॥ ਥਾਵਰ ਕਹੀਏ ਸਨਿਸਚਰ ਵਾਰ ਜੋਤਿ ਗਿਆਤ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟਮਹਿ ਜੋਇ ਜੋੜੇ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ੴ ਬਾਣੀ ਤਵਿਦਾਸਜੀ॥
ਚਰਣ ਨ ਛਾਡੌ ਸਰੀਰ ਕਲਜਾਈ। ਭਾਵੇਂ ਸਰੀਰ
ਕਲ ਨੂੰ ਚਲਿਆਜਾਵੇ ਵਾ ਕਲ ਸੁੰਦਰ ਸਰੀਰਭਾਵੇਂ
ਜਾਏ ਵਾ ਚਰਨ ਸੁੰਦਰ ਨ ਛਾਡੋ॥੨॥ ਅੰਦੋਹ ਸੰਸਾ।
ਨਾ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜ ਨ ਮਾਲ ਤਸਵੀਸ ਸਰਮਿੰਦਗੀ
ਵਾ ਖਰਾਦੀ ਖਿਰਾਜ ਮਸੂਲੀਆ ਤਰਸ ਦਇਆ ਜਵਾ
ਲ ਪੀੜਾ ਵਾ ਘਾਟਾ ਕਾਇਮ ਨਿਹਚਲ ਦਾਇਮ ਹਮੇ
ਸ਼ਾਂ ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ।ਦੋਮ ਕਹੀਏ ਵਜੀਰ
ਸੇਮ ਬਖਸੀਸ ਵਾ ਦੋਮਦ੍ਰੈਤ ਸੇਮ ਤਿੰਨੇਗੁਣ ਆਬਾਦਾ
ਨ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ਅਬਾਦਾਨੀਹੈ ਸਦਾਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਉਹਾਂ
ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ਉਹਾਂ ਧਨੀ ਬਸਦੇ ਹੈਂਨ ਲਬਾ
ਲਬ॥੩॥ਸਟਮੈਂਅਵਘਟਅਉਖੇਡੂਗਰ ਪ੍ਰਬਤਦਾ ਸਮ
ਦਾਉਹੈ ਘਣਾ ਇਕਨਿਰਗੁਣਬੈਲ ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਭਗ
ਤੀ ਦੀ ਜੁਗਤ ਮਨਵਿਖੇ ਨਿਸਚੇਕਰੀ ਜਿਨਾਂਨੇ ਸੋਈ
ਬਸਤਸ ਮਨਮਿਲੇ ਸੋਈਮਨ ਕਰਕੇ ਮਿਲੇਹੈਂ ਜੋ ਬਸੇ
ਹੈਂ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮਸੋ। ਵਾ ਰਸ ਵਲੋਂ ਬਸਕਰੀ ਜਿਨਾਂ ਨੇ।
ਅਨਕ ਜਤਨ ਨਿਰ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਹਣ ਕੀਏ।
ਸਾਭਾ ਕਿਆ ਸਰਣ॥ ੪ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ ੐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਾਚ ਪਿਆਰਾ ਸਚ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਲਮਦੀਰੇ ਘਟਕੇਘਾਟਿ। ਘਟਕੇ ਨੋ ਘਾਟਿ ਰਸ ਤੇ ਹੈਂ ਇਹੀ ਤਾਲ ਕੰਸੀਆਂ ਮਦੀਰੇ ਛੈਣੇ ਹੈਂ। ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਕੰਸੀਆਂ ਤੇ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਏਹ ਛੈਣੇ ਹੈਂ ਦੋਲਕਕਹੀਏ ਦ੍ਵੈਤਰੂਪੀ ਢੋਲਕਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਖੇ ਫਾਸ਼ਾ ਵਜ ਰਹਿਆਹੈ ਨਾਰਦ ਨਾਚੈ ਮਨ ਤਾਮ ਭੋਜਨ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਕੈ ਗੁਰਾਂ ਕੈ ਘਰ ਆਇਕੈ ਵਸਦਾ ਹੈ ਨਾਮਮਾਤ੍ ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਹੈ। ਕਰਣੀ ਕਰਕੈ ਕ੍ਰਤਾਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾਂਹੀ ਦਰਦਾ ਫੁਰਮਾਣਹੈ ਵਾ ਦਰਫੁਰਮਾਨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰ ਜਿਨਾਂ ਮੰਨਿਆਂਹੈ ਸੋਜਾਨਦੇਹੈਂ ਆਪ ਕੋ ਮਿਹਮਾਣ ॥੫॥ ਜੇਤਾ ਸਬਦ ਬਚਨਹੈ ਵਾ ਬੇਦਹੈ ਸੁਰਤ ਧੁਨ ਜੇਤਾ ਰੂਪ ਕਾਇਆਂ ਤੇਤੀ ਸਭ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਹੈ॥੬॥ ਇਤਰੰਗਨਾਚਹੁ ਰਖਰਖ ਪਾਉ ਇਸਰੰਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੈ ਨਾਚਹੁ ਤਤਪਰ ਹੋਵਹੁ ਮਨਬੁਧੀਕੋਰੋਕਕੇ ॥ ੭॥ ਪਉਣਤੇ ਧਰਤੀ ਜ਼ਲ ਅਗਨੀਕਾ ਬੰਧਨਾਂ ਕਰਕੇ ਉਪਾਇਧਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ।ਨਾਲ ਕੁਟੰਬਸਾਥ ਵਰਦਾ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਗਇਆ। ਗੁਆਲਿਆਂ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਨਾਲਲੈਕੇ ਸਾਥਾ ਹੋਯਾ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੋਸ੍ਰਾ ਈ ਤਿਨਾਂਦੀਭਾਲਣ ਗਇਆ।ਵਾ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਾਥ ਜੋ ਨਾਲਹੈ ਤਿਸਦਾ ਕੁਟੰਬ ਜੋ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਉਤਪਤ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਗਿਆ ਥਾ ਵਰਦਾਤਾ ਜੋ ਬਗਦਾਲਭ ਰਿਖੀ ਬ੍ਰਹਮਾਂਕੋ ਲੈਕਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀਭਾਲਣ ਗਇਆ ॥੮॥ਕਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮ ਕਰਤੂਤ ਬੋਲਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮਨਾਮ ਫਲਹੁਆਤਿਸ
ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿਆ ਅਨਾਹਦਥਾਜੈ ਸਬਦ ਨਿਰੰਜਨਕੀਆ
ਕਰਮ ਕਰਤੂਤ ਜੋ ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਇਹ ਬੋਲ ਜਿਸਨੇ
ਬਿਸਥਾਰੀਹੈ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਰਾਮ੍ਹਨਾਮਫਲ ਹੁਆ। ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਦਾ ਜਿਸਨੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਆਹੈ ਰੂਪਰੇਖ਼ਰਹਿਤ
ਨਿਰੰਜਨ ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਭਇਆ ਵਾ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤ
ਬੋਲ ਬਿਸਥਾਰੀਹੈ ਜਿਸਨੇ ਅਰ ਗੁਰਾਂਕਾ ਸਬਦ ਉਚਾ
ਰਣਕੀਆ ਜਿਸਨੇ ਤਿਸਕਉਂ ਰਾਮਹੈ ਨਾਮ ਜਿਸਕਾ
ਰੂਪ ਰੇਖਨਹੀਂ ਜਿਸਕੀ ਐਸਾ ਸੋਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਭਇਆ
ਵਖਿਆਣ ਕਰਜਾਣੇ ਕੋਈ ਰਾਰੈ ਕਿਆ ਝਗੜਿਆਂ
ਤੇ ਨਿਰਾਲਮ ਰੂਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਨਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ
ਉਪਰ ਤਿਸਨੇ ਜਾਣਿਆਂ.ਹੈ ਵਿਚ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ
॥੯॥ਮੈਂਗੁਣ ਗਲਾਕੇ ਮੇਰੇਮੈਂ ਇਹੀ ਗੁਣਹੈਂ ਗਲਾਂਕੇ
ਸਿਰਪਰ ਭਾਰ ਧਰਦਾਹੈ। ਗਲਾਂਗਲਾਂ ਕਾ ਹੀ ਸਿਰਜ
ਨਹਾਰ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ। ਵਾ ਗਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤਮ
ਗਲਾਂ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੀਆਂਹੈਂ ਮਨਕੀ ਜੋਮਤਿਹੈ ਏਹ
ਮਤਾਂ ਗਲਹੈ ਮਤਾ ਹੋਯਾ। ਵਾ ਮਨਕੀ ਮਤਿਦਾ ਮਤਾ
ਗਲਕੀ ਨਿਆਈਂ ਮਤਾਹੈ ਰਾਗਰਤਨ ਪਰੀਆਂ ਪਰ
ਵਾਰ ਰਾਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਨ ਵੈਰਾਗ ਪਰੀਆਂ ਕਰਣਾ ਮੁਦ
ਤਾ ਮੈਤ੍ਰੀ ਤੇ ਪਰਵਾਰ ਸਤਸੰਤੋਖ ਆਦਿਕ॥੧੦॥ ਜਾਂ
ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਹੋਯਾ ਜਾਸਹੁ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਤਿਸਦਾ ਅਨੰਦ ਜਾਨਿਆਂ ।ਸਰਬਕਲਾ ਸੰਪੰਨ ਜੋ ਜਗਦੀਸਕੀ ਅੰਸ ਜਾਣਦਾਹੈ ਜਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕਾ ਸਰੋਵਰ ਜੋਮੰਨਾਰਹੈ ਤਿਸਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਮਲਸੰਤ ਨਾਂ ਦੀਸੈ । ਵਾ ਨਾਮ ਜਲਤੇਬਿਨਾਂ ਸਰਵਰਮੈਂ ਕਮਲ ਸੰਤ ਨਾਂ ਦੀਸੈ ॥ ੧੫ ॥ ਇਕ ਜੋ ਆਈ ਹੈ ਮਾਇਆ ਤਿਸਮੈਂ ਜੋਹੜੇ ਲਰੇਹੈਂ ਓਹ ਇਕ ਆਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲਰਹਹਿਪਿਆਰੇ ਜਿਉਂਜਲ ਅੰਭ ਉਪਰ ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ।ਜੈਸੇਜਲਕੇ ਮਧਜਸਥ ਕਮਲ ਉਪਰਹੀ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਿਤਾਹੈ ਵਾ ਜੈਸੇਹੇਠਲੇ ਜਲਤੇ ਉਪਰਲੇ ਜਲਤੇ ਕਮਲ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਿਤਾਹੈ। ਹਰਿਰਸ ਰੰਦ। ਹਰਿਰਸ ਰਿਦੇਮੈਂ ਧਾਰਿਆ ਵਾ ਰੇਦ ਕਹੀਏ ਤਲਾਵ ਹੈ॥੧੬॥ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ਹਿਰਦੇ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰ ਦੇ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰਿਆ । ਗੁਰੂ ਕੈਸੇਹੈਂ ਕਹਿੰਦੇ ਬਾਂਚਾਰ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇ ਵਿਖੇ ਭੀ ਰਵਿਆ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਦ ਬੀਚਾਰਿਆ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇਮੈਂ ਦੇਖ ਲਇਆ। ਰਵਨੀਰਵੈ ਮਾਇਆਵਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾ ਕਵੀਸਰੀ ੧੭ ॥ ਜੋਹੜੇ ਆਪ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ । ਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵੰਦੇ ਹੈਂ ਮਨਨ ਕਰ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸਮਝਾਵੰਦੇ ਹੈਂ ਨਿਧਿਆਸਨਕਰ ਜੋਹੜੇ ਆਪ ਸਮਝ ਰਹੇਹੈਂ ਐਸਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤਿ ਸਰੀਰਾ ।ਹਰਿ ਭਜ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ । ਰਮਤ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ ਜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਐਸਾ ਹਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਤ ਕਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜ ਕਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਥਨੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋਹੜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਸੇ ਮੂਏ ਸੋ ਪੁਰਖਾਂ ਤੇ ਹੋਰਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਹੈਂ ਨਾਂਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ॥੧੮॥ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ ਧਿਆਨ ਧਰਕੇ ਤੇ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਢਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜੋਹੜਾ ਢਾਹੁੰਣੇ ਉਸਾਰਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਧਰਦੇਹਾਂ ਧਿਆਨ। ਖੀਨ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ ਨਿਤਕੰਧ । ਕੰਧ ਜੋ ਸਰੀਰਹੈ ਸੋ ਖੀਣ ਕਿਆ ਨਿੱਤ ਪ੍ਰਣਾਮਦਾ ਜਾਂਦਾਹੈ ਅਰ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾਹੈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਮੈਂ। ਵਾ ਖੀਨ ਰੂਪ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲਕਰ ਜੀਉ ਨਿੱਤ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦਾਹੈ ॥ ੧੯॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇਚੋਖੀ ਸਿੰਚਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ । ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਹਿਰਦੇ ਅਸਥਲਕੀ ਭੂਮ ਕਾ ਜੋ ਹੈ ਬੁਧੀ ਜਿਸਨੇ ਚੋਖੀ ਕਰੀਹੈ ਗੁਰਾਂਪਾਸੋਂ ਜੋਹ ੜੇ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹੇਹੈਨ ਏਹ ਬੂਟ ਲਗਾਏਹੈਂਨ ਤਿਨਾਂ ਸ ਭਨਾਂਨੂੰ ਫਲਲਾਗਾਹੈ ਏਕ ਨਾਮ ਵਾ ਅਖਰ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਏਹੁ ਬਿਰਖ ਲਾਯਾਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿਸ ਕੋ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨਾਮ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਸਿਧ ਏਹੁ ਫਲ ਲਗਿਆਹੈ ਰਿਦੇਮੈਂ ਗੁਰਾਂਦੀ ਮਤਿ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਸਫਲ ਹੋਤਾਹੈ ।ਹੋਰ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੈਸਾ ਹੈ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨੦॥ਮਨਕੋ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕਰਿਆ ਕਾਇਆਂ ਧੋਤੀਹੈ ਜਿਸਨੇ
ਵਾ ਮਨਤੇ ਕਾਇਆਂ ਧੋਤੀਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣਹੈ ਟਿਕਾ
ਕਹੀਏਸਿਰੋਮਣੀਨਾਮਦਾਜੋਸਮਾਲ ਦਾਹੈ ਏਹ ਧੋਤੀਕਰੋ
ਪਾਹੁਰੁਰਾ ਛਬ ਗੁਰੁ ਜਿਸਦੇ ਪਾਹੁਲੂ ਰਾਛਬ ਹੋਇਕਰ
ਰਾਛਬ੍ ਰਛਿਆ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇਹੋਏਹੈਂ॥੨੧॥ਸਚਾ ਅਰ
ਜ ਕਹੀਏ ਅਰਜ ਦੇ ਸੁਣਨੇਵਾਲਾ। ਗੁਰ ਬੂਝ ਬਿਨ
ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ॥੨੩॥ਮੋਹਕੁਟੰਬਦਾ ਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਮੋਹ ਹੈ
ਏਹ ਸਭਕਾਰਹੈ ਵਾ ਮੂੰਹਪਰ ਸਭ ਕਾਲਖਹੀਹੈ। ਰੋਵੈ
ਪੂਤ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ।ਰੋਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ਮਨ ਪੁਤ੍ ਜੋਹੈ
ਅਰ ਬੁਧੀ ਜੋ ਮਾਇਹੈ ਵਾ ਮਨ ਪੁਤ੍ ਨਹੀ ਰੋਂਦਾ ਮਾ
ਇਆ ਕੋ ਨਹੀਂ ਕਲਪਦਾ ਵਾ ਮਨ ਪੁਤ੍ ਨਹੀਂ ਰੋਂਦਾ
ਮਾਈ ਜੋ ਈਸ੍ਰਰ ਹੈ ਤਿਸਕ੍ਰੇ ਕਲਪੇ ਹੋਏ ਜਾਣਦਾ ਹੈ
ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇ ਜਪਤਪ ਕਮਾਵਤੇਨਹੀਂ ਮੋਹਤੁਟਦਾ
ਨਹੀਂ ਥਾਇ ਕੋ ਪਾਇੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਤੂ ਪਾਇਹੀ ਲੈਂਦੇ
ਹੈਂ। ਵਾ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆਲੇ ਜਪਤਪ ਕਮਾਵਤੇ ਨਹੀਂ
ਜਬਤਲਕ ਨਾਂ ਮੋਹ ਤੁਟੈ ਨਾਂ ਥਾਂਇਪਾਂਦੇਹੈਂ ॥੨੨॥
ਇਕਲੋਕੀ ਕਹੀਏ ਪਿਤ੍ਰਾਂਕੇ ਨਮਿਤ ਪਿੰਡਤੇ ਛਮਛਰੀ
ਦੇਵਤਾਕੇ ਨਮਿਤ ਪਿੰਡ ਵਾ ਲੋਕੀਪੱਕੇ ਤੇ ਛਮਛਰੀ
ਕਚੇ॥੨੪॥ਮਨ ਭੀਤਰ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਵਾਸੇ ਪ੍ਰਫੁਲਤ
ਹੋਇ ਕੇ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਗਾਵਣਾਂ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਣਾ
ਏਹ ਕੰਠ ਮੈਂ ਹਾਰ ਪਹਿਰੋਂਗੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਬ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰੋਂਗੀ ਸੀਗਾਰ ਤਬ ਮਿਲੇਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮਾਪੰਚ ਸਖੀਆਂ
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਹੰਤਾ ਏਕ ਜੀਉ ਭਤਾਰੋ। ਪੇਡ ਆਦੋਂ ਲਗੀ
ਆਈ॥੩ ੫॥ਦਾਮੋਦਰ ਜੋਹੈ ਏਹਦੰਦਾਸਾਹੈਲੇਵੇ॥੩੬॥
ਜੇਹਾ ਕਿਰਤ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਵਾਣਪਇਆ। ਸਤਰੰਜ
ਥਾਜੀ ਸੰਸਾਰਮੈਂ ਜੇਹੜੀ ਸਾਰੀ ਨਰਦਪਕੈ ਨਾਹੀਂ ਓਹ
ਕਚੀ ਆਵੈਜਾਵੈ। ਬਾਬਾ ਹੋਭਾਈ ਜੁਗਾਂ ਜੁਗਾਂਕੀ ਜੁਗ
ਤਾਂਮੈਂ ਜੀਉ ਜੋਗੀ ਕਹੀਏ ਜੁੜ ਰਹਿਆਸੀ ਓਧਰੋਂ
ਹਟਾਇਕੇ ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਨਾਨਾ ਵਰਨ
ਜੋ ਅਨੇਕਹੈ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿਮੈਂ ਜੋਤਸਮਜਾਣੀ ਏਹੀ
ਹਮਾਰੀ ਸੰਛਿਆ ਹੈ॥੩੮॥ਭਵਨ ਸਰੀਰ ਏਹ ਭਠੀਹੈ

॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ
ਕਰਕੇਵਖਾਣੇ॥੪੩॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹ ਮਿਲੈਸੁਭਾਇ ਤਿ
ਨਾਂਕੋ ਹਰੀਕੀ ਦਰਗਾਹਿਮੈਂ ਮਿਲਦਾਹੈਆਦਰ॥੪੪॥
ਗੁਰਾਂਕੀ ਬਾਣੀਕਰ ਨਾਮ ਉਚਾਰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਗਰਾਂਦੀ
ਨਾਮ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਦੇਹੀ॥੪੮॥ਗੁਰਪੁਰਤੇ ਪਰਾ ਸਬ
ਦ ਪਾਏ।ਹਿਰਦੇਮੈਂ ਸਚਨਾਮ ਵਸਾਏ॥੪੯॥ਆਵਣ
ਜਾਣਤ ਥਿਰ ਹੋਇਰਹੇਂ ਜੇਹੜੇ ਨਾਮਮੈਂਸਮਾਣੇਹੈਂ॥
੫੧॥ਅਨਲਵਾਉ ਰੋਗ ਵਾ ਲੁਭ ਭੁਰਮ ਅਨਲਵਾਦ
ਹੈ ਏਸਕਰ ਗਿਆਨਰੂਪੀਦੀਵਾ ਨਹੀਂ ਬਲਦਾ॥ਮਃ੪
॥ਪ੍ਰਭਸ ਪੜੇਕਾ ਅਭਾਵ ਕਰਣੇ ਕੋ ਕੋਈ ਸਮਰਥ
ਨਹੀਂ॥੫੫॥ਹਿਰਦੇ ਸਲਸੁਣ ਮੰਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ੍ਰਵਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਕੈ ਮਨਕਰ ਹਿਰਦੇਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਇਆ ॥੫੭॥ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੫੮॥ਹਰਿਹਰਿ ਜਪਣਾ ਏਹ ਵੇਲ ਵਧਾਈ। ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਮੈਂ ਜਿਨਾਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਰਸਾਈ। ਜਮਕਾਲ ਜੋ ਕੁਪੰਗਰੂਪਹੈ ਤਿਸਦਾ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿਆ ਕਰਣਾਦੀ ਜੋ ਵੇਲਾਂਹੈਂ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਹੰਕਾਰ ਮਨ ਆਦਿਕ ਚਰਗਏ ਗਾਵਣ ਬਜਾਵਣਰੂਪੀ ਕੂਪ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋੜਨਾਹੈ। ਵਾ ਮਨ ਆਦੀ ਜੋ ਬੈਲ ਸੋ ਉਠ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਬੇਲੇਮੈਂ ਚਰਗਏ। ਤਾਂ ਕਿਸਨਾਲ ਕੂਪ ਜੋੜੋਗੇ ਤੇ ਬਸੁਧਾ ਕਿਸਨਾਲ ਸਿੰਚੇਗਾ ਮਨੂਆਂ ਅਸ ਥਿਰ ਬੈਲ ਮਨ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿਜੇਤਾ। ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਕਰਹੁ। ਚੋਲ ਕਹੀਏ ਚਲਦੇ ਹੈਂ ਪੇਲ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰੇਰਨਾ। ਵਾ ਦਬਾ ਉਣਾ॥੬੪॥ਜਗਤ ਰੂਪੀ ਜੂਏ ਮੈਂ ਇਹੁ ਜੋ ਮਨਹੈ ਸੋ ਹਾਂਰਿਆ ਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਨ ਭੀ ਹਰਕੀਰਤਨ ਦਾ ਹਉ ਕਹੀਏ ਹਮਾਰੇ ਸਿਮਰਨ ਭੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸ ਕਹੀਏ ਬੈਕੁੰਠ ਮੈ ਜੋਹੜੇ ਜਯ ਵਿਜਯ ਆਦਿਕ ਮਾਇਆ ਵਿਆਪ ਰਹੀ ਹੈ ਵਾ ਚਿਦਾਕਾਸ ਨਹੀਂ ਮੋਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਦਿਰਾਣੀ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਘਰਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਧਰਮਰਾਇਕੀ॥ਤੁਰੀਆ ਗੁ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਣ ਕਹੀਏ ਗੁਣਾ ਤੇ ਅਤੀਤ ॥ ੩ ॥ ਜਜ ਕਾਜ ਪਰ ਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥ ਜਜ ਪੂਜਾ ਕਾਜ ਵਿਵਾਹ(ਜੀਵ ਈਸ਼ ਕੀ ਏਕਤਾ) ਆਦਿਕ ਬਿਵਾਹ ਪ੍ਰਥਾਇ ਕਹੀਐ ਪ੍ਰਮਾ ਤਮਾ ਮੈਂ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪਿਤ ਗੁਰਾਂ ਕੈ ਸਾਥ ॥ ਸਚ ਸੰਤ ਤਿ ਪੁਤ ॥ ਸਚਾ ਜੋ ਨਾਮ ਹੈਂ ਏਹ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰਾ- ਦਿਕ ਵਾ ਸਚ ਕਹੀਏ ਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸ੍ਰ ਲਬ ਲੋਭ ॥ ੪ ॥ ਜਤਨ ਕਰੋ ਉਰ ਝਾਇ ਪਰੇ ਵੈ ਉਲਟਾਇ ਪਾਵੰਦੀ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵੈ ਪ੍ਰਥਮੇ ਹਰੀ ਨੇ ਏਹ ਮਤਾ ਕੀਆ ਜੋ ਵੇਦਾਂ ਕੋ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਉਤਪਤਿ ਕਰੋਂ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨਖ ਪਹੁਚਾਵੋ ਸੰਭੂ ਮਨ ਤੇ ਸਤਰੂਪਾ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛ ਕਰੋ ਉਪਾਇਆ ਭ੍ਰਿਗੂ ਤੇ ਦਛ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਆਦਿ ਕ ਉਪਜਾਏ। ਵਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਏਹ ਜਗਜਾਸੁਨੇ ਕਰਿਆ ਪਤ੍ਰੀ ਜੋ ਏ ਦਹੈ ਤਿਸਕੋ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਅਪਨਾਆਪ ਪਰਮੇ- ਸਰ ਤਰਫ ਚਲਾਵੋ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਕਰਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਾਨ ਖ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਕੋ ਧਾਰ ਕਰ ਆਪਕੋ ਪਹੁਚਾਵੇਂ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਏਹੁ ਕੀਆ ਕਛ ਹੋਰ ਭੀ ਉਪਾਵ ਕਰੋਂ ਪੰਚਮੀ ਛਿਵੀ ਭ੍ਰਮਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੋਂ ॥ ੬ ॥ ਰਤਦੇ ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਇਹੁ ਮਨਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਪਟਾਣੀ॥ ਵਾ ਪਾਰੀ ਹੋਇਕੇ ਹੇ ਸਾਹੁ ਆਰੇਆਏਹਾਂ॥ ਵਖਰ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਨਆਏਹਾਂ ॥ ੭ ॥ ਅਬਹੁਣ ਸੋਹਿਓ ਅਖਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਸੀ ਹੁਣ ਸੋਹਿਓ॥ ਆਂਗਨ ਮੇਰੇ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ਸੋਭਾ
ਦਾਇਕ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਸਤੋਗੁਣਰੂਪੀ ਵਾ ਵੈਰਾਗਰੂਪੀ ਉਦੈ
ਹੋਇਆ। ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗ ਚਲੂਲ ਖਿਮਾ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਰੂਪੀ ਬਸਤ੍ਰ ਸੋਭਾ ਕੰਠਫੂਲ ਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਇਕਰ ਜੇਹੜਾ
ਉਚਾਰਣਾ ਹੈ ਕੰਠ ਕਰਕੈ ਏਹ ਸੋਭਾਦਾਇਕ ਕੰਠ
ਫੂਲਹੈ ॥ ੮ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ਪਏ
ਹੋਏ ਸਨ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਣੇ ਕੋ ਅਬ ਪਕਰੇ
ਹੈਂ ਨਿਸਚਲ ਜੋ ਸਾਧ ਹੈਂ ਤਿਨਾਕੇ ਪਾਇ। ਵਾ ਅਬ
ਜੋ ਨਿਸਚਲ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਜਨਮਾਂ
ਜਨਮਾਂ ਕੇ ਦੋਖ ਜੋ ਹੈਸਨ ਸੋ ਪਾਛੇ ਪਏ ਗਏ॥ ੧੨ ॥
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਿਚਖਣ ਤੂੰ ਤਿਸਨੂੰ ਜਾਣ ॥ ੧੬ ॥
ਗੁਰੂਜੋਮੇਰੇਸਾਹਿਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਧਨਖਾਟੀ
ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤ ਗਿਆਤ ਤਾਂ ਮਿਲੇ ਰਾਮਪਿਆਰੇ ਵਾ ਪ੍ਰ-
ਗਟੀਹੈ ਜੋਤ ਜਿਸਕੀ ਸਾਰੇ ਸੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇਮਿਲੇ ॥
੨੨॥ ਗਾਥਾ ਮਾਇਆ ਵਾ ਕਥਾ ॥੨੭॥ ਭਗਤੀਰੂਪੀ
ਭੰਡਾਰੇਮੈਂ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀਵਿਚ ਲਾਲ ਹੀਰੇਹੈਂ ਹਰ
ਰਸ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤ ਮਤਵਾਰਾ। ਹਰਿਰਸਕੋਜੋਪਾਨ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਲ ਕਹੀਏ ਪੂਰਨਮਸਤੀ ਕਰਕੇਮਤਵਾ
ਰਾਹੈ ॥ ਵਾ ਭਵਰਾ ਜੈਸੇਫੁਲਾਦਿਕਾਂ ਮੈਂ ਮਸਤਹੁੰਦਾਹੈ
ਅਸੇ ਮਤਵਾਰਾ ਹੈ ਵਾ ਹੋਰ ਮਸਤੀ ਤੇ ਅਲ ਕਹੀਏ
ਪੂਰਨਹੈ ਤੇ ਮਤਵਾਰਾਕਹੀਏ ਬੁਧੀਵਾਰਾ ਹੈ। ਨਾਨਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

www.archive.org/details/namdhari

ਚਾਖ ਭਏ ਖਿਨਮਾਦ । ਨਾਨਕ ਇਹੀਏ ਅਦੁਤੀਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਤਿਸਰਸਕੋ ਚਾਖਕਰ ਅਸਚਰਜਰੂਪਹੋਰਹੇਹਾਂ । ਨਾਨਕ ਚੌਥੀਪਾਤਸਾਹੀ । ਨਾਨਕ ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ਡਾਕੀਕੋ ਡਾਇਣਕੀ ਚਿਤਦ੍ਰਿਸ੍ਟੀ ਕਛ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ ॥੩੩॥ ਬਿਨੰ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਕਦੰ ਬੁਝਾਈ ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀਖਾਈਖਾ ॥ ਕਾਸਤੇਖਾਈ ਪਵਨ ਵਾ ਠੰਢੀ ਪਾਣੀ ਮੈਂ ਮਿਟੀ ਮੈਂ ਤੇ ਅਗਨੀਮੈਂ ਸਾੜਾ ਵਾ ਠੰਢੀ ਕਰਕੇ ਸਿਆਲ ਦੀ ਰੁਤ ਤੇ ਤਤੀ ਉਨਾਲੇ ਦੀ ਰੁਤ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖਾਈ ॥੩੪॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਭਜਨਸਿਮਰਨ ਇਸਜੁਏਦੀਖੇਲ ਮੈਂ ਸਭ ਹਾਰ ਦਿਤੇ ਤੇ ਸਤ ਸੰਤੋਖਾਦਿ ਗ੍ਰਹ ਭੀਤਰ ਵਾੜ ਲਏ ॥ ੩੭ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਹੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਲਾ ਧਾਰੀ ਹੈ ਅਪਨੇ ਬਾਲ ਜਾਨ ਕਰਕੈ ਰਾਖਹੁ ।। ਵਾ ਇਹ ਜੋ ਹੜੀਸੰਸਾਰ ਲੀਲਾਧਾਰੀਹੈ ਇਸਤੇ ਰਾਖਹੁ। ਵਾ ਅਸੀ ਜੋਲੀਲਾ ਧਾਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂਤੇ ਰਖਿਆ ਕਰੋ॥੩੮॥ ਰਣਮੈਂ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ। ਸਾਕੇ ਜਿਤੇ ਵਾ ਸਤ੍ਰੁਜਿਤੇ ਵਾ ਝਗੜੇ ਜਿਤੇ॥੩੯॥ਜਗਤ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਵਾ ਸਗੌਲਜਗਤ ਕੀ ਬੁਧੀ।ਪ੍ਰਿਯਾਜਾਨਕੈ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਦੇਹੈਂ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਯੰਤ ॥ ੪੧ ॥ ਪਹੁਚ ਨਾ ਸਾਕੈ ਕਾਹੁ ਥਾਤੈ ਕਿਸੇ ਵਸਤੁ ਨੂੰ ਪਹੁਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ॥੪੨॥ਡੁਬੁਆ ਰੁਪਈਆ ॥੪੩॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਬਾਬ ਰਬਾਦੀਆਬ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਣਾ ਤੇ ਪਖਾਵਜ ਪੇਖਣ ਮੈਂ ਆਵਣਾ। ਤਾਲ ਮਹਾ ਵਾਕ ਦਾ ਉਚਾਰਣਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੂਦ੍ਰੀ ਤੇ ਜੋ ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਹੋਰਹੀਸੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਤੇ ਭੀ ਸ੍ਰੇਸ੍ਠ ਹੁੰਦੀ ਭਈ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ। ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਕੇ ਪਦਾਰਥੋਂ ਕੋ ਪਾਇਕਰ ਜੋ ਸਖਨੀ ਥੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਆਇਆ ਤਾਂ ਲਹਿਬਰ ਜੋ ਲਾਟਹੈ ਖਾਣੇ ਵਾਲੀ ਸੋ ਬੂਝੀ ॥ਵਾ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਨੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥਾਂਕੀਸਖੀ ਹੋਇਰਹੀਸੀ ਲਹਿਆਜਦ ਬਰ ਪਤੀ ਬੂਝਣੇ ਯੋਗ ਵਸਤੂ ਸੀ ਸੋ ਬੂਝੀ ਤੇ ਖਾਈ ਕਹੀਏ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਹੋਈ ਜਿੰਦ। ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਜੋ ਬੁਧੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਅਵਰ ਸਿਖਿਆ ਆਈ। ਆਰੋ ਪਦਾਰਥਾਂਕੋ ਦੇਖਕਰ ਦਉੜਦੀ ਸੀ ਅਬ ਮੂਸਾ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਤਿਨਕੋ ਦੇਖਕਰ ਡਰਦੀ ਹੈ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਅਜਾ ਕੇ ਵਸ ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕੋਹਰ ਕਰ ਦੀਨੇ ਕੂਕਰੀ ਜੋ ਰਸਨਾ ਹੈ ਤਿਨਾਹਿ ਕਹੀਏ ਕੰਦਮੂਲ ਮੈਂ ਲਗਾਈ ਹੈ। ਵਾ ਕੂਕਰੀਆਂਜੋਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤਿਸ ਵਿਚਾਰ ਮੈ ਲਗਾਈ ਆਂ ਹੈਂਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਬੂਨੀਆਂਥੋਂ ਬਾਝ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਛਪਰਾ ਬਮਿਆਨੀਘਰਾ ਜੋ ਹੈਸੀ ਜੀਵ ਸੋ ਤਿਸ ਸਰੂਪ ਘਰਪਾਇਲਇਆਬਿਨ ਜੜੀਏ ਕਹੀਏ ਅਰੋ ਗੁਣਾਰੂਪੀ ਜੜਾਊ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਥੇ ਸੋ ਅਬ ਗੁਰਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਗੁਣਾਕਾ ਜੜਾ ਵਾ ਲੈ ਜੜਿਆਵਾ ਥੇਵਾ ਵਾ ਥਿ-
ਨ ਜੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰੁ ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਨੇ ਗੁਣਾਰੂਪੀ ਜੜਾਵਾ
ਜੜਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ। ਵਾਗਿਆਨਰੂਪੀਥੇਵਾਅਚਰਜ ਲਾ
ਇਆ ਹੈ। ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨ ਹਾਰਾ । ਫਰੀ-
ਆਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਇਕਰ ਜਿਨਾਂ ਚਿਰ ਫਰੀ-
ਆਦਕਰਦਾ ਹੈਸੀ ਨਹੀਂਸੀ ਪਹੁਚਨ ਹਾਰਾ। ਜਦ
ਸਾਂਤੀ ਧਾਰੀ ਤਾਂ ਨਿਰਣਾ ਨਿਆਉ ਪਾਇਆ। ਵਾ
ਜਿਸ ਕਾਲ ਮੈਂ ਸਾਂਤੀ ਕੋ ਧਾਰ ਕਰ ਜਿਸਕਾ ਨਿਰ-
ਣਾ ਕਰਦੇ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਆ। ਤਦ ਨਾ ਦਾਦੀ ਨ ਦਾਦ
ਨਾ ਪਹੁਚਨ ਹਾਰਾ॥ਮਾਲ ਦੁਲੀਚੇ ਜੋ ਲਈਬੈਠੀ ਥੀ
ਬੁਧੀ ਸੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰੀ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂਕਰ ਜੋ ਦੇਖਦਾ
ਸੀ ਸੰਸਾਰਸੋਧਾਇਗਿਆਵਾਮਾਲਦੁਲੀਚ ਜੋ ਵੈਰਾਗ
ਵਿਵੇਕ ਰੂਪੀ ਗੁਣਹੈਂ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਲੈਬੈਠੀਹੈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ
ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਲੋਂ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਦੇਖ
ਣਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵਲ ਮਨ ਨਹੀ ਧਾਇਆ ॥ ੪੬ ॥ ਕਿ
ਆ ਕਿਸੇਨੂੰਆਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿਕੇ ਸੁਣਾਈਐ॥
੪੭॥ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਮਨ ਕਰ
ਕੈ ਜੋ ਸਰਣ ਪਏ ਤਾਂ ਮੇਲਾਹੋਆ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ਹੋਆ ॥
੪੯॥ ਚੀਤ ਆਵੈ ਤਾ ਸਦਾ ਹੀ ਦਇਆਲਾ। ਤਾ ਲੋ
ਗਨ ਕਿਆਵੇਚਾਰੇ। ਤਿਸਕੋ ਬਿਪ ਨ ਕੋਈ ਭਾਖੈ। ਬਿ
ਪਰਜੇ ਬਚਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਭਾਖਦਾ। ਵਾ ਬਿਪਤਾ ਕੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਈ ਨਹੀਂ ਭਾਖਨ ਕਰਦੀ ॥ ੫੦॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਜੋ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰਮੈਂ ਜੋਹੜੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ਤਿਨਾਂਦਾ ਹ-ਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ.ਬਸਨਾ ਹੋਇਰਹਿਆਹੈ ॥ ੫੨ ॥ ਕ-ਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀਲਾਲੀ ਭਗਤੀਗੁਲਾਲੀ ਗਿਆਨ ਰੰਗਵਾਲੀ॥੫੩ ॥ ਪਿਰੀਨੇ ਸੇਜਾਉਪਰ ਨਿਕਟਆਨ ਧਰੀ ॥ ੫੬ ॥ ਆਸਪਾਸਬਿਖੂਆਕੇ ਕੁੰਟਾ ਕੁਸੰਗੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ ਬੀਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ ਸੰਤਾਂਦਾ ਸੰਗ ਹੈ ਭਾਈ। ਸ-ਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਨ ਕਿਆ ਆਪਤੇ ਭਿੰਨਜੜਾਈ ਹੈ ਵਾ ਆਨ ਮਾਇਆ ਦੁਆਰੇ ਕਰੀ ॥੫੮ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਜਾਕਾ ਨੀਸਾਨ। ਸਾਚ ਸਬਦ ਜਿਸਕੋ ਨੀਸਾ ਨ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਹੈ ਸੋਈ ਹੁਕਮ ਬੂਝਕੈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥੬੦॥ ਤ੍ਰਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ। ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਵਾ ਸੁਖ ਪੂਰਬਕ ਅਵਸਥਾ ਬਿਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ॥ ੬੪ ॥ ਸੰਤ ਜੋ ਪਰਤਾਪਵਾਨਹੈਂ ਸਾਧ ਕਹੀਏਸੋਸਟ ਤਿਨਾਂਕੈਸੰਗ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿ ਆਵਹੁ ਰੇ ॥ ੬੬ ॥ ਮਨ ਮੂੜਖ ਕਾ ਛੀਠਾ ਸੁਭਾਉ ਬਿਨਸਿਓ ॥ ੬੮॥ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਤੇ ਸਰਗੁਣ ਈ ਸਰ ਦੋਇ ਇਕਨਾਉਂ ਥਾਪੇਹੈ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਥਾਉ ਅਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਅਵਿਚਾਰ ਬਾਣੀ ਮੁਗਧ ਮਨ ਕਰ ਮੂੜਖਤਨ ਕਰੇ ॥ ੭੨ ॥ ਜਾਕੈ ਮਨ ਵਿਖੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾਦਾ ਸਮੁਦਾਉ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਉ ਕ
ਉਨ ਓਹ ਕਰਮ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ੭੬ ॥
ਕਰਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਆਣ ਨਿਸਾਰਿਓ ਛਿਆਪਾਇਆ॥
ਖਿਸਰਕੈ ਭ੍ਰੂਮ ਪਰ ਡਾਰਿਓ ਗਇਓ ॥੭੯॥ ਪੂਰਨ
ਭੋਜਨ ਜੋ ਹੈ ਗਿਆਨ ਤਿਸ ਕਰਕੈ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ।
ਜਾਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਂ ਆਇਕਰਕੈ ਕਰ ਦੀ
ਆਂ ਹੈਂ। ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰੀ ਹੈ
ਜਿਸ ਪਰ ਤਾਕੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪਾਈ ।ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈਂ ਆਇ
ਕਰ ਤਾਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ। ਜੋ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰ
ਕਲਿਆਨ ਕਰੇ ॥ ੮੧ ॥ ਸਕਤਦੀ ਫਾਸਪੜੀ ਹੈ ਤੇ
ਕਾਲਨੇ ਸਰ ਸਾਧਿਆ ਹੈ ॥੮੨ ॥ਤੇ ਕਹੀਏ ਸੋ ਬੈਰਾ
ਗੀ ਕਹਾ ਕਹੀਏ ਕਦ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਸਮਾਉਂਦਾਹੈ ॥੮ ੩॥
ਨਾ ਉਸ ਲੇਪ ਨਾ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ਕਹੀਏ ਨੂਨਤਾ।
ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ਜਾਚੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਵਾ ਚੰਗੇਹਾਂ ॥ ੮੫ ॥
ਸੁਨਹੁ ਮੀਤਾ ਐਸਾ ਜੋ ਭਗਵੰਤ ਹੈ ਤਿਸ ਸਾਥ ਪ੍ਰੇਮ
ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਓਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਓਟ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰਾ ਤਾਣ ਹੈ ॥੮੬॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰ ਅੰਭ
ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਜਲ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਹੈ । ਵਾ ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਰੂਪੀ
ਜਲਹੈ ਉਆਹੂ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਕੇ ਗਰਬ ਗਰਬ
ਪੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ੮੭ ॥ ਜਬਦੀਗਲ ਚਮੜੀ ਹੈ ਤਬ ਕੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਛੋਡੈ ਨਾਹੀਂ । ਅਗਰਕ ਅਗਵਾਨੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ ਬਾਪ ਮਨ ਮਾਉਂ ਬੁਧੀ ਮਾਂ ਬਾਪਕੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਨਹੀ ਛੋਡਹਿ ॥ ੮੮ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟ ਅਘਕਾਟਨ ਹਾਰਾ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ॥੯੦॥ ਸਾਲਗਿਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਸਮੂਹ ਕੇ ਵਿਖੇ ਸਾਲ ਚੰਗਾ ਹੈ ਵਾ ਸਾਲ ਘਰ ਹੈ ਸਮੂਹ ਦਾ ॥੯੧॥ ਜਿਹ ਆਵਟੇ ਖੋਹੇ ਵਾ ਕੜਦੇ ਵਾ ਲੁਟੇ ਗਏ ਸਉਕਨ ਘਰ ਕੀ ਕੁਬੁਧੀ ਕੰਤਨੇ ਤਿਆਗੀ । ਪ੍ਰਿਆ ਨੈ ਸੀਂਗਾਰ ਕਰਕੈ ਸੋਹਾਗਣ ਕਰੀ। ਪਿਰੀ ਕੋ ਪਖਾ ਲੈਕੇ ਝਲ ਪਾਵਨੀ ਹਾਂ। ਵਾ ਜੋਹੜਾ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਪਖ ਲਇਆ ਹੈ ਏਹ ਝਲ ਪਾਉਨੀ ਹਾਂ । ਲਾਵੇ ਕਹੀਏ ਲਰੇ ਵਾ ਲਾਵੇ ਖੇਤੀ ਗੁਣਾਰੂਪੀ ਕਟਣੇਵਾਲੇ॥੯੮॥ ਦੂਰ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ । ਕਦੇ ਭੀ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ।ਵਾ ਕਿਤੇ ਭੀ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਦੂਰ ਨ ਹੋਈ ॥੧੦੧॥ ਮਨ ਆਦਿਕ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੇ ਹੈਂ ਸਗਲਨ ਕਉ ਸੁਖ ਹੋਇਆ । ਵਾ ਮਨ ਕਉ ਸਗਲ ਸੁਖ ਹੋਇਆ ॥ ੧੦੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਦੀਆ ਭੇਜ ਗਿਆਨ । ਸਭ ਮਹਿ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਧੁਰ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਦਸਾਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਗਿਆਨ । ਬਾਲਕ ਬਾਲ ਮੂੰ ਰਖਾਂ ਕੋ ਸੁਖ ਦੇਵੇ ਵਾ ਜਿਸਕੇ ਬਾਲ ਕਹੀਏ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮੈਂ ਕਹੀਏ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਬਾਲਕ । ਵਧੀ ਵੇਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਣਾ ਰੂਪੀ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭ ਤਿਸਦਾ ਸਭ ਕਿਛ ਹੈ ਤੇਰਾ। ਏਹੁ ਜੋ ਜੀਉ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਪਿੰਡ ਸਪੂਰਨ ਜੋ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਕਿਛ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਹੀ ਹੈ ਵਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਜੋ ਹੈ ਸ ਪੂਰਨ ਤਿਸ ਕਹੀਏ ਤੇਰਾ ਹੈ ਹੋਰਸਭ ਕਿਛਭੀ ਤੇਰਾ ॥੧੦੪॥ਗੁਰੂ ਬਿਬੇਕ ਆਦਿਕਸਤਗੁਣਾ ਦਾ ਸਰੰਹੈ। ਵਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਦਾ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਸਰਹੈ ।ਵਾ ਸਤਗੁਰ ਬਿਬੇਕ ਕਾ ਸਰਹੈ ॥ ੧੦੫ ॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ।ਸੋ ਜੋ ਪਸੰਦੋ ਕਹੀਏ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸੈਂ ਨੈਣੀ ਪੇਖ ਕਰਕੈ ਮੋਹਤ ਭਈ॥੧੦੬॥ ਬਿਸੂਰ ਬਿਸੂਰ ਬਿਸੇਸ ਕਰਕੈ ਸੂਲ ਕਿਆ ਦੁਖਾਂ ਮੈਂ ਝੁਰਮਰਦੇ ਹੈਂ ॥੧੦੭॥ ਜੋ ਨ ਛਹੰਦੋ ਮੂਲ ਸੋ ਘਰ ਰਾਸ ਕਰਾਜੋਘਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਢਹਿਦਾ ਸੋ ਘਰਥਣਾ ਵਣਾ ਕਰ । ਵਾ ਅਧਿਸਠਾਨ ਜੋ ਰਾਸ ਕਹੀਏ ਸਚਾ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਘਰ ਕਰ ॥ ੧੦੮ ॥ ਪ੍ਰਵਾਨੀਕ ਜੋ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਂਈ ਜਾਣੀਐ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਇਤ ਦਰੀਆਇਮੈ ਵਹਿੰਦੇ ਜਾਂਦੇਹੈਂ॥੧੧੧॥ਸੁਖਾਂ ਕਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਹੈ ॥੧੧੨॥ ਜਨਮਕਾਲਦਾ ਦੁਖਤੇ ਮਰਣ ਕਾਲਦਾਦੁਖ॥੧੧੩॥ਨਾਮਤੇ ਗੁਣਾਂਦਾ ਜੋ ਗਾਵਣਾਹੈ ਏਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਧਨ ਪੂਰਿਆਂ ਗੁਰਾਂਨੇ ਦਿਤਾ ॥੧੧੪॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਂ ਅਉ ਰਕੋਇ ਜੋ ਕੋਈਹੋਵੈ ਤਾਂਕਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਉ ਕਰੀਐ । ਵਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀਂ ਅਉਰਕੋ ਤਾਕਿਆ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥੧੨੧॥ਉਠੇ ਬੈਸੇ ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕੋ । ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਜਪਣਾ ਏਹੁ ਉਠਣਾਂ ਤੇ ਜੋਹੜੀ ਸਮਾਧੀ ਲਗਾਉਣੀਏਹ ਬੈਠਣਾਹੈ।ਤਾਂਟਿਓਬੰਧ ਗਿਰਾ ਵਉ। ਬੰਧਨ ਜੋ ਗਲਾਵਾਂ ਪਇਆਹੈਸੀ ਸੋ ਕਾਟਿਓ ॥ ੧੨੨॥ਅਵਰ ਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ ਅਵਰ ਜੋ ਬਿਸ਼ੇ ਆ ਰੀ ਵਤ ਤਿਨਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਸਾਰੀ। ਵਾ ਅਵਰ ਬਿਸਜਾਂਕੀ ਆਲੀ ਪੰਗਤੀ ਬਿਸਾਰੀ॥੧੨੩॥ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਭ ਕਰ ਰਾਖਿਓ ਪਰਤ ਸਿੰਧ ਗਲਜਾਹਾ । ਜੈਸੇ ਜਲਕਾ ਕੁੰਡਾ ਛਰ ਰਾਖਿਆ ਪੈਂਦਾਹੀ ਲੂਣ ਗਲ ਜਾਂਦਾਹੈ ਵਾ ਜੈਸੇ ਜਲ ਅਰ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਮਿਲਾਇਕਰ ਕੁੰਭ ਕਰਰਾਖਿਆ ਸੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰਮੈਂ ਪੈਂਦਾਹੀ ਗਲ ਜਾਂਦਾਹੈ ॥੧੨੬॥ ਮਿਥਿ ਆ ਜੋ ਪਦਾਰਥਹੈ ਸੰਗ ਕਹੀਏ ਸਮੂਹ ਤਿਨਾਂਦੇਸੰਗ ਲ ਪਟਾਏ ਵਾ ਮਿਥਿਆ ਪਦਾਰਥਾਂਦਾ ਸੰਗ ਲਪਟਰਹਿ ਆ ਜਿਨਾਂਤੇ ਸੰਗਲਾਸੀ॥੧੨੮॥ ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਕਮਾਏ ਜੋ ਕਰਮ ਤਿਸਨੂੰ ਜਾਣਕਰ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ਵਾ ਤਿਸ ਵਾਸਤੇ ਲੇਬਾਂਧੇ ॥ ੧੩੩ ॥ ਨੀਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਕਥਾਹੈ ਸੋ ਜੀਅਕਉ ਉਤਮ ਕਰਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ਬਿਖਿਆ ਨੂੰ ਆਰੀਹੈ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਹੈ ਵਾ ਨਿਆਰੇ ਕਰਣ ਵਾਲੀਹੈ ਅਪਾਰੀ ਅਪਾਰਦੇ ਕਥਨ ਕਰਨੇਵਾ ਲੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਲੀਹੈ। ਪੀਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ । ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੀਣੀ ਕੀਤੀਹੈ॥੧੩੪॥ਦਰਸਨ ਕਰਣੇ ਕਰ ਸਰਸ
ਹੋਈਦਾ ਹੈਤੇ ਪਰਸਨ ਕਰਣੇ ਕਰਕੇ ਹਰੇ ਹੋਈਦਾਹੈ॥
੧੩੫॥ ਮਨਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਚਰਣਾ ਦੇ ਤ੍ਰਨ ਕਿਆ ਨਾਲ
ਖਟਾਨੀ ਕਿਆ ਮਿਲਰਹੀਹੈ॥੧੩੭॥ ੧ਓ ਜੀਉ ਨੂੰ
ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ ਸਭ ਰਸਾਂਦੇ ਭੋਗ ਪ੍ਰਭੁਕੇ ਦੀਏ
ਹੋਏ ਹੈਨ ਹਰਿਨਾਮਕੀ ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਕਰ ਚਰਨਕਹੀ
ਏ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਸਰਣਹਾਂ॥੧੩੮॥ਹਰੀ ਰੀ
ਬਿੰਦਕਾ ਜੋ ਰਸਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਏਹ ਲਾਭ ਖਟਿਆ ਜਿਨਾਂ ਨੇ
ਸੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਾਥ ਇਕ ਰੰਗ ਹੋਇ ਰਹੇਹੈਂ ਗੁਣ
ਕਿਆ ਵਿਚਾਰ ਪੂਰਬਕ ਤੇਰਾ ਜਸ ਗਾਵਉ॥੧੩੯॥
ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਣ ਸਤਸੰਗਰੂਪੀ ਰੰਗ
ਣ ਮਟੀ ਤਿਸਵਿਖੇ ਆਪੇਹ਼ੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗੋ ॥੧੪੨॥ ਮਿ
ਥਿਆ ਗਹਨਗਹੇ ਮਿਥਿਆ ਪਦਾਰਥ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਵਾ
ਮਿਥਿਆ ਜਿਨਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਹੈ ਸੋ ਗਹੇ ਮਿਥਨ ਮਨੋਰ
ਥਾਂਕੋ ਉਲਾਸ ਜੋ ਹੈ ਤੇ ਸੁਪਨਕੇ ਜੋਅਨੰਦਹੈਂ ਮਨਮੁਖ
ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿ ਕਹਿੰਦਾਹੈ॥੧੫੧॥ਤੁਮ ਬਿਨ ਧੀਰਜ
ਕੋਨ ਕਰੈ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਕਰਣਵਾਲਾ ਵਾ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਿਨਾਂ ਧੀਰਜ ਕੋਈ
ਨਹੀਂਕਰਦਾ ॥੧੫੨॥੧ਓ ਤਦਹੀ ਘਰਜਾਵੈ ਤਦਹੀ
ਘਰੁਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਚਲੇ ਜਾਵੈ ਵਾ ਤਦਹੀਂ ਘਰ
ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਜਾਵੈਗਾ ਵਾ ਤਦਹੀ ਜਮਦੇ ਘਰ ਜਾਵੈਗਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੈਰਵ ਜਹਿਕਿਆ ਹੋਰਵ ਜਾਂਦਾ ਝੰਨ ਭਤਿਆ ਦੀਵਾਨ
ਹਜੂਰਦੇ ਲੇਖੇ ਨ ਪਤਿਆ॥੧੫੨॥ਭ੍ਰਮਭੀਤ ਮਿਟਾਵੇ
ਜੀਤ ਹੋਵੇਗੀ ॥੧੫੭॥ ੧ਓ ਸੰਸਾਰ ਸਰਮੈਂ ਮੋਹਰੂਪੀ
ਪੰਕਜ ਉਤਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਸਤਸੰਗਮੈਂ ਚਿਤਕੋ
ਥਿਰ ਕਰਕੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੈਂ ਥਿਰ ਕਰਿਆਹੈ ਤੇ ਥਿਰ
ਹੋਏਹਾਂ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥ ਉਤਰ ਅਵਘਟ
ਕਾਮਾਦਿਕਾਂਤੇ ਲੰਘਕਰ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰਮੈਂ ਨਾਵੈ ਜਲ
ਅਰ ਅਕਾਸਮੈਂ ਵੈਸੰਨਕੋ ਸਮਾਇਆ ਜਾਣੈ ਪੰਜ ਗਿ
ਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਤੇ ਮਨ ਬੁਧੀ ਏਨਾਂ ਸਤਾਂ ਦਰੇਸਾਂ ਨੂੰ ਝੋਲ
ਵਾ ਰਸਨਾਂਨੂੰ ਝੋਲ ਹਟਾਇ। ਮਨਰਸ ਪਾਵੈ ਸਚਾਬ੍ਰਤ
ਕਰਨਾਹੈ ਜੇਹੜਾਨੇਮਹੈ ਇਸਕਰਨੇ ਨਾ ਕਾਲਸੰਤਾਵੈ
ਮਨਦੇ ਸੁਖਕਾਰ ਵਾ ਸਚੁ ਕਾਰਣ ਮਨਮੈਂ ਤਤ ਥਿਲੋ
ਵੈ ਦਰਸਨ ਭੇਖਏਹਹੈ ਆਪਣਾਆਪ ਜੋ ਸਹਜਸਾਂਤੀ
ਵਾ ਸਰੂਪ ਘਰਹੈ ਤਿਸਮੈਆਵੈ ਮੁਰਾਰੀ ਅੰਤਰ ਜੋਹ
ੜਾ ਥਾਨ ਕਰਨਾ ਏਹ ਪੂਜਾ ਹੈ ਵਾ ਅੰਤਰ ਅਸਥਾਨ
ਮੁਰਾਰੀ ਦਾ ਜਾਨਣਾ ਏਹ ਪੂਜਾਹੈ ਮਨਕਰ ਭੀ ਰਸ
ਮੈਂ ਰਸਿਆ ਤੇ ਮਤਿ ਕਰਕੈ ਭੀ ਏਕ ਭਾਇ ਮੈਂ ਰਸ
ਕੀਤਾਹੈ ਵਾ ਮਤਿਕਰਕੈਰਸਮੈਰਸਿਆਇਕਰਸਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂ
ਤ ਕਮਲਦਾ ਏਕਰ ਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਸੰਸਾਰਜਲ ਵਿਖੇ ਉਪ
ਜੇ ਸੰਤ ਤੇ ਜਲਤੇ ਦੂਰ ਨਿਰਲੇਪਹੈਂ ਜਲਮਹਿ ਜੋਤ
ਕੋ ਭਰਪੂਰ ਕਰਰਹੈਹੈਂ ਜਲਮੈਂਸੂਰਜਕਾ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾਂਤ ਪ੍ਰਤਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਿੰਬ। ਅੰਤਹਕਰਣਾਦਿਕਾਂ ਵਿਖੇ ਸਤਾ ਸਫੁਰਤੀ ਕੋ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਰਹਿਆਹੈ ॥੨॥ਸਾਚ ਧਣੀਜਗ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ। ਸਾਚਾ ਧਨੀਜਗਮੈਂ ਆਇਕੈ ਬਿਨਾਸਾ ਕਹੀ ਏ ਭੁਲਾਇਆਹੈ ਵਾ ਸਚਾਧਣੀ ਆਪਹੀਹੈ ਜਗ ਆਗਮਾ ਪਾਈਹੈ ਕਰਬਿਨਨਾਮੰ ਬਾਜਾ ਬਜਾਵੈ ਤੇਪਰਗਬਿੰਨ ਮਹਾਂ ਵਾਕ ਉਚਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸਗਗਨਤੇ ਚੇਤਨ ਨੈਂ ਧਰ ਸਾਜੀ ਤੇ ਆਕਾਸ ਸਾਜਿਆ ਹੈ॥੪॥ਜਿਸ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ।ਜਿਸਕੀ ਹਉਮੈਂ ਬੀਤੀ ਹੈ ਸੋਪ੍ਰਭੁ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੈ ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਕੇ ਬਿਨਸੇ ਜੋਹੜੇ ਕਿਆ ਕਹਿਕੇ ਰੋਣਾ ਹੈਵਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਿਨਾਂਦੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿਕੇ ਰੋਣਾ ਹੈ ਓਨਾਂਨੇ ਨਹੀਂਰੋਂਦੇ। ਜਨਮ ਮਰਨਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਏਹੈਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਿਨਾਂ ਸ਼ਰੋਤ ਕਰਿਆਹੈ ਵਾ ਜਨ ਮਦੇਮਰਦੇ ਹੈਂ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤ ਤੇ ਜੋਬਿਨਾਹੈਂ ਅਨੇਕਭੀ ਤਰ ਏਕ ਹੀ ਅੰਖ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂਕੋਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਮਨਨਤੇ ਮਨ ਧੀਰਾ ਪੈਕਾਰ ਕਹੀਏ ਚਤੁਰ ਪੰਚਤੀਨ ਨਵਚਾਰੁ ਸ ਮਾਵੈ ਪੰਚ ਕਾਮਾਦਿਕ ਤਿੱਨੇ ਗੁਣ ਨਵ ਦੁਆਰੇ ਰਾਗੁ ਦੁਵੈਖਤੇ ਹਰਖ ਸੋਗ ਏਨਾਂਕੋ ਅਭਾਵ ਕਰੇ ਵਾ ਪੰਚ ਸੂਖਮ ਭੂਤ ਤਿੰਨੇ ਲੋਕ ਨਉਖੰਡ ਤੇ ਚਾਰ ਦਿਸਾ ਇਨਾਂ ਮੈਂ ਸਮਾਇਆ ਜਾਣ। ਹੀਰਾ ਜਵੈਹਰ ਤੇ ਲਾਲਮਣੀ ਆਂ ਤੇਮੋਤੀ ਜਿਸਕੇ ਪਲੇ ਨਾਮਹੈ ਤਿਸਕਾ ਧਨ ਮਾਲਹੈ ਵਾ ਜਿਸਕਾ ਮਨ ਮੋਤੀ ਵਤ ਸੁਧਹੈ ਹੀਰਾਜੋਸੁਧ ਨਾਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਤੇ ਜਵਾਹਰਲਾਲ ਏਹਤਿਸਕਾ ਧਨਮਾਲ ਹੈ॥੫੭॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਮਨ ਅਰ ਸਰੀਰ ਮੈਂ
ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਰਹੈਹੈਂ ਇਸਤੇ ਪੀਰਹੁੰਦੀ ਹੈ ਵਾ ਪੀੜੀ
ਦੇ ਹੈਨ॥੮॥ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਬਿਧਾ ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਾਗੀਹੈ ਓ
ਨਾਂ ਦੇ ਘਟਘਟ ਮੈਂ ਮਨਸਾਂ ਕਿਆ ਵਾਸਨਾ ਇਸਥਿਤ
ਹੋਇ ਰਹੀਹੈ॥੯॥ਭੇਦਤੇਭਰਮ ਤੇ ਦੂਜਾਭਾਉ ਏਹਮਨ
ਨੂੰ ਰੋਗਹੈ ਵਾ ਰੋਗ ਤੇ ਭਰਮ ਤੇ ਭੇਦ ਇਸਕਰਕੇ ਮਨ
ਦੂਜਾਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਜਾਂ ਆਪਕੀ ਭਗਤੀ ਮੁਖ ਹੇਤੂ
ਨਾਮਹੀ ਹੈ । ਜਿਨਾਂਤੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੇ ਤਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ
ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇਈਏ ਹੇ ਹਰੇ।ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਕਰੀਹੈ
ਭਗਤੀ ਤਨਕਰਕੈ ਤੇ ਹੇਤ ਕਰਕੇ ਮੁਖੋਂ ਨਾਮਜਪਿਆ
ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂਦੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਈਏ ਹੇ ਹਰੇ ॥
੧੨ ॥ ਤੇਗਦੇ ਬੰਧਨ ਵਾਲੇ ਗਾਡੇਰੜ ਰਥੀ ਸੂਰਮੇ
ਹਰਮ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ॥੧੪॥ ਨੀਮੀ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਬੀਭਾ
ਦੂਜਾ ਦਰ ਸਿਧੀਆਂਦੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇਕੋ ਸੇਵੰਦੇਹੈਂ ਸਿਧ
ਪੀਰ ਮੰਗਦੇਹੈਂ ਰਿਧਸਿਧ ਵਾ ਲੋਕਸਿਧੀਆਂ ਦੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਸੇਂਵਦੇਹੈਂ ਸਿਧਾਂ ਪੀਰਾਂਕੋ ਤੇ ਮੰਗਦੇਹੈਂ ਰਿਧਿਸਿਧ।
ਗੁਰਾਂਦੇ ਘਰਅੰਦਰ ਜਾਣੀਦਾਹੈ ਜੇਹੜਾ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿ-
ਲਿਆਹੈ ਸੋ ਜਗਾਕੋ ਸਿਵਾਣਦਾਹੈ॥੧੬॥ਚਲਣਹਾਰੁ
ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਕਰ ਗੁਰਮੁਖ ਏਸ ਵਾਟ ਨੂੰ ਵਟਾਇ
ਕਰ ਚਲੈਹੈਂ ਸਚੁਨਿਆਉ ਜਿਸਦਾਤਿਸਨੂੰਮਨਵਸਾਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਐਏਹੁਪਰਮਲਾਭਹੈ ਵਾ ਸਚਮਨਵਸਾਈਐ ਏਹੁਲਾਭ
ਨਿਆਉਂ ਕਿਆ ਜੋਗਹੈ॥੧੭॥ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ
ਸਚ ਘਰਮੈਂ ਉਤਾਵਲਾ ਹੀ ਆਇ ਟਿਕਿਆ ਹੈ ਆਪ
ਮਿਲਾਵੈ ਸਚ ਤਾਂ ਜਾ ਮਨ ਭਾਵਈ।ਅੰਬੇਤਬੇ ਕੀ ਚਾ
ਕਰੀ ਅਬ ਕਰ ਕਹਿਆ ਤਬ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਕਹਿਆ
ਤਦ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਬ ਕਰਦਾਹਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰਾਂ
ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਆਪਨਾ ਘਰ ਭਾਲੇ ਤਾਂ ਵਸਤ ਪਛਾਣੀਐ
॥ ੧੮ ॥ ਸਚੇ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਕਹੀਏ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ॥੧੯॥ ਮੈਂ ਓਲਗੀਆ ਓਲਗੀ ਹਮ ਛੋਰੂ
ਥਾਰੇ । ਹਮਕਹੀਏ ਜੋ ਛੋਰੂ ਦਾਸਹੈਂ ਥਾਰੇ ਓਨਾਂਨੂੰ ਜੇ
ਹੜੀ ਲਗਨਹੈ ਓਹਮੈਨੂੰ ਲਗੇ। ਵਾ ਜੇਹੜੇ ਛੋਟੇਦਾਸ
ਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਓਨਾਂਦੇ ਦਾਸਾਂਦਾ ਦਾਸ ਮੈਂਨੂੰ ਕਰੀਏਤੇਰੇ
ਭਾਣੇ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਖੇ ਚਾਹੁਨੇਹਾਂ ਵਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇਨੂੰ ਜੇਹ
ੜੇ ਮੰਨਦੇਹੈਂ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਕਾਂਢਦੇਹੈਂ ॥੨੧॥ਤੇਰੇ ਦਰਦੇ
ਦਰਵਾਨ ਕਹੀਏ ਜੇਹੜੇ ਹਜੂਰੀ ਸੇਵਕ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੇ
ਦਰਦਕੇ ਤੂੰਜਾਣਹੀ। ਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਵਾਨਾ ਕਿਆ ਸੰਤਾਂ
ਕੇ ਜੇਹੜੇਸੇਵਕਹੈਂ ਜੇਹੜਾ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮਕੇ ਜਾਣਸੀ
ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਹਜੂਰ ਹੈ ॥ ਆਸਾ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਕੀ
ਕੀਰਤੀ ਸਮਾਣੀ ਕਹੀਏ ਨਾਮਕ ਭਲੀਪੂਕਾਰ ਆਣੀ
ਸਾਖਾ ਤੀਨ ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਣਾਂਕਾ ਜੋ ਤੂੰ ਮੂਲਹੈਂ ਵਾ ਤੂੰਕਾਂਡ
ਜੋ ਬੇਦਹੈ ਜਿਸ ਮੂਲ ਰੂਪਕੀ ਸਾਖਾ ਤਿਸ ਤੇਰਕੋ ਮਤਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਕੇ ਗਾਂਵਨੇ ਹਾਂ ਤੂੰਤਾਂ ਸਰਬਰੂਪ ਹੈਂ ਹੋ ਵਿਡਾਣੀ ।
ਅਨੇਕ ਜੋ ਮਹਲਹੈਂ ਤਿਨਵਿਖੇ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈਤਿਸ
ਅੰਦਰ ਜੀਉ ਜੇ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਸੁਖ॥੮॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਗਿਆਨ ਮਤ ਕਰਕੈ ਠਾਕੀਐ ਤਾਂ ਘਰੁ ਆਂ
ਵਦਾਹੈ॥੯॥ਨਾਇਹੁ ਰੰਗ ਲਹੈ ਨਾ ਜਾਇ ਨਾ ਕਹੀਏ
ਪੁਰਸ਼ਦਾ ਇਹੁ ਰੰਗ ਲਹਿ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।ਵਾ ਨਾਇਹੁ
ਰੰਗੁ ਲਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਜਨਮਦਾ ਹੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤ
ਕਹੀਏ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂਦੀ ਸੰਗਤ ਉਪਜੈ । ਵਾ ਪੂਰਿਆਂ
ਗੁਰਾਂਦੀ ਸੰਗਤਤੇ ਸਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਕਾ ਸਖਜਾਤਕਾਰ
ਤਾ ਹੁੰਦੀਹੈ॥੧੦॥ਸੁਖ ਤਿਸ ਜਿਸਮੰਨ ਵਸਾਏ ਜਿਸਦੇ
ਮਨ ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰੇ ਵਸਆਏ ਉਤ ਵਤਾਏ ਅਵੈੜੇ
ਗੁਰਤੇ ਕੀਮਤਪਾਈਦੀਹੈ ਸਚੁਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮਦੀ ਜਿਨਾਂ
ਸੋਝੀ ਪਾਈਹੈ॥੧੪॥ਜਾਤਿ ਜਾਇ ਜਾਤੀ ਆਦਿਕ ਸਭ
ਚਲੇ ਜਾਤੇਹੈਂ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਕਰ ਮਨ ਧੀਰ ਇਸਥਿਤ
ਹੋਇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥ ਪਾਈਦਾਹੈ ਵਾ ਗੁਰਾਂਦੀਭਗਤੀ
ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਮਨਧੀਰਜ ਵਾਲਾ
ਹੋਂਦਾਹੈ ਨਾਮੀਦਾ ਨਾਮ ਭੈ ਭਗਤੀ ਪੂਰਬਕ ਹਿਰਦੇ
ਵਸੇ ਤਾਂ ਸਵਾਰੁ ਦੇਂਦਾਹੈ॥੧੫॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰ ਕਿਆ
ਕਰਨਗੀਆਂ॥ ਮਃ ੫ ॥ਪੰਚਮਨਾਏ ਸਾਂੜਾਦੀ ਤੇ ਪੰਚ
ਰੁਸਾਏ ਕਾਮਾਦੀ ਜੋ ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਸੋ ਵਸਾਏ ਜੋ ਪੰਚ
ਰੁਸਾਏ ਸੋ ਗਵਾਏ ਵਾ ਪੰਚ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਵਸਾਏ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੰਜ ਸਬਦਾਦੀ ਗਵਾਏ । ਵਾ ਜੋਹੜੇ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏਹੋਏ ਸਨ ਸੋ ਮਨਾਏ ਤੇ ਜੋਹੜੇ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਸੋ ਗਵਾਏ ਜੇਜੀਆ ਕਾਮਾਦੀਜੋਹੈ ਏਨ ਕੂਹਾਂਦਾ ਜਗਾਤੀ ਏ ਜਮਦੂਤ । ਧੁਰਕੀ ਛਾਪ ਭਗਤੀ ॥੪॥ਹੇਪ੍ਰਭਮੇਰਾ ਜੀਵਨਰੂਪ ਦਰਸ ਦਿਖਾਇਂ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰ॥ ੧ਓ ਪਟੀਂ॥ ਸਸੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਿਨਸਾਜੀ ਸੋਈ ਏਕ ਸਭਨਾਂਦਾ ਸਾਂਹਿਬ ਭਇਆਰਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮਨ ਕਹੀਏ ਸ੍ਰਵਨ ਮਨਨ ਵਾ ਸੁਧ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵਲੋਂ ਹੋਰੂ ਸੋਲੂ ਆਏ ਮਾਇਆਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਗਲੋਂ ਕਰਕੈ ਬੰਧ ਲਇਆ ਖੁੰਦਕਾਰ ਹਫਤ ਵਲਾਇਤਾਂ ਕਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਵਾ ਪਟੜੇਕਾ ਕਿਲਾ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਆਲਮ ਕਿਆ ਜੀ ਵਾਂਕਾ ਆਸਰਾ ਸਰੂਪਹੈ ਕਰਖ਼ਰੀਦ ਕਹੀਏ ਉਤਪਤਿ ਕਰਕੈ ਜਿਨਿ ਖਰਚਦੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਗੋਇ ਬਾਣੀ ਗਾਉਣੇਤੇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਗਲੀਗਰਬ ਭਇਆ ਚਾੜਨ ਵਾਹੈ ਤਈਕੀਆ ਉਪਜਣਾਂ ਤੇ ਮਰਣਾ ਤਿਸੀਨੇ ਕੀ ਆ ਵਾ ਘੜਭਾਂਡੇ ਕਹੀਏ ਬ੍ਰਹਮਾਂਤੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਬਿਨਾਸ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਸਿਵ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਤਈ ਨਾਥ ਤੂੰ ਹੀ ਕੀਆਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਾ ਸੰਸਾਰ ਆਵੀ ਸਾਜਕੈ ਜੋਹੜੇ ਬੇਮੁਖਹੈਂ ਚਾੜ ਨ ਜਨਮ ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਕੀਆ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆਹੈ ਤਿਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਹੋਯਾ ਜ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੈ ਜਾਨ ਮੰਗਤ ਜਨਜਾਚੈ ਜਾਨ ਜੀਵਣਾ ਤੇ ਮਰਣ
ਤੇ ਰਹਤ ਹੋਣਾ ਏਹ ਦੇਈਏ। ਵਾ ਜਾਨ ਕਹੀਏ ਗਿ
ਆਨ ਦੇਈਏ·ਜਿਸ ਗਿਆਨ ਤੇ ਖਿਨਾਂ ਚੌਰਾਸੀਲਖ
ਜੋਨਮੈ ਭਵਿਆਹਾਂ ਟੰਚ ਤਰਕ ਵਾ ਟਿਚਕਰਾਂ ਨਾਹਿ
ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਹਰਿ ਚੀਜਾਂ ਵਿਖੇ ਜਿਨਰੰਗ ਅਨੰਦਕੀਆ
ਹੈ ਵਾ ਹਰਿ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਚੀਜਾਂਨੂੰ ਜਿਨਕੀਆਹੈ ਤਾਰੂ
ਡੁੱਘਾ ਮਮਾ ਅਖਰ ਮਰਣਾ ਵਿਸਾਰਿਆ ਵਾ ਮਧਸੂਦਨ
ਏਹ ਅਖਰ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮਕਰ ਸਹਿਣਾ ਏਹਸਭ
ਬਾਤ ਤਾਂਕੈ ਸਮਹੋਈਹੈ ਭਾਣੇ ਮੰਨਣਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਪਇਆ॥ ਮਃ ੩॥ਪਟੀ ੧ਓ॥ ਆਇਓ ਅੰਡੁ ਆ
ਇਆ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਅੰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਤਿਸਤੇ ਸਭ ਜਗ ਆ
ਇਆ ਕਾਖੈ ਅੰਡੁ ਕਰਿਆਹੈ ਖੈਰੂਪ ਘਰ ਸੰਸਾਰਸਮੇ
ਕਰਕੇ ਤਿਸਦਾ ਕਾਲਭਇਆ ਰੀਕਹੀਏ ਹੇਭਾਈ ਰੀ
ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦੇ ਲਲੀ ਕਹੀਏ ਲਾਲਚੀਹੋਇ
ਕੇ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ। ਸਿਧੰਛਾਇਐ ਸਿਧ ਸਰੂਪਜੋਆਇ
ਆਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਂਹੀ ਸੁਣਵੇਖਤੂੰ ਵਾ ਵਿਖਾ
ਕਹੀਏ ਕਦਮ ਕਰਕੇ ਚਲਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇ
ਸ ਸੁਣ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰ॥ ੧ਓ ਛੰਤ ਮਃ੧॥ ਮੈ ਧਨਦਾ
ਪਿਆਰ ਸਾਥ ਨੇਹੁ ਹੋਇਆਹੈ ਘਣਾ ਜਿਸ ਦਿਆਲ
ਦੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤੀਹੈ ਰਸਨ ਰਸ ਮਨ ਭੀਜਣੇ ਰ
ਸਨਾਤੇ ਮਨਭੀ ਰਸਮੈਂ ਭੀਜਰਹੇਹੈਂ ਵਾ ਰਸਾਂ ਤੇ ਨਿਰਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਇਕਰਮਨ ਅੰਤਹਕਰਣ ਭਿਜਰਹੈਹੈਂ ਮੇਰਾ ਜੋ ਪਿਰੀ ਹੈ ਤਿਸਦਾਮੈਂ ਵਣਜਾਰਾ ਹਾਂ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮੋਲ ਦਿਤਾਹੈ ਅਪਾਰ। ਹਮ ਨਾਹੀਂ ਲੋਕਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਾ ਹਮ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਨਾਹੀਂ ਵਾ ਲੋਕਾਂਦੀ ਕਾਰ ਨਾਹੀਂ॥੨॥ ਤਿਤ ਮੂਲਾ ਵਿਦਿਆ ਨਹੀਂ ਸਾਖੀ ਤੀਨ ਗੁਣਨਾਹੀ ਡਾਲੀ ਵਾਸਨਾ ਪਤ ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪ ਵਾ ਤਿਤਮੂਲ ਕਿਆ ਅਧਿਸ੍ਠਾਨ ਕੇ ਵਿਖੇ ਸਾਖਾ ਨਹੀਂ ਤੀਨ ਗੁਣ ਵਾਸਨਾ ਡਾਲੀ ਸੂਖਮ ਭੂਤ ਪਤ੍ ਅਸਥੂਲ ਭੂਤ ਵਾ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਰਾਰ ਜੋ ਸਾਗਰਹੈ ਤਿਨਾਂਮੈਂ ਰਤਨਾਗਰ ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ੍ਠ ਰਤਨਹੈਂ ਦੇ ਚਾਰ ਨਹੀ ਤਿਨਾਂ ਮੈਂ ਰਤਨ ਘਨੇਰੇ ਹੈਂ ਸਪਤ ਸਰੇਸਹ ਪਤੀਕੇ ਸਰਹੈਂ ਵਾਂ ਸੀਪ੍ ਮਜਨਕਰ ਵਾ ਸਪਤ ਸੁਰੀਧਹੈ ਮਜਨ॥੩॥ ਚਰਨ ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸਭਕੇ ਚਰਣ ਤਲੇ ਹੋਇਹੈਂ ਵਾ ਵੀਚਾ ਰਕੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਤਲੇ ਹੋਇ ਰਹੀਹੈ ਅੰਜ ਨਾ ਵਿਚੋਂ ਸਾਰ ਅੰਜਨ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਤੇ ਨਿਰੰਜਨ ਮੈਂ ਰਾਤਾ। ਸਾਧ ਜੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟਹੈਂ ਸਹਿਤ ਭਾਵਕੇ ਤਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਕੀ ਨਦਰ ਕਰਕੈ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ਕੋਟਾਨ ਕੋਟ ਜਨਮਾਂਤ੍ਰੋਂ ਕੇਰੇ ਪਾਪ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ਬਗਲਿਆਂਤੇ ਬਗਲੇ ਸੇ ਹੰਸਾਂਤੇ ਹੰਸ ਹੋਇ ਗਏ ਘਟਘਟਦਾ ਜੋ ਕਰਦੇਹੈਂਬੀਚਾਰ॥੪॥ਓਹ ਜੋਵ ਸਾਇਰ ਦੇ ਲਹਰੀ ਵੈਤਰਣੀ ਨਦੀ ਬਿਜਲ ਜਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੈ ਚਮਕਏ ਅਸ ਪੜ੍ਹ ਬਨ॥ ਮਃ ੩॥ ਤਿਥੇ ਦਸਮ ਦੁ
ਆਰੁਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ ਸਾਂਤੀਧੁਨੀ ਉਤਪਤ ਹੋਂਦੀਹੈ
ਜਿਸ ਅਨਹਦ.ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਜਗਤ ਜੀਵਕੋ ਥੰਮ ਰਖਿ
ਆਹੈ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਯਾ
ਹੈਂ ਤਿਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ ਹੈ ਜੋ ਭਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰ
ਕੈ ਅਨੰਦ ਹੋਣਾਂਹੈ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਧੁਨੀ ਉਤਪਤਿ
ਹੋਂਦੀਹੈ ਕਿਸਦੀਸ਼ਾਂਤੀ ਧੁਨਹੈ ਜਿਸਸੇਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇਨੇ ਜ
ਗਤ ਨੂੰ ਥੰਮਰਖਿਆਹੈ ਸਤਗੁਰਕੈ ਭਾਣੇ ਕਰਹਕਾਰ
ਤਾ ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕੈ ਭਾਣੇ ਵਿਖੇ
ਲਾਗਰਹੁ ॥ ੧ੴਮਃ੪ ॥ ਸੰਚਨ ਮੈਂਙੀ ਦੁਖਪਾਵਹਿ
ਤੇ ਰਖਿਆ ਮੈਂਙੀ ਦੁਖ ਭੋਗਹਿ ਤੇ ਨਾਸਕਾਲ ਮੈਂਙੀ
ਦੁਖ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧ ਵਧਾਵੰਦੀ ਹੈ॥੨॥ਜਿਸ ਝਿਮ ਝਿਮ
ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਐਸੇ ਝਿਮ ਝਿਮਾਇ ਕਰ ਸਤਗੁਰੂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀ ਧਾਰਾ ਵਰਖਾਤੇਹੈਂ ਗੁਰਾਂਦੁਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਾਂ
ਨੂੰ ਨਦਰੀਆਇਆ ਰਾਮਪਿਆਰਾ ਪਰਚਿਆਂ ਵਿਚੋਂ
ਜੋ ਗੁਰਾਂਦਾ ਪਰਚਾਹੈ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਧਿਆਇਆ ਰੋਮ
ਰੋਮਮੈਂ ਰਮਿਆ ਵਾ ਰੋਮਰੋਮ ਰਕ ਧਿਆਵਣੇਵਾਲੇਜੋ
ਗੁਰੁਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਰੋਮ ਰੋਮਰਾਮਧਿਆਇਰਾਮਜੋ
ਰਮਿਆਹੋਇਆਤਿਸਦਾ ਰਾਮਨਾਮਜੋਹੈਗੁਰਪ੍ਰੀਜ ਗੁਰਾਂ
ਦੁਆਰੇ ਜਾਣੇਰਾਮ ਹੇ ਭਾਈ॥੩॥ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗ
ਲਿਖਿ ਪਾਇਆਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥ਹਰਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਰਿਦੇ ਗੁਣਾਕਰ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇਹੈਂ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਵਿਸਲੋਧ ਕਿਆ ਵਿਸਨੂੰ ਘੋਲਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਬੀਜਦੇਹੈਂਤਪਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ.ਤਾਪਨ ਅਗਨੀ ਤਾਪਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਤਾਪਨੂੰ ਸੂਰਜ ਤਪਕੇ ਤਪਦੇ ਹੈਂ ॥੫॥ ਧੁਰਮਸਤਕ ਭਾਗਪੁਰਾਨਜੀਉ ਪੁਰਾਨਕਹੀਏ ਪੂਰਨ ਵਾ ਪੁਰਾਤਨ ।ਕਢ ਲੇਵੇ ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੁਭਾਵਕ ਵਾ ਸਬਦ ਦੇਕਰਕਢਲੇਵੇ ਹਰੀਰਾਮਰਾਜੇ ਦੀ ਜੋਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪਬਾਣੀਹੈ ਸੋਆਲੇ ਜੋਬਾਣਹੈ ਅਣੀਆਂਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਮਨ ਮਾਰਿਆ ਸੰਤਜਨਾ ਸਤਸੰਗ ਮਿਲ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਸਾਥ ਮੇਲ ਹਰੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀਬਨਵਾਲੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਚੁਕੇ ਧ ਕਧਕੇ ਕਿਆ ਮੈਂ ਵਾ ਪ੍ਰਲੋਕਦੇ ਧਕੇ ॥੧॥ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਿਛੁਹਾਥਹੈ ਤਾਂ ਕਿਛ ਨਹੀਂ ਸਿਰਰੋਗ ਹਥਦੀਜੈ ਸਿਰਰੋਗ ਜੋਹੈ ਜਨਮਮਰਨ ਤਿਨਾਂ ਹਥਦੀਜੈ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰੀਦਾਹੈ ਵਾ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਰੋਗਾਂ ਦੇ ਹਥ ਦੇਈਦਾ ਹੈ ॥੧੨॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਹਰਿ ਹ ਰਿ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀਹੈ ਹੇਹਰੀ ਰਾਮਰਾਜੇ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਪ ਤੀ ਵਾਸਤੇ ਭੁਖਜਾਇ ਲਹਿਮੇਰੀ ਮੇਰ ਤੇਰ ਦੀ ਭੁਖ ਜਿਸ ਕਰ ਲਹਿ ਜਾਇ।੧੪॥ਹੇਹਰੀ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਥ ਮਿਲਾਵਹੁ। ਜਿਸ ਕਰ ਘਰ ਮੈਂ ਵਸੇ ਹੇਹਰੇ ਵਾ ਹਰੀ ਰੂਪ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਆਪਣਾ ਆਪ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਮੈਂ ਵਸੇ ਹੇਹਰੇ ਭਾਉ ਕਰ
ਕੈ ਵਾ ਜੋ ਭਾਉ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਬਸੰਤ ਭਲੀ ਰੁਤ ਮ
ਨੁਖਾਦੇਹ ਚੇਤ ਝੜਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਆਂਗਨ ਧੂੜਲੁਤੇ ਹਿਰਦੇ
ਅੰਗਨਮੇਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪਰੂਪੀ ਧੂੜਲੁਤੇ ਕਹੀਏ
ਉੱਡਰਹੀਹੈ।ਛਿਵੀਂਪਉੜੀ ਪਹਿਲੇਪੜ੍ਹਨੀ ਤੇਪੰਜਵੀਂ
ਪਿਛੇ ਪੜ੍ਹਨੀ ॥ਹਰੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲ ਪਾਇਆ
ਤਾਂ ਸਭਆਸਾ ਪੂਰੀਆਂ ॥ ੧੓ ਮਃ੫ ॥ ਗ੍ਰਹ
ਪਤੀ ਆਪੇ ਜਾਦੀ ਸੰਤ ਤਤਬੇਤਾ ਆਪੇਮਾਝੀ ਜਗਜਾਸੂ
ਆਪੇਆਪਿਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਲਾੜਾਹੈ ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿ ਜੋ
ਸੰਤਹੈਂ ਸਤ ਸਰੂਪ ਸਜਨ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਹੈਂ।
ਤੇਰੇਚਰਣਾ ਦੀ ਕਿਆ ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਮੈਂ ਜੋ ਲਗੇ ਹੈਂ
ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਚਰਣ ਧੂੜ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾਂ ॥ ੩ ॥ ਜੀ
ਵਨਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਣੇਵਾਲਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਯਾਮੀ
ਤਿਸਨੇ ਆਪਲੜਲਾਇਲੀਏ ॥ ੪ ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਗਰ
ਭਵਕਹੀਏ ਹੇਕਲਿਆਨ ਸਰੂਪ ਉਤਾਰਾ ਵਾ ਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰ ਭਵ ਕਹੀਏਜੋਹੈ ਚਮਤਕਾਰਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ
ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਮੈਂ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸ
ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਤਿ ਮੈਂ ਗਤਿ ਕਿਆ
ਸੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾਹੈ ਤਿਸ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਾਵਦੀਹੈ । ਵਾ ਤਿਸ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਭਾਂਵਦੀਹੈ
ਮਨਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਕੈ ਸਹਿਜ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਹੈ ਸੋ ਸੁਭਾਵਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਇ ਵੁਠਾ । ਵਾ ਮਨਮੈਂ ਸ਼ਾਂਤੀਹੋਈ ਭੁਾਂ ਸਹਿਜੇ ਹੀ
ਸੁਖ਼ਭਾਉ ਆਇਵੁਠਾ॥੮॥ਮੀਠੇਭੋਗ ਸੋਨ ਸੋਨੇਆਦਿ
ਕ ਵਾ ਸੋਨਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੁੰਰੀ ਤਰੇ ਭਉਨ ਭਵਨਾਂਦੇ
ਭਵਨਤਰੇ ਵਾ ਸੰਸਾਰਥੀਂ ਤਰੇ ਵਾ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ
ਕੇ ਤਰੇ ਤਾਂ ਭਉ ਨਾਂ ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮਲੀਂ
ਲਾ ਆਪਕੀ ਲੀਲਾਵਿਖੇ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮਕੀ ਜੋ ਲੀਲਾਹੈ
ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਏ ਚਾਮਕਨੜਾਰੇ ਅਵਸਥਾਰੂਪੀ ਰਾਤ੍ਰੀ
ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀਤਾਰੇ ਗੁੜ ਕਹੀਏ ਗੁਣਾਂਦਾ ਜੋਗੁੜ ਸਮ
ਦਾਉਹੈ ਸਦਾ ਹਰਿਜਨ ਤਾਰੇ ਕਹੀਏ ਗਿਆਨਵਾਨ
ਵਾ ਸਦਾਹਰਿਜਨ ਤਰਦੇਹੈਂ ਵਾ ਤਾਰੇਵਤ ਮਿਲਰਹੇ
ਹੈਂਨ॥੧੧॥ ਉਠ ਵੰਞਣਾਹੈ ਹੇ ਵਟਾਊੜਿਆ ਇਸਤੇ
ਉਠ ਵੰਞ ਸੰਤਾਂਕੀ ਤਰਫ ॥੧੨॥ਰਣਜੀਤ ਵਡਾ ਅ-
ਖੜਾ । ਰਣ ਕਿਆ ਜੁਧਕਰਕੇ ਜਿਤਿਆਵਡਾ ਆਖਾ
ੜਾ ਕਾਮਾਦੀ ਵਾ ਏਹਰਣਕੀ ਜਿਤਿਆ ਤੁੰ ਵਡਾਅਖਾ
ੜਾ ਸੰਸਾਰਭੀ ਜਿਤਿਆ ਬਹੁੜ ਜਮਨ ਉਪਾੜਾਬਹੁੜੇ
ਜਮ ਨਹਾਂ ਉਪਾੜਦਾ ਵਾ ਨਾ ਜਨਮਦਾਹੈ ਨਾ ਉਪਾੜਾ
ਮਰਦਾਹੈ॥੧੪॥ ਕਮਲਦਾ ਭ੍ਰਮ ਜੋ ਹੈ ਭੀਤਰੂਪ ਤਿਸ
ਮੈਂ ਲਗਕਰ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਤੇ ਭੀਤ ਹੋਇ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਗਹਬਰ ਬਨ ਜੋ ਹੈ ਘੋਰ ਭਇਆਨਕ
ਸੰਸਾਰ ਤਿਸ ਮੈਂ ਲਗਕਰ ਗਹਬਰ ਬਨ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਕਠੋਰ ਬਾਣੀਕਰਕੈ ਘੋਰ ਭਇਆਨਕ ਹੋਇਰਹਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਦਿਨਕਰੋ ਸੂਰਜ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ਅਲ ਕਹੀਏ ਬੂੰਦ। ਵਾ ਅਲ ਪੂਰਨ॥

ੴ ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰੁ ਮਃ ੧॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਨਾਹਿ ਸਹੁ ਕਹੀਏ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕਰ ਪਸਾਉ ਦਾਤ ਕਰਦੇਵਹੁ ॥੨॥ਸਚਾਤੇਰਾ ਅਮਰ ਕਹੀਏ ਰਾਜ। ਕੁਦਰਤ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਵਿਚ ਹੈ ਧਰਤੀ ਖਾਕਰੂਪ ਤਾਕੋਤਾਕ ਕਿਆਇਕੋਇਕ ਵਾ ਤਾਕੋਤਾਕ ਭਾਈਅਰੋ ਕਰਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਰਤ ਵਾਚੀਦੀਹੈ ਬਹਿਕੈ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾਇਆ ਧਰਮਰਾਜਨੇ॥੪॥ਪਉਣਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ਸਦਾਰਤਵਾਲੀ ਵਾਉ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾ ਜੋਰਨਾਲ ਜੋ ਝਾਖੂ ਚਲਦਾਹੈ ਕੈਵਿਚਇੰਦ੍ ਸਿਰਭਾਰੁਫਿਰਦਾਹੈ ਵਾ ਬਦਲ ਸਿਰਭਾਰੁ ਫਿਰੇ ਨਦਰ ਕਰਹਿ ਜਿਨਾਂਪਰ ਆਪਣੀ ਤਿਨਾਂ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥੫॥ਨਾਉ ਹੀ ਤੇਰਾ ਕਲਿਆਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਹੇ ਭਾਈ ਜਰਵਾਣਾ ਜਮਦੂਤ ॥੬॥ਮਿਟੀਕੀਮੂਸਲਤਾ ਮਾਨਕੀ ਪੇੜੇ ਪਈ ਹੈ ਕੁਮਿਆਰ ਬ੍ਰਹਮਾਂਦੇ ।ਘੜਭਾਂਡੇ ਚੇਤਨਇਟਾਂਕੀਆਂ ਜੜ ਜੋਹੈ ਜਲਦੀ ਕਰਦੀਹੈ ਪੁਕਾਰ ਗਰਭਮੈਂ ਜਲ ਜਲ ਰੋਵਹਿ ਬਪੜੀ ਬਿਵਹਾਰਾਂਮੈਂ ਝੜਝੜ ਪਵਹਿ ਅੰਗਾਰ ਦੁਖਪਰ ਦੁਖ ਪਾਵੰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਰਿਖਾ ਮੈਂ ਏਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਗਟ ਆਖਕਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਬੇਦਨੇ। ਹਉ ਵਿਚ
ਮਾਇਆਛਲਮੈਂ ਲਗਰਹਿਆਹੈ ਹਉਵਿਚ ਛਾਇਆ
ਅਵਿਦਿਆਮੈਂ ਲਗ ਰਹਿਆਹੈ ਹਉਮੈਂ ਧਰ ਜੰਤਾਂਦਾ
ਉਪਾਵਣਾ ਕਰਿਆਹੈ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐਲੇਖ।
ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾਵੇਖ। ਹੁਕਮੀਨੇ ਏਹੁਲੇਖ ਲਿਖਿਆ
ਹੈ ਜੇਹਾ ਆਪਕੋ ਵੇਖਦਾਹੈ ਤੇਹਾ ਪਰਕੋ ਵੇਖ। ਵਾਂਹੁਕ
ਮੀਨੇ ਸਭਦੇ ਮਸਤਕਮੈਂ ਲੇਖਲਿਖਿਆਹੈ ਜੇਹਾ ਕਰ
ਤਤ ਅਪਣਾ ਵੇਖਦਾਹੈ ਤੇਹਾਹੀ ਲੇਖਜਾਣ॥੮॥ਤਿਸਨੂੰ
ਜੋਜੁਹਾਰ ਕਰਦੇਹੈਂ ਸੁਆਸਤਿਕਲਿਆਨਹੁੰਦੀਹੈ ਤਿਨਾਂ
ਦਾ ਦੀਬਾਣਆਸ੍ਰਾ ਅਭੁੰਗਹੈ ਲਖਾਂ ਨੇਕੀਆਂਚੰਗਜਾਈ
ਆਂ ॥੯॥ਕਹਿਰੇ ਕਰਲਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੧੦॥ਮਿਠਾ ਕਿਆ
ਮਹੁਰਾ ਨਾਉ ਸੁਣ ਕਰ ਮਨਨ ਕਰਣਾ ਤੇਰਹਸੀਐ
ਨਿਧਿਆਸਨਕਰਨਾ ਤਾਂਪਾਏਂ ਮੋਖਦੁਆਰੰ ਜਾਂ ਜੁਗਤ
ਜੁੜਨਾਜਾਣੈ ਵਾ ਆਪਣੇ ਜੀਅਪਰਦਇਆਕਰਜਾਣੈ
ਵਾ ਜੀਅਕੇ ਕਲਿਆਨ ਕੀ ਜੁਗਤ ਜਾਣੈ ਬਹਿ ਰਹੇ
ਨਿਵਾਸ ਕਰਕੇ ਮਤਥੋੜੀ ਜੋਹੈ ਸੇਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਗਵਾ
ਈਐ ।ਵਾ ਥੋੜੀ ਮਤਕਰਕੈਸੇਵ ਗਵਾਈਦੀਹੈ॥੧੧॥
ਮਹਿਤਾਪਟਵਾਰੀ ਧਰਮੀ ਧਰਮਕਰਕੇ ਗਵਾਇਲੈਂਦੇ
ਹੈਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ ਤੇ ਮੰਗਦੇਹੈਂ ਮੋਖਦੁਆਰ ਵਾ ਧਰਮਾ
ਧਰਮ ਕਰਕੇ ਗਵਾਇ ਲੈਂਦੇਹੈਂ ਮੰਗ ਲੈਂਦੇ ਹੈਂ ਮੋਖ
ਦੁਆਰੇ ਵਦੀਸੁਵਜਗ ਵਦੀ ਠਟੀਜੋਹੈ ਵਜਗ ਪ੍ਰਗਟ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਇ ਰਹੀਹੈ ਸੋ ਵਾ ਵਦੀ ਕਹੀਏ ਬੁਰਿਆਈ ਤੇ ਭ
ਲਿਆਈ ਸੋ ਸਚਾ ਸਭੁਦੀ ਵੇਖਰਹਿਆਹੈ ਵਾ ਵਦੀ
ਜੋਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਪਖਹੈ ਸੋਕਉਣ ਅਗਿਆਨੀ ਤੇ ਸੁਵਜਗ
ਸੁਦੀ ਗਿਆਨੀਰਹੇ ਅਰੋ ਜੀਉਨਵੇਹੀ ਕਹੀਦੈਨਾ
ਵਾ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਅਰੋ ਜੀਉ ਤੇ ਮਨਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
ਜੀਉਦੇਵੇ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੇਕਹੀਏ ਜਿਸ
ਹਿਰਦੇ ਤਿਥੈ ਤੁਧ ਆਪ ਦੁਝਾਇਆ ॥ ੧੨ ॥ ਦੁਖ
ਦਾਰੂ ਭਇਆ ਤੇ ਸੁਖ ਰੋਗ ਭਇਆ ਜਾਂਸੁਖ ਹੋਂਦਾਹੈ
ਤਾਂ ਤਾਮਕਿਆ ਇਛਾ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦੀ ਭਗਵਤਕੇ ਪਾਵ
ਣੇ ਕੀ ਵਾ ਸੁਖਸਰੂਪ ਜੋਨਾਮਹੈ ਏਹ ਦਾਰੂਹੈ ਦੁਖਜੋ
ਜਨਮ ਮਰਨਦਾਹੈ ਏਹਰੋਗ ਭਇਆਹੈ ਜਾਂਸੁਖਸਰੂਪ
ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਤਾਮਕਹੀਏ ਰੋਗ ਨ ਹੋਈ।ਗੁਰ
ਬਿਨ ਗਿਆਨ ਨਹੋਇ ।ਗੁਰਕਹੀਏ ਮਨਬਿਨ ਗਿਆ
ਨ ਨਹੋਇ ॥੧੩॥ਸਚਮਹਿ ਆਛੈ ਕਹੀਏ ਇਸਥਿਤ
ਰਹੇਮਨ ਹਿਰਦੇਕਰਕੇ ਜੁਜਮਹਿ ਜੁਜਰਬੇਦ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਦੁਆਪਰਮਹਿ ਜੋਰ ਕਰਕੈ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲ ਗੋਪੀ
ਵਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਕੀ ਚਾਂਦਨੀ ਵਾ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੀਆਂਕੀ ਪੰਗਤੀ
ਪਾਰਜਾਤਰੋਕਾਜੋਪੀਆਸੋ ਸਤਭਾਮਾ ਵਾਸ੍ਤੇ ਲੈਆਦਾ
ਪਾਰਜਾਤਲੈਆਦਾ ਗੋਪੀਆਂ ਸਾਥਮਿਲਕੈ ਬ੍ਰਿੰਦ੍ਰਾਬਨ
ਮਹਿਰੰਗਕੀਆ ਖੁਦਾਈਕਹੀਏ ਸ੍ਰਿਸ਼੍ਟੀਮੈਂ ਅਲਹੁ ਨਾ
ਉਭਇਆ ਹੈ ॥੧੪॥ਸਿੰਮਲ ਰੁਖਸਰਾਇਰਾ ਕਹੀਏ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਚਨਾਕਰਕੈ ਸੁਧਾਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤਿਦੀਰਘਜਸ
ਪ੍ਰਭੁਤਾਬਣੀਹੋਈਹੈ ਅਤਮੁਚ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸਿਖ ਪਦਾਰਥ
ਭੀਹੈਨਫਲ ਫਿਕੇ ਗਿਆਨਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਦਿਖਾਲੇ ਮਾ
ਤ੍ਰਹੈਨ ਫੁਲਬਕਬਕੇਸਕਾਮ ਕਰਮਕਰੰਦਾ ਹੈ ।ਕੰਮ ਨ
ਆਵਹਿਪਤਿ ਕਿਆਪਤਿਸਠਾ ਮਿਠਤਨੀਵੀ ਬਾਣੀਜਿ
ਨਾਂਦੀ ਮੀਠੀਹੈ ਤੇ ਬੁਧੀਨਿਮ੍ਰਤਾ ਸੰਦੁਕਤਹੈ ਗੁਣ ਚੰ
ਗਿਆਈਆ ਤਤ ਦੈਵੀਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆਪਰਉਪ
ਕਾਰ ਤਤਮਿਥਿਆ ਦਾ ਵਿਵੇਚਨ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤ੍ਰੈਪਦਾਂ ਵਾ
ਲੀ ਜੋਗਾਇਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਿੰਨੇਕਾਲ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋ ਵਾ ਤਿੰ
ਨਾਂ ਲੋਕਾਂਦਾ ਜੋ ਪਾਲਕਹੈ ਸੋਤੇਰੇਹਾਲ ਕੋਵਿਚਾਰਦਾ
ਹੈ ਚਉਕਕਿਆ ਜਨੇਊਮੰਗਾਇਆ॥੧੫॥ਪਹਿਨਾਮੀ
ਛਪਾਵਕਰਣੇ॥੧੬॥ਚਿਤੁਅੰਦਰ ਚਿਤਦੇ ਅੰਦਰ ਸਭ
ਕੋਈਹੈ ਵਾਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅੰਦਰ ਵਾਦਫਤਰਅੰਦਰ॥੧੭॥
ਚੀਜਕਰਨ ਚੋਜ ਪਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਚਿਤ ਲਾਇ
ਬੈਠੇ॥੧੮॥ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਹਾਥਮਸਤਕਮੈਂ ਧਰਕਰ ਵਾ
ਜਦਕਰਿਆ ਹੁਕਮਭਗਵੰਤਨੇ ਤੇਸਤਗੁਰਾਂਨੇਮਸਤਕ
ਹਥ ਧਰਕਰ ॥੧੯॥ਪਾਪੀਤਨ ਸਿਉਗਡਿਆ ਕਿਆ
ਮਿਲਰਹਿਆ ਹੈ ਥੁਕਾਂ ਪਈਆਂ ਤਿਤ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ।
ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਬੇਖਾ ਸੰਛੀਐ ਭਰੀਦਾਹੈ ਵਾ ਸਹਾਰੀਦਾਹੈ
॥੨੦॥ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇਹੈਂ ਬਾਹਰ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਪੈਜ
ਦਾ ਫਲਾਉ ਕਰਦੇਹੈਂ॥੨੧॥ਏਹੁ ਕਿਆ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋਹੜਾ ਲੇਖੈਮੈਂ ਵਰਤੈ ਸੋਆਸਕ ਨਾ ਆਖੀਐ। ਜਿਤ
ਬੁਰੀ ਘਾਲਕਰ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਈਦਾਹੈ ॥ ੨੨ ॥
ਵਡਾਰੂ ਕਹੀਐਰਾਜਾ ਵਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੁਕਮਕਹੀਐ ਪਤਿ
ਸ੍ਰ॥੨੩॥ਏ ਕਨੈਹੀ ਚਾਕਰੀਹੈ ਜਿਤਭਉਖਸਮਦਾ ਨਾ
ਜਾਇ। ਨਾ ਦੂਰ ਹੋਵੈ। ਵਾ ਉਤਪਤਿ ਨਾ ਹੋਵੈ ਆਪ
ਕਰਾਉਂਦਾਹੈ ਜੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਸਾਖਤੀ ਕਰਵਾਈਆਪ
ਹੀ ਓਨਾਂ ਤੋਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾਹੈ ਮਾਰ ਪ੍ਰਲੋਕਮੈਂ ਇਕਨਾਂ
ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆਂ ਵਾਸਨਾ ਇਕ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਜੋਹੈ
ਬਿਸੀਆਰੁ ਬਡਾ ਤਿਸਮੈਂ ਚੜ੍ਹਰਹੈਂ ਵਾ ਬਿਸੀਆਰ
ਬਡਾ ਵਾ ਬਹੁਤ॥੨੪॥ਦੁਧ ਜਿਸਮੈਂ ਸਮਾਈਐ ਚੁਲੇ
ਰਾਗ ਦੈਖ ਨਿਹਾਲੀ ਭਗਤੀ ਇਕਉਪਰਰਹਿਨਖੜੈ
ਕਾਮਾਦਿਕਾਂਮੈਂ ਖੜੈ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਸੁਖਮਭੂਤਆਪਕ ਰਦਾ
ਹੈਅਸਥੂਲਤੰਤਾਂਨੂੰ ਜਾਈਂਭਿਰਖੈਆਪ ਤਿੰਨੈਲੋਕ ਜਗਾ
ਆਪਹੀ ਬਣਾਇ ਰਖਦਾਹੈ ॥

ੴ ਆਸਾਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ

ਕੀ ॥ ਸੁਖ ਜੀਆਂਦੇ ਜਨਮ ਤੇਹੀ ਛੁਟ ਗਏ। ਵਾ
ਸੁਖ ਤਦਹੀ ਜੀਆਂਕੋ ਹੋਂਦਾਹੈ ਜਾਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ
ਛੁਟੈ।ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਕਦੈਨਹੀਂ ਜੋਹੜੀ ਉਪਜੀ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਉਪਜੀ ਕਿਆ ਸਤ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਕਰਨਾਸੀ
ਈਸਰ ਮੈਂ ਅਭਾਵ ਕਰਨਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੈਂ ਵਾ ਗੁਰਾਂ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂਕੀ ਕਹੀਹੋਈ ਬਾਣੀ ਸੋ ਉਪਜੀਕਿਆ ਇਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਥਿਤਨਹੀਂਹੋਂਦੀ ਹਿਰਦੇਮੈਂ ਮਨਕੀਮਤ ਜੋ ਉਪਜੀਹੈ
ਸੋ ਸਤ ਜਾਣਦਾਹੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ਉਦੇਅਸਤ
ਕੇ ਪਦਾਰਥਾਂਕੋ ਨਿਸਚੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੁਧੀ ਮਨ
ਤੇ ਨਾਸੀ ਵਾ ਜਨਮਮਰਨਕੇ ਦੇਵਨਵਾਲੀ ਬੁਧਨਾਸੀ
ਵਾ ਹਰਖਸੋਗਦੇ ਦੇਨ ਵਾਲੀ ਬੁਧ ਮਨਤੇਨਾਸੀ ਜਿਉ
ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭਬਿੰਗਰਾ
ਨਾ ਅਸਥੂਲ ਸਰੀਰ ਘਟਹੈ ਤੇ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਜਲ
ਵਾ ਸੂਖਮਸਰੀਰਘਟ ਤੇਸਕਾਮਕਰਮ ਜਲੁ ਇਨਕਾ
ਗਿਆਨ ਕਰਮ ਜਬ ਬਿਗਰਾਨਾ ਕਿਆ ਅਭਾਵ
ਹੁਆ ਤਬ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿੰਬ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਸੋ ਬਿੰਬ ਜੋ
ਬ੍ਰਹਮਕੇ ਵਿਖੈ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚੇ ਤੂੰ ਮਾਤ੍ਰਾ ਓਅੰ-
ਕਾਰ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਗਜਕਿਆ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦੇ
ਹੈਂ। ਤੀਨ ਅਵਸਥਾ ਬਾਲਾਂਦਿਕ ਵਾ ਤੀਨ ਇਛਾ
ਲੋਕ ਵਿਤਸੁਤ ਧੋਤੀਆਂਹੈਂ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਤਗਕਿਆ
ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾਂਕੋ ਰੋਕਣਾ ਵਾ ਮਨ ਬਾਣੀ ਸਰੀਰ ਏਨਾਂ
ਉਪਰ ਡੰਡ ਰਖਣਾਂ ਏਹ ਤ੍ਰਗਹੈ ਗਲਾਂ ਜਿਨਾਂਦੀਆਂਜ
ਪਮਾਲੀਆਂਹੈਂ ਲੋਟੇ ਹਥ ਨ ਥਗਾਹਥਪਾਤ੍ਰਹੈ ਵਾ ਹਥ
ਮੰਗਣੇ ਤੇ ਲੋਟੇਹੈਂ।ਥਾਨਾਰਸਕੇ ਠਗ ਬਨਿਆਜੋਹੜਾ
ਸੰਸਾਰ ਰਸ ਤਿਸਕੇ ਠਗਣ ਵਾਲੇਹੈਂ ਵਾ ਬਨਿਆ ਹੈ
ਜੋਹੜਾ ਆਤਮ ਰਸ ਤਿਸਕੇ ਠਗਣ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਡਾਲਾ
ਸਿਉ ਰਾਗੁਦ੍ਵੈਖਆਦਿਕ ਡਾਲੇ ਤਿਸਕੇ ਸੰਯੁਕਤਪੇਡ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਅਗਿਆਨਹੈ ਤਿਸ ਨਿਗਲ ਜਾਵਹਿ। ਬਾਸਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਜਦੇ ਕਿਆ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਊਪਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈਂਬ੍ਰਿਤੀ ਚੜਾਵਤੇ ਹੈਂ ਕਾਠੀਧੋਇ ਤੀਰਥਾਮੈਂ ਜੋਨਾਵਣਾ ਏਹ ਧੋਵਣਾਹੈ ਗਿਆਨਅਗਨੀ ਕਰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨਕੋ ਜ ਲਾਵਦੇ ਹੈਂ ਬਸੁਧਾ ਬੁਧੀ ਸੁਧ ਕਰਕੇਦੁਇ ਚੂਲੇਰਾਮ ਨਾਮਦੋਇਅਖਰ ਸਾਰੇਮਾਣਨੂੰ ਖਾਇਲੈਂਦੇ ਹੈਵਾ ਮਨ ਆਦਿਕ ਸਾਰਿਆਂਕੋਖਾਇ ਲੈਂਦੇਹੈਂ ਓਨਾਂਨੇ ਪਾਇ ਲ ਇਆਹੈ ਪੀਆ ਸਦਾ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਲੋਂਹਟਦੇਹੈਂ ਤੇਮੁਖ ਹੁ ਅਪਰਸਜੋ ਪ੍ਰੇਮਸਰਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂਕੋਲੋਂਕਹਾਵ ਦੇਹੈਂਤੇਆਪ ਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਸਗਲਕੁਟੰਬਨੂੰ ਡੁਬਾਵਹਿ ਆ ਸਰੀਸੰਪਤਿ ਜਿਥੇਆਪ ਟੁਬਕੀ ਲਾਈਹੈਓਥੇਹੋਰਸਭ ਨਾਂਨੂੰਟੁਬਕੀਲਵਾਉਦੇ ਹੈਨ॥੩॥ਮੁਈ ਮੇਰੀਮਾਈ ਕਿ ਆਮਮਤਾ॥ਪੱਹਿਰਉ ਨਹੀਂਦਗਤੀ॥ਸਰੀਰਰੂਪੀ ਲਰੀ ਨਾਪਾਲਾ ਜੜਤਾਰੂਪੀ॥੪॥ਉਰਕੁਟਕੁਰਕੁਟ ਕਿਆ ਫ ਲਫੁਲ ਥਾਡਾਰੂ ਦੁਹਾਲੋਕਾਂਸੈਂ ਵਾਦੈਤ ਵਾਲਿਆਂਵਿਚ ਵਜਰਹਿਆਹੈਵਾਡਉਰੂ ਨਾਕਹੁਕਾਟੀਕਿਸੁਰਗਹੁਕਟ ਦੇਂਦੀਹੈਤੇਕਾਨਨ ਥਨਤੇਕਟ ਦੇਂਦੀਹੈ ਸਿੰਙੀਰਿਖਆ ਦਿਕ ਤੇਕੂਟਪਰਥਤਕੇ ਰੋਕਣਵਾਲਿਆਂ ਕਟਡਾਰਤੀ ਹੈ ਸੌਰਭਰਿਖੀਕੌ ਗਿੜਾਇਆ ਵਾਸੁਰਗਤੇ ਨਹੁਖ ਰਾ ਜਾਕੋ ਗਿੜਾਇਆਸੰਤਾਂਨੇਨਾਕਹੁਭੀ ਕਾਟੀ ਕਿਆਸੁਰੀ ਧਨਹੀਂ ਲੇਤੇਤੇਕਾਨਹੁ ਭੀ ਕਾਟੀ ਸ੍ਰਵਨ ਨਹੀਂਸੁਣਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇਕਾਟੀਤੁਰਾਤੇਤੇ ਕਾਟੀਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਤੇਕੀਕਾਟੀਸਪਰਸ
ਨਹੀਂਕਰਤੇਤੇ ਕੂਟਰਖੁਇੰਦ੍ਰੇ ਤੇ ਕਾਟੀ ਕਿਆ ਦੇਖਤੇ
ਨਹੀਂ।ਤੇਡਾਰੀ ਰਸਨਾਤੇਮਮਤ ਕਰਰਸਨਹੀਂਲੇਤੇ॥੫॥
ਕਹੁਕਬੀਰਇਉ ਮੇਟਜਨਮਮਰਣਾ ਰਾਮਹਿਜੰਪੋ ਜਪੋ
॥੬॥ਰਾਜਾ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਕਰ ਸਤਗੁਰਾਂਨੇ
ਕਕੜੀਆਂ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੋ ਦੁਖਦਾਇਕਹੈਸਨਸੋ ਅੰਬਵਤ
ਪਕਾਇਦਿਤੇ।ਫੀਲਜੋ ਮਨਹੈਸੀ ਅਸਥੂਲ ਸੋ ਰਬਦੀ
ਆਬਵਾਲਾਹੋਯਾ।ਬਲਦਜੋ ਆਲਸਹੈਸੀ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ
ਪੇਖਣਮੈਂਆਇਆ ਵਾ ਪਖਮੈਂਆਇਆ ਕਉਆਕ੍ਰੋਧ
ਸੋ ਖਿਮਾਵਾਲਾ ਹੋਇਕਰ ਤਾਲਸਰੂਪਕੋ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ
ਘੀਸਜੋਬੁਧੀਹੈ ਜਹਾਂਤਹਾਂਤੇ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਲਿਆਂਵਦੀ ਹੈ
ਮੁਸਰੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਮੰਗਲ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈਂ ਚਿਤ ਰੂਪ
ਕਛੂਆ ਅਸੰਖ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ ।੧॥ ਅ
ਤਜੰਤਾ ਭਾਵ ਵਾਲਾ ਅਰਥ ਏਸੋਂ ਲੈਣਾ ਬੰਸਕੋ ਪੁਤ
ਬਿਆਹਿਨ ਚਲਿਆ ਬੰਸਕੋ ਪੁਤ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਜਗਾਸੀ
ਬੀ ਦ੍ਵੈਤਕੋ ਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸੇ ਮੰਡਪ
ਸਤਸੰਗ ਮੇਂ ਛਾਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਕੰਨਿਆਂ
ਮਿਲੀਹੈ ਸਸੇਸਿੰਘ ਗੁਣਾਂਕੇ ਗਾਵਣੇ ਤੇ ਸਸੇ ਜੀਵਤੇ
ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੋਇਗਏ ਕੀਟੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ
ਨੇ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਕਾਰਜ ਸੰਸਾਰ ਖਾ
ਇਆ ਕਛੂ ਮੋਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅੰਗਾਰ ਲੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ੜਦਾਹਾਂ । ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ ॥੭॥ ਬਟੂਆ ਕਿਆ ਗੋਲਾ ਰਾਮਨਾਮ ਸਰੀਰ ਝੋਲੀ ਨਵਾ ਕਾਮਾਲਕ ਜਿਸ ਮੈਂ ਸਮਾਇਆ ਹੈ ਵਾ ਨਵਾਖੰਡਾ ਨੌ ਧਾ ਭਗਤੀ ਕੋ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਨਵਾਂਖੰਡਾਂ ਕੀਦੇਹ ਅੰਤ੍ਰ ਹੁਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਤਲਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਵਤੇ ਉਪਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਈਸਰ ਤਿਸ ਮੈਂ ਥਿਚਰਾਵੈ ਸਭਜੋਗ ਤਣ ਸੰਪੂਰਨ ਜੋਗ ਅੰਤਸਿਧਾਂਤ ਵਾਸਾਰ ॥੮॥ ਕਵਾ ਦੇ ਉਤਰਦੇਹ ॥੯॥ ਜਬ ਲਗ ਤੇਲ ਦੀਵੇ ਮੁਖਬਾਤੀ ਤੇਲ ਸ੍ਵਾਸ ਬਾਤੀ ਰਸਨਾ ਵਾ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਤੇ ਬਾਤੀ ਸ੍ਵਾਸ ਭੈਸਾਗਰਕੇ ਤਾਈ ਜੋ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਸਤੇ ਜਮ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ ਗੁਸਾਂਈਦਾ ਤਾਂਤੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਸਿਰ ਜੁਲਮ ਹੋਤ ਹੈ ਕਿਆ ਜੁਲਮ ਨਹੀਂ ਨਿਆਉਹੈ॥੧੦ ॥ਬੇਦਪੜੇ ਪੜ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ ਬਿਤਾਯਾ ਤਨ ਮਟਕੀ ਮਾਹਿ ਮਨ ਕੌ ਬਿਲੋਈ ਕਿਆ ਮਧਾਣੀਕਰ ॥੧੧॥ਬਾਤੀਆਸਾ ਤੇਲ ਮੋਹ ਵਾ ਲੋਭ ਮੰਦਲ ਚੋਲ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਨਿਕਸਹਿ ਧੁਆਂ ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪ ਤੂ ਟੀ ਤੰਤਵਾਸਨਾ ਰਬਾਬ ਅਗਿਆਨ ਵਿਸਿਸਟ ਹੰਕਾਰ ਭੂਲਨੂੰ ਖਿਮਹਿ ਕਿਆਵਿਸਾਰਦਿਤਾਤੇ ਅਪਨਾ ਕਾ ਜ ਨਵਾਰਿਓ ਚਿੰਤ ਭਵਨ ਮਨ ਕਹੀਏ ਜਲ ਮੈਂ ਮ ਨ ਪਰਿਓ ॥ ੧੩ ॥ ਗੋਮਤੀ ਵੇਦਾਂਵਾਲੀ ਮਤ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਤੀਰਪਾਸ ॥੧੪॥ ਪਹਿਤ ਦਾਲ ॥੧੫॥ਭੁਜੰਬਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੂਪੀ ਸਾਇਰ ਜੋ ਜਰਾ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਨੇ ਸੋਖਲਇਓ
ਆਇਓ ਚੋਰ ਜਰਾ ਰੂਪੀ ਵਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਚੋਰ ॥ ੧੬ ॥
ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ਕਿਆ ਸੂਹੜੀ ਵਾ ਪਰ ਆਸਰੇ ਵਾ ਘਰ
ਮੈਂ ਪਰਾਲੀ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਾਹੂ ਮਹ ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ
ਬੈਰਾਗ ਆਦਿਕ ਮੋਤੀ ਤੇ ਕੈਵਲ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ.
ਚਿਰਗਟ ਪਾਨ ਅਪਾਨ ਕੀ ਰੰਢ ਜੋ ਹੈ ਸੋਢਾਰਕਰ
ਚਿਟਾਰਾ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਲੈਗਇਓ ਤਰੀਤਾਗਾਰੀ
ਨਾੜੀਆਂ ਅਰ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਏਹ ਸਭ ਟੂਟੀ । ਵਾ ਤਣੀ
ਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਗਰੀ ਕਿਆ ਵਾਸਨਾਂ ਟੂਟੀਆਂ॥ਸਤ
ਰਕਾਬਾ ਘਟਹੀ ਭੀਤਰ ਕਈ ਬਾਰ ਕਾਬੈ ਦਾ ਜਾਣਾ
ਏਹੁਹੈ ਜੋਹੜਾ ਅੰਤਰਮੁਖ ਹੋਣਾਹੈ ਵਾ ਸਤਰ ਕਹੀਏ
ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋਹੜਾ ਕਾਬਾਜੋ ਪੀਰ ਹੈ ਘਟ ਮੈਂ
ਹੀ ਹੈ ਮਾਰਮਣੀ ਕਰਫੀਕੀ ਮਨੌਤ ਕੋ ਫੀਕੀ ਜਾਣ
ਕਰਮਾਰ । ਆਪ ਜਾਣੇ ਅਵਰਕੋ ਜਣਾਵੇ ਤਬ ਤਿਸ
ਤਦਾ ਸਰੀਕੀ ਦਾਵੇ ਵਾਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ॥੧੮॥ਗਗਨਨਗ
ਰ)ਜੋ ਲੋਭ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਬੂੰਦ ਕਿਆ ਏਕ ਵਾਸਨਾਕੀ
ਨਹੀਂ ਉਤਪਤ ਹੋਂਦੀ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਜੋਹੜਾ ਸਬਦ ਕ
ਥਨ ਕਰਨਾ ਸੋ ਸਮਾਨਾ ਬਜਾਵਨ ਹਾਰੋ ਮਨ ਵਾ ਅ
ਗਿਆਨ ਜੋ ਹੈਸੀ ਸੋ ਕਹਾਂ ਚਲਿਆ ਗਇਆ ਖਿੰਚ
ਤੇਜ ਸਭ ਲੀਨਾ ਅਗਿਆਨ ਤੇਜ ਗਿਆਨ ਨੇ ਸਭ
ਖਿੰਚ ਲੀਨਾ ਸ੍ਵਨਨ ਬਿਕਲ ਛੁਏ ਸੰਗਤੇਰੇ ਤੇਰੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਰੇ ਦੇ ਬਚਨ ਜੋ ਸੰਗ ਸੁਣੀਦੇ ਸੇ ਸੋ ਬਿਕਲ ਭਏ ਤੇਜ ਸੂਤ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਤੇਜ ਕਰ ਸੂਤ੍ਰ ਕਿਆ ਪੂਰਾ ਰ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਤਿਸ ਕੋ ਧਾਰਕਰ ਮਨ ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰੇ ਆਪੋ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਸਿਆਮੈਂ ਜੋਰਮਤੇ ਥੇ ਦਸੇਬੰਦ ਛੂਟੇ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੇ॥੧੯॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾਂ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ। ਜਬ ਤਕ ਇਹ ਮਨ ਮੈਂ ਬਸਤੀ ਹੈ ਤਬ ਲਗ ਇਹ ਸਰੀਰ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਵਾ ਇਹਬਸੀ ਕਾਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਬਸਦਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ ਵਾ ਇਹ ਬਸ ਹੋਈ ਤੂਂ ਬਸ ਸਰੀਰਾਂ ਵਲੋਂ॥੨੦॥ ਸਹਜ ਕਿਆ ਸੁਭਾਇ॥੨੧॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਜਾਂਕੇ ਕਤ ਰਸੋਈ। ਤਪਤ ਬੈਸੰਤਰ ਜਾਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ਵਾ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਜਾਂਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ਤਪਤ ਬੈਸੰਤਰ ਜਾਂਕੇ ਕਰਤ ਰਸੋਈ ॥ ੨੨ ॥ ਆਤਮ ਜਲ ਕੀ ਮਛਲੀ ਬੁਧੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੰਸਾਰ ਸਰੋਵਰ ਮੈਂ ਬਿਆਪੀ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਸੰਤੋਖ ਕੋ ਲੋਭੁਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਬਿਲਾਈ ਲੈਗਈ ਕਰਣਾ ਆਦਿਕ ਜੋ ਬੈਸਾ ਡਾਲੀਆਂਹੈ ਸੋਤਲੇ ਹੋਇ ਰਹੀਆਂ ਹੈਂ ਅਵਿਚਾਰ ਜੋ ਮੁਛ ਹੈ ਸੋ ਉਪਰ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਪੇਡ ਕੋ ਅਧਰਮ ਫੁਲਫਲ ਨਰ ਕ ਚਿਤ ਘੋੜੇਪਰ ਚੜ੍ਹਕਰਕੈ ਭੈਸ ਜੋ ਬੁਧੀਹੈਸੋਚਾਰ ਨ ਜਾਈ ਸੰਸਾਰਮੈਂ ਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਰੂਪੀ ਘੋੜੇਪਰ ਚੜਕੈ ਚਰਾਚਰ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮੈਂ ਆਵਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਆਂਵਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਂਦਾਹੈ ਬਾਹਿਰਬੈਲਧਰਮ ਵਾ ਉਦਮ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂਰੂਪੀ
ਗੂਣ ਘਰਆਈ ਵਾ ਦੂਸਰਾਅਰਥ ਦੇਖੀਦਾਹੈ ਸੋਸੁਧ
ਅਹੰਕਾਰ ਚਰਾਂਵਦਾਹੈ ਗਾਈਕਿਆ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਕੋਸੁਖ
ਮਾਰਗਮੈਂ ਪਦਾਰਥ ਜਲਕ੍ਰੀ ਮਛਲੀ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤੀਹੋਇ
ਰਹੀਸੀ ਸੋ ਸਤਸੰਗ ਤਰੋਵਰਮੈਂ ਬਿਆਈ ਦੇਖੀਦਾਹੈ
ਕੁਤਰਾ ਜੋ ਲੋਭਹੈਸੀਸੋ ਸੰਤੋਖਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀਰੂਪੀ ਬਿਲਾ
ਈ ਲੈਗਈ ਵਾ ਦੇਖੀਦੀਸੀ ਜੋ ਕੁਤਰਾਦੀਲੈ ਸੋਬਿਲਾਈ
ਗਈ ਤਲੇ ਹੋਇਗਈਆਂ ਵਾਸਨਾਂ ਤੇ ਉਪਰਹੋਇ ਰ
ਹਿਆ ਹੈ ਬੀਚਾਰ ਤਿਸ ਵਿਚਾਰ ਪੇਡਕੋ ਲਗੇ ਧਰਮ
ਫੁਲ ਫਲ ਗਿਆਨ ਚਿਤਘੋੜੈਪਰ ਅਰੂੜ ਹੋਇਕਰ
ਭੈ ਸੰਜੁਗਤ ਜੋ ਬੁਧੀਹੈ ਬ੍ਰਹਮਰੂਪੀ ਬਨਵਿਖੇ ਚਰਾ
ਵਨ ਜਾਂਦੀਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਾਨਰੂਪੀ ਘੋੜੈਪਰ ਚੜਕਰਕੈ ਭੈ
ਸੰਜੁਗਤਚਰਾਚਰਪ੍ਰਪੰਚਮੈਂ ਨਹੀਂਆਂਵਦਾਜਾਂਦਾਹੈ। ਆ
ਲਸ ਰੂਪੀ ਬੈਲ ਬਾਹਿਰ ਤੇ ਗੁਣਾਂਰੂਪੀ ਗੂਣ ਘ੍ਰਆ
ਈ ॥੨੫॥ਨਨਦ ਕਹੀਏ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਗਹਿ ਲਇਆ
ਦੇਵਰ ਵਿਚਾਰਕੇ ਬਿਰਹੁ ਬਾਪਸਾਵਕਾਸਰੀਰਸਕਾ ਵਾ
ਸਾਵਕ ਕਿਆ ਪਰਾਇਆ ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੇ ਜਬ ਸੰਗ
ਪਰੇਖ ਗਿਆਨ॥੨੬॥ਹਮ ਗੋਰੂ ਕਹੀਏ ਜਉਆਹੈ॥
੨੮ ॥ ਜਉ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲਸੀ ਤਉ ਬਹੁਤੇਰੇ ਰੂਪ
ਕਹੀਐ ਜਨਮ ਪਾਹੇ॥੨੭॥ਖਬਰਨਹੀਂ ਕਰਦਾਦੀਨ
ਧਰਮਕੀ ਹੇ ਬਵਰੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਵਾ ਦੀਨਕੇ ਧਾਉਣੇ ਮੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਉਰਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੇ ਪਾਸੇਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਾਚੁ ਅਲਹੁਨੂੰ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨਦੀ ਹੈ ॥੨੧॥ਹੀਰੇ ਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦਮੈਂ ਹੀਰਾ ਮਨ ਜਦ ਬੰਧਿਆ ਤਾਂ ਪਵਨਕੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਚਪਲਹੈਸੀਸੋਸਹਿਜੇ ਸਮਾਈ ਕਰਰਹਿਆਹੈ ਵਾ ਪਵਨਤੇਮਨ ਜਦਸਮਾਈ ਕਰਰਹੇ ਤਾਂ ਹੀਰੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵਿਖੇਹੀਰਾ ਜੀਉ ਬੇਧਿਆ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸਹੀਰੇਦੀ ਜੋਤ ਸਗਲੇਮੈਂ ਬੇਧੀ ਹੈ ਸਤਗੁਰ ਬਚਨੀਮੈਂ ਪਾਈ॥੨੩॥ਬਿਟਵੈ ਬੇਟਾ ਵਾ ਮਨਬੇਟਾ ॥੨੪॥ ਕਰਗਹਿ ਧਰਨ ਅਕਾਸਕੀ ਕੰਘੀ ਬਨਾਈ ਪਾਈ ਜੋਰ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਸਭਦੀ ਬਾਤ ਇਕ ਆਪਣੇ ਵਸਕਰੀ ਏਹਪਊਏਦੀ ਜੋੜੀਹੈ ਤਾਂਤੀ ਜੁਲਾਹਾ ਨਾਮਦੇਵ ਜੈਸੇਸੁਪਨਾਂਤੇ ਮਨੋਰਥ ਤੈਂਮਿਥਿਆ ਪਦਾਰਥਾਂਨੂੰ ਭਰਮ ਕਰਕੈ ਸਤ ਜਾਨਿਆਹੈ॥੨੦॥ ਸੁਨਮੈਂ ਜੇਹੜੀਬ੍ਰਿਤੀ ਲਗਾਉਣੀਹੈ ਏਹ ਸੁਇਨੇਕੀ ਸੂਈਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜਾ ਮਨ ਰੋਪਣਾਹੈ ਏਹ ਰੂਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾਹੈ॥੪॥ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨ ਹਿੰਸਾ ਕਰਕੇ ਖਾਣਾ ਵਾ ਸਿੰਘਚ ਨਾਮਤਿਤਰਕਾਹੈ ਜੈਸੇਮੁਖਕਰ ਸੁਭਾਨਦੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲਦਾਹੈ ਤੇ ਚੋਰ ਏਹੁ ਜੋ ਜੀਆਂਨੂੰ ਚੁਰਾਦਾਹੈ ਦਗਰਾ ਦਰੋਬਾਜ ਵਾ ਦਗਰਾਂਵਿਆ ਗਾਹੜੀਖੁਮਾਰੀ ਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ ਰਸ ਵਾ ਦਰਾਜ਼ ਰਸਤਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣ ਕਾ ਜੋ ਪੀਵਣਾਹੈ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ

ੴ ॥ ਨਿਦਾਨ ਹੀਏ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤ ॥ ੨ ॥ ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਦੁਸ਼ਾਲੇ ਹੋ ਸੁਪੇਦ ਪੀਲੇ ਹਮ ਬਪੁਰੇਹੈਂ ਐਸੇ ਜੈਸੇ ਕੀਰਾਹੁੰਦਾਹੈ ਕਟਣੇ ਵਾਲਾ ਤੁਮਤਾਨਾਮਂ ਵਾ ਜੈਸੇ ਮਖਤੂਲ ਪਟ ਹੈਂ ਤੇ ਹਮ ਕੀਰੇ ਹਾਂ ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ਰਖਜਾ ਕਰਦੇਹੋ ਵਾ ਕੀਰਾ ਕਹੀਏ ਤਪੜਹਾਂ ਪਟਕਰਕੇ ਤਪ ੜਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰੀਦੀਹੈ ਇਸਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮਕਰ ਸਾਡੀ ਭੀ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀਹੈ ॥੫॥ਨਿਸਤਰੇ ਜਨ ਤਰ ਗਏ ਵਾ ਦੁਸਤਰ ਸੰਸਾਰਤੇ ਤਰਗਏ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮਰੰਗ ਰਾਤਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰ ਇਉਂਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥ਜੋਤ ਜੋ ਸਮਆਈ ਹੋਈਹੈ ਸ਼ਮਾਨੀ ਜਾਕੈ ਸਖਿਆਤਕਾਰ ਤਿਸਨੇ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆਂ॥ ੩॥ ਉਦਰ ਉਦਰਾਮੈਂ ਉਦਰ ਮੈਂ ਜੋ ਉਦਰਾ ਕਹੀਏ ਜਾਲਾ ਦੀਦਾਰ ਕਹੀਏ ਸਰੂਪ ਇਕਰੰਗ ਹੋਇਗਏ॥ ੪॥ਸੇਖ ਫਰੀਦ

ੴ ਆਜ ਮਨੁਖ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਮਿਲਾਵਾ ਟਾਕਮ ਰੋਕੇਕੂ ਜੜੀਆਂ ਵਾਸਨਾਂ ਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਆਂ ਕੈਸੀਆਂਹੈ ਮਨਤੇ ਉਤਪਤ ਹੋਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਸ ਨਾਂ ਵਾ ਮਨਕੋ ਮਰਾਵਣੇ ਵਾਲੀਆਂਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਵਾ ਆਜ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜਿਸਕਾ ਟਹਕ ਆਈਆਂ ਕੂਜੜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਮਨਮੈਂ ਚਿੰਦੜੀਆਂ ਕਿਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆਂ
ਛੈਲ ਜੋ ਵਿਰਕਤਹੈਸੋਪਾਰਲੰਘਾਵਦੇਦੇਖਕਰਜਗਜਾ
ਸੂਆਂਦਾ ਮਨ ਧੀਰਿਆ ਹੋਯਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਕਹੀਏ
ਸਾਰਖ ਵਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਕਹੀਏ ਕੰਚਨ ਆਦਿ ਵੰਨੀ
ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਪਾਸੇ ਹੋਏਹੈਂ ਤਿਨਾਂਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਲਵਤ੍ਰ
ਕੀ ਨਿਆਈ ਚੀਰਿਆ। ਸੇਖ ਹੈਯਾਤੀ ਅਵਸਥਾ ਵਾ
ਅਮਰੁ ਹੋਇਕੇ ਡਉਕਿਆ ਅਗਨੀਜਮੀ ਪੁਛੇ ਕਿਆ
ਜਗਜਾਸੂ ਅਸਮਾਨ ਕਿਆ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਦੇ ਹੈਂਨ
ਹੇਗੁਰੋ ਖੇਵਟਕਹੀਏ ਮਲਾਹਕੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਰਾਜੇਸੋ
ਕਹਾਂਗਏ ॥

੧ੳ ਗੂਜਰੀ ਮਃ੩ ॥ ਬਾਹਿ ਦੇਵ ਬਾਹਿਰ
ਜੋ ਮੂਰਤੀ ਪਖਾਲਣਾਂਹੈ ਇਮਕਰ ਕਿਛਸਿਧ ਨਹੀਂ
ਵਾ ਬਾਹਿਰਦੇਹਦਾ ਪਖਾਲੰਨਾਂ ਇਸਕਰਭੀ ਕਛੁਸਿਧ
ਨਹੀ॥੨॥ਵੇਦਪੜਹਿ ਮੁਖਕੰਠ ਸਵਾਰੁਜਿਸਕੇ ਜਸਕੋ
ਬੇਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਕੋ ਅੰਤ ਨ ਜਾਈ
ਲਖਣਾਂ ਅੰਤਕਿਆ ਸਤਚਿਤ ਅਨੰਦਰੂਪ ਨਹੀਲਖਿ
ਆ ਜਾਂਦਾ ਇਸਕਰ ਜੀਵ ਆਵਣ ਜਾਣਮੈ ਰਹਿੰਦਾਹੈ
ਸਤਿਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਧੁਨਕਿਆ ਉਚਾਰਣੇਕਰ ਅੰਤਰ
ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੋ ਝਗਰ ਨਿਬੇਰੇ ॥

੧ੳ ਮਃ ੩ ॥ ਚਿਤ ਸੇਤੀ
ਹਰੀਨੂੰ ਗਹਿਰਹੈ ਗੋਬਿੰਦਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉ ਇਕ ਪ੍ਰਮਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਮਾਂਦਾ ਸਹਿਜਗਿਆਨ ਉਪਜਿਆ ਆਪਸੇਤੀ ਆਪ ਖਾਇਆ ਆਪਣੇ ਵੀਚਾਰ ਸੇਤੀ ਆਪਾਭਾਵਖਾਇਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇ ਇਹੁ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕ਼ਰਦਾਹੈ ਗੁਰਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲਾਵ ਣੇਦਾ ਵਾ ਸਾਧਨਾ ਮੈਂ ਵਾ ਨਾਮ ਮੈਂ ਲਗਾਵਣਾਂ ਜਿਸ ਜੋਤੀਦੀ ਜੋਤ ਸਭਮੈਂ ਸਮਾਇ ਰਹੀਹੈ ॥੪॥ ਜੋ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਤਿਨਾਂਕੋ ਸਭ ਸਚੁਹੈ ਹੇ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਰਹਿੰਦੇਹੈਂ॥

ੴ ਮਃ ੪॥ ਮਿਲਕਰ ਸਤਸੰਗਮੈਂ ਸਬਦ ਮਨਮੋ ਧਾਰਿਆਹੈ ਵਾ ਸਬਦ ਮਨਕੋ ਮੋਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾ ਮੋਮਨ ਤਨਕਉਂ ਬਾਣੀਕਉ ਗੋਬਿੰਦ ਦ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਨਮੋਹੈ ਕਉਆ ਕਾਗਕਉ ਟੋਡਰੁ ਕਉਆ ਮੁਖਗੋਹੈ ਮੁਖੁਗੋ ਕਹੀਏ ਬੋਲਦਾਹੈਂ॥੪॥ ਹਰੀ ਨਿਰਬਾਣੀਨੂੰ ਜਾਨਕਰ ਨਿਰਬੰਧ ਪਦਪਾਇਆ ਬੋਲ ਦੇਹਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀਕਰ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮਮਨਸਮਾਇਆ ਵਾ ਜੋ ਬੋਲਦਾਹੈਗੁਣਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀਕਰ ਸੋਹਰੀਮੈਂ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਮਾਇਆ ॥੬॥ ਜਿਨ ਜਿਨਾਂਨੇ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਦੁਆਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿਕਾ ਤਨਮਨ ਉਤਪਤਿ ਕਰਿਆ ਹੋਦਾ ਹੈ ਸਭ ਹਰਿਕੈ ਵਸ ਹੈ ਸਰੀਰ ਵਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਾਲੇ ਮਨ ਸਭ ਹਰਿਕੇ ਵਸਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ੴ ਮਃ ੫ ॥

੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰੁ ਪਰਾਨ ਕਹੀਏ ਜਹਾ ਜ ॥੫॥ ਜੋ ਅੰਨਰੂਪਿਓ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਵਾ ਠਟਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਅਨਸਾਰ ਜੋ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦ ਕਰ ਛਡਿਓ ਜੋ ਅਨਿੰਦ ਹੈਸੀ ਅਨੰਤ ਤਿਸਨੂੰ ਨਿੰਦ ਕਰਤਿਆਗ ਛਡਿਆ ਵਾ ਜੋ ਅਨਿੰਦ ਸੰਤ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂਨੇ ਜੋ ਪਦਾ ਰਥ ਨਿੰਦ ਕਰਜਾ ਹੈ ਸੋਈ ॥੧੧॥ਸੁਨੀਐ ਅਵਰਕਿ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਣੀ ਇ ਤਿ ਆਦਿਕ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਣੇ ਅਵਰ ਬਿਧ ਬੁ ਝੀਦਾ ਹੈ ਕਿਆ ਬਕਨ ਕਥਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਹੈਰਤ ਅਕੁਲ ॥੧੪॥ਜੀਤ ਜੀਤਕੇ ਜੀਤੇਕਿਆ ਵਸ ਕਰੇਹੈ ਸਭਥਾਨ ਵਾ ਜਿਤਨੇ ਜੌ ਅਜਿਤ ਥਾਨਹੈ ਸੋ ਸਭ ਜਿਤ ਲਏ ਵਾ ਜੀਤਣੇ ਤੇ ਆਪ ਅਜੀਤ ਹੈ ਤੇ ਸਰਬ ਥਾਨ ਜੀਤ ਲਏ॥੧੮॥ ਸੋਚਵਾਨ ਹੋਇਕਰ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਏ ਜਾਮਹਿ ਏਕਘਰੀ ਜਿਨਾਂਮੈਂ ਏਕਘੜੀ ਮਾਤ੍ ਅਨੰਦਹੈ ਵਾ ਘੜੀਮੈ ਜਿਨਾਂਦਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਕੇ ਰਖੋ ਵਾ ਹਥਰਖਕੇਰਾਖਹੁ॥੨੦॥ਉਧਰਸਆਖੀਫੋਰ ਕਿਆ ਅਖਦੇ ਫਰਕਣੇ ਮੈਂ ॥੨੬॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੀ ਸਰਣ ਜਿਨਾਂਗਹੀ । ਤਾਂ ਸਾਧੂਕੀ ਚ ਰਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੀ ਜੋ ਧੁਰਹੈ ਏਹ ਮੁਕਤਕੀ ਜੁਗਤੀ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹਰਿ ਨਿਧ ਲਹੀਏਹੈ॥੩॥ਕੁਕਰੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਸੁਰਦਿ ਕਹੀਏ ਸੁਹਿਰਦ ਵਾ ਸਨਬੰਧੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਦੇਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਸੁਰ ਜੋਦੇ ਵਤਾਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦੀਪੂਜਾ ਕਰਦੇਹੈਂ ਜੋ ਰਿਦੇਕਰਕੇ ਤਿਨਾਂਤਾਪਾਂ ਮੈਂ ਜਲਦੇਹੈਂ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਗੁਜਰੀ ਮਃ੧॥ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਕਹੀਏ ਚੋਰਾਂ ਤੇ ਸਮਾਲਰਖੇ ਵਾ ਦੇਵਤਿਆਂਤੇ ਸਮਾਲਰਖੇ ਵਾ ਤ੍ਰਿਹ ਦਸ ਕਹੀਏਤੇਰਾ ॥੧੩॥ਤੇਰਾਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇਤੇ ਤਿਨੇਗੁਣਾਂ ਤੇ ਰਾਖੇ ਉਰਧ ਮੂਲ ਉਪਰਲੇ ਲੋਕ ਮੂਲਹੈ ਜਿਸਕਾ ਤਲੇਕੇ ਲੋਕ ਸਾਖਾਹੈ ਵਾ ਉਰਧ ਕਹੀਏ ਉਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਮੂਲ ਕਹੀਏ ਅਧਿਸ੍ਥਾਨ ਤੇ ਚਾਰੁ ਬੇਦ ਜਿਸਕੇ ਪਤ੍ਰ ਲਗੇ ਹੈਂ । ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਤਿਸਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀ ਲਿਵਵਿਖੇ ਜਾਗੇ ਹਾਂ ਵਾ ਤਿਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲਿਵ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜੇ ਜਾਗੇ ਹੈਂ ਤਿੰਨਾਂਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੁਭਾਉ ਜਾਇ ਕਿਆ ਉਤ ਪਤਿ ਹੁੰਦਾਹੈ ਪਾਰਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮਸਰ ਸਰੀਰ ਘਰ ਆਗਾ ਨ ਹਿਰਦਾ ਡਾਲਾ ਤਿੰਨ ਗੁਣ ਤੇ ਪਤ੍ਰਜੋ ਜੀਵਹੈਨ। ਪੁਹਪ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਰਬਜੋਤ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਕਹੀ ਏ ਸੰਮਾਲੇ ਸਿਤ ਬਰਨ ਸਭਦੂਤ ਸਭ ਕਾਮਾਦੀ ਦੂਤਾ ਦੇ ਸੇਵਕ ਤਬਬਰਨ ਹੋਇਜਾਏਕਮਲਮਧ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਇਸਥਿਤ ਤਾਸਰਸਆਦੰ ਕਿਆ ਭੁਖਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਗਤਹੈ ਨਾਹੀਂ ਸੁਤਾ॥੨॥ਸਰਬ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਦੇਖੀਦਾਹੈ
ਲੋਚਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੋ ਉਸਕੇ ਅਭਿ ਅੰਤਰਹੀਹੈਕੋਜੋ
ਨਦਰੀ ਹੈ ਤ੍ਰਿਹਾ ਭੁਵਨਾਂਕਾ ਸਾਰੁ ਵਾ ਸਰਬਕੋਜੋਦੇਖ
ਰਹਿਆਹੈ ਲੋਚਨਾਂ ਕਰਕੇ ਏਕ ਜੋ ਨਦਰੀ ਹੈ ਤ੍ਰਿਹਾਂ
ਭੁਵਨਾਂ ਕਾ ਸਾਰਰੂਪ ਸੰਤਾਂਨੇ ਅਭਿਅੰਤਰ ਧਰਿਆਹੈ
॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਜਾਚੈ ਐਸੀਬਾਤ ਕਰ
ਕੈ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਮਿਲਦੀਹੈ ਵਾ ਐਸੀ ਬਡਾਈਮਿਲ
ਦੀਹੈ ਜੈਸੀ ਹੋਰਨਾਂਹੋਵੇ। ਕਿਤਨੇਹੀ ਜੀਵ ਬਹੁਤਿਆਂ
ਭੇਖਾਂਕੋ ਧਾਰ ਕਰਕੈ ਭਿਖਜਾ ਲੈਂਦੇਹੈ ਉਦਰ ਭਰਨੇ
ਕੈਂ ਤਾਂਈ ਐਜੀ ਕਾਲਕੋ ਭੁਗਵਾਨ ਸਦਾ ਸਿਰ
ਉਪਰ ਠਾਢੇਹੈ ਵਾ ਕਾਲਕੇਦੂਤ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਕੇ
ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਨਾਂ ਸੰਗੇ ਰਾਵਨੇਹਾਂ ਜੋ ਤਿਸ ਹਰੀ ਨੂੰ
ਭਾਂਵਦਾਹੈ ਸੋ ਸਹਿਜੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਜੋ
ਨਿਹਚਲ ਹੈ ਮਨਨਕਰੇ ਮਨਵਿਖੇ ਮਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਦਾ
ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ॥੬॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਰਨਰਵਿਰ ਤ ਪਖ
ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਪਰਵਿਰਤੀ ਜੋ ਪਖ ਹੈ ਕਰਮਾ ਦਾ
ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਕਰਮ ਹੋਇਕਰ ਨਾਚਰਹੇ ਹੈਂ ਜਿਨਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦ ਲਿਵਲਾਏ ਜਿਨਾਂਗੁਰਾਂਦੁਆਰੇ ਸਬਦਕੀ
ਲਿਵਮੈਂ ਮਨ ਆਦਿਕ ਲਗਾਏ ਹੈਂ॥੭॥ਮਃ੪॥ਰਸਾਂਤੇ
ਨਿਰਸਹੋਇਕਰ ਰਸ ਪ੍ਰਭਬਕ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਸ
ਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਰਸ ਮੈਂ ਧਾਰੀਹੈ॥ਮਃ੫॥ਕੋਮਪੀੜੀ ਗਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਸਕਉ ਸੀਕਾ ਸਿਕਾ ਵਾ ਤੇਰੇਜਸਕਾ ਸੀਕਾ ਕਹੀਏ
ਕਿਣਕਾ ਹੇਮੁਰਾਰੀ ਤੂੰ ਮਨਰੂਪੀ ਭਵਰੇਕਾ ਮਕਰੰਦ
ਰਸ ਵਾ ਮਨ ਜੋ ਤਪਤਹੈ ਇਸਕੇ ਸੀਤਲ ਕਰਨੇ ਕੋ
ਮਕਰੰਦ ਕਿਆ ਜਲਹੈਮੋਹ ਜੋ ਮਿਥਿਆਹੈ ਦੁਰੰਤਕਹੀ
ਏ ਬਿਅੰਤ ਜੋ ਆਸਾਹੈ। ਜਿਨਾਂਕੇਉਪਰ ਚੀਰ ਮਾਤ੍ ਭੀ
ਨਹੀਂ ਸੋ ਧਨਾਂਢੇ ਕੇ ਭੀ ਆਸਰਾ ਰੂਪ ਹੋਇਗਾਏ॥੯॥
ਵਾਰ ਮਃ੩॥ ਜਿਸ ਮੂਲਨੇ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਪੰਚਕਾ ਰਚਾ
ਉਣਾਂ ਜੋ ਕਰਿਆ ਤਿਸ ਨੂੰ ਉਲੰਘਕਰ ਜੋ ਵਰਤਦਾ
ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਅਗਿ
ਆਨ ਕਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹ ਬਿਖਮ ਅਤ ਸੇ ਭਾਰੀ
ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥੭॥ ਸਭ ਤਿਸਕਾ ਚੀਰਾ ਸਭ ਉਪ
ਰ ਜਿਸਕਾ ਚੀਰਾ ਚਲਣਾ ਵਾ ਸਭ ਤਿਸਕਾ ਬਿਸਥਾ
ਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸੂਰਾ ਭੇਟੇ ਤਿਨਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨ
ਵਸੈ॥੯॥ਨਦਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਈਐ ਵਾ ਅਨਦਿਨ ਲਗੇ
ਧਿਆਨ ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ॥੧੧॥ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸ
ਚੁ ਧਿਆਨ ਸੋਂ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਤਿਨਾਂਦੇ ਨਾ
ਮ ਦੀ ਧੁਨ ਸਹਜੇ ਉਪਜੀ ਸਚ ਸਬਦ ਨੇ ਜਨਮ ਮ
ਰਨ ਤੇ ਰਹਾਏ ਹਰੀ ਰੰਗ ਸੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਸਦਾਰਾਤੇ ਰ
ਹੇ ਹੈ॥੧੨॥ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂਨੇ ਹਰਿਨਾਮ ਮਨ ਵਸਾ
ਇਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵ ਕਰ ਅਨ ਦਿਨ ਨਾਮ ਧਿ
ਆਇਆ ਸਮਾਧ ਸਮਝਿਆ ਵਾ ਸਮਇਆ ਵਾ ਗਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨ ਵਾਨ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇਛਾ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਜਰੀ ਜਾਤ ਗਵਾਰ ਗੁਜਰੀ ਰਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇਹੈ ਹੇ ਗਵਾ ਰ ਜਾਤ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਹੁ ਨੂੰ ਪਾਵੇ ਵਾ ਗੁਜਰੀ ਗੁਜ ਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਗਵਾਰ ਜਾਤ ਆਪਣੇ ਸਹੁ ਨੂ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਵਾ ਗੁਜਰੀ ਗੁੰਜਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਵਸਥਾ ਹੇ ਗੁਵਾਰ ਜਾਂ ਸਹੁਨੂੰ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਸਫਲ ਹੋਵੇ ਵਾ ਗੁਜਰੀ ਆ ਜੋਗਵਾਰ ਜਾਤ ਵਾਲੀਆਂਹੈਸਨ ਜਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਆ ਪਣਾ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂਤੇ ਉਤਮਜਾਤੀ ਹੈ॥੨੧॥ਖੇਤ ਮਿਆਲਾ ਵਟਾਂਉਚੀਆਂ ਘਰ ਉਚਾ ਜੋ ਬਦਲ ਹੈ ਤਿ ਸਦਾ ਜਲ ਟਿ਼ਦਾਹੈ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ਵਾ ਜਿਸ ਜਗਿ ਆਸੀ ਕੇ ਸਾਧਨ ਵਟਾਂਉਚੀਆਂ ਹੈਂ ਉਚੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪੀ ਜਲ ਤਿਸ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਨਿਰਣੇ ਹੁੰਦਾਹੈ ਵਾ ਜਿਸ ਮਹਿਲ ਜਗਜਾ ਸੂ ਘਰ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਭਗਤੀਸਰੇ ਕਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿ ਸਕੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਵਾ ਪਰਾਹੁਣੇ ਆਂਵਦੇ ਹੈ॥

੧ ੴ ਵਾਰਮਃ ੫॥ਇਕਤ ਸੂਤ੍ ਮੈਂ ਪਰੋਏ ਜੇਹੜੀ ਤ ਸੰਜਾਰੀ ਹੈ ਵਾ ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਸੂਤ੍ ਮੈਂ ਪਰੋਏ ਜੇਹ ੜੀ ਜੋਤ ਸੰਜਾਰੀਹੈ ਵਾਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਸੂਤ੍ਮੈਂ ਪਰੋਏ ਤੇ ਜੋਤ ਸੰਜਾਰੀਹੈ॥੨॥ਕਿਤੀ ਬੈਹਨ ਕਿਆ ਬੈਸ ਗਏਹੈਂ ਬੈਹਣੇਜੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਉਪਰ ਮੁਚ ਵਜਾਇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਵਜ ਬਹੁਤ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਅਗੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੈਸਨ
ਵਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਾਜਿਆਂਨੂੰ ਵਜਾਇਕੇ ਚਲੇ ਗਏ॥੬॥
ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕਕਰੇਰਤੀ ਮਾਤ੍ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਰ ਭਰ ਹੋਨਾਹੈ ਕੀਤੇ ਜੋ
ਹੈ ਕੁਢੰਗ ਹਿਤਕਰਕੇ ਗਾਝੇ ਹੋਣੇ ਨਹੀਂ ਸੇ। ਹੇ ਸ਼ਹਿ
ਤੈ ਮਨ ਮੈਂ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਢਕਿਆ ਹੈ ਇਸਤੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਿ
ਤ੍ਰਹੈ॥੭॥ ਲਹਿਰੀ ਲਖਸੈ ਆਨ ਸੈਂਕੜੇ ਵਾ ਲਹਿਰੀ
ਲਖਸੈ ਕਿਆ ਹੈਨ ਆਂਨ ਕਿਆ ਦ੍ਵੈਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨਾਂ
ਸੈਂ ਮੇਰਾ ਪਿਰੀ ਡੁਬਣ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ ਆਪਣਿਆਂ ਦਾ
ਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਦਇਆਲ ਹਥ ਦੇਕੇ ਰਖਦਾ ਹੈ ॥
੮॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲੀ ਮਤ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਪਾਈਦੀ
ਹੈ ਵਾ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਮਤ ਵਿਖੇ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਪਾਈ
ਦਾਹੈ ਵਾ ਤੁਰਾਂਦੀ ਮਤਿਤੇ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈ
ਦਾਹੈ ਸੰਸਾਰ ਨਦੀ ਵਿਖੇ ਬੁਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਨ ਖੁਭੇ॥
੧੦॥ਬਾਰ ਬਿਡਾਨੜੇ ਹੁਮਸ ਧੁਮਸ ਕੂਕਾਂ ਪਈਆਂ
ਰਾਹੀ ਬਿਗਾਨਾਂ ਬਾਰਜਮਦਾ ਵਾ ਸੰਸਾਰ ਤਿਸਮੈਂਡੰਡ
ਰਉਲਾ ਪੈਰਹੀਹੈ ਕੂਕਾਂਪਈਆਂ ਰਾਹੀ ਅਸਪਤ੍ਰਖਨਹੈ
ਬੈਤਰਣੀ ਨਦੀਹੈ ਵਾ ਬੇਦਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮੈਂ ਕੂਕਾਂ ਪੈਰਹੀਆਂ
ਹੈਂ ਕਾਮਾਦਿਕਾਂਨੇ ਸਿੰਗੀ ਰਿਖ ਵਾ ਸੌਰਭ ਮਾਰਿਆ ॥
੧੧॥ ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਦੁਖ ਜੋ ਜਬੂਰਾਂਕੀ
ਨਿਆਈ ਹੈਂ ਸੋ ਖਵੇਕਿਆ ਸਹਾਰੇਨਹੀਂਜਾਂਦੇ। ਦਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਇਕਰ ਤੇਰੀਸਰਨ ਪਰੇਹਾਂ॥੧੨॥ਸੋਈਮੁਖ ਦਿਸੰਨ
ਕਿਆ ਸ੍ਰਿਸਟਹੈਂਖੇਤ ਗੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਾੜ ਵਾ ਖੇਤਸੁਆਸ
ਤੇ ਭਗਤੀਦੀ ਵਾੜ ॥੧੩॥ ਬਾਣ ਸਚਾ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮਬਾਣ
ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ। ਬਿਲ ਸਰੀਰਕਰ ਜੋ ਬਿਰਲਾਪ
ਕਰਦੇ ਸੋ ਸੋ ਚੁਕੇ ॥੨੦ ॥ ਮਥੇਵਾਲ ਮਥਿਓਂ ਪਕੜ
ਪਛਾੜਿਓਨ ॥੨੧ ॥ ਅਚੁਤ ਸੁਖ ਸਰਬ ਅਨੰਦ ਦਾ
ਘਰੁ ਤਿਸਮੇਂ ਵੁਠੇ ਵਸੇਹਾਂ ॥

ੴ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂਦੀ ॥

੧॥ ਭਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕਕੇ ਕਪ ਜਿਉ । ਤੇਲੀਕੇ
ਬੈਲਕੀਨਿਆਈ ਭਰਮਦਾ ਫਿਰਦਾਹੈ ਗਵਨਥੋਂਬਿਨਾ
ਹੀ ਰਾਤ੍ ਵਿਹਾਇ ਜਾਂਦੀਹੈ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤਰਫ
ਜੋ ਗਵਨ ਕਰਨਾਹੈ ਤਿਸਤੇ ਬਿਨਾਂਹੀ ਅਵਸਥਾਵਿਹਾ
ਇ ਗਈ ਵਾ ਜੈਸੇ ਰਤਕਾਂਕੇ ਚਾਰੋਂਤਰਫ ਕਪਿਭਰਮ
ਤੇ ਹੈਂ ਅਗਨਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਾਤ੍ ਬਿਹਾਇ
ਜਾਂਦੀਹੈ ਵਾ ਕਪਿਜੈਸੇ ਰਤਕਕੇ ਕਨਕੇ ਦੇਖਕਰਫਲ
ਭਰਮਦੇਹੈਂ ਤੈਸੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਵਿਖੇ ਭਰਮਤੇਕੀਆਤਮ
ਸੁਖ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਉਖਾ ਵਿਹਾਇ ਜਾਂਦੀਹੈ ॥੨। ।ਮੈਲ
ਦਾ ਨਹੀ ਲਾਛੇ ਚਿੰਨ ਪਾਰਹੈ ਮੈਲ ਤੋ ਪਰਮਲੀਓ
ਚੰਦਨਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬੈਠੋਰੀਆਈ ਜਿਸਮੈ ਤ੍ਰਿਹਾਂਦ੍
ਸ਼੍ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਜਰਿਆ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਤਪਤੀ ਤੇ ਇਸ
ਥਿਤੀ ਤੇਲੈਤਾਇਨਾਂਦੀਸਕਤੀਨੂੰਜਰਿਆਹੈ ਵਾਜਿਸਮੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਥੀ ਉਤਪਤੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਤੇ ਲੈਕਰਣਾ ਏਨਾਂ ਤਿੰ
ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸਮੈਂ ਵੇਦਪੁਰਾਨਾਂਨੇਭੀ ਕਹਿਆਹੈ॥੭॥ਘਟ
ਸਰੀਰਮੈਂ ਜੋਹਿਰਦਾ ਕਮਲਹੈ ਤਿਸਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਂ ਚੀ
ਨਾ। ਕਣਦਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਜੈਦੇਵਜੀ ਪਰੰ ਕਹੀਏ ਉਤ
ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਸਰਬਕੀ ਆਦਿਹੈ ਪੁਰੰਖੰ ਅਨੁਪਮੰਸਤਿਆਦਿ
ਕ ਸਤਹੈ ਆਦਿ ਸਬਦਕਰਕੈਚੈਤੰਨ ਅਨੰਦਭੀ ਗ੍ਰਹ
ਣਹੈ ਭਾਵ ਕਹੀਏ ਏਨਾਂ ਵਿਸੇਸਣਾਂ ਕਰਕੇ ਰਤਕਹੀ
ਏ ਸੰਜੁਗਤਹੈ ਵਾ ਸਤਹੈ ਸਰਬਕੀ ਆਦਿਹੈ ਤੇ ਭਾਵ
ਕਿਆ ਸਰਬਪਦਾਰਥਾਂਮੈਂ ਰਤਕਿਆ ਮਿਲਿਆਹੋਯਾ
ਹੈ ਪਰੰਸਰਬਕਾ ਪਰਾਰੂਪਹੈ ਅਦਭਤੰ ਅਸਚਰਜਰੂਪ
ਹੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਤੇ ਪਰੇਹੈ ਯਦਕਹੀਏ ਜੋ ਅਚਿੰਤਹੈਸਰਬ
ਮੈਂ ਗਤਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ ਵਾ ਜਦ ਕਿਆ ਜੋਕਰ
ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਿਸਕਾਰ ਜੋ ਸਰਬ ਗਤ ਹੈ
ਕੇਵਲ ਸੁਧਹੈ ਰਮਹੈ ਨਾਮ ਜਿਸਕਾ ਮਨੋਰਮੰਕਿਆ
ਸੁੰਦਰਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸਬਦ ਕਿਆ ਉਚਾਰਣ ਕਰ ਫੇਰ ਕੈ
ਸਾਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪਹੈ ਤਤਮਯੰ ਤਤ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਜਨਮ
ਜਰਾਧਿ ਮਰਣਭਯੰ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਮਧਕਾਲ ਤੇ
ਜਰਾ ਜੁਬਾ ਬਾਲ ਤੇ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ। ਏਨਾਂ
ਸਭਨਾਂ ਕੇ ਭਯੋ ਕੀ ਦਜੋਤਕਿਆਪੀੜਾਜਿਸਕੇ ਸਿਮ੍ਰਨ
ਕਰ ਨਹੀਂਹੋਂਦੀ ਵਾ ਏਨਾਂਕੇ ਭੈਗ੍ਯਦਨੰਤਿ ਕਹੀਏਦੁਖ
ਨਜਾ ਕਿਆਨਹੀਂ ਉਤਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਸਿਮਰਣ ਕਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਿਮਰਨੇ ਕਰਨੇ ਜੋ ਇਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਮਾਦਿਕਾ ਦੇ
ਭੈਤੇ ਪਰੇ ਹੋਣੇ ਕੀ ਵਾ ਜਮਾਦਿਕਾਂਕੇ ਪਰਾਭਯੰ ਨਿਰਾ
ਦਰ ਕਰਨੇਕੀ ਵਾ ਪਰਕਿਆਕੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰ ਅਭੈਹੋਣੇ
ਕੀਤਉ ਸੁਆਸਤਿ ਕਲਿਆਨ ਸਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹੈ
ਤਿਸਕਾ ਜਸ ਜੋਹੈ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਪੁਨਰੂਪ ਸੋਕ੍ਰਿਤੰ ਕਿਆ
ਕਰ ਭਵ ਵਰਤਮਾਨ ਭੂਤ ਭੂਤ ਬਿਤੀਤ ਕਾਲ ਭਾਵ
ਕਹੀਏ ਭਵਿਖਜ ਏਨਾਂਮੈ ਸੰ ਕਿਆ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਅਬਿ
ਅੰਕਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀਹੈ ਪਰੰਕਿਆ ਅਤਸੇ ਕਰਕੈ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਰੂਪ ਹੈ ਇਦੰ ਕਿਆ ਏਹ ਲੋਭਾਦਿਕੋ ਕਰਕੇ ਜੋ
ਪਰ ਗ੍ਰਹਮੈਂ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟੀ ਕਰਨੀਹੈ ਜਦ ਕਿਆ ਜੋ ਹੋਰਅ
ਬਿਧੀ ਆਚਰਣਹੈ ਇਹ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤਤਜ ਹੋਦੁਰ
ਮਤੀ ਭਜਚਕ੍ਰਧ੍ਰ ਸਰਨੰ ਵਾ ਜਦਕਿਆ ਜੋਬਿਧੀ ਆਂਚ੍ਰ
ਣ ਕਰਦਾਹੈ ਤੇ ਲੋਭਾਦਿਕੋ ਕਰ ਜੋ ਪਰਗ੍ਰਹਮੈਂਦ੍ਰਿਸ਼
ਟੀ ਕਰਣੀ ਹੈ ਇਤਆਦਿਕ ਜੋ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਹੈ ਸਗਲ
ਤਜੇ ਦੁਰਮਤੀ ਹਰਕੀ ਜੋ ਭਗਤੀਹੈ ਨਿਜ ਆਪ ਕੇਵ
ਲ ਸੁਧਜਦ ਏਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈ ਰਿਦੇਕਰਕੇ ਕਰਮਣਾ
ਸਤੀਰ ਕਾਤਕੇ ਬਚਸਾ ਬਾਣੀਕਰਕੇ ਤਉ ਜੋਗ ਕਰਕੇ
ਕਿਯਾਹੈ ਜਗੋਂ ਕਰਕੇ ਕਿਯਾਹੈ ਤੇਦਾਨ ਕਰਕੇਕਿਯਾ
ਹੈ ਤੇ ਤਪਕਰਕੇ ਕਿਯਾਹੈ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦ ਇਤੀਜਪ
ਹੋਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧੀਆਂ ਕਾ ਪਦ ਕਿਆ ਆਸਰਾ ਜੈ
ਦੇਵਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਆਇਆ ਹੋ ਤਾ ਤਿਸਕੀ ਸਰਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਹੁਟੀ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਭੂਤ ਤਿਹਾਂਕਾਲਮੈਂ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥਾਂਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੂਪਹੈ ਐਸਾ ਜਾਣਿਆਹੈ ਜਿਸ ਨੇ॥ ੨ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮ:੪॥ ਲਟਰੀ ਲਟੋਰ ਵਾ ਚੰਚਲ· ਮਧਰੀ ਗੁਣਾਂ ਹੀਨ ॥੪॥ਹੇਹਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਨਾਮਹੈ ਏਹੁ ਹਮਾਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾਚਿੰਨ ਹੈ ਦਿਖਾਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਰਿਦੇ ਅੰਤਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸਟਾਈ ਵਾ ਤੇਰਾ ਜੋ ਨਾਮਹੈ ਏਹ ਹਮਾਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾਹੈ ਰਿਦੇਅੰਦਰ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਹੈ ਦੁਸਹਤਿਨਾਂਦੇ ਟਾਰਨੇਵਾਲੀ ॥੬॥ਤੇਬਿਗੜ ਰੂਪ ਅੰਦਰੋਂ ਤੇ ਬੇਰਕਟੀ ਕੁਸਟੀ ਬਾਹਿਰੋਂ ॥ ਮ:੫॥ ਨਾਹਿਕਾ ਬੋਲ ਨਾ ਕਰਤਸਾਧਸੰਗਮੈਂਮਿਲਕਰ ਤਜਿ ਆ ਹੈ ਲਬਹੁ ਹੰਕਾਰ॥੭॥ਭ੍ਰਮਰੂਪੀ ਹਨੇਰੇਦੀ ਬਹੁਲ-ਤਾਲਹੀ॥੧੦॥ ਦੁਰਗੰਧ ਜੋ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹੈ ਇਸਕਰਕੇ ਅਪਾਵਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਭੀਤਰ ਬਾਹਿਰ ਜੋਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਹੈ ॥੧੨॥ਸਿਮਰਨਾਮ ਤੇ ਧਿਆਇ ਸਰੂਪ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧੮॥ ਤੇਰੀ ਨਾਮਬਾਣੀ ਕੋ ਜਪ ਜਪ ਜੀਵਾਂ॥੨੦॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਜਨ ਸੇਵਕਤਾਕੀ ਕਿਆਤਕੀਹੈ ਬਿਖਿਆਕੇ ਭੈਤੇ ਅਧਾਰਕਿਆ ਸਰਣ ਵਾ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਕੀਹੈ ਬਿਖਿਆਕਾ ਆਧਾਰ ਹਮਰਾ ਅਵ ਗੁਨ ਭੀ ਗੁਣ ਕਰਕੈ ਸਹਿਆ ॥ ੨੫ ॥ ਉਨਸਮਾਰ ਉਪਕਾਰ ਵਾ ਸੰਤਾਂਨੂੰ ॥ ੨੬ ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਤਨਕਾ ਚੇਰਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਦੀ ਜੈ॥੨੭॥ਗ੍ਰਿਹਮੈਂ ਸਦਥਾਇਜੋ ਹਿਰਦਾਹੈਤਿਸ
ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀ ਤੇ ਕਿਆ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਵਾ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ਹੈ ਪਿਰੀ ਜੋ ਹੈ ਸਦਥਾਈ
ਕਿਆ ਸੋ੍ਰਤਹੈ॥੨੮॥ਜਾਸਨ ਜਿਨਮੈਂ ਬਾਸਨ ਬਸਰ
ਹਿਆਹੈ ਸਹਿਜਕੇਲ ਕਰਣਾਂਮਈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂ
ਪਮਠਾਉ ਕਰਰਹੇਹੈਂ ਵਾ ਜਸਕੇ ਬਾਸਨ ਪਾਤ੍ਰ ਹੈ ਵਾ
ਜਿਨਾਂਕੋ ਨਹੀਂ ਬਾਸਨਾਂ ਸਾਂਤੀ ਕੇਲ ਕਰਣਾ ਮਈਹੈ
ਤੇਏਕਅਨੰਦ ਅਨੂ ਪਹੈ ਮੈਮੈਠਾਉ ਕਰਰਹੇਹੈ॥ਮਃ੯॥
ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀਸੀ ਕਿਆ ਤਰਢੋ ਵਾ
ਅਪਨੀ ਜੋ ਸਿਖਿਆਸੀ॥੧॥

੧ ਓ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਃ ੫ ॥

ਨਾਨਕ ਜਉ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈਂ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕਰੀਆ ਜਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ਤਉ ਸੁਖ
ਸਹਜਰੀਆ ॥

੧ਓ ਛੰਤ ਮਃ ੪ ॥ ਪਰਦੋ੍ਹੀ ਠ
ਗੁ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਮ ਦੀ ਮਾਇਆਦੇ ਠਗੇ ਹੋਏ
ਹਾਂ ॥ ੫ ॥ਚਡਾ ਚਾਹਿ ਵਾ ਕਣੌਡ ਘੰਡਾ ਮੂਰਖ ॥੬॥
ਨਦਰਹੈ ਜਿਸਦੀ ਨੀਸਾਨੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਤਿਸ ਰਾਮ
ਦੇ ਰੰਗਮੈਂ ਰਾਤੇ ਹੋਮੇਰੀ ਜਿੰਦੜੀਏ ਰਸਨਾਂਕਰ ਜਪ
ਗੋਬਿੰਦ॥ ਛੰਤ ਮਃ ੫ ॥ ਪੂ੍ਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਆਦਿਅੰਤ
ਮਧਮੈਂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟ ਘਟਮੈਂ ਆਹੀ ਕਿਆ ਹੈ ਨਹਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਗਿਆਨ ਕਿਆ ਜਾਨ ਵਾ ਨਿਹਕਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾਂ॥ਮਃ ੪॥ ਵਾਹੁ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਖੇ ਭੇਦੀਏ ਕਿਆ ਜਾਣੀਐ ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰ ਮਨ ਕਾ ਕਠੋਰ ਸੁਭਾਉ ਭੇਦੀਏ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮਾਂ ਤਮਾਂ ਸਾਥ ਭੇਦੀਏ ਕਿਆ ਅਭੇਦ ਕਰੀਏ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀ ਨਿਹਾਲ ਨਦਰ ਕਰਕੈ ਵੇਖਦਾਹੈ ਨਾਮਤਿਨਾਂਕੇ ਮਿਲੈ। ਵਾ ਨਾਮਭੀ ਤਿਨਾਂਕੋ ਮਿਲਿਆਹੈ ਤੇ ਨਿਹਾਲ ਭੀ ਹੋਏ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਨਦਰ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ॥੨॥ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਤ ਕਰਕੇ ਮਤ ਅਚਲ ਹੈ ਸਤਿਗੁ ਰਕੇ ਭੈਭੰਨ ਨਘੜਿਓ ਖੋਟਾ ਸੁਭਾਉ ਨਹੀਂ ਭੰਨਿਓ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਸੁਭਾਉ ਨਹ ਘੜਿਓ ਜਿਸਕਰਕੈ ਅੰਕਸਰੂ ਪ ਮੈਂ ਸਮਾਇਰਹੇ ਵਾ ਅੰਕ ਸਮਾਉਣੇ ਤੇ ਰਹੇ॥੩॥ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਨਾਂਕੇ ਡਿਠੇ ਤੇ ਜਗਤ ਤਰਿਆਹੈ ਸਭ ਤਾਂਤੇ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਲੋੜੀਐ॥੪॥ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਇਕ ਤਰਵਰਹੈ ਸੁਖਦੁਖ ਦੁਇ ਫਲ ਹੈ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲੇ ਦੁਇ ਪੰਖੀ ਹੈਂ ਜੀਵ ਤੇ ਈਸਰ ਵਾ ਸਾਖੀ ਅਰ ਅਭਾਸ ਜਿਸਪੰਖੀਕੇ ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਿਸਕੇ ਆਵਣ ਜਾਣ ਨ ਦੀਸਹੀ ਬਹੁ ਰੰਗਾਂਦੇ ਰਸਾਂਨੂੰ ਭੋਗਿਆਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸੋ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਬਦਬ੍ਰਹਮਹੈ ਸੋ ਨਿਰਬਾਣ ਰਹਿਤਾਹੈ ਵਾ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਹੋਇਕਰ ਰਸਾਂਨੂੰ ਭੋਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਜੋਕਰਸਬਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੇ ਸੋਭੀ ਨਿਰਬਾਂਣ ਹੋਇਰਹੈ॥੯॥ਨਦ
ਰੀਕਾ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰਾਂਤੇ ਪਾਈਐ ਤਾਂ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿ
ਲਾਇ॥੧੦॥ਹਿਸਿਖ ਵਾ ਸਿਖ ਸਿਖਿਆਦੇ ਲੈਣੇ ਵਾਲੇ
ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰਛਡਤੂੰ ਹੰਕਾਰ। ਤੇਭੈਕੋ ਧਾਰਕਰ ਆਸ
ਰੰਗੀ ਸੰਪਤੀ ਰੂਪ ਝਲਕੋਂ ਗਵਾਇ। ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦਰ
ਭੀ ਆਪਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਾਗਰ ਭੀ ਆਪਹੈ ਅੰਤਰੀਵ
ਗੁਣ ਭੀ ਆਪਹੈ ॥ ੧੦॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇਕਰ
ਭਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਕਰਦਾਹੈ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆਂ ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਕਰਕੇ ਸੰਜੁਗਤ
ਹੈ ਏਹ ਲਾਹਣ ਮਟੀ ਹੈ ਆਪਮਦ ਕਹੀਏ ਜੋ ਸੁਧ
ਅਹੰਕਾਰ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹੂੰ ਏਹ ਮਦ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਜੋ
ਬਾਣੀ ਬੋਲ਼ਣੀ ਏਹਧਾਰਾਹੈ ਸਤਸੰਗਤ ਕਰਕੈ ਇਸ
ਕਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਤਾਹੈ ਲਿਵਜੋਹੈ ਏਹ ਕਟੋਰੀਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦੇ ਕਰਣੇ ਵਾਲੀ ਜੋ ਭਗਤੀਹੈ ਏਹ ਭਰੀ ਕਿਆਸੁਰਾ
ਹੀਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆਹੈ ਕਾਰੀ ਕਹੀਏ ਅਉ
ਖਦੀ ਏਹ ਕਰੋ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਨ ਏਹ ਬਰਲ ਕਮਲ
ਪਨਾਹੈ॥੧੬॥ਸੋ ਜੋ ਜੀਉਹੈ ਮਾਣਦਾਹੀ ਭਰਿਆ ਆ
ਇਆਂਹੈ ਐਥੇ ਆਇਕਰਭੀ ਸੋ ਮਾਣਹੀਜੀਉਨੇਭਰਿ
ਆ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਜਿਸ ਆਇ ਤਾਂ ਸਚੁ
ਮਦ ਪਾਈਐ॥੧੮॥ਆਪਣੇ ਆਪਸਾਥ ਮਿਲਿਆ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਤਿਸਸਾਥ ਜੋ ਜਗਿਆਸੀ ਮਿਲ ਰਹਿਆਹੈਤਿਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਆਪੇ ਭਗਵੰਤ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥੧੯॥ਜੋਹੜਾ ਪਿਛੇ ਕਮਾਇਆ ਸੋ ਹੁਣਮਿਲੈ ਜੋ ਏਥੇ ਕਮਾਵੇ ਸੋ ਅਗੇ ਪਉਦਾ ਹੈ ਜਾਇਕੋ॥੨੦॥ਹਿੰਦੂ ਭੂਲੇ ਹੋਏ ਮੂਲ ਵਲੋਂ ਅਖੁਟੀ ਨਿਖੁਟਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਬਿਅਰਥ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਨਾਰਦ ਮਨ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰੈ ॥੨੧॥ ਤਿਸ ਜੋਗੀ ਕੀ ਸਰੀਰਰੂਪੀ ਨਗ੍ਰੀ ਮੈਂ ਸਭੀ ਗੁਣ ਵਸਦੇ ਹੈਂ ॥ ਇਕਾਂਤੀ ਮਾਲਕਾ ਤੇ ਪਰਾਰ ਕੁਸਕੀ

੧ ਓ ਵਡਹੰਸ ਮਃ ੧॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਆਪਣੇਨਾਲ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਭਾਵ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਦੇਦੀਂ ਨਾਮਤੁਲਕਛਨਾ ਹੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਆ ਇਛਾਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਤ੍ਰਿਖਾਕਿਉਲਹੈ ਜਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪੀ ਸਰਕੇ ਭੀਤਰ ਅਵਿਦਜਾ ਰੂਪੀ ਆਲਹੈ ॥੫॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤਰੀ ਸਾਲੂ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਛੋਡਕਰ ਜੋ ਅਵਰਾਂ ਕੋ ਰਾਵਦੀ ਹੈਸੋਕਿਆਧਨਹੈ ਕਰਣੀਕਮਾਵਣ ਕਾ ਜੇ ਥੀ ਈਮਾਣ ਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਮੁਲ ਨ ਪਾਈਐ ਏਹ ਕਰਣੀਚਿਤਮੈਂ ਪਰੋਇਲੀਜੈ ਤਾਂ ਪਾਈਐ ॥੩॥ਸੁਪਨੇਆਇਆਕਿਆ ਜਿਸਕਾਲਮੈਂ ਚਿਤਕੀ ਥ੍ਰਿਤੀ ਇਕਾਗ੍ਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਰੂਪਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਇਆਤਾਂ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣਆਇਆ ਸੌਕੇਤਾਅਨੰਦਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾਤਾਂ ਮੋਰੀ ਰੁਣਝੁਣਲਾ ਇਆਇੰਦ੍ਰੇਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਏਤੇਰੇਜੋਕਟਾਰੇਕਿਆ ਕਟਾਖਜੇ ਵੜਾ ਰੂਪੀ ਵਾ ਜੋਹੜੇ ਵਡੇ ਹੈਂ ਵਾ ਜੋਹੜੇਹੈਂ ਮੈ ਮੁੰਧ ਦਿਲਮਾ ਦਰਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੂੰ ਤਿਨਾਂ ਲੋਭੀਆਂ ਨੇ ਲੋਭ ਦੇਕਰ ਲੁਭਾਇਆ ਭੀ
ਗਇਆ ਚੂੜੇ ਕੋ ਭੰਨਦੇਹ ਪਲੰਘਕੋ ਸਹਤ ਸਣੇਬਾਹੀ
ਆ ਤੇ ਸਣ ਚੂੜੇ ਕੋ ਚਤੁਸਟੇ ਸਾਧਨ ਜੋ ਹੈਂ ਦਿਖਾਲੇ
ਮਾਤ੍ਵਾਚਾਰੇਮ੍ਹਾਂਵਾਕਜੋਹੈਪਲੰਘੰਹੈ ਇਨਾਂਕੀਜੋਬ੍ਰਿਤੀ
ਆਂ ਹੈਨ ਏਹ ਬਾਹੀਆਂ ਹੈਨ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਚੂੜਾ ਹੈ
ਤੇ ਬਿਧੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾ ਮਨੀਆਰ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ੍ਤ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਹਮਨੇਸਟੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਨਾ ਚੂੜੀਆਂ ਨਿਸਕਾ
ਮ ਕਰਮ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈਆਂ ਨਾ ਸੋਬੰਗੜੀਆਹ
ਕਰਣਾ ਮੁਦਤਾਮੈਤ੍ਰੀਉਪੇਖਿਆ ਏਹਕੀਨਾ ਮਿਲੀਆਂ
ਮਾਠ ਕਹੀਏ ਬਣਾਇ ਬਣਾਇ ਕਰ ਗੁਣਾਂ ਦੀਆਂ
ਪਟੀਆਂ ਨੇਤਰ ਮੀਚਣੇ ਕੰਨਾਂਮੈ ਬੁਜੇ ਦੋਣੋ ਭਰੀਐ
ਮਾਂਗ ਸੰਦੂਰੇ ਜੋ ਪੂਜਾ ਕਰਣੀ ਅਰ ਤਿਲਕ ਛਾਪਾ
ਲਗਾਉਣਾ ਵਾ ਮਾਠ ਗੁਦਾਈਆਂ ਪਟੀਆਂ ਕਿਆ
ਜੇਹੜੀਆਂ ਜੜਾਂ ਬਨਾਵਣੀਆਂਹੈਂ ਮਾਂਗ ਕਹੀਏ ਜਟਾ
ਮੈ ਜੇਹੜੀ ਸੰ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਧੁਰ ਮਿਲਾਈ ਪੰਖੇਰੂ
ਬਾਣਪਰਸਤੀ ਨਹੀ ਆਏ ਸਕਦੇ ਤੇਰੀ ਤਰਫ ਹੈ
ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੀ ਸਾਧਨ ਕਰਕੇ ਭੇਜ ਨਹੀ ਸਕਦੀ
ਕੋਈ ਇੰਦਰਾ ਮਿਲਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦੀ ॥ ਮਃ ੪ ॥
ਜਿਨਾ ਪਿਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ਕਹੀਏ ਸਵਲਾ
ਵਾ ਮਨਕੋ ਸਵਾਰ ਵਾ ਸਾਵਲਾ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਃ ੫॥

੧ ਓ ਲਖ ਕੋਟ ਪਿਛੇ ਲਖ ਕੋਟ ਹੁਣ ਤੇਲਖ ਕੋਟਿ ਅਗੇ ਧਾਉਣਗੇ ਇਕ ਤਿਲ ਤਾ ਮਹਿਲ ਕਾ ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਵੈ ਲਖਾਂ ਹੀ ਭੋਗੀਸਰ ਪੁਜਾਰੀ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਾਂਇਦੇ ਕਹੀਏ ਲਗਾਂਉਦੇ ਹੈਨ॥੨॥ਜੀਅਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮਾਂ॥੪॥ ਹੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਾ ਸੋ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ਏਹ ਦਾਨ ਦੇਹ ॥

੧ ਓ ॥ ਛੰਤ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂਰਬ ਜੋ ਕਿਰਤ ਦਾ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਿਆ ਤਿਸਦੇ ਅਨਸਾਰ ਖਸਮ ਜੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਕਢਾਉਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਵਾਰੀ ਹੈ ਖਸਮ ਦੇ ਕੰਹਿਣੇ ਦੀ ਤਾਂਤੇ ਇਸ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਦਾ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰੇ ਜਾਏਕਿਆ ਕਿਆ ਪੇਂਸੁ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਇ ਸੋ ਸਹਿਣਾ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮਨੇ ਕਰੇ॥੨॥ਇਕ ਭੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮ ਸਫਲ ਨਹੀਹੁੰਦਾ ਜਬਤਕ ਇਕ ਦਾ ਪਛਾਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਬਗਾਂ ਥੀ ਜੋ ਬਗਹੈਸਨ ਜਿਨਾਂ ਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਕੋ ਜਪਿਆ ਉਨਾਂਕੇ ਮਨਕੀਜਾਲਾ ਲਹਿਗਈ ਇਸਤੇਹੰਸ ਹੋਇ ਗਏ ਕੁਹਕਨ ਬੋਲਣਾ ਤੇਰਾ ਕੋਇਲ ਦੀ ਨਿਆਈ ਤਰਲ ਚੜਦੀਜੁਆਨੀ

ਮਃ ੧ ॥ ੧ ਓ ਸਾਰੰਗ ਹਾਥੀ ਧਨ ਬਾਲੀ ਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮ੍ਰਿਤਾ ਵਾਲੀ ਭੋਲੀ ਸੰਸਾਰ ਚਤਰਾਈਆਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ॥ਈ॥ਨਾਨਕ ਤਿਸਨੋ ਸਬਦ ਆਪਣਾ ਬੁਝਾਉਦਾਹੈ ਜੋ ਜਾਇਪਵੈ ਹਰ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥

॥ਮਃ ੪ ॥ ੧ ਓ ਗੁਰ ਕਿਆ ਬਡਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਗੁਰਾਂਪਾਯਾ ਗੁਰਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲ ਰਹਾ ਗੁਰੂਜੋ ਪਿਆਰਾ ਹੈਸੋ ਮੇਲ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨੇ ਹਰਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋ ਸਤਸਰੂਪਹੈ ਨਾਮ ਕਿਆ ਪ੍ਰਸਿਧ ॥੪॥ ਦੇਹ ਤੇਜਣ ਜਾਤ ਕੀ ਘੋੜੀ ਗੁਰਾਂਦੁਆਰੇ ਚ ਲੂਲਾ ਗਾਹੜਾ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਹਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਨਵੀਨ ਰੰਗਾਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀਹੈ ਅਨਦਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਰੰਗ ਕਰਕੇ ਹਰਿਹਰਿ ਰੰਗ ਵਿਖੇ ਮਨ ਜਿਸਨੇ ਰੰਗਿਆ ਹੈ॥ਮਃ੪॥ਤੁਖਾਈ ਆਂ ਘੋੜੀ ਹਰ ਨਵਤਨਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋ ਰੰਗੀ ਹੈ ਸੋ ਨਵੀਨ ਤੇ ਨਵੀਨਹੈ ਹਰੀਜੋ ਸੇਵਣੇ ਜੋਗ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਸੇਵਕਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ। ਵਾਹਰੀ ਜੋ ਸੇਵ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਜਬ ਸੇਵਕ ਹੋਏ ਤਬ ਤਿਸਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਕੋ ਮਾਣਦਾ ਹੈ ਰੰਗ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਵਾ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਕੋ ਮਾਣਿਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਰੰਗ ਕੀਹੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੋਹਰਹਤ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਏ ਬਿਕਾਰ ਜੋ ਕਲੇਸ ਹੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਹ ਭੀ ਥਕੇ ॥

੧ ੴ ਅਲਾਹਣੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥

ਜੇਹਾ ਪੁਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਹੁਣ ਤੇ ਜੇਹਾ ਏਥੇ ਕਮਾਇ ਸੋ ਅਗੇ ਪਾਵੇਗਾ ਹੀਲੜਾਕਿਆ ਉਦਮ ਵਾ ਬਹਾਨਾ ਵਾ ਦੁਖ ਰੁਪ ਹੈ॥੩॥ਕਪੜ ਪਟ ਅੰਬਾਰੇ ਪਟ ਦਾ ਬਿਬਾਨ ਵਾ ਪਟਦਿਆਂਕਪੜਿਆਂਦਾ ਅੰਬਾਰ ਵਿਧਣ ਦੁਖੀ ਘਰ ਘਰ ਮੈ ਜੋ ਕੰਤ ਹੈ ਮਹੇ ਲੀਆਂ ਦੇ ਤਿਸਮੈ ਜਿਨਾ ਨੇ ਹਿਤ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰੂੜੋ ਕਹੀਏ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਭੈ ਕਹੀਏ ਭੈਣ ਰਾਤੇਗੁਰਾਂ ਰੋਵਦੀ ਹੈ ਵਾ ਭੈ ਧਾਰਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਲਣੇਮੈ ਰੋਵ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਤਾ ਸਬਦਪਛਾਤਾ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮਾਏ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮਮੈ ਸਮਾਏ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਿ ਤਿਨਾਕਾ ਸਬਦਪਛਾਣ ਕਰਕੇਜਾਤਾ ॥ ਵਾਰੁ ਮਃ੩ ॥ ਲਲਾਬਹਿਲੀਮਾ ਸਕੇ ਭਰਾਉਪਿਤਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਰਕੇ ਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਪਰ ਗਾਵਣੀ॥ ਦੁਸ ਮਨ ਭੀ ਤਿਸਨੋ ਨੇੜ ਨ ਆਵੇਤੇ ਦੁਖਭੀ ਪੋਹ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮੁਖ ਵਿਖੇ ਗਰਾਸ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਹਰਿਹਰਿ ਕੀ ਗਾਲਗਲੋਈ ਕਿਆ ਕਹੀ ਹੈ॥੬॥ਜਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਹਰਿਲਾਗੇਮੁਖਾ।ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਮੁਖਮੈ ਹਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲ ਲਗ ਰਹੇ ਹੈ ਕਿਆ ਉ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਾਰਣ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਫਰੂ ਰਖਕ ਵਾ ਫੜਨੇ ਵਾਲਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰੋ ਜਾਣੇ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਨਿਸਚਾ ਅੰਦਰਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਚ ਨਾਮਸੈ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਨਾਨਕਪੂਰੇ ਕਰਮਾ ਕਰਕੈ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲੈ ਹਰ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਰਜਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਹਰਿ ਜੀ ਰਜਾਈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਾ ਪੂਰੇ ਕਰਮਾਵਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਤਲਕੀ ਤੁਦੀ ਵਾ ਮੁਛੰਦਗੀ ॥ ੧੫ ॥ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਕਹੀਏ ਸੰਪੂਰਣ ਸਰਿਸਟੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਬਾਈ ਨਾਰ ਹੈ ਵਾ ਸਗਲੀ ਨਾਰ ਹੈ ਏਕ ਪੁਰਖ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਚੇਤਨਸਤਾ ਸਰਬਮੈਸਮਾਈ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨਮੈ ਹੋਂਦੇਹੈਂ ਬਿਨਾਸ ਕਿਆ ਖਰਾਬ ਹਰਨਾਮ ਕੀ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਸਤਗੁਰਾਂ ਕਾਰਕੁਨੀ ਕਰਨੀ ਦੀਨੀ ਹੈ ਵਾ ਤਾਸ ਦੀਈ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕਰਮ ਜੋ ਅਨਦਿਨ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਜੇਹੜਾ ਹਰਕਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਇਹ ਅੰਤਰ ਰਤਨ ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਜਣਾਇਆ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹਰੀ ਰਤਨਰੂਪਹੈ ॥੩੦॥ ਮਿਟੀਭਖਾਖਿਆ ਅਭਿਲਾਖਾ ਮਿਟੀ ਅਭ ਹਿਰਦੇ ਕਰਕੇ ਜੋ ਭਾਖਿਆ ਭਖਾਉਣੇ ਵਾਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪ੍ਰਭਕੀ ਪਾਖਿਆ ਸਰਨ ਲਈ ਵਾ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਪੇਖਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰਕੇ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋਰਠ ਮਃ ੧

੧ ਓ ਜੋ ਆਇਆ ਸਭਨਾ ਮਰਨਾ ਹੈ ਵਿਛੋੜਾਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਨਾਹਿਤੇ ਵਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਨਾਹਿ ਤੇ ਵਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸਭਨਾਦਾ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਤੇ ਵਾਂਪਦਾਰਥਾਂਤੇ।੨॥ਤੈਨਾਂਕੀ ਨਿਆਈ ਰੋਵੈ ਅਕਾਸ ਆਦਿਕਾਂ ਮੈ ਨਮਾਵਣੀਰਾਵ ਨ ਆਦਿਕ ਆਰਜਾ ਦੀ ਜੇਹੜੀ ਹਾਨੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਏਹ ਹਟ ਕਰ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸਭਾਮੈ ਸਹਜ ਗਿਆਨ ਨਾ ਧਾਰਿਆ ਅਪਨਾ ਕੀਆਜੋਹੈ ਸੋਈ ਵਸਤੁ ਕੰਮਆਈ ਵਾ ਜੋ ਕੀਆ ਹੈ ਕਰਮ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਕਮਲਾ ਹੀ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਸਗਲ ਭੁਵਨਾ ਕੀ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਇਕ ਬਿਚਾਰ ਤੇਰੇ ਜੋ ਰਚੇ ਹੋਏ ਮੁਖ ਹੈ ਇਹ ਟਕ ਸਾਲ ਹੈ ਵਾ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਉਤਪਤ ਹੋਏ ਹੈਂ ਬੇਦ ਏਹ ਟਕਸਾਲ ਹੈ ਤੇਰੀ ਏਹ ਪੁਰਖ ਮਹਾਤਮ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਵਾ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਘਟਾਂ ਘਟਾਂ ਕੋ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੈਂਅਪਣੇਅੰਤਰ ਲੁਕਾਇਆਹੈਤੇ ਸਭ ਘਟਘਟ ਮੈ ਜੋਤ ਤੇਰੀ ਆਈ॥੭॥ਸਾਕਤ ਤਾਈ ਕਰਕੈ ਪਰੇਮ ਨਹੀ ਪਾਈਦਾ । ਹਰੀ ਦਾ ਪਾਈਦਾਹੈ ਸਤਗੁਰਾਂ ਤੇ ਭਾਇ ਪਰੇਮ ਵਾ ਸਕਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਹਰੀ ਨਹੀ ਪਾਈਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀਜੋਹੈ ਤਿਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚੁ ਨਿਹਾਰ ਲਇਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਖ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਵਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀਜੋਹੈ ਨਿਹਾ
ਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਦੇਖਿਆ ॥੯॥ ਘਰ ਮਾਹੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਘਟ ਹੈ ਵਾ ਘਰ ਮੈ ਘਟ ਜੋ ਹਿਰਦਾ ਤਿਸ
ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਘਰ ਘਰ ਮ੍ਰਸੀਦਾ ਹੈ ਰਖ
ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਕੀ ਪਰ ਘਰਾਂਦੇ ਜੋਹਨਮੈ ਲਗ ਰਹਿਆ
ਹੈ ਜੋਹੜੇ ਪਰਾਏ ਅਉਗਣ ਵੇਖਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਪਰ ਘਰ
ਦਾ ਹੋਣਾਂ ਜੋ ਹੈ ਆਉ ਮੈ ਤੁਸਾਡੀਰਖਿਆ ਕਰਾਂ ਮਨ
ਕਾ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਪਤੀ ਦੇਹੀਕਹੀਏਜੀਉ
ਹੈ ਦੇਹੀ ਮਾਹਿ ਦੇਵ ਸਮਾਇਆਹੈ ਵਾ ਮਨਕਾਜੀਉਕੀ
ਦੇਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨਕਾ ਪਤੀ ਕੀ ਦੇਹੀਹੈ ਮਸਤਕ ਦੇਭਾਗ
ਕਰ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਭਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਤਾਂ ਹਰੀ
ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਬਿਸਮਾਦੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ
ਨਿਰਭੈਤਾਨੂੰ ਪਾਇਆ ਕੀਰਤੀਰੂਪੀ ਕਰਣੀਜਾਹੋਈ
ਤਾਂ ਆਪੇ ਆਪ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ॥ਮਃ ੩॥ਅਮਰਹੁਕਮ
ਹੈ ਸਿਰ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਵਾ ਜਿਸਦਾ ਬਾਦ
ਸਾਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਅਮਰ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਚਾ
ਹਾਪਾਏਨਨ ਹੋਇਆ ਸਬਦ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ਸਬਦ ਪਾਹਾ
ਹੈ
ਜਿਨਾ ਨੂ ਚੜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹਰੀ ਮੈ ਰਾਤੇ ਵਾ ਸਬਦ ਮੈ
ਜੋਹੜੇ ਰਤੇ ਹਰੀ ਓਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸਹੈ ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ
ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਸ ਕਰਨ ਚਾਰੇ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ ॥
੭॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਮੈ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਵੇਦਕੀ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੀ ਬਾਣੀ ਪਛਾਣੀ ਹੈ ਵਾ ਜੁਗਾ ਜੁਗਾ ਮੈ ਬਾਣੀ ਕ
ਹੀਏ ਬਨਾਵਟ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪਛਾਣ ਇਹ ਹੈ ॥ ੯ ਨਾਮੀ
॥ ਨਾ ਮੈ ਕਹੀਏ ਨਾਮੇਂ ਸਬ ਉਤਪਤ ਹੋਏਹੈ ਨਾਮ
ਵਿਸਰ ਮਰਦੇ ਜੰਮਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸਬ ਉਥ
ਰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਨਾਮ ਤੇ ਸਭ ਦੈਵੀ ਸੰਪਤੀ ਗੁਣ ਉਪਜੈ
॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮੁਖੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਮੁਹਾਹੁ
ਕਿਆ ਮੁਖ ਹੈ ਵਾ ਮੁਹਾਹੁ ਕਿਆ ਮੋਹਤ ਹੋਣੇ ਵਾਲਾ
ਆਪੇ ਪਤਨ ਵੈਰਾਗ ਆਪੇ ਪਾਤਨੀ ਵੈਰਾਗ ਵਾਨ
ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ਸੋਭਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥੩॥ ਸਬਜਗ
ਮਛਲੀ ਹੈ ਤੇ ਹਰਿ ਕਿਆ ਜਲ ਭੀ ਆਪ ਹੈ ਆਪੇ
ਰਸਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪ ਕਿਆ ਭਾਖਨ ਕਰਦਾ ਪੀਂਦਾ
ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਕੰਡਾ ਪਰੇਮ ਤਕੜੀ ਬੁਧੀ ਵਟਾ ਵਿਚਾਰ
ਰੂਪੀ ਆਪੇਧਰਤੀ ਸਾਜੀਹੈ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਟੰਕ ਕਿਆ
ਚਾਰੁ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਵਾ ਧਰਤੀ ਬੁਧੀ
ਸਾਜੀ ਹੈ ਪਿਛੇ ਟੰਕ ਕਿਆ ਚਾਰੇ ਮਹਾਂਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਚ-
ੜਾਇਆ ਹੈ ਕਿਆ ਧਾਰਨ ਕਰਵਾਇਆ ਗੁਰੂ ਰੂਪ
ਹੋਇਕਰ ਵਾ ਓਅੰਕਾਰ ਕੀਆਂ ਸਾਡੇ ੜੈਮਾਤਰਾ ਕਰ
ਕੇ ਧਰਤੀ ਕਿਆ ਪਰਪੰਚ ਕੋ ਸਤਾ ਸਫੁਰਤੀ ਦੇਇ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਚੇਤਨ ॥ ੫ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਰੂਪ ਹੋਇਕਰ
ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਫੁਰਮਾਨ ਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ
ਵਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ॥੬॥ ਆਪੇਲੇਖਣ ਹੁਕਮਲਿਖਾਰੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਆਪੇ ਲਿਖਾਵਣ ਵਾਲਾ ਈਸਰ ਵਾ ਆਪੇਲੇਖ ਣ ਬੁਧੀ ਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਜਗਜਾਮੁ ਆਪੇ ਲੇਖ ਹਿਰਦਾ ਕਾਗਦ ਤੇ ਲਿਖਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ॥ ੭ ॥ ਹੇ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਜੋ ਆਪਣਾ ਆਪਹੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਕਿਆ ਬਿਆਪਕ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹੇ ਪੁਰਖ ਤੇਰੇਕੋ ਸੋ ਪੁਰਖਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਿਸਨੇ ਪਾਇਆ ਜਾਕਉ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ਹੈ ॥੯॥ ਅਚਰ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਓਖਾ ਅੰਤਸ ਕਰਣ ਦੀ ਸੁਧੀ ਹੋਈ ਤੇ ਬੁਧੀ ਪਾਈ ਕਿਆ ਜਾਗ੍ਰਤ ਅਵਸ੍ਥਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਮਾਣਾ ਕਿਆ ਸ ਮਾਵਾ ॥ਮ ੪ ਪ॥ ਨਾਮਜਪ ਜੋ ਹੈ ਨਾਮ ਕਿਆ ਪ੍ਰਸਿਧ ਮਨਕਰ ਅਰਾਧੇ ਹੈ ਅਨ ਦਿਨ ਨਾਮਦੇ ਵਖਾਣੀ॥੨॥ ਝੂਠੀਦੁਨੀਮੰਣੀ ਮਨੌਤ ਵਾ ਵਡਿਆਈ॥੩॥ਤਉਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ਕਿਆ ਬਿਖਿਆਈ ਵ ਬਿਖਮਤਾ ਆ-ਈ॥੪॥ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ਸਨਕਿਆ ਮਾਇਆ ਸਾ ਥ ਬੰਧਨੇ ਵਾਲੇਹੈ ਕੂਕਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਭਸਮੇਹੀ ਅਗ ਨੀ ਤੇ ਜਲ ਤੀਨੇ ਉਤਪਤਿ ਵਾ ਤੀਨਗੁਣ ਕਰਕੇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਖੀਆ ਸਭਕੋ ਸੁਖੀਏ ਪੇਖਦਾਹੈ॥੯॥ਸੁਧ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰ ਉੜਕ ਕੋਈਨਹੀ ਪਹੁਚਦਾ ਜਤਨ ਇਸਕਰ ਤੋੜਕੋਈ ਨਹੀਂਪਹੁਚ ਸਕਦਾ॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਜੋ ਸਬਦਹੈ ਸੋ ਬਾਣੀ ਕਰਕੈ ਭਾਖਿਆਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਭੁ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾ ਸਬਦ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸ ਬਾਲੀ ਕਰਕੈ ਜੋ ਭਾਖਿਆ
ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ । ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਭਇ
ਆਨਕ ਭੈ ਭਇਆ ॥ ੧੬॥ ਰਾਜਨ ਕਿਆ ਰਾਜ ਪ
ਦਾਰਥਾਂਮੈ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ੧੯ ॥ਪੂਰਬ ਲਿਖਿ
ਆਪਾਈ ਪੂਰਬਲੇ ਲੇਖਕਰੰ ਲਿਖਿਆ ਇਸਕਰ ਸ
ਤਸੰਗਤ ਪਾਈ ਊਚਨੀਚ ਜੀਆਂਦੇ ਘਟਘਟ ਮੈ ਮਾ
ਧੋਦੀ ਜੋਤਸਮਾਣੀਹੈ॥ ੨੦॥ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰਨ ਹੋਇ ਅ
ਨੰਦਾ ਜਨਮ ਮਰਨਦੇ ਭੈਕਰਜੋ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹਿਆ
ਸੀ ਸੋਭੈਖਿਨਸੇ ਜਲਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਮੈ ਪੂਰਨ ਜਾਣ
ਕਰਬੁਧੀ ਰੁਖੀਹੋਈ ਵਿਸਿਆਂ ਵਲੰਾ॥ ੨੭॥ਦੂਣਰਾਮ
ਨਾਮ ਦੋ ਅਖਰ ਵਾ ਗਿਆਨਵਿਰਾਗਚਉਣੇ ਚਾਰ ਪ
ਦਾਰਥ ਵਾ ਮਹਾਂਵਾਕ ॥ ੪੭॥ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ
ਮੇਰੇਤਾ ਤਿਤ ਦਰਬਾਰ ਮੈਸਚੇਹੋਏ ॥ ੫੧ ॥ ਪਹਿਲਾ
ਬਾਹਿਜ ਅਰਥ ਜਾਣੀਜਾਹੈ। ਪੰਚ ਪੰਡਤ ਤੇ ਸਿਕਦਾਰ
ਜੋਤਸੀਤੇਉਮਰਾਵਦੇਵਤਾਵਾਪੰਚਤਾ ਪੰਡਿਤ ਹੀਰਹੇ ਤੇ
ਸਿਕਦਾਰ ਦੇਵਤਾ ਤੇਉਮਰਾਵ ਸੰਤਾਂਨੇ ਰਾਮਰਾਜਾ ਨਾ
ਲ ਮਿਲਾਇ ਕਰ ਝਗਰਾ ਨਿਬੇਰਾ ਲਬਧ ਆਪਣੀ
ਪਾਈ ਜੋ ਲਭਦੇ ਸੋਸੋ ਪਾਇਆ ॥ ੫੪॥ ਹੇ ਪਾਭ ਤੈਅ
ਵਰਲ ਨੀਵ ਸਰੁਪਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾ ਭਗਤੀ ਉਸਾਰੀ
ਹੈ ॥ ੫੭ ॥ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਦਾ ਬਿਚਾਰ ਸੋ ਜਾਣਦਾਹੈ ਵਾ
ਬੇਦਕਾ ॥ ੬੦ ॥ ਦਹਿਦਿਸ ਛਡ੍ਹਾਕ ਤ ਮੇਘ ਦੀਆਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਘਟਾ ਅਘਟ ਇਕਰਸ ਮੋਹ ਆਦਕ ਛਾਇਰਹੇ ਦਾਮ
ਨ ਚਮਕ ਡਰਾਇਓ ਮਾਇਆ ਚਮਤ ਕਾਰੇ ਕਰਕੇ ਡ
ਰਾਇ ਰਹੀਹੈ ਪਿਰ ਪ੍ਰਦੇਸ ਸਿਧਾਇ ਰਹਿਆਹੈ ਸਖਿ
ਆਤਕਾਰ ਨਹੀ ਭਇਆ ਹੁਣ ਨਹੀ ਸਨੇਹਾ ਆਂਵਦਾ
ਇਸ ਸਾਧਨਕਰ ਬੈਰਾਗੀ ਵਾ ਇਕਏਹੁ ਸਨਹਾ ਨਹੀ
ਆਂਵਦਾ ਏਕ ਕੋ ਸਰੋ ਏਕ ਅੰਨਮੈਂ ਕੋਸਕਉ ਲੰਘਕਰ
ਜੋ ਸਿਧਕਰਦੇਹਾਂਲਾਲਕੀ ਤਰਫਤਬਚਤਰ ਕੋਸਰੂਪੀ
ਪਾਤਰੋ ਪਰਦਾ ਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਦਾਂਹੈਮੰਦਰ ਚਰਕੈ ਪ੍ਰੇ
ਮਰੂਪੀ ਮੰਦਰ ਹਉਕਿਆਹਮਾਰਮੈਂ ਅ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਤ
ਮਾਮੈਂ ਹਉਂ ਕਿਆਹੰਤਾਰੂਪੀ ਭੀਤਕਾ ਭਇਓ ਬੀਚੋ
ਪੜਦਾ ਸੁਨੀਦਾ ਦੇਸ ਨਿਕਟ ਹੀ ਹੈ ਹਿਰਦਾ ਜੋ ਹੈ
ਭੁੰਛੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤਕਿਆ ਪਰਕੀ ਨਿਆਂਈ ਪਰਦਾ ਹੈ
॥੬੨॥ ਗਾਂਈ ਬਹੋੜ ਬ੍ਰਿਤੀ ਵਾ ਅਵਸਥਾ ਸਫਲ ਕ
ਰਨੇ ਵਾਲਾਹੈ ਵਾ ਬਿਗੜੀਬਾਤਸਵਾਰ ਲੈਂ ਦਾਹੈ ਬੰਦੀ
ਮਾਇਆ ਛੋਰਾਵਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ॥ ੬੮ ॥ ਗੁਰੂ ਜੋ ਹੈਂਰ
ਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿਨਕਾ ਸਬਦ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀ
ਆ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ੭੬ ॥ ਪ੍ਰਭਕੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤੀਕੀ ਜੋ ਲਗਨ ਹੈ ਸੋਪਾਏ ਜੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥੭੮
॥ ਘਟਾਂ ਘਟਾਂਨੇ ਜਿਸ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਉਚਾਰਣ ਕ
ਰਿਆਹੈ ॥੮੦॥ ਛਾਰੀ ਕਿਆ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ॥
ਸੋਰਠ ਅਸਟ ਪਦੀ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨੂਆ ਪਉਣ ਕੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਆਈ ਜੋ ਜਪਲ ਹੈ ਇੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਜੋ ਸੁਖਵਾਸੀ ਦੇ
ਨਾਮ ਮੈ ਦੁਖ ਤਾਂ ਸੁਖ ਦੈਦਾਨੈ ਹੈ ਭਾਈ ਤੀਨ ਭੁਵਨ
ਪਤੀ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਮਹਾਂ
ਮੁੰਨ ਹੈ ਅਰੁਰ ਰੂਪਹੈ ਤਿਸਮੈ ਸਮਾਧ ਲਗੀਹੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਾਂ ਦੀ ਜਗ ਜੋਨੀਜੋ ਏ੍ਰਹਮਾਂ ਹੈ ਤਿਸਨੈ ਲੇਖ ਲਿਖਿ
ਆਹੈ ਵਾ ਜਗਤ ਮੈ ਜੀਵ ਜੋਨੀ ਕਿਆ ਉਤਪਤ ਹੋਇ
ਰਹੇ ਹੈਂ ਮਨਮੁਖਾਂ ਦੀ ਜੂਠ ਲਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮੰਨਣੈ
ਕਰ ਅਰੀਮ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਸੋ ਆਪੇ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦਾ
ਹੈ ਵਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜੋ ਅਰੀਮਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਗਿਆਨ
ਕਿਆ ਜਾਣਲੈਂਦਾ ਹੈ ਗਰਨੰਤਰ ਵਾਸਿਆ ਆਕਾਸ
ਆਦਿਕੋਂ ਵਿਖੇ ਜੋ ਵਸ ਰਹਿਆਹੈ ਤਿਸਦੇ ਗੁਣਾਂਕੋ ਪ੍ਰ
ਗਾਸਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਣਾਂ ਮੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਾਂ ਗਗਨੰ ਚੇਤਨ ਮੈ
ਵਸਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸੁਣ ਪੰਡਤ ਕਰਮਾਂਕਾਰੀ ਕਰਮਾਂਨੂੰ
ਕਰਹੁ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਰੀ ਹੈਂ ਇਨ ਬਿਧ ਡੂਬੀ ਹੈ
ਮਕੜੀ ਜਲਮੈ ਉਲਟੀ ਸਿਰਭਾਰ ਹੋਇਕਰ ਇਹਜ
ਗ ਜੋ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੂਤ ਕਾ ਤਾਗਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸਾ ਹੈ ਦਸੋ
ਦਿਸਾਂ ਮੈ ਮਾਇਆ ਕਰਕੈ ਬੰਧਿਆ ਹੈ ਵਾ ਮਾਇਆ
ਰੂਪੀ ਜੋ ਸੂਤ ਕਾ ਤਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸੰਗਤ ਜੋ
ਕਰ ਮਿਲੈ ਤਤਰਸ ਨੂੰ ਬਿਲੋਇ ਲਈਦਾ ਹੈ ਪਤੀ
ਕਾ ਜੋ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਐਥੇ ਭੀ ਸਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਹੈ ਲੋਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੈਕੀ ਸਚਾਨੀਸਾਨਪੂਵਾਨਾਹੈਹੁਕਮੈਜਾਦੋ ਜਾਇ
ਕਿਆ ਜਗ ਮੈ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੈ ਹੁਕਮੇ ਭਵ ਵਿਖੇ ਭਵਾਈ
ਦਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਮਸਵਾਲੀ ਵਿਖੇ ਕਰਣਾ ਆਦਕ
ਗੁਲਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆਸਭ
ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਵਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਣਵਾਲੀ ਤਿਸਮੈ ਸਭ ਲੋਕ ਵਸ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉਦਾ ਰੰਗ ਤੂੰ ਆਪਣੇਆਪਨੂੰਚੜਾਉ॥ਮਃ੪
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਤ ਰਿਦਾਕਮਲ
ਪ੍ਰਗਾਸ ਆਂਵਦਾਹੈ ॥ ੨ ॥ ਕਉੜਾਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ
ਕਿਆ ਪਸਰਿਆ ਨਹਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰ । ਏ
ਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਹਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਮਿਲੀਦਾ ॥

੧ ੴ ਵਾਰੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਜੀਭ ਮੈ ਸਚਾ ਸੋਹੈ
ਜਿਸਦੇ ਦੰਦੀ ਮੈਲ ਨਹੀ ਕਤਰਾ ਮਾਤਰ ਕਿਸੇ ਦੀ
ਬਾਰਤਾ ਕਟ ਦੇਣੇ ਦੀ ਵਾ ਮਾਸਕਟ ਖਾਣਾ ਏਹ ਮੈਲ
ਨਹੀ ਵਾ ਦੁਐਤ ਮੈਲ ਨਹੀ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਕਪੜਿ
ਆਂ ਕਿਆ ਕਪਟ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾਰ ਕ
ਮਾਵਾਂ ਜੇ ਗੁਰ ਕਹੀਏ ਵਡੀ ਸਮਝਆਵੈ॥੭॥ਮਿਲਣ
ਨ ਪਾਇਨੀ ਫਿਰ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰ ਜਾਇ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰ
ਮੁਖਾਂਦਾ ਭ੍ਰਮਭਉ ਗਇਆ ਤਿਨਾਂਦੁਆਰੇ ਹੇ ਪਿਆਰੇ
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਾਂ ਹੇ ਸਿਖਿਆ ਲੈਣੇ ਵਾਲੇਓਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਕਾ ਮੈ ਚਵਾਇਆਹੈ ਇਹ ਮਨਤੈ ਪਰੇਰਿਆਹੈ ਇਸ
ਨੂੰ ਇਕਤ ਘਰ ਮੈ ਆਣ ਏਹੜਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇਹ
ੜ ਤਿਨੇਗੁਣ ਵਾ ਏਹ ਜੁ ਤੇਹੜ ਤਿਨੇ ਈਖਣਾਹੈਹਰੀ
ਨੇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀਹੈ ਇਸ ਵਿਖੇ ਭਗਤੀਰੂਪੀ ਚੋਲੀ ਕ
ਢ ਕਰ ਪੈਧੀਹੈ ਹਰਿਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਏਹਪਾਟਲਗਿਆਰੈ
ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਟ ਬਹੁਭਾਂਤ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰ ਰਹਿਆ
ਹੈ ॥੧੪॥ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਗੁਰਸਿ
ਖਾਂ ਮਿਤਾਂ ਤੇ ਪੁਤਾਂ ਭਾਈਆਂ ॥੧੭॥ ਜੋ ਹਰਨਾਮ ਧਿ
ਆਇਦੇ ਮਨਮਾਹੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਨਾਮਰਤੇ ਮਨਮਾਹੀ
ਰਸਨਾ ਕਰਕੇ॥੨੧॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਕਾਹਰੀਪਿਰੀਕਾ ਨਾਮ
ਪਿਆਰਾਲਗੇ॥੨੩॥ਰੇਜਨਉਥਾਰੇਦਬਿਓਮੋਹਉਥਾਰ
ਨੇ ਦਬਿਓ॥੨੪॥ਹਰਿਸਚਸੇਤੀ ਮਨਰਵਿਰਹਿਆ ਜੋ
ਸਾਰੇਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥੨੫॥ਜੋਹਰਿਜਨਨਾਮਧਿਆਇ
ਦਾਜੋਸੋਹਰਿਜਨਤੇਹਰੀਇਕਸਮਾਨ॥੨੯॥ਵਡਿਆਈ
ਇਛਾ ॥

੧ ਓ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂਕੀ ॥ ਮਨਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ
ਗਹੇਰਾ । ਅੰਧਤਾਈਦਾ ਗ੍ਰਸਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਵਾ ਅੰਧ
ਖਾਤਾਵਾਅੰਧਹੈਪਰਗਹਿਰਾਗਛਕਿਲੇਜਿਤਲਏਹੈਂ ਕੰ
ਚਨਦੇ ਬਹੁਭਾਰੀ ਬਹੁਤਸਾਰੇਵਾਗਡਲਏਹੈਂਕੰਚਨ ਕੇ
ਭਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖ ਸਰੀਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਕਰਕੈ
ਦੇਖਹੁ ਸਰੀਰਾ ਨੂੰ ਵਾ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਇਹੁ ਨਿਰਖ ਦੇਖ

ਦਾ ਨਿਰਾਕਰੇ ਦੇਖੇ

ਭਾਉ ਦੇਤੀ ਮਸ
ਨਾਮੀਕਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਵੋ ॥ ੨ ॥ ਜਿਉ ਮਧਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠਨੇ ਰਸ ਪੁਰਖ ਕ ਜੋਰ ਜੋਰਕੇ ਧਨ ਇਕਤ੍ਰ ਕੀਆ ਵਾ ਰਸਨਾਲ ਜੋ ੜਿਆ ਤਕੁਛ ਜੋਰਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਪਰੈ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਗੂਸਿਆ ਕਾਲ ਵਾ ਮਾਤਾਕੇ ਗੂਭਮੈਂ ਵਾ ਨਰਕ ਮੈਂ ॥ ੩ ॥ ਭਗਤ ਨਾਰਦੀ ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਤਨਨੂੰ ਪਾਲਨ ਪ ਲੋਸ੍ਮੈਂ ਦੀਨ ਵਾ ਪਾਲ ਪਲੋਸ ਕੇ ਤਨ ਜਮਾਨੂ ਦੀ ਨਾ ॥ ੪ ॥ ਦੁਇ ਅੰਤਰੀਵ ਲੋਚਨ ਤੇਦੁਇ ਬਾਹਿਜ ਏਨਾ ਕਰਕੇ ਪੇਖਦਾ ਹਾਂ ਹਰੀਨੂੰ ਵਾ ਦੁਇ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਕਰ ਕੈ ਦ੍ਵੈਤ ਨੂੰ ਪੇਖਦੇਹੈਂ ਸਭਜੀਵ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨ ਅਵ ਰਨਦੇਖਾ ਸਭਮਨ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਤੇ ਤਨ ਕਿਆ ਨਾਲੇ ਅਸਥੂਲ ਦੇਹੇ ਹਰੀ ਬਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋਇਰਹੀਹੈ ਵਾ ਸ ਭ ਤਨ ਮਨਦੇ ਕਰ ਹਰੀਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਲੀਨੀਹੈ ॥ ੫ ॥ ਸਮੰਦ ਬਿਲੋਵਨ ਸਤਸੰਗ ਛਾਛ ਖ਼ਾਸੈ ਤਉਕ ਮੋਹ ਪ ਗਬੇਰੀ ਵਾਸਨਾ ਚੇਰੀਬੁਧੀ । ਪ੍ਰਭ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰਾ ਹੈ ਮੈਂ ਕਰਨ ਹਾਰੀਹਾਂ ॥ ੬ ॥ ਅਬ ਸਮਝ ਹੋਈ ਤਾਂਕਿ ਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਰੂਪ ਦੇ ਖਣੇ ਕਰਕੇ ਗਤਿਹੋਆ ਬਿਵਹਾਰਾ ਵਾ ਜਬ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਤਾਂ ਅਬ ਜਗਤ ਕਿਆਕਥਨ ਕਰਨਾਂਹੈ ਆਖਦਿਆਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀਂ ਨਸ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਿਉਹਾਰਾ ਘਸ ਕੁੰਕਮ ਈਸਰਦਾ ਈਸਰੱਤ ਭਾਵ ਦੂਰ ਕਰਿਆ ਚੰਦਨ ਗਾਰਿਆ ਜੀਵਦਾ ਜੀਵਤ ਭਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉ ਦੂਰ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਏਨਾ ਨੈਨਾ ਥਿਨਾਜਗਤ ਨੂੰ ਅ
ਸਤੀ ਭਾਤੀ ਪੇ੍ਰਰੂਪ ਨਿਹਾਰਿਆ ਜੀਵਜੋ ਪਿਤਾਹੈ ਤਿ
ਸਨੇ ਬੈਰਾਗ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਇਆ ਜੋਆਰੋ ਸੰਸਾਰ ਨਗ
ਰ ਸਤ ਮੰਨਿਆ ਹੈਸੀ ਸੋ ਥਿਨਾ ਠਾਹਿਰ ਕਿਆ ਮਿ
ਥਜਾ ਦੇਖਿਆ ਵਾ ਪਿਤਾ ਵੈਰਾਗ ਨੇ ਗਜਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾ
ਇਆ ਜੋ ਆਗੇ ਠਾਹਿਰ ਥਿਨਾਹੋ ਰਹਿਆਸੀ ਤਿਸਨੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਨਗਰਮੈਂ ਥਸਾਇਆ ਜਾਚਕ ਜਨ ਨੇਦਾਤਾ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਨਾ ਪਾਸੋ ਦਾਨ ਪਾਇਆ ਪੰਚਾਂਦਾ ਸੈਲ ਕ
ਰਨਾ ਏਸ ਸੁਖਨੂੰ ਮਾਂਨੋਵਾ ਸਤਸੰਤੋਖ ਦੇ ਸੈਲਦਾਸੁਖ
ਮਾਨੈ ਵਾਸੰਤਾਂਦਾ ਸੈਲਕਿਆ ਭਾਰੀਸੁਖਮਾਨੈ॥੭॥ਮਨ
ਮੰਨਿਆ ਤਾਂਲੋਕਾਂ ਪਰਨਹੀ ਪਤੀਜਦਾ ਜੇ ਮਨਹੀਂ ਨਾ
ਪਤੀਜਿਆ ਤੋ ਕਿਸਕੇ ਰਿਝਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਵਾ ਕਿਸੀ
ਪਦਾਰਥ ਵਾਸਤੇ ਕਿਆ ਜਤਨ ਕਰਨਾਂ ਹੈ॥ ੧੧॥
ਭੂਮੀ ਅਕਾਸ ਆਦਿਕ ਭੂਤੋਂਕਰ ਰਚਿਤ ਜੋਸਰੀਰਹੈ
ਤਿਸਕਰ ਭਗਤੀ ਕਰੀਦੀ ਕਿਸਤੇ ਨਹੀ ਕਰੀਦੀ ਇਹ
ਮਾਇਆ ਲਾਇ ਛਡੀਹੈ ਅਪੰਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੈ ਲੀ
ਜੈ ਦੁਇਸ਼ੇਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾਮਾਦਿਕਾਕੈ ਚੂਰਨ ਕਰਨ
ਵਾਸਤੇ ਮੰਗਦਾਹਾਂ ਵਾ ਦੁਇ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗੁ ਸ਼ੇਰਮੰ
ਗਦਾਹੋ ਤੇਰੇ ਚੀਨਣੇ ਵਾਸਤੇ ਪਾਉਘੀ ਪੈਰਾਂਦਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਏਹ ਘੀਉਹੈ ਤੇ ਸੰਤਾਂਦਾਸੰਗ ਏ ਲੂਨਹੈ ਆਧਿ ਬਿਆ
ਧਿ ਉਪਾਧਿ ਏਹ ਸੋਲੇਵਤ ਦੁਖ ਦੇਣੇ ਵਾਲੇਹੈਂ ਏਨਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਦਲਨਾ ਮੰਗਦਾ ਹੋਂ ਮੋਕੋ ਦੋਨੋ ਵਖਤ ਜਨਮਮਰ
ਨ ਤੇ ਜੀਵਾਲ ਦਾ ਮੇਰੇ ਜੋਹੜੇ ਦੋਨੋ ਵਖਤ ਹੈਂ ਏਨਾ
ਕੋ ਬਾਲ ਦੇਹ/ਖਟ ਜੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਚਾਰਬੇਦਾਂ ਦਾ ਜੋਹੜਾ
ਸਿਧਾਂਤ ਪਾਉਣਾਹੈ ਏਹ ਚਮਰ ਪੋਸਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਸਿ
ਰਜੋ ਹੰਕਾਰਹੈ ਇਸਕਾ ਹਨਨਾ ਅਵਰਜੋ ਸਭਮੈਂ ਤੁਲ
ਤਾਆਵਨੀ ਏਹ ਤੁਲਾਈ ਮੰਗਦਾਹੋਂ ਉਪਰ ਕਉ ਖਿ
ਮਾਰੁਪੀ ਖਿੰਥਾ ਮੰਗਦਾਹਾਂ ਤੇਰੀਕ਼ਗਤ ਕਰੈ ਜਨਬੀਧਾ
ਕਿਆ ਸਨਿਗਧ ਹੋਇ ਕਰ ਵਾ ਮਿਲਕਰ ॥

ਵਾਸ੍ਤੇ ਪ੍ਰਤਖ਼ੀਕ੍ਰ ਦੀ

੧ ਓ ਨਾਮ ਦੇਵਜੀ॥ਸਤ ਗੁਰਭੇਟ ਲੇ ਦੇਵਾ ਨਾਦ ਸ
ਮਾਇ ਲੋ ਰੇ ਜਬ ਗਾਵਾ ਤਬਦੇਖਾ ਜਬਦੇਖਾ ਤਉ ਜਨ
ਧੀਰਜ ਪਾਵਾਂ ਰਤਨਾ ਕਰ ਹਿਰਦਾ ਕਮਲ ਕੋਠੜੀ
ਜਹ ਅਨਹਦ ਸੁਰਜਕਾ ਉਜਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਇ ਰਹਿਆ
ਹੈ ਸ਼ਹਾਂ ਹੋਰ ਗੁਣਾਰੂਪੀ ਦੀਪਕ ਜਲਤੇ ਹੈਂ ਛੰਛਾਰਾ
ਕਿਆ ਮਧਮ ਵਾ ਜਿਸ ਰਿਦੇਮੈ ਅਨਹਦ ਸੁਰਜ ਕੀ
ਨਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਤਿਸਕਾ ਗਿਆਂ
ਨ ਰੂਪੀ ਦੀਪਕ ਜਲਿਆ ਤਿਸ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਸਭਵਿਸੇ
ਜੋ ਛਾਰੁ ਰੂਪਹੈਂ ਸੋ ਛੰ ਕਿਆ ਛਾਰ ਹੋਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ॥੩॥
ਸੰਸਾਰ ਮੰਦਲ ਜੋ ਢੋਲਹੈ ਤਿਸਤੇ ਸੰਤਾਂਦਾ ਮਨ ਮੜਿ
ਆਹੈ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬਾਜੇ ਕਿਆ ਉਚਾਰ
ਦੇਹੈਂ ਇਹ ਸਾਂਵਣ ਮੋਹਤੇ ਬਿਨਾ ਘਨਵਤ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸ੍

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਵਹੈ ਤਿਨਕੋ ਗਾਜੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਮਾਇਆ
ਬਦਲ ਤੇ ਬਿਨਾ ਬਰਖਾ ਕਿਆ ਬ੍ਰਮਾਨੰਦੇ ਹੋਆਹੈ ਤਿ
ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਤਤ ਮਿਥਿਆਦਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਤਿਸ
ਕੋਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਦੇਹੀਵਿਚੋ ਸੋਦੇਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਾ
ਇਹੈ ਸਾਜੋਮੁਖ ਨਾਮ ਰਤਨਹੈ ਮਨਮੈ ਪਰੋਇਆ ਕੰਭ
ਭੀਤਰ ਜਲਜਲਮੈ ਸਮਾਨਿਆ॥ਰਵਦਾਸਜੀ॥ਅਨਲ
ਪਵਨ ਸਰਬ੍ਹਅਨੇਕਮੈ ਏਕ ਸੁਆਮੀ ਹਥ ਭਰਤੇ ਨੇ
ਰੇ ਵਾ ਮਨਹਾਥ ਪਰੇ ਤਾ ਨੇਰੇ ਵਾ ਹਥਾ ਪੈਰਾਂਤੇ ਨੇੜੇ॥
੨॥ ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤਹੋ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤੀਹੈ ਤੈਸੀ ਜੇਕਰ ਤੇ
ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਤੋੜ ਦੇਵਾਂਗੇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੋਗੇ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਹੈ ਸੋ ਆਗੇ ਕਹੇਹੈ ॥੩॥ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਹਰਖ ਸੋਗ ॥
੫॥ ਮਾਧਵੇ ਜਉ ਤੁਮ ਤੋਰਹੁ ਤਾ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨ
ਹੀ ਤੋਰਹਿ ਨੀਵਰਾਖਹੁ ਉਸਾਰਹੁ ਕੰਧਾਂ ਬੰਕੇ ਜੁਲਫਾਂ
ਡੋਰੀ ਡਿੰਗੀਪਗ ॥੭॥ ਚਰਮ ਕਰਕੇ ਅਟਪਟਾ ਜੋ ਸ
ਰੀਰਹੈ ਗਾਂਠ ਨ ਜਨਈ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
ਹੈਂ ਲੋਗ ਗਠਾਵੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ੫
ਨਹੀ ਕਿਆ ਪਨਾਹ ਸਰਣ ਲੈਂਦੇਹੈ ਆਰ ਥ੍ਰਿਤੀ ਨ
ਹੀ ਜਿਸਕਰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂਤੋਪਾਲਾਵਾਂਨਹੀਰਾਂਬੀਬੁਧੀ
ਠਾਢਿਰੋਪੇ ਜੋ ਕੋਈ ਥਾਇ ਬਣਾਇ ਲੇਵੇ ਲੋਗ ਗੰਠ
ਗੰਠ ਪ੍ਰੀਤੀਆ ਕਰ ਕਰ ਖਰਾ ਬਿਗੁਤਾਮੈਂ ਗੰਠਤੇ ਬਿ
ਨਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚਿਆ ਹੋ॥ਭੀਖਨ ਜੀ॥ਮਾਧੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੀਰ ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਸਰੀਰੁ ਜਲੇ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਰ
ਕੇ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹੀ ਈਰਖਾ ਰੂਪੀ ॥

੨ ਓ ਧਨਾਸਰੀ ਮ:੧॥ ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਇਛਾ ਦੇਹ
ਬਿੰਦ ਕਾਲਮੈਚੁਖ ॥ ੨॥ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ।. ੩ ॥ ਨਾਮ
ਵਖਰ ਦੇਖਣ ਕੋਈਜਾਇ ਜਾਂਦਾਹੈ ਸਤਸੰਗ ਵਿਖੇ ਨ
ਕੋਚਾਖੇ ਸੁਣਦਾਹੈ ਨਾਕੋਖਾਇ ਧਾਰਦਾਹੈ ॥ ੫॥ ਜਿਸ
ਦੇ ਆਖੇ ਪਵਨ ਸਭ ਜਾਇ ਜਗਾ ਵਿਖੇ ਚਲਦੀਹੈ ਵਾ
ਜਿਸਦੇ ਹੁਕਮ ਕਰ ਪ੍ਰਸੂਤ ਵਾਯੂ ਚਲਦੀਹੈ ਤੇਸਭ ਜਾ
ਇ ਕਿਆ ਜੰਮਿਆ ਕਹਿੰਦੇਹੈਂ ਜੇਕੋਈ ਡੁਬਿਆ ਮੰਨੇ
ਓਸਦੀਤਾਂ ਸਾਰ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੁੰਦੀਹੈ ਵਾ ਨਾਮਮੈਂ ਡੁ
ਬਕੀ ਲਾਵੈ ਤਾਂ ਸਾਰ ਹੁੰਦੀਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ॥੬॥ ਦੁਗਾ
ਣਾਂ ਟਕਾ ਵਾ ਜਨਮ ਤੇ ਮਰਨ ਜੇ ਸਾਥ ਰਲਾਇ ਕੇ
ਰਖਦੀਜੀਐ ਅਧੀ ਕਿਰਿਆ ਵਾ ਅਧੀਬੁਧੀ ਤੇ ਰਹ
ਤਪ੍ਰਵਾਣਹੈ । ਵਾ ਅਵਸਥਾ ਅਧੀ ॥ ੭ ॥ ਕਾਂਇਆ
ਕਾਗਦਵਤਹੈ ਤੇਮਨ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕਰ ਬੈਠਾਹੈ ਸਿਰਕੇ ਲੇ
ਖ ਰਾਮ ਨਾਮ । ਕਾਇਆਂ ਕਾਗਦ ਦੀ ਨਿਆਈ ਕਚੀ
ਹੈ ਮਨ ਪਰਵਾਣੇ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਜ
ਤਨ ਕਰਦਾਹੈ ਸਿਰਕੇ ਲੇਖਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜਦਾ ਇਆਣਾ
ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਘੜੀਦੇ
ਹੈ ਤੀਨੇ ਰਾਜਸੀ ਤਾਮਸੀ ਸਾਂਤਕੀ ਵਾ ਕਰਮ ਉਪਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਵਾ ਕਾਜੀ ਜੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦਾਨਸ
ਵੰਦ ਕਿਆ ਜੋਗੀ ਏਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਆ
ਪਣੇ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਿਤਹੈਸੋ ਏਹਾ ਕਾਮ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ
ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਹੋਦਾ ਨਾਨਕ ਜੇ ਵਿਚਰੁਪਾ ਆਪੋ ਆਪ
ਣੈ ਧਰਮ ਮੈਂ ਪ੍ਰਪਕ ਹੋਇ ਤਾਂ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖਦਾਹੈ
ਸਭਕੋਇ ਤੀਨੇ ਉਜਾੜੇ ਕਾਇੰਧ ਕਾਰ ਹੋਇ ਗਏਹੈਨ
ਹੈਸਨ ਤਾਰਣਵਾਲੇ॥੮ ॥ਇਹੁ ਪਦਮ ਅਲੋਇ ਏਹੁ ਬ
ਹੁਤ ਅਸਚਰਜਹੈ ਵਾ ਇਹੁ ਬਚਨ ਅਲੋਕਿਕਹੈਵਾ ਇ
ਹੁਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਸੋਰਿਦੇਰੂਪੀ ਕਮਲੋਂ ਵਿਖੇ ਇਸ ਥਿ
ਤਹੈ ਤੇ ਅਲੋਇ ਕਿਆ ਦਿਸਦਾਨਹੀ ਅਸਟ ਤੇਸਾਜ
ਕਿਅਦਸ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਰਾਣ ਸਾਜੇ ਵਾ ਅਸਟ ਵਿਆ
ਕਰਣ ਜੋ ਸਾਜੇਹੈਂ ਤੇ ਪੁਰਾਨ ਜੋ ਸਾਜੇਹੈਂ।ਮਃ ੩॥ ਗੁ
ਰਾਪੂਰਿਆ ਮੈਂ ਹਰਿਧਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ।ਹ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰਮਿਲੇ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਮਨ ਮੈਂ
ਆਇ ਵਸਦਾਹੈ ਮਨ ਅੰਤਰ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰਸਿਖਿਆ
ਤਾ ਸਹਜ ਸੁਖਹੋਆ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦਨੂੰ ਚਾਖੇਸੋ
ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਦੀਪਕਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮਸੋ ਤਿ
ਹ ਲੋਕਾਂਮੈਂ ਵਰਤਦਾਹੈ ਐਸੇ ਜਾਂਣਦਾ ਹੈ ਹਰੀਪਿਰੀ
ਦਾ ਏਹੁ ਜੋਰੂੜਾ ਰੰਗਹੈ ਜਿਸ ਧਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ॥ ੭॥ਨਾਸਾਬਜਾਇ
ਤੇ ਨਾ ਸੁਖਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਮੋਰਚਾ ਜੰਗਾਲ।ਮਃ੪।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਗਹੀ ਏਦ੍ਵੈਤਕੋ ਗਾਲ ਏ ਦੇਹੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਕ ਹ
ਰਿ ਖਰਚ ਆਜਹੀ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੀ ਕੇਲ
ਕੇ ਕੇਲਾਲੀ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਵਾ ਜਲਮੈਂ ਕੇਲ ਕਰਣੇ
ਵਾਲੇ ਲੋਚਲੁਚਾਨੀ ਲਗਰਹੀਹੈ ਪਹਿਰਿ ਹਰਿਸੁਆ
ਮੀ ਹਰਿ ਕਹੀਏ ਜਲਕੀ ਈਂਦਕੁਏ ॥੬॥ ਛੁਟਕਾਕੀ
ਛੁਟਣੇਕੇਕਾਂਖੀ ਹਰਿਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿ ਹਰਿਤਿ
ਨਾਸਾਧਜਨਾਕੀ ਸੰਗਤਲਗ ਹਰਿਜਪਿਆ ਸੂਰਜਕਹੀ
ਏ ਬਾਰਾਂਦਿਨੀਅਹੁ ਕਹੀਏ ਸੂਰਜਕੀਨਿਆਈ ਤਪਾ
ਉਣੇਵਾਲੀ ਤ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਅਗਨੀਬੁਝਾਨੀ ਸਿਵ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਰੁਪੀਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਚਾਂਦਨੀਵੇ ਕਰਣੇਵਾਲਾਚੜਿਆਕਿ
ਆਸਖਿਆਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇਆਪਤੇ ਜਗਾਆਪ
ਕੀਤਾਕਰੇ ਜੇਹੜੇਦਾਸ ਅਪਨੇਤਿਨਾ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੇ ਦਾਸ
ਕਰਹੁ ॥੭॥ ਰਾਮਹੇਭਾਈ ਗੁਰੂ ਪਾਰਿਸ ਚੰਦਨ ਵਤ
ਹੈ ਹਰਹਰੀਦਾ ਜੋ ਸਤ ਸੰਗਹੈ ਤਿਸਦੇ ਸੰਗਭਏ ਨਉ
ਥਿਆਕਰਣ ਤੇ ਖਟਸਾਸਤ੍ ਤੇਛਿਅੰਗ ਵੇਦਕੇ॥ਮਃਪ ॥
॥ ਪ੍ਰਭੂਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀਕਰ ਸਦਾਅਨੰਦ ਹੁੰਦਾਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਭੂਕੀ
ਜੋਪ੍ਰੀਤਹੈ ਸੋ ਸ੍ਰੇਸਟ ਕ੍ਰੀੜਾਹੈ ਵਾ ਸ੍ਰੇਸਟਕੇਲਾਹੈ ॥੪॥
ਥਿਥਾਕਾ ਕਹੀਏ ਭੈ ਤੇ ਰਹਿਤ ਵਾ ਥਾਕੀਤੇਥਿਨਾਹੋਣੇ
ਦੇਕਰਗਡਹਾ ਦੋਆ ਖਟਕੇ ਗਾਡੀ ਕਿਆ ਦਬਦਿਤੀ॥
੧੧ ॥ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਵਨ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਜੀਵ
ਜਿਨ ਅਪਣ ਵਸਕੀਨੀ ॥੧੩॥ ਉਰਧ ਤਾਪ ਵਿਖੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੈਗੈਨ ਕਿਆ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਵਾ ਗੈਨ ਅਕਾਸ ਮੈਂ ਲੈਹੋਏ ਵਾ ਗੈਨ ਦਸਮੇ ਦੁਆਰ ਮੈਂ ਅਪਣੇ ਆਪਕੋ ਲੈ ਕਰਿਆ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਕਰਕੇ ਵਾ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਕਰਜੈਨ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸਥਿਰਕਰੇ ਤਨਕੋ ਨਿਹਚਲ ਕਰੇ ਮਨੂੰਆਂ ॥ ੧੬ ॥ ਅਉਖਦ ਦਾ ਅਰ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਏਹੁ ਹੈ ਮਨਵਿਖੇ ਸਿਰੋਮਣ ਪ੍ਰਭੂਕਾ ਵਿਸ੍ਵਾਸ ਜੋਹੜਾ ਧਾਰਿਆਹੈ ਕੋਤੂ ਝੰਡਾ ਵਾ ਖੇਤ॥੨੦॥ ਰਾਸ ਕਿਆ ਸਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਰਧਾਰੂਪੀ ॥੨੩॥ਪ੍ਰਭੂਅਪਾਰੁਦੇ ਨਾਮਮੈਂਰਤੇਰੰਗਕ੍ਰਦੇਵਾਨਾਮਕ੍ਰਕੇਪ੍ਰਭੂਅਪਾਰਦੇਰੰਗ ਮੈਂ ਰਤੇ ਜੋਤੂੰਮਸਲਤਕਰਾਵਹਿਸੁਆਮੀ ਸਾਪਰਵਾਣ ਕਰਦੇਹਾਂ ॥੨੬॥ ਹਿਰਦੇ ਕਮਲ ਵਿਖੇ ਪਾਰੁਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਚਰਨਾਂਦੀ ਸਰਨਗਹੁ॥੩੦॥ਦਰਥ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਆਉਸੀਸੋ ਸੰਗਨਾਹੀ ਚਲਦਾ॥੩੭॥ ਸਾਧਜਨਾਂਕੀ ਰੇਣ ਐਸੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੰਗਲ ਦਾ ਇਕ ਸੁਖਾਂਦੀ ਵਲ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩੩॥ ਨਵਨਿਧ ਰਿਧ ਸਿਧ ਹਰਿਜਨ ਪਾਈ ਲਾਗਰਹੀ॥੪੬॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਕਰ ਮਨਕੇ ਵਿਖੇ ਬਿਲਾਸ ਵਾਲੇ ਭਏ ॥੪੯ ॥ ਸੁਅਸਥ ਬਿਵਸਥਾ ਕਿਆ ਸੁਖ ਅਵਸਥਾਮੈਂ ਕੀ ਹਰਿਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਦੁਖਮੈਂਭੀ ਮਧਜੰਤ ਰਿਦੇਮੈਂ ਪ੍ਰਭੂਦਾ ਕਰਦੇਹੈਂਜਪਣਾਂ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ਮਰਣਾ ਨਾ ॥੫੩॥ਹੇਹਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾਂ ਤੇਰੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਰਣਾਂਦੀ ਸਰਣ ਹਾਂ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਧਾਰ ਕਰ ਤਾਰਹੁ॥੫੪॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਰਮਣੇਦੀ ਆਸਾ'ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਹੋਇਰਹੇ ਹਾਂ ਭ੍ਰਮਕੀਅੰਸ ਭ੍ਰਮਕੀਕਾਈ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧॥ ਸਰਵਰਿਮੈਂ ਹੰਸ ਜਗਿਆ ਸ੍ਰੁਆਂਨੇ ਗੁਰਾਂਦੇ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯਨੂੰ ਜਾਣਿਆਹੈ ਤੇ ਗੁਰਾਂਨੇ ਜਗਿਆਸ੍ਰੁਦੇ ਤਾਤਪਰਜ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆਂਹੈ ਵਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਹੰਸ ਸੰਤ ਹੈਂ ਮਿਲਰਹੇ ਹੈਂ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਰਹਾਹੈ ਆਦਰ ਕਿਆ ਅਦਬ ਕਰਦੇਹੈਂ ਹਉਮੈਂਮਾਰਕੈ ਪਗਕਿਆ ਚਰਣ ਹਿਰਦੇਮੈਂ ਧਾਰੇਹੈਂ ਸੋ ਮਿਲੇਚਉਥੇਪਦਕੇਵਿਖੇ ਮਨਕਉ ਪਤੀਆਏ ਰਹੇ ਹੈਂ ਵਾ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰਾਂਵਿਖੇ ਮਨ ਕਰਕੇ ਪਤੀਆਇ ਹੈਂ ਓਹ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਹੈਂ ਸਹਿਜ ਵਿਖੇ ਜੋਹੜਾ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣਹੈ ਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਦਿਕ ਗੁਣਾਂ ਵਿਖੇ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਵਾਣ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹੈ ਤਿਸਵਿਖੇ ਮਿਲਿਆ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂੰਆ ਰੋਕਿਆ ਤੇ ਮਨਮਹਿ ਸਚਾ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਭ੍ਰਮਤ ਡੋਲਤ ਕਿਆ ਫਿਰਦੇਹੈਂ ਭ੍ਰਗਤੀਤੇ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਆਚਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਤੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਹੈਂ ਸਰੀਰ ਜਿਨਕਾ ਵਾ ਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵੀਚਾਰਕਰਦੇਹੈਂ ਸਰੀਰਮੈਂ ਜੋਹੜੇ ਪਲਪੰਕਜਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਪਲਕਮੈਂ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ਤੁਧ ਆਗੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮਃ ੫॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਧਾਤਾ ਪੁਰਖ ਕੇ ਰੰਗਮੈਂ ਰਾਤਾ ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇਭਾਈ ਜਿਸਸਫਲਮੂਰ ਤ ਗੁਰੂਕੇ ਭੇਟੀਏ ਕਿਆ ਮਿਲਣੇ ਕਰਕੇ ਸਦਾ ਕੀਰ ਤਨ ਕਰੀਐ ਵਾ ਜਿਸਕੋ ਸਫਲ ਮੂੁਰਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਿ ਲਿਆਹੈ ਤੇ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇਹੈਂ ॥ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ਦਸਾ ਪੁਰਬ ਦਾ ਦਸਾਹਿਰਾ ਕਹੀਏ ਮਹਾਤਮ ਵਾ ਦਸਾਹਿਰਾ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪੁਰਬਾਂਦਾ ਦਸਾਹਿਰਾ ਏਹ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਦਸਾਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਦਮਨ ਕਰਨਾ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨ ਹਰਖ ਸਾਚਾ ਸਚੇ ਅਨੰਦ ਕਰਕੈ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਖ ਹੋਇਰਹਿਆਹੈ । ਹੇਮੀਤਾਗਤ ਹੋਇ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਸੰਗ ਐਸੀ ਜੋ ਸੰਤਾਂਦੀ ਸੰਗਤ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਨਦਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮੇਲ ਮੈਂ ਮਿਲਾਇਆ ਵਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਨਦਰ ਕਰਕੈ ਮੇਲ ਮੈ ਮਿਲਾਇਆ ਬੇਣੀਦਾ ਸੰਗਮਹੈ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂਦਾ ਸਤਸੰਗ ਆਂਵਦੇ ਬਿਖਿਆ ਰੂਪੀ ਬਿਖ ਲਦ ਦੇਦੇਹੈਂ ਤੇ ਕੂਚ ਕਰਜਾਂਦੇਹੈਂ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਕਰਸਚੇ ਸਾਥ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆਮੇਲਾ॥ ੨॥ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ ਪ ਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਰਵਾਨਾ ਆਇਆ ਨਾਮਤੋ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ਰਹੀਹੈ ਛੁਟੇ ਤਾਂ ਜਾਂ ਝੂਠਥੋਂਵਿਛੁੜੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਹੈ ਜਾਂ ਪਿਰਪਾਏ ਪਿਰੀ ਪਿ
ਰੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਾਏ ਜਾਰਾਤੀ ਸਾਦੇਨਾਏਂ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿ
ਨਾਨੇ ਹਰੀ ਮਹਿਲ ਤੈਨੂੰ ਪਾਇਆਹੈ ਤਿਨਾਦੁਆਰੇਕਿ
ਰਪਾ ਕਰਕੈ ਮਿਲਾਇ ਲੇਹੁ ॥

ਅਗੇ ਸੁਖਮਨੀ ਹੈ

॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਰਾਮ ਪਗਕੇ ਸਰਨਾਹੀ
ਲਗਰਹੇਹੈਂ ਵਾ ਰਾਮਕੇ ਚਰਨਾਮੈਂ ਲਗਰਹੇ ਤਿਨਾਕੇ
ਸਰ ਕੋਈਨਾਹੀਂ॥੪ ॥ ਕਾਲ ਸਮੇਦੀ ਅਵਧੀ ਆਈ
ਜਦੋਂ ॥ ਪ ॥ ਭਰਮ ਰੂਪ ਕਰਮ ਜੋ ਹੈਂ ਬਿਧ ਨਿਖੇਧ
ਸੋਤਜ ਵਾ ਭ੍ਰਮਾਉਣੇਵਾਲੇ ਜੋ ਨਿਖੇਧ ਕਰਮ ਏਹ ਤ
ਜਿ ਬਿਧੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੇਹੀ ਦਸ ਬੈਰਾਗਣਿ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਆ ਪੰਚਕਾਮਾਦਿਕ ॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀ ॥ ਭਗਤਨ
ਤੇ ਕਿਆ ਮਾਇਆਤੇ ਡਰਪਾਵੇ ਵਾ ਤਨਤੇ ਜੋ ਭੋਗ
ਕਿਆ ਖਟ ਬਿਕਾਰ ਤਿਨਾਤੇ ਡਰਪਾਵੇ ਵਾ ਭਗਤਨ
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਤੇ ਡਰਪਾਵੇ ਮਾਇਆਨਾਮ ਕਿਆ ਕਾਰਣ
ਹੈ ਗਰਭਜੋਨਕਾ ਇਤਕਰ ਕਿਆ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਕ
ਰ ਵਾ ਇਤਕਰ ਇਹ ਮਾਇਆਦੀ ਸਮਾਪਤੀਕਰ ॥
ਉਤ੍ਰ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨਕੋ ਜੈਸੇ ਨਾਮਰੂਪ ਪ੍ਰੇਮਤੈਸੇ ਨਾਂ
ਮਦੇਵਜੀ ਕਹੇਹੈਂ ਏ ਬੀਠਲਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਮਨ ਵਿਖੇ
ਪ੍ਰੇਮਹੈ (ਪ੍ਰਸਨ) ਨਾਮਦੇਵਜੀਨੈ ਗਿਆਨ ਦੇਵਜੀਕੋ
ਪੁਛਿਆ) ਸੰਸਾਰਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕੈਸੀਹੈ। (ਉਤ੍ਰ) ਪਹਿ
ਲੇ ਪੁਰਨ ਤੇ ਪੰਡਰਕਵਨ ਕਿਆ ਕਉਲ ਬਨਿਆ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂਚੇ ਹੰਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਗਲਜਨ ਹੋਇ ਤਿਸਕੇ ਕੋਈ ਕ
ਹਿਦੇਹੈਂ ਕ੍ਰਿਸਨਮਾਇਆਤੇ ਜਾਨੋ ਉਤਪਤੀ ਹਰਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਚਨ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਸੋ ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਤੀਹੈ ਕੋਈ
ਐਸੇ ਕਹਿੰਦੇਹੈ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਸਤੇਬਿਰਾਬਾਣੀਹੋਈ ਆ
ਥੋਨ ਇਸਤੇ ਅਨੰਤਰ ਪੁਰਸਤੇ ਦਮਰਾ ਮਾਇਆਹੋਈ
ਅਸਗਾ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭਾਗ ਜੋ ਹੈ ਉਸਗਾ ਈ
ਸਰਮੈ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਚੇਤਨ ਕਾ ਭਾਗ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮਾ
ਇਆ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆਅਸਕਿਆਹੈਹਰਕਾਬਾਗਰਾਜੋ ਸੰ
ਸਾਰੁਹੈਸੋ ਨਾਚੇ ਕਿਆ ਚੇਸਟਾ ਕਰਰਹਿਆ ਹੈ ਪਿੰਧੀ
ਮਹਿਸਾਗਰਾ ਜੈਸੇਟਿੰਡਾਮੈਂ ਜਲ ਵਾ ਨਾਮਦੇਵਜੀਨੇਕ
ਹਿਆ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਨਤੇ ਪੰਡਰਕਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ ਕ
ਵਨ ਤਾਚੇਹੰਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾਂਹੋਆ ਤਾਤੇ ਸਗਲੇ ਜਨਹੋਏ ॥
ਐਸੇ ਨਹੀਹੈ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆਤੇ ਜਾਨੋ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾ
ਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ਫ ਤਨਾਮਦੇਵਜੀਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸੰਸਾਰਦੀ
ਉਤਪਤੀ ਮਾਇਆਤੇ ਹੋਵੇ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਕੈਸੇ
ਹੋਤੀਹੈ ॥ (ਉਤ੍ਰ) ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁਰਸਕੋ ਚਾਹੀਏ ਏਹਥਿ
ਰਾਕਿਆਬੈਰਾਗਕੈ ਧਾਰਨਕਰੇ ਤਦਨੰਦਰ ਪੁਰਸ ਦ
ਮਨਾਦੀਸਾਧਨਕੋਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਅੰਸਗਾਜੀਵਕਾਜੀਵ
ਤਭਾਉਤੁਸਗਾ ਈਸਰਕਾ ਈਸਰਤਭਾਵਤਿਆਗਕਰ
ਕੇ ਅਸਕਹੀਏ ਦੁਹਾਕੀਜੇ ਏਕਤਾਹੈ ਤਿਸਕੋਤਥ ਨਿ
ਸਚੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਇਹੁਜੇ ਥਾਗਰਾ ਸੰਸਾਚਹੈ ਇਸਕੇਵਿ

ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਖ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਆਦਿ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉੱਤਰ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਜੀਵ ਦਾ ਅੰਸ ਜੀਵ ਭਾਵ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅੰਸ ਈਸ਼ਵਰ ਭਾਵ ਤਿਆਗ ਕੇ ਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਫਿਰ ਇਕ ਹੀ ਸੱਚਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਜੋ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਸੰਸਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੇ ਹਰੀਨਾਚੇ ਕਹੀਏ ਬਿਆਪਕਹੈ । ਜੈਸੇ ਪਿੰਧੀਕਹੀ
ਏ ਟਿੰਡਾਂ ਮੈ ਜਲ ਬਿਆਪਕ ਹੈ ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀਜ
ਨਾ ਜਨਾਕੀਆਂ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਸੋ ਚੇਸਟਾ ਕਰਤੀਆਹੈਂ
ਜਿਸਕੀਆਂ ਸਤਾਕਰ ॥ਵਾ ਗੋਪੀਆਂਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਜ
ਨਪਰਯੰਚੇਸਟਾਕਰਤੀਆਹੈਂ ਨਈਂਆ ਕਿਆ ਨਿਅੰਤਾ
ਬਰੰਗੇਰ ਏਕਨਾ ਨਾਮਦੇਵ ਕਹੇਹੈ ਚ ਕਹੀਏ ਪੁਨਾ ਮੈਂ
ਮਰੈਕੋ ਭਰਮ ਹੋਇਆਹੈ ਚ ਕਹੀਏ ਪੁਨਾ ਚੜੁਰਕਨਾ
ਕਰ ਪਿੰਧੀ ਉਭੁ ਜੈਸੇ ਟਿੰਡਾ ਉਪਰਕੋ ਤਲੇਕੋ ਆਂਵ
ਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈ ਐਸੇਸੰਸਾਰ ਕੀਕਲਾ ਹੈ ਭਰਮ
ਭਰਮ ਕੇ ਤੁਮਰੇ ਦੁਆਰੇ ਆਏਹਾਂ ਤੂੰ ਕੁਨਰੇ ਤੂੰ
ਆਪਨੂੰ ਕੌਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈਂ ਮੈਜੀ ਨਾਮਾ ਹੋਂਜੀ ਕੀ ਕਹ
ਨਾ ਹੈ ਆਲਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਿਵਾਰਨਾ ਕਰੋ ਕੈਸਾ ਹੈ
ਜਮਲੋਕਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਥਨਾ
ਕਰ ਹੇ ਕੇਸਵਅਬੀਏ ਆਇਆ ਹੋਂ ਮਏ ਮੈਂ ਏਕ
ਆਪਕੀ ਆਂਨ ਕਿਆ ਸਰਣ ਸੋਮੈਨੂੰ ਬਚਾਉ ਵਾ ਆ
ਲਾਤੇ ਨਿਵਾਰਣੇ ਵਾਲਾ ਤੇ ਜਮਤਾ ਕਾਰਣ ਜੋਹੈ ਕੇਸ
ਵੇ ਤਿਸਕਾ ਬਚਨਹੈ ਅਬੀਏ ਏਹੁਜੋ ਜੀਵਹੈ ਮਏ
ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਏਕਤੁਆਨ ॥
ਬਾਣੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਕੀ ॥
॥੧॥ ਕੁਲਮਧੇ ਜਨਮਲੀਓ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨਰੇ ਤੀਰ
ਥ ਤੀਰਥ ਭਰਮਤਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸੋਭੀ ਜਿਸਦੇ ਪਾਰਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਾਲੈ ਸਰੇ ਸਿਖਰ ਸੁਨਾਗਰ ਨਦੀਚੇਨਾਥੰਸਿਖਰਉਤ
ਕ੍ਰਿਸਟ ਸੁਨਾਗਰ ਹਸਤੀ ਵਾ ਸਿਖਰ ਉਰੀ ਸ੍ਵਾ ਘੋ
ੜਾ ਤੇ ਨਾਗਰ ਕਹੀਏ ਚਤਰ ਧਨੰਤਰ ॥ ੧॥ ਪੀਪਾ॥
ਸਤਗੁਰ ਨੋਇ ਲਖਾਵੈ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਲਖਾਵ ਹੰ
ਦਾਹੈ॥ ਧੰਨਾ ॥ਹੇ ਗੋਪਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ਭੁਗਤਹੋ ਵਾ
ਆਸਰਬ ਓਰਤੇ ਰਤਾਹੋ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧ ਏ
ਨਾ ਦਾ ਦਲਨਾ ਏਹਦਾਲ ਤੇ ਸੀਧਾਰੇ ਸਨਮੁਖ ਹੋਣਾ
ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਘੀਉ ਏਹੁਮੰਗਦਾਹੋਂ ਜੇਹੜੀ ਪਨਾਹਾ ਸਰਣ
ਲੈਣੀ ਏਹ ਪੁਨੀਆ ਜੇਹੜਾ ਵਿਸਿਆਂਦਾ ਛੇਦਨ ਏਹ
ਛਾਦਨਹੈ ਮਨਦਾ ਸੁਭਾਉ ਜੇਹੜਾ ਸੂਖਮ ਕਰਣਾ ਏਹ
ਨੀਕਾਹੈ ਅਨਾਜ ਮਾਂਗਉ ਸਤ ਸੀਲਕਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰ
ਣਾ ਤੇ ਸਤ ਬੋਲਣਾ ਵਾ ਆਨ ਕਿਆ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਮੰ
ਗਦਾਹਾਂ ਆਜ ਸਚਾ ਸਿਕਾ ਹੁਕਮ ਜੇਹੜਾ ਗਾਵਣਾਹੈ
ਭੈਕਰੇ ਸੰਜੁਗਤ ਲਿਵ ਲਗਾਇ ਕੇ ਏਹ ਮਾਂਗਉ ਏਕ
ਤਾ ਕਰਣੀ ਜੇਹੜੀ ਜਨਾਮੈਂ ਤੇਤੁਰੀ ਅਵਸਥਾ ਜੇਹੜੀ
ਚੰਗੀਹੈ ਏਹੁ ਮੰਗਦਾਹੋ ਅਰ ਸਰੂਪਕੇ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਣੇ
ਵਾਲੀ ਜੋ ਬੁਧੀਹੈ ਚੰਗੀ ਜਨ ਧੰਨਾਲੇਵੇ ਮੰਗੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮ ੪ ॥
ਜਿਨਾਨੇ ਸ੍ਰੋਸਟ ਸਾਧੂਆਂਕੇ ਚਰਨ ਪਗਾਕਿਆ ਰਪ ਕ
ਰਕੇ ਸੇਵੇਹੈਂ ਵਾ ਸ੍ਰੋਸਟ ਸਾਧੂਜੋ ਚਰਣ ਕਿਆਪੁ ਜੋਹੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਨਾਕੇ ਪਗ ਜਿਨਸੇਵੇ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ਮਿਲਰਹਿਆਹੈ ਕਾਖਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਸਾਥ ਵਾ ਇਕ ਕਖਕਾ ਹੋਇ ਰਹਿ ਆਹੈ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਬਾਰਕ ਤੇਰੇ ਗਤ ਮਿਤ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ੫ ॥ ਕਰਾਂਝਾ ਕਜੀਆਂ ਮੈਂ ਵਾ ਕਰਲਾ ਣ ਮੈਂ ਵਾ ਕਰੰਜੁਏ ਦਾ ਬਨਜੋ ਸੰਸਾਰਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ॥੬ ॥ਤਿਸਮੈਂ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਕੀ ਧਾਰਕੋ ਲੀੜਿਆ ਕਿ ਆ ਲਇਆਹੈ। ਵਾ ਲੀੜਿਆ ਹੈਰਜਾਹੈ ਪਾਖਾਣਵਤ ਜੋ ਮਨਦਾ ਮੂੜ ਸੁਭਾਉ ਸੋ ਹਰਿਆ ਗਇਆ ॥੮ ॥ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਕੇ ਜਸਕੀ ਕੀਰਤ ਕਰ ਵਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਿ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਤਿਸਕੇ ਜਸ ਕੀਰਤੀ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿਕੇ ਜੋ ਸੰਤਹੈਂ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪਿਰਕਾ ਸੰਦੇਸਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀਉ ਵਾ ਪਿਰੀਕਾ ਸੰਦੇਸਰਾ ਕਹਿ ਦੇਈਏ ਕਹਾਹੈ ਸਾਂ ਤ ਦੁਝੀਉ ਸਤ ਬੁਝਾਇ ਦੇਵੇ ॥ ੮ ॥ ਲੁਕ ਸਰਣ ॥ ੯ ॥ ਅਕੋਰ ਭੋਟਾ ਵਾ ਉਕਰਕੇ ਦੇਵਾਂ ਤਨਜੋ ਨਿਰਮਲ ਏਹੁ ਕਿਆਰਾ ਕੀਤਾਹੈ ਮਨਜੋਹੈ ਏਹੁ ਸੰਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬੈਲ ਜੋੜਿਆਹੈ ਹਰਿਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਹਜਲ ਸੰਚਿਆਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਹਰਿਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ਭੂਖਨ ਹੈ ਵਾ ਹਰਿਨਾਂਮਦੀ ਮਣੀਹੈ ਸਤਸੰਗ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਏਕਾਚੋਰੀ ਮਾੜ੍ਹ ਦਰਸਨਦਿਖਾ ਇਦੀਜੈ ਵਡਭਾਗ ਕਰਕੈਗੁਰਪਾਇਆ ਤਿਨਾਨੇਸਾਧ

ਦਾ ਮੈ ਕੁਲੀਕੇ ਇਕਵਚਨ ਦਾ ਭਿਆਨ ਹੋਏ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੈ ਸੰਗ ਮਿਲਾਇਆ ਵਾ ਗੁਰਜੋ ਮੈ ਸਟਹੈ ਤਿਨਾਕਾ ਸ
ਤਸੰਗ ਵਡਭਾਗਾਂ ਕਰਕੈ ਪਾਇਆ ਤਿਨਾਨੇ ਹਰੀ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਰੰਗਿ ਰਟਿਆ ਕਿਆ ਰਤਿਆ
ਵਾ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦੇਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਜੋਹੈ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ
ਰੰਗੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ ਨ ਨਿਮਖ ਮਨਮੈ ਵਸਾਇਆ ॥

੧ ਓ ਜੈਤਸਰੀ ਵਾਰ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸ ਬਿਸਰਤ ਕਿ
ਆ ਵਿਛੜਤ ਤਨ ਭਸਮ ਹੋਇ ਖਿਨ ਗ੍ਰਿਹਮੈ ਬਸਨ
ਨਦੇਵਹੀ ਸੋਈ ਜਿਨਸਿਉ ਹੇਤ ਕਰਿਆ ਸੀ ॥ ੬ ॥
ਮੁਚ ਅਡੰਬਰ ਜੋਹਭ ਕਿਹੁਹੈ ਤਿਸਸਾਥ ਮੁਹਬਤ ਬਾ
ਹਿਰੋਂਭੀਹੈ ਤੇ ਮੰਝ ਅੰਦਰਹੁਭੀ ਨੇਹੁਹੈ ॥੮ ॥ ਰਾਜਰ
ਸ ਭੋਗਕਰ ਭਗਵੰਤੁ ਬਿਸਰੇ ਹੋਰਤਾਂ ਸੁਪਨੇਮੈਂ ਭਖ
ਲਾਂਵਦਾਹੈ ਏਹਜਾਗ੍ਰਤ ਮੈਂ ਭਖਲਾਇਆਂ ਛਿਦ੍ ਦੋਸ
ਲਗਾਇ ਕੇ ਭਾਵੀਜਦ ਆਪਣਾ ਆਪ ਉਦੇ ਕਰਦੀ
ਹੈ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨ ਸੰਤਾਂਦਾ ਸੰਗ ਇਸ ਕਰਹਰਿ ਰਮਣੰ
॥ ੧੦ ॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਕੀ ॥ ਰੋਤਮ ਨਾਰ
ਗਾਮੀ ਸਹਸ ਭਗਹੈ ਉਮਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸੀਸ ਧ੍ਰਣ
ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ ਸਿਰਧਾਰਣ ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ ਸਿਰਧਾਰਣਕੀਤਾ॥

ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇ ਅੱਖਰ ਰਹਿ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ

੧ ਓ ਦੋਤੀ ਮ ੪ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰ
ਭੁਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਂਮਜੋਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੀਏ ਰਖਕ ਸੋ ਪਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਆ ਗੁਰਗਿਆਨ ਹੋਆ ਕਿਆ ਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਹੋ
ਆ ਕਿਆ ਪਰੋਖ ਗਿਆਨ ਹੋਆ ਗੁਰੂਪੂਜ ਪ੍ਰਭੁਕਾ ॥
੫ ॥ ਊਚਸਮਾਂਨਾ ਅਕਾਸ ਵਾ ਜਸਰੂਪੀ ਚੰਦੈਆ ਅ
ਵਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਾਣ ਸਕਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜੀਵਨ ਥਲ
ਨਾ ਜੀਵਦਿਆ ਰਹਿਣਾ ਵਾ ਜੀਵਨਾਂਨੈ ਸੋ ਥਲਨਾ
ਹੀਹੈ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚਦੂਤ ਸਾਥਰਚਿ ਰਹਿਆ ਕੁਸੰਗੀਆਂ
ਕੀ ਸੰਗਤਕੀ ਗੋਸਟ ਕਰਤ ਵਾ ਪੰਚਦੂਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤ
ਸਾਥ ਰਚ ਕਰ ਗੋਸਟ ਕਰ ਰਹਿਆ ਵਾ ਪੰਚ ਦੂਤਾਂ
ਸਾਥ ਰਚ ਰਹਿਆ ਵਾ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ ਤਨਕਰ
ਬਾਣੀਕਰ ਗੋਸਟ ਕਰਦਾਹੈ ॥੧੨ ॥ ਓਇ ਊਹਾਹੀਹੈ
ਧਰੇ ਕਾਮਾਦਿਕ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਉਸੀਤਰਾਹੀ ਧਰੇ ਹੂਏ ਹੈਂ
॥ ੧੩ ॥ ਪਿਤਵਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਦ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ
ਪਿਤਕ੍ਰੋਧ ਵਾਤ ਲੋਭ ਕਫ ਕਾਮ ਏਨਾ ਕੋ ਹਰਿਨਾਮ
ਅਉਖਦਹੈ ਤੇਹੰਕਾਰ ਕਟਣੇਕੋ ਕੁਠਾਰ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥
ਹਾਹਾ ਖਬਰਦਾਰਹੋ ਹੇਮੂੜੇ ॥ ੧੯ ॥ ਮੋਹਹੀਓ ਹਿਰ
ਦਾ ਗਰਬ ਕਰ ਗ੍ਰਸਿਓ ਮੂਰਖ ਹੀਓ ਮਾਹਾਰਾ
ਜਕੀ ਮਾਇਆਨੇ ਡੈਣਕੀ ਨਿਆਂਈਂ ਭਖਣ ਕਰਲੀ
ਆਹੈ ਵਾ ਕੁੰਡੀਕੀ ਨਿਆਈਂ ਮੋਹ ਫਾਕਿਓ ਮਹਾਰਾ
ਜਕੇ ਗਾਥ ਪਦਾਰਥ ਸਿਉ ਲੁਭਾਇ ਰਹਿਓ ਕੈਠੈ ਕੈ
ਸੋ ਸਗਲ ਸਾਧੂ ਜਨਾਕੀ ਸੀਖ ਸੁਣਮਨ ਥਾਰੇ ਸਗ
ਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਜਾਇਗੋ ॥ ੨੦ ॥ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰੇਮਕਰ ਹਰੀਨੇ ਗ੍ਰਹਣਕਰ ਲਿਆ ਹਰੀਕੇ ਪ੍ਰੇਮਮੈਂ ਜੁਭੀਜੇ ਵਾ ਹਰੀਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਆ ਮੈਨੇ ਹਰੀ ਮੇਰੇਰੰ ਗੁ ਵਿਖੇ ਭਿਜ ਰਹਿਆ ਅਨੰਦ ਰੁਪਮੈਂ ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਪਤੀਨ ਪੜੀਆਏ ਤਾਂ ਹਰਖੇ ॥ ੨੫॥ ਆਨਕਿਆਅ ਉਰ ਅਸਥਾਨਮੈਂ ਦੂਸਰਾ ਬੀਓ ਉਤਪਤ ਹੋਯਾਨਹੀ ਤਿਸਕੇ ਸਰ ਕਿਆ ਤੁਲ ਨਹੀ ਲਾਇ ਸਕਦੇ ॥

ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ ॥ਤੀਨਛੰਦੇ ਕਰਮ ਉਪਾਸਨਾ ਗਿਆਨਸਾਡੀਹਸਤਨੀਵਾਸੈਨਾ ਵਾ ਰਾਜਨੀਤੀ ਰਾਂਡੀ ਪੜੀਵਾਇਸੜੀ ਵਾ ਵਿਦਿਆਹਿੰਗ ਵਾ ਖੋਤਾ ਵਾ ਹੰਡੀ

੧ ਓ ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਰਦੇ ਰੋਮ ਅਜਰਾ ਈਲਨੇ ਪਕੜੇ ਹੋਏਹੈ ਈਦਿਲਨੇਹੇਚਕਿਆ ਕੁਛਥੀ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਓੜਕਕੋ ਗਿੜਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇਦਾ ਕਿਆ ਰਖਕ ਹੋਣਾ ਦੂਜਦ ਸਬਦ ਕਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਇਹ ਤਤਬੀਰ ਵਾ ਜਦ ਹੋਵੇਗੀ ਕਠਣਾ ਰਾਤ੍ ਰੋਜ ਦਰ ਅੰਦਰ ਹਵਾ ਇਛਾਕੇ ਗਸਤਮ ਕਿਆ ਫਿਰ ਦਾ ਹਾਂ ਮੈ ਕਰਦਾ ਬਦੀਆਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਗਾਹੇਕਿਆ ਕਦੇ ਭੀ ਨੇਕੀ ਕੀ ਕਾਰ ਨਾ ਕਰਦ ਕਿਆ ਨਹੀ ਕਰੀ ਮੈਨੇ ਮਮਈਂ ਚਨੀ ਕਿਆ ਐਸਾ ਹੋਇਰਹਿਆ ਹੈ ਹਵਾਲ ਵਾ ਮਮ ਈਂ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਹਵਾਲ ਹੋਇ ਗਾ ਬੇਬਾਕ ਬਾਣੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਵਾ ਭੈ ਤੇ ਰਹਿਤ॥੨॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਇ ਇਛ ਵਾ ਤੇਰੇ ਦਾ ਰਸਨ ਕੀ ਸਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਹਰਣਾਮ੍ਰਿਗਾਨ ਜੋਤੀ ਤੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਇਨੇਹੀ ਕਿਆ ਏਹੀ ਮ੍ਰਿਯਾਦਾ ਹੈ ਘਿਅ ਦਾ ਤੇ ਪਟ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਉਤਪਤੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਵਾ ਭਾਂਡਾ ਕੋਈ ਨਿੰਦਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ॥੩॥ ਧੁੜ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੇ ਜੀ ਕਹੁ ਤਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਤੇ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਏਹੀ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਜੋਕਿਛ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਕੇ ਮਾਨੀਐ ਜਿਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਤਿਨਾ ਦੀ ਚਰਨੀ ਚਿਤ ਲਾਈਐ ॥ ੫॥ ਅਗਦ ਨਿਕਾਹੁ ਮਾਸ ਦੀ ਪੁਰੀ ਜੋ ਹੈ ਦੇਹ ਇਸਮੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਕੇ ਆਖਿਆ ਹੈਮਸੋਲਾ ਮਸਲਾ ਵਾ ਇਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਮਾਸ ਹੀ ਮਾਸ ਹੋਜਾਏਗਾ ਪੰਦਰਾਂ ਸੈ ਅਠਤਰੇ ਵਿਚ ਆਵਨਗੇ ਤੇ ਸਤਾਰਾਂ ਸੈ ਸਤਾਨਵੇ ਸੈ ਜਾਨਗੇ।੧੯੭॥ ਮਃ੫॥ ਬਖੋਰਾਇ ਖਾਣਾ ਕਬਜਾ ਨੇ ਕਾਦਰ ਵਲੋਂਦਿਲਕਬਜ ਕਰਿਆ ਵਾ ਕਾਦਰ ਕੀ ਕਬਜਾ ਮਾਇਆਨੇ ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਵਲੀ ਨਿਆਮਤ ਪਿਤਾ ਖਾਨਾਇਘਰ ਚਿਕਾਰੇ ਬਿਦਾਏ ਕਿਆ ਕਰੇਂਗਾ ਜਨਾਉਤੇ ਵਾ ਤੈਨੂੰ ਜਣਾਇਆ ਹੈ ਗੁਨਾਹਿ ਉਸਕੇ ਸਗਲ ਆਢੂ ਕਿਆ ਬਖਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਚੀਜ ਪਦਾਰਥ ਫਿਲ ਹਾਲ ਨਾ ਸੀ ਖਿਨਭੰਗਾਰ ਹੈਂ ॥੫॥ ਦੀਦਨੇ ਨੇਤਰੋਂ ਕਰਕੇ ਜੋਹੜਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇਰਾ ਦੀਦਾਰੁ ਕਰਨਾਹੈ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਕਛ ਨਹੀ ਇਸ
ਕਾ ਮੋਲ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪ ਆਪ
ਜਾਣੈ ਕਰਮ ਆਪਿਕਰੇ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਬਚੁਕੇ ਮੁਕ
ਜਾਇਗੀ ਸਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਪਛੋਤਾਵਾ ਕਰਿਆ ਕੁਛ
ਨਾ ਮਿਲੈਗਾ ਵਾ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਜੋ ਸਾਰੀ ਕਿਆ ਨਰਦ
ਹੈ ਜਬ ਉਕ ਗਈ ਦਾਵਤੇ ਤਾਂ ਪਛੋਤਾਵਾ ਕਰਨੇਕਰ
ਕੇ ਨਾ ਮਿਲੈਗਾਭਗਵੰਤ ਪਾਨਾਂਵਾੜੀ ਗੁਣ ਵਾ ਸਤ
ਸੰਗ ਖਰ ਜੈਸੇ ਸਾਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਦਾ ਰਸੀਆ ਪ੍ਰੀਤ
ਵਾਨ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਸਿਧਾਂਤਕਾ ਤਬ ਫੂਲ ਪਛਾਨੈ ਤਬ
ਬੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੋਂ ਕੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮੁਖ ਥੀ
ੜੀਆਂ ਮੁਖ ਮੈ ਬੀੜੇ ਲਾਇ ਕਰ ਖਾਂਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਮੁਖ
ਪਰ ਬਿੰਦੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਹਰੀਦਾਜੋ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ
ਹੈ ਤੇਰਾ ਸੋ ਏਹੀ ਖਰਚ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥

੧ ਓ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ॥ ਜਬ ਤਬ ਤਲਕ ਬੇਦਕਤੇਬ
ਨੂੰ ਇਫਤਰਾ ਕਿਆਦਿਖਾਲਾਜਾਣਦਾਹੈ ਵਾ ਦਿਖਾਲੇ
ਵਾਸਤੇ ਪੜਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸੀਸਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਟੁਕ ਥੋੜੇ
ਦਮ ਮਾਤਰ ਕਰਾਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਜਉਕਰੋ ਨਾ ਪਰੇਸਾਨੀ
ਮਾਹਿ ਕਿਆ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਮਾਹਿ ਪੜ ਪੜਕੇ ਦਰੋਗ
ਝੂਠਹੀਂ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਹਿਰਦੈ ਰੂਪੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ
ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਲਹੰ ਕਿਆ ਲਖ ਕਰ ਅਲਹ ਜੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਰੀਆਉ ਗੁਸਲ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਥਾ ਨਾ ਕਰਿਆ ਕਰਕੇ ਫਕਰ ਬੈਰਾਗ ਵਾ ਜਿਕਰ ਕਰਕੇ ਦਾਇਮ ਹਮੇਸਾ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਕਿਆਨੇਤਰਬੁਧੀਰੂਪੀ ॥ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ॥ ਦਰਪੇਸ ਅਗੇ ਤੂ ਮੰਨਿਆ ~~ਵਾ ਜਿਕਰ ਕਰਕੇ ਦਾਇਮ ਹਮੇਸਾਂ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਕਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਬੁਧੀ ਰੂਪੀ~~ ਵਾ ਦਰ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਪੇਸ ਅਗੇ ਭੀ ਤੂ ਮੰਨਿਆਹੈ ਕੁਜਾ ਕਹਾਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਕਹਾਂ ਗਇਆ ਸੀ ਤੇ ਕਹਾਂ ਜਾਏ ਗਾ ਅਸਪਤਿ ਸੁਰਜ ਇੰਦ੍ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਾ ਸੰਭੂ ਮਨ ॥

੧ ੴ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਭਾਂਡਾ ਨਾਂਮ ਜਲਕਰ ਧੋਵੈ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਦੁਧ ਵੈਸ ਸੁਭ ਵਾਸਨਾ ਜੋਹੜੀਆਂ ਧਾਰਨੀਆਂਹੈ ਏਹ ਧੁਪ ਦੇਵੋ ਮਨ ਚਿਤ ਨੂੰ ਵਸ ਕਰਨਾ ਇਹ ਦੀਵਾ ਹਾਥ ਕਰਹੁ ਮਨ ਦਾ ਜਿਤਣਾ ਏਹੁ ਸੰਪਦ ਕਿਆ ਡੋਥਾ ਹੈ ਕਹੇ ਹੋਏ ਕ ਹਿਣਾ ਨੂੰ ਜੋਹੜੇ ਪਿਛੇ ਕਹਿੰਦੇ ਭਏ ਸੋ ਗਏ ਤੇ ਜੋਹ ੜੇ ਹੁਣ ਕਹਹਿ ਸੋ ਜਾਂਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮ ਨੂੰਆ ਅੰਤਰ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਿਰ ਜਾਵੈ॥੩॥ਸਿੰਮਲ ਰੁਖ ਮਏ ਸਰੀਰ ਹੈ ਮੈਜਨ ਤੋਤੇ ਤਿਸਕੇ ਭਖਕੇ ਵਿਖੈ ਦੇ ਖਕੈ ਕੁਲੀਨ ਤੇ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤਨਮੈ ਹੰਨ ਅੰਧਲੈ ਭਾਰ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਪਾਪਾਂ ਰੂਪੀ ਵਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਡੂਗ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤ ਜਮਕੀ ਵਾਟ ਵਾ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿਕ
ਜੋ ਡੂਗਰ ਹੈ ਅਖੀ ਲੋੜੀਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪੁੰਨਾ ਰੂਪੀ
ਵਾ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਅਖੀਆਂ ॥ ੪ ॥ ਵਹੇਲਾ ਸੁਗਮ ਦਾ ਸੀਗਮ
ਵਾ ਹੇਲਾ ਜੋ ਕਠਨ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜਿਤੁਲੰਘਹਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਸਾਜਨ ਪਾਸੋਂ ਚਲ ਆਏ ਹੈਂ ਜੀਵ ਗੁਰਬਚਨੀ ਕਰ
ਰੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇਆ ਸਹਕੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਕੇ ॥ ੫ ॥
ਦਰਦੇ ਦਰਵਾਣੀ ਜੇਹੜੇ ਰੋਏ ਹੈਂ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਮੂਲ
ਪੁਛ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾ ਮੂਲ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਪੁਛ ਤਿਸ ਨੂੰ
॥ ੬ ॥ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣੇ ਈਸਰ ਦੀ ਜਗਾ ਨੂੰ ਅਗੇ
ਪਾਇਸੀ ਮਾਣਸ ਲੋਕ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ਤਿਹੁ
ਲੋਕਾਂ ਮੈ ਸੁਨਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ॥੭॥ ਤੇਰਾ ਸ
ਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਇਕੈ ਜੇਕੋ ਲਏ ਵਕਾ
ਇ ਕਿਆ ਵਿਚਾਂਦੇ ਨੂੰ ॥ ੮ ॥ ਵਜਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਿੰਙੀ
ਵਾਜੈ ਕਿਆ ਸਜਾਤੀ ਪੂਤੈ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਗੈ ॥੯॥ ਕਉਣ
ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਕਿਆ ਪਾਸੋ ॥ ਮਃ ੪॥ ਸਭ ਨਾਮਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਜੋ ਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਤ ਮੈ ਰਸਕਰ
ਕੇ ਰਸਕੇ ਕਿਆ ਰਸਕ ਹੋਏ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਤ੍ਰਿਸ ਕਰਕੇ ॥ ੨ ॥ ਦਲਥਾ ਦਲ ਜੋ ਅਘਾਂ ਦਾ ਵਾ
ਦਲਿ ਦਿਤਾ ਅਘਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਸਮਘਾ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਮੈ
ਸਮਾਏ ਵਾ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਕਲਘਾ ਕਲੰ
ਕਾਂ ਕਰਕੇ ਵਾ ਕਲਜੁਗ ਆਦਿਕ ਅਘਾਂ ਕਰਕੇ ਵਾ

ਸਮੇਂ ਦੁਖ ਦਾ ਸੋਅਕੇ ਚੁਕੇ ਮਨ ਵਿਸਮਾਦ ਅਤੇ ਯਾਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਲਘਾ ਕਾਲਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ਹਥ ਫਲ ਲਗਾ ਵਾ
ਅਘਾਂ ਦਾ ਫਲ ਤਾਨ ਤੁਮਘਾ ਤੁਮਾਰਾ ਜਨ ਹਰਿਰੰਗ
ਵਿਚੋਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਜੀਠਾ ਰੰਗ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ
ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਰੰਗ ਸਹਿਲੰਗ ਇਕੜ ਪੰਛਚਿਕੜ
ਵਾ ਪਿੰਗਲਾ ਹੈ ਹਰੀ ਦੀਨਦਿਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਦੀਨਾ
ਕੋ ਸਤਸੰਗਤ ਦੇ ਸੰਗ ਮੇਲਹੁ ਜਿਸਕੋ ਧੁਰੋਂਹੀਲਿਲਾ
ਰ ਕੀ ਲਿਖਤ ਮੈ ਲਿਖ ਪਾਇਆ ਤੇਸਤਸੰਗਤਪਾਏ
ਵਾ ਹਰ ਧਿਆਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਾਂ ਮਨ ਕਰਕੇ ਧਿਆ
ਇਆ ਤਿਨਾ ਦੁਆਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਵਾਕ ਕਹੀਏ ਉਨਾਂ
ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਹਰਿ ਧਨ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ
ਵਤ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀਦੀ ਹਰਿਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਸਟੀ ਸਾ ਸਤਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾਕਰਨੀ ਸਫਲਹੈ ॥੧੨
॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਜੋਹੈਸੋਈ ਧਰਹੈਮੇਰੀ ਤਿਹਾਂਕਾਲਾਂ
ਮੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬਕਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਸੇਰ ਜਲ(ਵਾ) ਕਰਾਂ
ਈ ਹੈ ਏਹ ਸਫਲਤਾ ਹੈ॥ਮਃ੫॥ ਭੁਖ ਧਾਰਕੇਨਾਨਾ
ਰੂਪੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਦਿਖਾਈ ॥ ੪ ॥ ਆਸਾ ਕਰਕੈ ਪਿਆ
ਸੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਥਿਰ ਕਉ ਲੋੜਦੀ ਸੀ ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਗ
ਟਿਆ ਸੂਰਜਵਤ ਜਿਸਦਾ ਹੈ ਉਜਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਪੀਉ
ਮਧਰੋ ਧਨਨੇ ਮਦਵੰਤਾ ਮਦਕੇ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਵਾ ਮਨ
ਕੇ ਤਾਈ ਮਤਵੰਤਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋਇਕੇਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਿਲਹੁਤਾਂਸਭਾਗੇ ਹੋਈਏ॥੭॥ਕੂੜੇ ਮੂਰਖਕੀ ਹਾਠੀਸਾ
ਹਠਤਾਈ ਹੈ ਵਾ ਮੂਰਖ ਕੀਆਂ ਗਪਾਂਹੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੈ ਵਾ ਇਛਾ॥੧੨॥ਸੂਖ
ਮਹਿਲ ਇਹ ਸਰੂਪ ਜਾ ਆਪਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ਹੈ ਗਿ
ਆਨ ਵੈਰਾਗ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਤਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਸੋਗ
ਹਰਖ ਨਹੀ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਤ ਨਾਮਕੀ ਵਰਖਾ ਹੋਇ ਰਹੀ
ਹੈ ਤਹਾਂ ॥ ੧੩ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਚਿਤਾਰੇ
ਕਿਆ ਚਿਤ ਕਰਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਖਰਨ ਕਿਆ ਲੈਜਾਣਾ
ਵਾ ਖਾਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ॥੧੫॥ਅਨਕ ਜੋਨ ਮੈ ਭ੍ਰਮ ਕਰਕੇ
ਭਰਮਾਏ ਹੋਏ ਭ੍ਰਮ ਹਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪੇਖਦਾ ਚਾਖਦਾ
ਅੰਧਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇਸਰ ਵਲੋਂ ਵਾ ਪੇਖਦਾ ਹੈ ਚਖੁ
ਆਂ ਕਰਕੇ ਤੇ ਪ੍ਰੇਸਰ ਕੀ ਤਰਫ ਨਹੀ ਵੇਖਦਾ ਵਾ
ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਰੰਗਾਂ ਕੋ ਤੇ ਏਧਰੋਂ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਰ
ਹਿਆਹੈਤੇ ਚਖਦਾਹੈ ਸੰਸਾਰਰਸਾਂਕੋਤੇਹਰੀਰਸਤੇਗੁੰਗਾ
ਹੋਇਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਸ ਜਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਮ
ਕਿਆ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਵਾ ਤਿਸ ਜਨ ਕੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਭਗਤੀ ਵਾ ਮੋਖ॥੨੫
॥ਪੂਰਾ ਕਿਆ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏ ਹੇਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਜੋ ਪੂਰ
ਥਲਾ ਸੰਚਿਤ ਕਰਮ ਹੈ ਵਾ ਹੇਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਨਿਰ
ਵਿਘਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਵਾ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭ
ਸਾਥ ਮੇਲਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਦੀਨ ਧਰਮ ਕੇ ਤੈਸੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਉ ਜਿਨਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭੀ
ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ॥ ੩੨ ॥ ਜਨਾਂ ਕੀ ਭੂਖਦਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
ਹੀ ਅਹਾਰ ਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਮਹਾਂ ਮੋਹਣੀ ਨੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ
ਪੰਗਤੀ ਪਿਆਰੇ ਲਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋੜਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕਸਾਈ ਦੂਤ
ਵਾ ਪ੍ਰੇਮਦਾ ਵਿਛੋਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਇਸਕਰਕੇ
ਕਸ ਆਈਹੈ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤਹੋ ਰਹੈਹੈਨਤਿਸਨੇਦਇਆ
ਜੋਨਹੀਪਾਈਮਾਇਆਨੈ ਵਾ ਨਿਰਦੈਜੰਤਹੈਨ ਦੂਤ ਤਿ
ਨਾਂ ਵਿਚਦਯਾਨਹੀਪਾਈਭਗਵੰਤ ਨੇ ਅਨਕਜਨਮਥੀ
ਤੇ ਅਨਦ੍ਰੈਤ ਮੈਭਰਮਾਈ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜੋ ਦੂਤਹੈ
ਵਾ ਮਾਇਆ ਕਰਕੇ ਮਾਈ ਘਰ ਜੋ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤਿਸਮੈ ਵ
ਸਨ ਨ ਦੇਵੈਂ ਦੁਸਤਰ ਜੋ ਜਨ ਹੈਨ ਕਿਆਦੂਤ ॥੪੨
॥ ਕੇਸਾਕਾ ਬੀਜਨਾ ਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਚਉਤਰਫ ਚੁਲਾ
ਵੋ ਵਾ ਕੇਸਾਂ ਕਾ ਚਉਰ ਕਰਕੇ ਸੰਤਜਨਾਂਕੇਉਪਰ ਬੀ
ਕਹੀਏ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੈ ਚੁਲਾਵਉ ਸੀਸ ਨਿਹਰਾਵਉ
ਚਰਨਾਂ ਕੇ ਤਲੇ ॥ ੪੫ ॥ ਨਹਿਜਰੀਆ ਜੜਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਨਹੀ ॥੪੬॥ ਜਉਕ੍ਰਿਪਾ ਮੈ ਭਗਵੰਤ ਆਇਆ
ਤਉਮੈ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਜਉ ਮੈ ਸਰਣੀ ਆਇਆ
ਤਉ ਮੈ ਭਰੋਸੈ ਆਇਆ ਵਾ ਜਉਮੈ ਸਰਨੀਆਇਆ
ਤਉਮੈ ਕਿਰਪਾ ਮੈ ਆਇਆ ਤਉਮੈ ਭਰੋਸੇ ਮੈ ਆਇ
ਆ ਖਜੀਨਾ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਹਿਚਦਾ ਹੈ ॥੪੮॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ
ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੈ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਤੂ ਭਗਤਨਕਾ ਪਿਆਰਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ੫੨ ॥ ਸਮਾਲ ਕਰਕੇ ਸਰਬ ਸਾਰ ਸੁਖ ਦੀ ਤੇ ਆਪ ਕਰੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ ॥ ੫੪ ॥ ਮਾਝ ਕਿਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰ ਹੁਕਮ ਤੇਰਾ ਸਚੀ ਪਤਿਸਾਹੀ ਸਤਸੰਗ ॥ ੫੭ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮਤਾ ਹੋਇਆ ਮਰਨਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨਾਕੋ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਸੰਤ ਬੋਲ ਨਹੀ ਜਾਨਦੇ ਵਾ ਸੋ ਪੁਰਸ਼ਹੀ ਬੋਲ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਏ ਤੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਈਐ ਬਧਕ ਕਿਆ ਹਿੰਸਕ ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ਰਤੇ ਅਨਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤ ੜਾ ਤਾ ਮਰ ਕਰਕੈ ਖਾਕ ਮੈਂ ਰਲਜਾਈਦਾ ਹੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਰਮ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਇ ਨਾਲ ਹੈ ਚਿਤ੍ ਗੁ ਪਤ॥੩॥ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਮਨ ਮੰਨਿਆਂ ਤਾਂ ਲਾਲ ਮੈਂ ਰਤਾ ਤੂੰ ਵਸਦਾ ਹੈਂ ਮਨ ਮਾ ਹਿ ਜੋ ਸਹਜੇ ਆਤਮ ਰਸ ਮੈ ਰਸੇ। ਮੂੜਖ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਕਰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਤਨਾ ਹੀ ਪਰ ਨਹੀ ਮੰ ਨਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦ੍ਵਾਰੇ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਆਤਮ ਰੰਗਮੈ ਰੰਗਿਆਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਆਗਿਆ ਕਰ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਕਮਾਈਐ ਤਾਂ ਮੇਲ ਮੈ ਮੇਲ ਲੈਨਾ ਹਾਂ ਦਰਬੀਨਾਈਐ ਕਿਆ ਚੁਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਹੁ ਜੋ ਘਰ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹੈ ਅਉ ਥਹੁੜੇ ਤਾਕ ਕਿਆਵਿਚਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸਕਰਮਹਲ ਨਹੀਂ ਪਾਈਐ ਸਰੂਪ॥੫॥ਜਹਿਹੁ ਨਾਹੀ ਤਹਿ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜਿਆ ਹੈ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਸਭ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੇ ਕਿਆ ਉ ਬਰਦਾਹੈ ਸਾਚਾਮਨ ਵਸਾਏ ਸਚਾ ਪੁਰਖ ਮਨ ਮੈਵਸਾਂ ਉਦਾ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਮਨ ਮੈ ਵਸਾਏ ਸੋ ਸਚਾ ਹੈ ਸਚਾ ਤੀ ਰਥ ਕਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਸਤ ਸਰ ਜੋ ਹੈ ਸਤਆਦੀਗੁਣ ਤਿਤੁ ਕਿਆ ਜਿਸ ਮੈ ਨਾਵਣੇ ਕਰ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਆ ਪਣਾਆਪਬੁਝਾਇਦੇਂਦਾਹੈ ਸਚਾ ਸਬਦਸਚਾਹੈ ਨਿਰਮ ਲ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਗ੍ਰਹਨ ਕੀ ਤਾ ਹੈ ਓਹ ਸਚਾ ਹੈ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਏਮਨਤੇ ਹੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਸੁਭਾਇਰਾ ਭਾਈ ਜਨ ਸਚੇ ਸਬਦ ਲਗੰਨਿ ਪਲਰਨ ਪਲਿਓਂਵਾ ਖਾਲੀ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਤਿਆਗਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾ ਗਾ ਸੰਦੀ ਵਾਗੜੇ ਹਰਖਰੇ ਦੁਕੰਨ।ਜੇ ਜਮ ਹੋਵੇ ਪਾਹਿ ਰੂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤਾਹਿ ਮਿਲੰਨਿ। ਝਖੜ ਪਉਣ ਸੋ ਲੋਭ ਝਾ ਗੀ ਕਿਆ ਲੰਘ ਕਰਕੈ ਮੀਹੁ ਵਸੈ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕੀ ਵ ਰਖਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਸਮੁੰਦਸਹਿਤ ਗਰਲਤਾ ਦੇ ਹੋਵੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਿਨੋ ਬੁਲਾਈ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਵਾਲਾ ਆਪਕੋ ਕਹਾ ਵਾਂ ਪਾਲਾ ਪਾਪ ਕਕਰ ਕਠੋਰਤਾ ਤੇ ਵਰਫਜੜਤਾ॥ ਮਃਪ॥ਖੋਜਹਿ ਬਹੁਤ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜ ਗਣਤੀ ਰਹਿਤਜੋ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸਕੇ ਤਾਂਈ॥ਮਃ੧॥ਕੁਚਜੀ ਜਿਨੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਖੀ ਸਹੁਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬਾਂ ਕੀ ਛਾਇਆ ਵਤ ਸੁਖੀ ਹੈਂ ਵਾ ਅੰਬਾਂ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸੰਤਾਂ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੈਂ ਅੰਬਰ ਕੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ਅੰਬਰ ਸਿਰ ਕੇਸ ਕੂੰਜਾਂ ਕੁਰਲੀਆਂ ਕਿ ਚਲੇ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਏ ਚਿਟੇ ਕੇਸ ਆਏ ਵਾ ਬਗ ਭੀ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਅੰਬਰ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਕੂੰਜਾਂ ਵਾਸਨਾ ਕੁਰਲਾਂਵਦੀਆਂ ਹੈਂ ਅਜੇ ਭੀ॥ਸੁਰਜੀ॥ਭਾਣੇ ਥਲ ਸਿਰ ਹੰਕਾਰੀ ਮੈਂ ਪਰੇਮ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਦੇ ਰਸ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਵਹੈ ਹਿਰਦੇ ਅਕਾਸ ਮੈ ਕਮਲਦੈਵੀਗੁਣਫੁਲੈ ਭਾਣੈਸੋਸਹੁਰੰਗਲਾ ਕਿਆਰੰਗ ਦੇਣੇਵਾਲਾਹੈ ਕਿਨਾਂਨੋ ਜੇਹੜੇ ਗੁਣ ਤਾਸ ਕੀ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਰਤਾਹੈ ॥ਛੰਤ ਮਃ੧ ॥ ਪਿਰਕਾ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਉ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਛਾਇਆ ਮੈਨੂੰ ਹਰਿ ਵਰ ਭਾਵੈ ਤਿਸਕੀ ਇਛਾ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਲਗਨ ਕਿਆ ਲਿਵਲਾਗੀ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮਾ ਕਰਕੇ ਹੋਆ ਮੇਲਾ ਥਾਨ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਕਰਕੈ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹੋਈ ॥੪॥ ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਡੰਬਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀਐ ਸੁਣਾਏ ਕਹੇ ਦਿਖਾਏ ਬਿਨਾ ਦਾਣ ਅਣ ਮੰਗਿਆਦੇਵੈ ਵਾ ਸੁਣਨੇ ਤੇ ਕਹਿ ਤੇ ਦੇਖਣੇ ਤੇ ਬਿਨਾਹੈ ਵਾ ਸੁਣੇ ਕਿਆਸੁਣੀਦਾ ਹੈ ਜੋਦੇ ਖਣਕਹਿਣਤੇਬਿਨਾਹੈ॥੫॥ਆਇਆਗਿਆਨ ਤੇ ਗਯਾ ਅਗਿਆਨ ਤਾ ਕੀ ਨਾ ਆਇਓ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਉਂ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦਾ ਜਾਂਦਾਵਾਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਵੈ ਤ ਕਿਉਂ ਜਾਤਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਿਨ ਸਚਾ ਪਿੰਡ ਸਵਾਰਿਆ ਸਤਸੰਗ ਵਾ ਜਿਨ ਸਚੇ ਪਿੰਡਦਾਸਵਾਰਣਾ ਕਰਿਆਹੈ ਸਮਝੈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅੰਤਰ ਦੀ ਬਾਤ ਤੇ ਸੂਝੈ ਕਿਆ ਬਾਹਿਰਦੀ ਕਿਰਿਆ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪ ਜਣਾਵੈ ਤਾਂ ਜਾਣੀਐ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਸੂਝੈ ਕਿਆ ਗੁਰਸਬਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਚੁਨਾਮ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾਜਨ ਮਨ ਸੰਗੇ ਸਚੁ ਮਾਹੀ ਰਾਤੇ ਵਾ ਸਾਜਨ ਤਨ ਕਰਕੇ ਸਚ ਮਾਹੀ ਰਾਤੇ ਵਾ ਸਾਜਨ ਤਨਕਰਕੇ ਸਚਮਾਹੀ ਰਾਤੇ ਮਨਕਰ ਭੀ ਸਚਮਾਹੀ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਜੋਹੈਂ ਸੋ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ਨਿਮੇ ਝੂਣੇ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਊਣੇ ਹੈਂ। ਸ੍ਵਣਾ ਕਰਕੇ ਊਣੇਹੈਂ । ਝੂਣੇ ਝੂਰਦੇ ਹੈਨ ਹਿਰਦੇ ਕਰਕੇ ॥ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਕੇ ਵੀਚਾਰ ਤੇ ਉਪਜਣਾ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾਹੈ ਨਾਮ ਰਾਮ ਦਾ ॥੨॥ ਕੋਟ ਮੰਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆਂ ਹਰੀ ਜੋ ਸਚ ਹੈ ਸੋਈ ਤਿਸਦੇ ਨਾਮ ਮਨ ਕਰਕ ॥੩॥ ਫਿਰ ਭਵਜਲ ਤਰਣ ਨ ਹੋਈ ਓਨਾਂ ਕੋ ਫੇਰ ਭਵਜਲ ਕਾ ਤਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਵਾ ਫੇਰ ਜੂਨਾਂ ਕਰ ਤਰਣਾ ਨਹੀਂ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਕਰ ਹੀ ਤਰਣਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂ ਜਾਂ ਸਚੁ ਨੂੰ ਪਛਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏ॥੪॥ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏਓਹ ਮਹਿਲੀ ਸਾਰੇ ਮਹਿ ਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾਹੈ। ਵਾ ਗੁਰਾਂਦੀ ਮਤਿਕਰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਾਏ ਤਾ ਮਹਿਲੀ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾਹੈ ॥ਈ॥ ਜੋਹੜੀ ਗੁਰਾਂਨੇ ਸਬਦ ਕਰਕੈ ਸਵਾਰੀ ਸੋ ਮੇਲ ਲਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਸਾਥ ॥੭॥ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭ ਜੋ ਹੈ ਏਕੋ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥ ਮ:੪॥ ਕੂੜਲਈ ਕੂੜ ਨੇ ਮਾਰ ਲਈ ਵਾ ਕੂੜ ਵਾਸਤੇ ॥੨॥ ਦੂਜੀ ਲਾਂਵ ਚਲਾਈ ਵਰਨਨ ਕਰੀ ਮਨ ਦਹਦਿਸ ਚਲ ਚਲ ਭਰਮਿਆਂ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਭੁਲਾਇਆ ਮਨੁਖਾਂ ਦਾ ਮਨਭਰਮਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਦਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਖੇਚੰਚਲਹੋਯਾ ਭੰਭੀਰੀਕੀ ਨਿਆਈਂ ਭਰਮਾਇਆ॥ਪ॥ਮਨਨੂੰ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂਰੂਪੀਭੁਖਮੈਂਲਗਾਇਆ ॥ਈ॥ ਸਜੁਤੀਆਂ ਸਾਈਂ ਜੋੜੀਆ ॥ਮ:੫॥ ਬਿਸਮ ਹੀ ਜਿਸਦਾ ਪੇਖਣਾ ਹੈ ਤੇ ਬਿਸਮਹੀ ਸੁਣਨਾਹੈਜਿਸਕਾ ਸੋ ਅਸਚਰਜ ਰੂਪ ਨਦਰੀ ਆਇਆਹੈ॥੩॥ਜੀਆਂ ਕੋ ਤਦ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਂਦੀਹੈ। ਸੋਈਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਿਆ ਗਿਆਤ ਪੂਰਬਕ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਹਉ ਬਲਜਾਈ ਹੋ ਲਖ ਰੂਪ ਤੈਨੂੰ ਲਖਕਰ ਲਖਾਂਵਾਰੀ ॥ ੭॥ਛਾਇਆ ਕਿ ਸਾਂਤੀ ਮੇਰਾ ਘਰ ਬਨਿਆ ਸਰੀਰ ਸੋਭਨੀਕ ਹੋਯਾ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਬਨ ਪ੍ਰੇਮਕਰ ਸੰਜੁਗਤ ਚਿਰਦਾ ਏਹੁ ਤਾਲ ਬਨਿਆਂ ॥੮॥ ਸਮੁੰਦ ਵਤ ਛੋ ਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਕ ਮੰਸਾਰ ਸਾਗਰਹੈ ਸਹਿਤ ਗਰਲਤਾ ਦੇ ਸੋ ਤਰਿ
ਆ ਮਾਨ ਮੋਹਤੇ ਮਦ ਸਗਲ ਏਹ ਸਮਿਰੀ ਬਿਆਪ
ਰਹੀਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੈ ਨਿਵਾਰੋ। ਵਾ ਬੁਧੀ ਏਨਾਂ ਮੈਂ
ਬਿਆਪ ਰਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੈ ਬਿਆਪੀ॥੧੦॥ ਧਰਤ
ਸੁਹਾਵੀ ਖਿਮਾ ਤਾਲ ਸੁਹਾਵਾ ਰਿਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਿਚ ਨਾਮ
ਰੂਪੀ ਜਲ ॥ ੧੧ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਘਟਾਂ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸੀ
ਹੋਇਕੇ ਵਸ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਵਾ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਘਟਾਂ ਮੈਂ
ਵਾਸੀ ਹੈ ਤੇ ਨਿਵਾਸੀ ਨਿਰਵਾਸੀਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੋ
ਭਗਵੰਤਹੈ ਤਿਸਕੇ ਪਗਾਕੀ ਛਾਰਹਾਂ ਵਾ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਕੀ ਛਾਰਮੈਂ ਪਗਾਕਿਆ ਰਪ ਰਹੇਹਾਂ ਵਾ ਚਰਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਹੈਂ ਤਿਸਕੇ ਪਗ ਕਮ਼ਲ ਕੀ ਛਾਰਹਾਂ ਸਭ ਅਧੂਵ
ਕਿਆ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਮਿਥਿਆ ਜਾਣੇ॥

੧ ੴ ਵਾਰ ਮਃ ੪ ॥ ਫਿਰ ਲਗਾ ਜਾਇ ਕਹੀਏ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਵਿਛੋੜਾ ਲਗਾ ॥੨॥ ਭਿਤ ਕਿਆ
ਚੋਰਾ ॥੪॥ ਇਕਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਬੁਝਾਇਆਹੈ ਗੁਰਾਂਦੁਵਾ
ਰੇ ਹਰੀਨੇ ਗਿਆਨ ॥੬ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਹੁਕਮ ਥੋਂ ਭਜ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਭੇਰੜੇ ਭਾਵੈ ਜੀਵ ਜੇਹੜਾ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗਣਾ
ਹੈ ਕੈਮਰਉ ਕਿਆ ਧੁਣੀ ਆਦਿਕਾਂ ਮੈਂ ਤਪ ਕਰਕੈ
ਮਰੈ ॥੭॥ ਜਿਨ ਕਰਤੇ ਕਾਰਣ ਕੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੇ ॥੮॥ ਪਰੰਤਰ ਨਿਰਨਾ ਵਾ ਰਿਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਅੰਤਰਾ ਤੁਰਦਾ ਜਲਕਾ ਭਾਗ ਜਲ ਮੈਂ ਮਿਲ
ਗਇਆ ਉਡਤਾ ਪਵਨਕਾ ਤਤ ਪਵਨਮੈਂ ਮਿਲ ਗਇ
ਆ ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਅਗਨੀ ਦਾ ਭਾਗੁ ਅਗਨੀਮੈਂ ਮਿਲ
ਗਇਆ ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਭਾਗ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਮੈਂ ਮਿਲ ਗਇਆ ਵਾ ਤੁਰਦਾ ਕਰਮਾਂਦੇ ਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਉਡਤਾ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਕਰਨੇਵਾਲਾ ਜੀਵਤੇ ਗਿਆਨ
ਵਾਨ ਮੂਆ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਪੰਜਵੀਂ ਭੂਮਕਾ ਵਾਲਾ ਵਾ
ਤੁਰਦਾ ਕਰਮਕਾਂਡ ਉਡਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਕਰਨੇਵਾਲਾ
ਜੀਵਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਮੂਆ ਗਿਆਨ ਵਾਨ॥੯॥ਕਾਜਲ
ਸਮਾਧੀ ਲਾਉਣੀ ਫੂਲ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਇਕਰਕੇ ਗੁਣਾ
ਕਾ ਗਾਉਣਾ ਰਸ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮਹੈ ਦਿਖਾਲੇ ਮਾਤ੍ਰ ਏਹ ਤੰਬੋ
ਲਹੈ॥੧੦॥ਵੇਲ ਕਿਨਾਰਾ ਵਾ ਬੇਲ ਵਾ ਵੇਲ ਵਰਾਹੁ
ਵਰਾਹਿ ਰੂਪ ਵਾ ਵਰਾਹੁ ਕਹੀਏ ਪਰਬਤ ਵਾ ਕੁੰਕ
ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ਭੂਖਨਹੈਂ ਸੋ ਰਤਨਾ ਤੇ ਮੋਤੀਆਂ
ਨਾਲ ਜੜੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂਦੀ ਜਰ ਕਿਆ ਮਾਇਆ
ਫੈਰੀ ਹੈ ਜੋ ਬੁਢੇ ਕਹੀਏ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋਏ ਕੇ ਮਰਨ ਵਾ
ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਦਤ ਤਨ ਸੋਹਣੇ ਨੇਤ੍ਰ ਰਤਨ ਨਾਲਜੜੇ
ਹੋਏ ਹੈਨ ਜੋ ਓਹ ਬੁਢੇ ਹੋਇਕਰ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ
ਤਾਈਂ ਜਰਾ ਜੋ ਬੁਢੇਪਾ ਨੇਤ੍ਰਾਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਦਾ ਫੈਰੀ
ਹੈ ਫਿਰ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਜੁਨੀਆਂ ਦਾ
ਵਾ ਫੀਲ ਆਦਿਕ ਜੁਨਾਂਮੈਂ ਨਹੀਂਪੈਂਦਾ॥੧੧॥ ਨੀਵਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਲ ਹਿਰਦਾ ਤਿਸਵਿਖੇ ਪਾਪਾਂਰੂਪੀ ਪਰਾਲੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂਤੇ ਪਹਿਲੇ ਆਤਮ ਵਸਤੂ ਜਾਣਲੈ ਪਿਛੇ ਫੇਰ ਬੁਧੀ ਰੂਪੀ ਹਥ ਨਾ ਅਪੜੇਗਾ॥੧੨॥ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਜੀਵ ਜੋਹੈਂ ਸੋ ਮਾਲਕਾ ਬਦਰਾਹੈ ਸੋਧਰਮ ਰਾਜਕੀ ਸਭਾਮੈਂ ਆਣ ਧਰਿਆ॥੧੩॥ਰਾਤੀ ਕਾਲੀਆ ਕੁਸੰਗੀ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲਕਰ ਸੁਪੇਦ ਜੋਸੰਤਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦਾ ਸੋਈਵੈਨ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਜੋ ਸਤਸੰਗਹੈ ਤਪੈ ਘਣਾ ਤੇਜ ਸੰਜੁਗਤਹੈ ਤਿਥੇ ਕਾਲੇ ਮਨੁਖਾਂਦੇ ਕਾਲੇਹੀ ਵੈਨ ਰਹਿੰ ਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਰਾਤੀ ਕਾਲੀਆਂ ਕਲਜੁਗਦੀ ਕਿਰਿਆ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਜੋਹੜੇ ਮਹਾਤਮਾ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦੇ ਸੁਪੇਦਹੀ ਵੈਨ ਹੈ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ਜੋ ਤਿੰਨੇ ਜੁਗ ਏਨਾ ਵਿਖੇ ਕਾ ਲਿਆਂਦੇ ਕਾਲੇ ਦੋ ਦੀਵੇ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚੌਦਾਂ ਹਟ ਚੌਦਾਂਲੋਕ ਦੋਦੀਵੇ ਗਿਆਨਵੈਰਾਗ ਚੌਦਾਂਹਟ ਇੰਦ੍ਰੀਹੀ ਵੈਨਹੈਨ ਬੋਣ ਆਦਿਕਾਂ ਤੇ ਨਹੁਖ ਤੇ ਜਿਜਾਤੀ॥੧੪॥

ਚਿਰਾਂਬੇਮੁਖਾਂਤੇ ਜਾਰਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਸੇਵਣੇ ਵਾਲਾ ਤੇ ਚੰਡੀਆਂ ਪਾਮਰ ਜੋ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਲੋਂ ਤੇ ਕੁਟਣੀਆਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਲੋਂ ਵਿਛੋੜਕੇ ਸੰਸਾਰਮੈਂ ਮਿ ਲਾਉਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਵੇਦੀਨਾ ਕਿਆ ਬਿਧਰਮੀਆਂ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਖਹੁਲੀਐ ਘਸਕੇ ਲਾਈਐ ਨਾਨਕ ਕੂੜੇ ਕਤੀਐ ਕਿਆ ਜੋਕਹਿੰਦਾਹੈ ਮੈਂ ਕਰਮਕਾਂਡ ਕਰ ਲ ਇਆਹੈ ਕੂੜਾ ਤਲੀਐ ਤਾਣ ਜੋਹੜਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਕਰਲਈ ਏਹ ਭੀ ਕੂੜਾ ਹੈ ਕੂੜਾ ਕਪੜ ਕਛੀਐ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣ ਮਾਣ ਓਨਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਨਣਾ ਕੂੜਾ ਹੈ ਵਾ ਸ੍ਰਵਨ ਮਨਨ ਨਿਧਿਆਸਨ ਸਖਿਆਤ ਕਾਰ ਏਭੀ ਕੂੜਾਹੈ॥੧ ਪਾ॥ਏਸੇਹੈਂ ਗੁਰਮੁਖ ਅਨਹਦ ਸਬਦਕੋ ਵ ਜਾਉਂਦੇਹੈਂ ਜੋਤੀ ਤੇਰੇਮੈਂ ਜੋਤ ਧਾਰੀਹੈ॥੧੮॥ਸਭਘਰੇ ਵਿਚਹੀ ਜਾਚਨਾ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਇ ਗਈਆਂ॥੧੯॥ਜੇਹੜਾ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਸੋ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈਂ ਜੋ ਮਿਲਿਆਹੈ ਮਿਲਿਆਕਹੀ ਏ ਸੋਇ ਵਾ ਮਿਲੇ ਜੋ ਹੈਂਨ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਤਿਨਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਮਿਲਿਆਹੈ ।ਸੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਦਾ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੈ। ਮਿਲਿਆਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸੰਤ ਤਿਸਕੇ ਸਾਥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਏ ਸੋਇ ॥

੧ ੴ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂਕੀ ॥ ਹੇ ਅਉਤਰੇ ਵਾ ਅਵਤਰੁ ਕਹੀਏ ਦੁਸਤਰ ਵਾ ਮਨੁਖ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਮਰਜਾਣੇ ਵਾਲੇ ਕਰਮਾਂਕੋ ਕਿਆ ਕਰਦੇਹੋ ਵਾ ਮਰਣਾ ਤੇ ਜਾਇ ਥੋ ਜਨਮਣਾ ਜਿਸਕਰ ਇਕਸਰ ਇਕੱਠਾ ਵਾ ਇਕ ਆਪਣੇ ਸਿਰਪਰ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪਾਪ ਅਰ ਕਾ ਮਾਦਿ ਕਾਰ ਉਡਾਵਤਿਆਂ ਭੁਜਾਬੁਧੀ ਪਿਰਾਨੀ ਪੀੜ ਤ ਹੋਇਰਹੀਹੈ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ਸਿਰੇਦੀ ਹੈ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਗ ਉਡਾਇ ਦਿਤੇ ਜਦ ਤਥ ਭੁਜਾ ਤੇ ਪਕੜ ਕਰ ਪਿਰਨੇ ਅਪਣੀ ਤਰਫ ਆਨੀ ਵਾ ਪਿਰਨੇ ਰਾਨੀਕਰੀ ਤਥ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਿਰਾਨੀ ਸਿਰਾਇ ਗਈ॥੩॥ਅਮਲ ਸ੍ਰਿਰਾਨੇ ਜਦ ਹੁਕਮ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਵਾ ਅਮਲਾਂ ਸਿਰਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਮਾਟੀਸੰਗ ਰਲੇ ਵਾ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਸੰਗ ਰਲੇ॥੪॥ਜਰਾਨੇ ਜਦ ਹਾਕਦੀਨੀ ਵਾ ਜਰਾਨੂੰ ਹਾਕ ਹਟਾਉਂਦੀ ਦੀ ਸਭਮਤ ਥਾਕੀ ਜਿਸ ਅੰਤਰ ਸਬਦ ਕਉ ਬਸਾਵੈ ਚੁਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸ॥ ਪ॥ ਏਕਕੋਟ ਸਰੀਰ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ਕਾਮਾਦੀ ਹਾਲਾ ਡੰਡ ਤੇ ਪਟਵਾਰੀ ਧਰਮਰਾਇ ਜਿਮੀ ਕਿਆ ਬ੍ਰਿਤੀ ਮੈਂ ਕਿਸੀ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਸੰਸਕਾਰ ਬੀਜ ਨੌਡਾ ਡੀ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਰਯ ਤ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਪਰ ਸ਼ਾਕਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾ ਲੈਹੀ ਵਿ ਸ਼ਿਆਂ ਰੂਪੀ ਵਢੀ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ॥

ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ

ਅਵਰਾਕੋਨਦੇਖਦੀਹੈ ਨ ਸੁਣਦੀਹੈ ਨ ਭਾਖਦੀਹੈ ਦੁਇ ਪਖੰਹੀਨੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਾ ਵਿਹਾਰ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਵਾ ਗਿ ਆਨ ਵੈਰਾਗ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪਾਸੇ ਜੋ ਗਵਨ ਕਰਨਾਸੀ ਸੋ ਦੂਰ ਰਹਿਆ ਵਾ ਜਿਸਦਾ ਗਵਨ ਦੂਰ ਜਾਣਦੰ ਸੋ ਸੋ ਮਰਨਾ ਸਿਰਉਪਰ ਆਇਆ ਸਾਝਪਰੀ ਮ੍ਰਿਤੁਰੂਪੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਹਿਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ਦਸੇ ਇੰਦ੍ਰੇ ਸਿਥਲ ਹੋਇ ਗਏ ਦੁਨੀਆਂ ਫਨਾਹਿ ਰੂਪ ਖਾਨਾ ਕਿਆ ਘਰ ਤਿਸਮੈ ਚੇਤ ਦਾ ਨਹੀਂ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਵਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਖਾਨੇ ਫਨਾਹਿ ਰੂਪ ਐਸੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ॥

ਫਰੀਦ ਜੀ

ਬੇੜਾ ਬੰਧਨ ਸਕਿਓ ਸਰੀਰਨੂੰ ਰੋਕ ਨ ਸਕਿਓ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਥੋਂ ਵਾ ਜਪ ਤਪਕਾ ਬੇੜਾ ਬੰਧ ਨ ਸਕਿਆ ਭਰ ਸਰਵਰ ਜਬ ਊਛਲੈ ਜਥ ਥ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਰੋਗ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰਨ ਦੁਹੇਲਾ ਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਜੈਸੇ ਕਸੁੰਭਾ ਜਲ ਕਰਕੇ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾਹੈ ਇਕਨਾਂਨੇਆਪਾ ਭਾਵ ਥੋਂ ਕਰੀ ਪਤਲੀ ਥ੍ਰਿਤੀ ਸਹਾਰਕੇ ਬੋਲ ਸੰਤਾਂਦੇ ਵਾ ਇਕਨਾਂਨੇ ਸਹਿਕੇ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਕੇ ਪਤਿ ਲਈ।

੧ ਓਂ ਬਿਲਾਵਲ ਮਃ ੧ ॥ ਕਹਾਂਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨ ਹਉ ਮੀਆਂ ਕਹਾਂ ਜੀਵ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨ ਹੈਂ ਹਉਮੀਆਂ ਕਹਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ਜੈਸੇਸਚ ਮੈ ਰਹਾਂ ਹੈ ਰਜਾਈ ਵਾ ਜੈਸੇ ਹੇ ਸਚੇ ਰਜਾਈ ਤੇਰੇ ਮੈ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇ ਰਹਾਂ ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਭ ਨਾਲ ਅਸਨਾਈ ਦੋਸਤੀ ਹੈ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਹੋਇਕੇ ਕਥਾਨੂੰ ਕਥ ਦੇਖਾਂ ਹੇ ਅਕਥ ਮੈਂ ਪਾਸੋਂ ਤੂੰ ਨਾ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ਏਤੇ ਕੂਕਰਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਕਾਮਾਦਿਕ ਜੋ ਕੂਕਰਹੈਂ ਏਨਾਂਵਿਖੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਕੂਕਰਹ ਹਉ ਭਉਦਾਹਾਂ ਇਸਤਨਕੀ
ਰਖਿਆ ਤਾਈਂ ਵਾ ਇੰਦ੍ਰੇਜੋ ਕੂਕਰ ਹੈਂ ਏਨਾਂਨੇ ਹਉ ਬੇ
ਗਿਆਤ ਕਰਿ ਛਡਿਆ ਹਾਂ ਤਨਦੇ ਪਾਲਨ ਵਾਸਤੇ
ਭਉਕਦਾ ਹਾਂ ਵਾ ਤਿਲਮਾਤ੍ਰ ਵਡਿਆਈ ਆਖਣ ਦੀ
ਹਉਮੈਂ ਜੋ ਹੈ ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉਂ ਬਿਗਾਨਾ ਅਭਿਮਾਨ
ਤਿਆਗ ਦਿਆਂ ਤਾਂ ਭਉਕਿਆ ਇਸ ਤਨ ਤਾਈਂ ਵਾ
ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਕਿਆ ਬਾਲਮੀਕਾਦਿਕ ਕੂਕ ਰਹੇਹੈਂਹਉਂ
ਕਿਆ ਨੈਂ ਬਿਸੇਮਕਰ.ਗਾਨਾ ਤਉ ਭਉ ਕਿਆ ਇਸ
ਤਨਤਾਈਂ॥੨॥ਮਨ ਜੋ ਅੰਦਰਹੈ ਕਿਆ ਮੰਦਰਹੈ ਇਸ
ਕੋ ਵਸ ਕਰਣੇ ਕੋ ਤਨ ਮੈਂ ਕਲੰਦਰ ਕਿਆ ਫਕੀਰੀ
ਦਾ ਵੇਸ ਧਾਰਿਆਹੈ ਵਾ ਮਨ ਅੰਦਰ ਜੋਹੈ ਅੰਦਰ ਤਨ
ਦੇ ਤਿਸਦਾ ਫਕੀਰੀ ਵੇਸ ਕਰਿਆ ਹੈ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥ
ਕਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਵਿਖੇ ਨਾਵਾ ਸਿਖਿਆ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀਤੇ ਮਤਿ ਬਿਵਹਾਰਕ ਤੇ ਬੁਧੀ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ੈਲੀ
ਵਾ ਸਿਖਲਈਹੈ ਮਤਿ ਸਿਖਿਆ ਦ੍ਰਿਧੀਮੈਂ ਸਭ ਤੁਮਾਰੀ
ਹੈ ਜੋ ਤੁਧਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਲਾਗੈ ਤਾਣਬਲ ਵਾ ਤਾਣ
ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਤਾਣ॥ ੪ ॥ ਰਾਂਦਾ ਸਬਦ ਜੋ ਹਰਿਨਾਮ
ਤਿਸਦੇ ਪਛਾਨੇ ਬਿਨ ਕਿਉਂ ਰਹੀਐ ਵਾ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਦੁਆਰਾ ਹਰਿ ਪਛਾਨੇ ਬਿਨ ਕਿਉਂ ਰਹੀਐ ॥ਮਃ੩॥
ਜਿਤ ਸਰੀਰ ਸਹਿਤ ਹੋਇ ਜਿਤ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉਂ ਮਿਲ
ਕਰ ਹੁਣ ਖਸਮ ਨਾ ਪਾਇਆ ਤਿਨਾਂਕੋ ਧ੍ਰਿਗਹੈ ਜਿਸ ਨੋ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਨ ਦੇਹ ਨੂੰ ਫਕੀਰੀ ਧਾਰੀ

ਸਤਗੁ ਪਛਾਣੇ ਦੇ ਦਾਨੋ ਪਛਾਣੀਐ ਸੁਨਾ ਅਗਲੇ ਵੇਸ ਨ ਭਜੀਐ

ਸਿਖ ਜਗਤ ਮਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਦਰ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨ ਪਾਏ ਦਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਸੰਗ ਤੇ
ਗੁਰਾਂਦਾ ਸਬਦ ਸਮਾਲਦਾਹੈ ॥੨॥ ਜਿਸਨੋ ਲਾਏ ਪ੍ਰੇਮ
ਲਗਦਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਆਇ ॥੩॥ਸਾਹਿਬਤੇ ਸੇਵਕਜਾਣੀ
ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੇਵਕਤੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣੀਦਾਹੈ ਵਾ ਸਾਹਿਬਭਾਵ
ਕੋ ਛੋਡਕਰ ਸੇਵਕ ਜੇ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕਹੀਏ
ਪੂਜ ਹੋਜਾਵੈ॥੪॥ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂਕਾ ਹੁਣ ਨਿਬੇੜਾਹੈ ਕਿਆ
ਹੁਣ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਾ ਸਮਾ ਹੈ ਨਾਮਨਾਮ
ਕਰਕੇ ਨਰਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨੂੰ ਏਕਹੀਨਿਧਾ
ਨਾ ਖਜਾਨਾਹੈ ਰਾਮਨਾਮ ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਾਂਦੇ ਮੇਲਮੈਂ ਜੇਹ
ੜੇ ਮੇਲੇ ਓਹ ਆਪੇ ਮੇਲਮੈਂ ਮਿਲਾਏਹੈਂਸਦਾਹੀਸੋਭਾ
ਪਾਂਵਦੇਹੈਂ॥ਮਃ੪॥ਉਦਮ ਵਾਲੀਮਤਿਕੇ ਦੇਨੇਵਾਲੇ ਵਾ
ਉਦਮ ਕਿਆ ਉਤਮ ਮਤਿਕੇ ਦੇਣੇਵਾਲੇਸੋਹਾ ਥ ਚਮ
ਨਾਲ ਚਮੜੇਰਹਿੰਦੇਸੇ ਵਾ ਹਾਥਮੈਂ ਚੰਮਦੇ ਚਮੜੇਹੋਨ (ਏਕਾਮਾਤ੍ਰ ਟੇਕ)
ਜਨਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸੰਨਾ ਦਾਸਹੀਹੈ ਤੇਰੇ ਦਸਣੇਵਾਲੇ
ਵਾ ਜੋ ਸੰਤਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦਾ ਦਾਸ ਕਰੋ ॥੪॥ਚਾਰਪਾਰਥ
ਚਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਸੋਪਾਏਹੈਂ ਜਿਨਾਂਨੇ ਤਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂਦੀ ਮਤਿ
ਦੁਆਰਾ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥ ਮਃ ੫॥ ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੀਰਾ
ਜੋਹੈ ਨਾਉਂ ਮਿਲੈ ਜੋਪਾਵਾਂ ਵਾ ਨਿਰਮੋਲਕਹੀਰਾਮਿਲੈ
ਨ ਉਪਾਇਆ॥੩॥ ਹਰੀਕਾ ਜੋਹੜਾ ਸਿਮਰਤ ਕਿਆ
ਸਿਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਯਾ ਤਿਸਕੇ ਸਰਬਦੁਖ ਨਾਸੇ ਜਿਨਾਂ
ਕੈ ਸੰਗ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦਾਹੈ॥੭॥ ਆਪਨ ਬਿਭਉ ਜੋਪੂਤਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ ਹੈ ਉਸਕੇ ਤਾਈਂ ਆਪ ਜਰਨਾ ਕਰਨਾਹੈ ॥ ੧੨ ॥
ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ਆਸਾ ਵਾ ਇਸਥਿਤੀ॥੧੮॥ਮ੍ਰਿਤੁਕੀ
ਫਾਸ ਪਰਦੀਹੈ ਗਲਤੇ ਲੇਕਰ ਸਿਰ ਪੈਰਾਂਤਲਕ ਵਾ
ਜਬਮ੍ਰਿਤ ਹੋਂਦਾਹੈ ਤਬ ਗਲਮੈਂ ਫਾਸੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਸਿਰ
ਪੈਰਾਂ ਤਲਕ ਗਲਦਾਹੈ ਨਰਕਮੈਂ॥੨੯॥ਊਠ ਸਿਧਾਰੇ
ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਾਂਨੇ ਕਰਿਆਹੈ ਖਿਆਲ ਵਾ ਤਾਂਤੇ ਨਾਸੀ
ਜਾਣਕਰ ਸੰਤਾਂਕਾ ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਹੇ ਭਾਈਂ ਵਾ ਸੰਮਕ
ਭਲੀ ਪੁਕਾਰ ਊਠ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤਨਕੇ ਖਿਆਲ
ਕਰਕੈ ਵਾ ਰਾਵਨ ਆਦਿਕ ਜੋ ਸੰਤਾਂਨੂੰ ਦੁਖਦੇਨੇਵਾਲੇ
॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਹੇਭਾਈ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਸਿਖਿਆ ਮਨ
ਮਾਹਿ ਸਤ ਅਸਤ ਵੀਚਾਰੁ ਦੇਖ ॥ ੩੫ ॥ ਜੀਵਰੂਪੀ
ਕੀਟਨੇ ਹੰਕਾਰਰੂਪੀ ਸਿੰਘ ਜੀਤਿਆਹੈ ॥੩੮॥ਮਿਥਿ
ਆ ਜੋ ਵਿਖੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂਦਾ ਮਰਦਨ ਕਰਦਾਹੈ॥੫੦॥
ਸੂਹਨੀ ਦੇਉ ਕਿਆ ਝਾੜੂਦੇਉ ॥੫੮ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ
ਨਹੀਂ ਪਤਰਿਆ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਵਾ ਗਿੜਿਆ ॥੫੨॥
ਸੰਗ ਸੰਤਨ ਸਾਥ ਸੰਗ ਸੰਤਾਂਦੇ ਸਾਥ ਕਹੀਏ ਨਾਲ ਵਾ
ਸੰਤਾਂਦੇ ਸੰਗਮਿਲੇਤਾਂ ਸਾਥ ਕਹੀਏ ਨਾਲੋਂਹੀ ਪਾਇਆ
॥੪॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀਐ ਸਿਮਰਤੀਆਂ ਕਰ
ਕੈ ਸਿਮਰਨੇ ਜੋਗ ਜੋਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸਿਮਰੀਐ॥੫੮॥ਖਰ
ਕਾਪੈਖਰਕਿਆਰਸੀਤਉ ਛੁਟੈਜਉ ਊਪਰਲਾਦਾਹੈਸਮਾ
ਧੀ ਲਾਉਣੀ ਮਨਕਾ ਪੈਖਰ ਜਾਂ ਛਡੈ ਤਉ ਕਥਾ ਕੀਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਨ ਵਿਚ ਜੋੜਨਾ ॥੫੯॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਵਿਖੇ ਬਸਨ ਏਹ ਸਭ ਸੰਤਾਂਕੇ ਮਨਮੈਂ ਲੋਚਾਹੈ ॥੬੦॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਬੰਧਨਕਰ ਗਰਭ ਵਿਖੇ ਛੋਡਿਆ ਕਿਆ ਨਿਕਾਸਿ ਆਹੈ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ਦੁਤਾਸਨਤੇ ॥੬੨॥ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜੋ ਸੰਤਾਂਦਾ ਸੰਗਹੈ ਤਿਨਾਂਸੰਤਾਂਕੇ ਪਾਸ ਕਰਤਾ ਵਸ ਦਾ ਹੈ ਵਾ ਤਿਸਦੇ ਕਰ ਮੈਂ ਸਭਦੀ ਤਾਰਹੈ ਵਾ ਪੂਰਨ ਜੋ ਹੈ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸੰਤਾਂਕੇ ਪਾਸ ਵਸਦਾਹੈਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਵਸ ਕਰਕੇ ਜੇਹੜੇ ਕਮਾਂਵਦੇਹੈਂਅਭਿਆਸਕਰਦੇਹੈਂ ਵਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਕਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਨਾਮਜੋ ਨਿਧਾਨਹੈ ਸੁਖ ਸਰੂ ਪ ਤਿਸਕਾ ਜਪ ਪੂਰੇ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਪਾਇਆ ॥੬੬॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਕਾ ਭਗਤੀਜਿਨਮਾਰਿਆਹੈਕਿਤ ਨਿਆਂਦਾ ਰੋਗ ਅਗਿਆਨ ॥੬੭॥ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ਜੋ ਸੰਤਾਂਦਾ ਸੰਗਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਜੇਹੜੇ ਜਗਿਆਸੀ ਵਸੇਹੈਂ ਸੋ ਗੁਰਾਂਨੇ ਰਾਮਰਾਜਕਹੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੇਕੀਏਹੈਂ॥੬੮॥ ਚਾਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਾ ਡਾਇਨ ਨਾਲਾਗੈ ਰਾਮਦੇਰੰਗ ਕਰ ਕੈ ਅਨੰਦ ਰਸਮੈਂ ਮਗਨ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਕਰਕੈ ॥੮੧॥ ਸੇਵਤ ਹੋਇਕਰ ਮਨ ਬਾਣੀ ਕਰਕੈ ਸਾਧਾਂਕੋ ਸੇਵੈ ਵਾ ਸੇਵਤ ਜੋਹੈ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਤੇ ਤਿਨਾਂਕਰ ਸੇਵ ਜੋ ਹੈ ਬ੍ਰਹ ਮਾਦਿਕ ਤਿਨਾਂ ਕਰ ਸੇਵ ਜੋ ਹੈ ਸੰਤ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੀਰਤੀ ਕਰੋ ਮੋਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਏਹ ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾ ਉਣ ਅਭਿਮਾਨ ਕੀ ਜੋ ਖੋਇ ਹੈ ਸੋ ਮਨ ਕਰਕੈ ਖੋਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਆ ਖੋਵਾ ਹਉ ਤਨਕਰ ਭੀ ਖੋਇ ਨੂੰ ਖੋਵਾਂ ਹਉ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਭੀ ਖੋਵਾਂ ਵਾ ਅਭਿਮਾਨਦੀ ਜੋ ਖੋਇਹੈ ਸੋ ਖੋਇਦੇਹਿ ਖੋਇਣੇਵਾਲੀ ਸੋ ਖੋਈਹੈ ਹਉ ਅਤੁਲ ਬੇਦਾਂ ਕਰ ਅਤੁਲ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਕਰ ਅਤੁਲ ਪੁਰਾਣਾ ਕਰ ਨਹਿ ਤੁਲੀਐ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀਆਂਕਰ ਵਾ ਮਨ ਬਾਣੀਕਰ ॥੯੭॥ ਮਨ ਬਾਣੀ ॥੯੭॥ ਅੰਬੁਧਿਨਹਿ ਭੋਰਾ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰ ਵਾ ਕੁਲਾਵਾ ਭੋਰਾ ਕਹੀਏ ਗਿਆਨਰੂਪੀ ਦਿਨ ਬੀਚ ਪੜਦਾ ਨਹੀਂ ਖੀਚਿਆ ਹੋਇਆ ॥੯੯॥ ਅਤਿਨੀਕੀ ਬਨੀਹੈ ਖਟੋਲੀ ਸਾਧਨਾ ਵਾ ਬੁਧੀ॥ ੯੨ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੁਨਿਆਂ ਭੋਟਲੇ ਜੋਸੰਤਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦੁਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾਹੈ॥੯੭॥ਕਾਹੂਕੇ ਕਰਤੇ ਕਛ ਨ ਖੀਨ ॥੧੦੨॥ਤਿਸਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀਬ·ਲ ਤਪਾਉਣੇਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾ ਪਉਣ ਵਾ ਮਾਇਆ ॥੧੦੭॥ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰਸੂਰੇ ਗੁਰੂ ਜੋ ਸੂਰਮੇਂਹੈਂ ਤਿਨਾਂਨੇ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕਤੇ ਰਖੇ॥੧੧੩॥ਮਿਲਕਰ ਘਰ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਆਏ ਸਹੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਸਲਾਮਤਿ ਇਸਥਿਤ ਰੂਪ ਹੋਏ ਤੇ ਨਿੰਦਕ ਕਾਲਕੇ ਮੁਖਮੈਂ ਹੋਏ ॥੧੧੪॥ਖੀਚ ਤਨੀ ਗੰਢ॥੧੧੫॥ ਤਾ ਮਨਕਰ ਸਿਰੇ ਮਨਕਾ ਤਾ ਕਾਹੇ ਮਨ ਹੋਭਾਈ॥੧੧੭ ॥ ਦੀਘੈ ਨਿਰ ਚੁਣ ਮੀਉਹੈ ਓਹ ਜੋ ਸਰਗੁਣ ਈਸਰਹੈ ਦ੍ਰਹਾਂਵਿਚ ਕੈਲ ਕਰਤ ਮੁਆਮਾ ਮੰਰਾ ॥੧੧੮॥ ਢਾਕਨ ਪੜਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਢਾਕ ਹੇਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਐਸਾ ਠਉਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਮੈਂ ਕਛੂ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਪੇਖਿਓ ਸੁਣੇਹ ਢੀਠ ਮਕਰਣਾਹੀ ਕਰਦਾਹੈ॥੧੨੮॥ ਵੈ ਮੋਹਨ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ॥੧੨੯॥ ਵੈ ਜੋ ਚਰਨ ਪੂਜ ਹੈਂ ਵੈ ਕਿਆ ਓਸਕੇ ਚਰਨਾਮੈ ਮਨ ਉਰਝਾਓ ॥

੧ ੴ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੈਂ ਬੰਧਿਓ ਸਦ੍ਰਸ ਜਾਲਦੇ ਵਾ ਸਰ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਇਸ ਵਿਖੇ ਮਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਮੈਂ ਬੰਧਿਆ ਸਮੂਹ ਘਟ ਘਟ ਬਿਆਪ ਰਹੇ ਹੈਂ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲ ਵਾ ਘਟ ਘਟ ਮੈਂ ਬਿਆਪ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਜਾਣੀਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲ ਜੋ ਮਿਲ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਜੋ ਸੋ ਕਾਲਕੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ੂ ਆਵਣਾ ਹੈ ਕਿਆ ਨਹੀਂ ਆਵਣਾ ਰੈਣ ਅੰਧਾਰੀ ਹੋਇਰਹੀਹੈ ਅਵਿਦਿਆ ਵਾ ਅਵਸਥਾ ਰੂਪੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਜਾਂਦਾਹੈ ਜੋਤੀਕਰਕੇ ਗੁਰਮੁਖਸਾਂਤ ਉਤਮ ਕਰਮੰ ਕਹੀਏ ਕਲਾਮੰ ਜੋ ਬਾਣੀਹੈ ਸੋ ਉਤਮ ਹੈ॥੨॥ ਰਜਾਈ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਜੋਹੜਾ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਵਾ ਰਜਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਜਨਨੇ ਹਰਿਨਾਮ ਕੀ ਟੇਕ ਟਿਕਣੀਆ ਕਿਆ ਲਈ ਹੈ ਰਸਾਂਮੈ ਜੋ ਰਸਾਲ ਰਸ ਹੈ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਤਿਸ ਕੋ ਰਵਣੀਆ ਕਿਆ ਰਾਵਨੇ ਹਾਂ ਆਵੰਦੀ ਜੋ ਹੈ ਲਹਿਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਾਗਰ ਕਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਲ ਦੀ॥੪॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਕਿਆ ਅਮਰ ਸਰੂਪਹੋਏ ॥੫॥ ਮਨਕੋ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਕੈ ਖੋਟਾ ਸੁਭਾਉ ਚੁਰਣ ਕਰ ਕੈ ਤੇ ਮੋਤੀਕੀ ਨਿਆਂਈ ਸੁਧ ਕਰਣਾ ਏਹ ਵਡਾਗਹਿ ਣਾਹੈ ॥੬॥ ਆਣ ਕਹੀਏ ਦ੍ਵੈਤ ਵਲੋਂ ਜੋਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂਕੀ ਤਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਆਨਣਾਹੈ ਏਹ ਮਹਿਦੀ ਪੀ ਸਾਈਹੈ ਤੇ ਸੁਖਮੇ ਵਾਸਨਾਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਏਹ ਘੋਲਘੋਲ ਅੰਞ ਲਾਉਂਣਾ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਾਥ ਤਤਪਰ ਹੋਵਣਾ ਹੈ ॥ਮਃ ੫॥ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰੂਪੀ ਡੋਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਅਗਿਨਿ ਜੋ ਹੈ ਤਮ ਅੰਧਕਾਰ ਤੇ ਅਤਸੇਕਰ ਜੋ ਹੈ ਮੋਹ ਸੋ ਹੈ ਘੁਪ ਅੰਧੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਲ ਤੇ ਕਮਲ ਦਾ ਭਿੰਨ ਨਹੀਂ ਭੇਤ ਕਿਆ ਜਾਣ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚੇਨੈ ਜੋਰ ਕਰਕੇ ਅੰਡਜ ਦਾ ਜੋੜਨਾ ਕੀਆ ਹੈ ਤੇ ਫੋੜ ਕਰਕੇ ਵਿਛੋੜ ਦਿਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹ ਮ ਸੋ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ਕਿਆ ਕਥਨ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਵਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਉਚਾਰਣ ਕੀਆਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲਾਹੈ ਅਸਟਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋਹੜੇ ਬੁਧੀਕੋ ਸਾਧਦੇਹੈਂਓਨਾਂਕੋ ਅਸਟ ਸਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆਂਹੈਂ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਤਤੋਂ ਕਰ ਰਚਿਤ ਜੋ ਸਰੀਰਹੈ ਤਿਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਬਿਸਰਾਉਣਾਕਰਿ ਆਹੈ ਨਉਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇਹੈਂ ਨਵੇ ਨਾਥ ਜੋ ਹੈਂ ਨਵ

ਨਿਧਾਨਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੰਡਾਂਦੇ ਘਟਾਂ ਘਟਾਦਾਂ ਜੋ ਨਾਥਹੈ ਤਿਸਕਾਨਾਉਂ ਮਹਾਂ
ਬਲਵੰਡਹੈ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਪੁਤ ਇਹੁ
ਜਗ ਦਾ ਆਈਹੈ ਪੁਤਾਖਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਸਾਰਾਜਗਤ
ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਵਿਖੇ ਮਨ ਬੁਧ ਆਦਿਕ ਤੇ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਏਹ
ਦੁਆਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਮੁੰਦ੍ਰਾਕੀਆ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਰੋਕਣਾ ਸੋ
ਅਉਧੂਤਾ ਸ੍ਰਧਹੈ ਤੇਰਸ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇਹੈਂ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍
ਕ ਕਨਾਰੇ ਤਰੋਵਰ ਹੁੰਦਾਹੈ ਐਸੇ ਸਰੀਰਨੂੰ ਜਾਣਕਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੂਲ ਕਿਆ ਸਰੂ ਤੇ ਸਿਖਿਰ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ ਜੋ ਹੈ
ਤਿਸਮੈਂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਤਾਂ ਤਾਰੈ ਤਾਰਦੇਂਦਾਹੈ ॥ ੧੪ ॥
ਵੈਰਾਗ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂਸੈਂ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਸਮਾ
ਵੈ ਅਮਾਵਸਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕਹੇਹੈਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਰੂਪੀਚੰਦ੍
ਮਾ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਗੈਣਾਰ ਕਿ
ਆ ਅਕਾਸਮੈਂ॥੨੦॥ ਘਰ ਸਰੀਰਤੇ ਦਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਥਾਪੇ
ਹੈਂ ਜਿਨਾਂ ਓਹ ਸੁਹਾਵੇ ਥਾਨਸੈ ਥਿਰ ਹੋਏ ਹੈਂ ॥
੧ ਓ ਸਤਵਾਰ ਸਚੁ ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਿਆ ਸਚੀ
ਹੈ ॥

੧ ਓ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛੰਤ ॥ ਮਟਕੀ ਜੋ ਧਾਰੀ ਹੋਈ
ਹੈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਾ ਲਜਾ ਸੇ ਡਾਰਦਈ ਸਾਚ ਕਹੀ
ਏ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਜੋਬਨ ਵਾਲੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਨਵੀਨ
ਹੈ ॥੨॥ ਨਵੀਨ ਹੈ ਓਹ ਧਨ ਜੋਹੜੀ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ
ਕਰਕੈ ਜਾਗੀਹੈ ਨ ਵਿਹਾਣੀ ਅਪਣੇ ਪਿਰਨੂੰ ਭਾਣੀਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਫਲ ਜਨਮ ਕੀਨਾ ਅਪਨਾ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਨਰੂਪੀ ਕੁਰੂ ਗਹਿਆ ਬੁਧੀ ਦੂਪੀ ਭੁਜਾਗਹੀ ਵਾ ਕਰਕੇ ਗਹੁ ਪ੍ਰੇਮਬੁਧੀ ਭੁਜਾ ਗਹੀ॥੩॥ ਹੇ ਕਰਣਾ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਕਿਉ ਨਹੀਂ ਲਖਦੇ ॥

੧ ਓ ਵਾਰ ਮਃ ੪॥ ਸਭ ਤਨ ਮਨ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਮਨ ਕਹੀਏ ਮਨਨ ਕਰਕੇ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ਜੈਸੇ ਖਿੜਿਆ ਹੁੰਦਾਹੈ ॥੫॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾ ਛੋਡੈ ਹੰਕਾਰ ਤਾਂ ਤਰੈ॥ਦੀ॥ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਮੀਠੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚ ਨ ਬੋਲਦੇਹੈਨ ਹਰਿਧਨ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ਸੋ ਹਰਿਧਨ ਹਰੀਨੇ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸਚੀ ਗੁਰਮ ਣੀਆਂ ਵਡਿਆਈ ਵਾ ਮਨੌਤ ਮੰਨਣਾ ਵਾ ਭਗਤੀ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨ ਸਚੈ ਸਬਦ ਹਜੂਰ। ਗੁਰਾਂਦਾ ਸਬਦ ਜਿਨਾਂ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਆਹੈ ਸੋ ਸਚੇਨੇ ਬਖਸ ਕਰਕੈ ਹਦੂਰ ਮਿਲਾਇਅਨ ॥

੧ ਓ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਧੇ ਸੁਧੇ ਰਸਤੇ ਚਲਹੁ ਵਾ ਤੁਰ ਚਲਹੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦਾ ਜਾਰਿਆਹੋਇਆ ਗਇਆ ਭਰਮ ਮੋਰਾ ਨਿਹਚੇ ਭਰਮ ਵਾ ਸੰਸੇ ਭਰਮ ॥ ੪॥ਘਰਕੇ ਦੇਵ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਉਨਾਂਦੀ ਸਿਖਿਆ ਛੋਡੀ ਪਿਤ੍ਰ ਪਿਤਾਕੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਛੋਡੀ ॥੫॥ਅੰਦਾਜਾ ਕਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਰਜਾਦਾ ਦਾ ਬਚਨ ਭੀ ਨਹੀ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ॥ ੬ ॥ ਹਉਮੈ ਦੀ ਅਭਿਮਾਨਤਾਈ ਕਰਕੇ ਟੇਢਤਾਈ ਪਕੜੀ ਸੰਧਕ ਤੋਹ ਕਹੀਏ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਵਾ ਹਿੰਸਕ ਮਤ ਘਾਲੋ ਜਮਕੀ ਖਬਰੀ ਖਬਰ ਵਾ ਖਬੜੀ ਕਿਆ ਰਸੀ ਵਾ ਖਬੜੀ ਤਲਵਾਰ ॥ ੭ ॥ ਦਰਮਾਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਂਦਗੀਦੇ ਵਾ ਥਕਤ ਹੋਇਕਰ ਠਾਂਢੇਹਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰ ਬਾਰ ॥੮॥ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜਕਰ ਰਖਦੇ ਹੋ ਬਧੇ ਗਏਹੋ ਆਪ ਜੋ ਬਚਣਾ ਹੈਸੀ ਇਸਤੇ ਵਾ ਬਧੇ ਹੋ ਆਪਣਾ ਜੋ ਬਚਨ ਹੈਸੀ ਗਰਭ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਵਾ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜਕਰ ਰਖੋ ਹੋ ਭੁਗ ਵੰਤ ਬੰਨਦੀਹੈ ਆਪਦੇ ਬਚਨਾ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨਾਂਭ ਵਨਾਂ ਦੇ ਭੋਗਨ ਵਾਲੀ ਵਾ ਖਾਨਵਾਲੀ ਸਪਨੀ ਹੈ ॥੧੧॥

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮੈ ਸੰਧਿਆ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਪੇਖਿਆ ਘਟ ਘਟਮੈਂ ਜਾਗਤੀਜੀ ਹੈ ਚੇਤਨਤਾ ਐਸੀ ਬੁਧ ਸਮਾਚਰੀ ਸੰਮਕ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਚਰੀ ਗ੍ਰਹਣ ਕੀਤੀ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਤਾਂ ਤਿਆਗੀ ਹੋਏ॥੧੨॥ਸਭਕੇ ਵਿਖੇ ਜੋਦੇਖਦਾ ਹੈ ਇਸਥਿਤ ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀਹੈ ਕੁਟਲ ਗਾਠਕੋ ਜਬ ਖੋਲੈ ਹੇ ਦੇਵ ਹੇ ਭਾਈ ਵਿਚਾਰ ਤੂੰਪੀ ਨਰ ਜਾਂ ਛਾਬਾਲੈਕੇ ਮਨਨੂੰ ਤੋਲੇਦੇਵ ਰਾਮਪ੍ਰੀਤਕੀ ਓਹਲੇ ਵਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤੀਸੈਂ ਲੈ ਕਰਿਆ ਮਨ ॥

ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ਮੋ ਜਨਮ ਕਉ ਗੁਰਾਂਨੇ ਸਫਲ ਕੀਨਾ

ਦਾ ਪਿਲੋ ਅੰ
ਸਬਦੀ ਦਾਮਾ ਮੋਹਰ ਠਸਸਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਮਨਨਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨਾ ਹੀਨ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਦੇਇਕਰ ॥

ਰਵਿਦਾਸੁ ਜੀ॥ ਆਲਜ ਨਿਰਲਜ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਵਾ ਆਲ ਕਿਆ ਘਰਹੈ ਵਾ ਆ ਕਹੀਏ ਸਰਬਓਰਤੇ ਲਜ ਰੂਪਹੈ ਬੰਧਨ ਰੂਪਹੈ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸਿਰੋਮਣੀ ਭੀ ਹੈ ਸੋਇ ਵਾ ਪੁਰਸਦਾ ਮਨ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥

ਸਧਨਾਜੀ॥ ਕਾਮਾਰਥੀ ਕਿਆ ਕਾਮ ਅਰ ਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ਕਿਆ ਨਿਜ ਪੂਜੋਜਨੀ ਹੈਸੀ ਕੈਸੇ ਬਿ ਰਮਾਵੋ ਕਿਆ ਪੂਚਾਵੰਦੇਹੋ ਵਾ ਚੁਪ ਕੈਸੇ ਕਰੋਂ ॥

ਗੌਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਇਨਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛ ਨਾ ਵਸਾਈ ਇਨਕਛੁ ਵਸ ਨਹੀਂ ਵਾਹਿ ਚਲਦਾ ਪਰ ਮਿਤ੍ਰੀ ਕਹੀਏ ਮਾਇਆ ॥੨॥ਗੁਰਾਂਦਾ ਉਪਦੇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਲੈਕੇ ਹਰਿ ਜਪ ਜਾਪਹੁ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਸਕਤ ਰੇਤਾ ਸੂਰਜ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਜਲਤ ਗੁਰੂ ਰੂਪੀ ਸਸਿਕੇਦੇਖੇ ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ । ਜੀਵ ਰੇਤਾ ਅਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਤਿਨਾਂਹਰਿਦਾਸਾਂਕੇ ਚਰਨ ਮਲੋ ਮਲਦਾਹੋਂ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਹਰਿਕਾ ਦਸਣਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਦਾਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੋੜਕੇ ਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਤਿਸਸਾਥ ਜੁੜਨਾ ਕਰਹੁ ਵਾ ਨਿਤ ਤਿਸ ਤਰ ਜੁਲਨਾ ਕਰਹੁ॥ ਮਃ ੫ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਇ ਪਰਕੇ ਜਾਇਲੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਪਰਕੇ ਤਾਈਂ
ਉਪਦੇਸਣ ਮੈਂ ਜਾਨਾਹੈਂ॥੭॥ ਗੁਰਾਂਕੇ ਮੰਤ੍ਰਕਰ ਸਬਦ
ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਂ ਮਨ ਮਾਨਿਆਂ ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਹੀਏ
ਉਪਦੇਸ ਮੰਤ੍ਰਮੈਂ ਮਨ ਮੰਨਿਆਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਉਨਕਉ
ਖਸਮ ਕੀਨੀ ਠਾਕ ਹਾਰੇ ਕਾਮਾਦਿਕ ਇਸਤੇ ਗੋਬਿੰਦ
ਭਗਤਕਾ ਮਹਲ ਰਿਦੇਮੈਂ ਨਹੀਂ ਉਨਾਂ ਪਾਇਆ ਪੰਚ
ਪੂਤ ਕਾਮਾਦੀ ਜਣੇਹੈਂ ਇਕ ਮਾਇਆਨੇ ਵਿਆਇ ਪੂ
ਸ੍ਤ ਹੋਇਕਰ ਉਤਭੁਜ ਆਦਿਕ ਜੋ ਖਾਣਾ ਜਗਤਹੈ
ਸੋ ਖੇਲ ਕਰਿਆ ਵਾ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਭੁਜਾ ਜਿਸਕੀਆਂ
ਤਿਸ ਸਾਥ ਮਿਲਕਰ ਵਿਆਇ ਪ੍ਰੂਤ ਹੋਈ ਤਾਂਜਗਤ
ਖੇਲ ਕਰਿਆ ॥੧੮॥ਸੰਤਕਾ ਲੀਆ ਮਾਰਿ ਆਹੋਇਆ
ਵਾ ਸੰਤਾਂਕੇ ਵਾਸਤੇ ॥੧੯॥ਨਾਰਾਇਣ ਕਾ ਜੋ ਨਾਮ ਹੈ
ਸੋ ਨਿਰੰਜਨ ਨੀਰਹੈ। ਵਾ ਨਿਰੰਜਨਦਾ ਜੋ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਨਾਮਹੈ ਏਹ ਨੀਰ ਸੀਤਲ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾਹੈ ਨਾਰਾ
ਇਣ ਕਹਿਣੇ ਤੇ ਜਮ ਭਰੌੜਾ ਹੋਇ ਕਰ ਪਲਾਇ
ਜਾਂਦਾਹੈ ਡਾਇਣ ਮਾਇਆ ਦ ਦੰਤ ਕਾਮਾਦਿ ਭੰਨੇਹੈਂ
ਗੁਰਾਂਸਾਥ ਮਿਲਕਰ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਗਹੀ ਤਾਂ ਬਸ
ਤ ਅਗੋਚਰ ਲਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰ ਇਕ
ਸਕਤੀਨੇ ਉਪਾਇਆਹੈ ਸੋਈ ਮਹਾਂ ਮਾਇਆਨੇ ਤਾਕ।
ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ਹੈ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ਓ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਕੀ॥ ਕਰਮਾ ਮਹਿ ਜੀਉ ਨੂੰ ਕਿਨ ਏਂਧਨ ਵਾਨ ਕਰਦੀਆ ਹੈ ਵਾ ਕਰਮਾ ਨੂੰ ਜੀਉ ਚੇਤਨਤਾ ਕਿਸਨੇ ਦਿਤੀ ਬੰਧਨ ਕਰਨੇਕੀ ਸੋ ਸਭਕਾ ਪ੍ਰੇਰਕਈਸਰਹੈ॥੫॥ ਨਾਇਸਕਾਪਿੰਡਹੈ ਨ ਰਕ ਤੂੰ ਪੀਤੀਹੈ ਰਤੀ ਮਾਤ ਜੈਸੇ ਕਾਗਦਕੇ ਪਰ ਮੱਸ ਜੋਹੈ ਸੋ ਮਿਟੈ ਨ ਵਾ ਕਾਗਦ ਪਰ ਮਸ ਕਰਕੈ ਜਸ ਲਿਖੀ ਐ ਤਾਂ ਮਿਟੈ ਨਾ ਕਿਆ ਮੇਵੰਦਾ ਨਹੀਂ ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ॥੬॥ਮੂੜ ਪਲੋਸਿਆ ਸਿਰਪਰ ਹਥਧਰਿਆ ਤਾਂ ਕਮਰ ਬਧੀ ਪੋਥੀਆਂਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਮਝਣੇਮੈਂ ਮੋਹਕਰ ਜੋ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਏਹ ਤਾਗੇ ਤੂਟੇ ਏਨਾਂ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਣੀਸੀ ਏਹ ਪਾਣ ਨਿਖੁਟੀ ਸਰੀਰ ਦੁਆਰੇ ਤੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋਇ ਤਾਂ ਝਲਕਾਏ ਸੁਧ ਹੋਆ ਏਕਾਨ ਅੰਤਾਕਰਣ ਵਾ ਝਲਕ ਸਖਿਆਤ ਹੋਇਆ ਏਕਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਹੂਏ ਜੋ ਫੈਲਰਹੇਹੈਂ ਫਾਲ ਪਦਾ ਰਥ ਸੋ ਕੂਚਨਾਸੀ ਵਿਚਾਰੇ ਇਹ ਮੁੰਡੀਆ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਸੋ ਕਾਲ ਸਿਰ ਚੜਿਆ ਕਿਆ ਦਬਾਇ ਦਿਤਾ ਇਹ ਮੁੰਡੀਆ ਸਗਲੇ ਦਰਥ ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਦਾ ਤਾਂ ਖੋਈ ਹੋਇਆ ਆਵਤ ਜਾਤ ਆਵਣਾ ਜਾਣਾਂ ਤੇ ਨਾਕ ਸੁਰਗ ਤੇ ਨਰਕ ਏਨਾਂ ਕੀ ਜੋ ਬਾਤ ਸੋ ਸਭ ਹੋਇ ਗਈ ਸਭ ਤੁਰੀਆਸੈ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ਨਾਰ

ਮਾਇਆ ਕੀ ਬਾਤ ਛੋਡੀ ਵਾ ਜੋ ਰਾਮ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ
ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਮਨ ਰਾਤਾ ਲਰਕੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਲਰਕਨ
ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮੁੰਡੀਆ ਜੀਵ ਅਨ
ਦਿਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਆ ਜਾਣ ਤੋ ਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰ ਮੈ
ਦ੍ਰਿੜ ਕਰੇ ਸ੍ਰਵਨ ਮਨਨ ਨਿਧਿਆਸਨ ਇਕ ਦੁਇ
ਬਾਟ ਪਾਏ ਰਜ ਸਤ ਤਮ ਵਾ ਦੋਇ ਤੇ ਇਕ ਕਰਨੇ
ਵਾਲਾ ਗਿਆਨਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿਆ ਤੇ ਇਕ ਤੇਦੋਇਕਰਨੇ
ਵਾਲਾ ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਬਾਹਿਰ ਕਰਿਆ ਹੈ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ
ਸਥਰ ਕਰਿਆ ਹੈ ਮਾਰਕੇ ਉਨ ਸੰਤੋਖਾਦਿਕੋਂ ਕੋ
ਖਾਟ ਕਹੀਏ ਖਟਿਆ ਹੈ ਹਿੰਸ ਜੋ ਹੈ ਦੇਹ ਕੀ ਤਿਸ
ਕਉ ਚਬਣਾ ਕੀਆ ਹੈ ਉਨਾਂਕੋ ਕਹੀਏ ਸਮਤਾਦਿਕਾਂ
ਕੋ ਰੋਟੀ ਕਿਆ ਪਾਲਨਾ ਕਰਿਆਹੈ ਵਾ ਹਮ ਤਮਾਮਕੋ
ਜੋ ਚਬਣੇ ਵਾਲਾਹੈ ਕਾਲ ਤਿਸਕੋ ਰੋਟੀਕੀ ਨਿਆਂਈ
ਭਖਨਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ਹੋਏ ਏਕ ਜੀਵ
ਈਸਰ ਏਕ ਹੁਏ ਏਹ ਮੁੰਡੀਆ ਡੁਬਤਿਆਂ ਕੀ ਟੇਕ
ਹੈ। ਸੁਣ ਹੇ ਅੰਧਲੇ ਲੋਕੋ ਬੇਪੀਰ ਕਿਆ ਬਿਨਾਂਪੀਰ
ਤੇ ਹੋ ਜਾਉਗੇ ਇਨ ਮੁੰਡੀਅਨ ਸੰਤਾਂ ਦੁਆਰੇ ਭਜੋ ਸ
ਰਨ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ॥ ੭ ॥ ਗਾਲ ਸੋਹੈ ਹਾਰ
ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਪਖਿਆਰੀ ਵੇਸਵਾ ਸਾਕਤਾਂ ਕੀ ਓਹ
ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਗ੍ਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਾਇਆ
ਜਾਂਕੈ ਨਾਹਿ ਬ੍ਰੈਧਨੈਤਾ ਜੋਗ ਹੈ ਸੋਹਾਗਨ ਮਾਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਹਾਂ ਪਵੀਤ ਤਪ ਕਰਨੇਵਾਲੀ ਤਪੀਸ੍ ਤਿਨਕੋਚਿਤ
ਭੀ ਡੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਨਾਹਿਤ ਨਿਹਾਇਤ ਉਠ ਚਲੀਦਾ
ਹੈ ਬੇਗਹੀ ਨੰਗੇ ਵਾ ਨਿਹਾਇਤ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬੇਗ
ਹੀ ਤਾਂ ਨੰਗੇ ਉਠ ਜਾਈਦਾ ਹੈ ਪੰਚ ਨਾਰਦ ਜੋ
ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈਂ ਸੋ
ਛੂਟੇ ॥ ੯ ॥ ਤਨ ਖੇਤ ਮੈ ਮਨ ਕਰ ਜੋ ਰਮਤ ਰਹੈ
ਰਾਮ ਕਉ ਨਹੀ ਚੇਤਦੇ ਜਾਰਉ ਤਿਸ ਕਉ ਵਾ ਤਨ
ਮਨ ਕਰਕੈ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਖੇਤਰ ਮੈ ਰਮ ਰਹੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ
ਹਲ ਤੇ ਹਰ ਕਹੀਏ ਜਲਬਿਨਾ ॥੧੦॥ ਐਸੇਨਾਚਨ
ਵਾਲੇ ਕੇ ਮਨ ਹੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨਵਾਲਾ ਭਗਵੰਤ ਹੈ
ਵਾ ਮਨ ਸੁਧ ਰਖਿਆ ਕਰਨਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਬਜਾਰ
ਸੰਸਾਰਤੇ ਪਲੀਤੇ ਇੰਦ੍ਰੇ ਵਾ ਬਜਾਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਤੇ ਪਲੀਤੇ
ਕਾਮਾਦਿਕ ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ਨਵਧਾ ਭਗਤੀ ਵਾ
ਨਉ ਖੰਡਾਂ ਕਾ ਨਾਇਕ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਭਗਤੀ
ਪਛਾਨੈ ॥

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ॥ ਦਾਤੁਲਾ ਦਾਨਭੀ ਤੇ ਪੁਰਸ਼
ਦਾਨ ਭੀ ਕਰੈ। ਗੁਰਗਿਆਨੇ ਬਡਾ ਗਿਆਨ ॥ ੨ ॥
ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਹੈ ਐਸੇ ਰਾਮਹੈ ਜੈਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਹੈ ਐਸੇਮੈ ਹੇਰ
ਉ ਦੇਖਦਾ ਹੋਂ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ਦੁਧੀਰਾ
ਪੰਛੀ ॥ ੪ ॥ ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਲਬ
ਇਛਾ ਬੇਲੀਦੀ ਜੈਸੇ ਨਿਰਮਲਘਾਮ ਤੇ ਤਪਤਹੋਂਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸੀਤਲਾ ਧਿਆਵਨ ਤੇ ਖਰਹੋਂਦਾਹੈ ਭੈਰਉ ਧਿਆਵਨ ਦੇ ਕੂਕਰ ਬਾਹਿਨ ਹੋਂਦਾਹੈ ਭੂਤਾਂਕੇ ਧਿਆਵਨ ਤੇ ਵਿਰੋਲਾ ਹੋਂਦਾਹੈ ਤੇ ਛਾਰਉਡਾਵੈ ਅਨਕਿਆ ਹੋਰ ਦੇਵ ਕੇ ਬਦਲੇ ਰਾਮ ਨ ਦੈਹੋਵਾ ਅਨ ਜੋ ਦੇਵਤਾ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾਵਨ ਕਰਦਾ ਹੋਂ ॥ ੭ ॥ ਮੋਦੀਕੇ ਘਰ ਕਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀਕੇ ਘਰ ਲੋਧੇਕਾਖੇਤ ਕਿਆਪਾਪ॥

ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦ ਮੈ ਦੁਰਬਲ ਨੂੰ ਧਨ ਦੀ ਖਾਣ ਲਾਧੀ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਭੂਮ ਦਾਨ ਕਰੈ ਮੰਡਪ ਦਾਨ ਕਰੈ ਤੇ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪ ਅਸਥਾਨਮੈ ਪਾਵੈ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜੋਹੜਾ ਸਹਾਈ ਹੋਇ॥੨॥ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਲਬ ਇਛਾ ਨਿਵਾਰ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਵਾ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਾਂਦੀ ਇਛਾਨਿਵਾਰੁ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜਹਿ ਕਿਆ ਜਿਸਕੇ ਭੀਤਰ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਸੋ ਜਬ ਰਿਦੇ ਭੀਤਰ ਬਸਿਆ ਤਾ ਬਾਹਿਰ ਕਾਹੇ ਜਾਹੀ ਸਾਰੇ ਪੂਰਨਹੈ ਵਾ ਜਿਸਕੇ ਘਟਭੀਤਰ ਬਸਿਆ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਬਾਹਿਰ ਭੀਤਰ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ਨੈਣੀ ਲਾਗਰਹੀ ਮਾਇ ਆ ਕੀਵੰਨੀ ਵਾ ਨੈਣੀ ਭੀ ਲਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇਬਾਣੀ ਸ੍ਰਰਕੇ ਭੀ ਲਾਗ ਰਹੀ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਰਤਾਪਹਿ ਪਛ ਤਾਵਹਿਗਾ ਪਰ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਪਹਿਗਾ ਵਾ ਤਾਪਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਰੇ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗਾ ਹੇਪ੍ਰਾਣੀ॥੩॥ਸਾਧਨਾਦ੍ਰੁਆਰੇਵਾ
ਸਰੀਰ ਦ੍ਰੁਆਰੇ ਮਾਇਆ ਜਲਕੀ ਖਾਈ ਹੈ ਪਾਣੀ
ਹਾਡ ਏਨਾਂਸਾਰਿਆਂਕੇ ਅੰਤਰ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ
ਸਤਪੁਰਖ ਆਸਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤ ਨ
ਜਾਣਿਆ ਕਿਤਨੇ ਨਾਮਹੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਤ ਨਾ ਜਾਣਿਆ ਵਾ
ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾਮਦਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਿਆ॥੪॥ਸਾਖੀਕਾ ਜੋ
ਸਬਦ ਉਚਾਰਣਾਹੈ ਏਹ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਤੇ ਸੁਰਤ
ਵਾਲੇ ਜੋ ਲੋਕਹੈਂ ਸੋ ਸੁਣੇ ਸਰਧਾਰੂਪੀ ਝੋਲੀ ਪਕੜੀ
ਹੈ ਮੰਗਣ ਕੇ ਤਾਈਂ ਪਤੀ ਕੇ ਅਗ੍ਰਭਾਗ ਕਹਿਨੇ ਹਾਂ
ਨਾਮ ਭੀਖਿਆ ਪੜੇ ਪਾਨੀ ਪਵਨਾਦਿਕ ਤਤੋਂ ਕਰ
ਰਚਤ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਣ ਬੰਧ ਰਾਖੇ ਨੇਤ੍ਰ
ਦੋ ਦੀਵੇ ਖਿਮਾ ਰੂਪੀ॥ ੫ ॥ ਸੰਤੋਖ ਅਮੋਲਕ ਹੈ ਵਾ
ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਜੋ ਅਮਲਹੈ ਇਸ ਕਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਵੇ ਆਸਾ
ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸ ਵਲਾਏ ਰਹੇ ਵਾ ਸਮੇਕੇ ਬਿਤੀਤ
ਕਰੇ ਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕੋ ਵਲਾਏ ਕਿਆ ਵਰਤਾਏ ॥੬॥
ਪਵਨ ਲਗੈ ਮਤ ਜਾਈ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਪਵਨ ਲਗਨੇ
ਕਰ ਮਤਿ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਵਾ ਵਾਸ਼ਨਾ ਰੂਪੀ ਪਵਨ ਕੇ
ਲਗਨੇ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਮਤਿ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਸਨਮੁਖ
ਹੋ ਸਿਧ ਸਰੂਪ ਤੇਰੇ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ਹਾਂ। ਵਾ ਸਨ
ਮੁਖ ਸਿਧ ਮਿਲਨੇ ਕਉ ਆਏ ਹੈਂ ਨਿਸਚੇ ਰੂਪੀ ਵ
ਡਿਆਈਦੇਹ ਏਕ ਸਿਧਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਜਿਨੀਧਿਆਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਧਿਆ
ਇਆ ਹੈ ਐਸਾ ਕੋਈ ਏਕ ਸਿਧ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰ
ਪਰਸਨੇ ਤੇ ਸਿਝ ਜਾਈਦਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਅਖਰ ਹੈ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜਿਨਾ ਕਉ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਸੁਰਤੀ ਮੈ
ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾ ਏਤ ਜਨਮ ਕਰ
ਵਾ ਏਤ ਸੁਰਤੀ ਮੈ ਵਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਇਤਿ ਸਮਾਪਤ
ਕਰਕੇ ਤਨ ਨੂੰ ਕਰ ਤੁਲਹਾ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ
ਸੋਝੀ ਜੋ ਹੈ ਏਹ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਹੋਇ ਤਿਸ ਮਿਟੀ ਕਾ
ਕੀਆ ਹੋਇਆ ਦੀਵਾ ਮਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸੋਇ ਕਰਨੀ
ਰੂਪੀ ਚਕ ਤੇ ਢਾਲਣਾ ਕਰੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਪਾਣੀ
ਦਾ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾ ਮਰਜਾਏ ਜਿਸਕੀ ਲੋਇ ਕਰ
ਸਿਧ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਅਧਿਸਠਾਨ ਰੂਪ ਸੋ ਜਾਪੈ
ਹਜਾਰਾਂ ਹੀ ਗਿਨਦੇ ਹੈਨ ਨਿਰਨਾ ਕਿਸੇਨਹੀ ਪਾਇਆ
ਵਾ ਚਾਰੋਂ ਵਰਨਾ ਵਿਚੋਂ ਜਿਨਾਂ ਨਿਰਨਾ ਪਾਇਆ ਹੈ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸੋ ਹਜਾਰਾਂ ਹੀ ਹੈਂ ਗਿਣੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ ॥
੮॥ ਐਸੀ ਛੋਟਾ ਹੈ ਜਿਸਕ ਪਾਸ ਸੋ ਦਰਗਹ ਸਚਾਹੈ
ਲੋਕ ਧਿਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਜਿਨਾਂਨੇ ਮੰਗਣੇਕਰ ਮਾਨ
ਨਹੀ ਪਾਯਾ ਹੋਛੀਬਾਤ ਮੰਗੀ ਵਾ ਲੋਕਧਿਕਾਰਕਹਿੰਦ
ਹੈਂ ਮੰਗਤ ਜਨਾਕੇ ਮੰਗਣੇ ਕਰ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ
ਪਾਇਆ ਸਹਕੇ ਦਰਕੀਆ ਗਲਾਂਬਾਤਾਂ ਵਲੋਂ ਤੈਂਤਾਂ ਉ
ਲਾਮਾ ਹੀ ਖਟਿਆ ਹੈ ॥੧੦ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕ ਦੀ ਸੇਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਮਨੂੰ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਧੁਨ ਵਜਰਹੀ ਹੈ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ਕਹੀਏ ਗੰਭੀਰ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬ ਨੂੰ ਭਾਇਕਰ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਿਆ ਹੈ ਏਹ ਭਿਖਿਆ ਹੈ ਏਸ ਕਰ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਪੰਚ ਬੈਲੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਧੁਰ ਤੁਟੀ ਤਾਂ ਗਿੜਾ ਸਿਰਭਾਰ ਪੜਾ ਹੈ ਭਾਰੁ ਕਹੀਏ ਭਰ ਰੂਪ ਜੋ ਚਿਖਾਹੈ ਤਿਸਮਾਂਝ ਜਰੀ ਤਾਂ ਲਕੜੀ ਜੋ ਅਸਤੀਆਂਹੈਂ ਸੋ ਖਿਖਰ ਗਈਂ ਸਹਿਜ ਮੈ ਜੋ ਜਗੋਟਾ ਕਹੀਏ ਜੁੜਨਾ ਏਹ ਜਗੋਟਾ ਬੰਧਨਾਹੈ ਮਨਮਹਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਰਣ ਲੈਣੀ ਏਹ ਮੁੰਦ੍ਰਾਹੈ ॥ ਮਃ੪॥ ਹਰਿ ਰਾਮਕੇ ਜੋ ਜਨਹੈਂ ਸੋ ਲੋਗਮੈ ਨੀਕੇ ॥੪॥ ਐਸੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਮੇਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪਕੋ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਃ ੫॥ ਨਹਿ ਵਿਆ ਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ਚਿੰਤਾ॥੫॥ਗੁਣਾਕਰ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸੁਖਦਾਈ ਮਿਲਿਓ ਵਾ ਸੁਖਦਾਈ ਮਿਲਿਓ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਕੇ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ਕਰਾਂ ਕਰਕੈ ਜੋ ਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾਲਹੈ ਨੈਨ ਪਖਾਵਜ ਹੈ ਜੀਵ ਬਜੰਤ੍ਰੀਹੈ ਵਾ ਨੇਤ੍ਰ ਬਜੰਤ੍ਰੀ ਰੁਬਾਦਿਕ ਬਾਜਾ ਮਾਥੇ ਜੋ ਅਹੰ ਕਾਰਹੈ ਏਹ ਰਬਾਬ ਬਜ ਰਹਿਆਹੈ ਜਿਹਬਾ ਕਰਕੈ ਜੋ ਧੁਨ ਅਗਾਜਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਰਹੀਹੈ ਤੇ ਕਰਨਹੁ ਕਰਕੇ ਸੁਣਨੀਹੈ ਏਹ ਮਧੁਰ ਬਾਂਸਰੀ ਬਾਜੈ ਮਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਨਿਰਨਾ ਕਰਨ ਹੈ ਏਹ ਨਚਨਾਹੈ ਜੋਹੜੀਆਂ ਜੁਗਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਂ ਮਿਲਾਂਵਲੀਆਂਹੈਂਏਹ ਘੁੰਘਰੂਆਂਦਾ ਸਾਜਹੈ ਪ੍ਰਾਣ
ਜੋਹੈ ਵਿਚੋਲਾ ਹੋਇਕੇ ਕਰਤਾ ਇਕਤੂ ਵਾ ਅਕਲਿਆਂ
ਦਾ ਸੰਕੋਲਣਾ ਕਰਦਾਹੈ ਸਭਕਾ ਦੱਸ ਪਾਤਰਾ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਆਂਹੈਂ ਤੇ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤ੍ਰਾ ਕਾਮਾਦਿਕ ਹੈਂ ਏਕੈ ਭੀਤਰ
ਸਰੀਰਮੈਂ ਭਤ੍ਰੂਏ ਸਾਥੇ ਇਕਮਨਭੀਤਰ ਸਾਰਾ ਸਾਥ
ਹੈ ਵਾ ਅਗਿਆਨ ਭੀਤਰ ਭਿੰਨਭਿੰਨ ਹੋਇਕਰ ਭਾਵ
ਦਿਖਾਇਦੀਆਂ ਹੈਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਜੋ ਵੇਸਵਾ ਹੈਨ ਸਭਨਾ
ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਕੀ ਨਿਆਰੀ ਨਿਆਰੀ ਭਾਖਾ ਹੈ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਨੌਂਦ ਅਗਿਆਨ ਬਾਜੇ ਇਕਨਾਂਨੂੰ ਨਚਾਵੰਦਾਹੈ
ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਤੇ ਇਕਨਾਂ ਨੂੰ ਭਵਾਵਹਿ ਕਿਆ ਭਵਾਇ
ਲੈਂਦਾਹੈ ਅਪਨੀ ਤਰਫ ॥੮॥ਓਅੰਕਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਏਕ ਅਦ੍ਰੁਤੀ ਤਿਸ ਏਕਕਾ ਧੁਨ ਕਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਨ
ਕਰਦੇਹੈਂ ਏਕਕਾ ਰਾਗ ਪ੍ਰੇਮਕਰਣਾ ਏਹ ਰਾਗ ਅਲਾ
ਪਤੇਹੈਂ ਏਕ ਦੇਸੀ ਰਾਗਣੀ ਟੋਡੀ ਸਾਤਸੁਰਹੈ ਸੰਤੋਖਾ
ਦਿਕ ਜੋ ਪੰਚਹੈਂ ਏਹ ਬਜੰਤ੍ਰੀ ਕਰੇਹੈਂ ਸਾਤ ਰਾਂਦੀ ਲੈ
ਮੈਂ ਜਲਦੇ ਕਰਣਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਰਧਾਖਿਮਾ ਪ੍ਰੀਤੀ ਇਤਿ
ਆਦਿਕ ਜੋ ਸ਼੍ਰੁਤਿ ਹੈ ਮਾਣਤਾਣ ਦਾਤ ਜਣਾਤਾ ਨਾਵੈ ਰਾਗਤੇ
ਬੁਧੀ ਪੈਰਵਿਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਸੰਤਾਂਮੈਂ ਜੋ ਆਵਣਾਹੈ
ਏਸ ਫੇਰੀ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਨਾ ਹੋਵੈ ਕਬਹੀ। ਵਾ ਜੂਨਾਂ ਕੇ
ਫੇਰਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਵਣਾ ਏਹ ਫੇਰੀਹੈ ਨਾਰਦੀ ਭਗਤੀ
ਏਹ ਨਰਹਰਿਕੇਹਜੁਰ ਜਾਨਣਾ ਜੇਹੜੇ ਵਿਸੂਰੇ ਤਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਣੇ ਹੈਂ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਵਾਕ ਉਚਾਰਣੇਹੈਂ ਏਹ ਘੁੰਘਰੂਆਂ ਦਾ ਖੜਕਹੈ ਕਿੰਗਰੀ ਚੇਤਨਤਾ ॥੧੨॥ ਉਥਾਨਕਾ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਿਸ਼ਾਹ ਕੇ ਸਾਥ--ਪ੍ਰਥਮੇਂ ਜਦ ਗੁਰਾਂਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਜਗਜਾਸੂ ਤਾਂ ਸਤ ਆਦਿਕ ਗੁਣਾਦਾ ਜੋ ਸਮੂਹ ਹੈ ਸੋ ਹਿਰਦੇਮੈਂ ਆਇ ਵਸਿਆ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਦੁਤੇੜਾ ਕਿਆ ਦ੍ਵੈਤ ਸਤ ਕਿਆ ਸਤਅਸਤ ਵਿਚਾਰਨੇ ਲਗਾ ਦੁਤੀਆਕਿਆ ਦ੍ਵੈਤਵਿਖੇ ਚੇਤਨਕਾ ਅਰਧ ਭਾਗ ਅਰ ਚੇਤਨਮੈਂ ਦ੍ਵੈਤਕਾ ਅਰਧ ਭਾਗ ਮਾਇਆ ਜਾਣਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਦ੍ਵੈਤ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਏਕਹੀ ਰਹਿਆਤਾਂ ਇਕਹੀ ਹੋਰ ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਚੌਹਾਂ ਤਤਾਂਨੂੰ ਆਪਸਮੈਮਿਲਾਇ ਕ ਰ ਇਕਨੇਹੀ ਸਰੀਰ ਮਟਕੀਆ ਹੈ ਸੁਣਕੈ ਜੋਗੀਕੈ ਮਨ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧੩॥ਲਖ ਨਾੜੀਆਂ ਸਮੂਹਨਾੜੀ ਆਂ ਵਾ ਸੁਖਮਨਾੜੀਆਂ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰਕੋ ਲਾਏ ਕਿਆ ਧਾਰਣ ਕਰਦੇਹੈ ॥੧੭॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜੋ ਬਹੁਲਤਾਹੈ ਉਸਕੀ ਉਤਰੀ ॥੨੩॥ ਤਤਾਂਦੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰ ਬਣਾਈਹੈ ਕਾਛ ਬਨਾਵਟਾਵਾ ਮਿਣਕੇ ਬਣਾਈ ਹੈ ॥੨੫॥ਸਤਮਾਹਿ ਲੈ ਕਰਕੈ ਸਤ ਉਪਦੇਸ ਵਾ ਸਤ ਨਿਸਚੇਨੂੰ ਲੈਕਰ ਸਮਾਇਆ ॥੨੮॥ ਮੁਖ ਦੇਖਾਇ ਕੇ ਬੇਰਾਵੈ ਕਿਆ ਪਰਚਾਇ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਠਗਾ ਵੈ ॥੩੦॥ ਜਿਸ ਨਹੀਂ ਬੂਝ ਆਵੈ ਸੋ ਕਿਤਬਿਧ ਬੂਝੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ੩੨॥ ਮੋਹਕੀ ਮਗਨਤਾਈ ਕਰਕੈ ਲਪਟ ਰਹਿਆ ਹੈ ਭਰਮ ਗ੍ਰਹਮੈਂ ਲਗ ਰਹਿਆਹੈ ਵਾ ਨਉ ਗ੍ਰਹਿ ਜੋ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਪੂਜਨ ਮੈਂ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਵਾ ਭਰਮ ਦਾ ਨਿਗਲਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ॥੩੩॥ਜਿਨਾਂ ਬਿਸਮਾਦ ਅਚ ਰਜ ਰੂਪ ਕੋ ਜਾਣਿਆਂ ਹੈ ਸੋ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰੀਕੋ ਸਿਮਰ ਹੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿਗਾ ॥੩੪॥ ਸਚ ਧਨ ਲਾਭ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਭ ਲਾਹਿ ਦਿਤੇ॥੩੭॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੁਸਾਥ ਮਿਲਦਾਹੈ॥੪੬॥ ਅਕਥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਸਚੀ ਕਥਾਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮਨਨ ਕੀਤੀ ਤਿਸਦੀ ਜੋਤੀਮੈ ਜੋਤ ਸਮਾਣੀ ॥੪੯॥ ਪੂਰਬਲੇ ਕਰਮਦਾ ਸੰਜੋਗ ਹੀ ਸੰਤਾਂਦੇ ਸੰਗ ਮਿਲਾਈਹੈ ॥੫੦॥ ਸੁਧ ਹੰਕਾਰ ਵਾ ਸਾਖੀ ਚੇਤਨ ਗਊਆਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਚਲਾਏ ਬਕਰੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਮਨ ਹਸਤੀ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਬਿਲਾਈ ਬੁਧੀ ਵਿਖੇ ਰੂਪੀ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਮਹਾਂ ਕਸਾਬ ਜੋ ਕ੍ਰੋਧਹੈ ਤਿਸਨੇ ਹਿੰਸਾ ਰੂ ਪੀ ਛੁਰੀ ਸਟ ਪਾਈਹੈ ਜਿੰਦ ਰੂਪੀ ਮਛਲੀ ਫਾਥੀਕਾ ਮੋਹਰੂਪੀ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ । ਅੰਤਹਕਰਣ ਹੋਏ ਹਿਰਦਾ ਖੁਸ਼ਕ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਯਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਅਗਨੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤੀਨ ਗੁਣ ਅਵਰਤ ਵਰਤਲਾ ਕਾਰ ਵਾ ਆ ਕਹੀਏ ਸਰਬ ਉਰ ਤੇ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਘੇਰਚੁਕੀ । ਰੋਜ ਰੋਵਣਾ ਗੁਣ ਸਿੰਧ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਮਾਇਓਘਟ ਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

माही। जउ छुटिउ कहीऐ संतां ने छोडिउ तउ पइआल नरकां कउ जांदाहै ॥५२॥ कुदम कलोल वा कुतसत उदम काल चक्र दी निआईं भरमावणे वाला अचिंत ही जाल पेल पाइ लैंदाहै। वा जालकर दबाइ लैंदाहै॥५४॥ऐसा समरथ हरि जीउआपा। ईधनबालक तै बैसंतर अगनी भागरहिआहै माटी वत जो बालकहै तिस को गरभ विखे जल दहदिस तिआगदाहै उपर चरण जो अकासे है सो तले है घटमहि सिंध पुमातमां जो है पुगास उचारण कीआ वा हुकम रूपी घट मैं समुंदर को पूगास किआ थाकिआ है। इह पुगटे है वा घट जोती जो अगसत है तिसने समुंदरको पान कीआहै इह पूगासकिआ परगटहै पुथमे माखनवत जंमिआ होइआ हैसी पाछै दूध भइआ। मैलु मैले असथानमै सी मानो साधन सुध करिआ है जिसके भज ते डरताहैसी गरभ मैं तिसते हुण निरभउ फिरताहै होंदी जो मउत है तिसको अनहोंदी देखदा है बिदेही जो ईसर है सो गुपत जाणिआ है ते जीवत छाउ दे खदा है। हैसी तां अणठगणा ठगणे ते रहित ते ठगण हारा कामादिकां ने ठग लइआ बिन

ਵਖਰ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਜਿਸਵਿਖੇ ਸ੍ਵਾਦ ਕਛਨਹੀ ਤਿਸ
ਕੋ ਹੀ ਫਿਰ ਲਗਦਾਹੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਕਰਕੇ ਕਰੁਦੇ
ਹੈਂ ਵਖਿਆਣਾਹਾ ਐਸਾ ਸਮਰਥ ਹਰਿਜੀਉ ਆਪ ਹੈ
ਤਿਸਨੇ ਜਦ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਾਂ ਏਧਨ ਅੰਤਹਕਰਨ
ਵਸਿੰਸਟ ਜੀਵ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਇਆ ਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਛਾਗ ਗਈ। ਮਾਟੀ ਬੁਧੀ ਤਿਸਕੋ ਜਲ ਪਦਾਰਥਾਂਨੇ
ਦਸ ਦਿਸਾ ਮੈ ਤਿਆਗਿਆ ਵਾ ਬੁਧੀ ਨੇ ਦਸੇ ਦਿਸਾ
ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕੋ ਤਿਆਗਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਚਰਨ ਤਲੇ ਜੀ
ਵ ਭਾਵ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸੀ ਅਬ ਅਕਾਸ
ਵਤ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੂਜ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਵਾ ਸੰਤਾਂ ਕੇ
ਚਰਨਤਲੇ ਜੋ ਹੋਆ ਸਭ ਉਪਰਹੋਆ। ਘਟਮੈਸਿੰਧ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਮਾਖਨ
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਥਮ ਕ੍ਰਿਆ ਮੁਖ ਹੋਆ ਦ੍ਰੂਧ ਕਰਮ ਪਛੈ
ਹੋਇ ਗਏ ਤਿਸ ਗਿਆਨ ਨੇ ਮੈਲੇ ਤੇ ਸਾਬਣ ਵਤ
ਸੁਧ ਕੀਓ। ਪਹਿਲੇ ਡਰਦਾ ਫਿਰਦਾਸੀ ਹੁਣ ਨਿਰ
ਭਉ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜੇਹੜੀ ਅਗੋਦੀ ਮੰਨੀ ਦੀ ਸੀ
ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਤਿਸਕੋ ਅਣਹੋਂਦੀ ਦੇਖਦਾਹੈ। ਦੇਹੀ ਜੀਵਤ
ਭਾਉ ਗੁਪਤਹੋਇ ਗਇਆ ਬਿਦੇਹੀਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੀ ਦੀਸੈ
ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਠਗਣਹਾਰ ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਦਾ ਠਗਿਆ
ਹੋਇਆ ਸੀ ਹੁਣ ਅਣਠਗ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ
ਮੈ ਫਿਰ ਫਿਰ ਉਠਕੇ ਲਗਦਾ ਸੀ ਸੋ ਥਿਨ ਵਖਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਆ ਸਾਰ ਖਿਨ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ॥ ੫੫॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਇਸਕਰ ਬਹੁਤਵਾਰੀ ਹਤਹੋਇਆ ਦੇਹਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾਂ ਖਈ ਰੋਗ ਕਲਕੇ ॥ ੫੯ ॥ ਨਰਨਰਹਿ ਨਰਾਂਦਾ ਨਰਹਿ ਕਹੀਏ ਨਿਯੰਤਾ ॥ ੬੦ ॥ ਪੇਖ ਲੀਲਾ ਮਨਕੋ ਸਿਧਾਰੈ ਅਨੰਦ ਮਨਮੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਓਧਰੇ ਸਿਧਾਰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸੋਈ ਧਾਰਦਾ ਹੈ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜੁਗਦੇ ਜੀਅ ਹੋਰਤਰਾਂ ਖੇਲਦੇ ਹੈਂ ਥਾਵ ਕੋ ਕੈਸੇਪਾਵੈ। ਵਾ ਜੁਗ ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਹੈ ਜੀਆਂ ਮੈ ਹੀ ਖੇਲਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਥਾਉਂ ਕੈਸੇ ਕਹੀਐ ਆਖੇ ਹੈਂ ਗੁਣ ਕਲਜੁਗਕੇ ਆਵਣੇ ਕੋ। ਵਾ ਕਲਜੁਗ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸਮੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਹੀ ਆਖੀਐ ॥੨॥ ਫੂਟਿਆਹੋਇਆ ਖਪਰ ਹਿਰਦਾ ਭਾਇ ਰੂਪੀ ਭਿਖਿਆ ਨਹੀ ਪੈਂਦੀ। ਵਾਭਾਇਰੂਪੀਭਿਖਿਆਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਜਿਨਾਂਕੋ ਤਿਨਾਂਦਾ ਸਰੀਰ ਖਪਰ ਫੁਟਦਾਹੈ ਮਾਈਮਾਇਆ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਭਾਵਹਿ ਨੇਤਰ ਕੰਨਿ ਮੁਨ ਤਿਹਾਂਨੂੰ ਲੋਭਾਂਵਦਾ ਹੈ ਵਾਤ੍ਰੈਆ ਮਾਹਿ ਲੋਭਾਨਾਂਹੈ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਗਿਆਨ ਵਿਦਿਆ ਬਿਨ ॥ ੩ ॥ ੪੮ ਚਕ੍ਰ ਕਰਕੇ ਦੇਹ ਮਟ ਵਾ ਪੰਚ ਤਤ ਛੈਵੀਂ ਚੇਤਨ ਸਤਾ ਦਿਨਾਂ ਖਟਾ ਕਾ ਮਟੋ। ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਧੁਨ ਕਰ ਸੁਰਤ ਅੰਤੁਰ ਜਾਗੀ ਅਲਿਪਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਨਿਰ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਿ

ਆਰਾ ਹੋਇ ਕਰ ਮੈ ਏਹੇ ਦਾ ਅਪਨੇ ਗੁਰਾਂ ਮੈ ਮਨਿ
ਮਾਨਿਆ ॥ ੪ ॥ ਹੋਰ ਕਥਨੀਤੇ ਬਦਉਨ ਕਢੀਸਰੀ
ਵਾ ਬਦਉ ਕਿਆ ਨਾ ਉਚਾਰੋ ਸਗਲੀ ਛਾਰ । ਮਿਲੈ
ਪ੍ਰਭ ਸਾਰਥ । ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਿਤ ਅਰਥਾਂਕ ਜੋ
ਹੈ ਵਾ ਅਰਜਨ ਕਾ ਜੋ ਸਾਰਥੀ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਜੋ ਹਰੀ
ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਜਪ ਕਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਅਪਾਰ
ਕੋਟ ਮਧੇ ਕੋ ਜਨ ਹੈ ॥੫॥ ਵਾਦਾਂ ਕੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਰਾ
ਗੀ ਹੋਇਕੇ ਰਾਗ ਗਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਗ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਭੀਜੈ
ਵਾ ਜਿਤਨਾ ਕਾਲ ਰਾਗੀ ਹੋਇਕੇ ਜਗਤ ਮੈ ਭਿਜ ਰ
ਹਿਆਹੈ ਤਿਤ ਨਾਕਾਲ ਬਿਅਰਥਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾਹੈ ਚੜ੍ਹਾਇ
ਕਰ ਪਵਨ ਕੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈ ਭੀਜੈ
ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਵਾ ਚੜ੍ਹੈਂਦੇ ਕਰ ਪਵਨ ਕੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪ੍ਰਮਾ
ਤਮਾ ਨ ਭੀਜੈ ।ਕਿਉਂਧੀਜਨਧੀ ਜੈ ਕਿਆਧਾਰੇ ਉਂਦਰ
ਦੁੰਦਰ ਪਾਸ ਧਰੀਜੈ। ਉਦਰ ਹਿਰਦੇ ਕੇ ਦੁੰਦਰ ਜੋਹੈਂ
ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਇਹ ਪਾਸ ਧਰੀਜੈ ।ਕਿਆ ਦੂਰ ਕਰੀਜੈ ।
ਵਾ ਉਦਰ ਕਹੀਏ ਚੂਹਾ ਜੋ ਹੈ ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਦੁੰਦਰ
ਦੁੰਦਰਕੇ ਪਾਉਣੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਉਂਦਾ ਭੋਵਾ ਕਿਆ
ਛੇਦ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੁੰਦਾ ਅਭੇਦ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਭੇਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਵਲੋਂ ਅਭਿਜ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਨਹੀ ਭਿਜਦਾ ਵਾ ਅਭਿ ਰਿਦੇ ਮੈ ਮੰਨਦਾਹੈ ਅਭੇਦ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋ ਕਸ਼ਟਾਤੁਰਖੁਇਆ ਵਾ ਏਹਜੋ ਪ੍ਰੇਤਜੀਵ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋ ਪਿੰਜਰੇ ਮੈ ਕਾਸਟ ਕਿਆ ਹਲਕਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣ
ਵਾਲਾ ਭਇਆ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭਤਿਸਦੀ ਮਇਆ ਕਿਆ
ਮਾਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਅਸਰਾਲ ਜੋਨੀ ਮੈ ਪਇਆ ਹੈ ਜਾ
ਤਿਨਹ ਪਠਾਏ ਤਾਂ ਆਏ ਜਾਂ ਬੁਲਾਏ ਤਾਂ ਚਾਲਹਿ ਮੁ
ਕਤਿ ਆਦੀ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਸਰਨੀ ਆਇ ਪਇਆ
ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਰਣ ਪਇਆ ਤਾਂ ਮੁਕਤੁ ਪਦਾਰਥਸਭੁ
ਪਾਪਤ ਭਏ ॥੮॥ ਪੂਰਨ ਗਗਨ ਮੈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸਮਸਰ
ਭਏ ਹੈਂ ਇਕ ਰਸ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮੈ ਮਨ ਰੰਗੀਨ
ਰੰਗਿਆ ਸਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਲੀਨ ਹੋਇਆ
ਜਾਣਿਆ ॥ ਏਹ ਕੁਪੀਨ ਬੰਧੀਹੈ ਜਿਹਵਾ ਨੂੰ ਭੀ ਰੰਗ
ਮੈ ਰੰਗਾਇਆ। ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਾ
ਗੁਰਾਂਦੁਆਰੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਮੈ ਮੇਲੇ ਜਿਨਰਚਕੇ ਤਤ
ਰਚ ਸਰੀਰ ਸਭਕਰਿਆ ਕਰਮਾਨੁਸਾਰ ਦੁਖਸੁਖ ਹੋ
ਣਾ ਏਹ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਮਨ ਪਤੀਣਾ ਏਹ ਸਤਗੁਰ
ਦੇਖ ਕਹੀਏ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਦਿਖਾਈਹੈ ਤਿਸ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ
ਕਾ ਮੋਹ ਚਲਿਆ ਗਇਆ ਘਟਿਘਟਿ ਰੂਪੀ ਕਿੰਗਰੀ
ਜਿਸਨੇ ਵਜਾਈ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਅਉ ਕਹੀਏ ਬਹੁੜੋ ਹਠ
ਹਿਰਦੇ ਰੂਪੀ ਘਰ ਛਾਇਆ ਹਸਤ ਕਹੀਏ ਹੈ ਜਿਸ
ਨੇ ਧਰਨ ਗਗਨ ਮੈ ਧਾਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਪੰਚ ਬੇਣ ਕਹੀਏ
ਜਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆਹੈ ਵਾ ਪਰੇਹੈ ਪੰਚ ਬੇਣ ਵਾ ਜਾਇ
ਆਖਾ ਤਿਸ ਮੈ ਮਨਰਾਖਿਆ ਹੈ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲ ਪੰਚ

ਸਤਾਦਿਕਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲਨੇ ਕਰ ਅਹਿਨਿਸ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਵਾ ਪੰਚ ਜੋ ਸੰਤ ਹੈਂ ਤਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਕ ਤ੍ਰਿਨਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲਨੇ ਕਰ ਅਹਿਨਿਸ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ਕੀ ਜਾਣ ਲਈ ਵਾ ਪੰਜਾਂ ਤਤਾਂ ਸਾਥ ਜੋ ਅਹਿਨਿਸ ਦੀਪਕਰੂਪ ਮਿਲ ਰਹਿਆ ਨਿਰਮਲਜੋਤ ਹੈ ਤਿਸ ਅਪਾਰਦੀ/ਰਵਿ ਸਸ ਲਉਕੇ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਏਹ ਤ੍ਰੈਬਾਤਨ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਸੂਖਮ ਕਰਣਾ ਏਹ ਕਿੰਗਰੀ ਵਜਦੀ ਹੈ ਸਬਦਦੀ ਨਿਰਾਰੀ ਧੁਨ । ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰੇ ਮੈਂ । ਵਾ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਏਹ ਤ੍ਰੈਬੇ ਹੈਨ ਤਨਨੂੰ ਜੋਹੜਾ ਸੂਖਮ ਕਰਣਾ ਮਨ ਏਹ ਕਿੰ ਗਰੀ ਸਬਦ ਦੀ ਧੁਨ ਨਿਰਾਰੀ ਵਾਜੈ ਅਹੰਬ੍ਰਹਮਾਸ ਮੀ ਮਨਰਾਜਾ ਕਰਿਆ ਪ੍ਰਜ ਗੁਣਾਕਰ ਸੰਜੁਗਤ ਪੰਚ ਵਸਦੇਹੈਂ ਵੀਚਾਰੀ ਹੋਇਕੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ ਵਾ ਵੀਚਾ ਰਾਦਿਕ ਪੰਚ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਸ਼ਨ ਮਹੇਸ਼ ਇਕ ਮੂਰਤ ਹੈ ਆਪੇਹੀ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ਹੈ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਵਾ ਆਪੇ ਜੋ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀਹੈ ਤਿਸਦਾ ਰੂਪਹੀ ਤਿੰਨੇਹੈਂ। ਗੁਰਾਂ ਦੁਵਾ ਰੇ ਜੋ ਸਬਦਮੈਂ ਜੋਗ ਜੁੜੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਜੋ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ਹੈ ਆਤਮਾ ਕਹੀਏ ਆਪਣਾ ਆਪ ਤਿਸ ਕੋ ਚੀਨੈ ॥

ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰੇ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਿਨਾਮ ਪਾਪਤਿ ਹੋਯਾ ਸਰੀਰ ਗ੍ਰਿਹਮੈਂ ਅਪਣਾ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁ ਰਖ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ॥੨ ॥ ਬਿਨ ਰਸਨਾ ਤੋਂ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਨ ਤੇ ਕਰਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਵਾ ਰਸਨਾ ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਥੋਂ ਜੋ ਬਿਨਾਹੈ ਤਿਸਦੀ ਉਸਤਤਿਕਰਦੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੈਂ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ਚਲਾਇ ਵਾ ਧਾਰੇ ਸਿਉ ਮੰਡਤ ਮਿਟੀਦੇ ਸਿਉ ਬਣਾਇ॥੨॥ਉਕਤ ਬਾਣੀ ਤੇ ਜੋਤੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਸੁਰਤ ਸਮਾਨ ਗਿਆਨ ਤੇ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਏਹ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਲੈ ਕਰੀ ਹੈ। ਵਾ ਉਕਤ ਕਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁਰਤਿ ਬੇਦ ਜਿਸਕੋ ਤਿਸ ਜੋਤੀ ਕੀ ਪਰੀਖਜਾ ਕਰਲੈ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ਹਾਲੀ ਵਾ ਪੁਤ੍ਰ ਵਾਲੀ ਕਿਆ ਸਨੁਮੁਖਾ ਪਾਵਕ ਤੇ ਬਲਨ ਬਰ ਤਨ ਬਲਨਾ ਵ ਰਿਤ ਦੇ ਰਹਿਨ ਨੂੰ ਵਾ ਵਰਤਨ ਨੂੰ ਵਾਲੇਵਾ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਦਾ ਹੈ ਤਤ ਨੂੰ ਓਹੀ ਜਾਣ ॥ ੩॥ ਕਾਹੂੰ ਪਵਨ ਧਾਰ ਮੈਂ ਵਿਹਾਇ ਜਾਤ ਵਾ ਜਾਤੀ ਮੈਂ ਵਿਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੀਆ ਇਹ ਹਿਰਤੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਨਾਂ ਵਾ ਜੀਵਾਂਦੇ ਅਉਗਨ ਦੇਖਦਿਆਂ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ਪੁਸ ਤਕਾਂਦੇ ਸੋਧਨ ਮੈਂ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਵਿਹਾਵੈ ਵਾ ਜੀਵ ਤ ਭਾਉ ਨੂੰ ਸੋਧਤਾ ਵਿਹਾਵੈ ॥੪॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤਜਨਾਂ ਰਾਖੈ ਹਰਿਰਾਇ । ਜਾਂਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਕੁਉ ਜਾਇ । ਸਭ ਥਾਨਾਂਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕਰਕੈ ਅਲੋਕਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ॥ ੬॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਜੋ ਹੈ ਸਹਿਸਾ ਸੋ ਚੁਕਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਸੁਖ ਹੋਆਹੈ ਨਾਮ ਕਰਕੈ ਵਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਹੀ ਕੰਮ ਆਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਭਗਤੀ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਸੰਣੀ ਕਰੇ ਹੈ ।
ਜਿਸਤੇ ਆਪ ਕਰਾਏ ॥

ਅਨੰਦ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀਕਾ ਪੋਤ੍ਰਾ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬਜੀ ਰਾਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰਤਨ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਵਾਰਿ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਆਦਿਕ ਕਰਣਾ ਆਦਿਕ ਆਈਆਂ ਜਦ ਗੁਰਾਂਕਾ ਸਬਦ ਗਾਵਨ ਕਰਿਆ ਇਕ ਵੇਖ ਪਰਸਨ ਇਕ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕੋ ਵੇਖਦੇ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾਂਕੋ ਪਰਸਦੇ ਹੈਂ ਤਿਸਕਾ ਆਇਆ ਸਫਲ ਹੈ ਵਾ ਵੇਖਦੇ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋ ਜੋਹੜ ਤਿਨਾਂਕੋ ਪਰਸਣ ਆਇਆ ਹੋਂ ਜੋ ਓਹ ਸਤਿ ਗੁਰੂਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਅਰ ਸਬਦ ਸੁਣਾਏ ਫਿਰਮੁਕ ਤ ਪਾਏ । ਬੋਲਦ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ਪਉਣ ਦਿਆਂ ਬੁੱਲਿ ਆਂ ਦੀ ਨਿਆਂਈ ਮੁਲ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੇਵਿਟ ਹੁ ਕਹੀਏ ਪਾਸੋਂ । ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਵਿਚਹੁ ਆਪਾਭਾਉ ਚਲਿਆ ਜਾਲਿਆ ਜਾਵੈ । ਤਿਸਨੇ ਸਿਰ ਸੌਂਪੀਏ ਜਿਸ ਹਰੀ ਨੇ ਸਭ ਕੋ ਨਦਰ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਏਹ ਵਿਸ ਸਮੂਹ ਸੰਸਾਰ ਤੁਮ ਦੇਖਦਹੋ ਏਹਹਰੀਕਾ ਰੂਪਹੈ ਜਾਣਿਆਂ ਕਦਜਦ ਹਰੀ ਕਾ ਰੂਪ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਿਨਾਂਕੋ ਐਸੇ ਜੋ ਗੁਰੂਹੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਹੈ ਸਰਬ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਦੇਖਿਆ ਹਰੀ ਇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੱਦ ॥ ਸਤਗੁਰਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪੂਰਬਕ ਅਰਦਾਸ ਪਾਈ ਹੋਈ ਕਿਆ ਕਰੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਸੁਣੀ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਚਾ ਸਬਦ ਨੀਸਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਵਾ ਸੱਚਾ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਹੋਯਾ ਮਿਤ੍ਰ ਪਹਿਜੇ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਰੇ ਹਰਿਹਰਿ ਪੁਰਾਣ ਕਿਆ ਗਰੜ ਪੁਰਾਣ ਵਾਚੀਐ ॥ ਛੰਤਮਃ੫॥ਰਾਖਲੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਚਰਣੀ ਲਾਇਕੇ। ਐਸੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਆਠ ਪਹਿਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ। ਤੇ ਆਪ ਭੀ ਏਕੋ ਨਾਮ ਧਿਆਵੰਦੇ ਹੈਨ। ਧੜਾ ਪਖ ॥ ੪ ॥ ਕਰ ਜੋੜਕੇ ਮਸਤਕ ਚਰਣਾਂ ਉਪਰ ਧਰਿਆ ਤਾਂ ਅਪਨੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਲੀਨੇ ॥ ਰੁੱਤੀ ॥ ੧॥ ਕਰ ਮਹਿ ਲੇਖ ਕਰਮਾਂਦੇ ਲੇਖ ਵਾ ਕਰ ਹਥ ਮਹਿ ਲੇਖ ਜਲ ਬਾਝ ਮਛਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ਰੂਠੀ ਕਹੀਏ ਲੁਠਿਆ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਜਲ ਥਲਮੈਂ ਪੂਰਿਆ ਮੁਕਰੰਦ ਜਲ ਵਾ ਸੁਗੰਧ ਪੂਰ ਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥

ਮਃ੧॥ ਓਅੰਕਾਰ--ਉਥਾਨਕਾ--ਓਅੰਕਾਰਕੇ ਦੋ ਸਮੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੇ ਸਾਥ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਓਅੰਕਾਰ ਤੇਸੈਲ ਚਾਰ ਪਰਬਤ ਭਏ ਉਦਿਆਚਲ ਅਸਤਾਚਲ ਬਿੰਧ ਧਿਆਚਲ ਮੰਦ੍ਰਾਚਲ ੪ ॥ ਤੇ ਵਿਚ ਸੁਮੇਰ ਤੇ ਜੁਗ ਨਾਲੇ ਚਾਰ ਭਏ ਵਾ ਸੈਲ ਅਸਥਾਵਰ ਤੇ ਜੁਗ ਜੰਗਮ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਬੁਝੇ ਪੁਛੇ ਗੁਰਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਸੋਂ ਤੇ ਸਮਝੇ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਫੇਰ ਸੁਝੈ ਕਿਆ ਸੁਝ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਅੰਤਰ ਨਿਰੰਤਰ ਇਕ ਸਚਾ ਹੀਹੈ ਵਾ ਸਰਬ ਕਾ ਅੰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨੀ ਹੈ ਸਚਾ ॥੩॥ ਧਰਮਾ ਪੁਰ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਤਿਸਕੇ ਧਰਮ ਕੋ ਜੋ ਧਾਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁਣਾਕਾਰੀ ਉਪਕਾਰ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਤੇ ਮਨ ਧੀਰਜਵਾਲਾ ਹੋਇਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਰਣੀ ਧਰ ਆਪ ਅਜੋਨੀ ਜਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਏਹ ਧਨ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਤੋਲ ਵਿਚਾਰ ਭੀ ਪੂਰਾ ਤੇ ਬੋਲ ਭੀ ਸਚਾ ॥੪॥ ਤੁਰਾਂਦਾ ਰਸ ਰੂਪ ਜੋ ਗੀਤ ਹੈ ਜਸ ਬਾਦ ਕਹੀਏ ਕਥਨ ਕਰਿਆ ਹੋਯਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਾਵੰਦਾ ਤਿਨਾਂ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਤਨੂੰ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੇਵੇ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ ਆਇਕੇ ਪੀਂਦਾ ਹੈ॥੫॥ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰ ਏਕ ਪਛਾਣਿਆਂ ਜਿਨਾਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਇਉਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਘਰ ਮੇ ਹੀ ਮਹਿਲਕੋ ਸਿਆਣ ਲੈਂਦੇਹੈਂ ॥੮॥ ਊਰਮ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਧੂਰਮ ਅਕਾਸ ਵਾ ਉਰਧ ਰਮ ਰਹਿਆਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤੀ ਦਾ ਉਜਾਲਾਹੈ ਸਾਰੇ ॥ ੧॥ ਰਹਿਣ ਰਹਿਣ ਕਹੰਦੇ ਹੈਂ ਪਰ ਰਹੇ ਨਾ ਕੋਈ ਵਾ ਕਹਿਣੇ ਦੀ ਰਹਿਣੀ ਤੇ ਰਹਿਨਾ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦ ਗੁਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਪਤ ਮਤੀ । ਪਤ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ॥੧੨॥ ਲਾਜਕਰ ਜੋ ਮਰ ਤੀਸੀ ਸੋ ਲਜਾ ਮਰਜਾਣੀ।ਘੁੰਘਟ ਮੁਲਾਹਜਾ ਜੋ ਹੈਸੀ

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੋ ਬੋਲ ਚਲੀ ॥੧੩॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਜਪ ਸਾਰ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਲਾਹਾਹੈ । ਲਾੜੀ ਨਿੰਦਾ ਚਾੜੀ ਉਸਤਤੀ ਮਜੂਰ
ਹੋਇ ਗਇਆ ਇਸਕਰ ਠਗਾਇ ਲੁਇਆ ਠਗਾਂ ਤੇ
ਆਪਣਾ ਆਪ ॥੧੪॥ ਜਿਸਦੈ ਆਬ ਹੈ ਮਾਇਆ ਵਾ
ਭੁਗਤੀ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਨਿਵੰਦੇ ਹੈਨ ਦੋਵੈਂ ਹਿੰਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨ ॥੧੫॥ ਧੈਰ ਧਾਂਵਦਾ ਨਹੀਂ । ਵਾ ਧੀਰਜ
ਵਾਨ । ਆਪ ਉਪਾਏ ਹੈਂ ਘਟ ਤੇ ਆਪ ਚਿੰਤਨਤਾ
ਥਾਪੀ । ਥਾਪੀ ਪਾਲਦਾ ਹੈ । ਜੋਗ ਦੀ ਜੁਗਤ ਦੇਣੇ
ਵਾਲਾ ਸੋਈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਹੈ । ਵਾ ਜੋਗ ਮੇਂ ਜੁੜਿਆ
ਸੋਈ ਜਗ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥੧੬॥ ਵਣਜ ਵਾਪਾਰਨੂੰ
ਵਣਜਦਾ ਹੈ । ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਇਕੇ । ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਕਾਮ
ਕਰੋਧ ਕੋ ਗਾਲੇ ਤਾਂ ਅੰਤਸ਼ਕਰਣ ਸ਼ੁਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
੨੭॥ ਗਗਨ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਗੰਭੀਰ ਤਿਸਕਾ ਗਗ
ਨੰਤਰਿ ਕਿਆ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਹੋਯਾਹੈ ਵਾਸ ਗਇਆ ਜੋ
ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਸੋ ਨਾ ਆਵੈ ਤੇ ਆਇਆ ਜੋ ਗਿਆਨ
ਸੋ ਨਾ ਜਾਇ । ਵਾ ਗਇਆ ਹੋਇਆ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
ਮੈ ਨਾਂ ਆਵੈ ਆਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ । ਸਰੋਨੀ ਸੋਗੁਨੀ
ਵਾ ਸਹਿਤ ਗੁਣਾਕੇ ਜਦਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰਹੈ ਨਾਮਵਾਲੀ
ਹੋਰ ਨਾਮ ਵਿਹੁਣੀ ਮਤਿ ਅਸਾਰਹੈ ॥੨੧॥ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ
ਕਿਆ ਜਨਮ ਅਸੰਖ ਹੈਂ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ
ਮਿਲਾਇਆ ਮੇਲਛਇਆ॥੨੨॥ਗੁਰਮੁਖ ਆਵੈ ਜਾਇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਸੰਗ। ਆਵਣ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਗ ਤੇ ਨਿਸੰਗ ਰਹਿਤ ਹੋਏ। ਗੁਰਮਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ। ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਦ ਨਾਉਂ ਉਪਦੇਸਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੇਦਕਾ ਬੀਚਾਰ ਹੈ ਵਾ ਗੁਰ ਮੁਖ ਵੇਦ ਦੁਆਰਾ ਨਾਦ ਬ੍ਰਹਮਦਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰਕਰਦੇ ਹੈਂ ਗੁਰਮੁਖ ਮਜਨ ਚਜ ਆਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਉਪ ਦੇਸਦਾਹੈ ਜੋਹੜਾ ਮਜਨਕਰਦਾਹੈ ਏਹ ਭਲਾ ਅਚਾਰ ਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਝੂਰਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਰਦ ਝਰਨਾ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਦੇਖਦਾਹੈ ਪਰੰਆਦਿ ਸਰਬਦਾ ਪਰਾ ਹੈ ਤੇ ਆਦਿ ਹੈ ਜਨਮ ਮੁਏ ਨਹੀ ਸੋ ਪੁਰਖਜੀਵਨ ਰੂਪ ਦੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾ ਹੈ ਆਇਕੈ ਚਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਆਸਾ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ ਭਏ। ਜਿਸ ਝੋਰੇ ਕਰ ਝਰਦੇ ਸੇ ਤੇ ਝਖਦੇ ਸੇ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗ ਰਲਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਲ ਨਹੀ ਚਾਪੈ ਹਰੀਕੇ ਗੁਣਾਂਕੋ ਜੋ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ॥੨੮॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹਕਿ ਕਹੀਏ ਜੋ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਸਨਮੁਖ ਸਾਖੀ ॥ ੨੯॥ ਠਹਿਕੁਮੁਈ ਕਿਆ ਲਗ ਮੁਈ ਔਗਨਾਂ ਸਾਥ ਪਛਤਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅੰਤ ਕੋ ॥੩੦॥ ਫਾਟੇ ਚੀਰਸੀਗਾਰ ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਤੇ ਸਿੰਗਾਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਸਕ ਫਾਟੇਹੈਂ ਬਹੁਤ ਵੇਰ ਬਿਨ ਡਰਤੋਂ ਬਿਨਠੀਡਾਰੁ ਕਿਆ ਡਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ ਵਾ ਡਾਲੀਆਂ ਵਿਖੇ ਜੋ ਲਗੇਹੈਂ ਘੁ ਲੀਏ ਕਿਆ ਛੁਟੀਏ॥੩੨॥ਤ੍ਰੁਟੀ ਤੰਤ ਪ੍ਰਾਨਾਂ ਰੂਪੀ ਰ ਬਾਬ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਕੇ ਵਿਜੋਗ ਕਰ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਛ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਿਆਂ ਪ੍ਰਾਣਾਂਨੂੰ ਮੇਲਦੇਂਦਾਹੈ ਪ੍ਰਭੂਦੇ ਮੰਨੇਲਾ ਦਾ ਵਿਛ
ੜਿਆਂ ਜੀਵਾਂਨੂੰ ਮੇਲਦਾਹੈ ਪ੍ਰਾਲਾ ਮੰਜੇਰਾ ਵਤਨੇਦਾ
ਤੁਟੀਤੰਤ ਬ੍ਰਿਤੀ ਮਨਰੂਪੀ ਰਬਾਬਕੀ ਬ੍ਰਿਤੀਕੇ ਵਿਜੋਗ
ਵਾਜੇ ਨਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਤਰਵਰ ਵਿਚੋਂ ਕਾਇਆ ਰੂਪੀ
ਤਰੋਵਰ ਹੈ ਮਨ ਜੀਵ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਪ੍ਰਾਣ ਏਹ ਪੰਖ ਹੈਂ
ਤਤ ਕੇ ਜੋਹੜੇ ਚੁਗਦੇ ਹੈਂ ਮਿਲ ਕਰ ਸ਼ਬਦਸਹੀ ਹੋਇ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਫਾਸ ਨਹੀ ਰੰਚਕਮਾਤ੍ਰ ਉਡਦੇ ਹੈਂ
ਬੇਗਲ ਸ਼ੀਘਰ ਬੇ ਦੂਸਰੀ ਗਲਾਂ ਮੈ ਤਕਦੇ ਹੈਂ ਚੋਗ
ਘਣੀ ਪੰਖ ਪ੍ਰਾਣ ਤੁਟੇ ਤਾਂ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਵਾ ਕਾਇਆਂ
ਬਿਰਖ ਹੈ ਤੇ ਮਨ ਕਿਆ ਜੀਵ ਪੰਖੀਹੈ ਇਸੀ ਤਰਵਰ
ਕੇ ਵਿਖੇ ਅਉਰ ਪੰਖੀ ਹੈ ਪੰਚ ਕਿਆ ਸ੍ਰਿਸਟ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾ
ਤਮਾਂ ਤਤ ਸੋ ਜੀਵ ਚੁਗਦਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਏਕ
ਸੇ ਮਿਲਕੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਕੀ ਸਤਾ ਸਫੁਰਤੀ
ਪਾਇਕੇ ਤਿਨ ਕਉ ਤਿਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਉ ਫਾਸ ਨਹੀ
ਰੰਚਕ ਮਾਤਰ ਭੀ ਉਡਦਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਸੁਰਗਾਦਿਕਾਂਕੋ
ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਸ਼ੀਘਰ ਤੇ ਸ਼ੀਘਰਤਾ ਕਰਦਾਹੈ ਚੋਗ
ਘਣੀ ਸੁਰਗਾਦਿਕਾਂ ਕੇ ਭੋਗ ਜਿਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਸੁ
ਰਗਾਦਿਕਾਂ ਕੋ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਪੰਖਹੈਂ ਤੁਟੇਕਿਆ ਜਿਸ
ਕਾਲ ਮੈ ਭੋਗ ਲਏ ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਮਕੀ ਫਾਹੀ ਪੜੀ
॥ ੩੪ ॥ ਥਾਨ ਮਾਨ ਥਾਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਏਕਹੀਹੈ । ਵਾ
ਥਾਨ ਮਾਨ ਕਹੀਏ ਮਨਨ ਕਰਨੇ ਜੋਗ ਸਭ ਏਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੀ ਹੈ ਕਾਜ ਨ ਫੀਟੈ ਨਹੀ ਵਿਛੋੜਾ ਕੋਈ ॥੩੯॥
ਫਿਰ ਪਛੁਤਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਵਾ ਫਿਰ
ਪਛਤਾਨਾ ਅਬ ਇਹਨੂੰ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ॥੪੦॥
ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰ ਬੀਰ ਜੋ ਪਦਾਰਥਹੈ ਤਿਨਾਂਕੋ ਜਿੰਦ
ਵਾ ਬੁਧੀ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰ ਰਹੀ ਬਾਬਲ ਘਰ ਸੰਸਾਰ
। ਵਾ ਅਗਿਆਨ ਬੇਟੜੀ ਜੀਵ ਸੇ ਬਾਲੀ ਦਾ ਬਾਲੇ ਪ
ਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਨੇਹ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥੪੨॥ ਬਿਨਾਂ
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਥੋਂ ਸਬਦ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਤੇ ਸਬਦ
ਬੀਚਾਰ ਬਿਨਾਂ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਣੀ ॥੪੫॥ਲਸਕਰੀਆ
ਰੋਇਲ ॥ ੪੬ ॥ ਇਕ ਮਨ ਏਕੈ ਭਾਇ । ਇਕਾਰ
ਮਨ ਤੇ ਇਕ ਮੈ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ। ਊਤਮ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੈ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਰਧਾ ਸਚੁ ਮਨਨ ਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਮਨ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਸਿਧ ਗੋਸਟ ॥ ਸਿਧ ਸਭ
ਕਰ ਆਸਣ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ । ਤਬ ਸਿਧਾਂ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਬਕ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਮਸ
ਕਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੀ।ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਜੋ(ਸੁ
ਆਸਾਂ)ਦਾ ਵਿਸਾਹੁ ਨਹੀਂ ਦੂਸਰਾ ਸਭਕੋ ਇਕ ਰੂਪ ਜਾਨ
ਕਰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾ ਕਰੀ ਸਾਚ ਕਹਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਤੇ
ਅਰਦਾਸੀਆ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉਂਹੈ ਏਹ ਸੰਤਜਨਾਕਾ ਜੋਹ
ਡਾ ਮਾਰਗ ਹੈ ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮਾਰਗ ਹੈ । ਤੇ ਸੰਤਜਨਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋ ਜੋ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾਹੈ ਏਹੀ ਸੁਆਉਹੈ ॥ ਘਟਿਮੈ ਬੈਸ ਜੋ ਇਸਥਿਤ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ ਨਿ.ਰੰਤਰ ਇਕ ਰਸ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਹੀ ਰਹਿਨੇ ਹਾਂ ਕਿਆ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਸਤਿ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਭਾਇ ਅਨੁਸਾਰ ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਹੁਹੈ। ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮ ਸਿਧਾਏ ਏਹ ਆਵਨ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸਾਡਾ । ਆਸਣ ਕਰਕੇ ਜੋ ਬੈਸਣਾ ਕਰਿਆਹੈ ਥਿਰ ਨਾਰਾਇ ਣ.ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਾ ਉੱਤਰਹੈ ਐਸੀ ਗੁਰਾਂਦੀ ਮਤਿ ਕਰਕੇ ਸਭ ਸਾਧਨ ਪਾਏ॥ ੪ ॥ ਤੁਝ ਬੈਸਣ ਕਿਆ ਉੱਤ੍ਰ ਦੇਵੀਐ ॥੫॥ ਜੈਸੇ ਮਰਗਾਏ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀਹੈ ਐਸੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹੇ। ਵਾ ਨੈ ਦੁਸਨੂੰ ਜੈਸੇ ਮੁਖ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਂ। ਐਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਹੋਵੇ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਵਿਖੇ ਸੁਰਤ ਲਗਾਇ ਕੇ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ਤਾਂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰੀਐ ॥੮॥ਸਚਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਇਹੁ ਮਨ ਚਲਤੋ ਸਚੁ ਘਰ ਵੈਸੇ ਕਿਉਂ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰੋ । ਇਉ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਚੁ ਘਰ ਬੈਸੇ । ਆਪੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਉਂ ਝੂਠ ਤਿਆਗੇ ਸਾਚ ਮੈ ਪਿਆਰ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਉਂ ਮਿਲਾਏ ॥੯॥ ਨਾਮਟੇਕ ਥਿਨ ਮਨ ਨ ਟਿਕਈ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈਵਾ ਨਾਮ ਨਾਮ ਟੇਕ ਥਿਨਮਨ ਨਾ ਟਿਕਾਵੈ ਤੇ ਭੂਖ ਨ ਜਾਵੈ ਨਾਮ ਦੀ ਲਗੀ ਰਹੇ॥੯॥ਖਟ ਦਰਸਨ ਮੈ ਇਕਜੋ ਹਮਾਰਾ ਦਰਸਨਹੈ ਤਿਸਕੋ ਬਹਿਰੇ ਪੰਥ॥੧੦॥ਤਿਸ ਅੰਤਰ ਏ

ਕ ਸਰੇਵਹੁ ਆਈ ਪੰਥ ਏਹਹੈ ॥੧੦॥ਅੰਤਰ ਜੋ ਸਬਦ
ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਏਹ ਦਰਸਨ ਭੇਖ ਧਾਰ ਕਰ
ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੋਗੀਓਂ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ। ਹਉਮੈ ਦੂਰ ਕਰੀ ਨਿਮ੍
ਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਮਮਤਾ ਦੂਰ ਕਰੀ ਸਮਤਾ ਧਾਰੀ ਏਹ
ਮੁੰਦਰਾ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰੇ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਕੇ
ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਸੁਸਤ੍ਰ ਸਮਝ ਪਰੀ ਏਹ ਆਈ ਪੰਥਹੈ
ਜੋਹੜਾ ਭਰਪੂਰ ਜਾਣਿਆ ਏਹਖਿੰਥਾਹੈ।ਏਕ ਹਰੀ ਤਾਰ
ਨੇ ਵਾਲਾ ਏਹ ਝੋਲੀ॥੧੧॥ਊਧੋ ਕਮਲ ਸੀਧਾ ਕਰਿ
ਆ ਹੈ ਏਹ ਖਪਰਹੈ ਪੰਚ ਭੂਤਾਂਕਾ ਰੁਣ ਧਾਰਣਾ ਏਹ
ਟੋਪੀ ਕਾਇਆਂ ਕੋ ਕੜਨਾ ਏਹ ਕੜਾਸਣ ਹੈ। ਤੇਮਨ
ਨੂੰ ਜੋਹੜਾ ਜੋੜਨਾ ਏਹ ਜਰੋਟਾਹੈ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਸੰਜਮ
ਏਹ ਨਾਲ ਚੇਲੇ ਹੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ਕਿਉਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ
ਕਿਉਂ ਕਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁੰਨ ਮੈ ਨਿਰੰ
ਤਰ ਮਨ ਨੂੰ ਬੰਧ ਕਰ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥ ਸੰਤਾਂਕੇ ਦਰਸਨ
ਤਾਈਂ ਭੇਖ ਕੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਏ ਹਾਂ ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
ਕੇ ਜਨਮੇ ਕਿਆ ਭੇਖ ਧਰਿਆ ਤਾਂ ਏਹ ਜਨਮ ਵਟਾ
ਇਆ ਤੇ ਨਾਲੇ ਗਵਨ ਜੋ ਭਰਮਣਾਹੈ ਏਹੁ ਮਿਟਾਇ
ਆ ਵਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂਕੇ ਸਮੀਪ ਜਦ ਆਇ ਤਾਂ ਜਨਮ ਅਰ
ਗਵਣ ਮਿਟਾਇਆ ਕਥਨ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ॥੨੦॥ਕਿਆ
ਆਦ ਮੈ ਅਸਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਪੂਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸਾਚ ਕਮਾਵੈ
ਏਸ ਮਤੀ ਕਰਕੇ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਈਦੀ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਆਦਿਕਾ ਬਿਸਮਾਦ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸੀ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਜੋ ਅਕਲ ਪਤਿ ਹੋਣਾ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮੁੰਦਰਾਂ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ। ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਕਦੇ ਨਾ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਏ ਇਸਕਰ ਸਹਿਜ ਸੰਤੋਖਕਾ ਆਸਣ ਜਾਣੇ ਸੇਵੇ ਸਿਖ ਜੋ ਗੁਰੂਕਾ ਸਬਦ ਸੋ ਬੈਰੀਆਂਕੇ ਛੇਦਣੇਕਾ ਖੋਜ ਲਹੈ।ਸੋਈ ਸਚ ਜੀਆਂ ਕੀ ਜੁਗਤ ਕੋ ਜਾਣੇ ਵਾ ਸੋਈ ਜੀਉ ਸਚਕੇ ਸਾਥ ਜੁੜ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥੨੫॥ ਅਵਿਗਤੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਤੇ ਨਿਰਮਾਇਲ ਸੁਧਤਾ ਉਪਜਤੀ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣ ਜੋ ਜੀਵ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਸਰਗੁਣ ਸਹਿਤ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਉਪਜਕਰ ਸਰਗੁਣ ਥੀਆ॥੨੭॥ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜੋ ਆਵੈ ਤਿਸਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਅਘੜ ਹੈ ਸੋ ਘੜ ਦੇਵੈ ਹੈ ॥੨੮॥ ਸਚ ਸੁਧੀ ਸੋਝੀ ਵਾ ਸਚਦੇ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੀ ਸੁਸਟੁਧੀ ਕਹੀਏ ਦੁਧੀ ਗੁਰਮੁਖਤਾਰੇ ਮਲਾਹਹੀ॥੨੯ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਰਤਨ ਵੈਰਾਗ ਕੋ ਲੈਕਰ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖ ਅਲਖ ਲਖਾਉਂਦੇ ਹੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਅਲਖ ਲਖਾਵੈ ॥੩੮ ॥ ਬਿਨਗਰ ਬਿਸੀਅਰ ਕਾਲ ਡਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਵਾਟ ਪਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਸਰਪ ਡਸਦਾਹੈ ਤੇ ਮਰ ਵਾਟ ਕਹੀਏ ਅਧਵਿ-ਚਾਲੇ ਹੀ ਮਰਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਬਿਧਾਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾ ਨਾਮ ਸੇਤ ਬਾਂਧਿਓ ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੇਹ ਕਾਬੂ ਕਰੀਹੈ
ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ ਰਾਮ ਚੰਦਕੇ ਨਾਮਕਰਿ
ਮਾਰਿਓਹੈ ਅਹਿ ਕਹੀਏ ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਰਾਵਨ ਗੁਰ-
ਮੁਖਿ ਰੂਪ ਹੈ ਬਭੀਖਣ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਤਿਨਾਂਕੇ ਭੇਦ
ਕੇ ਪਰਚਾਇਣ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਦਸਣੇ ਕਰ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਸਾਇਰ ਤੇ ਪਾਹਨ ਵਤ ਜੋ ਹੈਂ ਜੀਵ ਸੋ ਤਾਰੇ
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੈ ਕਈ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜ ਉਧਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥
ਪਵਨ ਅਰੰਭ ਜੋ ਸੁਆਸ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਚੜ੍ਹਾਇਕਰ
ਰੋਕਣੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸੁਆਸ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤਰਫ ਲਗਾਵਣੇ
ਵਾ ਪਵਨ ਵਾਸਨਾਕੋ ਰੋਕਣਾ ਏਹ ਮਤਿ ਕੇਈਕੇ ਉਤ
ਪਤਿ ਹੋਣੇਕਾ ਮੁਲ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਾਂਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਏਹ ਮਤ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਕਾ ਵੇਲਾ ਹੈ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤੇ
ਸੁਰਤ ਲਗਾਇਕੇ ਧੁਨ ਉਚਾਰਣ ਕਰਣੇ ਏਹ ਚੇਲਾ
ਹੈ ਏਕ ਸਬਦ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕਥਾ ਵਿਚਾਰੀ
ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇ ਹਉਮੈਂ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ਇਸ ਪ੍ਰ-
ਕਾਰ ਸਬਦ ਭਵਜਲ ਲੰਘਾਵਣ ਹਾਰਾ ਹੈ ॥ ੪੫ ॥
ਪ੍ਰਸ਼ਨ--ਮੈਣਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉਂ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ੪੬ ॥
ਉੱਤ੍ਰ--ਜੋਗ ਕਰਣਾ ਹੈ ਮਨਮਖਿ ਲਗਕਰ ਗਵਾਰ
ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰਕਾ ਸਬਦ ਕਮਾਈਐ ਤਾਂ ਖਾਈ
ਐ ਸਾਰ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਜਿਤ ਗਰਬ ਜਾਇ ਸੋਕਵਨ
ਅਹਾਰ ॥ ੪੭ ॥ ਸਚ ਕੇ ਰਾਤਾ ਤੇ ਸਬਦ ਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵੀਚਾਰੇ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆਹੈ ਸੋ ਗਰਬ ਕੋ ਨਿਵਾਰੇ। ਹਿ
ਵੈਕੋ ਘਰ ਅੰਦਰ ਕੈਸੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਵੇ। ਸਚ ਸਬਦ
ਹੀਏ ਅੰਤਰ ਵਸੈ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਹੰਦਾਹੈ। ਤੇਰੰਗਾਂ
ਵਿਖੇ ਰੰਗਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਿਵੈ ਘ੩
ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੁੰਦਾਹੈ। ਅਗਨਿ
ਕਾ ਪਿਰਾਹਨ ਜੋ ਚੋਲਾ ਸੋ ਕੈਸੇ ਦੂਰ ਹੋਵੈ ਨਦਰੀਕੀ
ਨਦਰਿ ਕਰਕੇ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜੋ ਬਿਖ ਰੂਪ
ਅਗਨ ਹੈ ਇਨਕੋ ਨਿਵਾਰੇ। ਕਵਨ ਗਹਾਹੈ ਜਿਸਮੈ
ਅਵਾਹਿਨ ਕਿਆ ਇਸਥਿਤ ਰਹੈ॥੪੬॥ਹਉਹਉ ਮੈਮੈ
ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ। ਤੇ ਦੂਜਾ ਭੇਦ ਮੇਟਕਰ ਏਕ ਰੂਪ ਹੀ
ਹੋਵੈ। ਇਸ ਏਕਤਾ ਰੂਪੀ ਗੁਫਾਮੈ ਇਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਇਤ ਉਤ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਿਸ ਕਉ ਸਮਾਇਆ
ਜਾਣੈ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਿਰ ਏਕੋ ਜਾਣੈ। ਕਵਨ ਧਿਆਨ
ਕਰ ਮਨਮੈਂ ਸਮਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰਾਂਕੇ ਭਾਣੈ ਕਰੈ ਧਿਆ
ਨ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਮਨ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸੋ ਕਵਨ ਦੁਆਰਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਜੋ ਹਿਵੈ ਘਰ ਹੈ ਹਿਰਦੇ ਮੈ
ਛਾਇਆ ਜਾਵੈ ॥ ੪੯ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਜੋ ਹੈ
ਸਚ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਅਪਾਰ ਜੋਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸੋ ਗੁਰਾਂ
ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਭਾਖਤ ਉਚਾ
ਦਣੇ ਕਰਕੇ ਸਸਿ ਘਰ ਜੋ ਰਾਤ੍ਰ ਸੋ ਕਉਣ ਅਵਿਦਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ਵਾ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਣੇ ਕਰਕੇ ਵੈਰਾਗਰੂਪੀ ਜੋ ਸਸਿਹੈ ਅਪਾਰ ਜੋਤ ਜਿਸਕੀ ਸੋ ਰਿਦੇਮੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਵੈਰਾਗਵਾਲਾ ਘਰ ਰਿਦੇਮੈ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਵਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਿਟਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਅੰਧੇਰਾ ਵਾ ਸਤੋ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਜੋ ਸਸਿ ਅਪਾਰ ਹੈ ਜੋਤ ਜਿਸਕੀ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਣ ਕਰਕੇ ਰਿਦੇਮੈ ਇਸਥਿਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਵਨ ਦੁਆਰਾਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸੂਰਜ ਤਪਾਂਇਆ ਤਪੈ ਸਸਿ ਘਰ ਰਿਦਾ ਤਿਸਮੈਂ ਸਤੋਗੁਣ ਕਰਕੈ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਵਸੈ ਤਾਂ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ਕਵਨ ਮੁਖ ਕਾਲ ਜੋਹਨੇ ਤੇ ਨਿਤ ਰਹੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਨਾ ਤੇ ਨਾਮਦਾ ਅਧਾਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਲ ਜੋਹਣੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਵਨ ਸੀ ਬੁਧੀ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਪਤਿ ਰਹੈ ਆਪੇ ਪਾਰ ਉਤਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਨਿਸਚੇ ਵਾਲੀ ਜੋ ਬੁਧੀ ਹੈ ਤਿਸਕਰ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਵਨ ਜੋਧ ਹੈ ਜੋ ਕਾਲ ਸੰਘਾਰੇ

ਦਾਸ ਆਸਨ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੇਖੇ ਨਜ਼ਰੇ ਨਾਂਹ

ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਮਾਨੀ ਜਾਂਦੀ

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਕਰ ਮਨ ਸਾਚਮੈ ਸਮਾਇ। ਪੂਣਵਤ ਨਾਨਕ ਕਾਲ ਨਾ ਖਾਇ॥ ੫੦॥ ਜਿਸਕੀ ਸਤਾਕਰ ਪਵਨ ਬੋਲਦਾਹੈ ਅਗਨ ਗਤਜਦਾ ਹੈ ਵਾ ਪਵਨਅਰ ਅਗਨ ਆਦਿਕ ਤਤੁੰ ਕਰ ਰਚਤ ਜੋ ਸਰੀਰ ਜਿਸਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੋਲ ਗਰਜੇ ਕਿਆ ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨਿਸ ਚਲਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਣਾ ਹੰਦਾਹੈ ਸਹਿਹੀ ਵਾ ਪਵਨਕਹੀ ਏ ਸੁਆਸੰ ਕਰ ਨਾਮ ਬੋਲੇ ।ਗਗਨ ਜੋ ਚੇਤਨ ਗਰਜੇ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸਚਲ ਰੂਪ ਤਿਸਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਣਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜੇ ॥੫੧॥ਬਾਹ ਰ ਜਾਗ੍ਰਤ ਅੰਤਰ ਸੁਪਨੇ ਤੇ ਤੀਸਰਾ ਭਵਨ ਸੁਖਪਤੀ ਇਨਾਂਮੇਂ ਮੁੰਨ ਹੈ ॥ ੫੨ ॥ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਹਾਂਸੇ ਹੰਦੀ ਹੈ ॥੫੩॥ਨਉਸਰ ਸੁਭਰ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਰੋਕੇ ਹੈਂ ਤੇ ਦਸਵੇ ਦੁਆਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰੇ ਹੈਂ । ਤਹ ਤਿਸ ਨੂੰ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਦੇ ਵਾਜੇ ਆਵਹਿ ਤੂਰੇ । ਵਾ ਨਉਂ ਦੁਆਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਲੋਂ ਰੋਕੇਹੈਂ ਤੇ ਦਸਵੇਂਪ੍ਰਮਾ ਤਮਾਂਮੈਂ ਸੁਆਸਾਂਕੀ ਥ੍ਰਿਤੀਕੋ ਪੂਰੇ । ਤਿਸਨੂੰ ਅਨਹਤ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਵਜ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤੂਰੇ ਕਹੀਏ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ॥੫੪॥ ਕਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤ ਕੇਹੜਾ ਠਾਉ ਹੈ॥੫੫॥ ਕਬੁਧ ਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬਦ ਵੀਚਾਰ। ਤਤ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਕਿਉਂ ਬੂਝੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰ। ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚੋਟਾਂ ਖਾਂਦਾ ਜਮ ਦਰ ਬਾਧੈ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ । ਤਤ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖ ਜਲਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜ ਚੋਟਾ ਖਾਇ । ਮਾਨੈ ਹੁਕਮ ਸਭੈ ਗੁਣ ਗਿਆਨ । ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈਮਾਨ ।ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀਂ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ਸਾਚ ਵਖਰ ਧਨ ਪਲੈ ਹੋਇ । ਆਪ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ

ਸੋਇ। ਮਨਮੁਖ ਗੁਵਾਰ ਬੁਝਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਕਰਕੈ
ਬੁਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰ। ਸਹਜ ਰਤਾ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਇ।
ਤਾਂਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ। ਜਹਿ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਤਹਾਂ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸਚੁ ਭਾਇਕਰ ਪਾਰ ਪਰੈ॥
੫੮॥ ਸੁ ਸਬਦਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ॥੫੯॥ ਸੁ
ਅਲਖੰ ਸਬਦ ਕੋ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾਸਾਕਰੌ ਵਾ ਜੰਹਿਦੇਖਾਂ
ਤਹਿ ਸੋਈ। ਤ੍ਰਿਸਤ ਅੰਗਲਵਾਈ ਕਹੀਏ ਤਿਸਕਹੁ
ਕਵਨ ਅਧਾਰੋ ਵਾ ਪੌਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ
ਸੁੰਨ ਘਰੇਮੈਂ ਹੈ ਅਕਲ ਹੈ ਤੇ ਕਲਾਕੋ ਧਾਰ ਰਹਿਆ
ਹੈ ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰ ਹੋਵੈ ਕਿਉਂ ਨੰਦਰ ਕਰੇ ਸਬ
ਦ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮ ਗਵਾਏ। ਤਨ ਮਨ
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋਂ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਜਿਸ
ਕਰਕੇ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲ ਸੰਸਾਰੋ। ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ
ਕਰ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਭਵਸਾਗਰ ਤਰੀਐ
ਕਿਉਂਕਰ ਅਲਖ ਆਪਣੇ ਆਪਕੋ ਲਖਾਏ ਗੁਰਾਂਦੁ-
ਆਰੇ ਕਾਸ ਤੇਤਕਾ ਬਿਰੋਲਣਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਚੀਨੈਅਲਖ
ਅਪਾਰੋ। ਸੁਣ ਸਆਮੀ ਸਚ ਪਣਵੈ ਕਹੁ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾ
ਰ ਅਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏ। ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਮੇਟੇ ਸਬਦ
ਵਸਾਏ ਤਾਂ ਮਨ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ। ਗੁਰਾਂਦੁਆਰੇ ਸਬਦ
ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਵ ਲਾਰੈ ਨੰਦਰ ਕਰਕੈ ਆਪਣੇ
ਮੇਲ ਮੈਂ ਮਿਲਾਏ ਸਾਂ ਹਰਿਨਾਮ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ਤਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਇਉਂ ਨਦਰੀ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ ॥੯੧॥ ਸਿਧ ਕਹੀਏ ਮੋਖਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਤੈ ਹੈ ॥੯੪॥ ਇਹ ਮਨ ਮੈਗਲ ਕਹਾਂ ਬਸੀਅਲੇ ॥੯੫॥ ਇਹੁ ਮਨ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇਕੈ ਹਿਰ ਦੇ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾਂ ਬਸੈ ਇਹ ਪਵਨਾ ਨਾਕ ਘਰਮੈਂ ਪਵਨ ਆਸਨ ਕਰ ਬੈਸੇ ਕਹਾਂ ਐਸੇ ਸੋ ਸਬਦ ਅਉਧੂ ਸੋ ਸਬਦ ਨਿਰੰਤਰ ਹੀ ਨਿਜ ਘਰ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਆਛੈ ਕਹੀਏ ਹੈ ॥ ੯੬ ॥ ਤਾਂਕੋ ਉਤਰ ਦੇਵੋ ਜਿਸੈ ਕਰਕੈ ਚੂਕੈ ਮਨਕਾ ਭਵਨਾ ਨਦਰ ਕਰੈਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਕੋ ਮੇਲੇ ਤਾਂ ਨਿਜ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨ ਪਾਏ ।ਆਪੇ ਆਪਿ ਖਾਏ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤਵਰਜ ਰਹਾਏ ।ਕਿਉ ਮੂਲ ਪਛਾਣੈ ।ਗੁਰਮੁਖ ਮੂਲ ਪਛਾਣ ਰਹੈ ਕਿਉਂ ਆਤਮਾਂ ਕੋ ਜਾਣੈ ਗੁਰੈਮੁਖ ਖੋਜ ਤਤ ਕੋ ਲਹੈ ਕਿਉਂ ਸਸਘਰ ਸੂਰ ਸਮਾਵੈ ॥ ੯੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹਉਮੈਂ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਮੈਂ ਸਮਾਵੈ ਗਉਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਗਗਨ ਤੀਸਰਾ ਭੁਵਨ ਪਾਤਾਲ ਜਥਹਿ ਨ ਹੋਤਾ ਤਥ ਜੋਤੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪ ਹੈਸੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਓਂ ਰਾਮਕਲੀ ਵਾਰੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋਧ ਤੇ ਵੀਰ ਦੋ ਭ੍ਰਾਤਾਸੇ ਤੇ ਪੂਰਬਾਣੀਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈਂ ਸਹਿਸਾ ਏਹ ਜੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੀਜ ਹੈ ਸੋ ਵਿਲਾਇ ਗਇਆ ਜਿਸ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਜਿਸਨੋ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੇ ਸੁਖੇ ਏਹ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ਸੁਖਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਤੈਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਸਰਗੁਨ ਮੂਰਤੀ ਕਰ ਦਰਸਨ ਨਾ ਦਿਖਾਯਾ ॥ ਦੀਆ ਕਦੇ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ਮਿਲਾਈ ਨਾ । ਆਪੇਪੀਸੈ ਧੁਈ ਜਲ ਆਦਿਕ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ਦਮਨਾ ਦੀ ਸੁਖਮ ਸਾਧਨ ਜੋ ਹੈਂ ਆਪਹੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਹੀ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹੈਂ ਹਰੀਕੇ ਪਿਆਵਣੇ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਰ ਅੰਤਰੁ ਧਾਰ ਰਖੀਐ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਿਨਾਂਦੁਆਰਾ ਘਰ ਬੈਠਿ ਸ਼ਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਕਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਓਹ ਸਹਿਜ ਮੈਂ ਮਿਲ ਰਹੇ ਵਾ ਸਹਿਜ ਗਿਆਨ ਵਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮੈਂ ਜੋ ਮਿਲ ਰਹੇ ਏਸ ਕਰਮ ਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਜਿਉਂ ਹਰਿਗੁਣ ਤਾਸ ਕਰਾਇਆ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਸਭਕੋ ਕਰੈ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਈ ਹੈ ਤਿਥਹੁ ਹਉ ਮੈਂ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥ ਜਿਸ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸਿ ਬਚਨ ਮੰਨਲੈ ਅਰ ਜੋ ਦਸੇ ਸੋਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨ । ਸਭ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੀ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸਭ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਜੋ ਹੈ ਸਿ ਇ ਹੀ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ । ਤਿਨਾ ਵਾਤ ਮੁਖਕਰ ਪੀਤੀ ਕਹੀਏ ਸਿਫਤੀ ਕੀ ਵਾ ਮੁਖਕਰ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੀਤੀ ਸਚਾ ਸਿਚਤ ਸਨਾਈ ਹੇ ਸਚਨਾਈ ਸਿਫਤ
ਵਾਲੇ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕਰੀਏ ਵਾ ਹੇ ਸਚ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ
ਪਛਾਣੀ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤੀ ਕਹਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਜੋਹੜੇ ਸਤ
ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਪਾਪਦਾ ਹੀ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ॥
੧੨॥ ਅਰਧ ਉਰਧਕੇ ਵਿਖੇ ਨਿਰੰਜਨਕਾ ਵਾਸ ਕਰੇ
ਕਿਆ ਸਮਾਇ ਜਾਣੇ ਵਾ ਅਰਧ ਉਰਧਮੈਂ ਨਿਰੰਜਨ
ਪੂਰਨ ਜਾਣਕੇ ਵਾਸ ਕਰੇ ਵਾ ਅਰਧ ਜੀਵਕਾ ਉਰਧ
ਨਿਰੰਜਨ ਮੈਂ ਵਾਸ ਕਰੇ ਵਾ ਅਰਧ ਜੋ ਤਲੇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਉਰਧ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰਮੈਂ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇ ਨਾਮ
ਕਰ ਵਾਸ ਕਰੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾਕੀ ਰੀਢ
ਪਾਏ ਵਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵੈਰਾਗ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਵਾ
ਸਤੋਗੁਣ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਤੇ ਸੂਰਜ ਗਿਆਨ ਏਨਾਂ ਸਾਥ ਆ
ਪਣੇ ਆਪਕੀ ਰੀਢ ਪਾਏ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਵਿਦਾ
ਥੰਮ ਰੋਪੇ ਵਾ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਤੇ ਥੰਮ
ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਕੋ ਰੋਪੇ ਵਾ ਗਗਨ ਚੇਤਨ ਤੇ ਥੰਮ ਜੀਵ ਰੋਪੇ
ਆਸਤ ਨਾਸਤ ਏਕੋ ਨਾਉਂ । ਆ ਸਰਬ ਓਰ ਤੇ ਸਤ
ਸਰੂਪ ਜੋ ਏਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹੈ ਤਿਸ ਮੈਂ ਭਾਵਨਾ ਕਰੇ
ਇਸ ਜੁਗਤ ਕਰ ਜੀਵੰਦਾਹੈ ਨਾਸਤ ਨਾਉਂ ਤੇ ਨਾਮ
ਰੂਪ ਨਾਸਹੈ ਇਸ ਨਿਸਕਰ ਮੰਦਾ ਸੁਭਾਉ ਮਰਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਬ ਆਖੈ ਏਹ ਗੁਰਾਂਕੇ ਉਪਦੇਸਕੋ ਕਹੈ ਵਾ
ਜਸ ਕੋ ਕਹੇ ਤਾਂਹਿ ਆਉ ਕਹੀਏ ਹਿਰਦਾ ਇਸਥਿਤ

ਰਹਿੰਦਾਹੈ । ਵਾ ਹਿਯਾਉ ਸ਼ਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਛੇ ਵਰ-
ਤਾਰੇ ਜੋ ਵਰਤਦੇ ਹੈਂ ਇਨਾਂ ਮਹਿ ਪੂਤ ਪਵਿਤ੍ ਰਹੇ।
ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਵੇ ਨਾ ਅਉ
ਧੂਤ ਮਾਰਗਦਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਵੇ ॥੧੫॥ ਵਖਰਵਾਲੇ
ਜੋ ਸੰਤਹੈਂ ਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ਜਗਜਾਸੂ ਹੈਂ ਦੁਹਾਂਮੈਂ ਸਮਾਇ
ਰਹੀਹੈ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਕੁਥਲੀ ॥੧੭॥ ਗੁਰਾਂਦੇ ਪ੍ਰਗਾ
ਸਦਾ ਘਟ ਅੰਦਰ ਹੋਯਾ ਚਾਨਣਾ ਹਰੀ ਟੋਲ ਲਧਾ ॥
੧੯॥ ਵੇਲ ਵੈਰਾਗ ਤੇ ਪਿੰਜਾਇਆ ਵਿਵੇਕ ਤੇ ਕਤ
ਖਟ ਸੰਪਤੀਤੇ ਵੁਣਾਇਆ ਕਹੀਏ ਮੋਖ ਇਛਾ ਤੇ ਕਟ
ਕਹੀਏ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮੈਂ ਜੋ ਸੰਸੇ ਹੈ ਕਿਆ
ਵੇਦਾਂਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ ਬ੍ਰਹਮਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਕ ਹੈ। ਵਾ ਅਨਜ
ਵਸਤ੍ ਕਾ ਹੈ ਇਸਕੋ ਕਟੇ। ਕੂਟ ਕਹੀਏ ਮਨਨ ਕਰ
ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਯਹੈ ਜੋ ਸੰਸੇਹੈ ਸੋ ਕਉਣਹੈ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਰੂਪ ਹਾਂ
ਵਾ ਭਿੰਨ ਹਾਂ ਇਸਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ। ਖੁੰਥ ਚੜਾਇ ਕਹੀ
ਏ ਹੈ ਜੈਸੇ ਖੁੰਥ ਮੈਂ ਚੜ੍ਹਾਇਕਰ ਬਸਤ੍ਰਦੀ ਮੈਲ ਦੂਰ
ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਧਿਆਸਨ ਕਰ ਵਿਪ-
ਰਜੇ ਰੂਪ ਮੈਲ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੈ ਵਿਪਰਜੇ ਕਹੀਏ
ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੁੰ। ਲੋਹਾ ਕਿਆ ਲੋਭ
ਆਦੀ ਸਰਬ ਆਸਰੀ ਸੰਪਤੀਕੋ ਵਢੇ। ਦਰਜੀਪਾੜੇ
ਦਰ ਕਹੀਏ ਅੰਦਰ ਜੋ ਵਤ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਛੜੇ।
ਸੂਈ ਬ੍ਰਹਮਾਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀਧਾਗਾ। ਤਿਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰ ਸੀਵੈ ਕਿਆ ਅਕਲਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਜੋ ਪਤੀਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਸਿਫਤੀ ਨਾਲ ਸੀਵੈ।
ਤਥ ਫੇਰ ਜੀਵਤਾ ਹੀ ਜੀਵਤ ਹੈ॥ ਵਾਸਨਾ ਰੂਪੀ
ਧਾਗਾ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਕਪੜੇ ਸਰੀਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
ਸਚੋ ਸਚਾ ਜਿਚਰ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ ਤਿਚਰ ਜਪੈ ਹੀ ਜਪੈ।
ਸਰਬ ਮੈਂ ਜੋ ਸਚ ਦਾ ਸਮਾਲਣਾ ਹੈ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ
ਸਾਰਕੀ ਕਾਤੀਹੈ ਘਾੜਤ ਤਿਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਜੋ
ਸਫਾਈ ਰਖਣੀ ਹੈ ਗੁਰਾਂਦੇ ਸਬਦ ਦੀ ਸਾਣ ਲਾਇ
ਰਖੇ ਗੁਣਕੀ ਥੇਕੈ ਮਿਆਨ ਵਿਚ ਸਮਾਵੈ। ਲੋਹੁ
ਲਥ ਨਿਕਥਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੀ ਵੇਖਾ ਥੰਕੇ ਸਰੀਰਕਾ
ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਹਿਰਦੇ
ਟੁਪੀ ਕਮਰ ਕਟਾਰਾ ਥੰਕੜਾ ਏਹਹੈ ਸ਼ਾਮੜਾ ਜੋ ਕਿ
ਆਨ ਨੈ ਗਰਬ ਨ ਕਰੀਏ ਮਤਮੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿਰ
ਛਾਰ ਆਵੇਗਾ ਕਿਆ ਗਰਭ ਮੈਂ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਮਃ ੪॥ ਆਪੇ ਰੰਗ
ਰਾਟਿਆ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰਪਿਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਾਂਕੇ ਸਾਥ
ਜਿਨਾਂਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਕਹੀਏ ਜੇਹੜਾ ਰਖਦਾ
ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਸੋਈ ਰਿਜਕ ਸਮਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੩॥
ਭਿੜ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਧੰਨ ਸੁ ਰਾਗਹੈ ਸੁਣੰ ਗਾੜੇ ਜੋ
ਰਾਗਾਂ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਵਾ ਧੰਨ ਹੈਂ ਰਾਗ ਅਨੰਦ ਕੇ ਦੇਣੇ
ਵਾਲੇ ਉਨਾਂਨੂੰ ਪਿਆਰ ਹੈ ਰਬ ਤੇ ਉਨਾਂਨੂੰ ਭੀ ਰਬਨੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋਗ ਕੀਤਾਹੈ ॥ ਭੰਗ ਕਹੀਏ ਫੇਰੜੇ ਮੁਹ ਮੈਲਾਕਰੇ ਨਾ। ਕਦੇ ਨਾ ਮੋੜੇ ਰੰਗ ਸੁਭਾਉ ਜਗ ਦਾਤਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਹਥ ਹੈ ਦਾ ਜਗ ਦਾਤਿਆਂ ਤੇ ਸਿਰੋਮਣੀ ਹਥ ਹੈ ਸਤਜੁਗ ਜੋ ਸਾਂਤ ਰੂਪ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਮਸਤਕ ਹਥ ਧਰਕੈ ਭਗਵੰਤ ਸਾਥ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਚਿਕੜ ਪਥਰ ਬੰਧ। ਬਿਵਹਾਰ ਰੂਪੀ ਜਲਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਜੋ ਕੋਈ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਰੂਪੀ ਚਿਕੜ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਫੇਰ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋਈਸਚ ਹਾਕ ਸਚ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਆਖੀਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸਚੁ ਆਖਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸਚੁ ਬੁਲਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰਣਾਖੀ ਸਿੰਮ੍ਰਤੀ ਰੂਪੀ ਨੇਤ੍ਰ ॥੬॥ਉਣੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕਰ ਭੀ ਨਹੀ ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਕਰ ਭੀ ਝੂਣੀ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਤੇ ਭੀ ਵਿਹੂਣੀ ਨਹੀ। ਠਗੋ ਸੇਤੀ ਠਗ ਰਲ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਏਹ ਠਗ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਠਗ ਜੋ ਕਾਮਾਦਿਕ ਹੈਂ ਵਾ ਪਦਾਰਥ ਏਨਾਂ ਠਗਾਂਸਾਥ ਰਲਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਂ ਰਲਾਦਿਦਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਨਜਾਤੀ ਮੈ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਅੰਤਨੂੰ ਪੜਦਾ ਉਘੜਿਆ ਭਾਈ ਪਾਪੀ ਹੈ ਇਸਕਰ ਅਉਰ ਜੂਠੀ ਮੇ ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਜੋ ਪਿੰਡ ਹੈ ॥੯॥ਅਵ ਘਟ ਜੋ ਘਾਟ ਹੈ ਤੇ ਸੁਘਟ ਘਾਟਜੋ ਹੈ ਵਾ ਅਵਘਟ ਜੋ ਹੈ ਤੇ ਸੁਘਟ ਜੋ ਹੈਘਟ ਮੈ ਪੂਰਨ ਜਾਨਕੈ ਆਪ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਮਰਹੁ। ਓਥੇ ਤੇਰੀ ਰਖ ਹੈ ਉਦਰ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਸੁਣਕੈ ਜਮਦੂਤ ਛ ਡ ਜਾਹਿ॥੧੧॥ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠ ਕਿਆ ਧਨਾਢ ਜਿਸ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਥਾਰ ਕਹੀਏ ਦਰਬਾਰ ਸਤਸੰਗ ਮੈ ਰਹੇ ॥੧੩॥ਹਭੇ ਭਸ਼ ਛਾਣਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਂ ਮੇਰਾ ਸਜਨ ਤੂ ਹੈ ਥਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ਥਿਰਹੀ ਚਰਣਾ ਦਾ ਵਾ ਅਚਾਰਾਂ ਦਾ ਥਿਰਹੀ॥੧੫॥ਤੈਡੀ ਬੰਦਸ ਮਨਿੰਦ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ॥੧੬॥ਵਡਾ ਦਰਬਾਰ ਸਤਿਸੰਗਹੈ ਵਾ ਤਖਤ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾ ਸਰੂਪ ਹੁਕਮ ਚਵਰ ਜਸ ਰੂਪੀ ਛਤ੍ ॥ ੧੭॥ ਆਰੰਜ ਤਪਾਗਾ ਕਹੀਏ ਪਾਇਆ ਵਾ ਪਾਗਾ ਕਹੀਏ ਤਿਸ ਮੈ ਰਪਿਆ ਵਾ ਅਰੰਜ ਦਬਾਉਣੇਤੇ ਰਹਿਤ ਵਾ ਗਿਨਤੀ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਰੰਜ ਅਗਿਣਤ ਤਪ ਹੈ ॥੧੮॥ ਜਾਪਿਰ ਅੰਦਰ ਸਖਿਆਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਇਆ ਬਾਹਿਰ ਹੋਈ ਜਾਂ ਪਿਰ ਬਾਹਿਰ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਧਨਮਾਹਿਰ ਹੋਰਹੀ ਹੈ ਸੀ ਵਾ ਜਾਂ ਪਿਰ ਅੰਦਰਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰੇਖ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਧਨਬੁਧੀ ਬਾਹਿਰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਸੀ ਜਾਂ ਪਿਰ ਬਾਹਿਰ ਕਿਆ ਅਪਰੋਖ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਧਨ ਬੁਧੀ ਮਾਹਿਰ ਪ੍ਰੂਜ ਹੋਈ ਸਫਲਿਓ ਥਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰੀਹੈ ਸੋ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਹੈ ਓਹ ਸਹਿਤ ਫਲ ਦੇ ਹੋਆ ਹੈ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਵੰਜੇ ਘਿਤਾ ਕਿਉਂ ਲਇਆ ਜਾਵੈ ਜੋ ਖੋਲੇ ਤਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾ ਅਗਿਆਨ ਤਖਤਾ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਵਾਰ ਤੀਸਰੀ ॥ ਕਰਤਾਕਾਦਰਜਿਸ ਕਾ ਆਪਣੇ ਤੁਲ ਨਾਉਂ ਕਰ ਲਵੇ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਬੋਲਦਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜੋਖਣਾ ਵਾ ਏਲਾ ਕਰਕੇ ਕੈਸੇ ਹੋਵੇ ਤਿਨਕਾ ਜੋਖਣਾ। ਵਾ ਤਿਨਾਂ ਕਾ ਜੋ ਬੋਲਹੈ ਕੈਸੇ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਸਹਾਰਣਾ ਪਰਾਗਤੀ ਜੋ ਕੇਵਲ ਮੋਖਹੈ ਸੋ ਦਾਨ ਪੜੀਵਦੇ ਜਗਜਾਸੂ ਓਸ ਦਾਨਕੋ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਸਚਕੋਟ ਨਾਮ ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਸ੍ਰਧਾ ਭਗਤੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਜੋਹੜੀ ਆਤਮ ਦੇਵ ਦੀ ਮਤਿ ਦਿਤੀਹੈ ਏਹ ਢਾਲਹੈ ਜੋਰ ਜੋ ਗਿਆਨ ਏਹਖੜਗਹੈ ਪਰਾਕਪਰਾਕ੍ਰਮਢਾਲਾ ਜੀਅ ਦੈ ਕਿਆ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਦਿਤਾਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀ ਫੇਰਾਈ ਹੋਈ ਲਹਿਣੇ ਜੀਦੀ ਦੁਹਾਈ ਖਟੀਐ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ਕਿਆ ਗੁਰਿਆਈ ਦਾ ਤਖਤ ਮਲ ਬੈਠਾ ਖਸਮ ਦੀ ਜੋਹੜੀ ਦਾਤ ਦਿਤੀਹੋਈ ਖਰਚਦੇ ਹੈਂ ਆਪ ਖਹਿਦੀ ਕਿਆ ਖਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਖੈਰਦਾ ਕਿਆ ਖਰਾਇਤ ਬੰਡੀ ਹੈ ਵਾ ਖੈਰਦਬਟੀਐ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਹੋ ਰਹੀਹੈ ਸਿਫਤ ਖਸਮ ਦੀ ਅਰਸਹੁ ਜੋ ਬੈਕੁੰਠ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਕੁਰਸ ਕਹੀਏ ਤਖਤ ਉਪਲਖਤ ਵਿਸ਼ਨੂ ਤਿਸਕਾ ਨੂਰ ਕਿਆ ਅਨੰਦ ਝਰਦਾਹੈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੀ ਤੀ ਹੈ ਗੁਰਿਆਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਈ ਰੂਪ ਕਰ ਮੰਨਣਾ ਜਿ ਹਵਾ ਜੋਹੜੇ ਕੁਸਾਲ ਵਰਤੇਹੈਂ ਗੁਰਾਂਸਾਥ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਿਆਨ ਖੀਰ ਭਗਤੀ ਘਿਆਲੀਪ੍ਰੇਮਘੀਉ॥੪॥ਊਚੀ ਹਦ ਦੇ ਕਿਆ ਸਰੂਪਦੀ ਪਾਪਤੀਵਾਲੇ ਬਚਨ ਵਰਨਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਆਵਾਗਉਣ ਸੈਸਾਰ ਮੈ ਚਿਲਕਿਓਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਿਆ ਹੈ ਕੁਦਰਤੀ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਹੈ ਜਿਸਨੋ ਅਸਮਾਨ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨ ਅਸਮਾਨ ਪ੍ਰਬੰਤ ਗਰਦਨ ਫਿਰਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਸ ਸਾਰੇ ਫੈਲਾਇਆ ਹੈ ਵਾ ਅਸੁਕਿਆਹੈ ਜੋਹੜਾ ਮਾਨਰੂਪੀ ਕਿਆਰੇਮੈਸੋ ਵਿਚੋਂ ਛਿਕਿਓਨ॥ ੫॥ ਅਸੀ ਜੋ ਮਾਤਲੋਕ ਦੇ ਜੀਵ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿਆ ਲੁਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਤੁਧ ਸੁਝ ਦੂਰ ਤੁਹਾਡੀ ਲੰਮੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਹੈ ਵਾ ਨੇੜੇ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਤਲੋਕ ਤੁਮਾਰੇ ਸੁਝਣੇ ਕਰ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਤਹੁ ਖੇਤ ਸਤ ਆਦਿਕ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖੇਤ ਜਮਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸਤ ਦਾ ਜਸ ਕਰਣਾ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਏਹ ਛਾਵਾਣ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ਹੈ ਘਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈਦਾ ਗਿਆਨ ਖਾਣ ਖੰਡ ਸੋ ਭਗਤੀ ॥ ਆਪੇ ਮਸਤਕ ਰੂਪੀ ਪਟੀ ਆਪੇ ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਲਿਖਣ ਹੈ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸੈਸਾਰ ਮੈ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਹੈਂ ਚਾਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਆਦਿ ਤੇ ਪੰਚਾਇਣ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪੇ ਹੋ ਆ ਹੈ ਵਾ ਚਾਰੇ ਏਦ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂਮੈ ਤੇ ਪੰਚਵਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬਜੀ ਵਾ ਚਾਰੇਜਾਗੇ ਅਵਿਤਾਰ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੈ ਤੇ ਪੰਚਾਇਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥

ੴਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਭਗਤਾਂ ਕੀ॥ਇਸ ਕਲਾਲੀ ਮਟੀ ਕਾ ਮਦ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰ ਜੋਦੇਵੇ ਤਿਸਕਉ ਤਨ ਮਨ ਦੇਵੋ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਹੈ ਮਦਕਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਿਆ ਮੁੰਦਨਾ ਇਹ ਹੈ ਜੋਹੜੀ ਸਾਂਤ ਪੂਰਥਕ ਧੁਨ ਲਾਗੀਹੈ ਸੁਖਮਨਜੋ ਭਗਤੀ ਇਹ ਪੋਚਨ ਹਾਰੀ ਹੈ ਘੜੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਪੋਚਾ ਹੈ। ਰਵਿ ਸਸਿ ਕੇ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤਿ ਹੈ ਏਹ ਗਹਿਣੇ ਦੇਵਾਂ ॥੨॥ਓਹ ਮਦ ਜਾਂ ਚਢਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਮਦ ਦਾ ਰਸ ਨਾ ਚਖਿਆ। ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈਂ ਅਖਰ ਜੋੜੇ ਹੈਂ ਏਹ ਭਠੀ ਰਸਾਈ ਹੈ ਵਾ ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋ ਹੇਠਲੇ ਉਪਰਲੇ ਚਕ੍ਰ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦਾ ਪਉਣ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਏਹ ਭਠੀ ਰਸਾਈ ਹੈ ਪਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਜੋ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਗੁਰਜੋ ਗੰਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੂਪ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਸੁਧ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਸ ਮਦਮੈਮਾਤਾ ਹਾਂ ਜੋਹੜਾ ਉਚਕ ਕਿਆ ਉਤਰ ਕਥਹੂ ਨ ਜਾਈ ਵਾ ਮਨ ਉਟਕ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨ ਚੁਭਦੀ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਦੀਰਘਾ ਰੂਪੀ ਸੂਲ ਅਥ ਤੋ ਜਾਇ ਚੜੇ ਸਿਘਾਸਣ ਜੋ ਸਤਿਸੰਗ ਹੈ ਤਿਸਮੇ ਮਿਲੇਹੈਂ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਨੀ ॥ ੪ਾਸਰੀਰ ਕੋਠੇ ਮੈ ਹਿਰਦਾਰੂਪੀ ਕੋਠੀ ਤਿਸ ਮਹਿ ਪਰਮਕੋਠਰੀ ਵੀਚਾਰਹੈ ਤਿਸਵੀਚਾਰਮੈ ਆਤਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੂਪੀ ਵਸਤੁ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਝਗੜਤਾਹੈਂ ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਹਰੀ ਨਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰੀਨੂੰ ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾਹੇ ਨਾ ਕਹਹਿ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਤਰਵਰ ਹੈ ਡਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤੇ ਸਾਖਾ ਹੋਰ ਦੇਵਤੇ ਪੁਹਪ ਪਤਰ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲਜੀਵ ਵਾਪਤ੍ਰਜੀਵ ਤੇ ਪੁਹਪ ਕਰਮ ਤੇ ਚੈਤੰਨ ਰੂਪੀ ਰਸ ਕਰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਂ ਏਕ ਕੋਈ ਭਵਰ ਸਰਬ ਪੁਸਪਾਦਿਕ ਕਾ ਜੋ ਰਸ ਰੂਪ ਪਿਛੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਮੈ ਬੀਧਾਹੈ ਬਾਰਹ ਕਹੀ ਏ ਦੁਆਦਸ ਅਖਰਕਾ ਜੋ ਮੰਤਰ ਤਿਸਮੈ ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਝ ਕੋਰ ਮਿਲਾਇਆਹੈ ਵਾ ਬਾਹਿਰਜਾਂਦਾ ਮਨਅੰਤਰ ਮੁਖ ਲੈ ਧਰਿਆ ਸੋਲਹ ਅਖਰ ਾਂਤਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਧੇ ਪਵਨ ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਝਕੋਲਿਆ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਅਕਾਸਰੂਪੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਫਲ ਫਲਿਆਹੈ ਸੋਰਹਿਕਹੀ ਏ ਸੋ ਪੁਰਸ ਜਨਮਮਰਨ ਤੇ ਰਹੈ ਸਹਿਜ ਸੁੰਨ ਇਕ ਸਤਿਸਰੂਪ ਜੋ ਸੁੰਨ ਅਹੁਰ ਅਦੁਤੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਥਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਨੈ ਬੁਧੀਦੇ ਜਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸੋਖਿਆ ॥੭॥ ਥੀਚਾਰ ਕਾ ਪਾੜ੍ ਕਰਹੁਰੇ । ਆਪਣਾ ਤਨ ਜੋ ਗੁਣਕੇ ਸੰਜੁਗਤ ਕਰਣਾ ਇਹੁ ਖਿੰਥਾ ਸੀਵਉਆ। ਪਲੇਆਪਨੂੰ ਨਿਸਚੇ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਜੋ ਬੁਧੀਹੈ ਇਹੁ ਥਿਕੁਤ ਚੜਾਵਉ॥੮॥ਜਿਹ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਘਰੁ ਕਥਾ ਹੋਤ ॥੯॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਹੋਵੈਗਾ ਜੈਕਰਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹੇ ਫੇਰ ਭੁਜਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਵਾ ਫੇਰ ਜੋਨੀਆਂ ਮੈਂ ਆਵਨ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਮੋਹਰੂਪੀ ਤੇਲ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਿਆ ਨ ਰੂਪੀ ਦੀਪਕ ਬਾਂਧ ਧਰਿਓ ਸੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਨਾ ਉਤਾਰ ਰਖ। ਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਏਹ ਰਾਖ ਜੋ ਹੈ ਬਿਭੂਤੀ ਲਗਾਈ ਏਹ ਉਤਾਰ ਦੇਹ ਸਰੀਰ ਮੰਦਰਮੈਂ ਸੋਵਹੁ ਪਟੰਬਰ ਤਾਣ ਪ੍ਰੇਮਰੂਪੀ ਵਾ ਅਧਿ ਸ਼ਾਨ ਰੂਪੀ ਮੰਦਰ ਮੈ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਪਟੰਬਰ ਤਾਣ ਕਰਕੈ ਸੋਵਹੁ। ਸੋ ਪੀਆ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਅਨ ਦਿਨ ਕਰ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਹੋਰ ਕੁਛ ਤੁਝ ਪੋਹੇ ਨਾ। ਮਾਇ ਕਹੀਏ ਹੇ ਕੁਆਈ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਮਨ ਬਾਣੀ ਕਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਪਾਈਦਾਹੈ ਸੰਜੋਗ ਸੰਤਾਂਦੇ ਕਰਕੇ ਵਾ ਸਿਮ ਰਨ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥ ਬੰਧਚ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੋ ਬੰਧਨ ਪਾਇਆ। ਗੁਰਾਂਨੇ ਜਉ ਅਨਲ ਪਉਣ ਦਾ ਚੜਾਉਣਾ ਉਤਰਾਵਣਾ ਬੁਝਾਇ ਆ ਤਾਂ ਚਕ੍ਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਖੁਲ ਗਏ। ਜਬ ਨਖੈ ਸਿਖ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖਮੈਨਾਂ ਏਨਾਂ ਕੋ ਚੀਨਿਆ ਤਬ ਅੰਤਰ ਹੀ ਮਜਨ ਕੀਆ। ਪਤੀ ਜੋ ਉਨਮਨਹੈ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਤਿਸਕਾ ਅਸਥਾਨ ਖਰਾ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਤਹਾਂ ਪਵਨ ਦਾ ਰਹਿਨਾ ਹੋਇਆ। ਨਹੀਂ ਮਿਰਤ ਨ ਜਨਮ ਹੀ ਹੈ ਨ ਜਰਾ ਉਲਟੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜੋਹੜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਵਨ ਸੋ ਜੋਗ ਸਕਤੀ ਕਰਕੇ ਸਹਾਰ ਲਈ : ਪੈਸੀ ਲੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰ ਗਈ ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ਬੇਧੀ ਅਲੇ ਖਟ ਚਕ੍ਰ ਭੁਯੰਗਮ ਨਾੜੀ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ਚੁਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ । ਵਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਆਸਾ ਸਸਿਕੀ ਸੁਰਕਾ ਸੂਰਜਕੀ ਸੁਰਮੈਂ ਗਿਰਾਸ ਕੀਆ ਜਬ ਕੁੰਭਕ ਸੁਖਮਨਾਮੈਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋਕੇ ਲੀਨ ਹੋਯਾ ਪਵਨ ਤਹਿ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਬੀਣਾ ਇ ਕਰਸ ਵਾ ਤਤ ਤੰਤੀ ਬਕਤੇ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਬਕਕਰ ਜੋਗ ਕਾ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ । ਜੋਗਕਿਰਿਆ ਕਰਤਾ ਹੋਯਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ । ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥ ਵਾ ਦੂਸਰਾ ॥ ਇੰਧਰ ਇੰਧਨੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਕਾਮਾਦਿਕ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਬੰਧਨ ਪਾਇਆ । ਗੁਰਾਂਨੇ ਅਨਲ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਅਗਨੀ ਕੋ ਬੁਝਾਇਆ ਤਾਂ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਇਸ ਮਨਦੇ ਭੇਦ ਕੋ ਚੀਨਾ । ਪਵਨ ਪਤੀ ਜੋ ਜੀਵ ਹੈ ਉਨ ਮਨ ਜੋ ਸੁਖਹੈ ਤੁਰੀਆ ਤਿਸਮੈਂ ਰਹਿਨਾ ਹੋਯਾ। ਨਹੀਂ ਮ੍ਰਿਤ ਨ ਜਨਮਜਰਾ ਉਲਟੀ ਜੋ ਹੈ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤੈਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਲੋਂ ਸਹਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਗਈ ਗਗਨ ਚਤਨ ਮਝਾਰੰ । ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਕਾਮਾਦਿਕ ਭਰਮਾ ਏ ਵਾਲੇ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਭੁਯੰਗ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿ ਸੰਗਾ । ਚੁਕੀਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ ਸਸਿ ਸਤੋਗੁਣ ਨੇ ਤਮੋਗੁਣ ਸੂਰਜ ਕੋ ਗਿਰਾਸਾ । ਵਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

www.archive.org/details/namdhari

ਰੂਪੀਸਸਿ ਅਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਤਪਾਉਣੇ ਵਾਲਾ ਗ੍ਰਾਸਾ । ਜਬ ਕੁੰਭਕ ਸਰੀਰਾਂਮੈਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋਯਾ ਲੀਨ ਜਾਣਿਆਂ ਤਬ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਣਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਾਜਾ । ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾ ਕਰਣੇ ਕਰਕੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ ॥੧੧॥ ਜੋਤੀਨੇ ਸਾਰਾ ਪਸਾਰਾ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰ ਧਰਿਆ ਵਾ ਜਿਤਨਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਤਿਸ ਅੰਤਰ ਜੋਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਧਰਿਆ ॥੧੨॥ ਹੇ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਲੋਗੋ ਹੁਸੀਆਰ ਹੋਵੋ ਓਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਅਸੀ ਬੇਦਾਰ ਕਿਆ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈਂ ਨੀਂਦ ਜੋ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਹੈਂ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਸੋ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਬ ਵਤ ਹੋਰਹਹੈਂ ਏਸ ਤਰ ਮੂਰਖ ਹੋ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾਝਾਤ ਜੋ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਝਾੜ ਵ ਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ । ਤੇ ਝਾੜਵਤ ਜੋ ਕਾਮ ਹੈ ਸੋ ਕੇਲਾ ਵਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਕਤ ਮ ਗਧ ਹੈ ਨਾਲੀਏਰ ਫਲ ਜੋ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਸੋ ਸਿੰਬਲ ਪਕੇਵਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤ ਸਿੰਬਲ ਜੋ ਕੁ ਸੰਗ ਹੈ ਸੋ ਨਾਲੀਏਰ ਵਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਕਰ ਗਵਾਰ ਹੋਰਹੇ ਹੈਂ । ਹਸਤੀ ਅਹੰਕਾਰੀ ਵਾ ਹਨ ਤ ਜੋ ਅਸਥੂਲ ਸਾਧਕ ਹੈਂ ॥

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ । ਰਾਜ ਕੁਆਰ ਦਾਸੀ ਪੁਰਕੇ ਦਰ ਰੇ ਆਂਵਦੇ ਤਿਨਾਂ ਪਉਣ ਜੋ ਬੰਧਨ ਹੈ ਸੋ ਤਹਿਤ ਕਰੇਂ ਤਾ । ਚੰਦ ਭੁਜਨ ਕ ਜੋ ਬਤ ਹੈਂ ਵ ਹਰਖ ਸੋਗ ॥

ਖੇਚਰ ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ ਭੂਚ ਰਜੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀਅਸਥਲ ਹੈ ਤਿਨਾਂਮੈਂ ਬਿਚਰਨੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੀ ਪੰਗਤੀ ਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਮੈਂ ਜੋ ਤੁਲ ਅਸੀ ਕਿਆ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥

ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਅਨਭਉਭਾਉ ਸਰੂਪ ਨ ਦਰਸੈ ਲੋਹਾ ਜੋਹੈ ਸੋ ਹਿਰੰਨ ਬਾਰਾਂਵੰਨੀਕੋ ਕੰਚਨ ਕੈਸੇਹੋਇ॥

ਏਲੀ ਜੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ । ਤਿਹਾਂਦੀ ਪਵਨ ਬਸਦੀ ਹੈ ਇਕ ਠਾਈ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਮੈਂ । ਜਹਾਂ ਇਸ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀਕਾ ਸੰਗਮਹੈ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈਂ ਮਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਥਾਈ । ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਰਮਈਆ ਸਰੂਪ ਹੀ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇਵ ਅਸ ਥਾਨਦੀ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਹੈ ਤਹਿ ਬਜ ਰਹੇ ਹੈਂ ਅਨਾ ਹਦ ਸਬਦ ਵਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜਰਹੇ ਸਬਦੀ ਕਹੀ ਏ ਬੇਦ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀਂ । ਗੁਰਾਂਕੀ ਸਾਖੀ ਸਿਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜਾਗੀ ਤਾਂ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਕੀ ਜਗਾ ਜਾਣੀ ਉਪਜਿਆ ਗਯਾ ਗਿਆਨ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸੁਆਸਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਵਣ ਦਾ ਤਾਂ ਦੁਰਮਤਿ ਛਿਜ ਗਈ। ਗਗਨੰਤਰ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਹੈ ਤਿ ਸਮੈਂ ਭੀਜੇ ਏਸਕਲਾ ਜੋਗ ਜੁਗਤੀ ਕਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇ ਉ। ਭੇਟੇ ਮਿਲਦਾਹੈ ਤਿਸਕੋ ਪਰਮ ਗੁਰ ਪੂਜ ਜੋ ਪੂ

ਮਾਤਮਾ ਦੇਉ । ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਗਮ ਅਪਾ
ਰਹੈ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਉਪਰ
ਹਾਟ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹਾਟ ਪਰ ਆਲਾ ਦਸਵਾਂਦੁ
ਆਰ ਹੈ ਤਿਸ ਆਲੇ ਭੀਤਰ ਥਾਤੀ ਆਤਮ ਵਸਤੂ ਹੈ
ਜਿਨਾਂਕੋ ਜੋਗਕੀ ਜੁਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਜਾਗਤ
ਰਹੈ ਨ ਕਬਹੂੰ ਸੋਵੈ ।ਤਿੰਨੇ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖਮਨਾ
ਤਿੰਨਾਂ ਤਤਾਂਕਾ ਲੋਕ ਕਹੀਏ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਸਮਾਧ
ਵਿਖੇ ਪਲੋਵੈ ਅਭਾਵ ਕਰੇ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਅੰਕਾਰ ਕੋ
ਲੈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਮਨਕੋ ਉਲਟਾਇਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸੁੰਨ
ਮੈਂ ਗਹੇ । ਜਾਗਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਅਲੀਆ ਨਹੀ ਝੂਠ ਭਾ
ਖਦਾ । ਪਾਂਚੋ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਕਰ ਰਾਖਦਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਕੀ
ਸਿਖਿਆ ਚੀਤ ਮੈਂ ਰਖਦਾ ਹੈ ਪਲਵ ਪਤ੍ਰ ਤੇ ਸ਼ਾਖਾ
ਨਾੜੀਆਂ ਏਨਾਂ ਦਾ ਬੀਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਪਸਚਮਤੇ
ਫੇਰ ਕਰ ਸੁਰਜ ਸੁਰਮੈਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ । ਅਜਰ ਸ੍ਰਾ
ਸਾਂਕੇ ਜਰੈ ਤਿਸਕੇ ਨਿਝਰ ਝਰਦਾ ਹੈ ਜਗੰਨਾਥ ਸਿ
ਉ ਗੋਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚਉ ਮੁਖ ਦੀਆ ਹੈ ਜੋਤੀ ਦਾ
ਦਸਮ ਦੁਆਰ । ਪਲੂ ਅਨੰਤ ਹੈ ਤੇ ਆਸ ਪਾਸ ਹੈ
ਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸਥਿਤ ਹੈ । ਸਰਬ ਕਲਾਂ
ਜੁਗਤੀਆਂ ਕੋ ਲੈਕਰ ਆਪੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਰਹਿਆ
ਹੈ ਮਨ ਮਾਣਕ ਕਿਆ ਸੁਧ ਕਰਕੈ ਰਤਨਾ ਸ੍ਰਾਸਾਂ ਮੈਂ
ਗੁੰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਸਤਕ ਜੋ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਪਦਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹੀਏ ਕਮਲ ਤਿਸਕੇ ਦੁਆਲੇ ਮਣੀਆਂ ਮਾਸਦੀਆਂ ਬੋਟੀਆਂ ਹੈਂ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀਹੈ ਪੰਚ ਸਬਦ ਨਿਰਮਾਇਲ ਅਰਥਾਤ ਸੁਧ ਬਾਜਦੇ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ਢੁਲ ਰਹਿਆ ਹੈ ਚਵਰ ਅਰ ਸੰਖ ਧੁਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਘਨ ਗਰਜ ਰਹਿਆ ਹੈ ਦਲ ਮਲ ਦੈਂਤਾਂ ਜੋ ਸ੍ਵਾਸ ਹੈਂ ਸੋ ਦਲੇ(ਆ) ਸੁਰੀਗੁਣ ਜੋ ਦੈਤਾਂਦਾ ਦਲਹੈ ਸੋ ਮਲਿ(ਆ) ਹੈ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਆ ਹੈ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ॥

ਵਾ ਦੂਸਰਾ ਅਰਥ--ਇੜਾ ਜੋ ਗੰਗਾਹੈ ਪਿੰਗਲਾ ਜਮਨਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਜੋ ਸੁਰਸ੍ਵਤੀ । ਗੰਗਾ ਕਹੀਏ ਭਗਤੀ ਤੇ ਜਮਨਾ ਕਹੀਏ ਕਰਮ ਕਥਾ ਅਰ ਸੁਰਸ੍ਵਤੀ ਗਿਆਨ ਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਪਾਦਨ ਕਰਨਾ । ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਵਸਦੀਆਂ ਹੈਂ ਇਕਠਾਈ ਕਹੀਏ ਸਤਿਸੰਗ ਮੈ ਜਹਾਂ ਇਸ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਕਾ ਸੰਗਮ ਹੈ ਤਹਾਂ ਪਿਰਾਗ ਹੈ ਤੇਮਨ ਮਜਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਥਾਈ । ਸੰਤਹੁ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮ ਹੈ ਕੁਰਾਂਦੀ ਗਮਤਾ ਦੁਆਰੇ ਚੀਨਦਾਹੈ ਥਿਰਲਾ ਕੋਇ। ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨ ਰਮਈਆ ਹੋਇ। ਦੇਵ ਸਥਾਨ ਜੋ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਕਿਆ ਨਿਸਾਨੀਹੈ ਤਹਾਂਬਾਜੇ ਉਚਾਰਣਕਰਦੇਹੈਂ ਅਨਹਦਬਾਣੀ ਤਹਾਂਚੰਦ ਨ ਸੂਰਜ ਰਜੋ ਸਤੋ ਤਮੋ ਵ ਹਰਖ ਸੋਗ ਵਾ ਚੰਦ ਸਤੋ ਗੁਣਹੈ ਸੂਰਜ ਤਮੋਗੁਣ ਨਾਹੀ ਪਉਣ ਵਾਸਨਾ ਪਾਣੀ ਪਦਾਰਥ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਸਿਖਜਾ ਦੁਆਰੇ ਧ੍ਰਿਤੀ ਜਾਗੀ ਤਾਂ ਜਾਣੀ ॥
ਉਪਜੇ ਗਿਆਨ ਦੁਰਮਤ ਛੀਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਜੋਗਗਨ
ਚੇਤਨ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਅੰਤਰ ਭੀਜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਏਹ ਕਲਾ
ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਕੀ ਜੁਗਤੀ ਏਸਕਾ ਭੇਵ ਜੋ ਜਾਣੈਹੈ
ਭੇਟੇ ਤਾਸ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ। ਦਸਾਂ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਹੈ
ਸਤਸੰਗ ਪੰਚ ਸਤ ਆਦੀ ਤੇ ਪੰਚ ਭੂਤਾਂ ਕੇ ਗੁਣ ਪ
ਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ਕਿਆ ਅਸਥਾਨ। ਉਪਰ ਭਾ
ਰਤ ਖੰਡ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਹਾਟ ਪਰ ਆਲਾ ਸਤਿਸੰਗ
ਤਿਸ ਆਲੇਭੀਤਰਥਾਤੀ। ਆਤਮ ਵਸਤੂਹੈ ਜਿਨਾਂਕੋ
ਸੰਤਾਂਕਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਨ
ਕਬਹੂੰ ਸੋਵੈ ਤਿੰਨਾਂ ਗੁਣ ਤਿੰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਸਮਾਧੀ ਮੈ
ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਕੇ ਪਲੋਵੈ ਕਿਆ ਅਭਾਵ ਕਰੈ ਬੀਜ
ਮੰਤ੍ਰ ਰਾਮ ਨਾਮਕੋ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਲੈ ਰਹੇ। ਮਨ ਕੋ ਉਲ
ਟਾਇ ਕਰਕੇ ਸੁੰਨ ਮੈ ਗਹੈ ਕਿਆ ਲਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਜਾ-
ਗਤ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਅਲੀਆ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨਹੀ ਭੁਖਨ ਕਰ
ਦੀਆਂ ਪਾਂਚੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਬਸਕਰਕੇ ਰਾਖੈ। ਗੁਰਾਂਕੀ ਸਾ
ਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤ। ਮਨਤਨ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤ
ਗੁਰਾਂਕੀ ਅਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਕਾ ਜੋ ਬੀਚਾਰ
ਹੈ ਏਹ ਪਲਵ ਕਹੀਏ ਜਹਾਜ ਕਰਿਆ ਹੈ ਅਪਨਾ
ਜਨਮ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ਆਸਰ ਨਦੀ ਜੋ ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਤੀ
ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਮੂਲ ਜੋ ਅਗਿਆਨਹੈ ਤਿਸਕਾ ਬਾਧਾ ਕਰ

ਅਰਥ ਸਮਝੀਆਂ
ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੁਸਾਂਦੀ ਨਿਹਨੀ ਹਾ
ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੇ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਨਿਰਮਲੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੇਹੈਂ ਪਸਚਮ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਤਰਫ ਸੰਸਾਰਵਲ ਮਨ
ਹੋਇਰਹੈਹੈਂ ਤਿਸਕੋ ਫੇਰਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤ
ਮਾਹੈ ਤਿਸਦੀ ਤਰਫ ਚੜ੍ਹਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਬ੍ਰਿਤੀ। ਅਜਰਕਾ
ਮਾਦਿਕਾਂਤੇ ਜੋ ਜਰੈ ਤਿਸਕੋ ਨਿਝਰ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦਝਰਦਾ
ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉਂਗੋਸਟ ਕਰਦਾਹੈ ਦੁਆਰੇ ਜੋ ਸਤਸੰਗ
ਸੋ ਜੋਤੀਦਾ ਝੁਉਮੁਖੀਆ ਦੀਵਾਹੈ ਪਲ੍ਹੂਪਤ੍ਰ ਸੋ ਕਉਣ
ਕੋਸਪਾਂਚ ਸੋ ਅਨਤ ਕਿਆ ਬਾਹਿਰ ਕਰੇਹੈਂ ਤੇਮੂਲਕੋ
ਵਿਚਾਰ ਕਿਆ ਰਿਦੇ ਮੈ ਧਾਰਨ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸਰਬ
ਕਲਾ ਕੋ ਲੇਕਰ ਆਪੈਰਹੇ । ਮਨਨੂੰ ਮਾਣਿਕ ਕਿਆ
ਸੁਧ ਕਰਕੈ ਰੁਣਾਰੂਪੀ ਰਤਨਾਮਹਿਗੁਹੈ ਮਸਤਕ ਕ-
ਹੀਏ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਪਦਮਕਉਲ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਸੰਗ ਤਿਸ
ਕੋ ਦੁਆਲੇਮਣੀਆਂਕਰਣਾ ਮੁਦੜਾ ਮੈਤ੍ਰੀ ਮਾਹਿਨਿਰੰਜ
ਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਹੈ ਪੰਚ ਜੋ ਸਤਸੰਤੋਖਾਦਿਕ ਤਿਨਾਂ
ਕਾ ਸਬਦ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸ ਨਿਰਮਾਇਲ ਜੋ ਸੁਧਬਾਜੈ
ਕਿਆਉਚਾਰਦੇਹੈਂ ਆਸੁਰੀਗੁਣ ਜੋਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੈਤਾਂਦਾ
ਦਲਿਮਲਿਆਹੈ ਤਿਨਾਂਗੁਰਮੁਖਾਂਨੂੰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਇਆਹੈ ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗ ਨਟ ਮਃ ੪

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚ ਅਸਾਧ ਦੋਖਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ
ਦਿਕ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਵਿਖੇ ਅਵਗਨ ਵਿਖਿਆਂ ਕੇ ਬਹੁਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ॥੫॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਤਾਂ ਮੋਖ ਕੀਓ ਮੁਖ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂਨੈ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਚੇਤਿਓ ਤਿਸਕਰ ਮੋਖ ਭਏ ਵਾ ਹਸਤੀ ਮੋਖਤੇ ਤੈਂਦੂਆ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ॥੭॥ਹਰਿਕੀ ਨ ਦਰਿ ਹੋਇ ਕਿਆ ਹੁੰਦੀਹੈ।ਹੋ ਕਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੋਜਾਂਦਾਹੈ ਨਿਹਾਲ। ਹਰਿਰੰਗਦਾ ਰੰਗ ਮਹਿਲਹਰੀ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਘਰ ਸਵਾਰੋ ਲਾਲ ਵਿਚੋਂ ਬੇਅੰਤ ਲਾਲ ਜੋ ਹੈ ਹਰੀ ਲਾਲ ਪਿਆਰਾ ਹਮਾਰੀ ਤੇ ਹਰਿਕੀ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕਰੀਹੈ ਬਸੀਠੀ। ਹਮ ਹਰੀ ਨਿਹਾਲ ਸਰੂਪ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਭਈ ਨਿਹਾਲ। ਤਨ ਕਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਾਣੀ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥ ਹਰੀਦੇ ਮੇਲ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋ। ਹੋ ਕ-ਹੀਏ ਹੇਭਾਈ ਦੇਵੇਂਗਾ ਨਿਹਾਲ। ਹਜੂਰੀ ਨਿਹਾਲਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੇਖਕਰ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਮਨ ਤਨ ਬਾਣੀਕ ਰ॥ ਮਃ੫ ॥ ਤਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨ ਕਹਿ ਆਂਵਦਾਹੈ ਵਾ ਤ ਹਿ ਕਹੀਏ ਤਿਸ ਗਰਭ ਜੋਨ ਵਿਖੇ ਕਦ ਆਂਵਦਾਹੈ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੪॥ ਮੈਲਾਗਰ ਹੈ ਮਲ ਰਾਗਦ੍ਵੈਖ ਕੇ ਗਾਰਨ ਵਾਲਾ। ਹਰੀ ਰੰਧਾਰੇ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕ ਮੁਸ਼ਕ ਰ ਹੀਹੈ ਗਾਵਤ ਹੋਕੇ ਜਿਨਾਂਨੈ ਪਿਛੇ ਹਰੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਬ ਜਿਨਾਂਨੇ ਗਾਵਤ ਹੋਇਕੇ ਹਰਗੁਣ ਗਾਏ ਤੇ ਅਗੇ ਜੋਹੜੇ ਗਾਵਤ ਹੋਇਕੇ ਹਰੀ ਗਾਵਨਗੇ ਸੋ ਗੁਰਾਂਨੇ ਨਿ ਸਤਾਰੇ। ਕਲਰ ਖੇਤ ਕਉਣ ਸਕਾਮੀ ਕਰਮ ਕੂੜ ਜ ਮਾਇਆ ਸੋ ਭੀ ਦਿਖਾਲੇ ਮਾਤ੍ਰ। ਕੂੜੇ ਕੇ ਖਲਵਾੜੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਰੋ ਫਲ ਭੀ ਕੂੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਾ ਕਲਰ ਖੇਤ ਪਾਪਾਂ ਵ
ਸਿਸਟ ਰਿਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੂੜ ਜਮਾਇਆ ਸ੍ਵਪਨ ਮਨਨ
ਨਿਧਿਆਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਏਭੀ ਓਸਦਾ ਕੂੜਾ ਹੀ ਹੈ
ਕੂੜੇਕੇ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਜੇਹੜਾ ਸਖਿਆਤਕਾਰ ਹੋਯਾ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਹੈਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਰਿਖੀਆਂ
ਕੇ ਤੇ ਕਰਜ ਮੰਗਣੇ ਵਾਲੇ ਸੋ ਕਰਦਿਤੇਹੈਂ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ
ਪਗ ਲਗਣੇ ਵਾਲੇ ਵਾ ਪਗ ਲਗਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੇਵਕ
ਕਰ ਦਿਤੇ।ਨਥਹਾਰੇ ਨੇ ਨਥ ਖੀਨੀ ਕਿਆ ਪਾਈਹੈ ਨਕ
ਵਿਚ ॥੩॥ ਲਗਾਲਗ ਕਿਆ ਲਗਨ ਲਗੀ ਮਨਕਰ
ਕੇ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ ਤਨ ਕਰਕੈ ਅਰ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਲ
ਗਾਈ ਕਹੀਏ ਬਾਣੀ ਕਰਕੈ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਧੂਆਂਕੈ
ਸੰਗ ਲਰੈ ਤਾਂ ਸਵਾਦੈ॥੪॥ਜਿਉਂ ਕੁੰਚਰ ਤੰਦੂਐਪਕਰ
ਚਲਾਇਓ ਖਿੰਚਿਆਤੁਾਂ ਕਰਿਉਪਰ ਕਹੀਏ ਉਪਰਾਲਾ
ਕਰਕੈ। ਵਾ ਕਰ ਮਾੜੂ ਜਦ ਉਪਰ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਕਢ
ਲਏ ਜਲਤੇ ਤਾਂ ਨਿਸਤਾਰੇ ਮੋਖ ਕੀਏ। ਵਾ ਹਸਤੀ
ਛੀ ਤੇ ਤੰਦੂਆ ਛੀ ਮੋਖ ਕੀਏ॥੫॥ ਨਾਰੀਪੁਰਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
ਤੀ ਤੇ ਪੁਰਖ ਤੇ ਪੁਰਖ ਨਾਰੀ ਸਭ ਹੋਏ ਹੈਂ ਸਭ ਮੈਂ
ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਰਿਦੇ ਅੰਤਰ
ਹਰਿ ਭਾਲੇ ॥੬॥ ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਜੋ ਉਚਾਹੈ ਸੁਮੇਰ ਤਿਸ
ਪਰ ਮੋਰ ਬਹੁਨਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਰਪੀ ਜੋ ਸੁਮੇਰ ਮੇਰ ਕਹੀਏ
ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਤਿਸਾਂ ਵਿਸਥਿਤ ਹੋਇਕੇ ਉਤਮ ਅਧਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਰੀ ਨਾਚੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਂਦੇਹੈਂ ਜਸ ਗੁਰੂ ਰੂਪੀ ਘਨ ਓਰ ਝਕੇ ਘਨਹਾਰੇ ਕਿਆ ਸਬਦ ਕਰਦੇਹੈਂ ਡਾਲ ਜੋ ਅੰਗ ਇੰਦ੍ਰੇਹੈਂ ਫੂਲ ਜੋ ਕਰਮਹੈਂ ਬਿਸਕਾਰੇ ਕਿਆ ਬਿਸ਼ਿਆਂ ਵਾਲੇ ਰਾਖ ਸੰਸਾਰ ਰਾਖ ਵਿਖੇ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਃ ੪ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹਿ ਬਾਜਿਆ। ਪੰਚ ਜੋ ਸੰਤ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਗਹਿ ਜੋ ਜਗਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਦਰ ਕਹੀਏ ਅੰਦਰ ਇਸ-ਥਿਤਿ ਹੋਇਕੇ ਸਬਦ ਬਾਜਿਆ ਕਿਆ ਉਚਾਰਣ ਕਰਿਆ ਤਾਂ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥੪॥ਹਰੀ ਚੜਿਆ ਹੈ ਰੰਗ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਓਹ ਗੁਰੂ ਸੋਭਾਦਾਇਕ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹਰਿਕੇ ਚਲੂਲੇ ਰੰਗਮੈਂ ਮਨਿਰੰਗਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਹਰਿਹਰਿ ਤਿਸਕੋ ਧਿਆ ਈਐ। ਤੇ ਮਨ ਰੂਪੀ ਮਾਲਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੀ ਐ ॥ ੬ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸ ਗਾਇਓ। ਗੁਰਾਂਦੀ ਮਤਿਕਰ ਜਸ ਰਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਪੂਰਬਕ ਗਾਇਓ॥ ੬ ॥ ਹਟ ਹਾਟ ਕਿਆ ਛਬਾ ਵਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਹਟਕਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗ ਹਾਟਮੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕੋਟ ਭਗਤ ਉਧਾਰ ਕਰੀ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਵਾ ਕਰੀ ਹਾਥੀ ਆਦਿਕ ਭਗਤ ਉਧਾ ਰਣੇ ਵਾਲਾ ॥੪ ॥ ਗਾਰੜ ਕਿਆ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਸਕੋ ਸਰਪ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾ ਨਹੀਂ ਭੈ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨਤਨ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਤਰਫ ਬਹੁਲ-
ਤਾ ਕਰਕੇ ਲਗੇ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂਕੀ ॥
ਮੇਘਾ ਜੋ ਮੇਢਾ ਹੈ ॥੨॥ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀ
ਅਲੇ । ਗਜ ਕਰਕੇ ਵਾ ਗਜ ਵਡਾ ਜੋ ਹਸਤੀਹੈ ਦੁਹਹੈ
ਜਿਸਕੀ ਸਾਸਨਾ ਕਿਆ ਤਾੜਨਾ ਤਿਸਕੀ ਸਭਾਮੈ ਦ੍ਰੋਪ
ਤੀਕੇ ਅੰਬਰ ਲੇਣੇਲਗੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ਪਾਵਨ ਪੈਰਾਂ
ਕਰਕੇ ਤਾਰੀਅਲੇ । ਵਾ ਤਾਰਕੇ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪਾਵਨਕ
ਰੇਹੈਂ ਵਾ ਅਪਾਵਨ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਤਾਰੇਹੈਂ॥੩ ॥ ਏਕਲ
ਚਿੰਤਾ ਰਾਖ ਅਨੰਤਾ ਏਕ ਜੋ ਅਨੰਤ ਹੈ ਤਿਸਕੀ ਚਿੰਤਾ
ਰਾਖ। ਵਾ ਹੇ ਅਨੰਤ ਤੂੰ ਇਕ ਰਖਦਾ ਹੈਂ ਚਿੰਤਾ ॥

ਇਥਾਂ ਤੇ ਆਰੰਭ ਪਾਠ ਪੂਰਬ ਕਿਆ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਕੇ ਅਗੇ ਚਲੇ

ਪੂਰਬੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹ ਪਿਛਲੀ
ਰਾਤ੍ ਵਾ ਪਿਛਲੀ ਅਵਸਥਾ ਵਾ ਪਿਛਲੀਰਾਤ੍ ਮਨੁਖਾ
ਜਨਮ ਵਾ ਕਲਜੁਗ ਸਦੜਾ ਉਪਦੇਸਏਹਹੈ ਨਾਮ ਖਸ
ਮਕਾ ਲੇਹੁ ਖਿਮਾ ਰੂਪੀ ਖੇਮੇ ਚੰਦੋਏ ਜਸਰੂਪੀ ਛਤ੍ ਭਗ
ਤੀ ਰੂਪੀ ਸਰਾਇਚੇ ਕਨਾਇਤ ਦਿਸਨਰਥ ਪੀੜੇਸ੍ਵਨ
ਮਨਨਾਦੀ ਸੱਦਕਰ ਮਿਲਦੇਹੈਂ ਵਾ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਮਿਲਦੇਹੈਂ
॥੨॥ਤੇਰਾ ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀ ਤੀਨ ਗੁਣਾਕੀ ਵਿਚ ਪੈ

ਸਹੀ

ਪੜਖ ਅੰਤ ਸੰਸਾਰੀਲੋਕਾਂ ਦੇਕਰਮ ਅਗੇ ਸੰਬੰਧ ਪੂਰਬੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਹਿਆਹੈਂ ਹੋ ਭਾਈ॥੪॥ ਕਰਣੀ ਉਪਲਖਤ ਸਰੀਰ ਏਹੁ ਕਾਗਦ ਹੈ ॥੪ ॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰ ਸਤਸੰਗ ਰੂਪੀ ਸਰੋਵਰ ਹੈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਹੈ ਪਦਮਨ ਜੋ ਸੰਤ ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜਿਨਾਂਦਾਰਿਦਾ ਸੋ ਬਸਦੇ ਹੈਂ ਤਹਾਂ। ਜਾਵਲ ਜਾਲਾ ਭੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀਹੈ ਤਹਾਂ ਪਦਾਰਥ ਜਾਲੇ ਕੇ ਭਖਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਮਨਮੁਖ ਭੀ ਤਹਾਂ ਹੈਂ ਪਦਮਨ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਜਲ ਕੀ ਸੰਗਤ ਹੈ ਤੇ ਜਾਲੇ ਖਾਣੇ ਵਾਲੇ ਮਨਮੁਖ ਕੋ ਰਸਕੀ ਸੰਗਤ ਹੈ। ਏਨਾਂਕੇ ਸੰਗਦਾ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਜੋ ਭਾਈ ਮੰਦ ਸੰਗਤ ਹੈ ਏਕਸੀਹੀ ਸੰਗਤ ਹੈ। ਵਾ ਸੰਤਾਂਕੋ ਪਦਾਰਥਾਂਕੇ ਸੰਗ ਦਾ ਦੋਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਾਦਰ ਤੂੰ ਸੰਤਾਂਕੇ ਗੁਣਾਂ ਕੇ ਜਸਕੇ ਰਸ ਸੁਆਦ ਕੋ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੂੰ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸ ਰੇ। ਬਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਜਲਮੈ ਤੇ ਭਖਦਾ ਹੈ ਸਿਬਾਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜੋ ਹੈ ਵਾ ਨਾਮ ਰਸਿ ਤਾਂਕੋ ਨਾ ਲਖਸਿਰੇ। ਤੂੰ ਤੋ ਬਸਦਾ ਹੈ ਜਲਮੈਂ ਨਿਤ ਤੇ ਨਾ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਜਗਜਾਸੀ ਤੇ ਜਗਜਾਸਣਾ ਤੂੰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਗੁਣਾਂਕੋ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਮੋਰ ਕਹੀਏ ਉਪਰ ਤੇ ਦੂਰੋਂ ਆਇਕਰ ਚਰਾਗੁਨਰੇ ਕਿਆ ਚੁਘ ਜਾਂਦਾਹੈ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਤੇ ਦੂਰੋਂ ਆਇਕਰ ਲੈਜਾਂਦੇ ਹੈਂ। ਇਸਮੈਂ ਕਿਆ ਨਮਿਤਹੈ ਤਿਸਪਰਕਹੈਂ ਜੈਸੇ ਚੰਦਕੋ ਦੇਖਕਰ ਕਵੀਆਂ ਦੂਰੋਂ ਨਿਵਦੀਆਂ ਹੈਂ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਨਿਵਸਸ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀਆਂ ਹੈਂ ਇਸ ਮੈਂ ਅਨ
ਭਉ ਕਿਆ ਰਿਦੇਕਾ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਜਿਸ
ਕਾ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਸੰਤਾਂਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਚਾਹੇ
ਦੂਰ ਰਹਿੰ ਤੇ ਜਿਸਕਾ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਨਹੀਂ ਰਲਿਆ ਸੋ
ਛਾਵੇਂ ਵਿਚਹੀ ਰਹੇ ਇਸੀਪਰ ਚਿਚੜਦਾ ਅਉਰ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਟਾਂਤ ਕਹੇਹੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇ ਖੰਡ ਮਧਕਰ ਸੰਚੀਐ ਤੂੰ ਬਾਚ
ਕਹੀਏ ਪੁਨਃ ਨਹੀਂ ਅਤਰ ਹੋਂਦਾ ਤੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆ
ਨ ਤੇ ਖੰਡ ਭਗਤੀ ਦੂਧ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਤੇ ਮਧੁ ਜੋ
ਨਾਮ ਹੈ ਏਨਾਂ ਕਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਿਨ ਕਰਕੈ ਸੁਨਾਈਏ ਤ
ਉ ਭੀ ਦੂੰਬੇਵਤ ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਸੋ ਅਪਨੀ ਖੁਟਿਆਈ
ਕੋ ਤਿਆਗਕਰ ਅਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਕੋਮਲ ਸੁਭਾਉ ਕੋ
ਨਹੀਂ ਧਾਰਤਾ। ਵਾ ਚਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਵਾ ਤੂੰ ਬਨਚਾ
ਤਰ ਕਿਆ ਬਨਚਰੇਹੀ ਰਹਿਆ ਆਪਨਾ ਆਪ ਤੂੰ ਕ
ਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸ ਪਿਸਨਕਹੀਏ ਚੁਗਲਕੀ ਜੈਸੇ ਚੁਗਲੀ
ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤੂੰ ਆਪਨਾ ਸੁਭਾਉ ਨਹੀਂ
ਤਿਆਗਦਾ। ਵਾ ਪਿਸਨ ਕਹੀਏ ਚਿਚੜ ਜੋ ਹੈ ਜੈਸੇ
ਰਕਤ ਕੋ ਪਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੁਧ ਕੋ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਤੈਸੇ
ਗੁਣਾਂਕੋ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਦਾ ਅਉਗਣ ਹੀਂ ਗ੍ਰਹਣ
ਕਰਦਾਹੈਂ। ਪੰਡਿਤ ਸੰਗ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ਆਗਮ
ਤੇ ਸਾਸ ਜੋ ਵੇਦਹੈਂ ਵਾ ਆਗਮ ਜੋਬੇਦਹੈ ਤਿਸਕੀ ਸਾਸ
ਜੋ ਆਗਿਆਹੈ ਤਿਸਕੋ ਭੀ ਸੁਨੇ ਜੈਸੇ ਓਹਨਹੀਂ ਧਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾ ਤੈਸੇ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਂਕੇ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਧਾਰਦਾ ॥੫॥
ਜੋ ਮੈਂ ਬੇਦਨਸਾ ਕਿਸ ਆਖਾਂ ਮਾਈ । ਹਰਿਬਿਨਜੀਉ
ਨ । ਹਉਂ ਦੋਹਾਗਣ ਖਰੀ ।ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨਾਭਣਤ
ਨਾਨਕ ਅੰਦੇਸਾ ਸੰਸਾ ਏਹੀ । ਬਿਨ ਦਰਸਨ ਸਖੀ ਸ
ਹੇਲੀ ਸੁਣ ਸਹਿਕੀ ।ਤੂੰਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਖਿਜਮਤਕਰੀ
ਜਨ ਤੇਰਾ ।ਸਾਹਿਬਕਾ ਹੁਕਮ ਮੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਿਆ
ਜਾਂਦਾ । ਵਾ ਹੁਕਮ ਜਥਾਵਤ ਨਹੀਂ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਿਆ
ਜਾਂਦਾ ਮਾ ਲਾਲੀ ਮਤਿ ਸੰਤੋਖ ਵਸਿਸਟ ਮਨ ਸੋਭੀ ਲਾ
ਲਾਹੀਹੈ ॥੬॥ ਜੋਹੜੇ ਮਨਮੁਖ ਦੂਰ ਜਾਣਦੇਹੈਂ ਸੋਮਨ
ਮੁਖ ਜੂਨਾਂਮੈ ਫਿਰਦੇ ਹੈਂ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕੀ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਗਰ ਮਿਲੈਂ ਤਾਂ ਏਹ ਧਨ
ਪਾਈਦਾਹੈ ॥੭॥ ਸੂਰਕੀ ਸੁਰ ਸੋਖਲੈ ਤੇ ਸੋਮਕੀ ਸੁਰ
ਪੋਖਲੈ ਕਿਆ ਭਰਲੈ । ਜੁੜ ਕਰਕੇ ਮਰਤ ਪਵਨਕੇ
ਸਾਥ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਸੋ ਸਨਬੰਧ ਕੀਜੈ ।ਵਾ ਸੁਰ ਤਮੋ
ਗੁਣ ਆਦਿਕਾਂ ਕਾ ਜੋ ਸਰਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸੋਖਲੈ ਤੇਸੋਮ ਜੋ
ਸਤੋਗੁਣ ਕਾ ਸਰ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਪੋਖ ਲੈ ਇਹ ਜੁਗ
ਤੀ ਕਰਮਰਤ ਕਿਆ ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਸਾਥ ਨਾਮਕਾ ਸਨ ਬੰਧ
ਕੀਜੈ । ਮੀਨਤੀ ਨਿਆਈਂ ਜੋ ਚਪਲ ਹੈ ਮਨ ਇਸ
ਜੁਗਤਿ ਸਿਉ ਰਾਖੀਐ । ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਕਿਆ ਕਚੇ
ਭਰਮ ਮੈਂ ਭੁਲਰਹਿਆਹੈਂ ਅਜਰ ਜੋ ਕਾਮਾਦੀਹੈਂ ਤਿਨ
ਕੋ ਗਹੁ ਕਰਕੈ ਮਾਰਲੈ ਅਰ ਮਨਨੂੰ ਮਾਰਲੈ ਜਨ ਜੋ

ਹਰੀ ਕੋ ਮਨ ਕਰਕੈ ਰਵੈ ਤਾਂ ਮਨ ਪਵਨ ਕੋ ਰੋਕਕੈ
ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ । ਵਾ ਮਨ ਤੇ ਪਵਨ
ਸੁਆਸਾਂ ਸਾਥ ਰਾਮਨਾਮ ਪੀਜੈ ॥੧੦॥ ਮਾਇਆ ਮਨ
ਵਲੋਂ ਨਾ ਮੋਈ ਤੇ ਮਨ ਮਾਇਆ ਵਲੋਂ ਨਹੀਂ ਮੋਇਆ
ਸੰਸਾਰਮੈ ਕਾਮਾਦਿਕ ਲਹਿਰੀ ਸੋਈ ਭਈ ਮੈਂ ਕਹੀਏ
ਸ਼ਰਾਬ ਤਿਸਕਰ ਮਤ ਹੋਇਰਹਿਆਹੈ ਜਿਤ ਸਰੀਰ ਬੋ
ਹਿਥਮੈਂ ਸਚਾ ਵਖਰ ਸੋ ਜਲ ਸੰਸਾਰ ਪਦਾਰਥਾਂਤੇ ਤਰ
ਕਰਕੈ ਸਿਰ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਟਿਕਦਾ ਹੈ ਸਚ
ਜਿਨਾਂਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਲਗੈ ਕਤ ਕਹੀ
ਏ ਚੀਰਾ ਦੁਖ ਵਾ ਕਲੰਕ ਵਾ ਕਤ੍ਰਾਮਾਤ੍ਰੀ ਸੰਸਾਰ ਤਖ
ਤ ਕਾ ਰਾਜਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਟਿਕਦਾਹੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਭਈ
ਹੈ ਜਿਨਾਂਕੋ ਸਤ ਆਦਿਕਾਂ ਕਾ ਆਇਣ ਜੋ ਸੰਤ ਹੈਂ
ਤਿਨਾਮੈਂ ਰਤੀ ਪ੍ਰੀਤੀ । ਵਾ ਭਈ ਹੈ ਪੰਚ ਸੰਤ੍ਰਾਂਕਾ ਆ
ਇਣ ਜੋ ਪਮਾਤਮਾਂ ਤਿਸਮੈਂ ਪ੍ਰੀਤੀ॥੧੧॥ ਉਪਰਗਗ
ਨਮੈਂ ਪੂਰ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ ਗੋਰਖ ਪਰਖਤਾਂ ਆਤਮ ਗੁਰੂ
(ਕਾ) ਪੁਨ ਵਾਸੀਨਾਂ ਵਾ ਚਾਰ ਤਤਾਂਤੇ ਪਰੇ ਜੋ ਅਕਾਸ ਹੈ
ਤਿਸ ਅਕਾਸ ਤੇ ਪਰੇ ਗੋਰਖਹੈ ਤਿਸਕਾ ਆਗਮ ਗੁਰੂ
ਜੋਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸਕਾ ਪੁਨ ਕਹੀਏ ਬਹੁੜੋ ਵਾਸੀਹਾਂ॥
ਮਃ ੩॥ ਨੇ ਬਾਬਾ ਦੇਹਮੈ ਜਬਤਲਕ ਵਸਾਂ ਹੇ ਸਚ ਤੈਨੂੰ
ਥਾਵਾਂ ਵਾ ਹੇ ਬਾਬਾਗਾਵਾਂ ਸਤਸੰਗ ਮੈਂ ਵਸਣਾ ਦੇਹ॥੩॥
ਵਿਚਹੁ ਆਪਾ ਕਾਢਿ ਗਵਾਇਕੈ ਹਰਕੀ ਚਰਣੀਲਾਗ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਹੁ ਰਾਹੁਹੈ।ਅਗਲੀ ਤੁਕਮੈਂ ਰਾਹੁਕਾ ਅਰਥ ਹੈ ॥੪॥
ਓਨਾਂ ਵਿਚ ਆਪਾ ਭਾਉ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ॥ ਮਃ ੪ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਮੈਂ ਥਿਰਹੀ ਹਾਂ॥੫॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਤਿ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਸਮਾਣੀ ਤਿਨਾਂ ਦ
ਆਰ/ਸੁਰਤੀ ਜੋ ਗੁਰਹੈਂ ਤਿਨਾਂਮੈਂ ਸੁਰਤਿ ਜਦ ਸਮਾਣੀ
ਤਾਂ ਗੁਰ ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਖ ਸਾਥ ਮਿਲਾਏ । ਵਾ
ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਰਖਨੇ ਗੁਰ ਪੁਰਖਸਾਥ ਮਿਲਾਇਆ ਸੂਤੀਆ ਨੂੰ ਜਗਾਇਕੇ
ਕਰਕੇ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜ ਤਿਸਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੭॥ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ
ਜੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹਰਿ ਸਿ
ਮਰਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁਲਹਿਜਾਵੈ
ਜੀਉ ਕਿਉਂ ਤਰੀਏ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੀ ਕ੍ਰਿਆ ਵਾ ਮਾ
ਇਆ ਜੋਹੈ ॥ ੮ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਜੋ ਧੰਨਤਾ ਜੋਗਹੈ ਤਿ
ਸਕੋ ਸੰਚ ਰਖਹੁ ॥ਮਃ ੫॥੪ ਉਥਾਨਕਾ--ਕਿਈਕਿਸੀ ਵਾਸਤਕਾਂ ਮੇਂ
ਕੋ ਗਾਰੀ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਤਿਸ ਪਰ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਸ੍ਵਨਤਰ ਨਿਸਾਨਫਰ
ਗਾਰਾਂ ਕਿਆ ਗਾਰੀਆਂ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਹੋਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਮੁੰਹ
ਹੇ ਸੁਨ ਭਾਈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਤੂ ਛੇਹਿਓਂ ॥ ੭ ॥ ਜੋ ਨਾਮ
ਖਿਨ ਭੀਤਰ ਛੋਡ ਜਾਇ ਤਾਂਕੇ ਕਿਆ ਦੇਖ ਵਾ ਤਾਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਕਿਆ ਤੇਰੇ ਕੋ ਛੋਡ ਜਾਏਂਗੇ ਬੈਰੀ ਜੋ ਰਸ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ
ਦੇ ਰੰਗ ਸੰਗ ਕਰਕੇ ਚਲੈ ਰਹਿਆ ਆਲਸ ਤੂਪੀ
ਸਿਆਲ ਥਪਰੇ ਕਉ ਕਢ ਦਇ ਤਿਸਕੀ ਹੀ ਓਟ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਟਿਕਾਵਨਾਂ ਹੈ ਵਾ ਤਿਸਕਾਵਿਰੋਧੀ ਜੋਵਿਚਾਰ ਉਦਮ
ਕਰਕੇਤਿਸਕੀਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿਰੇ । ਦੁਲਾਰਿਓ ਕਿਆ
ਛਪਾਇਓ॥੧੦॥ਹੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਕਹਾਂ ਵਸਤੁਹੈ ਇਸ
ਮੈ॥੧੨॥ ਕੁਚਲ ਹਿਰਦੇ ਕਰਕੇ ਕਠੋਰ ਬਾਣੀਕਰਨੰ
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਦਸਮ ਦੁਆਰ ਵਜਿਓ ਤਹ ਥਾਨ ਮੈ
ਨਾਮ ਕਰਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਚੋਇਆ ਵਾ ਤਿਸ ਸਤਿਸੰਗ ਅਸ
ਥਾਨ ਮੈ ਆਇਆਤਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤਚੋਇਆਮੁਖਮੈ॥੧੪॥ਫੂਟੇ
ਆਂਡਾ ਪੜਦਾ ਹੰਤਾ ਰੂਪੀ ਬੇੜੀ ਟੂਟੀ ਪਰਾ ਮਨ ਰੂਪੀ
ਜਿਕਰਾਵੈਕਾਰ/ਸੋਨੁਸ੍ਮ ਵਖਾਣੀਦਾ ਹੈ ॥੧੫॥ ਪਾਠ
ਦੋਇ ਕਮਾਵਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ਵਾ ਕਾਮਾ ਮਨਕਾਮਾਠਾ ਬੇਦ
ਕਮਾਵਣੇ ਵਲੋਂ ਮਾਠਾਹੈ ਵਾ ਕਾਮਨਾ ਕਰਕੇ ਮਾਠਾ ਹੈ
॥ ੧੮ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਇਅਲੀਆ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ਕਾਟੈ ਬੰਧਨੇ ਠਾਕੁਰਜਾਕੇ
॥ ੧੯ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਕਰਕੇ ਮਨ ਤਨ ਨੂੰ ਸੱਗੇ ਜਾ
ਣਿਆ ਵਾ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਕਰਕੇ ਸੰਗ ਜਾ
ਤਾ। ਵਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਦ ਜੋ ਹੈ ਮਨ ਤਨ ਕਰਕੇ ਸਹਿ
ਤ ਚਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਜਾਤਾਤਹਿ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧ ਨ ਮੀਤ
ਨ ਜਾਇਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਹੈ ਤੇ ਹੋਸੀ ਤੇ ਆਹੇ
ਕਿਆ ਪਿਛੇ ਸੀ ਮਨ ਤਨ ਕਰਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉਂ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਲਾਈ ॥੨੦॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਥ ਅਉਖਦੀ ਵਾ
ਪਾਥ ਜਲ ॥ ੩੧ ॥ ਅਗਨਿ ਭਖੈਭੜਹਾਰੇ ਭਖਕਰਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮੈ ਵਾ ਭਠ ਦੀ ਨਿਆਂਈ ॥ ੨੨ ॥ ਵਾ ਈ ਕਿਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਜੋ ਰੋਗ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਰਖਿਆ ਕਰਣੇ ਕੋ ਨਾ ਵੈਦ ਨਾ ਭੈਣ ਨਾ ਭਾਈ ਇਕ ਰਾਮਹੀ ਸਹਾਈ ਹੈ। ਵਾ ਵੈ ਜੋ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਾਲਾ ਰਾਮਹੈ ਇਕ ਓਹੀ ਸਹਾਈ ਹੈ।ਹੋਰ ਭੈਣ ਤੇ ਭਾਈ ਨਹੀਕੋਈ।ਵਾ ਵੈ ਦੁਨੀਆਂ ਮੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਣੇਵਾਲੇ ਕਾਮਾਦਿਕਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਤੇ ਰਖਿਆ ਕਰਣੇ ਕੋ ਇਕ ਰਾਮ ਹੀ ਸਹਾਈ ਹ ਹੋਰ ਭੈਣ ਭਾਈ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ੩ ॥ ਮਃ ੯ ॥ ਜਮਕੋ ਡੰਡ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰ ਤਬ ਸੋਵਣੇ ਤੇ ਜਾਗਿਓ ॥ ਅਮ੍ਰਪਦੀਆ ਮਃ ੧ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥਾਂ ਮੈ ਬਹੁ ਭੁਖਾਂ ਕੋ ਧਾਰ ਕਰ ਘਣਾ ਹੀ ਭ੍ਰਮ ਥਾਕੇ ਤੂ ਅਜਰ ਦੇ ਵਤਿਆਂ ਤੇ ਵਰ ਸ੍ਰੇਸ੍ਠ ਹੈਂ ਤੇ ਅਮਰਹੈਂ ਹੈ। ਜਲਥਿਲੋਵੇ ਸਕਾਮ ਕਰਮ ਦਾ ਜੋ ਕਰਣਾ ਹੈ ਜਲਮਥੇ ਕਿਆਛਲ ਮੰਗਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਤਤ ਕੋ ਲੋੜਦਾ ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰ ਸਮਦਾਉ ਹੈ ਵਾ ਦੁਖ ਅਰ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਬਦ ਮਰੇਮਰ ਮਾਰ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਜੀਵਤਭਾਵਤੇ ਮੂਏ ਤਿਨਾਂ ਨੈ ਮਰ ਜਮ ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਜਿਸਕੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਕਿਆ ਭਜ ਜਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਤਾਕਾ ਨਾਉਂ । ਆਗੇ ਕਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਨਦਾ ਨਹੀ ਮੈਤੂਹੀ ਹੈਂ ਭੁ ਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਣੇ ਵਾਲਾ ਸਾਜਨ ਦੇਖਿਆਤਾਂਗਲਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਾਥ ਮਿਲਿਆ ਸਚੇ ਨੇ ਲੇਖ ਪਠਾਇਆ ਗੁਰਾਂ ਵਲ ਵਾ ਭਗਵੰਤ ਵਲ। ਵਾ ਜਿਸ ਸਚੇ ਨੇ ਸਭਦਾ ਲੇਖ ਲਿਖਕੈ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ਓਹ ਸਾਜਨ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗ ਲਿਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਾਇਆ ਮੁਖਧਿਮਾਣੈ ਕਹੀਏ ਨਿੰਮੋ ਝੂਣੇ ਮੁਖ ਧਨ ਖੜੀਸੀ ਨਾਰ ਨ ਪੁਰਖ ਪੰਖਣੂ ਹੀਜੜਾ ਵਾ ਪੰਖੀ ਨਹੀ। ਤੂੰ ਦੀਪਕ ਤੂੰਧੂਪ। ਦੀਪਕਗਿਆਨ ਤੇ ਧੂਪ ॥੪॥ ਹੇ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ਸੁਣ ਐਸਾ ਲਾਲਾਦਾ ਦਾਸ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਜਾਣ ॥ ੫ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰ ਪਰ ਕਾਰਹੈ ਧੁਰੋਂਖਸਮਨੇ ਜੋਹੜੀ ਫੁਰਮਾਈ ਹੈ ਲਾਲੈ ਸੋਹੈ ਜੋਹੜੇ ਜੀਵਤ ਭਾਇ ਤੇ ਮਰੈ ਮਰਣਾ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਆਪਾ ਭਾਉ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਵਣਾ ਹੈ ਏਹੁ ਮਨ ਅਵਗਣ ਕਰਕੈ ਬਾਂਧਿਆ ਹੈ ਦੇਹ ਕਰਕੈ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੇਹੈ ਸਹੁ ਸਰੀਰ ਕਰਕੈ ਵਾ ਦੇਹ ਕਿਆ ਤਾੜਨਾਂ ਦੇਂਦੇ ਹੈਂ ਸਹੁ ਸਰੀਰ ਕਰਕੈ ਐਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਪੂਰੇ ਗੁਰਾਂ ਥੋਂ ਬਖਸਾਈਹੈ ਤਬ ਸਭ ਗੁਨਾਹ ਥੋਂ ਛਕੀਰੈ ਕਿਆ ਫਾਰਕ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਤੇਜਗ ਮਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪਹੈਂ ਤਿਨਾਂਨੇ ਹਰੇ ਜੋ ਕਰੇ ਹੈਂ ॥ ੯ ॥ ਸੁਖ ਸਨਬੰਧ ਹੋਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨੂੰ ਵਾ ਸੁਖ ਮੈ ਸਵਣਾ ਹੋਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀਆਂ ਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰਬਿਨ ਏਤਾ ਕਿਤਨਾ ਭਵਥਕੀ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆ ਪਰਾਹੁਣਿਆਂ ਦੇ। ਸਾਚੋਰੰਗ ਕਰਕੇ ਰੰਗਾਵਲੇਵਾਲਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਸਾਚੋ ਦੰਗ ਕਰਕੈ ਦੰਗ ਆਨੰਦ ਵਾਲਾ ਨਾਠੀਆ
ਪਰਾਹੁਣਾਂ ਜਿਸ ਧਨ ਨੇ ਕੰਤ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾ ਸੁਖ ਸੰ
ਜੁਗਤ ਸੁਤੀ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸ। ਵਾ ਨਿਸ ਤੇ ਡੇਹੁ ਹੋਆ
ਗਿਆਨ ਪਤਨ ਵਿਰਾਗਰੂਪੀ ਪਰ ਕੁ ਕਦੇਹੈਂ ਪਾਤਨੀ
ਗੁਰੂ ਧੂਕ ਕਿਆ ਦੌੜ ਵਿਲਾੜ ਕਿਆ ਲੰਘ ਵੰਞਹੁ
ਵਾ ਦੌਹੁੜਕੇ ਵੰਞਹੁ ਕਿਆ ਆਇ ਜਾਵਹੁ ਵਿਲਾੜ
ਕਿਆ ਤੁਸਾਨੂੰ ਲੰਘਾਇ ਦੇਈਏ ॥ਮਃ ੩॥੧॥ ਅਗਮ
ਨਿਗਮ ਦਾ ਸਤਿ ਕਿਆ ਸਾਰ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਮਃ ੫ ॥ ੧ ॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮੈ ਤੁਧ ਬਸ ਰਹਿਨਾਹੈ ਵਾ
ਨਾ ਕਹੀਏ ਹੇ ਪੁਰਖ ॥੩ ॥ ਚਰਣਾਂਕੇ ਤਲੇ ਉਗਾਹਿ
ਕਿਆ ਦਬਾਇ ਬੈਸਿਓ ॥ ੬ ॥ ਮੋਹ ਰੂਪੀ ਤਾਗੇ ਅਰ
ਸੰਸਕਾਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੂਈ ਬਿਨ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਧਾਗੇ
ਕਰ ਪ੍ਰੀਤੀਰੂਪੀ ਸੂਈਕਰ ਇਸ ਮਨਕਾ ਹਰਿਭਗਤੀ
ਦੇ ਸੰਗ ਸੀਵਨਾ ਕਰਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਅੰਜਲੀਆਂ ॥ਘਟਿ
ਘਟਿ ਹਿਰਦੇ ਆਲੇ ਮੇ ਰਾਮ ਕੋ ਪੂਰਣ ਜਾਨਲੈਂਦਾ
ਹੈ ॥੨ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਲਬ ਰੂਪੀ ਜੋ ਖਾਤਹੈ ਤਿਸਦੇ
ਅੰਦਰ ਪਇਰਹਿਆ ਦੁਨੀਆਂਮਾਇਆਦੇ ਬਲਕਰਕੇ
ਸੰਸਾਰ ਖਾਤੇ ਅੰਦਰਿ ਪੈ ਰਹਿਆ ਦੁਨੀਆਂ ਖੇਲ ਜੋ
ਬੁਰਾਹੈ ਇਸਮੈਂ ਲਗਰਿਹਾਹੈ ਇਸ ਕਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਰੋਸ
ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਏਹ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਠਾ
ਹੈ ਜਿਨ ਗੁਣਾਂ ਕਉ ਗੀਤਾ ਨਿਤ ਵਖਾਣਦੀ ਹੈ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੁਣਾਂ ਕੋ ਭੀ ਤੇ ਗੀਤਾ ਕੋ ਭੀ ਨਿਤ ਵਖਿਆਣ ਕਰ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋਲਹੇ ॥ਆਪੇ ਸਸਿਮੈ ਭੀ ਪੂਰੋ ਤੇ ਸੂਰਜ ਮੈ ਭੀ ਪੂਰਾ । ਆਪੇ ਜਲਦਾ ਅਸਥਲ ਸਾਗਰ ਭੀ ਤੇ ਸਰੋਵਰ ਭੀ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਝੁਲਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਹੈ ਪੂਰਾ ਸਚੇ ਤੇ ਸਰਬਕਲਾ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਹੈ । ਵਾ ਸਰਬਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਸਚੇਨੂੰ ਬੁਝਾਇ ਦੇਂਦੇ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਜੋ ਗਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੂਪਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਿਆਨ ਕਿਆ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਕੇਲ ਕਰਣੇਦਾ ਅਸਥਾਨ ਇੰਦ੍ਰਾਬਨਾਤੇਰੇਦਰਮੈ ਲਿਵਲਾਈਹੈ ਮੇਰੀ ਤਰਫਦੇਖੋ । ਵਾ ਤੇਰੇ ਦਰਮੈ ਲਿਵਲਾਈਹੈ ਦੇਖਰਹਿ ਆ ਹੋਂ ਕਦ ਦਰਸਨਦੇਖੋਂ॥੩॥ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਨਵਾਲੇ ਜੋਸਤਿਗੁਰਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦੇਸਬਦਕਰਕੇ ਪੰਚ ਤਸਕਰਸੰਘਾਰੇ ਕਮਲਬਿਗਾਸਹਰੇਸਰਸੁਭਰਹਿਰਦਾ ਸਰਨਾਮਜਲ ਕਰਕੇ ਸੁਭਰਹੋਆਤਾਂਗੁਨਰੂਪੀ ਕਮਲ ਹਰੇ ਹੋਏ ਤੇ ਬਿਗਾਸ ਖਿੜ ਆਏ । ਸ੍ਰੋਤ ਜੋ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਨ ਕਰਕੇ ਰਜੇ । ਰਖਿ ਰਖਿ ਵੀਚਾਰਾਂ ਕਰਕੇ ਬੁਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਧਰਦੇਹਾਂ। ਪਉ ਕਿਆ ਉਪਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ॥ ੪ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚਿਆਂਨੂੰ ਪਰਖਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸਚ ਕਰਕੈ ਪਰਖੀਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਧਰਮ ਕਰੈ ਪਰਥਾਏ ਸਬਬ ਕਰਹੈ । ਵਾ ਪਰਥਾਏ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੀ ਪਾ ਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਸਗਲੇ ਜਾਚਦੇ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਜੋ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਪ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰ ਹੀ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ ॥੫॥ ਸਾਚੇਮੇਲੇ ਸਬਦ ਮਿਲਾਏ। ਜਾ ਤਿਸ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਮਾਏ। ਜਾਂ ਤਿਸਸਚੇ ਨੂੰ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਬਦ ਮੈ ਮਿਲਾਏ ਹੋਏ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੈ ਸਮਾਏ ਲਏ। ਕੂੜ ਕਰਕੈ ਮੁਠੀ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਉਹ ਠਗੀ ਹੈ ਠਗਵਾੜਿਆਂ ਨੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾ ਦਿਕ ਪਸੂਆਂਜਿਉਂ ਵਾੜੀ ਉਜਾੜਿਆਂਨੇ ਉਜਾੜੀਹੈ ਵਾ ਜਿਉਂ ਵਾੜੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਉਜੜ ਜਾਂਦੀਹੈ ਤਿਉਂ ਉਨਾਂ ਕ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਰਖਕ ਕੋਈ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਮ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸੋ ਮਨਕੋ ਭਾਂਵਦੇਹਨ ਓਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕੀ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੈ ॥੬॥ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰ ਹਿ ਸਚਕੋ ਜੇਹੜੇ ਪਰਖਦੇਹੈਨ ਵਾ ਪਰੋਸਦੇ ਹੈਨ ਸਚ ਪਰੀਚੈ ਕਿ ਤਾਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ੭ ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥਕੋ ਲੈਣੇ ਆਇਆਹੈ ਅੰਤਰ ਉਦਰਮਝਾਰਦੇ ਉਦਰਮੈ ਪੜਦੇ ਅੰਤਰ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਚ ਨਾਮ ਸਮਾਲਦਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਲਕੈ ਸਬਦ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਘਰ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਜਾਨਦਾਹੈ ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਸਬਦਕਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਘਰਹੀ ਮੈ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥੮॥ ਦਰਗਹਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹਿ ਮੈ ਜੋ ਆਇਆਹੈ ਮੁਕਤਕਰੇ ਕ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਤਬੰਧਾਗ੍ਰਸਾ ਦੀਨਾ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਕਰਮਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਧਾ ਹੋਇਆ

ਪਾਪਾ ਨਮਾਂਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਥੇ ਆਇਆ ਤੇ ਏਥੋਂ ਕਰਮਾਂ ਨੇ ਅਗੇ ਗ੍ਰਸ ਕਰ
ਦੀਨਾ। ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਸਰੀਰ ਹੈ ਵਾ ਪਿੰਜਰ ਸਰੀਰਮੈ
ਕਾਮਾਦਿਕ ਪ੍ਰੇਤਹੈਂ ॥ ੯॥ ਮਸਤਕ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭਾਰ
ਹੈ ਕਲੂਰਾ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿਰ ਭਾਰ ਹੋਇ
ਰਹਿਆ ਹੈ ਭਉ ਕਰ ਮਰਹਿ ਸੰਸਾਰਮਹਿ ਭਉ ਭਉ
ਹਾਰਾ ਕਿਆ ਭਉਂ ਭਉਂ ਕਰਕੇ ਵਾ ਭਉ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ
ਭਉ ਕਿਆ ਉਤਪਤ ਹੋਇਕੇ ਭਉ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਕਰ
ਭਉਕ ਮਰਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੇਂਦੇ ਹੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਸ਼ਰਣ ਪਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਇਕਦੀ ॥੧੦॥ ਰਾਮ ਜਪਹੁ
ਧਿਆਨ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਕੇ ॥੧੧॥ ਤਿਨਾਂ
ਪੈਰਾਂ ਤਤਾਂ ਦੇ ਘਰਮਹਿ ਵਾਸਾ ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਘਰ
ਮੰਦਰ ਕਹੀਏ ਘਰ ਅੰਦਰ ਮਨ ਚੋਰਹੈ ਅੰਤਰਾ ਪਾ
ਇਕੇ ਮੋਹੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਸਾਕਤ ਦੂਤ ਨੇ ਨ ਜਾਤਾਹੈ।
ਵਾ ਇਨ ਸਾਕਤ ਮਨਨੇ ਦੂਤਾਂਨੂੰ ਨਾ ਜਾਤਾ ਜਮ ਕਾ
ਕਲ ਦੇ ਕਿੰਕਰ ਨੇ ਪਰਾਤਾ ਕਿਆ ਫਸਾਇਆ ਵਾ ਪ
ਛਾਤਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂਕੀ ਬਾਣੀਕੋ ਪ੍ਰੀਤਸਿਉਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਿਆ
ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਂ। ਵਾਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਦੇਹੈਂ ਗੁਰਾਂਸਾਥ
ਸਪਰਸ ਭੀ ਕਰਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੨ ॥ ਹੇ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿ
ਰਜਨ ਹਾਰੇ ਤੈਨੂੰ ਸਿਮਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤੈਨੇ ਧਰਤੀ
ਆਦਿਕ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇਹੈਂ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਵਾ ਦੇਹ ਰੂਪੀ
ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਹੈਂ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸਚ ਕਰਕੇ ਜੇੜ੍ਹੇ ਸੂਚੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੋਏ ਸੇ ਸਚੇ ਸੈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸਚਾ ਰਾਹੁ
ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਸੁਣਸੁਣਕੇ ਸਭ ਆਖਦੁਆਰਾ ਸਲਾਹਿੰਦੇ
ਹੈਂ ਪੁੰਜੀ ਸਾਸਤ ਸ੍ਵਾਸਾਂ ਰੂਪੀ ਤੇ ਰਾਸ ਸਰਧਾ ਭੀ ਸ-
ਲਾਮ ਹੈ। ਵਾ ਪੁੰਜੀ ਸਾਬਤ ਹੈ ਤੇ ਰਾਸ ਕਹੀਏ ਸਚੀ
ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਓਹ ਸਲਾਮਤਿ ਕਿਆ ਇਸਥਿਰ ਰਹੇਹੈਂ।
ਆਵਣ ਜਾਣਨਹੀ ਜਮਧਾਰਾ। ਕਿਆ ਜਮਦੀ ਪੀੜ।
ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਕਿਸਾ। ਵਾ ਕੋਈ ਕਜੀਆ॥
੧੩॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਹੋਏ ਜੜਤਾ ਦੇ ਜੋਹੜਾ
ਜਾਣਦਾਹੈ ਬਲਦੀ ਜੋਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨੀ ਸੋ ਕਿ ਰਪਾ
ਜਲਤੇਨਿਵਾਰੇ। ਆਪੇਜਗਿਆਸੀ ਹੋਇਕੈ ਜਲਨਿਧੀ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾਹੈ ਵਾ ਆਪੇ ਜਲਨਿਧਗ੍ਯਾਨ
ਹੋਇਕੈ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪੀ ਜਲ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਨਹਦ
ਵਾਜੇ ਹੈ ਰੁਣ ਝੁਣ ਇਕ ਰਸ ਕਰਕੈ ਸਦਾਨਿਰਭਉ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਘਰ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈਂ ਵਜਾਉਂਦੇਹੈਂ ਵਾ
ਅਨਹਦਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਇਕਰਸ ਤਿਸਕੋ ਧੁਨਕਰਕੇ
ਜੋ ਸਦਾ ਉਚਾਰਦੇਹੈਂ ਸੋ ਨਿਰਭਉ ਘਰਜੋ ਸਰੂਪ ਹੈ
ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਗਲ ਮੈ ਬਿਆਪਕ
ਹੋਇਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਾਜ ਰਹਿਆ ਹੈ ਏਕੰਕਾਰ ਵਸੈ ਮਨਮੇ
ਤੇ ਭਾਵੈਬਾਣੀਕਰਕੈ ਤਿਨਾਂਦਾ ਹਉਮੈ ਗਰਬਗਇਆ
ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਬੈਕੁੰਠ। ਵਾ ਪਕੇ ਮੰਦਰ ॥੧੪॥ ਆਪੇ
ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ਆਪੇ ਰਸਨਾਨੂੰ ਨਾਮਸੈ ਰਸਾਇੰਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆਂ ਤਿਸਦੀ ਸੋ ਹੰਸ ਜੀਉ ਕੁ
ਜਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾ ਅੰਸਮਾਤਰ
ਛੀ ਹੈ ॥ ੧੫॥ ਅਰਬਦ ਗਿਨਤੀ ਤੇ ਨਰਬਦ ਅਣ
ਗਿਣਤ ਨਿੰਦ ਨਹੀ ਬਿੰਦਕਿਆ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ
ਸੀ ਨ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ਈਸ॥੧੬॥ ਸਤਗੁਰ ਮਿਲੈ
ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਈਐ ਤਿਸਤੇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ
ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕੋਟਾਂ ਮੈ ਕਾਇਆਂ ਜੋ ਗੜ ਤਿਸਮੈ ਰਾਜਾ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੇਬ ਦੇਵਤੇ ਖਵਾਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਭਲਾ ਦਰਵਾ
ਜਾ ਮੁਖ ਵਾ ਨੇਬ ਕਹੀਏ ਚਤੁਸਟੇ ਸਾਧਨ ਏਹ ਨੇਬ
ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਮਨਨ ਨਿਧਜਾਸਨ ਏਹਖਵਾਸਹੈ ਭਲਾ
ਦਰਵਾਜਾ ਗਿਆਨ ਇਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ
॥ ੧੭ ॥ ਸੁੰਨ ਮੈ ਸਮਾਧ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੈਂ ਸਚੇ ਘਰ
ਬਾਰ ਸਤਿਸੰਗ ਮੈ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਕੇ । ਵਾ ਸੁੰਨ ਜੇਹੈ
ਸਚੇ ਘਰਬਾਰ ਸਤਸੰਗ ਵਾਲਾ ਤਿਸਮੈ ਸਮਾਧ ਲਗਾ
ਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਗੁਰਾਂ
ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ । ਵਾ ਵਾਕ ਕਰਕੇ ਧੁਨ ਜੇਹੜਾ ਉ
ਚਾਰਦਾ ਹੈ ਸਚ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤਿਸਮੈ
ਸਮਾਉਂਦਾ ਹੈ॥੧੮॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਵਰਤਾਇ ਦਿਤੈ ਹੈਂ ਚਉਥੇ
ਘਰ ਵਾਸਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਹਰੀ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ
ਕੀ ਰੇਣ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਤੈਨੂੰ ਪਾਇਆਹੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੀਜੈ । ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੈ ਦੇਈਏ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਮੈ ਗਿਆਨ ਦੀ
ਪਾਇਆ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਸਬਦ ਜੋ ਹੈ ਰਸਾਲ ਗੁਰਾਂ
ਦਾ ਰਸਾਂ ਤੇ ਨਿਰਸ ਹੋਇਕੈ ਰਸਨਾਂ ਤੇ ਉਜਾਰਿਆ
ਹੈ ਤਿਸਕੈ ਬੋਲਕਿਆ ਬਨਾਵਸਿੰਵਾ ਬਾਣੀ ਵਾ ਬੰਸਰੀ
ਜਿਸਕੀ ਰਸਾਲ ਸੋ ਵੱਜੋਂਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸਕੀ ਕੀਤੀ ਤ੍ਰਿ
ਭੁਵਣ ਮੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਵਾ ਰਸਾਲ ਜੋ ਹੈ ਬੋਲ ਵਾਜਾ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਚਾਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਿਸਕੋ ਤ੍ਰਿਭੁਵਣਕੀ
ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਅੰਤਰ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੈ
ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਹਰਿ ਨਾਮਧਨ ਜਿਸਨੇ ਪਾਇਆ
ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਏਹ ਵਸਤੁ ਚਿਤਸਮਾਏ ਕਾਮਾ
ਦਿਕ । ਵਾ ਸਤ ਆਦਿਕ ਗੁਰਮਤ ਪਾਇ ਕਰਕੈ ॥
ਵਾ ਗੁਰਮਤੀਆਂ ਦੇ ਪਾਇਕ ਹੋਇ ਕਰਕੈ॥ ੧੯ ॥

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਉਤਮਥਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਪੰਚਲੋਕ ਸੰਤ
ਵਸਦੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਾਨਕ ਖੋਜਲਹਹੁ ਘਰ ਅਪਨਾ
ਹਰੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਕੈ ਜਿਨਾਂ
ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰ
ਇਕਰਸ ਨਿਰਾਲਮਪ੍ਰਭੁਨੇ ਆਪੇ ਵਾਇਕੈ ਤਿਸਜੋਗੀ
ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆਹੈ ਵਾ ਪੰਚ ਸ੍ਰੇਸਟਜੋ ਹੈਂ ਸੰਤਾਬ੍ਰਹਮ ਇ
ਕਰਸ ਨਿਰਾਲਮ ਪ੍ਰਭੂਆਪਣਾਆਪਹੈ ਤਿਸਨੇ ਹੋਰਨਾ
ਨੂੰ ਵਾਇਕੈ ਸੁਣਾਇਆਹੈ ਭਉ ਬੈਰਾਗ ਭੈਵਸੰਸਾਰਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਸਨੇ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਕਾਲਕਾ ਕਵਲ ਗ੍ਰਾਸ ਕਰਿਆ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਉਂ ਦਰ ਰੋਕ ਕਰ ਦਸਵੇਮੈਂ ਆਸਣ ਕਰਿਆ ਜਿਨਾਂਨੇ ਸੋ ਮੁਕਤੇਹੈਂ ਵਾ ਨਉਂ ਦੁਆਰਿਆਂ ਕੇ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਹੋਏ ਤਿਨਾਂਨੇ ਦਸਵੇਂ ਸਰੂਪ ਮੈ ਆਸਣ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤ ਜੋ ਸਭਤੇਊਪਰ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਲੈਕਰ ਜੋ ਅਤੀਤ ਰਹੈ ਤਿਨਾਂ ਹਰੀ ਨਿਰ ਛਉ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪਾਇਆ ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਨਿਰਛਉ ਹਰੀ ਕੋ ਘਰਮੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਿਆ ਜਿਸ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਭੀ ਗੁਰਮਤਿ ਲਈ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਗੁਰਮਤ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਭਾਈ ਹੈ ਤਿਨਾਂਕੇ ਪੰਚ ਸਖੇ ਹੁਏ ਹੈਂ ॥੨੧॥ ਨਿਸਕੋ ਜੈਸੇ ਦਾਮਨੀ ਕੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀ ਚਾਨਣੀ ਦੇਖੀਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਹਿਨਿਸ ਜੋ ਨਿਰੰਤਰ ਤਿਸਕੋ ਪੇਖਦਾਹੈ ਗੈਣਾਰ ਘਰਮੈ ਸਸਿ ਸੂਰ ਦੀਪਕ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਾ ਸਸਿ ਕਿਆ ਸਤੋਗੁਣ ਵ ਸਿਸਟ ਜੋ ਰਿਦਾਹੈ ਤਿਸਮੈ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ਉਦੈ ਹੋਇ ਆ। ਤਿਸਕੋ ਗੈਣਾਰ ਜੋ ਚੇਤਨ ਦੀਪਕ ਕਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ। ਦੁਘਟ ਜੋ ਅਰ ਸੁਘਟ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਮੈ ਭਉ ਭੰਜਨ ਪਾਈਐ ਕਿਆ ਜਾਣ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਵਾ ਨਾਮ ਕਰਕੈ ਦੁਸਟਜੋ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਘਟਤੇ ਘਟ ਜਾਂਦੇਹੈਂ ਭਉ ਭੰਜਨ ਪਾਇ ਲਈਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਭਗਤੀ ਕਾ ਹੇਤੂ ਹੈ ਤੇ ਤਰੰਗ ਕਿਆ ਤਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸਤਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਕਰਕੇ ਵਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਵਾਕ ਕਿਆ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਜਿਨਾਂ ਜਪਿਓ ਪੰਚ ਬਾਣ ਸਤਆਦੀ ਵਾ ਪੰਚ ਸੰਤਾਂਦੇ ਬਚਨ ਰੂਪੀ ਬਾਣ ਲੇਕਰ ਜਮਕੋ ਮਾਰੇ ਗਗਨੰਤਰ ਧਨਖ ਚੜਾਇਆ ਕਿਆ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਮਨ ਧਨਖਹੈ ਸੋ ਸਵਾ ਧਾਨ ਕਰਿਆ ਹੈ ਵਾ ਚੇਤਨ ਮੈ ਮਨਕੋ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਸਵਾਧਾਨ ਕਰਿਆਹੈ ਹਰੀ ਨੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗਾਂ ਕਰਕੇ ਵਾ ਪੂਰੇ ਭਾਗਾਂ ਨੇ ਹਰੀਸਾਥ ਮਿਲਾਇਆ ਗੁਰਭਗਤੀ ਹੈ ਗੋਪਾਲ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਅਨੰਦ ਦਾਇਕ ਜੋ ਧੁਨਹੈ ਸੋ ਇਕਰਸ ਜੋ ਉਚਾਰਣ ਕਰਦੇਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ॥੨੨॥

ਗੁਰ ਸੂਰਾ ਸਬਦ ਮਤਿ ਦੇ ਕਰ ਮਿਲਏ । ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤ ਜੋਹੜ ਗੋਲਾ ਭਸਮਦਾ ਕਰਣਾ ਹੈਂ ਤੇ ਭਸਮ ਲਗਾਉਂਦੇਹੈਂ ਵਾ ਬਾਹਰ ਭਸਮਲਗਾਂਵਦੇਹੈਂ ਤੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਬਿਭੂਤ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕਰਦੇਹੈਂ ਭਾਠੀ ਕਿਆ ਦਸ ਮ ਦੁਆਰ ਮੈ ਸ੍ਵਾਸ ਝੜਾਵਣੇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੫ ॥ ਇਸ ਖੇਤੀ ਦੇ ਵਾਪਾਰ ਜੇਹੜੇ ਲਗੇਹੈਂ ਓ ਹਰੀ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਅਨਲਵਾਉ ਕਿਆ ਕਮਲਵਾਉਨੇ ਭਰਮ ਮੈ ਭੁਲਾਈ ਹੈ ਵਾ ਅਨਲ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਤੇ ਵਾਉ ਵਾਸ਼ਨਾ ਕਰਕੇ ॥ ੬ ॥ ਸਹਿਜੇ ਗੁਣਗਾਵੈ ਰੰਗਿਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ਸਹਿਜੇਗੁਣਾਂਕੋ ਗਾਵੈ ਰਸਨਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰਕੇ ਰੰਗਿ ਮੈਂ ਰਾਤਾ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ਕੋ ਰਵੀਜੈ ਮਨ
ਕਰ ਹੇ ਭਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਮਨ
ਭਾਇਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣੀ ਜਿਨਕਉ
ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਉਤਪੰਨ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਉਤਪੰਨਾ ਉਪਾ-
ਵਣ ਹਾਰੈ ਨੇ ਇਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਏਕਤਾ ਕਰਕੇ ਸਮਾਣਾ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਰੰਗਿ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਰਮਿਆ ਹੋਆ ਹੈ।
ਕੋਟ ਗਹੀ ਨੇ ਕੋਟ ਦਿਨਾ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ ਮੈ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦਰ ਕਿਆ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਾਚ
ਪਛਾਤਾ ਹੈ ॥ ੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਹੈਂ
ਜੋ ਕਚ ਨਿਕਚੇ ਸੋ ਮਰ ਜੰਮਹਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇ
ਪਰਵਾਹਿ ਦੀ ਏਹ ਮ੍ਰਿਜਾਦਾ ਹੀ ਹੈ ਠਟੀ ਹੋਈ॥੧੩॥
ਗੁਰੂ ਜੋ ਪਰਸਾਦੀ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਉ
ਲਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੰਸਾਰ ਵਲੋਂ। ਗਿਆਨਰਤਨ
ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁਝ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਚੀ ਸਿਫਤਕਾ ਜਿਸਨੇ
ਸਲਾਹਿਣਾ ਕੀਤਾ ਸੋ ਗਜ਼ਾਨੀ/ਗੁਰਾਂਕੀ ਬਾਣੀਕਾ ਸਬ
ਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ।ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਜੋ ਸਬਦ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰੂਪ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੋ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਿ
ਆ ਜਿਨਾਂ ਸੋ ਅਨਦਿਨ ਹਰਿਕਾ ਜੋ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸਦੇ
ਵਖਾਣੀ ਹੋਏ ਹੈਂ॥ ੧੪ ॥ ਮਹਿਲਾ ਅੰਦਰ ਗੈਰ ਹੋਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਹਿਲ ਰਸਤਾ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਕਾਰ ॥੧੫॥ਗੁਰਾਂ
ਕੀ ਜੋ ਸਾਖੀਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਕਥਨ ਕਰੀ ਹੋਈ ਸਚੇ
ਸਬਦ ਦੀ ਸਚ ਕਿਆ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੈ ਭਾਖੀਹੈ ਜੋ ਸਚੇ
ਨੂੰ ਮਨ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ
ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਦ ਹੈ ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਦੇ ਰੰਗ ਮੈ ਸਦਾ
ਰਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਭਾਣੇਹੈਂ ਤਿਸਨੂੰ ਤਿਨਾਂਦੇਮਨ
ਮੈ ਆਪ ਆਇ ਵਸਦਾ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਇਸ ਮਨ ਸਿਰੋ
ਮਣੀ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਧਾਂਵਦਾ ਹੈ।
ਵਾ ਇਸ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨ ਮਨੂਆ ਮਨੌਤ ਵਾਲ੍ਹਾ ॥ ਧਾਨੀ ਬੋਲਨਾ
੧੮ ॥ ਅਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਵਾਜੇ ਹੈਂ ਧੁਨ ਜੋ ਉਚਾਰਣੀਹੈ
ਏਹ ਬਜਣਾ ਹੈ। ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ
ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਘਰ ਮੈ ਹੀ ਪਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰ
ਮਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਮੈ ਤੂੰ ਵਸਾਇੰਦਾ ਹੈਂ ਓਨਾਂ ਕੋ ਤੂੰ ਸ
ਮਾਲਦਾ ਹੈਂ ॥੧੯॥ ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਪਾਰੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਗੁਰ
ਸਬਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ। ਆਗੇ ਮੋਹ ਨ
ਚੁਕੈ ਮਾਇਆ। ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਆਗੇ ਪੜਦਾ ਹੈ
ਆਇਆ ਹੋਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਭਾਣੇ ਵਿਚ ਵਡੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਭਾਣਾ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਪਰਵਾਣ ਕਰਾਇੰਦਾਹੈ ਰਸ
ਨਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੈ ਭਿਜਿਆ ਹੈ
ਤਿਸ ਰਸਤੇ ਆਤਮ ਰਸ ਉਪਾਇੰਦਾ ਹੈ ਨਾਉ ਤਿਨਾਂ
ਮਿਲੈ ਧੁਰਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਬ ਜਿਨਾਂ ਕਮਾਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰੀ ਹੈ। ਤਿਸ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਬਹਿਕੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੀਚਾਰ ਸਚ ਨਿਆਉਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤਿਸਦਾ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰ ਕਰਦਾਹੈ ਸੋ ਨਿਸਚਲ ਮੈ ਵਾਸਾ ਪਾਇੰਦਾ ਹੈ ਬੰਕੇ ਘਰ ਅੰਤਰ ਹੀ ਥਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਸੁਹਾਇਆ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ਤਿਸਦੀ ਇਹ ਕਾਇਆਂ ਪਵਿਤਰ ਹੈ ਸਹਿਤ ਸਰੀਰ ਕੇ। ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਜੋ ਵਸਤੂ ਸਮਾਲਕੇ ਲੇਵੇ ਤਿਸਕਾ ਇਹਕੋਟ ਦੇਹਾਦਿ ਨਾਲੇ ਇੰਦਰੇ ਪਰਪਕਹੋਏ। ਰਿਹਾ ਮਰਦਨ ਹੋਏ॥ ੪੨॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਿਆਹੈ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮ ਕਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਮੋਲਕ ਨੂੰ ਪਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਜੇਹੜੇ ਸਲਾਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਸੁਖਦਾਤੇ ਨੂੰ ਓਨਾਂ ਸਾਥ ਜੇਹੜਾ ਮਨ ਮੇਲੇ ਸੋ ਕੀਮਤ ਪਾਇਲੈਂਦਾ ਹੈ ਆਪੇਮੇਲ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਿਜ ਸਮਾਇਦਾ ਆਪੇ ਆਪ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਬਦਕਰ ਕੇ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੈ ਸਮਇੰਦਾ ਹੈ॥ ੨੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨੇ ਆਪ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਮੇਲ ਮੈ ਮਿਲਾਏ । ਓਨਾਂ ਨੈ ਸਖ਼ਦ ਕਰਕੇ ਆਪਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ। ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ਹੁਣ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਪਾਈਦੀ ਅਗੇ ਪਿਛੇ। ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਮਹਿ ਸਮਾਇਆ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੂਪ ਹੋਇਕੇ ਤੋਲੈ ਜੋ ਮੇਲੇਹੈ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਤਿਨਾਂਪਾਸੋਂ ਤੋਲਤੁਲਾਇਆਹੈ।੨੪॥ ਅੰਤਰਜੋਤੀਸਬਦ ਜਾਣਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਾਂਮੁਖਮੈ ਵਸਿਆ ਵਾ ਸਬਦਕਰਕੈ ਜੋਤੀਅੰਦਰਵਸਿ
ਆ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀਨੋਜੋਤ ਮੈ ਮਿਲਾਇਆ ਹੈ
ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁ ਮੈ ਭੁਲੀ ਪੂਕਾ ਗਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ਮਃ੪॥
੧॥ਸਤਿਗੁਰੂਜਦਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਤਾਂ ਤਿਨਾਂਨੇਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਦਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਸਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਦੁਆਇਆ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆ
ਰ ਮੈਂ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅਨ
ਹਦ ਧੁਨ ਵਾਲੇ ਸਬਦ ਵਜ ਰਹੇ। ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਕਹਿੰ
ਦਾ ਹੈ। ਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਤਗੁਰੂ ਦੁਆਇ
ਆ ਦਸ ਦੁਆਰੇ ਮੈ ਜੋ ਇਸਥਿਤਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ
ਆਇਆ ਤਹਾਂ ਅਨਹਦ ਧੁਨ ਵਾਲੀ ਬਾਣੀ ਵਜਰਹੀ
ਸਹਜ ਮੈਂ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਹੇ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ
ਸਮਾਇ ਨਾਮ ਦੀ ਇਛਾ ਮੈਂ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੧ ॥
ਗਗਨਿ ਰਹਾਇਆ ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ਕਰੀਏ ਆਸਰੇ ਸ
ਭ ਜਗਤ ਮੈ ਏਕ ਦੀ ਚੇਤਨਤਾ ਆਈ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਮੈਂ
ਜੋਗੀ ਹੋਇਕੈ ਜੋਗੀ ਜੀਉਦੇ ਨਾਲ ਨਾਰ ਦੇਹ ਲਪ-
ਟਾਣੀ। ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣ ਦਿਖਾਵੈ ਜੋ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ
ਧਨ ਸੋ ਇਸਦੇ ਪਾਲਣ ਪੋਖਣ ਮੈ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਹੇ
ਸੁਖਵਾਸੀ ਬਾਲਗੋਪਾਲ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਕਾਣ ਨ ਛੰ
ਦਾ। ਮੁਲਾਹਜਾ। ਵਾ ਛਲਬਲ ਵਾ ਸੁਤੰਤ੍ਰਤਾ ਆਈ
ਆਗਿਆ ਪਿਰ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ। ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਿਆ-
ਰੇ ਮਨ ਕਰਕੇ ਲੇਖੀ ਸੁਣ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸ ਚੀਤਆਵਹਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਸ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕਹੀਏ ਕਿਸਨੇ ਕੀ ਜਾ
ਣਿਆ ਕਰਿਆਹੈ । ਵਾ ਅਵਰ ਤਦ ਕਹਾਂ ਜੇ ਕਿਸੇਨੇ
ਕਿਛ ਕਰਿਆ ਹੋਵੈ ਪਰਖ ਖਜਾਨੇ ਪਾਇ ਸਰਾਫੀ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ॥੪ ॥ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਤੇ ਪਾਨ ਕ
ਰਵਾਇਆ ਹੋਰਨਾਂ ਕੋ । ਵਾ ਪੀਆ ਕਾ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪਾਨ ਕਰਿਆ ॥ ੬ ॥ ਊਣੇ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਹੈ
ਭਰਿਆਂ ਨੂੰ ਊਣੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਆਮੀ
ਕਾਰਣਕੇ ਚਲਤਹੈਂ ॥ ੮ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ
ਸੁਆਮੀ । ਅਤੁਲਹੈ ਨਹੀਂ ਤੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ । ਕਿਆ
ਮਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਸਾਰਾਤਨਾ ਪੁਤ੍ ਵਾ ਤਨ ਤਣਿ
ਆਹੈ ॥ ੯ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜ ਤ੍ਰੈਗਨਾ ਤੈਗਸੀ ਸਹਿਤ।
ਵਾ ਤੈਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਹਤ ਤਿਆਗੀ ਤਿਆਗ ਛਡੀ
ਹੰਤਨ ਹਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਵਾ ਹਉਹਤ ਕਰੀ ਤੇਮੈ ਤਿ
ਆਗੀ ਹੋਯਾ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਾਇਓ ਸੋ ਕੀਨੋ । ਸੋਲਹ
ਕਲਾ ਦਸੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਪੰਜੇ ਤਤ ਵਾ ਪੰਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ
ਸੋਲਵਾਂਮਨ ਏਹ ਜਿਸ ਜਗਿਆਸੁ ਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਤ
ਰਚ ਲਗਾਏ ਹੈਂ ਤਿਸਨੂੰ ਅਨੰਤ ਕਲਾ ਠਾਕਰ ਸਖਿ
ਆਤ ਕਾਰ ਹੋਯਾਹੈ ਕੌਦਾ ਕਿਆ ਬਦਲਾ॥੧੦॥ਕਿਸ
ਹੀ ਬੁਤੇ ਕਿਆ ਪਾਸੋਂ ਜਬਾਬੁ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ॥ ੧੧ ॥
ਇਕ ਰੁਣ ਨਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕ
ਲਮੇ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਏਹ ਹੈ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ਖਰਾ ਜੋਹੜਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਕ ਹੋਣਾ ਵਾ ਖੁਦਾਦਿਖਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਨਣਾ ਏਹ ਕ
ਲਮਾਹੈ। ਤਰੀਕਤ ਕਤੇਬ ਦੁਆਰਾ ਤਰਕ ਵੈਰਾਗ ਕੋ
ਧਾਰ ਕਰਕੇ ਖੋਜਕੇ ਟੋਲਣ ਮੈਂ ਆਵਹੁ। ਵਾ ਆਪ
ਟੋਲਹੁ ਤੇ ਅਵਰਾਂ ਕੋ ਟੋਲਾਵਹੁ। ਮਾਰਫਤ ਦੁਆਰਾ
ਮਨਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ਜੋ ਬਡਾਹੈ। ਵਾ ਮਨ ਮਾਰਹੁ ਤੇ
ਅਬਦਾਲਾ ਪੂਜ ਹੋਵਹੁ ਹਕੀਕਤ ਕਤੇਬ ਦੁਆਰਾ ਸਾ
ਧਨਾ ਕਰਕੇ ਹਕ ਨੂੰ ਮਿਲਹੁ ਜਿਤ ਫਿਰ ਨ ਮਰਾ। ਪੀ
ਰਾਂ ਦੀ ਲਫਜ ਬਾਣੀ ਦਾ ਜੋ ਮਿਰਜਾਦਾ ਪੂਰਬਕ ਕ
ਮਾਵਣਾਹੈ ਏਹ ਭਿਸਤ ਦਾ ਜਾਵਣਾਹੈ ਹੂਰਾਂਦਾ ਤਮਾ
ਸ਼ਾ ਦੇਖਣਾ ਤੇ ਮੁਸ਼ਕ ਸੁਗੰਧੀ ਦਾ ਲਗਾਵਣਾ ਹੋ ਏ
ਹ ਹੈ ਨੂਰ ਖੁਦਾਇਆ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇਖਣਾ
ਹੁਜਰਾ ਆਲਾ ਕਹੀਏ ਘਰ ਏਹ ਹੈ ਅੱਲਹਦੀ ਬੰਦ
ਗੀ ਕਰਨੀ ਸੋ ਮੁਲਾਂਹੈ ਜੋਹੜਾ ਮੰਨ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰੈ। ਵਾ
ਊਣਤਾ ਰੂਪੀ ਮਲ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰੈ। ਸਭੇ ਵਖਤ ਤੇ ਸਭੇ
ਵੇਲੇ ਹੈਂ ਖਾਲਕ ਮਖ਼ਲਾ ਨੂੰ ਦਿਲੇ ਮਹਿ ਯਾਦ ਕਰੇ
ਸੀਲ ਦਾ ਬੰਧਾਨ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਰਹੈ ਬਰ ਸ਼ੁਰਟ ਏਹ ਸੁੰਨ
ਤਹੈ ਖਿਲਖਾਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾ ਘਰ ਬਰਾਦਰਾ ਭਾਈ।
ਪੰਜਵੇਂ ਪੰਜੇ ਇਕਤ ਮੁਕਾਮੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ
ਇਕ ਮੈਂ ਜੋੜਨਾ ਸਗਲੀਕੋ ਨਾਸੀ ਜਾਣਨਾ ਏਹ ਮ
ਉਦੀਫਾ ਕਿਆ ਹੰਝਿਆ ਕਛ ਕੈਰੋ। ਵਾ ਸਗਲੀ ਜਾ
ਨ ਜੋ ਹੰਤਾਹੈ ਇਸਕੋ ਮਉਦੀਫਾ ਕਿਆ ਦਫਾ ਕਰੋ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੁਰਗੂ ਕਿਆ ਕਾਜੀ ਸੋ ਬਾਂਗ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਬਰਖੁਰ-
ਦਾਰਹੈ ਖਰਾਬਰਾ ਕਿਆ ਫਲਕੇ ਖੁਰ ਕਿਆ ਖਾਣੇ ਵਾ
ਲਾ ਦਾਰ ਕਿਆ ਅਵਰਾਂਕੇ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਰਖਿਅਹੈ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਹਕਹਲਾਲ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਖੋਰਹੁ ਕਿਆ ਖਾਵਹੁ ਦਿ
ਲ ਦੀਆਂ ਮੈਲਾਂ ਕੋ ਦਰੀਆਉ ਸਤਸੰਗ ਮੈਂ ਧੋਵਹੁ
ਕਾਇਆਂ ਕੋ ਕਿਰਦਾਰ ਸ਼ੁਭਕਰਤੂਤਾਂ ਵਾਲੀ ਕਰੇ ਵਾ
ਕਰਮ ਜੰਨ ਜਾਨਣਾ ਏਹ ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ਨਿਸਚੇ
ਕਰੇ। ਰੰਗ ਤੇ ਤਮਾਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਦੇਖਣਾ ਏਹ ਮਾਨੋਂ
ਨਾ ਜੇਹੜਾ ਕਿਦਿਅ ਅਨੰਦ ਦਾ ਮਾਣਨਾਹੈ। ਨਾਪਾਕ ਜੋ
ਮਨ ਬੁਧੀ ਕੋ ਪਾਕ ਕਰਹੁ ਹਦੀਸਾ ਹਦੂਰ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਵਣੇ ਵਾਲੀ ਹਦ ਸੀ ਜੋ ਸੰਤਾਂਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣੀਸੋ ਅੰ
ਗੀਕਾਰ ਕਰਹੁ ਸਾਬਤ ਰਖਣੀ ਸੁਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ। ਵਾ
ਸਭ ਸੁਰਤਾਂ ਮੈਂ ਸਾਬਤੀ ਰਖਣੀ ਏਹ ਦਸਤਾਰ ਹੈ
ਸਿਰਪਰ ਦਿਲ ਅੰਤਰਦੀ ਮਲ ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ਮਿਹ
ਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਹੈ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਿਸਨੇ ਜਾਂਕੋ
ਮਿਹਰ ਕੀਤੀਹੈ ਸੋਈ ਮਰਦਾਂ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨਾਹੈ ਜਿਸ
ਨਜਰ ਹੋਈ ਨਾਰਾਇਣ ਨਯੰਤਾਕੀ ਕੁਦਰਤ ਕੇ ਕਰ
ਣੇ ਵਾਲਾ ਜੋ ਕਾਦਰਹੈ ਤੇ ਕਰੀਮ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਰਣ
ਵਾਲਾ ਤੇ ਸਿਫਤ ਭੀ ਅਥਾਹਿਹੈ ਰਹੀਮ ਦੀ ਤੇ ਮੁਹੱ
ਬਤ ਭੀ ਅਥਾਹਹੈ ਰਹੀਮ ਦੀ ਸਚ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਜੋ ਸ
ਚ ਹੁਕਮ ਬੁਝਣਾ ਏਹ ਬੰਦੀ ਤੋਂ ਖਲਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਂ ਹੈ ॥੧੩॥ ਦਾਲਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ । ਦਬਾਉ ਦਾਵਾ ਪੈਂਦਾ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ਸੰਗ ਨ ਤਾਲਕਾ ਪ੍ਰਜੋਜਨ ਨਹੀਂ ਤਿਨਕੇ ਸੰਗ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵਾ ਹੈ ਹਰੀ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਨਾਲਕਾ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸੰਗੀਹੈਂ। ਜਿਨ ਖੰਡਿਆਭਰਮ ਅਨਾਲਕਾ ਕਹੀਏ ਛਿਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਵਾ ਅਨਾਦ ਕਾਲਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਸ ਜਣਾਇਆ ਚਾਹੁੰਨਾ ਹੈਂ ਤਿ ਸਚੇ ਤਾਈਂ ਜਣਾਵਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਵਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਜ ਣਾਵੰਨਾ ਹੈਂ ਤਿਸਨੇ ਅਗੇ ਭੀ ਜਣਾਵਣਾ ਕਰਿਆਹੈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸਖਾਹੈ ਵਾ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਭ ਗਤ ਹੈ ਸੋਈ ਵਡਦਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹੇ ਬਿਧਾਤਾ ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਭਾਂਵ ਦਾ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥

ੴ ਵਾਰ ॥ ਜੇਹੜੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਮੈਂ ਗੁਣ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲੀਐ ਤਾਂਤੇ ਗੁਣ ਪਾਈਐ । ਵਾ ਜੇ ਗੁਰਾਂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਣ ਮਿਲਦੇ ਹੈਂ ਗਲਾਂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈਐ ॥ ੨ ॥ ਜਾਂ ਸਬਦ ਮੈਂ ਕਰੇ ਪਿਆਰ ਰਾਗਾਂ ਮੈ ਜੋ ਕੇਦਾਰਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਕਾ ਰਾਗਹੈ ਸੋ ਤੁਛ ਜਾਣੀਐ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰੱਖਾ ਤ੍ਰਿਆ ਖਿਚੀ ਖੜਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਸਚ ਅਪਾਰ ਕੇ ਜੁੜੇ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ ਜੇ ਰਚੇ ਤਾਂ ਛੂਟੀਐ ॥ ੮ ॥ ਸਚ ਮੈ ਜੇਹੜਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਤਾ ਸਚ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਸੋ ਲਾਲਹੈ ਨਾ ਮੈਲਾ ਤਮੋ ਗੁਣ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਰਜੋਗੁਣ ਨਾ ਭਗਵਾ ਸਤੋਗੁਣ ਨਾ ਕਚਾ ਮਿਸ੍ਰਤਹੀਹੈ ਤਿਸਮੈਂਸਹਿਜ ਸਤਿਰੂਪ ਜੋ ਸੰਤਹੈਂ ਏਹੋ ਵਣਾਸਪਤੀ ਹੈ ਫੁਲ ਧਰਮ ਫਲ ਗਿਆਨ ਤਿਨਾਂ ਮੈਂ ਭਵਰ ਜਗਿਆਸੁ ਵਸੰਹੈਂ ਤਿਸਦਾ ਭੈ ਖੰਡਦੇ ਹੈਂ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੂ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਦਿਰੜਾਇੰਦੇ ਹੈਂ ਜੇਹੜਾ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਦਾਹੈ ਓਹ ਹੋਰਨਾਕੋ ਸਚਾ ਸਬਦ ਦੇਇ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੂ ਅਸਥਲ ਮੈ ਜੋ ਮੰਾਰਣ ਗਏ ਮਨਕੋ। ਵਾ ਮਾਰਣ ਵਾਲੇ ਹੋਇਕੇ ਮਾਰਣ ਗਏ ਮਨਕੋ॥੧੧ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਰ ਮਨ ਕੈ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ਭੇਦੀਐ ਵਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾਂਕੈਸਾਥ ਭੇਦੀਐ ਕਿਆ ਮਿਲੀਐ ਤਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥ ੧੨॥ ਹੁਕਮਰਜਾਈ ਹੁਕਮੀ ਹੋ ਇਕੇ ਜੇਹੜਾ ਹੁਕਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸਾਖਤੀ ਕਿ ਆ ਤਾੜਨਾ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਲਦੀਰਵਾਨੀ ਜੋ ਰੋਕਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਵੇਸੀ ਬੰਦਗੀ ਕੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਦਿਲਰਾਸ ਸਚਾ ਵਾ ਸਫਾਉਹੈ ਅਲਗ ਜੋ ਹੈ ਤਿ ਸਨੇ ਮਧੁਮਨ ਕੋ ਕੜਿਆ ਹੈ। ਵਾ ਮਧਕਰਕੀ ਨਿ ਆਈਂ ਜੋ ਅਲਗ ਹੋਇਕੇ ਸਾਰਗ੍ਰਾਹੀ ਹੈ। ਵਾ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਅਲਗ ਹੋਇਕਰ ਮਧੁਕੜੀ ਮੰਗਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥਾਂਕੋ ਜੋਇ ਕਿਆ ਦੇਖਦਾ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਗਛਮੀ ਇਸਥਿਤ ਰੂਪ ਤਿਸਕੋ ਆਖ ਘਣਾ ਦੂਖ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸਰਬਕੋ ਜੋਇ ਦੇਖ (ਅ)ਗਛਮੀ ਨਾਸੀ ਜੋ ਇਸ ਆਖ ਮਾਇਆ ਮੈਂ ਦੂਖ ਘਨੇਰੋ ਹੁੰਦਾਹੈ ਪਿਰਾ ਣ ਕਹੀਏ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੪॥ ਹਿਕ ਪਾਧਰਹੈ ਹੀਡ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਵਾ ਭਰੀਡ ਕਿਆ ਤੀਨੇਥਾਵ ਮਨ ਤ ਨ ਥਾਣੀ ਭਰੀਡ ਕਿਆ ਭਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਵਿਸ਼ਿਓਂ ਕ ਰਕੇ ਵਾ ਤੀਨੋਂ ਥਾਵ ਤੇ ਭਰੀਡ ਭਰਿਸ਼ੂ ਹੋਂਦਾਹੈ ਏਹੁ ਲੋਕ ਤੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਬੇਦਰੂਪੀ ਮਾਦਲ ਬਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਘਣੋ ਹੀ ਧੜ ਧੜ ਕਰਕੈ ਕਿਆ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰ ਕਾਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਖੀਦਾ ਹੈ ਵਾ ਘਣੋ ਬਹੁਤੇ ਧੜੀ ਐ ਕਿਆ ਪਖ ਜਿਸਮੈ ਜੋਇਕਿਆ ਦੇਖੀਦੇ ਹੈਂ ਅਸ਼ ਛਰਿਆ ਹਿਰਦਾ ਹੈ ਦੁਖ ਪਰ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ॥ ੧੫ ॥ ਜੀਭਰਸਾਇਣ ਕੋ ਚੁਨੜੀ ਕਿਆ ਲੈ ਰਹੀਹੈ ਵਾ ਚੁ ਨੜੀ ਗੁਹੜੇ ਰੰਗਵਾਲੀ ਤੇ ਲਾਲ ਮੈ ਰਤੀ ਹੋਈ ਲ ਵਾਇ ਕਿਆ ਉਚਾਰਦੀ ਹੈ ਹੋਰਨਾ ਕੋ। ਜਮ ਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ਜਮਕਾਲਕੇ ਜਮਦੂਤ । ਵਾ ਜਮਕੇ ਕੰਕਰ ਤੇ ਜੰਮਣਾ ਤੇ ਕਲੈ ਮਰਣਾਂ ਜਾ ਆਪ ਹਰਿ ਘਲੈ ਗੁ ਰਾਂ ਪਾਸ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦਰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਣੀਦਾਹੈ ਅੰਦਰ ਮਹਿਲ ਅਸਰਾਉ ਆਸਰਾ ਰੂਪ ਜੋ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਏਹੁ ਅਕਥ ਕਥਾਦਾ ਬੁਝਣਾ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੇ ਗਿਆਨੀ ਮਨਮਾਹਿ ਦੁਝੁ। ਵਾ ਗਿਆਨੀ ਦੁਆਰ ਦੁਝੁ ਕਿਆ ਬੁਝਿਆ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾ ਸਭ ਘਰ ਮੈ ਓਹ ਇਕੋ ਹੀ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ॥

ਵਾਰ ਦੂਜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਹੇ ਹਰੀ ਜਿਸਨੇ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਰੰਗਿ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤੈਂ ਸਵਾਰਿਆ ਹੈ ॥੩॥ਇਤਨਾ ਭੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਾਂਵਦਾ ਜੋ ਗਲਾਂ ਰੂਪੀ ਹਾਰ ਪਹਿਰ ਕਿਆ ਗਲਾਂ ਜੋ ਕਰਨੀਆਂ ਹੈਂ। ਵਾ ਅਹਾਰ ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਜੋ ਹੈਂ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇਵਾਉ ਮੈ ਦਾਸ ਤੇਰੀਆਂ ਕਨਸੋਆਂ ਲੈਨਾ ਹਾਂ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿਦਰਿ ਬਡਾਦਰ ਜੋ ਸਤਿਸੰਗੀ ਕਿਆ ਗਲਾਇਆ ਹੈ ਤੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਛਿਨ ਮਿਟਾ ਜੇਹਾ ਬਚਨ ॥ ੫ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਕਿਆ ਵਿਰਾਗਾ ਰੂਪੀ ਭੰਡ ਮੈ ਵੈਦਿਆ ਕਿਆ ਚਲਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਮਹੀਕੇ ਤਲੇ ਗਾਹੜਾਕੇਰ ਢਾਹਿ ਲਗ ਰਹਿਆ ਹੈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਰੂਪੀ। ਜਾਮ ਜੇ.ਮਨ ਬੁਧੀ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਖਿਸਕਗਇਆ ਵੇਖੀਂ ਛਿਟਿਆਂ ਵਾਲਾ ਕਲੰਕਤ ਹੋਜਾਂਦਾ ਕਰਵਤ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਵੈਦੇ ਉਹ ਜਾਣੇ ਵਾਲੇਹੈਂਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਚ ਜਾਣਕੇ ਅਗਾਹਾਂ ਅਗਾ ਹਾਂ ਸੰਚਰਦਾ ਹੈਂ। ਆਤਸੜੀ ਮੰਝ ਨੈਣੂ ਢਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮਨ ਕਰ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਤੇ ਬਾਣੀ ਕਰ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਤੇ ਤਨਕਰ ਰੂਹੜੇ ਅਪਾਵਨ। ਵਾ ਹੇ ਮਨਤਨ ਕਰਕੇ ਭੁਲੇ ਰੂੜੇ ਸੁੰਦਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਸੇਵਨ ਵਲੋਂ ਆਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕ ਕਰਿਆ ਹੈ। ਵਾ ਕੂੜੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮੈ ਭੋਰਾ ਭੋਰਾ ਰੰਚਕ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਤੁਧਲੇਪ ਨ ਲਾਹਿਰਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਵਾ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਲੇਪ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ॥੬॥ ਗਹਿਡੜਾ ਛਪਰਵਤ ਏਹ ਸਰੀਰ ਅਸਤੀ ਨਾੜੀ ਆਦਿਕੋਂ ਕਰਕੇ ਛਾਇਆ ਹੈ ਜਲੇ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾਂ ਭਾਹਿ ਕਰ। ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪੀਠਾ ਦੂਸਰੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਪੱਕਾ ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸਾਜਿਆ ਜੋ ਚੋਪੜ ਕੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਚੌਥੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਮਉਜੂਦ ਪ੍ਰਗਟ ਆਣ ਧਰਿਆ ਹੈ ਵਾ ਪੀਠਾ ਸ੍ਵਾਦ ਕਰਿਆ ਤੇ ਸਾਜਿਆ ਨਿਧਿਆਸਨ ਕਰਿਆ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਮਉਜੂਦ ਸਖਿਆਤ ਕਾਰ ਗੁਰਾਂ ਕਰਦੀਆ ਆਪਣੇ ਸ-ਤਿਗੁਰ ਬਿਨਾਂ ਬੈਠਾ ਝਾਕ ਦਰੁਦ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੀ ਤਰਫ। ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆਂ ਪਕਾਈਆਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਥਾਲ ਮੈਂ ਦੁਪਦੇ ਸ਼ਬਦ ਫੁਲਕੇ। ਤਿਪਦੇ ਚਉ ਪਦੇ ਪਾਂਉਠੇ। ਤੇ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਸੋਲਹੇ ਇਹ ਭੁਸ-ਰੀਆਂ ਹੈਂ। ਵਾ ਭੁਸਰੀਆਂ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਹੈਂ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਥਾਲ ਮੈਂ ਪਕਾਇ ਕਿਆ ਪਾਈਆਂਹੈਂ ਲਖਭਵ ਕਿਆ ਵਟੇ ॥ ੯ ॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਮਾਇਆ ਭੁਉਂਦੀ ਕਹੀਏ ਮਖੀ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਭਵ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਭਵ ਕਰਕੇ ਆਇ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਆਲੁ ਦਿਆਂ ਕਿ ਆ ਗੰਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਵਿਣ ਕਰਮਾਂ ਸਤਿਸੰਗ ਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

पाईऐ ते बिनां सतिगुरु ते हरिजी मैं मनूआ
ना लगै ॥ १२ ॥ चउदे हैं जेहड़े मुख करके
तिनां दुआरे तूं भी अलाइ तैनूं भी प्रापति होवे
गा माणक जो नाम है सो मोहकूं दिता है धनी ने
आपा वा आप जो निरलेप है मैं लख विचड़े व
दि लए॥ १३ ॥ पाव मिलावे कोल। पैरां कोल
मिलावे किआ चरनां दा धिआन बखशे पिरी
दी भुख दा मै लावण किआ सलूण थीं विथरां
किआ होइ रहां। वा पिरी दी जिनां नूं भुखहै
तिनां दे लावणे किआ पास थी रहां। जाणे
मिठाई दीख विखे है बेई दूसरी वार भी पीड़े
ते रस देणे ते नहीं हटदा। वा जो मिठाईदीख
मैं ही है बेई दूजे जो काने हैं तिनां कों पीड़ कें
हुट रहे रस नहीं निकलदा। तैसे संत जना
बिन अंन असथान सुख प्रापत नहीं वा बेई
दूसरे असथान पीड़ नहीं हटदी। सुख दे
घड़ी दा। वा दुहां लोकां के सुख कों घटाउणे
वाले हैं इस पधाण जीव नूं घर घणे प्रापति
होते हैं चौरासी के ॥१४॥ जो निबाहु करनेवाला
है तिस कों रिदे मैं गड जो चलाइमान नहोवै॥
१५ ॥ कुमतड़ी के काढणे वाले आहि किआ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈਨ। ਵਾ ਸੁਭ ਮਤੀ ਕੇ ਕਾਢਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਹੈਂ। ਵਾ ਸੁਭ ਮਤ ਕੇ ਕਾਢਣੇ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਨ॥ ੧੬॥ ਹੋਆ ਹੈ ਓਹੀਅਲ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਵਾ ਓਹੀ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਹੂਆ ਗੁਰਾਂ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਕੈ ਜਥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜਪਾਈ ਵਾ ਓਹੀਅਲ ਇਸਿ ਥਿਤ ਹੋਏ ਹੈਂ ਵਾ ਭਵਰੇ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਅਸੰਗ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਮੈਂ ਜੋ ਆਸ਼ਕਹਾਂ ਸੋ ਮਾਸ਼ੂਕ ਆਸਾ ਤੇ ਬਾਹਿਰਾ ਹੋਆ ਹੈ ਤੇ ਮੂਮਨ ਮੈ ਵਡੀ ਆਸ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਇਕ ਤੂੰ॥ ੧੯॥ ਸੈਂਕੜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਨੰਗ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਨੰਗੇ। ਵਾ ਸੈ ਕੜੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਨੰਗੇ ਭੀ ਹੈਂ ਪਰ ਨੰਗੇ ਨਹੀਂ ਮਾਨ ਤੇ। ਮਾਨੁਖ ਪ੍ਰਥਾਈ ਮਨੁਖ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਜੋਹੜਾ ਮੰਗਣਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਲਜਤ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ਕਿਆ ਸੁਖ ਦੀਆ ਗਲੀਆਂ॥ ੨੨॥ ਬਿਜਲੀਆਂ ਚਮਕਨ ਜੋਹੜੇ ਮਾਇਆ ਚਮਤਕਾਰੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਰ ਮੋਹ ਰੂਪੀ ਘਟਾਂ ਕਾਲੀਆਂ ਘੁਰ ਰਹੀਆਂ ਪੈ ਬਰਸਨ ਮੇਘ ਅਪਾਰ। ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਹੋਇ ਰਹੀਹੈ। ਬਰਸਨ ਜਲ ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਸੀਤਲ ਪਵਨ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੋਜੜੀਆ ਸੋਇਨ ਕਰਣਾ ਆਦੀ ਏਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆਂ ਗਿਆਨ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕੀ

ਕਰਦਾਹੈ। ਸੁਭਰ ਸੁਗੀਧ ਲਗਾਉਂਨੀ ਕਪੜੇ ਪਹਿ-
ਰਾਉਣੇ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੈਂ ਠਾਕੁਰਾਂ ਨੂੰ ॥ ੨੩ ॥

੧ ਓਂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਜੀਤਣੇ
ਕਰ ਜਗ ਜੀਤਿਆ ਜਿਸਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਉਦਾਸ ਰ-
ਹਿੰਦੇ ਹੈਂ। ਇਸਤੇ ਜਾਣੀਦਾਹੈ। ਵਾ ਜਿਸ ਮਨ ਜਿਤ-
ਣੇ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਬਿਨਾਂ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਅੰਜਨ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸਭ ਕੋਈ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਟੁਕ ਮਾਤ੍ਰ ਜੋ ਚਾਹਿਹੈ ਵਿਚ ਏਹ ਵਿਡਾ-
ਣ ਅਸਚਰਜ ਹੈ। ਚਾਹਿ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਇਕਰ ਗਿਆ
ਨ ਅੰਜਨ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ॥੩ ॥ ਭਰਮ ਗਇਆ ਸੰ
ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਦਰੈ ਪਾਰ। ਵਾ ਭਰਮ ਗਇਆਤਾਂ
ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦ ਤੇ ਪਾਰ ਹੋਏ ॥ ੧ ॥ ਰਸਪਤਿ ਰਸਨਾ
ਤੇ ਪਤਿ ਜੋ ਤੂੰ ਚਾਹਿਂ ਮਹਿਤੋ ਪਦਵਾਰੀ ॥੨ ॥ ਗਗ
ਨੋ ਉਤਕ੍ਰਿਸਟ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਵਾ ਗਗਨ ਪਰਮਾ
ਤਮਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ਹੈ ਇਸਤੇ ਭੀ ਉਤਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦਮਾ
ਮਾਨੀਸਾਣੇ ਜੋ ਸੂਰਮੇ ਹੈਂ ਜਗਜਾਸੂ ਉਤਮ ਅਧਿਕਾ
ਰੀ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਘਾਉ ਪਾਇਆ ਬੇਧ ਗਇਆ ਹੈ ॥੨॥
ਨਾਮਦੇਵ॥ ਦੁਲਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਸਰਣ ਪਰਿਓ ਜਾ-
ਰ ਮੁਕਤਾਂ ਤੇ ਚਾਰੇ ਚਾਰ ਸਿਧੀਆਂ ਅਸਟਜੋ ਏਨਾਂ
ਮਿਲਨਾ ਕਰਿਆ। ਵਾ ਚਾਰੇ ਮੁਕਤੀ ਚਾਰ ਸੁੰਦਰ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਿਧੀਆਂ ਨੇ ਨਾਲੇ ਮਿਲਨਾ ਕਰਿਆ ॥
ਜੈਦੇਵਜੀ॥ਸੂਰਸਤ ਖੋੜਸਾਦਤੁ ਕੀਆ । ਸੂਰਜ ਕੀ ਜਉਲੀ ਸੁਰ ਹੈ ਤਿਸਮੈ ਖੋੜ ਬਾਰਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਪ੍ਰਾਣਾ ਕਾ ਦਤ(ਚਾਲ੍ਹਾ) ਦੇਣਾ ਕੀਆ ਨਾਦਸਤ ਪੂਰਿਆ ਚੌਸਠ ਵਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਸੁਖਮਨਾ ਸੂਰਿਮੈਂ ਪੂਰਿਆ ਠਹਿਰਾਇਆ।ਚੈਦਸ ਤ ਭੇਦਿਆ ਬਤੀਸ ਵੇਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੀ ਸੁਰ ਕ ਰ ਭੇਦਿਆ ਕਿਆ ਉਤਾਰਿਆ।ਥਲ ਤੋੜ ਕਰ ਸਰੀਰ ਕੋ ਅਥਲ ਕਰਿਆ ਚਰ੍ਖੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੋ ਅਚਲ ਕਰ ਥਾਪਿਆ ॥ ੧ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਤੂੰ ਸੁਣ ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ।ਸਿਰ ਸਿਰ ਸੁਖਸਹੰਮਾ ਦੇਹ ਸੁ ਤੂੰ ਭੁਲਾ। ਹੇ ਭਗਵਨ ਪੂਰਬ ਜੋ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆਹੈ ਤਤ ਤਤ ਕਿਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੈ ਸਕਲਿ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਸੁਖ ਅਰ ਸਹੰਮਾ ਦੁਖ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹ ਸੋ ਭਲਾ ਹੈ ਕਿਆ ਨਿਰਦੋਸ ਹੈ । ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਗਤੀ ਹੋਇਗੀ ਜਿਸਤੇ ਹੋ ਹਰੇ ਤੇਰੀ ਰਚਨਾ ਮੈ ਲਾਗ ਰਹੀ ਹੋਂ । ਹਰਿ ਬਿਨ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਹੇ ਹਰੇ ਤੇਰੇ ਬਿਨ ਘੜੀ ਨਹੀਂ ਜੀਂ ਵਦੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਯ ਬਾਝ ਦੁਹੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਗੁਰ-ਮੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾਂ । ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈ ਪਰਮ ਦੁਖੀ ਹੋਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਰਾ ਕੋਈਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂਤੇ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਾਂ। ਰਚਨਾ ਰਾਚ ਰਹੇ ਨਿਰੰਕਾ ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ। ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਏਸ ਰਚਨਾ ਵਿਖੇ ਰਾਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਜੋ ਮਨ-
ਨ ਕਰਨਾਹੈ ਏਹ ਕਰਮਾ ਵਿਚੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਕਰਮਹੈ। ਵਾ
ਸਾਮਾਨ ਜੋਹੈ ਸਾਡਾ ਸੋ ਤੈਂ ਸੁਸਟ੍ਰ ਕਰਕੈ ਮੰਨਿਆਹੈ
ਸਾਹਿਬਕਹੈਂ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਏਹ ਦਾਸੀ ਨਿਹਾਰਦੀਹੈ ਪਰ
ਤੂੰ ਸੁਣ ਹੇ ਆਤਮਾਰਾਮ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੈ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀ
ਆਂ। ਚਿਤ ਰੂਪੀ ਬਬੀਹਾ ਜਿਸਕਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲ
ਦਾਹੈ ਅਰ ਕੋਕਲ ਜਿਹਵਾ ਮਿਸਟ ਬਚਨਾਂ ਕੋ ਬੋਲਦੀ
ਹੈ ਸਾ ਧਨ ਸਭ ਰਸ ਚੋਲੇ ਅੰਕ ਸਮਾਣੀਆਂ।
ਸਾ ਧਨ ਅੰਕ ਮੈਂ ਸਮਾਈ ਹੈ ਤਿਸ ਨੈ ਸਭ ਰਸ
ਚੋਲੇ ਧਾਰੇ (ਰਹੇ) ਹੈਂ ਵਾ ਚੋਲੇ ਸਭ ਰਸ ਹੈਂ ਤਾਕੇ
ਸਰੀਰ ਮੈ। ਹਰਿ ਅੰਕ ਸਮਾਣੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਣੀ
ਸਾਸੋਹਾਗਣ ਨਾਰੇ। ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭਾਣੀ ਤਾਂ ਅੰਕ ਮੈਂ
ਸਮਾਣੀ ਸੋਈ ਸੋਹਾਗਣ ਨਾਰੀ ਨਵ ਘਰ ਥਾਪ ਮ-
ਹਿਲ ਘਰ ਊਚੋ ਨਿਜ ਘਰ ਵਾਸ ਮੁਰਾਰੇ। ਨਵ ਘਰ
ਵਾਲ੍ਹਾ ਸਰੀਰ ਥਾਪ ਕਰਕੈ ਹੇ ਮਹਲ ਊਚਾ ਘਰ ਥ-
ਾਪਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਨਿਜ ਘਰ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈਂ
ਵਾਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਮੁਰਾਰੇ। ਵਾ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹਿਤਤ ਹੰਕਾਰ ਤੇ ਪੰਚ ਤਤ ਇਨਾਂ ਨਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰ ਸੰਸਾਰ ਘਰ ਥਾਪਿਆ ਹੈ। ਮਹਿਲ ਉਚਾ ਜੋ ਹੈ ਬੈਕੁੰਠ ਸੋ ਨਿਜ ਘਰ ਹੈ ਵਸਣੇ ਕਾ ਹੇ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੇ ਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮਹੈਂ ਨਿਸਬਾਸਰ ਤੇਰੇ ਕੇ ਰੰਗਕਰ ਕੇ ਰਾਵਨੇ ਹਾਂ ।ਚਿਤ ਰੂਪੀ ਬਬੀਹਾ ਜਿਹਵਾ ਕੋਕਿਲ ਵਾ ਬੁਧੀ ਹਮਾਰੇ ਦੋਨੋਂ ਪਖੂ ਤੇਰੀ ਤਰਫ ਲਗਰਹੇ ॥੨॥ਤੂੰ ਸੁਣਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ ਤੂੰ ਸੁਣਹੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਭਿਜ ਰਹੇਹਾਂ।ਮਨਤਨ ਕਰਕੇ ਉਚਾਰਦੇ ਹਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਨਹੀਂ ਵਿਸਰਦਾ ਓਟ ਗਹੀ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਚਰਨੰ ਮੈ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਮਨ ਕਰਕੇ ਅਰ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਛੀ ਤੇਰੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਏ ਹਾਂ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੀਰਘ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਵਾ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਿਖ ਕਰ ਮਨ ਧੀਰਾ ਕਹੀਏ ਇਸਥਿਤ ਛਇਆ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ । ਸੁਤੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਗੁਰੂ ਰੂਪੀ ਘਨ ਵਰਖੁਤੇ ਹੈਂ ਜਗਜਾਸੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਾਂਤੀ ਬੂੰਦ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਸੁਹਾਵਨੀ ਦੇਤੇ ਹੈ ਜਬ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੋ ਘਨ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ । ਐਸੇ ਜਬ ਸਾਜਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲੇ ਸਾਨੂੰ ਤਬ ਸਹਿਜੇਹੀ ਸਾਡੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀ । ਹਰਮੰਦਰ ਆਵੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਜਾ ਭਾਵੈਤਾਂ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕਿਆ ਅੰਦਰ ਆਵੈ ਕਿਆ ਅਨਭਵ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਵਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਾਵੈ ਤਬ ਅੰਦਰ ਆਵੈ ਹੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਧਨ ਉਭੀ ਰੁਣ ਸਾਰੀ। ਏਹ ਜਾਣਕੇ ਮੈਂ ਧਨ ਹਾਂ ਖੜੀ ਹੋਈ ਸਮਾਹਿਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਗੁਣ ਸਾਰਦੀ ਹਾਂ। ਘਰ ਘਰ ਸਰੀਰ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਾ ਕੋ ਕੰਤ ਰਾਵੰਦਾ ਹੈ। ਹਉ ਕਿਉਂ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਵਿਸਾਰੀ ਕੰਤ ਨੇ ਵਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਜ ਨਿਜ ਘਰ ਮੈਂ ਕੰਤ ਕੋ ਰਾਵਤੀ ਹੈਂ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਵਿਸਾਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਉਨਵ ਘਨ ਛਾਏ ਬਰਸ ਸੁਭਾਏ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਵਰਖਾ ਸੁਭਾਵਕ ਕਰੇ ਹੈਂ। ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਖਾਵੈ। ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮਨ ਤਨ ਵਿਖੇ ਭਗਵਤ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਖਾਵਤ। ਨਾਨਕ ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ।ਜਬ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਬਰਖਤੇ ਭਏ ਤਬ ਹੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਘਰ ਆਵਤਾਭਯਾ ॥ ੪ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਕਰਕੇ ਬਾਰਾਂ ਮਾਹ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ॥

ਚੜ ਚੇਤ ਬਸੰਤ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ। ਯਥਾ ਬਸੰਤ ਮੈਂ ਵਿਜੋਗ ਵਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਤੀ ਕੀ ਆਪੇਖਜ਼ਾ ਕਰਤੀ ਹੈ ਤਬ ਸਾਹਿਬ ਅਪਨੀ ਸਰਧਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਚੜਿਆ ਚੇਤ ਸ਼ਉਕ ਰੂਪੀ ਉਤਮ ਹੈ ਬਸੰਤ ਰਿਤੂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਨੁ ਖਦੇਹਤਿਸ ਵਿਖੈ ਭਵਰ ਜਗਾਸੁ ਗਣ ਅਨੰਦ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਸੁਗੰਧ ਲੇਤੇ ਹੈਂ। ਬਨਫੂਲੇ।
ਝੁਥਾਰ ਮੈਂ ਪਿਰ ਘਰ ਬਾਹੁੜੇ। ਬਾਰ ਸੰਸਾਰ
ਮਹਿ ਬਨ ਸੰਤ ਗੁਨ ਧਰਮ ਫੂਲੋਂ ਕਰ ਪ੍ਰਫੁਲਤਹੈਂ।
ਐਸੇ ਸਮੇ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸੋ ਪਿਰ ਬਾਹੁੜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਵੇ ਐਸੇ ਉਤਕੰਠਾ ਲਾਗ ਰਹੀਹੈ ਤਿਸਕੇ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਣੇ ਕਰ ਦੁਖ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਹਿਤੇਹੈਂ ਪਿਰੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘ
ਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦਾ ਤਿਸਤੇ ਏਹ ਧਨ ਕਹੀਏ ਏਹ
ਦਾਸੀ ਕਹੀਏ ਕੈਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਕਾਰਨ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ
ਬਿਰਹਿ ਰੂਪੀ ਬਿਰੋਧੀ ਕਰਕੇ ਵਾ ਬਿਰਹਿ ਪਾਵਨ
ਹੌਰੇ ਕਾਮਾਦਿਕੋਂ ਕਰ ਤਨ ਛੀਜਤਾਹੈ। ਕੋਕਿਲ ਅੰ
ਬ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ਕਿਉਂ ਦੁਖ ਅੰਕ ਸਹੀਜੈ। ਅੰਬ ਸੰ
ਤ ਤਾਂ ਮੈ ਬਾਣੀ ਰੂਪ ਜੋ ਕੋਕਿਲਹੈ ਸੋ ਸੁਹਾਵੀ ਏਲ
ਤੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਿਹਾਤਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਇਸੀ ਕਰ ਪਿਕ
ਕਹੀਤਾਹੈ ਕਿਉਂ ਦੁਖ ਅੰਕ ਸਹੀਜੈ ਅੰਕ ਰਿਦੇ ਮੇਂ
ਕੈਸੇ ਦੁਖ ਬਿਰਹ ਰੂਪ ਸਹਾਰੀਏ ਭਵਰ ਜਗਿਆਸੁ
ਜਨ ਛਵੰਤਾ ਕਹੀਏ ਰੀਝ ਰਹੇ ਹੈਂ ਪਰਫੁਲਤ ਭਾ-
ਲੀਆਂ ਕਰਣਾ ਮੈਤ੍ਰਾਦੀ। ਪਰ ਕਿਆ ਅਸ੍ਵਾਦਨ ਕਰ
ਰਹੇ ਹੈਂ। ਵਾ ਭਾਲੀਆਂ ਵੇਦ ਸਾਖਾ ਗੁਣ ਸੰਤੋਂ ਕੇ ਨਾ
ਲ ਹੈ। ਤਿਨੋਂ ਮੈਂ ਭਵੰਤਾ ਬਹੁ ਵਚਨ ਹੈ ਐਸੇ ਸਮੇ
ਮੈ ਭਰਤਾ ਬਿਨ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਜੀਵਾਂ ਮਰਨਾ ਹੋਤਾਹੈ ਮੇ

ਰਾ ਹੇ ਮਾਏ ਸੰਤੋ । ਜੇ ਕਹੀਏ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕੈਸੇ ਸੁਖ ਹੋ
ਇ ਤਿਸ ਪਰ ਕਹਿਤੇਹੈਂ । ਨਾਨਕ ਚੇਤ ਸਹਿਜ ਸੁਖ
ਪਾਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਵਰ ਘਰ ਧਨ ਪਾਏ। ਸਾਹਿਬ ਕਹੈ ਬ
ਸੰਤ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਚੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ
ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਹਰ ਵਰ ਘਰ ਧਨਪਾਏ ਤਬ ਸਹਿਜ ਸੁ
ਖ । ਅਚੁਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ਏਹ ਦਾਸੀ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤੋ ।
ਯਥਾ ਸਖੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸਖੀ ਕਹੈ ਤਥਾ ਵਾਕ ਹੈ ॥ ੫ ॥
ਸੰਮੇ ਵੈਸਾਖ ਭਲਾ ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਾਹਿਜ ਅਰਥ ਪ੍ਰਸਿਧ
ਹੈ ਵੈਸ਼ਾਖ ਦਆਰਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਬੇਦ ਕੀਆਂ ਜੋ ਸਾਖਾ
ਕਰੇਨ ਹੈਂ ਤਿਨੋਂ ਕਰਕੇ ਜਗਿਆਸੂ ਭਲਾ ਵੇਸ ਕਰਤੇਹੈਂ ਵਾ
ਵੈ ਕਹੀਏ ਵੇਦ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜ ਸਾਖ ਕਹੀਏ ਤਤ ਸਿਧਿ
ਦਾਲੇਕ ਆ ਕਾ ਵਿਵੇਕ ਸੋ ਕਹੀਏ ਵਿਸਾਖ ਤਾਂਹਿ ਮੈਂ ਸੰਤ
ਰਸਾਲ ਬਾਗ । ਬਾਰ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ,ਤਿਨੋਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾ
ਖਾ ਜੋਹੈ ਬੇਦ ਕੀਆਂ ਪੁਰਬ ਧਰਮ ਫੁਲ ਕਰ ਸਹਿਤ
ਸੋ ਅਬ ਭਲਾ ਵੇਸ ਕਹੀਏ ਸਰੂਪ ਗਿਆਨ ਫਲ ਸ
ਹਿਤ ਹੋਤੀਆਂ ਹੈਂ ਯਥਾ ਵਿਦਿਆ ਸਫਲ ਕਹੀਏ ਹੈ
ਧਨ ਦੇਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ । ਹੇ ਹ
ਰੇ ਜੋ ਧਨਦਾਸੀ ਤੇਰਾ ਦੁਆਰ ਦੇਖਦੀਹੈ ਐਸੇ ਸਮੇ ਮੇ
ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਆਈਏ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈਏ ।
ਘਰ ਆਉ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸ ਤਾਰੇ ਤੁਧ ਬਿਨ ਅਛ ਕੌ
ਡੀ ਮੁਲ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਕਹੀਏ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੋ ਕਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਹੋਇਗਾ ਕਹਿਤੇਹੈਂ ਕੀਮਤ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧ ਭਾ
ਵਾ। ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਾਂ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਾਂ ਤਦ ਮੇਰੀ
ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇਗਾ ਲਾਲ ਆਦਿਕਾਂ ਤੋਂ ਭੀ ਬੇ
ਕੀਮਤੀ ਹੋਵਾਂਗੀ। ਜੇ ਕਹੀਏ ਮੇਰਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਣਾ
ਕਿਆਹੈ ਮੈ ਤੋ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੋਂ ਤਿਸ ਪਰ ਕਹੈਂ ਦੇਖ ਦਿ-
ਖਾਵੈ ਢੋਲੋ। ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਜਦਪਿ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ
ਤਦ ਤੇਰਾ ਸਰੂਪ ਦੇਖ ਕਹੀਏ ਦੇਖੇ ਜਦ ਤੂੰ ਗਿਆਨ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਵੈ। ਦੂਰ ਨ ਜਾਨਾ ਅੰਤਰਮਾਨਾ
ਹਰਿਕਾ ਮਹਲ ਪਛਾਨਾ। ਤਾਂਤੇ ਏਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤੇ
ਹੇ ਕੋ ਮੈਂ ਦੂਰ ਨ ਜਾਨਾ। ਪ੍ਰਸਨ। ਘਟਵਤ ਸਮੀਪ
ਜਾਣਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਅੰਤਰ ਮਾਨਾ ਕਹੀਏ
ਬਾਹਰ ਘਟਵਤ ਭੇਦ ਦੂਰ ਕਰਕੈ ਅਪਨੇ ਸਰੀਰ
ਅੰਤਰ ਭੀ ਮਾਨਾ ਮੈ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ॥ ਅੰਤਰ ਤੋ ਅੰਤਾਕਰ
ਣ ਭੀ ਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਅੰਤਰ ਮਾਨਨੇ ਕੀ ਅਪੇਛਜਾ ਹੈ
ਨਹੀਂ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲ ਪਛਾਨਾ। ਅਰਥ ਏਹ ਹੇ
ਹਰੇ ਆਪ ਕਾ ਜੋ ਮਹਿਲ ਹੈ ਸਰੂਪ ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹ
ਰ ਅਕਾਸਵਤ ਪੂਰਨ ਸੋ ਪਛਾਨਾ ਮੈਂ ਇਹ ਦਇਆ
ਕਰ। ਮਾਸ ਸਮਾਪੜਿ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਮਹਿਲ ਪਛਾਨਨੇ
ਮੈਂ ਫਲ ਵਸਿਸਟ ਸਾਧਨ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਨਾਨਕ ਵੈਸਾ
ਖੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਮਨ ਮਾਨਾ। ਜਿਨੋਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਤ ਵਸਿਸਟ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

मन मान्या कहीऐ मन मैं मंनिआ है ऐही साध न करिआ है वै गिआनी वा वै निसचे साखी अखिं पूरब को पावते हैं ऐह फल प्राप्ति भइआ है ॥ ई ॥ माहु जेठ भला प्रीतम किउं बिसरै । भाव ऐह मंद वैरा'गा मैं बिसरने का अचरज नहीं। दोनों लोकां का सहाइक होने ते भला प्रीतम है तूं । यदवा हे भाई जेठ कहीऐ बड़े वैरा'गा मैं भला कहीऐ उतम प्रीतम जो अउगुण देखकर निज गुण दूर न करै सो प्रीतम किउं बिसरे । किआ समान होवै तां विसर भी जावै बिनां बिलंब से मिलने मैं हेतु कहिते हैं । थल तापहि सर भार साधन बिनउ करै । तेरे विजोग अगनि कर थल अंतह करण सर भार भर सर किआ भठके सदरश तप रहे हैं इसी ते साधन बेनती करदी है । धन बिनउ करेंदी गुणसारे दी गुण सारी प्रभ भावा । धन बेनती करदीहै। बाणी करके गुण सारदी है मन करके किरपा लता आदिक । इस मैं हेतु एह जे गुण सारी ता है प्रभ तैनूं भावा जा भावांगी तां तूं मिलैगा जे कहीऐ गुण सारने मैं भगती भई तां फेर किआ कसर है तूं आइ मिल तिस पर कहिते

ਹੈਂ। ਸਾਚੇ ਮਹਿਲ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣ ਦੇਹ ਤ ਆ
ਵਾ। ਹੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਰਬ ਨਿਰਲੇਪ ਸਾਚੇ ਮਹਿਲ
ਆਪਨੇ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਤੂੰ ਰਹੈ ਕਹੀਏ ਇਸਥਿਤ
ਹੈ ਵਾ ਸਤਸੰਗ ਮੈਂ ਤਹਾ ਬਿਘਨ ਗਨ ਆਵਨ ਦੇਹ
ਤ ਆਵਾ ਤਾਂਤੇ ਮੇਰੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਏਹੀ ਕਸਰ ਹੈ। ਵਾ
ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਵਿਖੇਆਵਨ ਦੇਹ ਤ ਆਵਾਂ ਤੂੰ ਹੀ ਇਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਆਵਾਂ। ਤਾਂਤੇ ਮੇਰੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਸੋ
ਆਗੇ ਕਹੇ ਹੈਂਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨ ਕਿਉਂ
ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਮਹਲੀ। ਮਨ ਕਰ ਨਿਮਾਣੀ ਤਨ ਕਰ
ਨਿਤਾਣੀ ਹਉ ਗੁਣ ਸਾਰਨਾਦਿ ਸਾਧਨਾ ਤੋਂ ਅਸਮ-
ਰਥ ਹੋਂ ਹੇ ਹਰੇ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਬਿਨ ਸੁਖ ਕਹੀਏ ਸ
ਰੂਪ ਸੁਖ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸੇ ਪਾਈਏ। ਨਾਨਕ ਜੇਠ ਜਾਣੈ
ਤਿਸ ਜੈਸੀ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਕਹੈ ਜੇਹੜੀ ਜੇਠ ਕਹੀਏ ਤੀਬਰ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰ ਕਰ
ਤਿਸਕੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਤਿਸੇਜੈਸੀਹੈ।ਜੋ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਕਰਮ
ਕਾਂਡ ਮੈਂ ਮਿਲੈ ਕਹੀਏ ਤਦ ਰੂਪ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਸੋ
ਤੀਨੋਂ ਗੁਣੋਂ ਨੇ ਗਹਿ ਲਈ ਹੈ ਯਦਵਾ ਗੁਣੋਂ ਮੈਂ ਗ
ਹਿਲੀ ਭੁਲ ਰਹੀਹੈ। ਗਹਿਲਾ ਰੂਹ ਨਾ ਜਾਣਈ। ਪ
ਮਾਣ। ਵਾ ਜੇਹੜੀ ਜੇਠ ਕਹੀਏ ਬਡੇ ਭਗਵੰਤ ਕੋ
ਜਾਣੈ ਤਿਸ ਜੈਸੀ ਹੈ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਕਰ
ਮ ਕਹੀਏ ਭਗਵੰਤ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸੁਭ ਗੁਣ ਮੈਂ
(ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਚਕ੍ਰ ਵਾਲਾ ਨੈਨੀ)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਿਲੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸਨੇ ਗਹਿਲਈ ਹੈ ਅਭੇਦ ਕਰੀ ਹੈ॥ ?? ॥ ਅਸਾੜ ਭਲਾ ਸੂਰਜ ਗਗਨ ਤਪੈ। ਜੈਸੇ ਅਸਾੜ ਮੈਂ ਭਲਾ ਸੂਰਜ ਤਪੈ ਹੈ। ਤਥਾ ਅਸਾੜ ਕਹੀਏ ਆ-ਸਾ ਰੂਪੀ ਅਸਾੜ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਮੇਰੇ ਹਿ-ਰਦੇ ਰੂਪੀ ਗਗਨ ਮਹਿ ਤਪ ਰਹਿਆ ਹੈ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਕਿਰਨੈਂ ਕਰਕੇ ਜੇ ਕਹੀਏ ਅਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਕਿਉਂ ਕਹਿਆ ॥ ਉਤ੍ਰ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਏਕ ਅੰਗਹੈ ਯਥਾ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ (ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਪਤੰਗ ਘੋਰ ਕਿਰ ਨੈਰਦਹਯੰਤਿਨੈਂ ਮਾਨਵਃ ॥ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜ ਕਹਿਤੇਹੈਂ। ਧਰਤੀ ਦੁਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ। ਬੁਧੀ ਦੁਖ ਸਹਾਰਤੀਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣਾ ਰੂਪੀ ਜਲ ਕੋ ਸੋਖਤਾਹੈ ਜਿਸਤੇ ਅਗਨੀਵਤ ਭਖਦਾਹੈ ਵਾ ਤਿਸ ਕ ਰਕੇ ਬੁਧੀ ਭਖ ਰਹੀਹੈ ਅਗਨੀਵਤ। ਅਗਨ ਰਸ ਸੋ ਖੈ ਮਰੀਐ ਦੇਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤ ਨ ਹਾਰੇ।ਅਗਨਿ ਵਤ ਭਖ ਕਰਕੈ ਰਸ ਗੁਣੈਂ ਰੂਪੀ ਜਲ ਕੋ ਸੋਖਤਾਹੈ ਦੇਖੇ ਮਰਤੀਹਾਂ ਕਿਆ ਜਾਨੀਏ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਭੀ ਬਹੁੜੇ ਸੋ ਅਗਿਆਨ ਆਪਨਾ ਦੁਖੇ ਰੂਪ ਕਿਰਤ ਨਹੀਂ ਹਾਰ ਦਾ। ਵਾ ਬੁਧੀ ਸ੍ਵਕਰਮ ਤੇਰੀ ਚਾਹਿ ਰੂਪੀ ਅੰਕੁਰ ਕੋ ਨਹੀਂ ਹਾਰਤੀ। ਰਥ ਫਿਰੈ ਛਾਯਾ ਧਨਤਾਕੈ ਟੀਡ ਲ ਵੈ ਮੰਝਬਾਰੈ। ਬਾਹਰ ਅਸਾੜ ਮੈਂ ਰਥ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਧਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਛਾਇਆ ਤਕਦੀਆਂ ਹੈਂ ਥਿਰਥਾਦਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋਂ ਕੀਅੰਤ੍ਰੀਵ ਰਥ ਫਿਰੈ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਰਥ ਫਿਰਾ
ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸੈ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਭਈ ਹੈ ਤਿਸੀ ਤੇ ਧਨ
ਕੀ ਬੁਧੀ ਇਕਾਗ੍ਰਤਾ ਰੂਪ ਛਾਯਾ ਤਕਦੀਹੈ। ਟੀਂਡ
ਥਿੰਡੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਾਦਿਕ ਲਵਤੇ ਹੈਂ। ਮੰਝ ਬਾਰੇ ਬਾਰ
ਰਿਦੇ ਸੋ। ਵਾ ਇੰਦ੍ਰੇ ਵਿਖਿਓਂ ਵਲ ਧਾਵਨੇਤੇ ਏਕਾ
ਗ੍ਰਤਾ ਹੋਨ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੇ। ਏਕਾਗ੍ਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸਖਜਾਤ
ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਆਪਨਾ ਨਿਸਚਾ ਕਹੈ ਹੈਂ ਸਾਹਿਬ ਨਾਨ
ਕ ਜਿਸਨੋਂ ਇਹ ਮਨ ਦੀਆਹੈ ਹਮਨੇ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਪ੍-
ਯੰਤ ਹਮਾਰਾ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਹੈ। ਮਰਣੰ ਬਿਸਰਣੰ
ਗੋਬਿੰਦੈ ਜੀਵਣੰ ਨਾਮ ਧਿਆਵਣਹਿ ॥ ੮ ॥ ਸਾਵਣ
ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਨ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤ ਆਏ। ਸਾਵਣ ਕ
ਹੀਏ ਨਰ ਦੇਹ ਸਰਸ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ ਐਸੀ ਸਾ
ਵਣ ਰੁਤ ਕੇ ਆਏ ਘਨ ਗੁਰੂ ਵਰਖਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਹੇ
ਮਨਾ ਪਿਆਰੇ। ਮੈ ਮਨ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸ ਸਿ
ਧਾਏ। ਐਸੇ ਸਮੇ ਮੈ ਜੋ ਮਨੋਂ ਤਨੋਂ ਕਰਕੇ ਭਾਂਵਦਾਹੈ
ਸੋ ਪਰਦੇਸ ਕਹੀਏ ਅਸਖਿਆਤ ਕਾਰ ਹੈ ਦਾਮਨ ਮਾ
ਯਾ ਡਰਾਂਵਦੀ ਪਤੀ ਬਿਨਾਂ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਸ
ਰੂਪ ਚਮਤ ਕਾਰਿਓਂ ਕਰਕੇ ॥ ਹੇ ਹਰੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾਂ
ਨੀਂਦ ਕੈਸੀ ਅਤੇ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ਸੁਖਾਵੇ ਜੋ ਕਾਪੜ ਤਨ
ਨ ਸੁਖਾਵੇ ਭਾਵ ਏਹ ਸਪਤਸ ਧਰਮ ਤੁਚਾਕਾ ਹੈ ਜੋ
ਏਹੀ ਨਾ ਸੁਖਾਵੇ ਤਥ ਪ੍ਰਾਨੋਂਕੋ ਛੁਧਾ ਕੈਸੀ। ਤੇ ਜੀਵ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਕੈਸੀ ਸੁਖਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨਾ ਆਪਣੀ ਦਸ਼ਾ ਭਾਵੈਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹੈ ਹੈ। ਭਾਦੁਇ ਭਰਮ ਭੁਲੀ ਭਰ ਜੋਬਨ ਪਛਤਾਣੀ। ਭਾਦੁਇ ਕਹੀਏ ਭਇਆ ਜੋ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੋ ਭਾਦੁਇ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਭਰਮ ਮੈ ਭੁਲੀ ਹੈ ਬੁਧੀ ਜੋਬਨ ਭਰ ਕਹੀਏ ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਦਾ ਸੰਘਟ ਭਇਆਹੈ ਪਛਤਾਣੀ ਮੈ। ਪਛਤਾਵਤੀ ਹੋ ਨਿਵਾਰਨਾ ਕਠਨ ਜਾਨ ਕਰ ਆਸੁਰੀ ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਜਲਥਲ ਨੀਰ ਭੁਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗਮਾਣੀ। ਬਾਹੁਰ ਸਰ ਭਰੇ ਹੈਂ। ਤੈ ਅੰਤ੍ਰੀਵ ਜਲਾਥਲ ਇੰਦ੍ਰ ਸਬਦ ਸ ਪਰਸਾਦੀ ਨੀਰ ਸਹਿਤ ਭਰੇ ਹੈਂ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਕਹੀਏ ਐਸੀ ਰੁਤ ਵਿਖੇ ਮੋਹ ਰੂਪੀ ਬਦਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਵਰਖਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂਸੈ ਅੰਤਾਕਰਣ ਰੰਗਿ ਮਾਣਤੇਹੈਂ ਕਿਆ ਉਪਰਾਮ ਨਹੀਂ। ਬਰਸੈ ਨਿਸਕਾਲੀ ਕਿਉਂ ਸੁਖਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ । ਪਦਾਰਥੋਂ ਰੂਪੀ ਬ ਰਖਾ ਨਿਸਕਾਲੀ ਅਵਿਦਿਆ ਵਾ ਅਵਸਥਾ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕਾ ਲੀ ਹੈ ਪਾਪੋਂ ਕਰਕੈ ਤ੍ਰਿਤੀ ਅਨਕੂਲ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਕਥ ਨ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਰੂਪ ਦਾਦਰ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕ ਲਪ ਰੂਪ ਮੋਰ ਭੋਗਾਂ ਰੂਪ ਸਰਪੋਂ ਕੇ ਖਾਣ ਹਾਰੇ। ਬੋ ਲ ਕਿਆ ਓਹ ਸੁਖਾਂ ਕੇ ਚਾਹਿਤੇਹੈਂ ਮੈ ਬਾਲੀਕੋ ਕੈਸੇ ਸੁਖ ਹੋਵੇ। ਪੀਆ ਬਿਨਾ ਜੇ ਪੀਆ ਕੀ ਚਾਹਿ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਦ ਭੀ ਸੁਖਹੋਵੇ। ਯਥਾ--ਜਿਨਹੁ ਕਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਂਦ ਵਿਹਾਇ। ਸੋ ਭੀ ਨਹੀਂਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿੰ ਚਤ ਪੀਆ ਬਿਨ ਆਰਾਮ ਨਾ ਆਵਤਾਹੈ। ਤਿਸਪਰ ਕਹੈ। ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੈ ਭੁਅੰਗਮ ਵਿ- ਰਹਿ ਡਸੰਤੇ। ਚਿਤ ਰੂਪੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਭੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚ ਵੈ ਹੈ ਯਥਾ ਬਬੀਹਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬੋਲਦਾਹੈ। ਪੁਨਾਹਾ ਭਾਦੁਇ ਮੈਂ ਸਰਪ ਬਡੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਈਹਾਂ ਦ੍ਵੈਤ ਰੂਪੀ ਭਾਦੁਇ ਮੈਂ ਪਾਂਚ ਕਾਮਾਦਿਕ ਸਰਪ ਡਸਤੇ ਹੈਂ ਪੁਨਾ ਮਛਰ ਕਾ ਡੰਗ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖ ਪਾਈਐ। ਮਤਸਰ ਰੂਪ ਮਛਰ ਕਾ ਡੰਗ ਹੈ ਸਾਇਰ ਸੰਸਾਰ ਜ ਨਮ ਮਰਨਾਦੀ ਜਲ ਸੋ ਸੁਭਰ ਲਬਾ ਲਬ ਪੂਰਤ ਹੈ ਐਸੇ ਦੁਖ ਰੂਪ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਬਿਨ ਹਰਿ ਤੇ ਕਿਉਂ ਸੁ- ਖ ਪਾਈਐ। ਜੈਸੇ ਸਾਇਰ ਮੈ ਮਲਾਹ ਬਿਨਾਂ ਸੁਖ ਨ ਹੀਂ ਹੋਤਾ ਤਿਸ ਹਰੀ ਕੇ ਪਾਵਨੇ ਕਾ ਸਾਧਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਿਨੋਂ ਤੇ ਪੂਛ ਕਰ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸੈ ਤਹਾਂ ਜਾਈ ਏ ਕਿਆ ਸੋਈ ਸਾਧਨ ਕਰੀਏ ਅਬ ਅਸੂਕਾ ਅਲੰਕਾ ਰ ਕਹਿਤੇਹੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸੂਨ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾਧਨ ਸੂਰਮੁਈ। ਆਸਾ ਲਗ ਆਈ ਏਹੁ ਅਸੂ ਹੈ ਇਸਮੈ ਆਉ ਹੇ ਪਿਰੀ ਸਾਧਨ ਸੂਰ ਕਰਕੇ ਮਰਤੀਹੈ ਸੀਘਰ ਮਿਲ । ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਮੈ ਖੁਈ ਕਿਆ ਭੁਲਾਈਹਾਂ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਂ ਤੂੰ ਮੇਲੈ ਤਾਂ ਮਿਲੀਐ। ਪੁਨਹਾ ਤੂੰ ਨਿਰਦੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਮੈਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਸੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ । ਝੂਠ ਵਿ-
ਗੁਤੀ ਤਾਂ ਪਿਰਮੁਤੀ ਕੁਕਹਕਾਹਸਿ ਫੁਲੇ।ਝੂਠਵਿਗੁਤੀ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਿਰੀ ਨੇ ਮੁਤੀ ਕਹੀਏ ਛਡੀਹਾਂ ਅਬ
ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਭਈ ਹੈ ਕੁਕਹਿ ਕਾਹਸਿਫੁਲੈ । ਜੈਸੇ
ਅਸੂ ਮੈਂ ਏਹ ਫੁਲਤੇ ਹੈਂ ਤਥਾ ਕੁਕ ਪਿਲਛੀ ਤੇ ਕਾ
ਹੀ ਵਤ ਸ੍ਵੇਤ ਰੋਮ ਦਾੜੀ ਅਰ ਸੀਸ ਕੇ ਭਏਹੈਂ ਜੇ ਕ
ਹੀਏ ਏਕ ਸੁਚਿਤ ਸਾਧਨਾ ਕਰ ਤਿਸ ਪਰ ਕਹੇ ਹੈਂ।
ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤ ਜਾਡਾ ਦੇਖ ਚਲਤ ਮਨਡੋਲੈ
। ਘਾਮ ਤੇਜਸੀ ਅਰਥ ਜੁਬਾ ਜੋ ਸੀ ਸੋ ਇਸ ਬਿਰਧ
ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਅਗੇ ਬੀਤ ਗਈਹੈ । ਜੁਬਾ ਤੇ ਪੀਛੇ ਰੁ
ਤ ਜਾਡਾ ਜੜਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਰੁਤ ਆਈ ਹੈ ਐਸਾ ਚਲਿ
ਤ ਦੇਖ ਕਰ ਮਨ ਡੋਲਤਾਹੈ ਕਿਆ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵਸਥਾਮੈ
ਸਾਧਨ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਸਕਤਾ ਤਾਂਤੇ ਏਕ ਆ
ਸ਼ਾ ਹੈ ਸੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ । ਦਹਿਦਿਸ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆ
ਵਲ ਸਹਿਜ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ । ਬਾਹਜ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ ਦਹਿ
ਦਿਸ ਹਰੀ ਸਾਖਾ ਕੀ ਹਰੀਆਵਲੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਜੋ
ਅੰਨ ਸਨੇ ਸਨੇ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ । ਅੰਤਰੀਵ ਦਹਦਿਸ
ਜੋ ਹਰੀ ਕੀਆਂ ਸਾਖਾਂ ਸਾਮ ਚਿਰਾਦੀ ਜੋ ਬੇਦ ਤਿਨੋਂ
ਕੀ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਾਰੇ ਹੋਇ ਰਹੀ ਤਿਨੋਂ ਕਰ ਸਨੇ
ਸਨੇ ਪਰਪੱਕ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ਹੈ ॥

ਯਥਾ ਗੀਤਾਯਾਂ ॥ ਇਸਕਾ ਅਰਥ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਜ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਜਾਸੁ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਧੀਰਜ ਲੂਹੀਤਾ ਬੁਧੀ ਕਰਕੇ ਸ
ਨੇ ਸਨੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋਵੈ ਕਾਹਲੀ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਤ
ਮਾ ਸੰਗੀ ਮਨ ਕਰਕੇ ਅਉਰ ਕੁਛ ਭੀ ਨਾ ਚਿਤਵਨਾ
ਕਰੇ । ਆਤਮਾ ਕਾ ਹੀ ਚਿੰਤਨ ਕਰੇ ਤਥਾ ਸਹਿਜ ਥਿ
ਲੋਵਹ ਜੈਸੇ ਤਤ ਨ ਜਾਈ । ਵਾ ਦਹਿਦਿਸ ਜੋ ਹਰੀ
ਕੀ ਸਾਖਾ ਰੂਪ ਹਰੀਆਵਲ ਸਾਰੇ ਹੋਇ ਰਹੀਹੈ । ਅ
ਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ ਜੋ ਭਗਤ ਤਾਰੇ ਹੈਂ । ਐਸੇ ਗੁਣਾਂ
ਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ ਹੁਆ ਸਹਿਜ ਸਾਂਤ ਕਰ ਪਕੇ ਸੋ ਮੀ
ਠਾ । ਕਿ ਆਤਮਰਸ ਕਰ ਸਹਿਤ ਹੈ । ਵਾ ਦਹਿਦਿਸ
ਹਰੀਕੀਆਂ ਸਾਖਾਂ ਕੀ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜੋ ਸਤਸੰਗ ਰੂਪ
ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਮੈ ਸਹਜ ਕਹੀਏ ਗਿਆਨਕ
ਰ ਪਰਪੱਕ ਹੋਵੇ ਸੋ ਮੀਠਾ ਹੈ ਤਾਂਤੇ ਅਪਰ ਸਾਧਨੋਂ ਤੇ
ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰਤ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਤੀ ਹੈ । ਤਿਸ ਪਰ ਕਹੈਂ । ਨਾਨਕ ਅਸਨ ਮਿਲਹੁ
ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ ਤੇਰੀ ਆਸਾ
ਰੂਪੀ ਅਸੁਨ ਕਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ ਇਸ ਮੈਂ ਅਬ ਤੋ ਮਿਲੋ
ਹੋ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਬਸੀਠ ਭਏ ਹੈਂ ॥ ੧੧ ॥
ਕਤਕ ਕਿਰਤ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ । ਲੋਕ
ਦੀਪਕ ਬਾਲਤੇ ਹੈਂ ਕਤਕ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀਪਕ ਕਾ ਕ੍ਰਿਤ
ਉਸਕਉ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕਉਨ
ਦੀਪਕ ਹੈ । ਦੀਪਕ ਸਹਜ ਬਲੈ ਤਤ ਜਲਾਇਆ ।

ਕਤਕ ਕਰੀਏ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਕਰ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਬਲਤਾ ਹੈ। ਤਤ ਕਹੀਏ ਸਾਰ ਗ੍ਰਹਣ ਰੂਪ ਤੇਲ ਜਲਾਇਆ ਹੈ। ਯਥਾ ਤਤ ਤੇਲ ਨਾਮ ਕੀ ਬਾਤੀ। ਬਾਹਰ ਦੀਪਕ ਸਹਿਜ ਬਲਤੇ ਹੈਂ ਤਤ ਕਹੀਏ ਤੇਲ ਜਲਾਇਆ ਹੈ। ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ਧਨ ਉਮਾਹੈ ਸਰਸੀ। ਦੀਪਕ ਗਿਆਨ ਰਸ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਯਾਯ ਹੈ ਯਦਵਾ ਤਤ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇਲ ਜਲਾਇਆ ਹੈ। ਤਿਸਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰ ਧਨ ਪਿਰਕਾ ਮੇਲ ਭਇਆ ਮੇਲਕੇ ਉਮਾਹਿ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਰ ਸਰਸੀ ਭਈ। ਅਵਗੁਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਗੁਣ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਮਰਸੀ। ਜੋਹੜੀ ਮਾਰੀ ਅਵਗੁਣ ਮਾਰੀ ਕਾਮਾਦਿਕ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੇ ਮਾਰੀ ਹੈ ਸੋ ਜੀਵ-ਤ ਭਾਏ ਤੇ ਮਰਤੀ ਨਹੀਂ ਤਿਸੀ ਸੇਂ ਸੀਝੈ ਨਹੀਂ ਗੁਣ ਮਾਰੀ ਕਹੀਏ ਜਾ ਓਹੀ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਮਾਰੀ ਸੰਸਾਕਾਰ ਥ੍ਰਿਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਰਸੀ ਕਹੀਏ ਮਰੇਗੀ ਹਉਮੈ ਤਾਂਕੀ। ਵਾ ਜੀਵਤ ਭਾਵ ਤੇ ਮਰੇਗੀ ਤਦਹੀ ਸੀਝੇਗੀ। ਨਾਮ ਭਗਤ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ॥ ਨਾਮ ਭਗਤੀ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਤੈਂ ਦਿਤੀ ਸੋ ਨਿਜ ਘਰ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਭਏ ਹੈਂ। ਯਦਪਿ ਥ੍ਰਿਧ ਭਈ ਹੋ ਤਥਾ ਪੀ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਅਜਹੁ ਆਸ ਲਗੀ ਹੈ। ਯਥਾ ਪ੍ਰੇਮਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਖਨ ਬੁਝਾਨੀ। ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨ ਧਨ ਪਛਤਾਣੀ॥ ੩ ॥ ਅਜੈ ਸੁਜਾਰੋ ਆਸ ਪਿਆਸੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

। ਤੇਰੇ ਹਿਤ ਸੰਤੋਂ ਕੀ ਓਟ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂਤੇ ਮਿਲੋ । ਨਾ-
ਨਕ ਮਿਲਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟ ਮਾ
ਸਾ । ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕਪਟ ਦੂਪ ਦਰ ਲਗਾਹੈ
ਸੋ ਖੋਲਹੁ ਕਿਆ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਮਿਲਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਮਘਰ
ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕ ਸਮਾਵਏ । ਉਨਕੋ
ਮਘਰ ਭਲਾ ਹੈ ਜਿਨਕੇ ਰਿਦੇ ਗੁਣ ਸਮਾਏ । ਵਾ ਮਾ
ਘਰਮੇਰਾ ਜੋ ਘਰਸਰੀਰਹੈ ਸੋ ਮਾਹੁ ਸਰਬੋਤ ਕ੍ਰਿਸਟ
ਹੈ ਸਰਬ ਜੋਨੀਆਂ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ ਯਥਾ ਅਵਰ ਜੋਨਿ
ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ਇਸ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟ ਤੇ ਭਲਾ ਹਰੀ ਕੇ
ਗੁਣਜੋ ਸਮਾਏ ਇਸਤੇ ਭਲਾਹੈ।ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ
ਸੈਂ ਪਿਰ ਨਿਹਚਲ ਭਾਵਏ ।ਜੋ ਗੁਣ ਵੰਤੀਆਂ ਹੈਂ ਤੇ
ਗੁਣੋਂ ਕਰ ਰਾਵਤੀਆਂ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੀ ਭਾਵਤਾ ਹੈ
ਪਿਰੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਨਿਹਚਲ ਹੈ ਇਸਤੇ । ਨਿਹਚਲ
ਚਤਰ ਸੁਜਾਨ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲ ਜਗਤ ਸਥਾਇਆ ।ਨਿ
ਹਚਲ ਅਨਾਸੀ ਚਤਰ ਵਿਹਾਰੋਂ ਕੋ ਸਿਧ ਕਰਨੇ ਸੈਂ
ਤੇ ਸੁਜਾਨ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਜਾਨਨੇ ਸੋ ਬਿਧਾਤਾ ਫਲ
ਪਰਦਾਤਾ ਹੈ ਏਹ ਗੁਣ ਤਿਸਮੈਂ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ਪੁਨਾ ਜ
ਗਤ ਵਿਜਲੀ ਸਮ ਚੰਚਲ ਹੈ । ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਗੁ-
ਣ ਅੰਕ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਕੁਾਇਆ । ਜਿਨੋ ਸੰਤੋ
ਕੋ ਰਿਦੇ ਸੋ ਗਿਆਨਾਦਿਕ ਗੁਣ ਸਮਾਏ ਹੈਂ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ
ਕੋ ਭਾਣੇ ਹੈਂ ਉਨਕੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਭ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਨਕੋ ਭਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂਹੀ ਮੈਂ ਤਤ ਪਰ ਹੈ ਵਾ ਗਿ-
ਆਨ ਆਦਿਕ ਗੁਣ ਹਮਾਰੇ ਅੰਕ ਮੈਂ ਸਮਾਏਹੈਂ ਪ੍ਰਭੂ
ਨੂੰ ਅਸੀ ਭਾਣੇ ਜਾਂ ਭਾਇਆ ਕਹੀਏ ਅਸੀ ਚਾਹਿਆ
ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ। ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ ਸੁਣ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਦੁਖ ਭਾਗੇ। ਗੀਤ ਨਾਦ ਵਾਜੇ ਕਵੀਓਂ ਕੇ ਕਵਿਤ ਸੁ
ਣੇ ਤਾਂ ਦੁਖ ਨਾ ਦੂਰ ਹੋਏ। ਨਕਾਰਕਾ ਅਧਿਆਹਾਰ
ਕਰਨਾ। ਦੁਖ ਨਾਮ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਭਏ ਵਾ
ਗੀਤ ਗਾਣੇਹਾਰੇ ਨਾਦ ਪੂਰਨੇਹਾਰੇ ਕਵਿਤ ਕਾਰ ਕਵੀ
ਓਂਕੇ ਸਭਨੋ ਕੇ ਦੁਖ ਨਾਮ ਸ੍ਰਵਨਕ ਭਿਜਤੇਹੈਂ।ਨਾਨਕ
ਸਾਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ।
ਜੋਹੜੀ ਅਭ ਭਗਤੀ ਮਾਨਸ ਭਗਤੀ ਕਰਤੀ ਹੈ ਪਿਰ
ਆਗੇ ਸੋ ਨਾਹਿ ਕੋ ਪਿਜਾਰੀ ਲਗਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰਿਧ ਅਵ-
ਸਥਾ ਕੀ ਬਹੁਲਤਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਪੋਖ ਤੁਖਾਰ
ਪੜੈ ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਰਸ ਸੋਖੈ। ਪੋਖ ਕਹੀਏ ਬ੍ਰਿਧਾਪਨ
ਪੁਸ਼ਟ ਹੋਨੇ ਤੇ ਤੁਖਾਰ ਜੜਤਾ ਪੜਤੀ ਹੈ। ਵਣ ਸਰੀਰ
ਯਥਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣ ਕੰਬਿਆ। ਤ੍ਰਿਣ ਇੰਦ੍ਰੇ ਇਨੋ
ਮੈਂ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਸੋ ਕਹੀਏ ਰਸ ਤਿਸਕੋ ਸੋਖਤਾ ਹੈ
ਕਿਆ ਅਸਕਤ ਹੋਇਗਏਹੈਂ ਯਥਾ-ਅਖੀਦੇਖ ਪਤੀਣੀ
ਆਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਰੀਣੇ ਕੰਨ। ਆਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨ
ਤਨ ਵਸੈ ਮੁਖੇ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਐਸੀ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਆਵਤ
ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਰ ਭੀ ਤੂੰ ਨਹੀ ਮਨ ਤਨ ਓਪਲਖਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਾਣੀ ਮੈਂ ਭੀ ਤੂੰ ਵਸਦਾ ਹੈ ਕਿਆ ਸਤਾ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ। ਮਨ ਤਨ ਰੰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗ ਜੀਵਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗਿ ਮਾਣੀ।ਮਨ ਤਨ ਰਵਿ ਰਹਿਆਹੈ ਹੇ ਜਗ ਜੀਵਨ ਪੀਛੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੀਠ ਕਹੇ ਸੇਂ ਐਸੀ ਲਖਤਾ ਕਾ ਰੰਗਿ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰ ਮਾਣਤੇ ਹੈਂ। ਜੇ ਕਹੀ ਏ ਵਜਸਟੀ ਮਾਤ੍ ਮੈਂ ਰਮਿਆ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਕਹੈਂ। ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟ ਘਟ ਜੋਤ ਸਮਾਣੀ। ਘਟ ਘਟ ਕਾ ਸੰਬੰਧ ਚਾਰੋਂ ਸਾਥ। ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿਪਾਵਹੁ ਮਤਿ ਦੇਹੋ। ਹੇ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਕਿਆ ਤੂੰ ਦਇਆ ਸੰਯੁਕਤਿਦਾਨ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਤਾਂਤੇ ਆਤਮ ਵਿਸੈਣੀ ਮਤਿ ਦੇਹੋ ਜਿਸ ਤੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਨਾਨਕ ਰੰਗ ਰਵੈ ਰਸ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉਂ ਪ੍ਰੀਤ ਸਨੇਹੋ। ਹੇ ਰਸ ਰਸੀਆ ਭਗਵਨ ਜੈਸੇ ਰੰਗ ਰਤੜਾ ਕਹੀਏ ਗਿ ਆਨ ਪਾਇਕੇ ਭੀ ਰੰਗ ਸਾਥ ਮਨ ਤੇਰੇ ਕੋ ਰਵੇ। ਪੁਨਾ ਹੇ ਹਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਤਨ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਣੀ ਕਾ ਸਨੇਹ ਭੀ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਹੋਵੈ ਏਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ॥ ੧੪ ॥

ਯਥਾ ਮਾਘ ਮਾਸ ਮੈਂ ਜਨ ਗਨ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮੈਂ ਮਜਨ ਕਰਕੇ ਪਵਿਤ੍ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਥਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਨਸਾਰ ਸਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ। ਮਾਘ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥ ਅੰਤਰ ਜਾਨਿਆ। ਮਾਘ ਸਤੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਤਸੰਗ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪਨੀਤ ਭਈ
ਹੈ ਬੁਧੀ ਇਸੀ ਕੋ ਤਿਨਾਂ ਪ੍ਰਯਾਗ ਰੂਪੀ ਤੀਰਥ ਰਿ-
ਦੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਵਿਸੇਸ ਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ।
ਪ੍ਰਾਗ ਬਡੇ ਕਸ਼ਟ ਕਰ ਕਰ ਲਭਤਾ ਹੈ ॥ ਸਾਜਨ ਸ
ਹਿਜ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕ ਸਮਾਨਿਆ। ਸੰਤ ਸਾਜ
ਨ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਮਿਲੇ ਕਿਉਂ ਕਰ ਸਦਾ ਸੁਲਭ ਹੈਂ।
ਸਭ ਦੇਸ ਮੈਂ ਤਿਸੀ ਸੇ ਵਿਸੇਸ ਹੈ। ਜ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਪੰਨ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ ਈਹਾਂ ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕ ਸਮਾਨਿਆ।
ਭਰਾਵ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਕੇ ਅੰਕ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਤਨ
ਅਛਤ ਹੀ ਸਮਾਏ: ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣ ਪ੍ਰਭ ਬੰ
ਕੇ ਤੁਧ ਭਾਵਾਂ ਸਰਨਾਵਾ। ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬੰਕੇ ਸੁਣ
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅੰਕ ਮੈ ਧਾਰੇਹੈਂ ਤਾਂਤੇ ਏਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਤੈਨੂੰ
ਭਾਵਾਂ। ਇਸੀ ਸਾਧ ਸਮਾਜ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮੈਂ ਹੀ ਨਾਵਾਂ
ਅਨਤ ਨ ਜਾਵਾਂ ਵਾ ਜੇਹੜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਇਸ
ਸਰ ਮੈਂ ਨਾਵਤੇ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਕਿ ਹੇ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨ
ਸਤ ਸੰਗ ਨਹੀ ਮਿਲਤਾ। ਗੰਗ ਜਮਨ ਤਹਿ ਬੇਣੀ
ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾਂ ਗੰਗਾ ਭੁਗਤੀ ਕਰਮ ਕ
ਥਾ ਜਮਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚਾਰ ਸਰਸੁਤੀ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ
ਕਿਆ ਚਤੁਸ੍ਟੈ ਸਾਧਨ ਸ੍ਰਵਨਾਦੀ ਤੀਨ ਏਹ ਸਾਤ ਸ-
ਮੁੰਦ ਤਿਸਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਤੋਂ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ।
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਜਾਤਾ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਘ ਮਾਸ ਮੈਂ ਮਕਰ ਰਾਸ ਤੁਮੈ ਰਵਿ ਕੋ ਜਬ ਪ੍ਰਕਾ
ਸ਼ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮੈਂ ਜਨ ਨ੍ਹਾਇਕੇ ਪੁੰਨਦਾਨ
ਪੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਈਹਾਂ ਸਾਂਤਕ ਗੁਣ ਮਾਘ ਤਾਂ ਮੈ ਸ
ਰਧਾ ਮਕਰ ਰਾਸ ਮੈ ਗਿਆਨ ਭਾਨਕਾ ਹਮੇਸ਼ ਪਰ-
ਬ ਰਹਿਤਾ ਹੈ । ਸਰਧਾਵਾਨ ਲੱਭਜਤੇ ਗਿਆਨੰ । ਇ
ਸ ਕਥਨ ਤੇ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਅਬ ਪਰਸੰਗ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ
ਐਸੇ ਸਜਨੋਂ ਰੂਪੀ ਤੀਰਥ ਮੈ ਹਮਨੇ ਪੁੰਨ ਕਵਨ ਕ
ਰੇ ਹੈਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਜੁਗ ਜੁਗ ਮੈ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਸੰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸਚੇ ਪੁਰਬਕ । ਪੁੰਨ ਸਮੇ ਅਸਨਾ-
ਨ ਦਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਨਾ । ਨਾਨਕ ਮਾਘ ਵਿਖੈ ਮਹਾ
ਰਸ ਹਰੀ ਜਪ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥ ਪੁਨਾਃ ਤੀ-
ਰਥਾਂਮੈ ਜਪ ਕਰੀਤਾ ਹੈ ਈਹਾਂ ਸੰਤ ਪ੍ਰਯਾਗ ਮੈ ਸਤੋ
ਗੁਣ ਮਾਘ ਵਿਖੇ ਮਹਾ ਰਸ ਰੂਪ ਜੋ ਹਰੀ ਹੈ ਆਤਮ
ਰਸ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਇਸ ਕਥਨ ਤੋਂ ਪੁਨਃ ਰਸੋਵੈ ਰ
ਸੰਰਜੇਵਜੀ ਲਭ੍ਧਾਨੰਤੀਤਿਸ੍ਤੇ । ਸ੍ਰੁਤੀ ਕਾ ਅਰਥ ਕ
ਹੈ । ਨਿਸਚੇ ਸੋ ਆਤਮਾ ਰਸ ਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸ ਰਸ ਨੂੰ ਇ
ਹ ਜੀਵ ਲਭ ਕਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਇਸ ਸ੍ਰੁਤੀ ਤੇ ਏਕ ਹਰੀ ਰਸ ਰੂਪ ਜਾਨ ਕਰ ਪਾਨ
ਕੀਆ ਹੈ ਏਹੀ ਜਪ ਕੀਆ ਹੈ ਸਿਧਾਂਤ ਏਹ ਸਤਸੰਗ
ਤੀਰਥ ਮੈ ਅਠਾਹਠ ੬੮ ਤੀਰਥੋਂ ਕੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਾ ਫਲ
ਹੁਆ ਹੈ ਅਬ ਸਤਸੰਗ ਦੁਆਰਾ ਭਗਵਤ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਛਲਰਾਣ ਮਨ ਰਹਿਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ
ਭਾਇਆ ਜਬ ਦੇਵੀ ਪਰਦਾ ਰੁਣੇਂ ਕਰ ਛਲ ਹੁਆ।
ਤਬ ਮਨ ਕਰਕੇ ਰਹਿਸੀ ਅਨੰਦਤ ਹੋਈ ਕਿਉਂ ਕਰ
ਭਗਵਤ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਇਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕਹੀਏ ਖਿਨ ਭੰਗ
ਰ ਅਨੰਦ ਹੋਇਗਾ ਤਿਸ ਪਰ ਕਹੈ । ਅਨਦਿਨ ਰਹਸ
ਭਇਆ ਆਪ ਗਵਾਇਆ । ਅਨਦਿਨ ਅਨੰਦ ਹੁਆ
ਕਿਉਂ ਕਰ ਅਨੰਦਕਾ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਕ ਆਪਾ ਭਾਉ ਜੋ ਗ
ਵਾਇਆ ਜੇ ਕਹੀਏ ਆਪਾ ਭਾਵ ਕੈਸੇ ਦੂਰ ਭਇਆ
ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਕਹੈ। ਮਾਨਮੋਹ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾਤਿਸ ਭਾ
ਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰ ਆਇਓ । ਆਪਾ ਭਾਵਕਾ
ਕਾਰਣ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਤਾ ਚੁਕਾਇਆ
ਜਾ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਭਾਇਆ । ਪਸ਼ਚਾਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੇ
ਹਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮੈ ਸਖਿਆਤ ਹੋਵੇ । ਜੋ
ਹਰੀ ਕਹੇ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਕਰ ਤਿਸ ਪਰ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ।
ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝੁਹੁ ਮਹਿਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾ-
ਉ । ਹੇ ਪਿਰੀ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਬਿਨਾਂ ਜੇਕਰ ਮੈ ਅਹੰਤਾ
ਕਰਕੇ ਅਨੇਕ ਵੇਸ ਸਾਧਨਾਂ ਰੂਪ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਹਿ-
ਲ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਥਾਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ । ਤਾਂਤੇਤੇਰੀ
ਕਿਰਪਾ ਮੈ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ ਏਹ ਨਿਸਚੇ ਕੀਆ ਹੈ ਇਸ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਥਮ ਸਤਸੰਗ ਪੁਨਾਃ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਭਾਇਆ ਪੁਨਾਃ
ਆਪਤ ਭਾਵ ਸਹਿਤ ਮੋਹ ਕੋ ਗਵਾਇਆ । ਪੁਨਾਃ ਏ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀ ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਭਈ ਸੋ ਕਹਿਤੇਹੈਂ।
ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਤ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ॥
ਹਾਰਹਰਿ ਰੂਪ ਹਾਰ ਡੋਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੁਭ ਰਸ ਪਾਟ ਕ-
ਹੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਪਟੰਬਰ ਗਿਆਨ ਜਬ ਪਿਰੀ ਨੇ
ਲੋੜੀ ਤਬ ਮੈ ਆਪ ਹੀ ਸੀਗਾਰੀ। ਮੇਰਾ ਕੀਆ ਕੁਛ
ਨਾ ਭਇਆ। ਤਥਾ ਆਸਾ ਮਃ ੫ ਸੁਨ ਰੀ ਸਖੀ
ਏਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ। ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਸੀਗਾਰ ਸਵਾਰਨ
ਹਾਰ। ਨਾਨਕ ਮੇਲ ਲਈ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਘਰ ਵਰ
ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ। ਜਬ ਗੁਰੋਂ ਨੇ ਮੇਲੀ ਤਬ ਘਰ
ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਵਰ ਮੈਂ ਨਾਰੀ ਨੇ ਪਾਇਆ ਤਾਂਤੇ ਗੁਰੂ
ਪਤੀ ਕੇ ਪਾਵਨੇ ਕਾ ਕਾਰਨਹੈ।ਅਬ ਤਿਸਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ
ਤੇ ਅਨੰਤਰ ਫਲ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ॥ ੧੬ ॥ ਬੇਦ ਸਮਾਹੁ
ਰੁਤੀ ਥਿਤੀਵਾਰ ਭਲੇ। ਬੇਦ ਕਹੀਏ ਦੋਇ ਤੇ ਦਸ
ਬਾਰਾਂ ਮਾਸ ਭਲੇ ਹੈਂ ਦੁਆਦਸ ਮਾਸ ਮੈਂ ਰੁਤਾਂ ਖਟਾਂ
ਰੁਤਾ ਮੈਂ ਥਿਤਾਂ ਥਿਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਰ ਸਪਤ ਘੜੀ ਮੂਰਤ
ਭਲੇ ਸਾਚੇ। ਆਇ ਸਹਿਜ ਮਿਲੇ ਏਕ ਵਾਰ ਮੈਂ
ਘੜੀਆਂ ਚੌਸਠ ॥ ੬੪ ॥ ਮਹੂਰਤ ਦੁਘਟਕਾ ਘੜੀ
ਮੈਂ ਪਲਸਠ ੬੦ ਹੋਨ ਤਾਂ ਏਕ ਘੜੀ ਤੇਤੀਸ ਚਸੇ
ਕਾ ਪਲ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿਸ਼ਿਓਂ ਕਾ ਏਕ ਚਸਾ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਨਿਮੇਖ ਕਾ ਏਕ ਵਿਸਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਨਿਮੇਖ ਨੇਤ੍ਰੋਂ
ਕਾ ਮੀਲਨ ਉਨਮੀਲ । ਸਿਧਾਂਤ ਏਹ ਨਿਮੇਖਤੇ ਲੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰ ਬਰਖ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ ਸਭ ਸਾਚੇ ਸਫਲ ਹੈ। ਕਿਉਂ
ਕਿ ਸਹਿਜ ਅਚੁਤ ਸਰੂਪ ਜੋ ਆਇਕੇ ਮਿਲੇ ਹੈ। ਤਿ
ਸ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਬਿਅਰਥ ਹੈਂ ਵਾ ਘੜੀਆਂ ਆਦਿਕ ਸੋ
ਭਲੇ ਸ੍ਰਿਸਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਰ ਸਾਚੇ ਸਹਜ ਰੂਪ ਭਗਵੰਤ
ਜੋ ਮਿਲੇ। ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ। ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ
ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਣੈ। ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ
ਮਿਲੇ ਤਬ ਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਸਵਾਰੇ ਹੈਂ ਇਸਮੈਂ ਅਸ
ਚਰਜ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਣਤਾਹੈ॥
ਤਿਸੀ ਤੇ ਸਭ ਬਿਧਾ ਭਈਆਂਹੈਂ। ਜਿਨਹਿ ਸੀਗਾਰੀ
ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮੇਲ ਭਇਆ ਰੰਗਮਾਣੇ। ਜਿਸਨੇ
ਮੈਂ ਸੀਗਾਰੀਹਾਂ ਤਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰੀ ਲਗੀ ਹਾਂ ਮੇਲ
ਜੋ ਭਇਆਹੈ ਤਿਸੀਤੇ ਮੈਂ ਰੰਗ ਮਾਣਤੀ ਹਾਂ ਅਬ ਪ
ਰੰਪਰਾ ਕਾਰਣ ਕਹਿਤੇਹੈਂ।ਘਰ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾਂ ਪਿਰ
ਭਾਵੀ ਗੁਰਮੁਖਮਸਤਕ ਭਾਗੋ। ਘਰ ਸਰੀਰਮੈਂ ਜਾਂਪਿ
ਰ ਨੂੰ ਭਾਵੀ ਤਬ ਸੇਜਾ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਸੁਭਾਇ ਮਾਨ
ਭਈ ਪਿਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਮਿਲਾ ਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਮਸਤਕ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲੇ ਹੈਂ। ਨਾਨਕ
ਅਹਿ ਨਿਸ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰਿ ਥਿਰ ਸੋਹਾਗੋ॥
੧੭॥ ਅਹਿਨਿਸ ਉਪਲਖਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿ
ਸਕੋ ਰਾਵਤੇਹੈਂ॥ ਪੁਨਾਃ ਹਰੀ ਵਰ ਕਾ ਥਿਰ ਸੋਹਾਗ
ਭਇਆਹੈ। ਤਥਾ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰ ਪਾਇਆ ਅ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੇ ਨਾ ਜਾਇਆ। ਤੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੋਂ ਸੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਅਕਾਲ ਹੈ। ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਬਾਰਾਂ ਮਾਹਿ ਟੀਕਾ ਸਮਾਪਤੰ ॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਜਿਸਕੇ ਦੀਪਕਹੈਂ ਮਨਕਰ ਸਚਾ ਧਿਆਵੇ ਤੇ ਮੁਖਕਰ ਉਚਾਰੇ। ਬਿਹਾਗੇ ਜੋ ਕਾਲਰੂਪੀ ਦਿਨ ਹੈਂ ਤਿਸਕਾ ਦਉਤ ਉਦੇ ਹੋਣਾ ਹੁਆ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪ ਜੋ ਤਾਰਾ ਲੰਮਾ ਹੈ ਕਿਆ ਦੇਸ ਕਾਲ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਛਿਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਚੜਿਆ ਕਿਆ ਉਦਿਤ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਦਰ ਕਰਕੇ ਨਿਹਾਲਿਆਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤ ਜਦ ਸਗਲ ਪ੍ਰਪੰਚ ਜੋ ਜੋਤੀ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸਜੋਤੀ ਮੈਂ ਸਪੂਰਨ ਪਰਪੰਚ ਹੈ ਸੋ ਜਾਤ (ਗਰਭਿਤ) ਜੋਤੀ ਦੀ ਅੰਦਰ ਜੋਤ ਗਿਆਤ ਸਮਾਣੀ ਵਾ ਜੋਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸਦੀ ਜੋਤ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ ਪਿਰ ਕੋ ਛੋਡ ਕਰ ਜੋ ਸੁਤੀ ਇਸ ਅਉਗੁਣ ਕਰਕੇ ਮੁਤੀ ਹੈ । ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੁਆਰਾ ਰਸਤੇ ਨਿਰਸ ਹੋਇ ਕਰ ਰਸਨਾ ਦੁਆਰਾਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਪੀਜੈ। ਸਾਚੀ ਸਚ ਨਿਸਚੇਕਰ ਮਤਿ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ਤਾਂ ਲਾਹਾ ਲੈਕਰ ਘਰ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਜਾਈਐ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਂਦੀ ਪੁਛਦੀ ਹਾਂ । ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਿਲਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੰਤਾਂ ਰੂਪੀ ਮਟਕੀ ਫੋੜੀ ਹੈ ॥ ੫॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲਾਇਆ । ਜਾਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਾਇਆ ਤਾਂ ਅਲਖ ਲਖਇਆ। ਗੁਣਾਂ ਕੈ ਹਾਰ ਨੂੰ ਪਰੋਵੈ ਤਾਂ ਹੀਰਾ ਜੀਉ ਹੀਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਥ ਬੇਧਿਆ। ਵਾ ਹੀਰਾ ਜੀਉ ਹੀਰੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਮੈ ਬੇਧਿਆ ਤਾਂ ਗੁਣਾ ਕੈ ਹਾਰ ਪਰੋਵੰਦਾ ਹੈ ਸਾਚੇ ਮੈ ਜੋਹੜਾ ਰਾਤਾ ਤੇ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਸਾਚ ਪਛਾਤਾ ਹੈ ਸਚਨਾਮ ਮੈਂ ਜੋਹੜੇ ਮਿਲੇ ਹੈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮੈਂ ਸਚ ਹੀ ਭਾਂਵਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤ ਮਰਾਰੀ ਦੀ। ਉਚਾਪਤ ਉਧਾਰ ਕਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਜੋ ਦੋਤ ਕਹੀਏ ਉਠੀ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਲੇਖ ਨ ਲਿਖੀਐ। ਨਾਨਕ ਸਾਚੈਮੈ ਜੋਹੜਾ ਰਾਚਾਹੈ ਸੋ ਸਾਚਾ ਹੈ ਉਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂਦੁਆਰਾਤਰੀਐ ਤਾਰੀ॥੬॥ਗੁਣਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸਾਅਹਿ ਮੈਂ ਅੰਤਸ ਕਰਣ ਰਸਾਇ। ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਕਾ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਜਾਨਣ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਮੈ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦ ਦੀਪਕ ਹੀ ਜਾਨਣ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਾਰ ਸਾਜਨ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਰਵਾਰ ਹੈ। ਵਾ ਅਪਾਰ ਸਾਜਨ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਮੈਂ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਾਰ ਹੈ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਦਾਨਕਰ ਹੇ ਦਇਆਲਸਚ ਹਰਨਾਮਕੀ ਸੰਗ ਤ ਪਾਵਾਂ ਵਾ ਸੰਗਤਮੈ ਹਰਿਨਾਮ ਪਾਵਾਂਨਾਨਕ ਪਇ-ਅੰਪੈ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਵਾ ਪਿਆ ਅੰਪੇ ਕਿਆ ਆਪਣਾ॥

ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸ ਜੋਤੀ ਦੀ ਜੋਤ ਸਭ ਮੈਂ ਮਿਲ ਰਹੀਹੈ ਤਿਸਮੈ ਜੋਤ ਸਮਾਣੀ। ਹਰਿ ਧਰਣੀ ਧਰ ਨੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਦ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥੩॥ ਹੇ ਭਾਈ ਜਨੋ ਸੰਤ ਸੰਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਣੁ। ਭਉਦੇ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈਂ ਪ੍ਰੀਤ ਜਿਸਹਿ ਲਾਵੈ ਵਾ ਕੁਉ ਮਨਕਰ ਭਾਉ ਤਨਕਰ ਪ੍ਰੀ ਤ ਬਾਣੀ ਕਰ ਤਿਸਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ॥ ੪॥ ਅਭਜਿਤ ਨਿਛਤ ਮੈਂ ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾ ਸ ਜੀ ਗੰਗਾ ਤੇ। ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਪੰਥ ਕਿਆ ਪਿਛੇ ਸਿਖਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਸਮਦਾਉ ਚਲੇ ਹੋਆ ਕਿਆ ਢੁਕ ਕਰਕੇ ਰੋਸਟ ਕਰਗਏ। ਵਾ ਹੋਆ ਧਰਕੇ ਜਗਾਤੀਆਂ ਮੁਹਟ ਰੂਪ ਦੇਖਕਰ ਮੁੰਦਣ ਪਈ ਵਾ ਮੋਹਣੀ ਕਹੀਏ ਮੁਖ ਮੈ ਮੁੰਦਣ ਪਈ ਥੋਹੁ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਲੈ ਹਰੀਕਾ ਨਾਮ ਨਿਮਕਾ ਕਹੀਏ ਸੰਪੂਰਨ ਸਾਧ ਨੋ ਕਾ ਨਿਮਕ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਜੋ ਰਸਰੂਪ ਹੈ ॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰਾਧੂ ਕੀ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮਿਲਕੇ ਗੋਸਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹ ਰੀ ਕੀ ਗੋਸਟ ਕੀਜੈ। ਤਨ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਰਸਾਇਣ ਮੈਂ ਉਤਮ ਰਸਾਇਣ ਸੋ ਮਨਕ ਰਕੇ ਰਮਹੁ ਤੇ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਭੀ ਹਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ। ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨ ਜੋ ਕਿਛ ਜਾਣ ਤਾ ਹੈ ਜੋਰ ਕਿਛ ਤਨ ਕਰਕੇ ਜਾਨਤਾਹੈ ਤੇ ਬਾਣੀਦੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚਤਰਤਾ ਕਿਛ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥

ਪੰਚਕਾਮਾਦੀ ਤੇ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਤੇ ਤੀਨ ਗੁਣ ਵਾ ਪੰਜ ਤੇ ਤੀਨ ਜੋ ਹੈ ਪਾਰ ਹੋਗਏ ਵਾ ਪਲ ਮੈਂ ॥ ੫ ॥ ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ ਕਿਹਾਰੀ ਕੈਸੀ ਹੈ ਪਲਕੇ ਕਹੀਏ ਖੁਲਗਏ ਕਪਟ ਧਪਟ ਕਹੀਏ ਸ਼ੀਘਰ ਬੁਝਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ੬ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਕਾਢ ਲੀਏਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਮੈਂ ਮਨ ਨੂੰ ਲਾਵਾਂ ॥੭॥ਸੰਗ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾਵਾ ਜਿਨਾਂ ਸੈ ਮਤ ਰਹਿਆ ਹੀਵਾ ਏਹ ਮੰਤਹੈ ਹੇ ਭਾਈ॥੮॥ਸੰਸਾਰਰੂਪੀ ਖਾਤਾ ਤਿਸਕੈ ਵਿਚੋ ਉਧਾਰ ॥੯॥ ਟੇਢ ਕਹੀਏ ਖੋਇ ਇਹ ਪਰੀ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਅਧਕ ਗਰਤ ਜੋ ਮੋਹ ਰੂਪ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਵਿਖੇ ਕਰਕੈ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਦੇਰ ਕਿਆ ਕੌਂਢੈ। ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਮੈ ਨਾਮ ਬੋਹਿਥ ਕਰਕੈ ਉਧਾਰ ਲਈਏ ਮੋਹ॥ ਛੰਤ ਮਃ ੫ ॥

੧ ॥ ਹੇ ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਆਪਕੇ ਮਿਲਨੇ ਕਾ ਮਾਰਗ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਸੰਗ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦ ਬਖਾਨਿਆ ਹੈ ।

ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਤਵਾਰਾ ਹੋਵੈਗਾ । ਮੇਰ ਜੋ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਤਿਸਨੂੰ ਭਠੀ ਦੀ ਸਦਰਸ ਕਰ ਹੁ । ਵਾ ਮਨ ਮਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਮੇਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਭਠੀ ਸਦਰਸ ਕਰਹੁ । ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਨੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ ਚੁਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਹੁ। ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਰਾਮਬੋਲਹੁ। ਭੈ ਵਿਚ ਭਾਉ ਗਿਆਨ ਹੈ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਕੋਊ ਬੂਝੈ। ਉਲਟਕਰ ਸੁਆਸ ਚਲੈ ਤਾ ਇਹ ਪਦ ਪਾਇਆ। ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਕੋ ਖੋਦਨੇ ਕਰ ਧਨ ਕੀ ਖੁਮਾਰੀ ਚੜਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਤਿਸ ਪਦਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਖੁਮਾਰੀ ਚੜਤੀ ਹੈ ॥੪॥ ਚਲਤ ਕਤਟੇਢੇ ਸੰਸਾਰਮੈਂ ਪਦਾਰਥਾਂਮੈ।ਕਹਾਂ ਟੇਢੇ ਹੋ ਇਕਰਚਲਤੇ ਹੋ।ਅਸਤਿ ਬਿਸਟਾ ਦੁਰਗੰਧ ਮੂੰਦੇਹੋਏ ਹੋ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਤੇ ਚਰਮੰ ਕਰਕੇ ਬੇਢੇ ਹੋਏ ਹੋ ॥੬॥ ਮਿਹਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਪਾਟਨ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਕੇ ਬੁਚਕਾ॥

ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਪਚ ਕੇ ਸਮਾਨ ਤੁਲ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੋ॥

ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਲੈਕਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿਆਤਾਂ ਮਨਮਾਰਿਆ। ਆਸਾਤੇਉਦਾਸ ਹੋਇਕਰ ਨਿਰਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ॥੪॥ ਅਨਘਰ ਕਾ ਦਰ ਕਦੇ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਏਕੋ ਦਰ ਹੀ ਸਚਿਆਰ ਸਚਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰਣ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਨਾਮਧਨ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਹੀ ਹੈ ॥ ਮਃ ੨ ॥ ੫॥ਮੂਲ ਮੋਹਅਗਿਆਨ ਕਰ ਕਰਤੇ ਜਗਤ ਉਪਾਇਆ। ਸਭ ਮੈਂ ਵਸਦਾ ਹੈ ਅਨਰਾਗੀ ਹੋਇਕੇ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਪੂਰੇਗੁਰਾਂ ਤੇ ਜਿਨਾ ਕੋ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋਇ ਜਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਮ ਕੋ ਭਾਲਹਿ। ਵਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੋ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਜੋਇ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੋ ਪੂਰੈ ਗੁਰਾਂਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਚਿ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਨਕੇਹਿਰਦੇ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਹੈ ਤਿਨਕੇ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਵੀਚਾਰੈ ਸੋ ਜਨ ਸਾਚਾ ਹੈ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤ ਨਾ ਪਾਈਐ ਪੂਰੇ ਭਾਗਾਂ ਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂਕਹੀਏ ਗੁਰੂਸੋਇ ਲਾਹੇ ਵਿਚੋਂ ਲਾਭ ਕਿਦ੍ਰੂ ਹੋਈ। ਵਾ ਲਾਹਾਦੀ ਲਾਭ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿਦ੍ਰੂ ਹੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਉਦਰਨੈਸਾਨ ਕਿਆ ਦੋਆ ਹੋਆ ਵਾ ਨਦੀ ਸਦਰਸ ਵਾ ਨੈ ਅਕਾਸ ਵਤ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਜੁਗ ਮੈ ਪਰਮਹੰਸ ਸੋ ਸਭ ਏਹ ਬਾਤ ਵਿਚਾਰੀ। ਮਾਣਸਹਿਤ ਵਰਤਹਿ ਵ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ। ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੋ ਜਨ ਲਖੇ ਗੁਰਾਂ ਦਆਰੇ ਸਿਖਿਆ ਮਨ ਵਸਾਈ ਜਿਸਨੇ ॥ ੧੮ ॥ ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰਬਾਰ ਕਹੀਏ ਦਰਦਰ ਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੨੦॥ ਇਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨੇ ਹੀ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਜਨਾ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਕੇ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਪਗ ਮੈ ਆਪਣੇ ਆਪਦਾ ਕਰਲਾਉਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸਤ ਸੰਗ ਕਾ ਜੋ ਸੰਗ ਹੈ ਭਉ ਸਿੰਧ ਤੇ ਤਾਰਣੇ ਕੋ ਬੇੜੀ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਹੇ ਹਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂਹੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਾਪ ਹੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੪ ॥ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸ ਪੰਚ ਮ੍ਰਿਗ ਕਾਮਾਦਿਕ ਫ਼ਿਸੇ ਸੋ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੈ ਬਿਨ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ਕਿਆ ਕਠਨ ਸਾਧਨਾਤੇ ਬਿਨਾ ਘਰ ਆਣੇ ਹਾਟ। ਵਢਕੇ ਤੇ ਵੰਡਕੇ ਚੁਖ ਚੁਖ ਰਤੀ ਰਤੀ ਕਰਕੇ ਲੇਗਏ। ਵਾਢੈਹੇ ਹੋਇਹੈਸਨ ਓਹਰਤੀ ਰਤੀ ਕਰਕੇ ਲੇਗਏ॥੫॥ਬਿਨ ਕਣ ਖਲਹਾਨ ਕਿਆ ਖਲ ਵਾੜਾ ਜੈਸੇ ਓਸਨੂੰ ਗਾਹਿਕੇ ਨਹੀ ਕਿਛਪਾਇਆ॥੭॥ ਅਚੁਤ ਸੁਖਕੇ ਅਨੰਦ ਕਾ ਰਹੈ ਭਉਣ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ॥ ੮ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੇ ਵਿਖੇ ਸੰਗੀ ਹੋ ਕਰਕੇ ਪਾਥ ਕਿਆ ਰਖਕ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਵਾ ਪਾਥ ਕਿਆ ਜਲ ਹੈ ਸੀਤਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ।ਪੀਵਤ ਬਹੁੜ ਨ ਜੋਨ ਭਰਮਾ ਮ ਨਹੀ ਭਰਮਦਾ ਜਨ ਕਾਮਾਦਿਕਾ ਮੈ।ਵਾ ਨਹੀ ਭਰ ਮਦਾ ਆਮ ਰੋਗ ਰੂਪਜੋ ਸੰਸਾਰਹੈ ਵਾ ਨਹੀਂ ਭਰਮਦਾ ਆਮ ਖਾਸ ਜੋਨੀਆਂ ਮੈ॥੧੦॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਤੇਰੇ ਜੋ ਬੰਦੇ ਹੈਨ ਗਜੇ ਖਰੇ।ਤਿਨਾ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਅਪਾਰ। ਕਦਮ ਚਰਣ ਗਨੀਵ ਬੜੀ ਧਰਥੀ ਜੋ ਨਿਧਰ ਹੈ ਵਾ ਨਿਧਰਿਆ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਨਾਹ । ਵਾ ਧਰਤੀ ਪਰ ਨਿਧਰਿਆਂਨੂੰ ਤੇਰੀਪਨਾਹਾਹੈ ਹੇਖੁਦਾਇ ॥੧੪॥ ਅਹੰਬੁਧ ਆਦੀ ਦੁਰਮਤ ਹੈ ਖੋਟੀ ਮੈਲੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਗਲ ਰੋਗਕਾ ਹੇਤੂ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਵਿਖੇ ਹੇਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਮੋਹ ਹੈ ਇਹੀ ਰੋਗ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਬਾਜ ਪ੍ਰਭਤਾ ਹ
ਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਮੈ ਹੋਈਹੈ ਕੀਰਤ ਹਮਰੀ ਵਰ
ਤਮਾਨਮੈ ਘਰਘਰ ਹੋਈਹੈ ਵਾ ਘਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ ਸ਼ਾਸਤ੍
ਮੈ ਹੋਈ ॥ ੨੩॥ ਹਰਾਮ ਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਭੂਠਾ।
ਜਾ ਮਨਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੁਠਾ ਨਾਮ। ਤਾ ਮਨ ਤਨ ਕਰਕੇ
ਸੀਤਲ ਭਏ ।, ੨੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ ਮਨ ਮੈ ਗਹੇਤਾਂ
ਸੀਤਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਧਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਬਿਵਹਾਰ
ਤਿਨਾਂ ਮੈ ਬੰਧਵਾਨ ਮਨ ਧਾਂਵਦਾ ਹੈ। ਵਾ ਅੰਧ ਮਨ
ਬੰਧਨ ਰੂਪ ਬਿਵਹਾਰਾਂ ਮੈ ਧਾਂਵਦਾ ਹੈ ॥੨੯॥ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀਹੈ ਹਮਾਰੈ ਅੰਗ ਸੰਗੋ।ਸਾਚਾਸਬਦ
ਮਨ ਸਿਰੋਮਣੀ ਜਦ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ
॥੩੫॥ਜਾਕੇ ਮਨ ਵਸਿਆਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਸਗਲ
ਜਨਾਂ ਕੀ ਓਹ ਪੁਰਖ ਟੇਕਹੈ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਸਤੇਕਰਨ
ਕਰਾਵਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀਹੈ ਤੂ ਤਤਿ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ
ਜਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮੈਹਰੀ ਕੈ ਗੁਣ ਹੈਂ
ਤਾਸ ਸਮੂਹ ॥ ੩੮ ॥ ਹੇ ਸੰਤਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਣ ਅਰ
ਦਾਸ ॥ ਵਾ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਣਨਾ ਹੈ ਹੇ
ਸੁਆਮੀ ॥ ੪੧ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ
ਸੰਗਤ ਪਾਇ ਕਰਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਕਹੁ ।
ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ ੪੪ ॥ ਛਾਇ ਭਗਤੀ
ਕਰ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਮੂਲਨਾਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਖਾ ਕਰਣਾ ਮੁਦਤਾ ਮੈਤ੍ਰੀ ਫੁਲ ਧਰਮ ਫਲ ਗਿਆਨ। ਤੀਰਥ ਨਾਇ ਕਹਾ ਸੁਚ ਸੈਲ।੫ ਵਿਤ੍ਰਤਾ ਮੈ ਸੈਲ ਕਹਾ। ਵਾ ਸੁਚਦਾ ਸੈਲ ਕਹਾ ਵਾ ਭਾਰੀ ਸੁਚ ਕਹਾ। ਵਾ ਤੀਰਥ ਨਾਵਣੇ ਕਰ ਸੁਚਕਹਾਂ ਤੇ ਸੈਲ ਦੇ ਪੂਜਣੇ ਕਰ ਸੁਚ ਕਹਾਂ ਪੁਲ ਕਿਆ ਸੁ ਮੂਹ ॥ ੪੮ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰਾਤਾ ਹੈ ਰਾਮ ਦੇ ਚਰਨਾਂਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਕਰਕੇ ॥ ੪੯ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਦੈਤ ਕਾ ਮਾਨ੍ਹਿਕ ਤੇ ਦੇਉਮਾਨ ਅਪਮਾਨ। ਵਾ ਦੇਉ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵੈਗਾ। ਤੇ ਦੈਤਨ ਪੋਹਿਗਾ। ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ਸਮਰਥ ਵਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥੫੧॥ ਸੋਇਜੋਸਚਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸਮਾਲੇਕੈਸਾ ਹੈ ਸਾਰ ਰੂਪਹੈ ਤਿਸਕੀ ਧਰ ਤਨ ਕਰਕੇ ਹੈ ਮਨ ਕਰਕੇਭੀ ਪ੍ਰਭੁਕਾਜੋਰਹੈ ॥੫੨॥ ਪੰਚਮਜਮੀ ਪੰਜ ਪੀਰੀਆਂਹੈ ਜੋ ਪੰਜ ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖੈ। ਵਾ ਏਨਾਂਨੂੰ ਰੋਕਦਾਨਹੀ ॥੫੪॥ ਨਿੰਦਕਮੂਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲੇ ਜੋਹੜਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋਭੀ ਮੂਆ। ਵਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰਣ ਕੇ ਨਾਲ ਮੂਆ। ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ। ਚੁਖ ਸਾਂਗ ਦਾ। ਵਾ ਸਾਂਗ ਕਰਕੇ ॥ ੫੭ ॥ ਤਟਹਿ ਕੰਠੇ ਖਟ ਕਰਮ ਥਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਕਰਨਾ ਚੌਦਾਭਵਨਾਦਾ ਹੋਰਜਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨੀ ਵਾ ਗਵਨ ਫਿਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਇਕੇ ਭਵਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਪਾਰ ਦੇਵਕੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਗਲਪੁਨਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦ ਾਫਲ ਪ੍ਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਣੀ ਕਰ ਕੈ ਅਨਹਦ ਇਕ ਰਸ ਸਬਦ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਵਾ ਅਨਹਦ ਪ੍ਮਾਤਮਾਂ ਕੀ ਜੋ ਸਬਦ ਦੇਵੈ ਹੈ ਤਿਸਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਤਿਸ ਕਰਤੈ ਨੇ ਇਕ ਚਲਤੇ ਉਪਾਇਆ । ਪਰਾਈ ਵਿਰਤ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਏਹ ਨ ਪੜੋ ਪ੍ਹਿਲਾਦ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇ ਰਹੀ ਮਾਤਾ। ਸੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਹੀ ਪੜਦਾ ਮੈ ਗਾਲ ਕਿਆ ਕਲੰਕ ॥ਮਃ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਂ॥੧॥ਜਿਸ ਨਾਮ ਰਿਦੇ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਗਟ ਹੈ ਜਸ ਪਹਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਵਾ ਪ੍ਗਟ ਹੈ ਪਹਾਰਾ ਪ੍ਤਾਪ ॥ ੩ ॥ ਅਕਸ ਮਾਤ੍ ਤੇ ਵਾ ਅਚਿੰਤਪ੍ਮਾਤਮਾ ਹਮਾਰੇ ਕਉ ਪ੍ਾਪਤਿਹੋਆਹੈ ਸਬਦ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ॥

੧ ਓ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ

॥ ੪॥ ਕਹੁਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗਭੀ ਕਹੋ ਜੋਨਾਮ ਉਚਾਰਨਾ ਹੈ । ਤੇ ਨਿਵਾਜ ਭੀ ਕਹੁ ਜੋ ਨਿਮ੍ਹੀ ਭ੍ਤ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਮਸੀਤ ਹੈ ਤੇ ਦਸੇ ਇੰਦਰੇ ਦ੍ਆਰੇ ਹੈਂ।ਮਿਸ ਮਿਲ ਹਲਾਲ ਕਰਤਾਮਸੇ ਨੂੰ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਕ ਦ੍ਰੋਂ। ਕਟਣਾਕਰ ਏਹੀ ਰੁਮਾਲ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥੭॥ ਬ੍ਨ ਬ੍ਨ ਕਿਆ ਬ੍ਤੀ ਕੋ ਲਗਾਇਕਰ ਆਪਣੇ ਆ ਪਰੋ ਪਹਿਰਾਵਣਾ ਕਿਆ ਜੋਹੜਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ ਜਹਿਨਹੀ ਆਪਾ ਭਾਵ ਸਤਿਸੰਗ ਮੈ ਵਾ ਹਿਰਦੇਮੈ ਤਹਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਕੈ ਗਾਵਨੈ ਹਾਂ। ਤਿਦੈ ਦੈ ਸੰਗ ਈਤ ਉਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਲੈ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਾ ਜੀਵ ਈਸਰਕੀ ਮੂਲ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਦਿਆ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਤਰਫ ਜੋ ਮਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਆ ਕਿਆ ਰੋਕਿਆ। ਵਾ ਅਵਿਦਿਆ ਦਾ ਅਭਾਵ ਕਰਿਆ ਹੈ। ਏਹੀ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿਆ ਹੈ ਰਵਿ ਉਪਰੰ ਤਮੋ ਗੁਣ ਚੰਦ੍ਰ ਗ੍ਰਹਿ ਰਾਖਿਆ ਸਤੋ ਗੁਣ। ਪਸਚਮ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਅਵਿਦਿਆ ਹੈ ਸੂਰਜ ਤਪੈ ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ ਹੈ। ਵਾ ਏਨਾਂ ਸਾਧਨਾ ਤੇ ਪਸਚਮ ਕਹੀਏ ਪਸਚਾਤ ਦੁਆਰ ਜੋ ਰਿਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਮੈ ਸੂਰਜ ਤਪਿਆ ਹੈ ਡੰਡ ਸਰੀਰ ਕਾ ਸਿਰੋ ਮਣੀ ਜੋ ਹੈ ਉਤ ਕ੍ਰਿਸਟਿ ਤਿਸ ਮੈ ਬਸਦਾ ਹੈ ਵਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋਇਕਰ ਤਿਸਮਹਿ ਬਸਦਾ ਹੈ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਿਆਨ ਕੀ ਤਰਫ ਜੋ ਸਿਲਾ ਹੈ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਸ ਸਿਲਾ ਪਰ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ਸੂਖਮ ਵਾਸਨਾ ਖਿੜਕੀ ਉਪਰ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਦਸਾਂ ਦੁਆਰਿਆਂ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਾ ਸਰੀਰੀ। ਦੂਸਰਾ ਅਰਥ। ਸਿਵਕੀ ਪੁਰੀ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਈਤ ਉਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਕੀ ਵਾ ਹੇਠਲੇ ਉਪਰਲੇ ਜੋ ਚਕ੍ਰ ਹੈਂ। ਰਾਜਾ ਜੋ ਹੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਹੈ ਨਾਮ ਜਿਸਕਾ ਤਿਸਦ੍ਰਹ ਮ ਕਾ ਗਿਆਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਤਹਾਂ ਸਦਾ। ਮੂਲ ਦੁਆਰੇ ਕੋ ਜੋ ਪਉਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਉਪਰਕੋ ਚਲਾਈ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਵਿਕੀ ਸੁਰ ਪਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂਕੀ ਸੁਰਨੂੰ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ
ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਸੂਰਜ ਕੀ ਸੁਰ ਕੋ ਤਪਾਵੇ ਡੰਡ ਸ
ਰੀਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਰੋਮਣੀ ਹੈ ਸਿਰ ਤਿਸਦਸਵੇਦੁਆਰ
ਮੈ ਬਸਦਾਹੈ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇਕੀ ਤਰਫ ਸਿਲਕਿਆ
ਮਾਸਕੀ ਬੋਟੀ ਹੈ ਤਿਸ ਸਿਲ ਊਪਰ ਖਿੜਕੀਅਉਰ
ਛੋਟੀ ਮਾਸਕੀ ਬੋਟੀਆਂ ਹੈ। ਤਿਸ ਖਿੜਕੀ ਊਪਰ
ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਹੈ॥ ੧੧ ॥ ਦੰਦਰਬਾਂਧਹੁ ਕਾਮਾਦੀ
ਦੰਦ ਪਾਵਣੇ ਵਾਲੇ। ਵਾ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਸੰ ਕਿਆ ਭਲੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਦਰੇਮੈ ਪਾਇ ਲਵੋਗੇ । ਸੋ ਸੁਰ ਤਾਣ ॥
ਜੋਗੀ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਣੇ। ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁ
ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਬਾਹਿਰਜਾਂਦੇ ਸੁਆਸਾਂਕੋ ਭੀਤਰਆ
ਣੇ। ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈ ਸੁਆਸ ਰੂਪੀ
ਲਸਕਰ ਇਕਤਰ ਕਰੇ। ਸੋ ਜੋਗੀ ਛਤ੍ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾ-
ਤਮਾ ਕੋ ਸਿਰ ਪਰ ਧਾਰਦਾ ਹੈ। ਵਾ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈ
ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਤਾਣੇ। ਵਾ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਰੂਪ
ਸਰਤਾਣੇ। ਮਨ ਨੂੰ ਭੀਤਰ ਆਣੇ ਗਗਨ ਹਿਰਦੇ ਅ
ਸਥਾਨ ਮੈ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਲਸਕਰਕਰੇ। ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਪਰ ਧਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ
ਅਰ ਸਿੰਘਾਤਾਸ਼ੇਰ ਵਾ ਸਮਦਾਉ ਵਾ ਸਿੰਘਤੇ ਆਤਮਾ
ਜੋ ਅੰਤਕ ਹੈ ਸਰਭ੍ਯ॥ ੧੪ ॥ ਜਬਲਗ ਹੰਕਾਰਰੂਪੀ
ਸਿੰਘ ਹਿਰਦੇ ਬਨ ਮੈ ਰਹੈਹੈ। ਤਬਲਗ ਬਨ ਸੰਬੰਧੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਮਿਰਗਾਵਲੀ ਹੈ ਢੂਲਦੀ ਨਹੀ।ਜਥ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੂਪੀ ਸਰਭ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਖਾਇ ॥ ੧੫॥ ਗੁਜਰਾਵੇ ਕਿਆ ਬੇਨਤੀ ਕੌ ਪੁਚਾਵੇ ਜਥਾਬ ਦੇਈਏ ਤਬ ਹੁੰਦੀਹੈ ਬਜਗਾਰੀ ਗੁਨਹਗਾਰੀ। ਵਾ ਜਬਾਬਦੇਵੈ ਗੇ ਤਾਂ ਬਜਵਾਲੇ ਹੋਵੈਗੇ। ਆਪਣੇ ਨਜੀਕ ਰਖ ਹੈ ਰਹਿਮਾਨ ਏਹੀ ਭਿਸਤ ਹੈ ॥੧੭॥ ਬਾਂਕਾ ਗੜਸਰੀਰ ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਰਾਗ ਦਵੈਖ਼ ਅਰ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ਤਿਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੀ। ਵਾ ਤਿਨੇ ਈਖਣਾ ਸੁਤ ਵਿਤ ਲੋਕ ।ਤੇ ਪੰਚ ਸੂਖਮ ਭੂਤ। ਤੇ ਪਚੀਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤਾਂ । ਤੇ ਮੋਹ ਤੇ ਮਤਸਰ ਤੇ ਮਦ ਸੋ ਹੈ ਏਹ ਫੌਜ ਹੈ ਮਾਇਆ ਜੋ ਪਰਬਲ ਹੈ ਏ ਆਡੀ ਛੌਹੀ। ਜੇਹੜੀ ਸਰਤਿ ਲਗਾ ਵਣੀ ਹੈ ਏਹ ਹਵਾਈ ਕਿਆ ਤੋਪ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ । ਭਗਵਤ ਕੇ ਸਿਮਰਨਕੀ ਜੋ ਸਕਤੀਹੈ ਇਸ ਕਰਕੈ ਮੈ ਭੀਰਨੇ ਵਾ ਏਨਾਂ ਦੀ ਭੀੜਦੇ ਸੰਜੁਗਤ ਕਾਲਦੈ ਭੈ ਦੀ ਫਾਸੀ ਕਾਟੀ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ੧॥ਅਬਰਨ ਤੇ ਬਰਨਾ ਸਾਥ ਜਿਨਾਂਦੇਮਨਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ । ਸੋ ਹਉਮੈ ਕੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਬਰਨ ਤੇ ਜੋ ਅਬਰਨ ਹੈ ਤਿਸ ਸਿਉਂ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ ਹਉਮੈ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਗਾਵਣ ਨੂੰ ਗਾਵਹਿ ਕਿੰਤੂ ਨਹੀ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡਲ ਖੰਡ ਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ਤੇ ਮੰਡਲ ਸਮੂਹ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡਿਆ ਹੈ ਤ੍ਰਿਆ ਅਸਥਾਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲੋਕ ਤੀਨ ਦੇਵਤਾ ਤੀਨ ਖੰਡਾਂ ਭਾਗ ਤਿਨ ਕ੍ਰਮ ਕ
ਦਲੀ ਪੁਹਪ ਸਾਰੰਗੀ ਤੇ ਧੂਪ ਸਾਰਖਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਕੀ ਰਜ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ। ਵਾ ਕਦਲੀਤੇ ਪੁਹਪ
ਤੇ ਧੂਪ ਜੋ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੋ ਆਰਤੀ ਹੈ ਰਜ ਜੋ ਹੈ ਤੇ
ਪੰਕਜ ਜੋ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਮੈ ਲੀਆ ਹੈ ਨਿਵਾਸ।
ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਖਰਾਂ ਵਾਲਾ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਸੋ ਅਭ ਅੰਤਰ
ਵਾ ਦੁਆਦਸ ਦਲਵਾਲਾ ਜੋ ਹਿਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਅੰਤਰ
ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ। ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੈ ਜੋ
ਅਕਾਸ ਚੇਤਨ ਹੈ ਮੁਖ ਤਿਸਮੈ ਮਨ ਲਾਗੋ। ਜੋਤੀਦੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਮਨ ਨੂੰ ਇਸਥਿਤ ਕਰੈ। ਵਾ ਗੁਰਾਂਦੇ ਮੰਤ੍ਰ
ਕਰ ਜੋਤੀ ਨੂੰ ਮਨਮੈ ਇਸਥਿਤਕਰੈ ॥ ੨ ॥ ਨਗਰੀ
ਨਗਰੀ ਮੈ ਖੇਤੀ ਹੈ ਅਪਾਰ ਵਾ ਖਿਆਤੀ ਹੈ ਅਪਾਰ
। ਕਈਕਰੋੜ ਅਠਾਰਾਂਭਾਰ ਰੋਮਾਵਲੀ ਜਿਸਕੀਕਹੀ
ਹੈ ਸੋ ਬਾਵਣ ਰੂਪ ਹੋਂਦਾ ਭਇਆ। ਅੰਤਰਅੰਤਰਕੀ
ਮਨਸਾ ਕਾ ਸੋਹਿ ਹਿਰਦਾਵਾ ਅੰਤਰ ਸਭਨਾਂਦੇ ਇਸ
ਥਿਤ ਹੈ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਦੀ ਖੋਟੀ ਮਨਸਾਹਰ
ਦੇਂਦਾਹੈ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਹਰਿਹਰਿ
ਟੰਗੀਲੇ ਕੋ ਰੰਗ ਕਰਕੇ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਮਿਲੋਗੀ
ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਨਗਾਰਾ ਬਜਾਇਕੋਆਪ
। ਕਬਹੁ ਕੂਰਨ ਕਿਆ ਸੁਹੜੀਵਾ ਕਰੜੇਚਲੇਚਬਾਵੈ
। ਤੁਰੇ ਤੁਰਕਾਨ ਦੇਸ ਕੇ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਂਵਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਅਖਾੜਾ ਅਡੰਬਰ ਕਰਨਾ । ਕਾਪਰ ਪਹਿਰੈ ਭੇਖ ਬਣਾਵਣਾ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਸੁੰਦਰ ਬਚਨਉਚਾਰਣੇ । ਨਿਹਾਰੇਸਾਸ ਸਮਾਧੀ ਲਗਾਵਣੀ ॥ ੯ ॥ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਤੂੰ ਕਹਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਤਿਨ ਤਉ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ਮਾਰਨੇ ਕੀ । ਵਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਤਿਸਨੇ ਅ ਉਰ ਠਾਨੀ ਮੇਰਾ ਰਖਕ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਖੰਤਣ ਪਹਿਰ ਦਾ ਬਾਜਾ ਜਬ ਬਜਾਇ ਲਇਆ ਵਾ ਪੰਖਾਂ ਕਾ ਬਾਜਾ ਬਜਾਂਵਦੇ ਗਰੜ ਪਰ ਚੜੇ ਗੁਪਾਲ ਆਏ ਸੈਲ ਨਿਆਣਾ ਮਸੈਲ ਮੇਲ ਕਰ ਵਾ ਸਿਲੈਮਸਾਹਿ ਤੇ ਮਸੈਲਮਸਲੇਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਕਾਜੀਓਂ ਗਊ ਜੀ ਪਈ ਹੈ । ਅਉਘਟ ਅਉਖੀ ਕੀ ਘਟ ਘੜੀ ਲਗੀ ਆ ।ਇਕੇ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਸਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤਾ ਭਇਆ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਫੁਰਮਾਵੋ ਤੈਂ ਕਹਿਆ ਮੁਝੈ ਕਿਛ ਦਿ ਖਾਵੋ ਪਤੀਆ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਜੋ ਹੈ ਤਿਹਾਂ ਕਾਲਾ ਮੈਂ ਸਤ ਹੈ ਜਉ ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ਤਉ ਗੁਰਦੇਵ ਪ੍ਰਾਪਤਿ । ਵਾ ਕੁਲੇਖ ਤੇ ਲੇਖ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਹੈਸਨ ਰਖਕ ਅੰਬ ਰੀਕ ਦੇਤਾਤਪਰਜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥

ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਕੇ ਸਹਿਤ ਧਰਮ ਕੇ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪੈ । ਵਾ ਬਰਨ ਅਖਰੇ ਵਾ ਬਰਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਸਹਿਤ ਨਾਮ ਜਪੈ। ਦੁਆਰਿਆਂ ਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਤੇ ਤਿਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਮੈਂ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਮਨ ਵਸੀਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੋ ਅਨ ਕੈ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਇਆਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ॥

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਹਾ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮੁਮਾਰਥੀ ਜੋ ਅਨੰਦ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਰੂਪੀ ਬਸੰਤ ਚੜ ਰਹਿਆ ਹੈ ਪਰ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਕੋ ਦਰੜ ਕਰ ਵਾ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਚਿਤਹੋਇਕਰ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲ। ਹਰੀ ਦੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਕਰਨੀ ਏਹ ਸਾਖਾ ਹੈ ਪਤਿਸਟਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਏਹ ਪਤ੍ਰ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਛਾਇਆ ਚੁਕਾ ਮਨ ਅਭਮਾਨ। ਏਹੁ ਤਪਤ ਕੀ ਨਿਵਿਰਤੀ ॥ ੨ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਇਆ ਕਹਾਂ ਪਾਇ ਹੈਂ ਤੇ ਕਹਾਂ ਸੀਸ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਕੰਚਨ ਦੇ ਕੁਆਰ ਪਾਤ੍ਰ ਹੈਂ ਅੰਗ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਵਾ ਅੰਗ ਹਿਰਦਾ। ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰ ਮਨ ਕੋ ਮਾਰਿਓ ॥ ੭ ॥

ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੋਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ। ਜੋ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਸੋ ਤੇਰੀ ਤਰਫ ਤੋਰੇ ਹੈਂ। ਵਾ ਤੋਰ ਕਹੀਏ ਤੋਲਦੇ ਹੈਂ ਕਰਮ ਭਾਗ ਮਸਤਕ ਸੈਂ। ਵਾ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭਾਗ ਛਾਂਦਾ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਨਾ ਏਹਹਰਟ ਤੇ ਬਧੀ ਜੋ ਨਾਮ ਮੈਂ ਲਗਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਣੀ ਏਹ ਮਾਹਲ ਹੈ ਤੇ ਦਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਕਰਛਾਂ ਆ
ਦਿ। ਤੇ ਮਨ ਬੈਲ ਕੋ ਜੋਵਹੁ। ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਪ੍ਰ-
ਮੇਸਰਕੇ ਹੋਵਹੁਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜੋਹੈਂ ਏਨਾ ਵਾਸਤੇ ਬਸੋਲੇ
ਕਿਆ ਰੰਬੇ ਕਰਹੁ ਜਤ ਤੇ ਖਿਮਾ ਵਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਾ
ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਕਿਰਤਿ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ। ਥਿ-
ਅਰਥ ਨਾ ਜਾਵੇਗਾ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਸਤੁ ਸਭ
ਕਿਛ ਸਾਂਝੀ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੈਂ ਸੋ ਸਭਦੇ
ਹੈਂ ਪੇਕੇ ਲੋਕ ਮੈਂ ਧਨ ਨੇ ਵਖ ਆਪਣੇ ਜਾਣੇ। ਵਾ
ਸਾਹੁਰੀ ਵਸਤੁ ਚਿਤੰਨਤਾ ਹੈ ਸਭ ਮੈਂ ਏਕ ਹੈ ਤੇ ਪੇਕੇ
ਮੈਂ ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਵਖ ਹੈ ਸਰੀਰ (ਕਰਕੇ ਪਰ
ਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ ਇਹੁ)ਸਾਂਝੀ। ਵਖੇ ਕੇਹੜੇ ਭਜਨ
ਕਰਨਾ ਸੀ ਸੋ ਕਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਰਾਏ ਤਾਂ ਕਰਾਂ। ਭਗ
ਤੀ ਰੁਪੀ ਚੋਲੀ ਪਹਿਰੇ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਕਸੀਦਾ ਕਢਕੇ
। ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਿਵਰਤੀ ਨਿਰ
ਵਿਰਤੀ ਮਾਤਾ ਤੇ ਸੁਧ ਹੰਢਾਰ ਤੇ ਮਲਨ ਹੰਕਾਰ ਬਾ
ਪ ਹੈ। ਵਾ ਦੁਇ ਮਾਈ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਾਪ ਰਾਗ
ਦ੍ਵੈਖ ਵਾ ਦ੍ਵੈਤ ਹੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਦ੍ਵੈਤ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ
ਜਿਸਦਾ। ਐਸਾ ਜੋ ਮਨ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰੇ
ਵਾ ਦੁਇ ਮਾਈ ਤੇ ਦੁਇ ਬਾਪ ਜਿਸਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਂ
ਪੰਡਿਤ ਤਿਸ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਕਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰੇ ਇਕ
ਮਈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਭੋਗ ਕਿਆ ਥ੍ਰਿਤੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਗਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਕਰੇ । ਵਾ ਇਕ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭੋਗ ਕਿਆ ਅਭਾਵ ਕਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਨ ਭਾਗਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦੀ ਬਿਨ ਭਾਗਾਂ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ ਸਤਸੰਗ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹਰਿਨਾਮ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹਰਿਨਾਮ ਕਰਕੇ ਹਰੀ ਮਿਲੇ । ਵਾ ਹਰੀ ਦਾ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਲੇ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸੰਗ ਹਰੀ ਰੂਪ ਥੀਏ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ਜਿਸ ਜਿਸੈ ਨੋ ਜੋ ਫਲ ਖਵਾਇਆ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਤਿਸ ਨੋ ਸੋ ਫਲ ਖਵਾਏ ॥੩॥ ਸਾਚ ਸਹਿਜ ਕਿਆ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਆ ਤਿਸਨੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਜਿਨਾਂ ਕਾ ਰਿਦਾ ਭਰਪੂਰ ਹੋਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨੂੰ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰ ॥ ੬ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹਰਿਕੇ ਦੁਆਰ ਸਤਸੰਗ ਮੈਂ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਿਆ ਤਿਸ ਜਨਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ । ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਗ ਮਹਿ ਸਮਾਇ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਜਿਨ ਗਿਆਨ ਕਿਆ ਜਾਨਣੇ ਜੋਗ ਕੀਆ ਤਿਸ ਹਰੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਰਹੁ ਨਾਮ ਸੁਆਦ ਮੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਨ ਬਿਰਖ ਹੈ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਰਾਮ ਫਲ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਸੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ਤਾਂ ਮੂਲ ਮੈਂ ਲਗੇ । ਅਘੁਲੀਐ ਕਿਆ ਛੁਟੀਐ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੪ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਭ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਸੰਕਲਪ ਤਿਸਕੇ। ਛੀਛੇ ਨਯੂਨ ਹਾਂ ।ਛੀਮ ਕੀ ਨਿਆਈ ਬਹੁਤ ਅਤ ਸੇ ਭਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਧੇ ਪ੍ਰੋਸਿਆ। ਬਿਨਉ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਘਰ ਮੈਂ ਹੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਿਕ ਲਾਦੇ ਕਿਆ ਦਬੇ ਹੋਏਹੈਂ ।ਓਢਾ ਕਿਆ ਸੇਂਹਗਾ ਮੁਸਕਲੈਨ ਵਾਲਾ ?॥ਜਮਕਾਲ ਪਕਰਲਏਗਾ ਵਾ ਜਮਕਾਲਪਕਰਸਲੁ ਦ ਜੁੰਡਿਆ ਥੋਂ।ਹਰਿ ਭੰਦ ਹਰੀ ਭਜਨਾ ਵਾ ਹਰੀ ਦਖਾਂ ਕੇ ਭੰਜਨ ਵਾਲੇ ॥ਮਃ੫॥੧॥ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ਛਾਵ ਧੂਪਾਜ ਜਤਾ ਛਾਵ ਤੇ ਧੂਪ ਤਮੋਂ ਗੁਣ ਕੀ ਤਪਤ ਕਰਕੇ । ਵਾ ਸੁਕਦਾ ਨਹੀ ਧੁਪ ਕਰ ਛਾਂਵ ਹੀ ਹੈ। ਬਿਰਖ ਜੋ ਮਿਠਹੈ ਪਾਰਜਾਤ । ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਫੁਲ ਫਲ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਭਾਂਤ ਲਗੇ। ਵਾ ਰਤਨ ਫੁਲ ਲਗੇ ਫਲ ਭਾਂਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗਿਆਨ ॥ ੩ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਮਉ-ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਤਿਨਾ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਛ ਕਰ ਗਿਆਨ ਕਮਾਈਏ ॥ ੪ ॥ ਇਹੁ ਜੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਹੈ ਤਿਸਮੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਦੇਹ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸਦੀ ਕਰ ਪੋਤਦਾਰੀ (ਨਹੀ) ਤਿਸਕਾ ਖਜਾਨਚੀਹੋ ਤਿਸ ਅਰਾਧ ਜਿਨ ਜੀਵਣ ਦੀਆ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੋ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ ਜਪਿਓ । ਵਾ ਨਾਮਾ ਵਿਚੋਂ ਹਰੀ ਨਾਮ ਜਪਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ । ਏਹੁ ਜੋ ਅਸਟ ਸਿਧੀਅ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਨਵਨਿਧੀਆਂ ਤਿਸਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰ ਕਰਕੈ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਿਆ ਓਸ ਆਪਣਾ ਦਾਸ ਸ ਮਾਲਿਆ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰਣ ਹਾਰ ਜੋ ਆਪਹੈ ਤਿਸਨੇ ਜੋ ਅਪਨੇ ਕਰੇਹੈਂ॥੧੮॥ਜੈਸੇ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ਹੁੰਦੇਹੈਂਤਿਨਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਫੂਲੇ ਹੋਏ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖੇ । ਸੋ ਐਸੇ ਜਾਣਕਰ ਤਿਆਗ ਤਿਨਾਦੀ ਹੰਤਾ ਭੀ ਤਿਆਗੀ। ਸਯ ਨਬਾਸ ਜਿਨਾਂ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੀਹੈ ਸੋ ਫੂਲੇ ਹੋਏਹੈਵਾ ਸਯ ਨਬਾਸ ਭਗਤੀ ਫੂਲੇ ਭਾਈ।ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਇ ਰਹੇਹੈਂ।ਵਾ ਮਨਮੁਖ ਫੂਲਣੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਏ ਹੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਸਫਾ ਕਹੀਏ ਸਫਾਈ ਰੂਪੀ ਸਫਾ ਬਿਛਾਇ ਬੈਠਹੁ ॥

ਮਃ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ॥ ਨਾਮ ਬਿਸਾਰ ਗਿਰੇ ਦੇਖ ਕਰਕੇ ਵਿਸਿਆ ਰੂਪੀ ਭੀਤ ਕਿਆ ਚੋਰ ਕੋ । ਗੁਣ ਚਾਰ ਸੁੰਦਰ । ਵਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਚਾਰੇ ਹੈਂ ਵੈਰਾਗਾ ਦਿਕ ਸੋ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਬਰਖਾ ਸਮੇ ਬੁਦਬੁਦੈ ਕੀ ਬਣਾ ਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹੇਰ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਫੇਰਤੇ ਬੂੰਦ ਮਾਤਰ ਜੋ ਧ ਰਤੀ ਪਰ ਪੈਂਦੀ ਸੋਖਤ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾ ਬੂੰਦ ਮਾ ਤਰ ਧਰਤੀ ਪਰ ਸੋਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜੈਸੇ ਚਕਰ ਕਾ ਫੇਰ ਐਸੇ ਚਪਲ ਹੈ। ਸਰਬ ਜੋਤ ਜੋਗਿਆਤਹੈ ਸੋ ਨਾ ਮੇ ਚੀਰੀ । ਵਾ ਨਾਮਕੀ ਚੋਰੀ ਜਿਨਾਂਕੀ ਬੁਧੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਜੋਤੀ ਕੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ। ਵਾ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਿਛ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ। ਕਿੰਤੂ ਸਭ ਕਿਛ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸੰਤੋਖਹੋਵੇ ਏਹ ਕਿਰਪਾਧਾਰਾਵਾ ਹੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸੰਤੋਖ ਹੋਆ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਭਵਰ ਕੀ ਤਰਾਂ। ਨਾਮ ਜਿਸਨੇ ਨਹੀਂ ਲੀਆ ਨਾ ਜਾਤਿ ਨਾ ਪਤਿ । ਵਾ ਨਾਮ ਜਿਸਨੇ ਲੀਆ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿਆ ਗ੍ਯਾਣਹਿ ਬੀਨ ਬਿਨਾ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹੀ ਹੈ ਸਨਬੰਧੀ ਤਿਨਾਂ ਦੇ। ਵਾ ਗੁਣ ਜਿਸਨੇ ਚੁਣੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਸਦੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤੂੰ ਅਭੁਲ ਹੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਿਆ ਹੇ ਨਾਹਿ। ਤੂੰ ਮੋਟੇ ਠਾਕਰ ਸਬਦ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਖਿਆਪਕ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਏਕੋ ਜੋ ਸਚ ਧਰਮ ਹੈ ਸਰੂਪ ਕਿਆ ਜਾਣਨਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਤਿ ਕਰਕੇ। ਕੋਈ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਾਂ ਸਾਥ ਮੇਲੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਉ ਦੁਖ ਚੂਕੈ। ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਖੋਜ ਨੂੰ ਢੂੰਢਦੇ ਸੇ ਸੋ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਬੀਰ ਜੋ ਹੈ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਭੀ ਰਹੈ ਤੇ ਅਸਾਤੇ ਭੀ ਰਹੈ ॥ ੭ ॥ ਆਪੇ ਭਵਰਾ ਜਗਿਆਸੂ ਫੂਲ ਗੁਣ ਬੇਲ ਸਤਸੰਗ । ਤਰਵਰ ਜੋ ਸੰਤ ਹੈ ਸੋ ਫੂਲੇਂ ਧਰਮਾਦਿਕੋਂ ਕਰ। ਬਨ ਤ੍ਰਿਆ ਨਾਮ ਜਲ ਕਰਕੇ ਹਰੇ ਹੈਂ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਭਗਤੀ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਭੀ ਹੈ ਆਪ। ਆਪੇ ਬਛਰੂ ਜਗਿਆਸੂ ਗ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉ ਭਗਤੀ ਖੀਰ ਜਸ । ਅੰਮ੍ਰਿਖ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇ ਜੋਤੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਧਾਰ ॥ ੮ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਸਪਤ ਦੀਪ ਚ-ਉਦਹਿ ਭਵਨ ਤੀਨ ਗੁਣ ਤੇ ਚਾਰ ਜੁਗ ਏਹ ਤੈਨੇ ਸੁੰਦਰ ਮਲਾਇਤ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾਲੀ ਹੈ ਸ੍ਰਿਸਟੀ । ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਹਾਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਦੀਪਕ ਦੀਏ । ਪਾਵਕ ਆਦਿਕ ਜੋ ਤਤ ਹੈਂ ਏਹ ਘਰ ਘਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਲਸ਼ਕਰ ਹੈ ਵਾ ਜਿਤਨਾ ਘਟ ਘਟ ਲਸਕਰਹੈ ਤੇ ਸਭ ਤੇਰਾ ਪਾਇਕਹੈ । ਪੂਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰ ਪਵੈ । ਵਾ ਪੁਜ ਕੇ ਮਾਰ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰਾਂ ਦੀ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੨॥ਕਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਜੋ ਪਈਹੈ ਕਰਮ ਰੇਖ ਤਿਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਰ ਬਹੁ ਭੁਰਮਿਆ ॥

੧ ਓ ਬਸੰਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ॥੩॥ ਦੇਖਹੁ

ਲੋਗਾ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਕਲਾਹ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਆਪਸ ਮੈਂ ਭਾਉ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੈਸੇ ਗਰੜ ਤੇ ਸਰਪਾਦਿ ਕਾਂ ਦਾ । ਜੋਇਤੇ ਖਸਮ ਨੇ ਜਾਇਆ ਹੈ ਪੁਤ ਜੀਵ ਬਾਪ ਈਸ਼ਰ ਨੇ ਸਤਾ ਸਫੁਰਤੀ ਦੇਕਰ ਵਿਚਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰਵਨਾਦੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਤੇ ਖੀਰ ਪਿਲਾਇਆ ਕਿਆ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗਾਇ ਰਹਿ-ਆ ਹੈ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਲੋਕੋ ਕਲ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਤ ਨੇ ਮੁਕਲਾਈ ਹੈ ਅਪਨੀ ਮਾਉਂ । ਹੈ ਤੇ ਮਾਇਆ ਈਸ਼

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰ ਕੀ ਪਰ ਇਸਨੇ ਅਪਨੀ ਮਾਨੀ ਹੈ ਇਹੀ ਮੁਕਲਾ
ਉਣਾ ਹੈ ਮਨ ਪਗਾਂ ਤੇ ਥਿਨਾਂ ਹੈ ਤੇ ਹੁਰੀਆਂ ਛਾਲਾਂ
ਮਾਰਤਾਹੈ ਖਿਨ ਮੈਂ ਦੇਸ ਦੇਸਾਂਤਰ ਮੈਂ ਚਲਿਆ ਜਾਤਾ
ਹੈ।ਥਦਨ ਤੇ ਥਿਨਾਂ ਹੈ ਤੇ ਖਿੜ ਖਿੜ ਹਸ ਰਹਿਆਹੈ
ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਅਵਿਦਿਆ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਥਿਨਾਂ ਹੈ ਨਰ ਪੈ
ਕਰ ਸੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ । ਮਾਇਆ ਵਿਖੇ ਜੋ ਸੁਖ ਕੀ
ਇਛਾ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਖਿਨ ਥਾਸਨ
ਖੀਰ ਥਿਲੋਈਐ । ਗਊ ਜੋ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸੁਖ ਰੂ-
ਪੀ ਅਸਥਨਾ ਤੇ ਥਿਨਾਂ ਹੈ ਤੇ ਜੀਵਾਂ ਨੇ ਲਵੇਰੀ ਕਿ
ਆ ਸੁਖ ਰੂਪ ਜਾਣੀਹੈ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਤੇ ਇਸਨੇ
ਥਾਟ ਘਣੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
ਖ ਆਥਿ ਕਿਆ ਅਸਤ ਕਰੋ ਤੇ ਧੀਰ ਕਿਆ ਇਸ-
ਥਿਤ ਕਰੋ ਹੇ ਧੀਰਜਵਾਨ ॥ ੬ ॥ ਨਾਇਕ ਮਨ ਤੇ
ਥਨਜਾਰੇ ਪੰਚ ਕਾਮਾਦਿਕ ਪੰਜੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਾ ਥੈਲ ਨਉ
ਥਹੀਆਂ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੇ ਗੁਣ। ਥਹਤਰ ਨਾ
ੜੀ ਧਾਰੀ ਸੀਵੈ। ਸਾਤ ਸੂਤ ਸਪਤ ਧਾਤੁ ਦਾ ਸਰੀਰ
ਹੈ ਤਿਸ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰ ਥਨਜ ਕੀਨ। ਵਾ ਥੈਰਾਗਾ
ਦੀ ਚਾਰੇ ਤੇ ਸ੍ਰਵਨਾਦੀ ਤਿਨੇ ਏਨਾਂ ਸਾਥ ਥਨਜ ਕੀ
ਨ। ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮਾਦੀ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗਲੀਨੀ ਪੂੰਜੀ।
ਤੀਨ ਜਗਾਤੀ ਰਜਤਮਾਦੀ ਹਾਥ ਝਾਰ ਦੇ ਰਹੇ ਤੇ
ਥਨਜਾਰਾ ਚਲਿਆ ਗਇਆ ਅਸੰਗ। ਜੋ ਭਰਮ ਭਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜ ਤਾ ਸਹਿਜ ਸਮਾਨੋ । ਤਾਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ ੮ ॥ ਜਿ-
ਨਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਵਾ ਸਕਲ ਬਿਆਕੁ
ਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਤੇ ਭਰਮਾਵਣੇ ਵਾਲੇ ਕਾਮਾਦੀਕਾਟ
ਦਿਤੇ ਮੋਰੇ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰ ਅਤਸੇ ਕਰ
ਕੇ ਇਕ ਰਸ ਚਲ ਰਹੀਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਅਵਲ
ਕਿਆ ਆਦਿ ਤੇ ਧੁੜ ਮਣੀ ਜੋ ਦੇਹ ਰੂਪ ਗਡੀ ਸੋ
ਚਲਤੀ ਹੈ । ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਤਿਨਾਂ ਕਾ ਹਾਥ ਮੈ ਲੇਕਰ
ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਹਾਂਕਤੀਹੈ । ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਗੋਬਰ ਕੀ ਗੋਲੀ
ਕੋ ਢੁਟਟ ਕਿਆ ਧ੍ਰਹਦੀਹੈ ਟਿਟਣ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਾਂਕਤੀ
ਹੈ ਸਤਸੰਗ ਰੂਪ ਸਰੋਂ ਮੈ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਉਤਸਾਹਿ ਵਾ
ਲੀ ਜੋ ਬੁਧੀ ਹੈ ਲਾਡਲੀ । ਧੋਬੀ ਜੋ ਚਿਦਾਭਾਸ ਹੈ
ਸੋ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਧੋਵੈ। ਵਾ ਧੋਬੀ ਜੋ ਸੰਤ ਹੈਂ ਸੋ ਰਾਗ
ਦ੍ਵੈਖ ਮਲ ਕੋ ਧੋਂਵਦੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਵਿ
ਸੇਸ਼ ਕਰਕੈ ਕਰਤਾ ਹੈ ।ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ ਕਰੀ ਹੈ
ਦਇਆ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਸੁਰਹ ਦੇਵਤਾ ਸਰੀਖੀ
ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਕਿਆ ਰਹਿਣੀ ਹੈ। ਤੇਰੀ ਪੁਛਟ ਬੁਧੀ
ਉਪਰ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਬਾਲ ਚਮਕ ਰਹੇ ਹੈਂ । ਵਾ ਤੇਰੇ
ਪਿਛੇ ਗੁਣਾ ਨਿਰੂਪਣ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਇਸ ਘਰ ਮੈਂ
ਜੋ ਗੁਣ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਢੂੰਢ ਕਰਕੇ ਖਾਹਿ ਕਿਆ ਧਾ-
ਰਣ ਕਰ। ਅਉਰ ਕਿਸੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਤੂ ਮਤ
ਹੀ ਜਾਹਿ । ਚਾਕੀ ਮਾਇਆ ਕੋ ਚਟ ਰਹਿਆ ਹੈ।ਚਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੋ ਆਪਣੀ ਆਪ ਕਾ ਚੀਨਣਾ । ਵਾ ਕਾਮਾਦਿਕਾ ਚੂ
ਰਨ ਇਸਕੋ ਧਾਰ । ਚਾਕੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਸ-
ਰੀਰ ਕਹਾਂਲੈ ਜਾਹਿਂਗਾ । ਛੀਕੇ ਸੁਰਗ ਪਰ ਤੇਰੀ ਥ
ਹੁਤ ਡੀਠ ਹੈ । ਮਤ ਲਕਰੀ ਅਧਿਕ ਬਿਭੂਤੀ ਦੇਖ ਕ
ਰ ਈਰਖਾ ਰੂਪੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪੀਠ ਪਰ ਪੜੈ । ਪੀਠ
ਕਿਆ ਜੋ ਤਹਾਂ ਤੇ ਜੋ ਗਿੜਨਾ ਹੈ । ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਜੀ
ਭਲੇ ਭੋਗ ਤੈਂ ਕੀਤੇ ਹੈਨ । ਮਤ ਕੋਊ ਮਾਰੈ ਈਟ ਢੇ
ਮ । ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਣਾ ਈਂਟ ਹੈ ਤੇ ਪਦਾਰ
ਥਾਂ ਦਾ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਇਹ ਛੀਹਮਹੈ ॥

ਸਾਰੰਗ ਮਃ ੧

੧ ਓ ਸਤਿਰ੍ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ॥ ੨ ॥ ਜਲ ਰਸ
ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ਜੈਸੇ ਜਲ ਕਰ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਦਾ
ਹੈ। ਐਸੇ ਰਸ ਪ੍ਰੇਮਕਰ ਬੁਧੀ ਬਿਗਾਸੀ।ਊਨਵ ਅਤੀ
ਕਿਰਪਾਲ ਗੁਰੂਰੂਪੀ ਜੋ ਬਦਲ ਗਰਜ ਕਰਕੈ ਬਰਸ
ਏ ਹੈਂ ਕੋਕਿਲ ਬੁਧੀ ਮੋਰ ਮਨ ਬੈਰਾਗਮਾਨ ਹੁੰਦਾਹੈ।
ਤਰ ਅਤਸੈ ਕਰਕੈ ਵਰ ਸ੍ਰੇਸ੍ਠ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋ ਗੁਣ ਹੈ । ਹਿ
ਰਦੈ ਰੂਪੀ ਭੂਮਕਾਕੈਵਿਖੇ ਜੰਮਦੇਹੈਂ । ਬਿਹੰਗਜੋਇੰਦ੍ਰ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਂਦੇਹੈਂ । ਭੁਯੰਗਮ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਸਰਪ ਵਧਤਾ
ਹੈ ਤਿਸ ਧਨ ਕੇ ਰਿਦੇ ਮੈ ਪਿਰੀ ਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ
ਅਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ । ਵਾ ਵਰ ਜੋ ਸਰੇਸਟ ਤਰੂ ਚੰਦਨ
ਤਿਸ ਪਰ ਸਰਪ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਫਲ ਖਾਇਕਰ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਕੋ ਅਨੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਜਿਸ ਧਨਕੇ ਘਰ ਪਿਰੀ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਸੁਹਾਗਹੈ ॥੨॥ ਅੰਤਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਣ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਮੈ ਜਿਸਨੇ ਹਿਤ ਕਰਿਆ ਹੈ ਸੋ ਦੂਰੈ ਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ। ਵਾ ਅੰਤਰ ਹੀ ਰਤਨ ਹੈ ਹਿਤ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਲੀਆ ਹੈ ਅਨੰਦ ਦੇ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ॥ਮਃ੪॥ਹਰੀ ਸਰਬ ਧਰਣੀ ਧਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਕਰਕੈ ਅੰਤਰ ਹੀ ਜਾਣਿਆ। ਸਾਕਤ ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਕਉ ਦੂਰ ਭਇਆ ॥੩॥ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਭੀ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਤੇ ਰਸਨਾ ਸੈ ਭੀ ਨਾਮ ਰਸ ਹੈ ਰਸਨਾ ਕਰ ਨਾਮ ਰਸਕੇ ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ਹਿਰਸਾਂ ਤੇ ਨਿ ਰਸ ਹੋਏ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਭੀ ਨਾਮ ਰਸ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਾਮ ਦੇ ਮਨਨ ਕਰਕੇ ਹੋਯਾਹੈ ਮਾਨੀਐ ਗੁਰਜਨਾਂ ਦੁਆਰੇ ਪੰਚ ਵਸਗਤ ਆਣੇ ਹੈ। ਉਨ ਮਨ ਉਲਟਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰਤੇ ਨਾਮਸੈ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਣੀ । ਵਾ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਉਨਮਨ ਤੁਰੀਆ ਪਦ ਸੈਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਨਿਸਚਲ ਜੋ ਰਾਮ ਹੈ ਤਿਸਦੇਨਾਮ ਦਾ ਜਿਨਾਂ ਕਰਿਆ ਹੈ ਅਧਾਰ ਓਹ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰ ਹੈਂ ॥ ੮ ॥ ਹਰਕੇ ਜੋ ਨਿਕਟ ਬਸਤੇਹੈਂਤੇ ਹਰੀਜਿਨਾਂ ਦੇ ਨਿਕਟ ਤੇ ਨਿਕਟ ਬਸਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰੀ ਕੇ ਭਗਤ ਜਨ ਹੈਂ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉਂ ਜੋ ਮਿਲੈ ਭਗਤ ਸੋ ਹਰੀ ਤੋਰਾ ਹੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹੈਂ ॥ ਮਃ ੫ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੨॥ਸਾਖੀ ਕੂੜ ਹੈ ਤੇ ਪਵਾਨ ਕਹੀਏ ਪਾਵਨ ਰੂਪਹੈ ਜਿਉਂ ਸਫਰੀ ਦੰਢਾਨ। ਜੈਸੇ ਮਦਾਰੀ ਦਾ ਡਿੰਭ ਵਾ ਸਫਰੀ ਰਾਹੀ ਦਾ ਡਿੰਭ। ਵਾ ਸਫਰੀ ਮਛੀ ਵਾਸਤੇ ਬਗਲਾ ਡਿੰਭ ਕਰਤਾਹੈ॥੪॥ਕਥੂਰੀ ਭਗਤੀ ਬਿਰਖ ਜਿਵਾਹਾ ਕਿਆ ਕੰਡੇਰ ਜਿਵਾਹਾ ਬਿਰਖ ਪਾਪਹੈ ਕਲਰ ਵਿਸੇ ॥ ੫ ॥ ਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇਉ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਦੇਉ। ਅਰ ਦਾਗਿਓ ਏਹ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਛਾਪਰ ਬਾਂਧ। ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਣੇ ਤ੍ਰਿਣੋਕਾਢਪਰ ਦੁਆਰੇ। ਪਾਵਕ ਜੋ ਕਰਣੀਹੈ ਨਿੰਦਾ। ਓਢੈਸਰੀਰ ਤੇ ਕਰਮਾਂਰੂਪੀਬਸਤਰ ਫਿਰਝਾਰੈ ਜੋ ਹੰਕਾਰਕਰਨਾ ਹੈ ਕਾਦੈ ਪੈਰ ਸੁਆਸ ਵਾ ਨਾਮ ਡਾਲ ਸਰੀਰ ਪਰ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਕੇ ਫਲ ਖਾਇਕੇ ਸੁਖ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮੁਸ ਕਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸਿਰਭਾਰ ਜੂਨਾਂ ਮੈ ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ ਰਤੀ ਰਤੀ ਕਰਕੇ ਦੁਖਾਂ ਮੈਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਨੈਣੂ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ਮ ਖਣ ਨਹੀ ਨਿਕਸਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਨੋ ਲਖਾਂ ਕਰੋੜ ਬਰਸਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਂ ਨੀਰੇ ਕਿਆ ਪਰੋਸੇ ਭੋਜਨ ॥੨੮॥ ਹੁਣਤਾਂ ਹੇ ਸਖਾ ਗਲ ਲਗਕੇ ਮਿਲਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠ ਦੇ ਅੰਗ ਕਰਕੇ। ਵਾ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਾਠੰਗਾ ਸਬਬ ਕਰਕੇ ॥੩੨॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਹੁਤਤੇ ਬਹੁਤ ਧਾਰੇਹੈਂ ਰਾਗ ਵ੍ਹੈਖਾਦਿਕ ਅਨੇਕ ਰਾਖੇ ਸੂਰੁਟਾ। ਸੂਰਮੇ ਕਾਮਾਦੀ ਬਿਖਮ ਨਾਰ ਜੋ ਗਾੜੀ

ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ॥ ੩੪॥ ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਜੋ ਮਰਣਾ ਤੇ ਜੰਮਣਾਂ ਹੈ ॥੩੯॥ ਚਰਣਾਂਨੂੰ ਸੋਭਨੀਕ ਕਰਣੇਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਮਾਰਗ ਓਅੰ ਮੰਗਲਰੂਪ ਪਹਿਲਰੀਅੰ ਕਿਆ ਪੂਰਬਲੀ ਪਰੀਤ ॥ ੪੫ ॥ ਜੈਸੇ ਮੈਲਾਗਰ ਕੋ ਸੰਗ ਕੀ ਲਾਜਤ ਹੋਤੀਹੈ ਤੈਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਗਬਸਣੇ ਕੀ ਲਾਜ ਹੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸਤਸੰਗ ਕੇ ਮਿਲਣੇਤੇ ਲਿਵ ਲਗਾਇ ਕੇ ਮਗਨ ਭਏ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਮੈ ॥ ੫੨ ॥ ਸੁਖ ਕਰਕੇ ਅਘਾਏ ਤੇ ਦੂਖ ਤੈ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ੫੬ ॥ ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੇ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀ ਆਦਿਕਾਂਦੇ ਬਸਤ੍ਰਹੋਵਾਤੁਮ ਖਜੀਨਾ ਅਸਥਾਨ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਜਰਧਨ ਹੋ॥੬੧॥ ਰਸਾਂ ਦੇ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ੬੨ ॥ ਜੋਤ ਦੇ ਸੰਗ ਮਾਟੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੀ ਭਈ ॥ ੬੭ ॥ ਬਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਲਪਤ ਰਹੇ ॥ ੬੯ ॥ ਪੂਰਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਨਾਦ। ਕਿਆ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰਵਣ ਪੂਰੇ। ਅਪਿਓ ਭੋਜਨ ॥ ੭੭ ॥ ਹੋ ਨਹੀ ਸਕਦੀ ਕਵਨ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈ ਕਿਛ ਕਰਣੀ ਕਰਾਂ ॥ ੭੯ ॥ ਹੇ ਅਚੇਤ ਮਨ ਮੇਰੇ। ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਚੇਤ ਜਿਸ ਅਕਥਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੰਤਨ ਕਥੀ। ਸੇ ਭਗਤ ਭਗਤੀ ਮੈ ਲਗੇ ਹੈਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਨੂੰ ਭਾਣੇ ॥ ੮੮ ॥ ਬਿਨ ਬਿਸਾਸ ਨਿਸਚੇ ਥੋਂ ਕਿਆਸੇਖਾਂ ਕੀ ਵਿਸੇਸ ਹੈ। ਵਾ ਨਿਸਚੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਕਿਆ ਸੇਖ ਕਰਮ ਜੋ ਹੈ। ਸਰਬ ਸੁਖਾਂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਕੇ ਰਾਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੂਜੀ ਹੈ ਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖਾਂਕਾ ਰਾਸ ਸੁਆਮੀਜਾਂਕੇ ਰਿਦੇ
ਮੈ ਹੈ ॥ ੯੦ ॥ ਧੂਰਤ ਨਾਗਾ । ਵਾ ਚਤਰ ਸੋਈ ਧੁਰੰ
ਧਰ ਧੂਰ ਕਿਆ ਧਾਰਣੇ ਤੇ ਬਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰਾਂਕੇਧਾਰਣੇ
ਵਾਲਾ ਹੈ । ਵਾ ਧੁਰੰਧਰ ਮ੍ਰਿਜਾਦਾ ਵਾਲਾਤੇ ਬਸੁੰਦਰ
ਬਸਧਾ ਜੋ ਖਿਮਾਂ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਧਾਰਣੇ ਵਾਲਾ ॥ ੯੧ ॥
ਬਿਖੈ ਰਸਾਂ ਕੇ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਸੁਖਸਾਰ
ਪਾਇਆ । ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਰਸ ਕਰਿਆ ਹੈ ਜਿਨਾਂ
ਪੀਵਨਾ ॥੯੪॥ ਜਿਉ ਕਾਚੀਗਾਗਰ ਜਲਨੇ ਫੇਰੀ ॥
੧੦੦॥ ਆਧਿ ਬ੍ਯਾਧ ਉਪਾਧਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ
ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਨਾਸੀ ਪੀੜ । ਵਾਸ੍ਰੀ ਵਾਤ੍ਰਿਸ੍ਨਾ
ਨਾਸੀ (ਮਨ ਤਨ ਕਰਕੇ) ਆਤਮਾ ਧ੍ਰਾਪਿਆ । ਵਾਮਨ
ਤੇ ਨਾਲੇ ਆਤਮ ਸਰੀਰ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥ ੧੦੨ ॥ ਭਉ
ਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥ ੧੦੫ ॥ ਅੰਧੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈ ਬਿਸੁਕੇ
ਗਟਾਕ ਜੋ ਗਰਾਸ ਜੋ ਹੈਂ ॥ ੧੦੮ ॥ ਗਰਭ ਉਧਰ
ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ਗਰਭ ਕਹੀਂ ਗੁਹਜ ਉਦਰ ਹੈ ॥
੧੧੨ ॥ ਹਰੀ ਕੁਠਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਕੇ ਕੁਟਿਲਤਾ
ਕਾਟੀ । ਕ੍ਰਮਾਦਿਕ ਜੋ ਆਸਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਬਣ ਹੈ ਸੋ
ਦਹਿਨ ਕੁਏ ਗਿਆਨਾਗਨੀ ਕਰਕੇ ॥ ੧੧੬ ॥ਹਰੀ
ਜੋ ਨਿਧ ਹੈ ਧਨ ਦੀ ਤਿਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਗਾਵਣ ਦਾ
ਲਾਭ ਜੋ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਿਖ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ ਰਹੇ
॥ ੧੧੮ ॥ ਮਉਲਿਆ ਹੈ ਮਨ/ਤਨ ਰੂਪੀ ਜੂਹ ਮੈ ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

१२१ ॥ माखी राम की माखी । किआ चमकाई होई है जहां दुरगंध तहां तूं बैसो॥१२७॥ प्रिआ नारायिणदे रंग मै जो पेम करके रती है॥१२८ ॥ बिन कहिन कहावन तै है बिन बकने तै हे अंतरजामी तूं सबकी भारता कौ जानता है॥१३४ ॥सरब कुसल सुख बिस्राम । कुसल कहीऐ चतर ॥ १३६ ॥ मन विखे बैराग होइआ गी कहीऐ गिआत करके । अनंद रुपी संतां को पेख करके हउ महल कउ पावेंगी ॥ १३८ ॥ नउपती नूपर पदारथ रुपी है । झुनतकारै कर रही है माइआ ॥ सारंग असटपदीआं महला १ ॥ १ ॥ हरि बिन जितनी सरीर मै गनती करनी है सो पीरहैना घटदीहै ना किनेकीमत पाई है। वा घट ही मै है प्रमातमां नही कीम त पाई किसे ने प्रान पीतम जब प्रीतम भए हे सजनी । सुधारस मीठे दी निआई नाम महा मीठा रस है ॥ २ ॥ कहु कहावै सोई । सोई कहावै तां सोई कहिंदा है । अथवा कहु किआ तुसानूं कहिने हां सोई कहावने हैं संत ॥ मः ३ ॥ हरिनाम का वखरनी जो होइआ है ॥ मः ५ ॥ २॥ जांका इतना बिसथार है जो कुछ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਿਤ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦੀ । ਅਨਿਕ ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਤੇ ਖੀਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਦਧ ਸਾਗਰ । ਅਨੇਕ ਹੀ ਤਾਹਿ ਚਿ ਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟੇ ਹੈਂ ॥ ਛੰਤ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਘਟਾਂ ਮੈਂ ਭੋਗਾਂ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਮਾਣਦਾਹੈ । ਜਿਤਨਾ ਦਰਬ ਸਭ ਕਿਛ ਦੀਸੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਆਵੈਗਾ ॥ ਵਾਰ ਸਾਰੰਗ ਕੀ ॥ ਨਿਵਲ ਜੋ ਅਗਿਆਨੀ ਰੂਪ ਜੰਦਰਾ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਕੁੰਜੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਹੈ ਤਾ ਕ ਤਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਕਰ ਜੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਣੀਐ ਤਾਂ ਆਗੇ ਕਿਆ ਕਰਣੀ ਹੈ ਏਸ ਨੇ। ਜੀਆ ਰੂਪੀ ਜਿਨਸਾਂ ਕੋ ਥਾਪ ਕੈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਤੇ ਥਾਪੀ ਜੋ ਹੈ ਜਿਨਸ ਤਿਸਕੋ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਵਾ ਜਿਨਸ ਥਾਪਣ ਵਾਸਤੇ ਜੀਆਂ ਕੋ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜੀਵ ਜੇਹੀ ਕੇਹੀ ਜਿਨਸ ਥਾਪ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਭ ਨਾ ਮਤਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਪਰਵਾਨਾ ਏਹੁ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਹਿ ਪਾਸੋਂ ਚਲੇ ਹੈਂ ਵਣਜਾਰਿਆਂ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਜੇਹੜਾ ਦੇਣਾਹੈ ਸੋ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨਦਰ ਤਿਨਾਂ ਕਉ ਜੇਹੜੇ ਸਾਬਤ ਲਿਆਏ ਹੈਂ ਰਾਸ ਪੂੰਜੀ । ਸੁਆਸ ਜੋ ਹੁਣ ਗਿਣੀਐ ਪਿਛਹੁ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਏਹੁ ਹੈ ਤੇ ਆਗੇ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਹੋਣੇ ਹੈਂ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ । ਸਭ ਕਰਣਾ ਜੋ ਹੈ ਕਰਿ ਮ ਸੋ ਓਦੇ ਕਰ ਪਰ ਲਿਖੀਦੀ ਹੈ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਕਰ ਨਹਿ ਪਿਛੈ ਕਰਿਆ ਹੈ ਅਬ ਕਰਹਿਆਹੈ ਅਗੋ ਕਦੇਗਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ੪ ॥ ਮਤਿ ਕਿਆ ਮਨ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥
ਕਰਿਲਾ ਰਸਤਾ । ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਜੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ।
ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਭੰਡਾਰ ਮਿਲੇ ॥੬॥ ਜੋ ਜੀਉ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ
ਪਿਛੇ ਪਾਇਕੇ ਈਸ਼ਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਤੋਲ ਨਾਲ ਤੋਲੀ
ਐ । ਤਾਂ ਇਕਸ ਥੋਲ ਉਪਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁਜਦਾ
ਪੂਰੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ ਮਿਲਿਆ ਚਾਹੀਦਾ ਜੀਵ ਭਾਵ
ਨੂੰ ਜੇ ਪਿਛੇ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਈਸ਼ਰ ਦੇ ਤੋਲ ਨਾਲਤੁਲੀ
ਦਾ ਹੈ।ਜੇਹੜੇ ਪੂਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ
ਕੇ ਮਿਲੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਬਚਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ
ਕੋਈ ਪੁਜ ਸਕਦਾ ਤੋਲ।ਜੋ ਬੇਦ ਹੈ ਮਾਸਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੈ
ਰਤਕ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਏਨਾਂ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਜੋ ਕਹੇ
ਮੈਂ ਅੰਤ ਲੈਨਾ ਹਾਂ । ਸੋ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਹੇ ਜੋ ਹੈ
ਕਹਣ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਇਕ ਆਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਵਾ ਅਖਜ਼ਾਣ ਦੁਆਰਾ
ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਬੇਦ ਦੁਆਰਾ ਭਾਖਦੇ ਹੈਂ ਅਰਧ ਉਰਧ
ਦਿਨ ਰਾਤ ਮੈਂ ਆਖਦੇ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ
ਛੇਦੀ ਜੇਹੜੇ ਵਰਤਣ ਰਖਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਏੜਾ ਪਿੰਗਲਾ
ਮੀਹੁ ਵਰਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ਜਲ ਧਾਰਾ ਸਹਾਰਣੀ
ਧਰਤੀ ਗੁਫਾ ਮੈਂ ਵਾ ਦਾਨ ਕਰਨੀ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ
ਬੈਠਣਾਵਾ ਪਿਆਉਣਾ।ਜੂਠ ਨ ਪਉਣੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ
ਪਉਣ ਭਖਣੀ ਵਾ ਸੁਆਸਾਂ ਦਾ ਰੋਕਣਾ ॥ ੮ ॥ ਦੂ-

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖਾਂ ਕੀ ਅਗੀ ਕਾਮਾਦਿਕ ਜੇਕਰ ਦੁਖ ਜਪ ਤਪ ਰੂਪੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਦਾਰੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮਾਰੀਅਹਿ। ਦੁਨੀਆਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਰੰਗ ਭਸ ਰੂਪ ਹੈ ਭਸੂ ਭਸ ਖੇਹ ਤਿਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਮੈਂ ਭਸੋ ਭਸ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਕਮਾਵਣੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਭੀ ਭਸ ਵਿਖਿਆਂ ਕਰਕੇ ਭਰੀਦੀ ਹੈ ਦੇਹ। ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਦਸੋਦਿਸਾ ਤੇ ਦਸਗੁਣੀ ਲਾਣਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਜੋ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਅੰਧੀ ਸਭ ਨੰਦ ਸੁਨੰਦਨ ॥੧੦॥ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰ ਕਰੇ ਜਸ ਦਾ ਫੈਲਾਵਣਾ ਕਰੇ। ਵਾ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਪਰ ਇਸਥਿਤ ਕਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹੈ ਜੋ ਕਿਸਨੋ ਕਿਸਨੋ ਕਹੀਏ ਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੈ ਹੈ ਐਸਾ ਆਖਾਂ ਕੋਟਨ ਕੋਟ ਵਾਰ ਤਿਹਾ ਕਾਲਾਂ ਮੈ। ਏਵਡਰਖਾ ਜੋਤ ਸਕਤੀ ਚਸਾ ਦੇ ਛਿਵੇਂ ਭਾਗ ਕਾ ਨਾਉ ਚੁਖਤੇ ਚੁਖੜੇ ਛਿਵਾਂਭਾਗ ਬਿੰਦ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭ ਧਰਤੀ ਸਭ ਭਾਰ। ਅਠਾਰਾਂ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ। ਅਖੀ ਪਰਣੇ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਧਿਆਨ ਲਾਇਕੇ ਜੇਹੜਾ ਫਿਰਨਾ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਸਾਰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭੈ ਵਿਣ ਹੋਏ ਹੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁਧ ਆਗੇ ਤਿਸਨੂੰ ਆਖਾਂ। ਮੈ ਅੰਧੇ ਨੂੰ ਨਾਉ ਹੀ ਸੁਜਾਖਾ ਕਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੇ ਤਾ ਆਖਣ ਸ਼ਾਹੀ ਸੁਪੇਦੀ ਕਿਆ ਛਲਾ ਦੁਰ। ਵਾ ਸ਼ਾਹੀ ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਸਬਦੀ ਬੇ

ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਜੀਵਨ ਜੋ ਦੀ ਪੈ ਅਨੁਸਾਸਨ ਰਖੇਆ ਸੋ ਸੋਭਨੀਕ ਨਾਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੋਂ ਕਰਕੇ ਭਾਖਿਆ ਹੈ ਭਾਇ ਸੁਸਟੁ ਕਰਕੇ ਭਾਇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਹੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਆਜਾਣੰਤਾ ਅਜਾਣ ਪਣੇ । ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ਸ਼ਾਸਤ੍ ਬੇਦ ਕੀ ਕੂਕ ਨਹੀਂ ਤਿਸ ਪਰ । ਵਾ ਤਿਸ ਪੁਰਸਤੇ ਫਿਰ ਕੂ ਕ ਨ ਹੋਈ ਜਮ ਆਦਿਕਾਂ ਕੀ ॥ ੧੪ ॥ ਰੈਨਾਂ ਹੋਇ ਰਹੀਆਂਹੈਂ ਬੋਧ ਕਰਨਵਾਲੀਆਂ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਹੋਇਰਹੇਹੈ ਸਈਆਦ ਮੂਰਖ। ਅਹਾਜ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਜ ਖਾਂਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੫॥ ਝਖਣਾ ਦੇਹ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਝਖਣਾ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਾਸਤੇ ਝਖਣਾ । ਝਖਣਾ ਜੋ ਹੈ ਕਿਆ ਖਿਝਣਾ ਏਹ ਝਾਖ ਕਿਆ ਬਿਅਰਥ ਹੈ । ਤਿ ਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜੋ ਝਖਦੇ ਏਹ ਝਖਿ ਝਖਿ ਕੇ ਜਾਹਿ। ਕਾਪੜ ਤੇ ਕਾਠ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗਾਇਆ । ਵਾ ਬਸਤਰ ਤੇ ਕਠਾਰੇ ਰੰਗ ਮੈ ਰੰਗੇਹੈਂ ਜੋ ਫਿਰ ਮਿਠਾ ਜੋ ਨਾਮ ਪੜੇ ਪਲੇ ਮੈ ਪਵੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤ ਨਾਮ ਦੀ ਜੋ ਕਥਨ ਕਰਨੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਦੀ ਕਿ ਰਿਆ ਇਸਦੇ ਅਵਾਂਤਰ ਹੀ ਆਇ ਰਹੀ ਹੈ ਮਰਣ ਕਾਲ ਤੇ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਵਾ ਅਗੋਹੁ ਹਉਮੈ ਪ ਪੜਦਾ ਹੈ ਤੁਟੈ । ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ਜਬ ਖਾਂਦਾ ਭੋ ਗਦਾ ਹੈ ਤਬ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬੇਦ ਬਡਾਕਰ ਸਲਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਦੇ ਦਾ ਨਾਮ ਜੋ ਸਚਾ ਹੈ ਇਸਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਕਿਆ ਗਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤ ਗੋਇ ਹੋਇ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਦਾ ਜੋ ਨਾਉਂ ਹੈ ਸਚਾ ।
ਵੇਦ ਵਪਾਰ ਦੇ ਕਰਾਵਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰਾਸਹੈ
ਕਰਮੀਆਂ ਦੇ ਪਲੇ ਹੋਇ । ਵਾ ਕਰਮ ਵਾਲਾ ਵਾਪਾ
ਰੀ ਜੋ ਜਗਿਆਸੂ ਹੈ ਸਰਧਾ ਰਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸ ਵੇਦ
ਰੂਪੀ ਸਾਹਿ ਤੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਵਖਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
॥ ੧੯ ॥ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਵਿ
ਜੋਗ ਹੋਣੇ ਕਰਕੇ ਤਨ ਮਨ ਰਤਾ ਭੋਗਾਂ ਮੈ ਜਿਨਾਂ ਦਾ
ਓਹ ਕੋਈ ਹਾਰਦੇਹੈ ਜੇਹੜੇ ਭੋਗਾਂ ਤੇ ਉਪਰਾਮ ਹੋਏ
ਹੈਂ ਓਹ ਕੋਈ ਜਿਣੇ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਭਰਿਆ ਹੈ ਢੂਕ ਸੁ
ਆਸ ਕਰ ਅਖਜਾਣਾ ਦੇ ਕਹਣ ਕਰ ਨਾ ਥੰਮੀਐ
ਨਹੀਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਢੂਕ ਜਮਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕ
ਢਾਏ ਤਾਂ ਢਹਿ ਪਵੈ । ਵਾ ਢੂਕ ਹੰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਜੋ ਭ
ਰਿਆ ਹੈ ਆਖ ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿਣੇ ਕਰ ਨਾ ਥੰਮੀ
ਐ ਕਿਆ ਹੰਕਾਰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਢੂਕ ਹੰਕਾਰ ਗੁ
ਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਜਦ ਕਢਾਵੇ ਤੇ ਢਹਿ ਪਵੇ ਨਿੰਮੀ ਭੂਤ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ॥ ੨੦ ॥ ਐਸੀ ਜਰੂ
ਰਤਿ ਬਣੀ ਜਾਣੈ ਤਾਂ ਜੈਸਾ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਫਲ
ਵੇ। ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਗ ਝਿੰਗਨਹ ਹੋਵਹ ਗੁਣਾਂਕਰਕੇ ਪੂਰ
ਨ ਹੋਵੇ ਝਿੰਕ ਝਿੰਕਾਣੂ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਵਾ ਲਿੰਗ ਮਰਦ
ਸੂਰਮਾ ਹੋਵੇ ਝਿੰਕ ਕਾਇਰ ਜੜ ਨਾ ਹੋਵੇ ਐਸੀ ਕਰ
ਣੀ ਵਾਲਾ ਸੂਰਤ ਸੁੰਦਰ ਕਹੀਦਾਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਤਿ ਹੋਣੇ ਲਿਖੇ ਹੈਂ ਸੋ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀਆਂ
ਦੁਆਰਾ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ॥ ੨੧ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨੂੰ ਉਚਾਲ ਦੇਵੇ ਵਾਉ
ਵਿਸੇਸਕਰਕੇਚਰੈ ਪਰ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ ਦਰਬ ਚੁਰਾਇ
ਚੁਰਾਇ ਕਰਕੇ ਰਖਿਆ ਹੈ॥੨੨ ॥ ਇਕਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਦ
ਏ੍ਰਹਮ ਰਸਦਾ ਗੀ ਕਹੀਏ ਗਿਆਤ ਨਹੀ । ਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਸਟਾ ਨਹੀ ਤੇ ਬੇਦ ਰਸ ਦੀ ਗਿਆਤ ਨਹੀ ।
ਸੋਤ੍ਰਤਾ ਨਹੀ । ਹੋਰ ਰਸ ਹੈ ਕਸਦੇਣੇ ਵਾਲੇ ਨਾ ਜਾ
ਣੰਤ ॥ ੨੪ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗਾਂ ਦੇ ਕਤੀਫ਼ਿਆਂ ਬਸਤਰ
ਪਹਿਰਦੇ ਹੈਂ ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰ
ਆਇ ਵਸਿਆ ਨਾਮ।ਜੇਹੜੇ ਧੁਰ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਹੈਂ ਸੋ
ਹੁਣ ਆਣਿ ਆਣਿਕੇ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਜਪੰ
ਦਿਆਂ ਹਰਿ ਨਾਉ ਹਰਿਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧ
ਰਤੀ ਇਹ ਲੋਕ ਅਕਾਸਪ੍ਰਲੋਕ ਵਾ ਧਰਤੀ ਬੁਧੀ ਵ
ਖਿਮਾਂ ਤੇ ਅਕਾਸ ਜੋ ਗਿਆਨ ਹੈ ਸੋ ਸੁਹੰਦਾ ਹੈ॥੨੭॥
ਜਿੰਚਰ ਇਹ ਮਨ ਲੈਹਰੀ ਵਿਚ ਹੈ ਹੰਤਾ ਤਨਮੈ ਪ
ਦਾਰਥਾਂ ਮੈ ਮਮਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰ ਗੁਣੋਂ ਕਾਹੈ।ਆਪੇ
ਬਖਸਕੇ ਮੇਲਲਏ ਆਪਾਭਾਵਜੇ ਕਰਕੇ ਗਵਾਇਦੇਵੇ
॥ ੨੮ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਵਿਸਰਿਆ ਹੈ ਸਰ
ਜੋ ਮਰਣਾ ਹੈ ਤੇ ਸਚ ਹਰਿਨਾਮ ਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪਰਾਈ
ਅਮਾਣ ਗੁਰਿਆਈ ਚੌਥੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਰਾਈ ਆਮਾਣ ਦੇਹ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਤਰਫ ਲਗਾਇ
ਆਂ ਹੀ ਸੁਖ ਹੋਇ । ਗੁਰਪਾਇਆ ਤਾਂ ਅੰਤਰ ਸਬਦ
ਰਵਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਰਵਿਆ ਕਿਆ ਪਾਇਆ
॥ ੩੩ ॥ ਨਦਰੀ ਗੁਰ ਪਾਈਐ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਕਰਮ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਸ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਦਾ ਸਭ ਪਰ ਅਸਰ ਹੈ॥੩੬॥ਦੁਖ ਦਾਲਦ
ਰੂਪੀ ਤਰ ਭੰਨ ਦੇਹ ਤਰ ਸ਼ੀਘਰਾਵਾ ਅਤਸੇ ਕਰਕੇ॥

ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ ਦੁਇਲਖ

ਟਕਾ ਬਰਾਤ ਆਮਦਨੀ ; ਵਾ ਬਰਾਤ ਸਿਰਦੀ ਇੰਗਸ
॥ ੨ ॥ ਰਾਜਾਸ੍ਰੰਮ ਕਹੀਏ ਤੇਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ।
ਵਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੰਮ ਕਰਕੇ ਮਿਤ ਨਹੀ ਤੇਰੀਪਾਈਦੀ।
ਹਸਤੇ ਜਾਇ ਜੈ ਬਿਜੈ ਹਸਦੇ ਗਏ ਸੋ ਰੋਵਤੇ ਆਏ
ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਰੋਂਦੇ ਗਏ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ ਮੰਨਲਈ।
ਸੋ ਹਸਦੇ ਆਏ ।ਬਸਤੇ ਦੈਤ ਉਜੜੇ ਹੋਏ ਦੇਵਤਾਬਸੇ
।ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਰਕੀਆ ਸਿੰਞੀ ਰਿਖ । ਕੂਪ ਤੇ ਪਾਂਡਵ
ਦੁਰਜੋਧਨ ਧਰਤੀ ਤੇ ਨਹੁਖਰਾਜਾ ਤੇ ਅਕਾਸ ਤੇ ਜਿ
ਜਾਤੀਰਾਜਾ ਛੇਖਾਰੀਤਪਸੀ ।ਖਲਮੂਰਖ ਕਾਲੀਦਾਸ
ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਪੰਡਿਤਤੇ ਮੁਰਾਧਾਰੀ ਅਜਾਮਲ । ਨਾਰੀਤੇ
ਸਿਖੰਡੀ ਅਰਜਨ/ ਪੁਰਖ ਨਾਰਦ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ਲੀਲਤ ਨਿਗਲਦੀ ਹੈ ਲੋਹ
ਕੋ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਮਾਧਉ ਸੋ ਸਿਉਂ ਹੋਡ ਸਰਤ ਕੀ ਨ ਥ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਰੁ ॥ ੩ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕਹੇ ਹੈਂ ਜਿਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀ ਭਗਤਾਂ ਸਾਥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤੀਹੈ ਤੈਸਾ ਤਾਕੇ ਸਾਥ ਪ੍ਰੇਮਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਰਿਆ ਚਾਹੀਏ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ॥

ਅਨੰਦ ਦਾਇਕ ਸਾਂਤੀ ਧੁਨ ਵਿਖੇ ਝੋਕ ਕਿਆ ਲਿਵਲਾਗੀ ਹੈ ॥

ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ੧ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ । ੧॥ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਮੰਗ ਲੈਣ ਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀ । ਵਾ ਓਹ ਪਦਾਰਥ ਮੰਗਦੇ ਹੈਂ ਜੋ ਰਹਹਿ ਨਾਹੀ । ਜੇਹੀ ਰੁਤ ਜੋ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਹੈ ਵਾ ਜੇਹੀ ਰੁਤ ਜੇਹਾ ਰੁਣ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਤੇਵੇਹਾ ਸੁਖ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ਜੁਗ ਅਨਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਥਡੀ ਛੋਟੀ । ਰੈਵਤ ਰਾਜਾਕੀ ਕੰਨਜਾਂ ਸੋ ਬਲਭਦ੍ਰਕੇ ਦੀ ॥੨॥ਹਰੀ ਜੋ ਵਰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਆ ਤਾਂ ਇਸਥਿਤ ਸੋਹਾਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥੩॥ ਤੀਰਥਮੈ ਜੋ ਤਮੋ ਗੁਣੋ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਕੋ ਨ ਨਾਤੇ। ਜਤ ਕੋ ਸੰਕਲਪ ਥਾ ਤਹਾਂ ਹੀ ਆਇਆ ਜਨਮ ਧਾਰਕੇ ਉਸੀਕਰਕੇ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਟ ਭਏ ਹੈਂ ਫੇਰ ਉਸਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ । ਆਤਮ ਕੋਂਚੀ ਨਾਹੈ ਜਹਾਤਹਾਂ ਤੂੰ ਇਸਥਿਤਹੈਂ। ਤਾਰਣਰੂਪੇ ਸਚ ਦੇਕਰਕੇ ਤਾਰਦਾ ਹੈਂ ਹੈ ਤਾਰਣ ਹੋਰ । ਤੈਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਕਿਸ ਪਹਿ ਕਹਉਂ ਤੂ ਕੈਸਾ ਹੈਂ ॥ ੪॥ ਬਦਨ ਕਰਕੇਭੀ ਬਿਲਖਾਨੀ ਤੇ ਮਨ ਕਰਕੇ ਭੀ ਬਿਲਖਾਨੀ ਕਿਆ ਕੁਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

www.archive.org/details/namdhari

ਲਾਨੀ ।ਘਨਬਰ ਸਿਉ ਗੁਰੂਰੂਪ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪਿਰੀਘਰ
ਆਇਆ ॥ ਪ ॥ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਕਾਇਆਂ ਘਰ
ਹਰਕਾ ਮਹਲ ਹੈ । ਵਾ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰੀ ਮਹਿਲ
ਕਾ ਜੋ ਘਰ ਹੈ ਤਿਸਮਹਿ ਰਾਖੀ ਹੈ ਜੋਤਿ ਮਹਿਲ ਅ
ਪਾਰ ਨੈ ॥ ੬ ॥ ਪਵਣੇ ਪਾਣੀ ਤਤ ਜਿਸਤੇ ਉਤਪਤ
ਹੋਏਹੈਂ ਤਿਸਕੋ ਜਾਣੈ । ਕਾਂਇਆ ਵਿਖੇ ਜੋ ਅਗਨ ਹੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਤੇ ਨਿਸ ਭਰਮ ਹੋਵੈ ਅਸਮਾਨ ਪਾਤਾਲ ਲੋਕ
ਤੇ ਪਇਆਲ ਤੇ ਦਰ ਜੋ ਮਧ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਤੇ
ਉਪਰ ਹੈ ਵਾ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਪਇਆਲ ਤੇ ਉਪਰ ਹੈ ਸਰੂਪ
ਦਰ ਤਿਸਕਾ ॥੭॥ ਦੁਖ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ਮੈ ਜਬ ਤਲਕ
ਤਬ ਤਕ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਦੁਖਮਹੁਰਾ ਜੇਹੜਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਾ
ਕਸਟ ਸਾਧਨ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਾਰਣ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਕਾਰਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਥ ਫਿਰੰਦੈ ਜਾ ਸੂਰਜ ਕਾ ਰਥ
ਫਿਰਿਆ ਤਾਂ ਥਾਵ ਵਿਖੇ ਛਾਇ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਂਵਦੀ
। ਵਾ ਕੇਵਲ ਥਾਉਂ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਛਾਇਨਹੀ
ਰਹਿੰਦੀ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਾਰਬਧ ਰਥ ਫਿਰਿਆ ਤਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ
ਰੂਪੀ ਛਾਇ ਨਹੀਰਹਿੰਦੀ ਵਾ ਪੁਰਸ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਂਵਦੇ
ਤੇ ਛਾਇਆ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੁਆਦਾਂਕੀ ਤ੍ਰਿਸ੍ਨਾ
ਜੋਹੈ ਏਹ ਸਮਧਾਕਰ ਤੇ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਘੀਉ ਕਰ ਤੇਲੀ
ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਸਿਉਂ ਮੇਲ ਕਰ ਜਾਲ ਏਹ ਜਗ
ਮੈ ਹੋਮ ਕਰੈ ਅਰ ਪੁਰਾਣਾ ਦਾ ਪਾਠ ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨ । ਤਪ ਕਾਗਦਹੈ ਤੇ ਨਾਮਨੀਸਾਨ
ਉਪਰ ਲੇਖੇ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਭੇਖ ਬੋਲੈ ਬੈਣ
ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ ਲੰਮਾਨਕ ਜਸ ਹੈ ਤੇ ਕਾਲੇ ਨੈਣ ਸ੍ਰੁਤੀ
ਸਿੰਮ੍ਰਤੀ ਉਡਾ ਨੇਤੀ ਧੋਤੀ ਉਡ ਚੜ੍ਹਾ ਅਸਮਾਨ ਦੋ-
ਸਵੇ ਦੁਆਰਮੈ ਸੁਆਸ ਝੜ੍ਹ ਉਨਾ ਹੈ ਵਾ ਉਡਾਸਾਧਨ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੁਰਗ ਤੇ ਉਡ ਚੜ੍ਹਾ ਸਿਧੀਆਂ ਕੇ ਬਲ
ਕਰ ਅਸਮਾਨ ਮੈ ਵਿਚਰਦਾ ਹੈ । ਤੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਮ-
ਰਥ ਕੇ ਤਾਣ ਕਰਕੇ । ਜਿਨ ਤਨ ਸਾਜਕੇ ਨਾਲ ਖੰਭ
ਦੀਏ ਪ੍ਰਾਨ ਵਾ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥ ਮਃ ੩ ॥ ੧॥ ਏਹਾ ਸਕਤ
ਵਲੋਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਉਲਟ ਕਰਕੇ ਘਰ ਮੇ ਆਵੇ । ਗੁਰਾਂਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜੇਹੜਾ ਬੁਝਦਾ ਹੈ ਓਹ ਕੋਈ ਐਸਾ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੀਚਾਰ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਮੰਤਰਕੇ ਮਨਨ
ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਮਨਨ ਭਉ ਸਮਾਇਆ ॥
੫ ॥ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦਾਤ ਜੋ ਹੈ ਸਬਦ ਰੂਪ ਤਿਸ ਕਰਕੇ
ਅੰਤਰ ਸੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰ
ਅੰਦਰ ਜੋ ਮਹਲ ਹੈ ਸੁਸਟ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ॥ ੮ ॥ ਆਪੇ
ਸਬਦ ਦਾਤਾ ਗੁਰੂਹੈ ਤੇ ਆਪੇ ਸਚ ਸਾਖੀ ਰੂਪਹੈ ਕੈਸਾ
ਹੈ ਜਿਸ ਜੋਤੀ ਨੇ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤ ਮਿਲਾਈ ਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇਹੀ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ੯ ॥
ਗੰਧਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੰਦਨ ਦੀ ਜੋ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁਬਾਸਨਾ ਬ
ਹਿਕਾਰ ਕਿਆ ਮਹਿਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਜਨ ਕੀਰਤਿ ਬਿਸਥਾਰਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਉਰ ਅੰਤਰ ਧਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਸਤਸੰਗ ਮੈ ਬਹੈ ॥੪॥ ਤਿਤਨੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਾਰ ਲਿਖਾਇ ਆਂਵਦੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਗੁਰ ਕਉ ਛਾਦਨਭੋਜਨ ਬਸਤਰ ਬਹੁਬਿਧ ਕਹਾਂਏ ਸਮਗ੍ਰੀਆਂ ਕਾ ਮੁਖ ਐਸੰਚਣਾ ਕਰਹੁ । ਵਾ ਬਹੁਬਿਧ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਮੁਖ ਮੈਂ ਸੰਚਹੁ ਸੰਚਣ ਕਰਹੁ ਤਰੀ ਤਰਾਕੇ ॥ ਸੀਘਰ ਵਾ ਤਰਕ ਦੇਕੇ ਕਾ ਆਪ ਤਰੇ ਤੇ ਹੋਰਨਾ ਨੂੰ ਤਾਰਦਾ ਹੈ ॥ ੫॥ ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣ ਕਢਦੇ ਹੈਂ ਹਉ ਮੈ ਤਾਤ ਤਿਤੇ ਤਤ ਜੋ ਹੈ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੧ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਨ ਬਿੰਜਨ ਜੋ ਸੂਵਨ ਹੈ ਮਿਸਟਾਨ ਏਹ ਜੋ ਮਨਨਹੈ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਜੋ ਨਿਧਿਆਸਨਹੈ ਪਾਕ ਕੀ ਸਾਲ੍ਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੀਹੈ ਰਿਦੇਰੂਪੀ ਹੁਣ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗ ਹੇਹਰਿ ਰਾਏ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਇਹੁ ਮੰਦਰ ਕੋ ਆਪਨਾ ਘਰ ਜਾਨਕੇ ਆਏ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਦੇ ਹਾਂ ਬਾਜੇਦੀ ਬਾਜ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਧੁਨ ਸੁਹਾਵੀ । ਸੁਹਲਾਵੀ ਸੁਹੇਲੀ ਵਾ ਸੋਹਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਾਵਣਵਾਲੀ ਮਨੂਆ ਥਾਨਮੈ ਲਾਇ ਕੇ ਸਵਾਰੀਆਂ ਵਾ ਮਨੂਆ ਲਾਇਆ ਤੇ ਥਾਨ ਇੰਦਰੇ ਭੀ ਸਵਾਰੇ ॥੪॥ ਦੇਖ ਕਰ ਜਠਰ ਉਦਰਕੇ ਭਰਤੇਹੈਂ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈਂ ਹਰਿ ਸੰਤੇ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਤਮੀ ਘਾਤੀ ਹੈਂ ਤੇ ਹਰੇ ਹੋਏਹੈਂ ਕਾਮਾਦਿਕੋਂ ਕਰਕੇ। ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਸਕਾਮ ਕਰਮ॥੭॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪੀ ਸੀ ਚੇਰੀਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋਇਰਹੀਹਾਂ ॥੮॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੋਖੀ ਸਭਹਤੇ ਜੋ ਵਿਆਪੇ ਹੋਏ ਹੈਸਨ ਵਾ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੋਖੀ ਸਭ ਹਤ ਕਰਕੇ ਬਿਪਦਾਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰੇ ॥ ੯ ॥ ਹੇਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ॥੧੬॥ ਹੇ ਹਰਿਜੀ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਜੋਹੈਂ ਆਪ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਤੇਹੈਂ ॥੧੯॥ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਜਨ ਪਾਏਜਾ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈਸਰਣਆਏ॥੨੦॥ ਸੁਣਕਰਕੇ ਆਪੇ ਬੂਝਦਾਹੈ ਜਗਿਆਸੁ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਆਪੇਹੀ ਵਖਿਆਣ ਕਰਦਾਹੈ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹੋਇਕਰ ॥੨੩॥ ਗੁਰਾਂਨੂੰ ਮਨਾਇਕੇ ਵਾ ਗੁਰਜੋ ਸੁੰਦਰਹੈਂ ਮਨ ਕਰ ਫੇਰਦੇ ਹੈਂ। ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ਦੇ ਸੰਜੋਗੀ ਹੈਂ ਵਾ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗੀ ਜੋ ਹੈਂ ॥ ੨੫॥ਅਨਕ ਭਾਂਤਕੀ ਸੋਭਾ ਜੋਹੈ ਬਹੁਵਿਧ ਰਾਗਾਂਛੇਖ ਰੂਪਕਰੈ ਦਿਖ ਛਨੀ ਕਰਦੇਹੈਂ ਨੀਕੀ ॥੨੬॥ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਹਾਰੇ ਏਕ ਆਸਰੇ ਹੈਂ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾਂਕੇ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਰਨ ਲਈ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥ ਪਿਰ ਸਖਾਈਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਂਵਦਾਹੈ ਕਿਰਣਾਵਾਲਾ ਜੋ ਅਕਾਸੀ ਸੂਰਜ ਸਚੇ ਪਹਿ ਗੁਰਾਂਨੇ ਸਬਦ ਦੇਕਰ ਪਠਾਈਹੈ। ਪ੍ਰਿਉ ਜੋ ਸਦਹੈ ਸਚਾ ਨਾਲਹੀ ਸੰਗ ਹੈ ਨਦਰੀ ਗੁਰੂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਲਦੇ ਮਿਲਾਈਹੈ ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਜੋਹੈ ਗੁਰ ਪੂਜ ਤਿਨਾਂਦੇ ਬਚਨ ਗਿਆਨਧਿਆਨ ਦੇਣੇਵਾਲੇਹੈਂ ਤਿਨਾਂਗੁਰਾਂਦੀ ਮਤਿਰੂਪੀ ਗਾਰੜ ਮੰਤ੍ਰਕਰ ਬਿਖਿਆ ਜਾਰੀਹੈ ਗਿਆ ਨ ਕਰ ਮਨ ਸਚਮੈ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ਅਖਲੀ ਉਡੀਜਲ ਭਰਨਾਲ। ਸਕਾਮ ਕਰਮਾ ਰੂਪੀ ਭਰਕੈ ਜਲ ਏਹ ਜੀਉ ਸੁਰਗਾਦਿਕਾਂਕੋ ਜਾਤਾਹੈ ਭੋਗਕਰਕੈ ਫੇਰਗਿੜ ਤਾ ਹੈ ਥੈ ਕਿਆ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਦਰ ਤੂੰ ਪਛਾਣਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਤ ਘਰ ਸਤਸੰਗਮੈਂ ਤੂੰ ਵਸਦਾਹੈਂ ਸੋਤੂੰ ਹੈਂ ਬਿਧਿ ਜਾਣਦਾਹੈਂ ਸਭ ਜਗ ਦਬਿਆਹੈ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀਛਾਪੇ। ਪਲ ਪੰਕਜ ਨੇਤ੍ਰਾਂਦੇ ਫਰਕਣੇ ਮਾਤ੍ਰ ਜੋ ਨਾਮਦਾ ਜਪ-ਣਾਹੈ ਸੋ ਛਡਾਉਂਦਾਹੈ ਕਰਮ ਮਿਲੈ ਥੈਆਲੰ ਦਿਨ ਸੋ ਗਿਆਨ। ਵਾ ਅਥੈਆਲੰ ਕਿਆ ਅਥਨਾਸੀ ਘਰ ਵਾਲਾਹੈ ॥੫॥ ਗੁਰਾਂਦੇ ਸਥਦ ਪਛਾਨਣੇ ਤੇ ਜੋ ਕੰਠੇ ਥੈਠੀਹੈ ਆੜਿਕਿਆ ਪੰਖੀਹੈ ਜੀਵਰੂਪੀ ਏਕਜੀ ਵਾਸ ਤੇ ਕੈਜੀ ਕਿਤਣਿਆਂਹੀ ਜੀਵਾਂਨੂੰ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਸਰਥ ਜੀ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਨੀ ਦਸਤਜੋਰ ॥ਮਃ੩ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਘਰਮੈਂ ਜੰਮੈ ਇਸਥਿਰਹੁੰਦਾਹੈ। ਅਚਰ ਚਰੈ ਕਾਮਾਦਿਕ ਤਾਂ ਥਿਥੇਕ ਥੁਧ ਪਾਏ। ਤਾਂ ਓਸ ਪੁਰ ਖਕੋ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ॥੨ ॥ ਫਿਰ ਸੁਕੇ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ਕੁਮਲਾਏ ਸਮਾਨ ਗੁਣਾਂਦਾ ਨਾਸ ਸੁਕੇ ਕਿ-ਆ ਸਰਥ ਪ੍ਰਕਾਰਥਾ ਅਨੰਭਵ ॥੩॥ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਥਦ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੋ ਸੁਣੇ ਸੁਣਾਏ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਕਿਆ ਬ੍ਰਹਮਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣਾਵਤੇਹੈ ॥ਵਾਰ॥ ਨਦਰ ਕਰਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕਿਆ ਨਿਰਨਾ ਕਰਕੇ ਦੇਖਹੁ ਮੂਲ ਰਹੇ ਕਿਆ ਸੁਆਸ ਸਫਲ ਹੋਤੇਹੈਂ। ਵਾ ਮੂਲ ਕਿਆ ਅਧਿਸਠਾਨ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦਾਹੈ ਲਗੀਤਤ ਕਿਆ ਲੈਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਨ ਕਰਿਆ ਸਚ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਵਾ ਸਚਸੁਖ ਹੋਇ ਹੇਕੋ ਪਾਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਕ ਦਰ ਗਿਆਨ ਗੁਰਾਂਪਾਸ ਪਉੜੀ ਨਿਜਥਾਨ ਦੀ ਭਗਤੀ ਸਬਦ ਵਾਕ ਇਹ ਨੀਸਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਵਾ ਸਬਦ ਕਿਆ ਬੇਦ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਪ੍ਰਗਟ। ਵਾ ਵਿਣ ਥੰਮਾ ਗਗਨ ਰਹਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਸੋ ਏਹਮ ਪ੍ਰਗਟਹੈ । ਹੇ ਸਚੇ ਤਖਤ ਤੇਰੇਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਜਿਨਾਂਦਾ ਸੋ ਇਸ ਇਸਥਿਤ। ਤੇ ਹੋਰ ਆਵਣਜਾਵਣਿਆਂ ॥੨॥ ਨਾਗ ਸਮਾਧੀ ਲਗਾਵਣ ਵਾਲੇ ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਣਪਰਸਤੀ ਤੇ ਮਛੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਰਸੀਆ ਜਿਨਾਂ ਜਗਿਆਸ੍ਰੁਆਂ ਦੇ ਦੈਵੀ ਸੰਪਦਾਰੂਪੀ ਧਨਹੈ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਆਲਸੀ ਨਿਰ ਧਨ ਗੁਣ ਹੀਨ ਪੰਥੀ ਪੰਥਾਂ ਕੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਚਾਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਧੀਨ॥੩॥ ਸਾਚੀਕੀਮਤ ਪਾਇ ਕਿਆ ਚੇਤਨਤਾ ॥੫॥ ਊਨਵਿ ਊਨਵਿ ਕਿਆ ਝੁਕਦਾ ਝੁਕ ਦਾ ਏਂਦਾ ਸਰੀਰ ਨਿਪੰਗ ਕਿਆ ਸੁਧ ਗੁਰਾਂਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਜੋਹੜਾ ਸਵਾਰਿਆ ਸਚੇਨੇ ਮਹਿਲ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆਹੈ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖ ਪਤਿ ਸੰਜੁਗਤ ਲੇਖਾ ਜੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਬੜਿਆ ਹੈ ਤਿਨਕਾ ॥੭॥ ਕਲਮਲ ਕਿਆ ਵਿਆ
ਕੁਲ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮੇਦਨੀ ਥਧੀ ਧੀਰ ਕਿਆ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਦੇਵੇ ਦੇਂਦਾਹੈ ਸਹਜਕਿਆ ਸੁਭਾਵਕਹੀ ॥੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਲੁਟੀਐ ਗੁਣ ਵਾ ਸੁਆਸ ॥੯॥ ਵਾਦ ਪਉਣ/ਗੁਰਾਂਨੇ
ਜਦ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ਸਾਖੀ ਜੋਤੀ ਜਗਾਇਆ ॥੧੬॥
ਤਾਂ ਦਰ ਸੁਣੀਪੁਕਾਰ ਤਿਸਦੇ ਅੰਦਰਦੀ ਪੁਕਾਰਸੁਣੀ
ਸੰਸਾਰਮੇਂ ਏਹੁ ਲਾਹਾਹੈ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ ਜੋ ਪੀਵਣਾ
ਹੈ ਘਿਜਣੀ ਕਿਆ ਲੈਂਦੇਹੈ॥੧੯॥ਅਹਾੜੀ ਦਿਨਨਾਮ
ਜਪਦੇ ਅਸੀ ਸਾਉਣੀ ਰਾਤਨਾਲੇ ਮੈਨੇ ਮਹਦੂਦ ਪਦਾ
ਲਿਖਾਇਆ ਹੈ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਹਸਤੀ ਵਰ ਜੋ ਰਾਜੇ ਹੈਂ
ਸੈਂਕੜੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕੋ ਖਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਡਕਾਰੈ ਕਿਆ ਬੋਲ
ਦੇ ਹੈਨ ਕਠੋਰ ਵਾਕ ਫੁਕੇ ਅਹੰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਖੇ
ਹ ਉਡਾਵੈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਰੂਪੀ/ਚਿੜੀਆ ਕਿਆ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ
ਵਾਲੇ ਜੋ ਸੰਤ ਹੈਂ ਅਧ ਗੁਲ੍ਹਾ ਕਿਆ ਥੋੜਾ ਜਿਨਕਾ
ਅਹਾਰਗੈਣ ਚਿਦਾਕਾਸ ਮੈ ਚੜੇ ਹੋਏ ਬਿਚਰਦੇ ਹੈਂਨ
ਬਿਲਲਾਉਂਏ ਕਿਆ ਤਿਸ ਸੰਬੰਧੀ ਬਚਨ ਬੋਲਦੇ
ਹਨ ਸਕਤਾਸੀਹੁ ਰਾਜਾ ਮਿਰਿਆ ਕਿਆ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ
ਮਾਰਦੇ ਹੈਂ ਘੁਰੇ ਨਮਾਵੈ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮਾਂਵਦਾ।
ਅਕਤਿਡਾ ਬਾਣ ਪ੍ਰਸਤੀ ਬਨ ਵਿਖੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇ
ਕੇ ਡਾਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਖਾਂਦੇ ਹੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ਝੋਰ ਕਿਆ
ਖਾਤੇ ਮਾਹਿ ਵੈਨ ਕਿਆ ਰੰਗ ਰੂਪ ਕਿਆ ਅਕਾਰ।

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੋਈ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜਿਹਾ ਸਾਹਿਬ ਤਿਹਾ ਸੋ ਸੋ ਵਕ ॥ ੨੧ ॥ ਬਡੇ ਜੋਹੜੇ ਸਾਧਨ ਹੈਂ ਪਥਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਸੋ ਤੋੜ ਦਿਤੇ ਹੈਂ ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਨੇ ਚਿਕੜ ਥੋਹੜੇ ਸਾਧਨ ਕਿਰਿਆ ਕਰੇ ਹੜਵਾੜੀਐ ਹੜੀ ਵਾ ਸੰਸਾਰ ਹੜ ਮੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਗੁਆਉ ਕਹਿਣਾ ਪਹਿਲੋਂ ਦੇ ਜੜ ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ ਨਕਵਢੀਅਨਗੇ ਲਾ ਇਤਬਾਰ ਕਿਆ ਚੁਗਲਾਂਦੇ ॥ ੨੩ ॥ ਰੂਪੈ ਕਾਮੀ ਘੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭੁਖ ਵਾਲਾ ਸੁਆਦ ਮੈ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਬ ਵਾਲਾ ਮਾਲ ਮੈ ਮਿਚਲ । ਵਾ ਕਾਮੀ ਰੂਪ ਵਾਸਤੇ ਭਉਕਦੇ ਹੈਂ ਭੁਖੇ ਸੁਆਦ ਵਾਸਤੇ ਕੋਪ ਕਰ ਦੇ ਹੈਂ ਲਬੀ ਮਾਲ ਵਾਸਤੇ ਖੁਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹੈਂ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਵਾਲੇ ਪਲੰਘ ਤੇ ਸਉਣ ਵਾਸਤੇ ਥਿਅਰਥ ਪਿਟਦੇਹੈਂ ਅੰਧ । ਟੰਗ ਕਰਕੇ ਅਉਖਾ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਵਾ ਤੰਗਸੀ ਕਰਕੇ ਅਉਖਾ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਵਜੀਰ ਅਉਖੇ ਕਰੀਦੇ ਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਜਾ ਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਇਕ ਮਰਕੇ ਜਹੀਰ ਦੁਖੀ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ ਸਭ ਕੋ ਮਾ ਇਆ ਨਥ ਕਰਕੇ ਨਥਿਆ ਕਿਉਂ ਕਥੀਐ ਕਿਉਂ ਆਖੀਐ ਕਿਸ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਥਨ ਕਰਕੇ ਆਖੀਐ । ਵਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਥਨ ਕਰੀਐ ਤੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਖੀਐ ਕਰਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਪੰਚ ਹੈ ਇਸਕੀ ਕਾਰਾਂ ਤੇ ਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਥਨ ਤੇ ਆਪ ਅਕਥ ਹੈ ਨਉ ਕੁਲ ਜੋ ਕੁਲਾਬੇ ਦੁ
ਆਰੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਬੰਧੇ ਤਾਂ ਅਜਰ ਜਰੈ ਕਾਮਾਦੀ॥
ਧਿਛਾਣਾਂ ਕਿਆ ਮਲੋ ਮਲੀ ॥੨੫॥ ਜਦ ਜੀਉ ਪਾ-
ਇਆ ਤਾਂ ਮਾਸ ਕਾ ਪੜਦਾ ਮੁਹ ਅਗੈ ਮੇਲਿਆ। ਦੇ
ਵਤਿਆਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਦੇ ਹੈਂ ਤਬ ਮੰਧ ਕਿਆ
ਮਾਸ ਹੀ ਕਮਾਂਵਦੇ ਹੈਂ ਜਜ ਪੂਜਾ ਕਾਜ ਝੰਡੋਲਾਨੂ ਬਾ
ਜਾਰ ਇੰਦ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਰਚਾਇਆ ਹੈ॥
੨੬ ॥ ਮਾਇਆ ਰਚਤ ਹੈ ਕਰਮ ਕਹੀਏ ਸਰੀਰ ਬਿ
ਰਖ ਹੈ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਫਲ ਭੀ ਹੈ ਤੇ ਵਿਸ ਦੁਖ ਫਲ ਭੀ
ਹੈ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਜਰਵਾਣਾ ਦੂਤ ਚੜਿਆ ਨ ਚ
ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਬੋਹਥਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬੇੜਾ
ਨਾਮ ਭੁੜਹਾੜ ਭਠ॥ ੨੭ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਘਰ ਦਸ
ਵੇਂ ਦੁਆਰੇ ਵਿਖੇ ਦਿਖਾਇ ਦਿੰਦੇ ਹੈਂ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ
ਸੁਜਾਣ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨ ਵਾਲੇ ਤਿਨਾਂ ਦੀ
ਧੁਨਿ ਵਜ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਹ ਸਬਦ ਵਾਕ ਨੀਸਾਣ ਪ੍ਰ-
ਗਟ ਹੈ। ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈ-
ਰਾਨ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਸਭ। ਘੋਰ ਤਾਰ ਤੇ ਲੈਕਰ ਬਾ
ਜੇ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ਸਚੁ ਤਖਤ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਦਸਮ ਦੁਆ
ਰੁ। ਸੁਖਮਨਾ ਕਾ ਘਰੁ ਜੋ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰ ਹੈ ਤਿਸ ਮੈਂ
ਰਾਗੁ ਸੁਣੀਦਾ ਹੈ। ਸੁਨ ਮੰਡਲ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰੁ ਮੈਂ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀਹੈ। ਪਵਨ ਦੇ ਬਲ ਕਰ ਕਉਲ ਉਲਟਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨ ਕਤਹੁ ਨਾ ਜਾਇ। ਸਭ ਸਖੀਆਂ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਪੰਚੇ ਕਾਮਾ ਦੀ ਮਿਲੈ। ਵਾ/ਘਰਮਹਿ ਘਰ ਸਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਦੇਂਦੇ ਹੈਂ ਪੰਚ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਸਬਦ ਜੋ ਹੈ ਧੁਨ ਵਾਲਾ ਧੁਨ ਤਹਾਂ ਬਾਜ ਰਹੀ ਹੈ ਏਹ ਵਾਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਦੀਪਕ ਲੋਅ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਪਾਤਾਲ ਨਿਮ੍ਰਿਤਾ ਖੰਡ ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਦਾ ਖੰਡਣ। ਮੰਡਲ ਗੁਣ ਸਮੂਹਹੈ। ਹੈਰਾਨ ਅਸਚਰਜ ਸਰੂਪ ਹੈ ਘੋਰ ਤਾਰੁ ਤੇ ਲੈਕਰ ਬਾਜੇ ਬਜ ਰਹੇਹੈਂ ਤਹਾਂ। ਸੁਖਮਨਾ ਭਗਤੀ ਕਾ ਘਰ ਸਤ ਸੰਗੁ ਸੁਨਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮੈਮੰਡਲਸਮੂਹ ਲਿਵ ਲਾਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਜਪਣੇ ਤੇ ਜੋ ਅਜਪ ਹੈ ਨਾ ਵੀਸਰੈ। ਸਭ ਸਖੀਆਂ ਕਰਣਾਦੀ ਤੇ ਪੰਚੇ ਸਤ ਆਦੀ ਮਿਲੇ। ਚਿਲ ਮਿਲ ਚਮਤਕਾਰੁ ਬਿਸੀਆਰ ਕਿਆ ਬਡਾ ਦੁਨੀਆਂ ਕਾ ਛਾਨੀ। ਮਨ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਕਾਲੂਬ ਕਿਆ ਦਿਲ ਨੇ ਅਕਲ ਕਰਕੇ ਰੋਰ ਨਾ ਮਾਨੀ ਵਾ ਮੈਲਾ ਕਾਲਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ। ਵਾ ਬਿਆਕਲ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ। ਰੋਰ ਨਿਮਾਨੀ ਮੈਂ ਕੰਮ ਤੇ ਕੰਮ ਹਾਂ। ਤਰੀਨ ਅਤ ਸੇ ਕਰਕੇ ਪੂਰਿਆ ਹੈ ਆਬ ਸੁਆਸਾਂ ਰੂਪੀ ਆਬ ਕਾ ਖਾਂਮ ਕਰਾ ਕੂਚਾ ਤੇਰੀ ਹਿਕਮਤ ਹੈ ਖੁਦਾਇਆ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਲਤੁ ਆਨਾ ਬਡੇ ਕੁਦਰਤ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਵਾ ਮੈ ਤੁਆ ਨਾ ਚਾਹਿਵਾਨ ਹੋ ਕਰਕੇ ਹੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੇਰੀ ਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ । ਤੇਹੇ ਦੀਵਾਨ ਦਾ ਮਸਤਾਨਾ ਸ
ਗ ਕਿਆ ਕੂਕਰ ਹਾਂ । ਨਿਤ ਸਵਾਇਆ ਚੜੈਸਿਤਾਨਾ
ਤੌਰ । ਦੁਨੀਆਂ ਆਤਸ਼ ਅਗਨ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਖੁਨਕ
ਸੀਤਲ ਖੁਦਾਇਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ
ਮੈ ਸਾਨੂ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਗਦ ਹਿਰਦਾ ਕਲਮ ਬਧੀ ਤੇ
ਭਾਂਡਾ ਮਨ ਮਸ ਸਰਧਾ ਲਿਖਾਰੀ ਜਗਿਆ ਸ੍ਰੋਪਟੀ ਮ
ਸਤਕ ਰੂਪੀ ਕਲਮ ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ॥

ਭਗਤਾਂਕੀਬਾਣੀ

ਅਕੁਲ ਅਵੈਵਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ
ਸਰਾਇਚਾ ਕਨਾਤਾਹੈਂ ਵਾ ਦਿਗ ਪਾਲ ਤਾਣਨੇ ਵਾਲੇ
ਤੇ ਦਿਸਾ ਕਨਾਤਾਂ ਹੈਂ । ਕਉਤਕੀ ਜੋ ਕਾਲ ਹੈ ਬਪ
ੜਾ ਏਹ ਕੋਟਵਾਲ ਹੈ ਸੋ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਬਸਿਰ
ਵਾ ਕੋਟਵਾਲ ਸੁਕਰ ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਡਾਵੜਾ ਡੋਲਣੇ
ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਤ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸਾਰਖਾ ਗਿਆਨ ਭਾਖੀਦਾ ਹੈ
ਵਾ ਤਤ ਸੋ ਸਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾ ਚੇਤਨ ਤਿਸਕਾ ਗਿਆਨ
ਭਾਖੀਲੇ । ਪਰਲੀ ਪਰਲੇ ਕਰਣ ਹਾਰ । ਅਨਗਰੂ
ਅ ਬਡਾਅਖਾੜਾ ਮੰਡਲੀਕ ਰਾਜੇ ਖੇਲ ਏਲਦੇ ਹੈਂ ਕਾਛ
ਕਹੀਏ ਸੁੰਦਰ ਅੰਡ ਕਟਾਹਾ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਭਸਮਤੀ ਚੁ
ਲਾ ਹੈ ਕੁਰਮਾ ਪਲੰਘ ਸੇਸ ਸਿਹਜਾ । ਬਾਸ ਕਰਾ ਸੇਜ
ਬੰਦ ਹੈ ਰਸੀਹੈ ਰੇਸਮ ਕੀ ਨਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸੇਵਹੈ ਜਾਂਕੇ ਸੁ
ਸਰੀਰ ਘੜਥਲੀ ਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਬਾਨੂਵੈ ਹੇਲਾ ਬਨਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਖੇਲ ਵਾ ਬਵੰਜਾਬੀਰ ਹੇਲਾ ਕਿਆ ਸਿਕਾਰੀਹੈਂ ਸ
ਗਲਭਗਤ ਜਿਸਕੇ ਨਗਾਰੇਹੈਂ॥੨॥ਆਲਾ ਘਰ ਵਾਲਿ
ਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਹੈ ਭਰਮੋਅਤਸੇ ਅਪਾਰ ਭੁਲੱਖ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ
ਭੁਪਾ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ਰੰਗਾਜਲ ਕਰ ਜੋ ਬਾਰ
ਨੀ ਕਰੀ ਹੈਂ ਸੰਤ ਜਨ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਦੇ ॥ ੨ ॥
ਹਰਿ ਕੋ ਜੋ ਜਪਤੇ ਹੈਂ ਜਨਾਂ ਕੇ ਸਮਾਨ ਪਦਮ ਜਾਤੇ
ਕਮਲਾਪਤੀ ਵਾ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾ ਕੇ ਜਨ
ਜਪਦੇ ਹੈਂ ਜਿਨਾਂ ਕਵਲਾ ਵਲੋਂ ਸਪਤ ਪਾਈਹੈ ਤਾਸ
ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕੋਈ ਆਨਰੇ ਆਨ ਨਾਮ
ਕੀ ਜੋ ਨਾਮਨਾ ਵਡਿਆਈ ਸਪਤ ਦੀਪਾਂ ਮੈ ॥ ੩ ॥
ਛੂਠੇ ਬਨਜ ਦੀ ਹਟ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਉਠਗਈ ਜੋਈ
ਜੋਈ ਕੀਨੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ਕਿਆ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ॥

ਕਬੀਰ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੪ ॥
ਜਿਓਂ ਤੰਤ ਪਸਾਰਿਓ ਕਿਆ ਜਾਲ । ਗ੍ਰਸਮੀਨੀ ਕਿ-
ਆ ਵਸਗਤ ਕਰ ਲਇਆ ॥ ੨ ॥ ਅਚਿਤ ਜੜ ਸੇ
ਸੁਚਿਤ ਚੇਤਨ ਕਰੇ ਅਚੇਤ ਸੇ ਚਿਤਨੇ ਵਾਲੇ ਕ
ਰੇ। ਜਿਨਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਪਥਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੋ ਰਿਦਾ
ਹੈ ਸੀ ਸੋ ਸਨਿਗਧ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਇ ਉਤਮ ਹਰ
ਹਰਿ ਨੇ ਕੇਨ ਕਰੇਹੈਂ ਵਾ ਉਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੂੰ ਉਚਾ
ਰਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ॥੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਇ ਕਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੇ ਸੇ। ਤਰਾਸ ਕਿਆ ਭੈ ਦਾਇਕ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਰੇ ਵਾ ਆਪਤਰੇ ਤੇ ਹੋਰਤਰਾਏ ਵਾ ਅਤਸੇ ਕਰਕੇ ਆਸ਼ਾ ਨਦੀ ਤੇ ਤਰੇ ਬਿਖਿਆਸ । ਬਿਖਜਾਤ ਵਾ ਬਿਖਜਾ ਆਸ ॥੪॥ ਗੁਪਲਾਕ ਗੋਪਾਲ ਵਾ ਗੁਪਤ/ਹਰੀ ਰਸਨੂੰ ਰਸ ਕਰਕੇ ਜਨਕ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਜਾਨੀਦਾਹੈ ਵਾ ਜਨਕ ਸਰੂਪ ਪਜਾਣੀਦੇਹੈਂ ਮੁਸਕੀ ਹੋਈ ਹੈਸੀ ਵਿਸਿਆਂ ਦੀ ਮੁਸਕ॥ ਪ॥ਹਰਿ ਰੰਗ ਉਤਾ ਰਿਆ ਹੋਆ ਨਹੀ ਲਥਦੈਂਦਾ ਗੁਰ ਜੋ ਕਟੀਤ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਕਟ ਨਵਾਲੇਪਾਪ ਕਾਟੇ ॥੬॥ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਘੁਮਨ ਘੇਰੀ ਵਿਖੇ ਪਰੇ। ਪਾਪੀ ਪਾਥ ਕਿਆ ਰਸਤੇ ਤੇ ਰਾਖ ਲੇਹ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਹੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੀ ਜਨ ਪਣੇ ਜੋਗ ਤੇਰੇ ਕੋ ਜਪਦੇਹੈਂ ॥ ੯॥ਹਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮਦੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਕੇ ਗੁਰ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥੧੦ ॥ ਭਜ ਹਰਿਕੇ ਰਸ ਕਰਕੇ ਤੱਾਂ ਹਰਿ ਰਸ ਕੋ ਗਾਟ ਕਿਆ ਗਟ ਗਟ ਪੀਉ। ਜਰਖ ਸਮੂਹ ਜਟਾਂ ਕੇ ਜੜਾਉਂਦਾ ਜਾਟ ਕਿਆ ਜੂੜ। ਕਰਦੇਹੈਂ। ਸੰਤ ਜਨਾਕੀ ਸਤਸੰਗਮੈ ਗੁਰਜੋ ਗੁਰਪੂਜ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਦੇ ਉਪਦੇਸਕਰ ਹਰਿ ਪਾਈਐ॥੧੧॥ ਸੰਤ ਜੋਹੈ ਸਾਂਤਰੂਪ ਤਿਨਾਂਕੀ ਸਤਸੰਗਤਮੈ ਗੁਰ ਜੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸੋਸਟ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲਕਰਿ ਹਰਿ ਭਜ ਤਾਂਸੁਖ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਧਹਾਧੋ ਕਿਆਹੈਨ ਸੋਸਟਿ ਜੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰਗੰਭੀਰ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸੰਗਤ੍ਰਮੈਂ ਹੋ ਸਾਧੋ ॥੧੨॥ਸਾਧੂ ਜੋ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲ ਕਰਕੇ ਹੇਪ੍ਰਭੂ ਭਗਵਾਨ ਤੇਰੀਉਸਤਤੀ ਕਰਦੇਹੈਂ ਸਾਧਜਨ॥ਮਃ ੫ ॥ਸਾਸਿ ਸਾਸਿਸਾਸਿ ਕਹੀਏ ਪ੍ਰਾਨ ਸਰੂਪ ਹਰੇ ਜਪਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਰਹੇਹਾਂ॥ ੩॥ ਅਨਿਕਭ੍ਰਾਂਤ ਕਰ ਦੁਆਰ ਸਰੂਪ ਗਿਆਨ ਵਾਨ ਗਿਆਨ ਨਾ ਪਾਵਤੇ ਭਏ। ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਗਾਵਨ ਹਾਰੀ ਗਾਵਨਹਾਰਿਆਂ ਨੇ ਗਾਏ ਗਾਏ ਹੈਂ ਗੀਤ ॥੬॥ ਜਤਕਤ ਤਉਤੈਨੂੰ ਪੇਖਦਾ ਆਹਿਓ ਕਿਆਹੈ॥੧੦॥ਬਹੁਰ ਬਹੁਰ ਫਿਰਨ ਮੈ ਧਾਇਆ ॥੧੭॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕਰ ਦੁਖਹੀ ਪਾਇ-ਓ॥੧੮॥ਭੋਰਾ ਮਾਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇ। ਵਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਭਰਮ ਕਾਟੇਤੇ ਭੋਰ ਹੁੰਦਾਹੈ ਕਿਆਗਿਆਨ॥੨੧॥ਕਰਤਤ ਰਹਿਗਏ ਕਰਤਰੇ ਕਰਣਾਮਯ ਅੰਤਰਜਾਮੀਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਨੇਹਾਂ ॥੨੫॥ ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਨਾਹੀਂਕਛ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮੇਤਾ ਕੁਛਹੈ ਨਾਹੀਂ ਜੋਕਰਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਇਸਮੈਂ ਕਛਨਹੀਂ ਵਾ ਤੀਨੋਕਾਲ ਮੈਂ ॥੨੬ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗਿਆਨਤਾ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦਾ ਸਾਰੇਉਜਾਰਾ ਜਾਣਿਆ ਵਾ ਜਿਸ ਅਨੰਦ ਰੂਪਦਾ ਸਾਰੇ ਉਜੀਆਰਾ ਹੋਇਰਹਿਆ ਤਿਸਦਾਪ੍ਰਗਾਸ ਭਇਓ ॥੨੯॥ਸੰਤਾਂਦੀ ਕਾਇਆਂ ਦੇ ਸੰਗਕਰਅੰਕ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਿਲਾਇਕੇ ਸਰਸ ਹੋਏ॥੩੦॥ ਕੁਹਕ ਰਹੇਹੈਨ ਕਪਟ ਆਦਿਕ ਖਟਪਟ ਪਾਣ ਵਾਲੇ ਖਲਕਾਮਾਦੀ ਗਰਜ ਰਹੇਹੈਂ। ਮਰਜਤ ਮੀਚ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਅਹੰਮਤ ਕਰਕੇ ਅਨਮੈਂ ਰਤ ਕਰਰਹੇ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਂਮੈ ਹਿਤ। ਆਚਾਰਾਂਦੀ ਬਿਧੀਤੇ ਹੀਨ ਤੇ ਮਮਤਾ ਮਦ ਕਰਕੇ ਮਤਾ ਹੋਇਆ ਕੋਪ ਕਰਕੇ ਜਲ ਰਹਿਆਹੈ॥੩੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਭੂਮ ਪਰ ਡਾਰ ਪਾਂਵਦੇਹੈਂ।ਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਡਾਰ ਕਰਕੇ ਤੇ ਭੂਮ ਵਿਸ਼ਿਆਂਮੈਂ ਪਾਗ ਰਪਰਹੇਹੈਂ॥੩੪॥ ਹੇ ਹਰੀ ਆ ਪਕੇ ਨਾਮ ਨਵਨਿਧਕੇ ਖਜਾਨੇਹੈਂ ਹਰਿਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੋ ਰੰਗਹੈਂ ਹੇ ਅਨੂਪ ਸੋ ਤੇਰੇ ਰੰਗਕਿਆ ਅਨੰਦਹੈਂ॥੩੫॥ ਦੀਨਤਾਮੈਂ ਲੀਨ ਹੋਤੀਹੈ ਜੈਸੇ ਪਿਆਸ ਕਰਕੇ ਮੀਨ ਤੈਸੇ ਹਰੀਕੁ ਜੋ ਸੰਤਹੈਂ ਸਾਂਤਰੂਪ ਤਿਨਾਂਕੋ ਚਾਹੁਨੇ ਵਾ ਹਰੀਬਿਨ ਸਾਂਤਿ ਨਹੀਂ॥੩੬॥ ਰੰਗਾ ਠਾਕਰਰੰਗਾਂ ਰੰਗਾਂਮੈਂ ਰਪਰਹਿਆਹੈ ਪੂਜਾ ਚਾਰ ਕਰਤਮੇਲੰਗਾ ਕਿ ਆ ਮੇਲ ਕਰਕੇ ਸਭ ਅੰਗਾਂਕੋ। ਵਾ ਮੇਲੰਗਾ ਮੇਲਕਰ ਕੇ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਹਠ ਕਰਕੇ ਨਿਗ੍ਰਹ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂਦਾ ਤੇ ਰਹਿ ਤ ਬਿਟੰਗਾ ਕਪਾਲੀ ਆਸਨ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇਬਿਨ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥੩੭॥ ਪਹਿਲੇ ਪੈਕ੍ਰੀਏ ਬਹੁੜੋ ਸੰਤਾਂਨੂੰ ਪਾਇ ਕੇ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਈਂਏ॥੩੮॥ ਹਾਹਾ ਹਾੜੇ ਵਾੜੇ ਵਾ ਖਬਰਦਾਰ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਹੁ ਮਨ ਚਰ ਨਾਦੀ ਰੇਨ ਹੋਹਾ॥੩੯॥ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਜਤੀਦੀ ਭਾਂਤ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੪੧॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰਮੈ ਵਿਕਾਰ ਗਾਰ ਹੈਨ ॥ ੪੨ ॥
ਪ੍ਰਿਤੈ ਸੁਹਾਗਕਾ ਨੋ ਸੁਖਹੈ ਰਾਤੂਕੇ ਪਲਕ ਮਾਤੂਕਾ
ਤਿਸਪਰ ਅਨਕ ਪਦਾਰਥ ਵਾਰਵਾਰ ਡਾਰੋਂ॥ ੪੯ ॥
ਮਾਨ ਮਨਨ ਕਰਨਾਂ ਮੰਗਦਾਹੋਂਤਾਨ ਤੇਰੀ ਤਰਫ ਤੇਨ
ਨਾ ਮੰਗਦਾਹੋਂ। ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਧਨ ਲਖਮੀ ਭਗਤੀ ਸੁਤ
ਪ੍ਰੇਮ ਵਾ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਚਾਰ॥੫੦॥ਚਰਚਰੀ ਹੋਇਕੇ ਚਰਚਾ
ਨੂੰ ਕਰਦੇਹੀ ਰਹਿੰਦੈਂ ਭੁਖੀਜੋ ਗੀ ਭੁਖੀ ਧਿਆਨੀ ਭੁਖੀ
ਗਿਆਨੀ ਧਰਚਰੀ ਹੋਇਕੇ ਧਰਤੀਮੈ ਫਿਰਦੇ ਫਿਰਦੇ
ਹੈਂ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਕਰਦੇਹੈਂ ਇਸਕਰਕੇ ਅਵਰੇ
ਹੋਏਹੈਂ ਮੂੜ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਜੋ ਮੂੜਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਮੂੜਤਾ
ਕਰਕੇ ਬਾਵਰੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ। ਜਤਕਿਆ ਜਿਸ ਜਾਤੂ
ਮੈ ਜਾਇ ਕਰਕੇ ਜਾਤ ਉਤਪਤਿ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾਸਦਾ ਸਦਾਸਦਾ ਕਾਲ ਹਈ ਹੰਢਕਰਦਾ
ਹੈ ਮੰਨ ਜੋ ਮਨਮੈਂ ਮਾਨ ਕਿਆ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਇਸ ਕਰ
ਕੇ ਮਿਤ ਜੋ ਮਿਤਕਰਣੇ ਵਾਲੀ ਨਿਕਟ ਤੇ ਨਿਕਟਸਦਾ
ਹੈ ਹਰੀ ਜੋ ਪਾਪਾਂਦੇ ਹਰਣੇਵਾਲਾ ਤੇ ਗੁਣਾਂਦੇ ਹਰੇਕਰਨ
ਵਾਲਾ ਸੁਨਹੁਰੇ ਮੂੜੇ ਭਜਨ ਜੋ ਹੈ ਭਜਨੇ ਜੋਗ ਸੋ ਭ
ਜਨ ਕਹੀਏ ਤਿਸਕੋ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੇ ਬਿਨ ਅਹਿਲਾਬਿਅ
ਰਥ ਜਨਮਦੀ ਅਵਸਥਾਗਈ ਵਾ ਭੁਖੀਜੋਗੀ ਕਰਤ
ਚਰਚ ਭੁਖੀ ਧਿਆਨੀ ਕਰਤ ਚਰਚ ਭੁਖੀ ਗਿਆਨੀ
ਹੋਇਰਹੇ ਚਰਚਰੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੰਪੂਰਨ ਪਦੋਂਕਾ ਸੁਅਨਵੈ ਕਰਨਾ॥

ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੁਰਖੋਤਮਹੈ ਤਿਨਾਂਕੀ ਬਾਣੀ ਮੈਂ ਬਾਣੀਕੇ ਸਹਿਤ ਹੀ ਚਿਤਕੋ ਲਾਵਨੇ ਹਾਂ ਪਟਲ ਪੜਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮਾਇਆ ਪਟਲਤਾ ਵਾ ਮਾਇਆਜੋ ਪਟਲ ਕ੍ਰਿਆਸਮੂਹਹੈ ਸਾਭਾਰੀ ਪਟਲਹੈ ਇਸਕਰਕੇ ਘਰ ਜੋ ਘੁੰਮਣ ਘੇਰੀ ਮੈ ਘੁਲਾਵੇ ਕ੍ਰਿਆ ਡੁਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ॥੨॥ ਸੰਗਤਾਂਮੈਂ ਸੰਤਾਂਦੀ ਸਤਸੰਗਤਮੈਂ ਵਾ ਹੇ ਸੰਗਤੇ ਸੰਤਾਂਦੀ ਸਤਸੰਗਤਮੈਂ ਮਿਲੇ ਕਢ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜ ਪਾਵੈਗੋ। ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਚਾਹੁਣਾਹੈ ਏਹ ਪਾਣੀਕਾ ਚੀਕੜ ਮੈਂ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਵਾ ਕਰਮ ਕਰਕੈ ਹੰਕਾਰ ਕਰਨਾ ਏਹ ਪਾਣੀ ਮੈਂ ਚਿਕੜ ਪਵਣਾ ਹੈ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇਕੇ ਨਿਭਰਮ ਹੋਵੈ ਜਾਤਤੇ ਨਿਜਾਤ ਦੇਖ ਕੇ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ॥੩॥ ਛੋਕ ਕਹੀਏ ਪੰਕਤੀ ਤੇ ਛੋਕ ਰਹਿਤ ਛੋਹਰੇ ਛੋਟਾ ਲਘੂ। ਖੜੋਤਿਆਂ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਸੰਸਾਰ ਮਾਰਗ ਮੈਂ ਖਰੇ ਪੰਥ ਨਾਮਕੋ ਧਿਆਉਂਦਾ ਭਇਆ ।ਸਾਸਤੇ ਨਿਸਾਸ ਹੋਇਰਹੈ ਸਾਸ ਸਾਸੇ ਬਲ ਪਾਈਏ ਨਿਹਸਾਸਨ ਕਿਆ ਇਕਰਸ ਨਾਮਕੋ ਧਿਆਵੈ ਵਾ ਸਾਸਨਹੈ ਆਗਿਆ ਕਰਨਵਾਲੇ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਹੈਂ ਸਾਸ ਸਾਸਮੈ ਏਹ ਬਲ ਪਾਈਏ ਨਾਮਕੋ ਧਿਆਇ ਕੇ ਨਿਹ ਸੰਸ ਹੋਈਏ । ਵਾ ਸਾਸਨਾ ਝਾੜਨਾਦੇ ਕਰਨਵਾਲਾ ਜੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

जम सास सास बल पाउंदाहै तांते एह किरपा करो जो नाम धिआइकर ताड़नाते रहितहोईए वा सासना आगिआं दे करनवाले जो गुरु हैं सो सिखको कहैं सास सास बाणी करके बल पाईए निहसासन किआ सुआसांते रहित नामको धिआ वेंगा ॥४॥ऐजमका जेहड़ा भइआहै डूास तिसते निरमल भए गुरां ने मति रूपी लाग लाई। नानक गुरु पूमातमा सतिगुररूपहैंते सतिगुरु पूमातमां रूपहै ॥५॥ बिसीअर बिसू भरेहै पूरन कामादी जो बिसीअरहै इसत्री आदिकी जो इ छाहै इस बिस करके पूरनभरेहैं। गुर जो निध रदेनूं कढदेहैं खुभणतों वा काढ कढणेजोगहैं॥६॥ हरिसरमैं हरि हरि दे नामको सो सेवहि। गुरजो गुर पूजहै तिनांदी मतांविचों जो गुरमतिमैं जो धिआवैदे हैं। सो हरी दे गलमैं मिल हैं ते होरनां को मिलावैदे हैं ॥

वारुमूसेकीपुनः॥१॥जित मिल हरि बुलग बचन बोलीदे हैं।वा हरी नूं बचना करके बोलीदा है॥ ३॥ हेजोती सभविखे तेरी जोत वरतदी है ॥ ५ ॥ पिछे जो वडिआंते वडे तिनांते उचे अब जो वडि आं ते वडे तिनांते उचे। वडे वडेना जो अगोहोन

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਗੋ ਤਿਨ ਸਭਨਾਂ ਤੇ ਉਪਰ । ਵਡਿਆਂ ਤੇ ਵਡੇਭਾਗ ਹੈਂ
ਜਿਨਾਂਕੇ ਮੁਖਕੇ ਐਸੇ ਜੋ ਗੁਰਹੈਂ ਵਡੌਨਾ ਕਿਆ ਵਡੇ
ਤਿਨਾਂਦੀ ਮਤਿ ਧਾਰਕੇ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹੋ ਹੇ ਹਰੀ ਪੁਰਖ ਤੈ
ਸੇ ਜਾਨੈਹੋ ਅਸਾਂਨੈ ॥੬॥ਸੋਬੂਝੈ ਜਿਸਆਪ ਬੁਝਾਇਸੀਆਗੈ
ਬੁਝਣਾ ਕਵਨਹੈ ਜਿਸਪਰ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਉ
ਲਾਕਿਆ ਅਨਕੂਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਭੁਗਤੀ ਕਾ ਭਾਗ
ਸਰੋਵਰ ਉਛਲਰਹੇਹੈਂ ਸੁਭਰਭਰੇਵਹਿੰਦੇਹੈਂ।ਜਨ ਕਿਤ
ਥਿਧੇ ਮਿਲਣਦੀ ਆਹਿ ਇਛਾਵਾਲੇ । ਜਿਸ ਬੁਝਾਏ
ਆਪ ਓਹ ਜਿਸਨੂੰ ਬੁਝਾਇਦੇਵੇ ਸੋਈ ਜਨ ਦੇਖਦਾਹੈ
॥੧੦॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭ ਸਜਣ ਲੋੜ ਲਹੁ ਜਿਨਾਂਭਾਗਾਂਵਾਲਿ
ਆਂਦੇ ਮਨਮੈਂ ਵਸਦਾਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤ ਹੋਹਿ ਵਡ
ਭਾਗ । ਕਿਉਂ ਪਾਈਏ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਕਿਉਂ ਦੇਖੀਏ ॥
੧੨॥ ਮਨਤਨ ਤਾਮ ਤਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਾਗਾਰਵਾਂ ਕਿਆ
ਸਕਾਰਥਾ ਵਾ ਸਹਿਤ ਗਉਰਤਤਾ ਦੇ । ਵਾ ਮਨਤਨਮੈ
ਜੋ ਤਾਮਸਹੈ ਇਸਕੋ ਗਾਰੇ ਤੋ ਦੇਖਾ ਹਰੀਨੈਣੋ ਤੇ ਮਿਲੇ
ਹਰੀਨੂੰ ਨਾਹੀ ਰੋਲ ।ਜਿਤ ਚੁਕਾ ਜਮਝਗੜਾ ਜੋ ਜਮ
ਮਾਰਦਾਹੈਤੇ ਝਗੋਲ ਜੋ ਨਰਕਮੈਂ ਪਾਵੰਦੇ ਹੈਂ ॥੧੩॥
ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਮਾਈਆ ਹਰਿਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲਿਆਂਕੇ
ਪੇਖਣੀਆਂਹੈ ਵਾ ਨਾਮੀਪ੍ਰਸਿਧੈ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਨਸੇ ਦੁਖ
ਅਰਦਾਗਰ ਜੋ ਕਲੰਕਹੈਂ ਵਾ ਦਾਗਕੇ ਲਾਵਣੇ ਵਾਲੇ
ਜੋ ਕਾਮਾਦੀ ਹੈਂ॥ ੧੫॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ੴ ਰਾਗ ਕਲਿਆਨ ਮਃ ੪ ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁਮਿਲਬੇ ਕਿਆਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਵਾ ਅਸੀ ਜੋ ਮਿਲਣੇ ਵਾਲੇ॥ਪ॥ਚਰਨੀਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਨਾ ਕੀ ॥ ਮਃਪ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਆਪਸਮੈਂ ਮਿਲਕਰਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈਏ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੪ ॥ ਕਾਸਟ ਅਹਿ ਜਿਉਂਹੈ ਬੈਸੰਤਰ ਮਥ ਕਰਕੇ ਜੈਸੇ ਅਗਨੀਕਢ ਲਈਦੀਹੈ । ਤੈਸੇ ਜਪ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਆਪਜੋ ਅਵ ਰਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਲਈਦਾਹੈ ਹੇਲਾਲਨ ਲਾਲ ਤੇਰੀਜੋ ਗੁਰਾਂਰੂਪੀ ਰੰਗਹਿਹੈ ਲਾਲਕਰਨੇਵਾਲੀ ਸੋ ਮਨ ਕਰਕੇ ਰੰਗਨ ਕਉ ਦੇਈਏ ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪਾਂਦਾ ਕੰਚਨਤੇ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾਂਦੇ ਰਤਨ ਕਢਧਰੀ ਏ ॥੨॥ ਮੋਹਰੂਪੀ ਵਾ ਮੁੰਹਪਰ ਕਾਲਖਦਾ ਦਾਗਲਗ ਦਾ ਹੈ ।ਚੰਦਨਵਾਸ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਰਸਹੈ ਕਾਮਾਦੀ ਭੁਯੰਗਮੋ ਕਰਕੇ ਵੇੜੀ ਹੋਈਹੈ ਏਹ ਜੋ ਬਿਖ ਧਰਹੈ ਤਿਨਾਂਨੂੰਛੇਦ ਛੇਦਕੇ ਰਸ ਪੀਵੀਏ । ਜਿਨਾ ਨਿਪਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਾਧੂਜਨ ਪਰਸਦੇ ਭਏ ਤਿਨਾਂ ਜਨਾਂਨੂੰ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ਦਿਖਾਇ ਦੇਂਦਾਹੈ। ਸਾਕਤਾਰੂਪੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਰੂਪੀ ਗੁਰ ਝੋਂ ਕਰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ।ਕਿਉਂਕਰ ਤਾਨਤਜੀਜੈ ਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਸ ਕਪਟ ਹੋਇਕਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰ ਸਨਮੁ ਖ ਕਰੀਏ ।ਸਾਕਤਾਰੂਪੀ ਸੂਤ੍ਰਦਾ ਤੰਤਕਿਆ ਮਨਬੁਧੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਕਸਕਰ ਸੰਸਾਰਤੇ ਪ੍ਰੇਸਰ ਤਰਫ ਨਹੀਂਹੁੰਦਾ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਜੋਤ ਭਲੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਈਹੈ ਨੀਕੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇਹੈਨ ਤੇਰੇਜੋ ਗੁਨ ਹੈਨ
ਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਕਹੀਏ ਬੇਦ ਤਿਸਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦਜ
ਤੂੰਹੀ ਜਾਨਹਿ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮਕਿਆ ਬੇਦ ਤੇਰੋਵਰਤੇ ਨਾਮ
ਸਾਖਾਗੁਣ ਪੁਸਪ ਏਨਾ ਪੁਸਪਾਂਕਰ ਨਿਤ ਪੂਜਨ ਕਰੀ
ਏ। ਸਤਸੰਗਤ ਦੇ ਸੰਗ ਲਗ ਕਰ ਉੱਚੇ ਹੋਈਦਾ ਹੈ
ਜਿਉਂ ਪਿਪਲਪਲਾਸਨੂੰ ਖਾਇਲੈਂਦਾਹੈ। ਤਿਸਕਰਸੰਤਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾ ਗਿਆਨ ਅੰਤਹਕਰਨਮੈਂਅੰਤਹ
ਕਰਨਰੂਪੀ ਪਲਾਸਕਾ ਅਭਾਉ ਕਰਦੇਤਾ ਨਿਰਮਲ
ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ। ਨਿਤ ਹਰਿਨਾਮ
ਰੂਪੀ ਸਾਖਾ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਜੜਦੇ ਹੈਂ। ਧਰਮ ਫੁਲ ਕਰ
ਗੁਰਾਂਨੇ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਸ ਰੂਪੀ ਸੁਗੰਧ ਮਹਿ
ਕਾਈਏ ਸੂਰਜ ਰੂਪ ਗੁਰੂ ਜਗਿਆਸੂ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰਮਾਤ-
ਮਾ ਰੂਪ ਪਤੀਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਹੋਵੇ ॥੫॥ ਖਰੇ ਮੰਗਤ ਜਨ
ਦੀਨ ਦਰ ਠਾਢ੍ਹਹਾਂ ਗੁਰਪੂਰੇਕਾਢ ਖੁਭਣਤੇ ਕਾਢਲੈਂਦੇ
ਹੈਂ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆਰੂਪੀ ਜੋ ਅਗਨੀਹੈ ਅੰਤਰ ਸਬਲਹੈ
ਸਾਧੂਕੀਸਾਧਸੰਗਤਮੈਂ ਮਿਲਕੇ ਲਈਹੈਸਰਨਜਿਸਤੋਂਹ
ਰਿਰਸਕਢੀਦਾ ਹੈ।ਏਹਰਾਮਰਮਜੋਸੁੰਦਰਤਿਹਾਂਕਾਲਾਂਮੇਰ
ਮਿਆ ਹੋਆ ਤਿਸ ਰਾਮਨੂੰ ਜਪ ਕਰ ਅਪਣੀਗਤਿ ਕ
ਰੀਏ ਜੇਹੜੇ ਨਾਮਮੈਮਿਲੇਹੈਂ ਓਹ ਰਾਮ ਮੈਰਲੇਹੈਂ ॥੧॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਃ ੪ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਕਰ ਇਸਦਾ ਨਾਉਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਸਭ ਕੋਇ । ਹੋਨਦਰੀ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾਰੂਪੀ ਨੀਸਾਨੀ ਪਵੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਕਿਆ ਬਗੀਚੇ ਵਾ ਬੇਲੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ਮਨਕੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਵੇਸ ਹੀ ਹੈ ਵਾ ਨਾਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ਮਨਕੀਆਂਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਨਸਾਰ ਜੋ ਵੇਸਕਰਨੇ ਹੈਂ ਸਭੁਬੇੜੀਆਂ ਹੈਂ ॥ ੨ ॥ ਅੰਧੀ ਜਿਨਾਂ ਕੀ ਬੁਧੀਹੈ ਵਾ ਕਿਆ (ਓਹ) ਪੁਰਸ਼ ਅੰਧੇਰ ਮੈ ਪਰੇ ਹੈਂ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆਂਦੇ ਲਖ ਕਰੋੜਾਂਦੇ ਪਦਾਰਥ ਏਕਭਾਰ ਕਿਆ ਇਕ ਛਾਬੇ ਹੋਵਨ/ਸਿਰ ਕਿਆ ਸਦਰਸ਼ ਕੋਈ ਲਾਲ ਹੋਵੇ ਦੂਸਰਾ ਮੂਰਖ ਤੂੰ ਇਕ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਿ। ਅਵਰ ਸੰਸਾਰ ਭਲਾ ਹੈ ਵਾ ਮੂਰਖ ਤੇ ਜੋ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਸਭ ਵਿਖੇ ਏਕ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤਨ ਕਰਕੇ ਸਚਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਰੀ ਐ ਅਗਨੀ ਬਿੰਬ ਪਵਣੇ ਕੀ ਬਨਾਉਟ ਹੈ ਵਾ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਏਹ ਤਿੰਨੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸਹੈਂ ਕੋਟ ਪ-ਚਾਸਾ ਤਾਂਬੇ ਕੀ ਧਰਤੀ ਪਰ ਵਾਸਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਰਖਵਾਲਾ ਹੈ ਤਿਨਾ ਦੇ ਕੰਨਹੁ ਕਿਆ ਪਾਸੋਂ ਸਿਵ ਜੋਤੀ ਦੀ ਬੁਧੀ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਫਰਮਾਈ ਕਹਿਣੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਚਿਤ ਸੁਰਤ ਸਮਝਾਈ ਚੇਤਨ ਦੀ ਸੁਰਤ ਸਮਝਾਈ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਕਰ ਸੰਤੋਖ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਤਾ ਸਚਨਾਮ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੈ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦਾ ਅਸਥਲ ਸੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਲ ਰੂਪ ਕਹੀਤੇ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸਿਵ ਘਰ ਸਤਸੈਗ ਮੈ ਜਾ ਈਦਾ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸਚ ਨਾਮ ਮੈ ਸਮਾਈਏ ਤਾਂ ਨਿਜ ਪਦ ਪਾਈਏ ॥ ੭ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੇ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਧਾਨ ਕਿਆ ਧਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜੋ ਹੈ ਪਾਤੀ ਕਿਆ ਪਤਲ ਹੈ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰਮ ਦੁਧ ਸੰਤੋਖ ਘੀਉ ।ਖਿਮਾਂ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਧੀਰਜ ਬਛਾ ਸਹਿਜੇ ਖੀਰ ਪੀਵਾਂ ਮੈ ਹਰਗੁਨਾਂਕੋ ਰਵਤ ਰਹੇ ਵਾ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਜੋ ਰਵਿਤ ਰਹਿਣਾ ਏਹ ਮਿਠਾ ਦੇਹ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਪਰਜਾਣੈ ਜਾ ਤਾ ਉਸਹੀ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਇਆ ਸਮਾਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਰਤੀ ਬੇਦ ਵਾ ਸੁਰਤੀ ਸੰਤ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਮਾਰਗ ਚਲਣਾ ਕੀਤਾਹੈ ਉਲਟੀ ਸੰਸਾਰਤੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤਾਂ ਨਦਰ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ੧੦ ॥ ਮਨ ਮਾਇਆਦੇ ਮਨਨ ਮੈ ਧਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਐਸਾ ਨਾਮ ਜੋ ਰਤਨ ਹੈ ਨਿਧ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਕੋ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਤ ਕਰਕੇ ਦਿਹ ਲਗਦਾ ਹੋਂ ਤੇਰੇ ਪਗ ਕਿਸ ਜਗਾ ਮਹਿ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਖੋਟੇ ਕੋ ਪ੍ਰਠਾ ਰਾਲੀ ਸਟੀਦਾ ਹੈ ਵ ਖੋਟੇ ਕੋ ਪ੍ਰਠੀਆਂ ਜੋਨਾਂਮੈ ਰੁਲਾਈਦਾ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਤਾਣੀ ਵਿਸਿਆਂ ਮੈ ਉਰਝ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਗ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਮਾ ਤਮਾਂ ਹੈ ਜਾਗਨ ਹਾਰਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਇ ਦੇਂਦਾਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤਿਸਕਰਮੀ ਜੀਉ ਨੂੰ ਮਿਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦੀ ਹੈ ਵਡਿਆਈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੋਹ ਕਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਈ ਵਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੇ ਵਾਲੀ ਘਟ ਮੈ ਆਈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿੰਦਦੇਹੈਂ ਸੋਈਸਭਬਿਧ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਅਸੀ ਬਿਧ ਕਰਕੇ ਹੀ ਜਾਨਦੇ ਹੈਂ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਸਬਦ ਦੇ ਸਮਝਾਣੀਦਾ ਹੈ ਵਾ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਧਿਸੋਸਬਲਕਰ ਝਾਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਤਿਨਾ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਜਲਕਾ ਮੀਨਸੈ ਕਹੀਏਹੈ ਥੈ ਕਿਆ ਤੈਨੂੰ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਕਾਈ ਕੰਮਦੀ ਹੈ ਵਾ ਸਭ ਕਾਈ ਅਵਰਨ ਤਾਂਈਹੈ ਜੋਗ ਤੇ ਬਿਨੋਦ ਤੇ ਸੁਆਦ ਤੇ ਅਨੰਦਾ। ਮੰਤਿ ਮੈ ਸਤ ਕਰੀ ਹੈ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਅੰਤਰ ਰਵਤੇ ਰਾਵਿਆਹੈ ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਪਿਰੀ ਜੋ ਪਿਆਰਾਹੈਤਿ ਸਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਉਰਧਾਰੀ॥੧੫॥ਉਪਰ ਗਗ ਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਰੂਪੀ ਰੂਪ ਤਿਸਕੀ ਪਨਹਾਰੀਹੋਈਬੁਧੀ ਜਿਸਕੀ ਸੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪੀਵਣੇ ਹਾਰਾਹੈ। ਰਸਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ ਹਿਰਦਾ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ। ਤਾਂ ਪਸਰੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਕਰਣਾਆਦੀ। ਓਹ ਹਿਰਦਾ ਜੋ ਸਸਿ ਘਰ ਤਿਸਮੈਸੂਰ ਸਮਾਇਆ ਗਿਆਨ ॥ ੧੭ ॥ ਅਉਹਠ ਹਿਰਦੇ ਮੋ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਹਸਤ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਮਃ੩

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੈਂ ਭਗਤ ਜੇਹੜੇ ਸੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਂ ਵਦੇ ਹੈਂ ॥੭॥ ਪੂਰਾ ਭਾਗ ਹੋਵੈ ਮਸਤਕ ਦਾ ਤਾਂ ਮੁਖ ਰੂਪ ਹਰੀ ਕੈ ਗੁਣਾਂਨੂੰ ਸਦਾ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ॥ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਤ ਬਿਧ ਕਿਉਂ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕਰ ਕਿਵੇਂ ਪਾਈਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ । ਗੁਰ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਭਗਵਾਨ । ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਵਾਲ ਮਾਥੈ ਤਿਲ ਮੈ ਬਾਂਧੇ ਹੋਏ ਹੈਂ ਬਹੁ ਬਾਲ੨ ਰੋਮ ਰੋਮ ॥ ੩ ॥ ਗੁਨ ਗਾਂਏ ਰਸਕ ਸੰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਸੀਕ ਰਸ ਕਰਕੈ । ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਕੀ ਕਹੀਐ ਹੈਨ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਕਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪ ਮੈ ਰਵ ਰਹੇ ਬਾਸ ਬਸਨਾਂ ਨਾਪਾ ॥ ੫ ॥ ਕਾਇਆਂਨਗਰਮੈਬਸਿਓ ਘਰ ਜੋ ਪਤੀ ਹੈ ਮੰਦਰ ਅਧਿਸਟਾਨ ਰੂਪ ਜਪਕਰਕੇ ਸੋਭਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਵਾ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਪਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸੋਭਾ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ॥੬॥ ਜਪ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਰਧਾਂਙ। ਅਰਾਧਨੇ ਜੋਗ ਵਾ ਅਰਧ ਨਾਮ ਭੀ ਭਾਇ ਕਰਕੈ ਜਪ। ਕਤਹੂ ਉਪਾਇ ਕਰਕੈ ਨਹੀ ਸੀ ਜਾਣੀਂ ਪਾਈਦਾ ਉਪਜੰਪ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਧਾ । ਰਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਰਾਮਰਾਮਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਰਸਾਇਣ ਰਸ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਮਤਿ ਰਸ ਭਇਆ ਤਾਂ ਪੀਆ । ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਭੁਭਲ ਕਰਕੈ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੈਂ॥ ਮਃ ੫॥ ਕਰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਆ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਣੇ ਕੀਏ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਣ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਏ
ਕਿਆ ਹੋ ਭਾਈ ਸੁਣੇਹੋ ਸਜਨ ਸੰਤਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ਹੋਏ
ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਵਾਸਤੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ । ਹ
ਰਿਕੇ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੀ ਸਰਨ ਪੜੇ ਤਾਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋਏ ।
ਵਾ ਹਰੀ ਸਰਨ ਪਏ ਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਸੇ ਨਿਰਭੈ ਹੋਏ ।
ਜਨਮ ਦਾ ਦੁਖ ਤੇ ਮਰਨ ਦਾ ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥੧੦॥
ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਡਭਾਗੀ ਹੈਂ ਤਿਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾ ਪਾਈਦਾ
ਹੈ ।ਨਿਤ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਿਤ ਨਵੇਂ ਜੋ ਗੁਣਹੈਂ ਨਿਤ ਜੋ
ਗਾਵਤੇ ਹੈਂ ॥੧੩॥ ਅਵਰਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ ਨਹੀਂ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਲਿਆਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ॥੧੪
॥ ਰਮ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਰਮਿਆ ਹੋਆ ਹੈ ਰਾਮਰਾਮਹੋਭਾਈ
॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਮਃ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਿਛ ਕੀਆ
ਉਦਮ ਸੋਈ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਨਿਜਘਰ ਜੋ ਅਮਰਹੈ ਪਦ
ਤਿਸਮੈ ਵਾਸ ਪਾਵੈ । ਜਿਸ ਮੈ ਨਾਮ ਵਸੈ ਸੋਈ ਮਨ
ਨਿਰਮਲ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਜੋਹੈ ਜਿਨਾਂ ਕ
ਰਕੇ ਅਸੀਂ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਦੀ ਸੋ ਰਹੋਵਾ ਬਿਸਮ
ਬਿਨੋਦ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਸੋ ਪਰਾ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਆਦੀ ਹੈ ਤਿ
ਸਮੈ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇ ਰਹੇ । ਜਲਆਦਕਾਂਮੈ ਦੇਖ ਕਰ
ਅਗਨ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਿਆ । ਵਾ ਅਗਤਾਈ ਨੂੰ ਨਿਵਾ-
ਰਿਆ ਵਾ ਜਲ ਅਗਨ ਮੈ ਦੇਖ ਕਰ ਆਪਾਭਾਉ ਨਿ
ਵਾਰਿਆ ॥੩॥ ਅੰਧਾ ਪਾਪਾਂ ਕਰਕੇ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਧੋਂਵਦਾਹੈ। ਹੇਨਿਰੰਜਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਸੋਈ ਖਟ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਤਿਨ ਹਰੀਚੰਦ ਇਤਨੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਤੈ ਕਾਗਦ ਕਰਕੇ ਕੋ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ। ਵਾ ਮਸਤਕ ਰੂਪੀ ਕਾਗਦ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ਨਿਖਾ ਕਿਆ ਮੰਡੀ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਵੇਚਿਆ ਹੈ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਨ ਜਾਈ ਵਾ ਹੇ ਹਰੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਉਂ ਕਿਆ ਜਦ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਦੂਜੇ ਭਾਇ ਕਰ ਪਤਹੀ ਖੋਈ। ਸਚਕਰਣੀ ਕਹੀਏ ਸਚਦੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਮ ਕੀਏ ਸ ਭਨਾ ਸਿਰ ਨਾਮ ਵਡਾਈ ਹੈ। ਤੀਨ ਸਮਾਏ ਧਰ ਮਾਦਿਕ ਵਾ ਤੀਨਗੁਣ ਸਮਾਏ ਏਕ ਦੇਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਤਾਰਥ ਕਰਦੇਹੈਂ। ਵਾ ਤੀਨ ਸ੍ਵਰਨਾਦੀ ਹਿਰਦੇਮੈ ਸਮਾਏ। ਜਲ ਅਗਨੀ ਪਵਨ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਜਗਤ ਤਰੰਗ ਉਪਾਇਆ ॥ਮਃ੫॥ ਚੁਗਹਿ ਚੋਗ ਅਨੰਦਸਿਉ ਜੁਗਤ ਤਿਨਾਂਸਾਥ ਜੁੜ ਕਰਕੇ ਹੋਡੀ ਕਿਆ ਇਸਕਰਕੇ ਨਿਘਰਾ ਹੋਇ ਰਹਾ ਹੈ ਭਗਉਤੀ ਨਿਰਤ ਕਾਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨ ॥ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂਕੀ ॥ਸਹਿਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪਦਾ ਰੰਗਅਨੰਦ ਹੋਇਆ। ਮਨ ਜੋ ਮਾਣਕ ਸੁਧ ਹੈ ਵਾ ਮਨਨ ਕਰਕੇ ਤਤਦੀ ਲਿਵਮੈਂ ਲੁਕਾਨਾਵਾ ਤਤ ਜੋ ਹੈ ਮਾਣਕ ਤਿਸਦੀ ਲਿਵਮੈਂ ਮਨ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿਲਮਹਿ ਖੋਜਕਰ ਸਰਬ ਦਿਲਾਂ ਦਿਲਾਂ ਮੈਂ ਖੋਜਹੁ।
ਵਾਸਰਬਦਿਲਾਂਕਾਦਿਲਜੋ ਨਿਅੰਤਾਹੈ ਤਿਸਦੇ ਖੋਜ ਨੂੰ
ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਹੁ । ਏਹੀ ਠਉਰੇ ਮੁਕਾਮ ਹੈ ।
ਕਹਾਂ ਉੜੀਸੇ ਨਾਮ ਦੇਸਕਾ, ਤਿਸ ਉਪਲਖਤ ਜਗੰ
ਨਾਥ ਅਰ ਸਮੁੰਦਰ ਲੈਣਾ। ਨਰਤੇ ਨਰਵੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਾ
ਨਰਵੈਨਿਰਣਾ ॥੩॥ ਅਵਲ ਆਦੋਂ ਅਲਾਨੇ ਨੂਰਪ੍ਰਕਾ
ਸ ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਕਰਕੇ ਸਭ ਖੰਦਿਆਂਨੂੰ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ
ਗੁਰ ਦੀਨਾ ਗਿਆਨ ॥ ੪ ॥ ਜੋਤਤਾ ਅਨਾਹਦ ਸਰੂਪ
ਨਾਲ ਜਾ ਲਗੀ ਵਾ ਜੋਤ ਅਨਾਹਦ ਸਰੂਪਦੀ ਵਾਸਨਾ
ਅਨੁਸਾਰ ਜਾ ਲਗੀ ॥੫॥ਹੇਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸੁੰਨ ਸਰੂਪ ਏਹ
ਤੇਰੀ ਸੰਧਿਆ ਕਰੀਹੈ ਜੋਤੂੰ ਅਧਪਤੀ ਸਰਬਕਾ ਆਦਿ
ਤੇਰੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਤਾ ਸਮਾਈ ਜਾਣੀਹੈ ਤਤਮਿਥਿਆ ਕਾ
ਵਿਵੇਚਨ ਤੇਲ ਨਾਮਕੀ ਬਾਤੀ ਦੇਹ ਠੂਠੀ ਜਗਦੀਸਕੀ
ਜੋਤਿ ਲਗਾਇਕੇ ਜਗਾਇਆ ਤਾਸ ਦੀਪਕ ਕਰ ਹੋਯਾ
ਉਜਿਆਰਾ। ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ਸੋ ਮੈਮਨਕੋ ਰਵਾਈਏ
ਕਿਆ ਰਵਾਉਨਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਕੈਸੇ ਰਹੀਏ ਸਭੋ
ਹੁਕਮ ਤੇ ਹੁਕਮੇ ਕਰਣੇਵਾਲੀਹੈ ਬਾਣੀ ॥੨ ॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿ ਸਦਾਸਦਾ ਤੇ ਜੁਗਾਂਦੀ ਆਦਿ ਤੇ ਜੁਗਾਂਮੈ ਜੁਗ
ਮਿਲ ਰਹਿਆ। ਤਾਂਕਾ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨਿਆਂ। ਬਾਵਨ ਬਿ
ਰਖ ਤੇ ਬਨਾਤੇ ਬਿਰਖ ਤਿਸਕੀ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਸੁਖ ਲਾਗ
ਲਾ ਕਿਆ ਵਾਸਨਾ ਸਹਿ ਸਰਬੇ ਚੇਤਨ ਕੀ ਆਦਿ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਰਮਲ ਜੜਕੀ ਆਦਿ। ਜੀਆਂਕੀ ਜੋਤਿ ਕਿਆ ਤਰਾਂ
ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕੋਈਵਾ ਹੇਜੋਤੀ ਤੇਰੇ ਜੀਅਕੀ ਨ ਜਾ
ਨੇ ਕੋਈ ਜੋਤੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਮਾਲੂਮ ਹੋਈ।ਜੀਅਕੋ ਕਰ
ਮਕਾ ਬੰਧਨ ਬਿਆਪੈ॥੧॥ਰਿਦ ਅੰਤਰ ਕਰਤਲਕਤਲ
ਕਰਨੇਵਾਲੀ ਕਾਤੀਵਾ ਰਿਦੇਰੂਪੀ ਕਰ ਅਸਥਲਮੈਂ ਦੀ
ਰਖਾ ਰੂਪੀ ਕਾਤੀਹੈ।ਕਲ ਮੰਦਰ ਭਗਵੰਤ ਕੋ ਬੰਦਨਾ
ਕਰਦਾਹੈ ਚਿਰੰਕਾਲ ਕਰਮਮੁਖ ਜੋ ਹੈ ਖੀਰ ਦੁਧਕੀ
ਨਿਆਈਂ ਰਿਦੇ ਛਰੀ ਹਿੰਸਾਰੂਪੀ ਨਿਸਿਜਾਗਸਿ ਭਗ-
ਤੀ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਣਾ।ਸਭੋ ਫੋਕਟ ਧਰ
ਮਹੈ ਅਬੀਨਿਆ ਅੰਧਿਆਂਦੇ ਵਾ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ॥

੧ ੴ ਸਲੋਕ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਃ ੫॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਏ
ਹਰਿ ਲਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਕਤੰਚਕਿਆਹੈਂ ਵਾ ਕਿਸ
ਕੇਹੈਂ ਵਾ ਕਦਕੈਹੈਂ ਬਹੁਲਤਾ ਕ਼ਰਕੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੬॥
ਮ੍ਰਿਗੀਕੋ ਪੇਖਕੇ ਲਖ ਨਿਸਾਨਾ ਬਧਕਪ੍ਰਹਾਰ ਕਰਦਾ
ਭਇਆ ਆਵਧਕਾ ਚਿਤਮਇਆ ਕ੍ਰਿਪਮੇਯ ਕਲੀ ਮੈ
ਏਹ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿੜਾ ਕਰਣੇ ਜੋਗਹੈ ।ਮਿਟੰਤ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਤਤ੍ਰਾ ਗਤ ਤਿਸਕਾ ਵਾ ਤਿਸਕੇ ਗਤਅਵਗਤ ਦ੍ਰਿਸ਼
ਟ ਤੁਅੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਂਵਦਾਹੈ ॥੧੧॥ ਜੋਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ
ਅਵਸਥਾ॥੧੨॥ ਰਾਜੰਤਹੀਨੰ ਮਾਨੰਤ ਅਪਮਾਨੰ ਸੰਤਾਂ
ਦੇ ਸੰਗ ਕਰਕੇ ਜੋਹੜਾ ਗੋਬਿੰਦਦਾ ਭਜਨਕਰਨਾ ਏਹ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਅਸਥਿਰੰ ਤੇ ਸੰਤਾਂਦਾ ਸੰਗਭੀ ਅਸਥਿਰੰ। ਸੰਤ ਕੇਹੜੇ
ਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਭਗਵੰਤਕਾ ਭਜਨ ਅਸਨ ਕਿਆ ਭੋਜਨਹੈ
ਵਾ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਭਜਨਮੈਂ ਆਸਨਹੈ ਜਿਸਕਾ॥ ੧੩ ॥
ਕਿਰਪਾ ਹਰੀਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਤਿਮੈ ਤਤਗਿਆਨ ਹੋਂਦਾ
ਹੈ ਬਿਗਸ ਆਂਵਦੀਹੈ ਬੁਧੀ ਕੁਸਲ ਅਸਥਾਨਦੀਕੁਸ
ਲ ਅਸਥਾਨ ਕਿਆ ਬ੍ਰਹਮਕੇ ਵਿਸ਼ੇ ਕਰਨਵਾਲੀਬਹੁ
ਬਿਧਕੇ ਪਦਾਰਥ ਅਨਿਤ ਬਹੁਬਿਧਕੀ ਆਸਾ ॥੧੮॥
ਦੇਦੀਪ ਪ੍ਰਜੁਲਤ ਬੈਸੰਤਰ ਕਰਕੇ ਵਾ ਦੇਵੀਵਿਦਾਂ ਵੈਸੰ
ਤਰਦੇ ਕਰਦੇ ਲਾਟਾਂ ਜੋਹੈਂ॥੨੨॥ ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰ
ਤੋਹਾਂ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਹੇ ਹਰੀਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰ
ਮਿਲੇ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਹਰੀ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥
ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਵਰਤੰਤ ਸੁਖਸੈਂ ਜਿਨਾਂਕੇ
ਰਿਦੇਸੈਂ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਅੰਤਰਾ ਹੈ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਅਨੁ
ਗ੍ਰਹਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਿਆ ਖ਼ਾਲੀਹੈਂ ਅਰੋਗ ਹੈ ਤਾਂਭੀ ਮਹਾਂ
ਰੋਗੀਹੈ ਬਿਸੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕਰਣਾਮਯਤੇ ਵਾ
ਜਿਨਕੇ ਰਿਦੇ ਅੰਤਰ ਗੋਬਿੰਦਕਾ ਸਿਮਰਨਹੈ ਓਨਾਂਕੇ
ਬ੍ਰਿਥਾਹੋਵੇ ਤਾਂਭੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹੀ ਜਾਣਤੇਹੈਂ ਸੋ ਮਹਾਂਰੋਗੀ
ਭੀਹੈਂ ਤਾਂਭੀ ਆਪਕੋ ਅਰੋਗ ਜਾਣਤੇਹੈਂ ਬਿਸੇਸ ਕਰ
ਸਿਮਰਤੇਹੈਂ ਕਰਣਾਮਯਹ ॥੨੯॥ ਆਰੂੜ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ
ਅਸ੍ਵ ਜੋ ਸ੍ਵਨ ਤੇ ਰਥ ਮਨਨ ਤੇ ਨਾਗ ਹਾਥੀ ਸੋ ਨਿ
ਧਿਆਸਨ। ਏਨਾਂ ਕਰ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭਕਾ ਮਾਰਗ ਜੋ ਗਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆਨਹੈ ॥੩੦॥ ਤੈਸੇਹੀ ਕੁਟੰਬਦਾ ਮੋਹ ਜੋ ਮਿਥਿਆਹੈ ਤਿਸਮੈਂ ਰਚ ਰਹੈਂ ਦੁਰਮਤੀਏ ॥੩੧॥ ਨਿਗਮ ਵਿਦਿਆ ਮੈਂ ਨਿਧਾਨ ਚਤਰ ਨਚ । ਵਾ ਨਿਗਮ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਨਿਧਾਨ ਖਜਾਨਾ ਨਹੀਂ ਰਤਨ ਰੂਪ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੰਠ ਨਹੀਂ ਨਹਿ ਚੰਚਲ ਵਿਵਹਾਰਾਂ ਮੈਂ ਤੇ ਨਹਿ ਚਤਰ ਵਾਕਾਂਕੀ ਚਤਰਾਈਮੈਂ ਭਾਗ ਦੇ ਉਦੇ ਹੋਣੇਤੇ ਵਾ ਭਾਗ ਉਦਮ ਕਰ ਸਾਧ ਸੰਗਰੂਪੀ ਮਾਇਆ ਲਭਦੀਹੈ॥ ੩੨॥ ਕੰਠਮੈ ਧਾਰੀਹੈ ਰਮਣੀਅਜੋ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਹੈ ਏਹ ਹਸਤ ਉਚਕਿਆ ਗੋ੍ਖੀ ਧਾਰੀਹੈ. ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕੋ ਅਨੰਦ ਦੇਣੇ ਵਾਲੀ ਮਾਇਆਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਚਤਰ ਬੇਦਾਂ ਮੈਂ ਤੇ ਚੰਚਲ ਵਿਹਾਰਾਂਮੈਂ ॥੪੮॥ ਹੇ ਲੋਭਾਸਿਰਮੋਰਾਂਦੇ ਸੰਗ ਤੂੰ ਲਪਟ ਰਹਿਆਹੈਂ ਵਾ ਹੇ ਲੋਭ ਲੰਪਟ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਗਮੈਂ ਸਿਰ ਮੌਰਹੈਂ ਮਿਤ੍ਰ ਇਸਟ ਕੇ ਸਾਥ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਦਾਹੈਂ ਤੇ ਬਾਂਧਵ ਸਾਥ ਜੋ ਛਲ ਕਰਕੇ ਖਾਣਾਹੈ ਏਹ ਅਖਾਜ ਖਾਣਾਹੈ ਤੇ ਮਾਤ੍ਰਾ ਪਿਤਾਕੇ ਸਾਥ ਜੋ ਦਗਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ਏਹ ਅਸਾਜ ਸਾਂਝਾ ਹੈ ਸਮਜਣਾ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆਹੈ ਵਾ ਸੰਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਜਿਤਹੈ ਬਿਗਿਆਪਤ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇਹਾਂ ॥੫੪॥ ਗੁਸਾਈ ਗਰਿਸਟ ਭਾਰੀ ਰੂਪਵਾਲਾ॥੫੫॥ਮਸਕੰਜੀਵ ਭਗਨੰਤ ਸੈ ਲੰ ਕਿਆ ਹੰਕਾਰ॥੫੮॥ਸੁਆਨ ਲੋਭੀਤੇ ਸਿਆਲ ਆਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਤੇਖਰਹ ਪੁਤ੍ਰਇਸਤ੍ਰੀਕੇ ਅਧੀਨ ਵਿਖਮਥਾਨ ਮਾਨ
ਤੇ ਮੋਹੇ ਅਗਿਆਨ ਮਦਰੰ ਹੀਤ ਕਿਆ ਹਿਤ ਪਿਆਰ
ਕੁਤੇ ਭਰਮ ਜੋਹੈ ਏਹੁ ਕ੍ਰਮਣੋ ਪੈਣੇ ਮੈਤੀਖਣ ਤੇ ਤੋੜ
ਨੇਸੈਂ ਕਠਨਹੈ ॥੬੦॥ ਸਿਆਮਲੰ ਸੁੰਦਰਮੁਖ ਕਮਲ
ਵਤ ਤੇ ਮਧਰਬਾਣੀ ਤਿਸਕੇ ਰਿਦੇ ਕ੍ਰੁਮਕਾ ਵਿਖੇ ਵੈਰ
ਹੋਤਾਹੈ ਵਾ ਸਿਆਮਲੰ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਮਧਰ ਮਿਠੀ ਬਾਣੀ
ਹੈ ਜਿਸਹਰੀ ਦੀ ਜਿਸ ਮਾਨੁਖਕੇ ਰਿਦੇ ਕ੍ਰੁਮਕਾ ਵਿਖੇ
ਵਸਿਆਹੈ ਤਿਸਕੇ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਤਿਸਕੇ ਅਗੇ ਜੋ ਨਿਵ
ਦਾ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਿਥਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਤਿਸਕੋ ਸੰਸਾਰ ਮਿਥਜਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹੀ ਸੰਤ
ਚੇਤਨ ਹੈ ॥੬੧॥ ਕਾਲ ਕੰਨਿਆਂ ਮਿਤ੍ਰ ਵਾ ਜਰਾ
ਅਵਸਥਾ॥੬੨॥ਮਧਰ ਜੋ ਮਿਠੇ ਪਦਾਰਥਹੈਂ ਸੋ ਤੇਰੇਕੋ
ਪ੍ਰਿਯਾ ਲਗਦੇ ਹੈਂਅਵਰਤ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਏਕੋਸੁਧ
ਅਛਰ ਵਲੋਂ ਵਾ ਆਇ ਕਰਕੇ ਵਰਤ ਏਥਹ ਸੁਧ
ਅਛਰ ਗੋਬਿੰਦ ਦਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ॥੬੩॥ਬਲਵੰਤ ਬਲਾ
ਤ ਬਲਾਈ ਹੋਣਕਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਵਾ ਬਲਵੰਤ ਹੋਇਕੇ
ਬਲ ਅਤਿ ਕਰਕੇ ਕਰਦੇਹੈ ॥੬੪॥ ਤ੍ਰਿਣ ਜੀਵ ਤੇ ਮੇ
ਰ ਈਸਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਹਿ ਸਰਬ
ਵਾਕ ਜੀਵਕਾਕੇਉਚਾਰਦੇਹੈਂ ਵਾਸਰਬਕੇ ਜੀਅਨੂੰਉਚਾ
ਲਦੇਹੈ ਵਾ ਉ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਸਰਬਜੀਆਂਕਾਚਰਣਾ
ਕਰਦੇ ਹੈ ॥੬੭॥ ਮਤਿ ਕਰਕੇ ਸਮਾਏਚਰਣਾਮੈਂ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਤੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਏਵ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ॥

ਗਾਥਾ ਮਃ ੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਿਕਟਬਸੰਤੋਬਾਂਸੋ ਚਾਰੁ ਦ੍ਰੁਖਨ ਉ੍ਚ ਅਹੰਕਾਰੀ ਤੇ ਗੁਣਾ ਤੇ ਖਾਲੀ ਵ ਰਣ ਆਸ਼੍ਰਮ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਗੰਡਾਂ ਸਰਬ ਸਾਥ ਦ੍ਰੈਖ ਕਰਣੀ ਏਹ ਕੁਲ ਘਾਤੀ ॥ ੬ ॥ ਮਥਦਾਹੈ ਜੋਹੜਾ ਤਿਸਕਾ ਮਾਨ ਮਰਦਨ ਕਰ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸਨੇ ਮਾਨਕਾ ਮਰਦਨ ਕਰਿਆ ਸੋ ਮਥਦਾ ਹੈ ਕਥਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥੮॥ ਪਤ੍ਰ ਭੁਰ ਜੋਣ ਸਿਸਰ ਰੁਤ ਮੈ ਝੜ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ॥੧੨॥ ਸੰਦਰਮੰਦਰ ਸੋਈਹੈ ॥੧੩ ॥ ਹਰੀ ਜੋ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਸੋ ਲਥਧਾ ਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਤਾਂ ਪਾਸੋਂ ਬਿਦਾਰਣ ਕਿਆ ਬਿਸਾਰਦੇ ਨਹੀ ਚਿਤੋਂ ਵਾ ਭਗਵੰਤ ਨਹੀ ਵਿਸਾਰਦਾ ਵਾ ਕਿਸੀਕਾ ਚਿਤਨਹੀ ਬਿਦਾਰਦੇ ਜਾਂ ਅਸਥਲ ਸੰਤ ਸੰਗਕਾ ਤੋਲ ਅਮਿਤ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਲਥਧਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਖੇਣ ਸੁਖ ਕਾ ਘਰੁ ਜੋ ਬੈਣ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਮੈ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ਵਾ ਸੁਖਵਾਲੇ ਬਚਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਆਦਿਕਾਂਦੇ ਮੰਨਕਰ ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥

ਵ੍ਰੁਨਹੇ ਮਃ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਜਲ ਸਮਾਧੀ ਤੇ ਹਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਣਾ ਤੰਬੋਲ ਸੁੰਦਰ ਵਾਕ ਸੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਹ ਸੀਗਾਰ ਦਸੇ ਇੰਦ੍ਰੇ ਪਾਂਚ ਪ੍ਰਾਣ ਸੋ ਲਵਾਂ ਮਨ ਕਿ ਅੰਜਨ ਪਾਜਿਆ ਸਾਸਤ੍ਰ ਗਿਆਨ ॥੫॥ ਆਸਾਇਤੀ ਮੈ ਆਸਕ ਨੂੰ ਮੈ ਤਨ ਮੈ ਅਵਰੁਣ ਬਹੁਤਹੈਂ ਤੇ ਮਨ ਭੀ ਅਵਰੁਣਾਂ ਕਰਕੇ ਛਾਇਆ ॥੭॥ ਮੇਰੇ ਮਨਰੂਪੀ ਹਥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮਰੂਪੀ ਪਦਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਇਸੇਕਰਕੇ ਅੰਗਾਂ ਮੈ ਸੁਖ ਕਾ ਬਾਸਨਾ ਹੋਆ ਵਾ ਜਿਸਕੇ ਹਥਮੈ ਪਦਮ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਮੇਰੇ ਅੰਗਨ ਵਾਸਾ ਹੋਆ ਸਖੀ ਮੇਰੇ ਕੰਠ ਰਤਨ ਸਰੂਪ ਬਿਜਲੀ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਚਮਕਰਹਿਆ ਹੈ॥੧੫॥ਪੰਕਜ ਫਾਂਧੇ ਹੋਏ ਹੋਂਦੇਹੈ ਜੈਸੇ ਪੰਕ ਚਿਕੜ ਮੈ ਮਹਾਂਮਧ ਸੁਗੰਧੀ ਕਰਕੇ ਰੰਧੇ ਹੋਏਹੈਂ ਤਿਸਚਿਕੜ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝ ਰਹੇ ਹੈਂ ਖਿੜਨੇ ਕੀ ਸਢਾਈ ਬਿਸਰ ਗਈ ਵਾ ਪੰਕਜ ਜੀਵ ਮੋਹ ਚਿਕੜ ਮੈ ਫਸ ਰਹੇ ਮਹਾਂ ਹੰਕਾਰ ਕਰ ਗੁੰਥੇ ਹੋਏ ਹੈਂ। ਤਿਸਦੇ ਸੰਗ ਅੰਗ ਉਰਝ ਰਹੇ ਹੈਂ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮੇਸਰਦੀ ਸਢਾਈ ਵਿਸਰ ਗਈ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਨਾਥ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪੀ ਵਰਖਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਟੁਟਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਠ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਵਾ ਪੰਕਜ ਕਉਲਾ ਮੈ ਪੰਕ ਭਉਰ ਫਾਂਧੇ ਮਹਾਂਮਧ ਸੁਗੰਧਤਾ ਕਰਕੇ ਗੁੰਥਨ ਹੋਏਹੈਂ ਤਿਨਾ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝੇ ਹੈਂ ਉਡਣੇਦੀ ਸਢਾਈ ਵਿਸਰ ਗਈ ਵਾ ਪੁਤਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਮੁਖ ਕਮਲ ਖਿੜਿਆ ਦੇਖਕੇ ਜੀਵ ਭਉਰ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਫਸ ਰਹੇਹੈਂ ਮਹਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਦ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਮੁਖਮੈ ਰੀਥਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰੇਮੇਸਰ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸਕੇ ਤਰਫ ਦੀ ਸਫਾਈ ਵਿਸਰ ਗਈ ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਨਾਥ ਕਿਰਪਾ ਕ ਰਕੇ ਸੁਰਜ ਰੂਪੀ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਉਪਦੇਸ ਰੂਪੀ ਕਿਰਣ ਕਰ ਟੂਟੇ ਤਾਂ ਲੇਇਸਾਂਠ ॥ ੧੮ ॥ ਭਲੇਜੀਅਜੈਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਨਿੰਦਕ ਮੂਏ ਪਚ ॥

ਚਉਏਲੇ ਮਃ ੫

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮਕੀ ਦਮਕ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋਈ ਹੈ ਸਾਟ ਸੋ ਰਾਵਨ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਂ ਰੰਕ ਨਹੀ ਹੋਏ ਈਸਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਂ ਜੀਵ ਨਹੀਰਹੇ ਅਹੰਕਾਰਰੂਪੀ ਸਿਰਜਿਨਾਂ ਕਟ ਦਿਤੇ ਹੈਂ ਵਾ ਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀ ਦਾਮਕਰਕੇ ਸਟੇਵਟੇ ਹੋਤੀ ਤਾਂ ਰਾਵਨਆਦਿਕ ਰੰਕ ਨਹੀ ਥੇ ਜਿਨਾਂ ਸਿਰਕਟ ਦਿਤੇ ॥੨॥ਬੁਝਣਾਹੋਂਦਾਹੈ ਸੁਸਟੂ ਰਤਿਦੇ ਸੰਜੋਗਕਰਕੇ ਵਾ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਤ ਵਾਲੇ ਜੋ ਸੰਤਹੈ ਤਿਨਾਂਦੇਸੰਜੋਗਕਰ ਕੇ ਕਰਮ ਕਿਆ ਕਦਮ ॥੪॥ ਹੇਬੀਜਿ ਅੰਬਰ ਛਾਇ ਹਿਰਦੇ ਅਕਾਸਮੈ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਰੂਪੀ ਮਲ ਛਾਇਰਹੀ ਹੈ। ਤਿਸਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਮਸਕਲ ਕੂਚੀ । ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਅੰਗ ਛੇਦਨ ਹੋਇ ਜਾਣਾ ਏਹ ਬੀਧ ਤੇ ਬਾਂਧ ਕੈਦ ਹੋਇ ਜਾਣ॥੫॥ ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰਗਰਬ ਕਹੀਏ ਗੌਰਵਤਾ ॥ ੬ ॥ ਮਰਤਾ ਦੇਖੀਤਾ ਹੈ ਤੈਂ ਮਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਹਿ ਮਨੁਖਾਂ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਦਾਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ਲਖਾਂ ਘਾ
ਟੀਆਂ ਹੈ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉੱਚੇ ਘਣੇ ਉਸਮੈ ਲਗਕਰ
ਕੇ ਚੰਚਲ ਜੋ ਚਿਤ ਹੈ ਸੋ ਬਿਹਾਲ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਕੀਚ ਕੀ ਨਿਆਈ ਨਿਮ੍ਰਿਤਾ ਹੈ ਘਣੀ ਏਹ ਕਰਣੀ
ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਸੁੰਦਰ ਕਮਲ ਉਤਪਤਿ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੦
॥ਕਮਲਵਤ ਨੈਨ ਅੰਜਨਕਰਕੇ ਸਿਆਮ ਮਗਨਹੋਇ
ਰਹਿਆ ਮਰਮ ਕਿਆ ਜਾਨਣੇ ਜੋਂ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਖੰਡ ਖੰਡ
ਕਰਹਾਰ ਦਿਤਾਹੈ ਵਾ ਕਮਲਖਿੜੇ ਹੋਏਅੰਜਨਕੀ ਨਿਆ
ਈ ਸਿਆਮ ਰੰਗ ਖੰਡਖੰਡਕਰਕੇ ਆਪਣਾਆਪ ਹਾਰ
ਦਿਤਾ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ਮਗਨ ਭਇਉ ਅੰਗ
ਸੁਧਾਹੈ ਵਾ ਵਿੰਗਾ ਹੈ ਏਹ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਲੋਕਕਬੀਰ ॥ ਸਰਬਸੁਖਾਂ ਕਾ
ਨਾਇਕ ਰਾਮ ਤਿਸਕਾ ਨਾਮ ਰਸ ਪੀਉ॥੫॥ਜਤ ਦੇਖੋ
ਤਤ ਓਸਦੀ ਸੋਭਾ ਪੇਖਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਜਹਾਂਜਹਾਂ ਪੇਖਦਾਹੈ
ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਸੋਇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰਹੀ ਪੇਖਦਾ ਹੈ ॥ ੭ ॥ਸਭ
ਤੇ ਹਮ ਕਹੀਏ ਹੰਕਾਰ ਸੰਜੁਗਤ ਹੈ ਜੋ ਸੋ ਬੁਰਾ ਹੈ ॥
ਏ ॥ ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ਅਹੰਕਾਰ ॥੧੦॥ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰੇ
ਜੰਤ ਉਭੇ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ਹੈਂ ਤਿਨਕੀਆਂ ਰਾਤੀ
ਅਵਸਥਾ ਕਾਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲੈ ਫਾਹੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕ
ਲਪ ਉਠ ਧਾਵਤੇ ਜਮ ਸੇ ਜਾਨਕਰ ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤਸੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ੧੧ ॥ ਚੰਦਨ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ਸੰਤ ਹੈਂ ਮਧਮਤੇ ਮੰਦ ਜਗਜਾਸੂਓਂ ਕਰਕੇ ਵੇੜਤ ਹੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਗਾਹਲਤਾਈ ਦਾ ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥ ੧੭ ॥ ਜੈਸੇ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਕੀ ਖਾਵਲੀਹੈ ॥੧੮॥ ਮਾਇਆ ਰਚਤ ਦੇਹ ਡੋਲਨੀ ਮਟੀ ਹੈ ਪਵਨ ਸੁਆਸ ਝਕੋਲਨ ਹਾਰੁ ਮਧਾਨੀ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪਵਨ ਸੁਆਸ ਵਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਹਿਵ ਧਾਰਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸੀਤਲ ਭਜਨ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹੋਏ॥੨੦॥ਮੁਸ ਮੁਸ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਹਾਟ ਹਿਰਦਿਆਂਕੇ ਵਾ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂਕੇ ਵਾ ਮੋਹ ਮੋਹਕੇ ਲਾਂਵਦੀਹੈ ਹਾਟ ਵਿਸਿਓਂ ਮੈ। ਬਾਰੀਂ ਥਾਈਂ ਵੰਡਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਵਾ ਬਾਹਿਰ ਬਾਟ ਬਿਪਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਨਹੀ ਪਟਣ ਸਤਿਸੰਗ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂਤਤਬੇਤਾ ਨਹੀ ਗਾਹਿਕ ਜਗਜਾ ਸੂ ਨਹੀ ਮੋਲ ਸਰਧਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਨੰਦ ਮੈ ਬੀਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੈਂ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰ ਬਹੁ ਪ੍ਰਿਰਤੀ ਭਾਵੈਂ ਘਰੜ ਮੁਡਾਇ ਸਰਬੜਾ ਤਿਆਗਕਰ॥੨੧॥ਕਬੀਰਾ ਤੂਹੀਂ ਪਿਛੇ ਸੈ ਅਬ ਭੀ ਕਬੀਰ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਬੀਰ ਹੋਵੇਗਾ । ਰਾਮ ਰਤਨ ਤਬ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ॥੨੫॥ਹਜਾਰਾਂ ਛੇਕ ਫੁਟ ਰਹੇ ਰੋਮ ਵਾ ਦੋਸ ਹਰੁਏ ਹਰੁਏ ਦੇਹ ਅਭਿ ਮਾਨ ਵਾ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ੪੨ ॥ ਅਪਣੇ ਘਰੁ ਲਾਵੈ ਆਗ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ॥ ੪੩ ॥ ਕੋ ਹੈ ਲਰਕਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਨ ਬੇਚੈ ਲਰਕੀ ਬੁਧੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ। ਸਾਂਝਾ ਕਿਆ ਜੋ ਲਰਕਾ ਮਨ ਦੇਵੈ ਤਿਸਕੋ ਬ੍ਰਹਮਵਿਦਿਆ ਲਰਕੀ ਦੇਈਏ ਜੋ ਕੋਈ ਲਰਕੀ ਬੁਧੀ ਦੇਵੈ ਤਿਸਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਲਰਕਾ ਦੇਂਦੇਹੈਂ ਹਰਿ ਸੰਗ ਬਨਜਕਰੇ ਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਏਹ ਤੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕਰੀ ਹੈ ਮਤ ਸਹਿ ਸਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਪਾਛੇ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹੈਂ ਤਿਨਕੋ ਗੁੜ ਲੈਕੇ ਖਾਹਿ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਂਦਾ ਹੋਵੇ ਪਰਲੋਕ ਮੈ ਕੀ ਸ ਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਕੇ ਪਿਛੇ ਲ ਅਨਭੋਗ ਕੇ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਤਿਨਾਂ ਕਾ ਗੁਰ ਜੋ ਅਗਿਆਨਹੈ ਸੋ ਖਾਇਲੈ ਵਾ ਪਾਛੇ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਕੁੜਤਣ ਦੂਰ ਕਰਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਗਿਆਨ ਗੁੜ ਖਾਇਲੈ ॥੪੭॥ ਘਾਘਰੈ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਚੋਲੇਕੋ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਅਗਨ ਲਾਗ ਰਹੀਹੈ। ਖਿੰਥਾਜਲ ਕੋਇਲੇਭਈ ਅਸਥੂਲ ਦੇਹ। ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਕੋ ਆਂਚ ਨਹੀ ਲਾਗੀ ॥ ੪੮ ॥ ਖਿੰ ਅਕਾਸ ਥਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇ ਜਲਤੇ ਕੋਇਲਾ ਅਗਨੀ ਏਨਾ ਕਰਕੇ ਭਈਹੈ ਖਪਰ ਜੋ ਦੇਹ ਜਿਸਨੂੰ ਅਫੁਟ ਜਾਨਦਾ ਸੀ ਸੋ ਫੂਟਗਈ ਜੋਗੀ ਥਪੜਾ ਖੇਲ ਗਇਉ ਆਸਨ ਮੈ ਬਿਭੂਤ ਪੜੀ ਰਹੀ ਵਾ ਆਸਨ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਬਿਭੂਤ ਮਾਇਆ ਕੀ ਇਛਾ ਬਣੀ ਰਹੀ ਇਸਕਰ ਜੋਗੀ ਥਪੜਾ ਸਰੀਰਾਂਮੇ ਖੇਲਿਆ ਹੈ ਕਿਆ ਜੂਨੀਆਂ ਮੈ ਵਾਸਾ ਹੋਆ ॥੪੯॥ ਥੋਰੇ ਜਲ ਪਦਾਰਥ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਵਾ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ॥੫੫॥ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਕਬੀਰ ਜੀ ਜਿਸ
ਕਾ ਮਨ ਰੰਗਾ ਵਤ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਤਾਂਰੇ ਪਾਛੇ ਹਰ
ਲਾਗੋ ਫਿਰੇ ॥੫੬॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਗੁਰੂ ਅਰ ਜਗਜਾਸੂ
ਦੋਨੋ ਕੁਲ ਜਾਤੀਆਂ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ ਵਾ
ਰਾਮ ਤੇ ਸਨੇਹੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਹੈ ਦੋਨੋ ਬਰਣ ਗ
ਵਾਇ ਕਿਆ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਾਤਿ ਅਭਿਮਾਨ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ
ਰਾਮਚੰਦ ਕੇ ਛੀਲਣੀ ਵਤ ॥ ੬੭ ॥ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕੀ
ਲਹਿਰ ਝੁਬਕ ਕਹੀਏ ਛਲ ਸੋ ਕਉਣ ਵਿਸੇ ਤਿਸ
ਮੈ ਡੁਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਉ ਕਿਸ ਪਕਾਰ ਜਬ ਦੇਖਿਉ
ਏਹ ਜਗ ਜਗਾ ਡੁਬ ਉਪਰ ਕਰ ਫੁਸਕ ਹੋਇ ॥
ਰਿਉ ॥੭੦॥ਮੋਟੀ ਕਿਆ ਬਡੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰ ਕਿਆ
ਘਾਰੀ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਵਾ ਮੋਟੀ ਕਿਆ ਪਿਆਰੀ ਲਗੀ
ਖੋਰ ਕਿਆ ਸਰੀਰਕੇ ਪਾਲਨੇ ਕੀ ॥ ੭੨ ॥ ਰਸਕੇਰੀ
ਨੇ ਜੋ ਮੰਤ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਕੋ
ਚੂਸੀਐ ॥ ੭੪ ॥ ਮੁਤੀਆ ਗਿਆਨਕੇ ਮੰਨਣੇਵਾਲਾ
ਮੇਰੋ ਨਾਉਂ ਹੈ ॥ ੮੮ ॥ ਕਬੀਰਾ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰਦੀਹੈ
ਚਿਖਾ ਪੁਰ ਚੜੀ ਹੋਈ ਸੁਨਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਣ ਛੁਮਕਾ
ਜੋ ਆਏਹੋ ਲੋਗਸਬਾਇਆ ਚਲਗਇਓ ਪਿਤਾਮਾਤਾ
ਹਮ ਭੀ ਚਲੀ ਹਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਭੀ ਕਾਮਨਿਦਾਨ ਅੰਤਕੋ
ਈਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਵਾ ਸਤਵਾਦੀ ਸੰਤ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੈਂ
ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਕੀ ਚਿਹਚੜੀਹੈ ਸੁਨਹੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬੀਰ ਮਸਾਨ ਮੁਰਦੇ ਹੋਰਹੇ ਹੋ ਅਹੰਤਾ ਤੁਅੰਤਾਕਰਕੇ
ਸਬਾਇਆਲੋਗ ਚਲਗਇਓ ਹੰਤਾਤੁੰਤਾ ਜੋਹੈਨਿਦਾਨ
ਮੂਰਖਾਂ ਕਾ ਕਾਮ ਹੈ ॥ ੮੯ ॥ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰ
ਤਿਸਟਾ ਲੈਣੀ ਵਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਚਲਿਓ ਚਾਹੇ ਪ੍ਰ
ਲੋਕ ਮੈ ਅਪਨਹਿ ਭਾਰੇ ਕਰਮ ਤੇ ਨਾ ਡਰੈ ॥੯੦॥
ਇਕ ਮਰੰਤੇ ਅਗਿਆਨ ਵਸਿਸ੍ਟ ਹੰਕਾਰ ਕੇ ਮਰਣੇ
ਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਚਾਰ ਮਰੰਤਹਿ ਛੇ ਮੂਏ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਰਿਖ ਸੋਗ
ਸੋਕ ਇਕ੍ਰੇ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰ ਛੁਧਾਪਿਪਾਸਾ ਵਾ ਚਾਰ
ਕੈ ਮਰਣੇ ਕਰ ਛਿਅ ਗੁਣ ਮੂਏ ਪੰਚ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੇ
ਅਰਮਨ ਚਾਰ ਪੁਰਖ ਦੁਇਨਾਰ ਪੂਰਬੋਕਤੇ ਵਾ ਏਕ
ਮਰੰਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਮਿਥਿਆਜਾਣੇ ਦੁਇ
ਮੂਏ ਪਤਾਲ ਲੋਕ ਕੇਤੇਦੁਇ ਮਰੰਤਹਿ ਚਾਰ
ਸੁਰਗ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਏਚਾਰ ਮਰੰਤੇ ਛਿਅ
ਮੂਏ ਕਉਣ ਚਾਰ ਪੁਰਖ ਪੂਰਬੋਕਤੇ ਦੁਇਨਾਰ
ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਵਾ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੋਇਮੂਏ ਦ੍ਵੈਸਦੋਇ
ਮਰੰਤੇ ਚਾਰ ਦੁਖ ਸੁਖ ਚਾਰਮਰੰਤਹਿ ਛੇ ਮੂਏ ਚਾਰ
ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥੯੦॥ ਦੇਖਦੇਖਕੇ
ਛੁਡਿਆ ਦੋਜਿਆ ॥੯੫॥ ਜੋ ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮਜਪਦਾ
ਹੈ ਸੰਸਾਰਤੇ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕਰਤੇ ਨਰਕਤੇ ਪਰੇਮਾਨੀ
ਦੇ ਹੈਂ ॥੯੬॥ ਸਿਖ ਚੇਲੇ ਤੇ ਸਾਖਾ ਪੋਤ੍ਰੇਚੇਲੇ ॥੯੬

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਕਾਰਨ ਬਪਰਾ ਜੀਉ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤ ਹੰਕਾਰਾਦਿਕ ਜੰਤ ਸਰੀਰੇ ਕੋ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂਟ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰ ਵਾਸਨਾ ॥੧੦੪॥ ਮਾਇ ਮੰਡਤ ਹੋਇ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸਤੇ ਭਰਮਨਾਂ ਜਾਂਦਾ ਰ-ਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਆਪੇ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦਾਂ ਕੇ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈ ॥ ੧੦੮॥ ਅਨਹੋਈ ਨਾਰ ਮਾਇਆ ਜੋ ਰਖਦੇ ਹੈਂ ॥ ੧੧੪ ॥ ਮਾਰਗ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਮੈ ਜੋ ਗੁਣ ਵਿਸਤੀ ਰਣ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ਤਿਨਾਂਕੋ ਵਿਚਾਰਦਾ ਭੀ ਹੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਜੋਤ ਬਿਨਾਂ ਤਿਨਾਂ ਗੁਣਾਂਕੋ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਧਾਰਦਾ ਨਹੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕ੍ਰਮਾਲ ਪੂਤ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਪੂਤ ਉਪਜਿਓ ਕਬੀਰ ਕਹੀਏ ਕਾਜੀ ਵੰਸ ਅਸੁਰੀ ਸੋ ਪਤੀ ਬੁਰਾ ਛਾਡਕੈ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਮਾਲ ਘਰਲੈ ਆਦਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸਿਨਸਮਾਨ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੋ ਲੂਣ ਕੇ ਭਿਕੇ ਜਿਉਂ ਗਲ ਜਾਏਗਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਹੰਸ ਉਡਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਨ ਗਡਣੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ । ਤੇਸੋ ਈਸ਼ਰ ਦੀ ਨਾਹਿ ਵਾ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੈਨਤਾਂ ਕਰਕੇ ॥ ੧੨੪ ॥ ਘਨਹਰ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈ ਚੇਤਨ ਰੂਪੀ ਅੰਬਰ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਵਰਖਾਕਰ ਜਗਜਾ ਸੂਆਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਜੋ ਸਰਕਿਆ ਤੁਲ ਤਾਲਕੀ ਨਿ-ਆਈਂ ਸੋ ਭਰੇ ਹੈਂ ॥ ੧੨੬ ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਿਸਤੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਖ
ਕਿਆ ਜੀਵ ਰਹੁਰੇ ਮਝੂਰ ਕਿਆ ਤਿਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ
ਮਿਲਿਆ ਰਹੁ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਸਰੀਰ ਸ
ਰੀਰ ਮੈਂ ਧਾਹਿ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਸੂਰਜ ਕੇਉਦੇ
ਸਤਖਿਕ ਨੇਣੇ ਤੇ ॥ ੧੩੪ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਫਲਨ ਅਉਰ ਜੀਵ
ਭੀ ਕਰਮਾਂ ਕੋ ਕਰਨ ਲਾਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧ ਜੋ ਜਗਜਾਸੂ
ਹੈ ਸੋ ਪਾਕਨ ਕਿਆ ਸਾਧਨਾਂ ਕੋ ਕਰਨ ਲਾਗੇ। ਜਉ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਰੂਪੀ ਕਾਂਬੇਨਾ ਵਿਚ ਖਾਵੇਂ ਤਾਂ ਖਸਮ ਕਉ
ਜਾਇ ਪਹੁਚਹ ॥ ੧੩੭ ॥ ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ਜੋ ਧ
ਰਮ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਏਹ ਕਾਗਦ ਕੀ ਕੋਠੀਹੈ ਮਸ ਕਰਕੇ
ਜੋ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈਂ ਏਹ ਕਪਾਟੇਹੈਂ ਵਾ ਸੰਸਾਰ ਕਾ
ਗਦ ਕੋਠੀਵਤ ਨਾਸੀਹੈ ਮਸ ਕੇ ਕਰਮ ਕਉਣ ਹੈ ਅ
ਖਰ ਤੇ ਅਖਰ ਕਰਕੇ ਲੈ ਅਖਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸਤੇ ਕ
ਪਾਟ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਪਾਹਿਨ ਕਿਆ ਸਿਲਾ
ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਅਚਲ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਰਕੇ ਲੈਣਾ ਭੂ
ਤੇ ਭੂ ਸਤਾਕਾ ਵਾਚਕ ਹੈ ਇਤਨੇ ਕਰ ਕਿਆ ਆਇ-
ਆ ਸਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਿਸਕੇ ਵਿਖੇ ਪੰਡਤੋਂ ਨੇ ਥੋਰੀ ਹੈ
ਥ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਤਰਫ ਤੇ ਬਾਟ ਪਾੜੀਦੀ ਹੈ ॥
੧੪੧ ॥ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਹੈ ਤੇ
(ਸਮਦਾਇਕ) ਜੋ (ਸਭ) ਦਾਸਹੈਂ ਸੋ ਭਵਰ ਭਏ। ਜਿਉਂ
ਜਿਉਂ ਭਗਤੀ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੀ ਕਰਦੇਹਾਂ ਤਿਉਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤਿਉਂ ਰਾਮ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ॥੧੪੫ ॥ ਭੰਗਾਰੁ ਭੀਤਰ ਭਰੀ ਹੈ ਬਲੀ ਹੋਈ ਲਾਖ ॥ ੧੫੨ ॥ ਰੰਗ ਜਾਨ ਕੋ ਅੰਤਰ ਬੇਦ ਜੋ ਸਹਿਜ ਸੁੰਨ ਕਾ ਘਾਟਹੈ ਰ ਉਲੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਰੰਗਾ ਜਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਤਿਨਾਂ ਕੇ ਅੰਤਰਜੋ ਹੈ ਸੁਖਮਨਾ ਏਨਾ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਕਰਕੇ ਸਹਿਜ ਸੁਨ ਕਾ ਘਾਟ ਦਸਵਾਂ ਦੁ ਆਰ ਤਹਾਂ ਕਬੀਰੈ ਮਟ ਕੀਆ ਹੈ ਵਾ ਰੰਗਾ ਭਗਤੀ ਤੇ ਜਮਨਾ ਕਰਮ ਕਥਾ ਇਨਾਂ ਕੇ ਅੰਤਰ ਸਹਿਜ ਸੁਨ ਕਾ ਘਾਟ ਰਸਤਾ ਜੋ ਹੈ ਗਿਆਨ ਤਹਾਂ ਕਬੀਰੈ ਮਟਕੀ ਆ ॥ ੧੬੧ ॥ ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਨਿਸਚੇ ਰੂਪੀ ॥ ੧੬੨॥ ਸਾਟ ਕਦਰ ॥ ੧੬੫ ॥ ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ॥ ੧੭੦ ॥ ਪਾਲ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਤ ਮੁੰਹੋਂ ਮੁੰਹ ਭਰਿਆ ਹੈ ਸਰੋਵਰੁ ॥ ੧੭੨ ॥ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗੁ ਕਰਕੇ ਵਾ ਹੇ ਮੂਰਖ ਉ ਬਰੇਂਗਾ ਭਾਗਵਿਹਾ ਮੂਹ ਆਦਿਕ ਇੰਦ੍ਰੇ ਜਿਨਾਂ ਰਖੇ ਹੈਂ ਸੋ ਉਬਰੇ ਹੈਂ ਭਾਗੁ ਕਰਕੇ ਵਾ ਮੂਰਖ ਜਲ ਮੂਏ ਪੰਡਿਤ ਉਬਰੇ ਭਾਗੁ ਕਰਕੇ॥੧੭੬ ॥ ਸਾਰੀ ਬਾਜੀ ਹੈ॥੧੭੭॥ ਸੰਸਾਰ ਦਸ਼ਾ ਸਭ ਭੂਲ ਗਈ ਛਲ ਜੀਵ ਭਾਵ ਕੋ ਤਿ ਆਗ ਕਰ ਕੂਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ॥ ੧੭੯ ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੋ ਅਵਾਂਤ੍ਰ ਵਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੋ ਸਮਾਨ ਉਦੈ ਭਈ ਹੈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ ੧੮੧ ॥ ਜਿਨਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਛ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿਆ ਤੁਛ ਜਾਣਿ
ਆ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਆਤਮ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਹੈ ਤੇ
ਨੀਂਦ ਅਵਿਦਿਆ ਵਿਹਾਇ ਗਈ। ਹੰਕਾਰ ਵਾਲਿਆਂ
ਨੇ ਜੋਹੜਾ ਬੁਝਣਾ ਬੁਝਿਆ ਹੈ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ
ਅਵਿਦਿਆ ॥ ੧੮੨ ॥ ਮਾੜਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪੁਕਾਰਿ
ਆ ਹੈ ਕਿਆ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਆ। ਪੀਰ ਜੋ ਹੈ ਗੁ
ਰੂ ਅਉਰ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੈਂ ਧਾਰਣਾ ਸੰਜੁਕਤ ਤਿਨਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਚੋਟ ਲਗੀਹੈ ॥ ੧੮੯ ॥ ਗੁਰਾਂ ਕਾ
ਉਪਦੇਸ਼ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਣੀਐ ॥ ੧੯੧ ॥ ਏਕ ਰਾਮ
ਕਾ ਜੋ ਕਹਣਾ ਹੈ ਅਨੇਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮੈਂ ਮਿਲ ਰਹਿ-
ਆ ਹੈ ਏਕ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਜੋ ਰਾਮ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਸੋ ਏਕਤਾ
ਵਿਚ ਸਮਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ੧੯੬ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ
ਅਕਾਸ ਚਾਰੀ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ॥ ੧੯੮ ॥ ਕਬੀਰ ਕਹੀਏ
ਬਡਾ ਜੋ ਹੈ ਕਾਬੇ ਕਾ ਹੱਜ ॥ ੨੦੦ ॥ ਦੋਇ ਤੁੰਬਰੀ
ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਾ ਹੈ ਦ੍ਵੈਤ ਤੂੰ ਬਲੀ ਹੈਂ ਤੇ ਅਬਧ ਹੈਂ
ਵਾ ਦੁਹਾਂਨੈ ਤੂੰ ਬਰੀ ਹੈਂ ਸੰਤ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ਨੇ ਹੇ ਮਾਇ
ਆ ਅਬਧ ॥ ੨੧੪ ॥ ਆਟਾ ਸੁਆਸ ਚੀਕੜ ਵਿਸ਼ਿ
ਆਂ ਮੈਂ ਲਗਾਏ ਵਾ ਆਟਾ ਪਦਾਰਥ ਚੀਕੜ ਪਰਾਈ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੂਐ ਲਗਾਏ ਵਿਹਾਰਾ ਕੇ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ
ਸੁਆਸ ਵਾ ਪਦਾਰਥ ਜੋਹੜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਪਾਸੇ ਲਗਾਏ ਸੋ
ਸਾਥ ਨਿਬੇ ॥੨੨੪॥ ਮਯਮੰਤ ਅਹੰਕਾਰੁ ਮਦ ॥੨੨੫

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

॥ ਮੁਖ ਕੋਥਰੀ ਕਿਆ ਰੁਥਲੀ ॥ ੨੨੮॥ ਬੈਰਾਗੁ ਰੂ
ਪ ਤਰਵਰ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਰਾਮ ਹੈ ॥੨੨੯॥ ਗਹਿਰ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਫਲ ਤੇ ਪੰਖੀ ਜਗਿਆਸੀ ॥ ੨੩੦ ॥ ਪਰ
ਉਪਕਾਰੀ ਹੈ ਜੀਵਾਂ ਪਰ ਅੰਤ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦੇ
ਸਾਵਰੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇਸ ਕੋ ॥ ੨੩੩ ॥ ਭਾਗ ਕਹੀਏ
ਮਾਸ ਮਛਲੀ ਕਾ ਜੋ ਖਾਹਿ ਤੇ ਸੁਰਾਪਾਨ ਕਰੇ ਵ ਭੰਰੁ
ਪਾਵਣੇ ਵਾਲੀ ਜੋ ਮਾਇਆ ਛਲੀ ਕਿਆ ਤੁਛ ਰੂਪ
ਤੇ ਸੁਰਾਂ ਜਿਸਨਿ ਪਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਹਿ
ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ॥ ੨੩੯ ॥ ਜੋ ਤੁਹਿ ਤੈਨੂੰ ਸਾਧ
ਸਰਧਾ ਹੈ ਪਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸ ਨੂੰ ਕਾਟ ਕਰ ਗੋਇ ਖੇਨੂੰ
ਕਰ ਹਾਲ ਕਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਖੇਲ ਮੈਂ ਅਤਸੇ ਕਰਕੇ
ਖੇਲਨਾ ਕਰ ॥ ੨੪੦ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸਉ ਪੇਲਕੈ ਕਾ
ਚਿਆਂ ਕੀ ਸਤਸੰਗਤ ਕਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨਾ ਖਲ ਵਿ
ਸ਼ੇ ਸੁਖ ਤੇ ਨਾ ਤੇਲ ਤਤ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕਸ਼ੇਖ ਫਰੀਦ੍ ਜੀ ॥ ਜਿਤ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰਨੀ
ਵਾਦੇਹ ਮੈਵੜੀ ਜੁਲਕੈ ਕਿਆ ਤੁਰਕੈ ਆਪਣਾ ਹਥੀਂ
ਗਲ ਧਾਇਕੈ ਲਗੇਗੀ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਕੰਨੀਂ ਸੁਣੀ
ਦਾ ਹੈ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ਤਿਲ ਵੇੜੇ
ਸੁਆਸ ਵਾ ਪਦਾਰਥ ਸੰਮਲ ਕੇ ਬੁਕ ਭਰੀਂ ਕਿਆ ਸੰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾਲ ਕੇ ਵਰਤਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਜੋਬਨ ਨਢੜਾ ਥੋ
ੜਾ ਵਾ ਸਹੁਨੰਢਿਆਂ ਗਾਰੀਬਾਂ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣ
ਕਰਦਾ ॥੫॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜ ਛਿਜਣਾ ਸਰੀਰ ਵਾ ਪ-
ਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਲੜ ॥ ੬ ॥ ਲਤੀਫ ਚਤ੍ ਕਾਲੇ ਲਿ
ਖ ਨ ਲੇਖ ਸਰੀਰਕਰਕੇ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰ ਆਪਨੜੇ ਗਿ
ਰੀਵਾਨ ਦਿਲ ਮੈ ਵਾ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਅੰਤਰ
ਮੁਖ ਹੋਇਕੇ ਦੇਖੇ ॥ ੭ ॥ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਮੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ
ਬਾਤਾਂ ਮਾਰਨ ਕਿਆ ਸੁਣਾਵਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਘੁਮ ਕਰਕੇ
ਨਾ ਸੁਣਾਉ । ਵਾ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਨਹੀਂ ਮੁ
ਕੀਆਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਵਾ ਵਾਸ਼ਨਾਂ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮ ਕਰ
ਕੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ । ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਮਾਰੀਆਂ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ
ਪੈਰ ਚੁੰਮ ਕਰ ਅਪਨੇ ਘਰੁ ਜਾਈਂ ॥ ੮ ॥ ਮਰਗ ਮ
ਉਤਦੀ ਨੀਹੁ ਸਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਸੁ
ਆਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਾਂਲਦਿਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸ਼ਕਰ ਰੂਪ ਪ
ਦਾਰਥ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ ਰੂਪ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਪੰਖੀ
ਆਂ ਦੇ ਸੂਇ ਬਚੇ ਕੂਕੇਦਿਆਂ ਬੇਦ ਚਾਂਗੇਦਿਆਂ ਸ਼ਾਸ
ਤ੍ ਮਤੀ ਦੇਂਦਿਆਂ ਨਿਤ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹੀ ਰਸਿਤਾ ਇ
ਕ ਛਿਜਹਿ ਅੰਗ ਭੰਗ ਕੋਈ ਕਰ ਦੇਵੇ ਬਿਆ ਦੂਸਰੇ
ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਖਾਕ ਸਰੀਰ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਜੀ
ਵਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤਲੇ ਮੁਇਆਂ ਸਭ ਤੇ ਉਪਰ ਹੋਇ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਆ ਪੂਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਚਰ ਝਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਘੜੀ ਛਪਰ ਸਰੀਰ ਮੇਹ ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਵਰਸੇ ਮੇ
ਹ ॥ ੨੦॥ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਸੂਖਮ ਜੋ ਵਾਸ਼ਨਾ
ਕਰ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਜਨਮਾਦਿਕੋਂ ਵਿਖੇ ਭਵਿਓਂਹਾਹੁਣ
ਐਸੀਆਂ ਸਿਥਲ ਹੋਈਆਂ ਹੈਂ ਵਾਸ਼ਨਾ ਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਜੋ ਕੂਜੜਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਸੈਂ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮ॥੨੩॥ਜਟ ਜੋ
ਜੜ ਹੈ ਕਿਕਰ ਬੀਜੇ ਖੋਟਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਕੋ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਬਿਜੌਰ ਦੇਸ ਦੀਆਂ ਧਾਂਕੀ ਨਿਆਈਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਆ
ਦਿਕਾਂ ਦਾ ਸੁਖ ਚਾਹੁੰਦਾਹੈ ਹੰਢੈ ਉਨਕਤਾਇਦਾ ਸਕਾ
ਮਕਰਦਾਹੈ ਤੇ ਕਰਾਉਂਦਾਹੈ ਤੇ ਪੈਧਾਲੋੜੈ ਪਟ ਕਿਆ
ਸਰੂਪ ਸੁਖਚਾਹੁੰਦਾਹੈ॥੨੪॥ਗਲੀਏ ਚਿਕੜ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਮੈਂ ਵਿਸ਼ੇ ਰੂਪੀ ਚਿਕੜ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਜੇ ਚਲਣਾਹਾਂ
ਤਾਂਭਿਜਦੀ ਹੈ ਕੰਬਲੀ ਬੁਧੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮੈਂ ਕੰਬਲੀ
ਭੀ ਭਿਜੋ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੇਭੀ ਸਿਜੇ ਵਿਸਿਆਂਮੈ ਅਲਾ ਪਦਾਰ
ਥਾਂਰੂਪੀਮੇਹ ਵਰਸਾਉ॥੨੭॥ ਨਿਵਾਤ ਸਿਸਰੀ॥੨੧॥
ਸਾਹੁਰੇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਢੋਈ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਪਿਛਾਹਾਂਹੀ ਬੈਠਾਈ
ਦਾ ਹੈ ਪੈਈਏ ਨਾਹੀਂ ਥਾਉਂ ਇਸ ਲੋਕਮੈ ਭੀ ਬਿ-
ਤੀ ਜੁੜਨੇਦਾ ਸੁਖਨਹੀਂ ॥੨੨॥ ਨਾਤੀ ਤੀਰਥ ਧੋਤੀ
ਨੇਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਅਉਰ ਸਾਧਨਾ ਕਰਕੈ ਫਥੀ ਸੁਤੀ
ਆਇ ਨਿਚਿੰਦ ਸਮਾਧੀ ਲਗਾਵਣੀ ਹੰਕਾਰਦੀ ਬੇੜੀ
ਰਹੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਭਗਤੀ ਰੂਪ ਗੰਧ ॥੨੪ ॥ ਕੁਮ-
ਲਾਇਕੇ ਪ੍ਰਣੰਮਕੇ ਸੁਕਗਏ ਚਲੇਗਏ ਕਿਤਨੇਹੀ ਜੋਬ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨ ॥੩੫॥ ਖਟੋਲ ਮੰਜਾ ॥ ੩੭ ॥ ਇਕ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿਗਏ ਕਿਆ ਬੀਜਦੇ ਮੰਗੋਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਚਲੇਗਏ ਇਕਰਾਧੀ ਵਿਆਹੀਆਂਨੂੰ ਛਡਗਏ ॥੩੮॥ ਤੂੰਆਹੋਂਕੇਰੇਕੰਮ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਹੇਗਾ ਤੂੰਮੇਰੇ ਕੇਹੜੇ ਕੰਮਨੂੰ ਕਰਕੇ ਆਇਆਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਖਸਲਾਂ ॥੪੦ ॥ ਮੈ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉਂ ਹੇੜਾ ਜੋਹੈ ਸਰੀਰ ਤਿਸਦੀ ਅਵ-ਸਥਾ ਦੁਖੀ ਵਿਹਾਉਂਦੀ ਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਬਾਰ ਪਰਾਇਐ ਸੰਸਾਰ ਵਾ ਜਮਾਕੇ ਘਰਮੈ ਹੇ ਸਾਈਂ ਮੁਝੇ ਨ ਦੇਹ ਜੇਨੂੰ ਏਵੇਂ ਰਖਣਾਹੈ ਸੰਸਾਰਮੈਂ ਤਾਂ ਜੀਵਤ ਭਾਉ ਸਰੀਰ ਥਾਂ ਲੈਲੈ॥੪੩॥ਕੰਧੇ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਪਰ ਹੁਕਮ ਰੂਪੀ ਘੜਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਬਨਕੇ ਸਿਰਪਰ ਤੂੰ ਮਾਰਣੇ ਕੋ ਖੜਾ ਹੈ ਹੇ ਜਮ ਹਉ ਲੋੜੀਦਾ ਹਾਂ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇਪਾਸੋਂ ਅੰਗਾਰ ਲੋੜਦਾਹੈਂ॥੪੪॥ਆਟਾ ਅਗਲਾਹੈ ਪਦਾਰਥ ਇਕਨਾ ਕੋਲ ਲੋਣ ਮਾਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਵਾ ਇਕਨਾਂਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਰੂਪੀ ਆਟਾ ਅਗਲਾਹੈ ਇਕਨਾਨੂੰ ਲੋਣ ਮਾਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ॥੪੫॥ਰਡਭੁਟੋਂਕਾ ਨਾਂਮ ਸਡੋ ਛੰਦ ਉਚਾਰਦੇਹੈਂ ਅਤੀ ਮਾਂ ਗਰੀਬਾਂਕੀ ਨਿਆਈਂ ਗਡਥੀਏ॥੪੬॥ਸਰੀਰ ਖਿੰ ਥੜ ਨੂੰ ਨਾੜੀ ਰੂਪੀ ਮੇਖਾਂ ਅਗਲੀਆਂ ਜਿੰਦਨੂੰ ਕਾਂਈ ਮੇਖਭੀ ਨਹੀਂ ॥੫੩॥ ਛਪਰ ਢੂੰਢੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿਕੜ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮੈਂ ਹਥ ਡੁਬੇਗਾ ॥ ੫੪॥ਨੰਢੀ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਪੁਰਥਕ ਕੰਤ ਨਾ ਰਾਵਿਆ ਵਡੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੰਕਾਰ ਵਾਲੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਰਣਾ ਹੋਯਾ। ਧਨ ਕੂਕਦੀ ਹੈ ਰੋਰਮੈਂ ਹੋਸਹਿ ਤੇਰੇਨਾਲ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸ ॥ ੫੬॥ ਕੋਠੇ ਪਰ ਧੁਕਣ ਦਉੜਨਾ ਕੇਤਾਕੁ ਹੋਣਾ ਹੈ ਸਰੀਰ ਅਵਸਥਾ ਕਰ ਕਿਤਨਾਕੁ ਦਉੜਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਰ ਵ ਲੋ ਨੀਂਦ ਨਿਵਾਰ ਗਏ ਵਿਲਾੜ ਵਿਲਾੜ ਬੀਤਬੀਤ ਗਏ ॥੬੨ ॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦਕੇ ਪੜ ਕਰਕੇ ਜੇਹੜੇ ਬਧ ਗਿਆਨੀ ਹੋਏ ਹੈਂ ਜੇ ਜਲ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ਕਿਆ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਂ ਜੁਗਤੀਆਂ ਕਰ ਉਪਦੇ ਸ਼ ਕਰੀਏ ਭੀ ਨ ਪਲਵੈ ਗੁਣਾਂ ਸੰਜੁਗਤ ਨਹੀਂਹੋਂਦੇ॥ ੬੩॥ ਜਾਂਕੁਆਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਚਾਉ ਖੁਸੀਆਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜਮਨੇ ਜਦ ਵਿਆਹੀ ਤਾਂ ਜੂਨਾਂ ਨਰਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਪ ਇਗਏ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਤਕਿਆ ਫੇਰ ਕੁਆ ਰੀ ਕਿਆ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ।ਵਾ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਜਗਿਆਸੀ ਅਵਸਥਾ ਸੀ ਤਾਂ ਚਾਉ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ਹੋਈ ਜੋ ਫਕੀਰ ਹੋਵਾਂ ਜਾਂ ਵੀਵਾਹੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਗੁਰਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਪਾਇ ਦਿਤੇ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਵਤ ਫੇਰ ਜਗਜਾਸੂ ਨਹੀਂਹੋਈਦਾ ਵਾ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਜਗਿਜਾਸੀ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸੌਕ ਵਾਲੀਸੀ ਤਾਂ ਚਾਉ ਸੀ ਵੀਵਾਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਾ- ਇਆ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥ ਮਾਮਲੇ ਕਿਆ ਅਗਾਉਕੀ ਆ ਵਤ ਫੇਰ ਕੁਆਰੀਕਿਆ ਜੇਹੜਾ ਭਾਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਣਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਏਹ ਪਛੋਤਾਉ ਨਾਥੀਐ॥੬੪॥ ਕਲਰਕੇਰੀ ਛਪੜੀਸੰ
ਸਾਰ ਮੈਂ ਆਇ ਉੱਤ੍ਰੇ ਹੰਸ ਸੰਤਾਚਿੰਜੂ ਥੋੜਨ ਨਾ ਪੀਵ
ਹਿ ਨਹੀ ਧਾਰਦੇ ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ਚਾਹਿ ਰਹਿੰਦੀ
ਹੈ॥੬੬॥ਪੰਖੀਆਂ ਤ੍ਰਿਨਾਂਦੀਆਂ ਫੌਜ਼ਾਂ ਜੋਦੜਾ ਕਲਵਤ
ਇਕਲੇ ਰਹੇਸੱਥਕੇ ਇਸਥਿਤਰਹੇ॥੬੭॥ਕਾਲਰੂਪੀਕੀ
ੜਾ ਲੜਿਓਮਾਸ ਸਰੀਰ ਕੋ॥੬੮॥ਭਜਜਾਇਗੀਘੜੀ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵੰਨਵਾਲੀ ਤੇ ਟੁਟਜਾਏਗੀ ਨਾਗਰ ਅਵਸਥਾ
ਰੂਪੀ ਲਜ ॥੭੪॥ ਮਨ ਮੈਦਾਨ ਕਰ ਦੋਏ ਜੋਨੂੰਲੁਦੇਖ
ਨੈਹੈ ਏਹ ਲਾਹਿ ਦੂਰ ਕਰ ਹਰਖ ਸੋਗ॥ ੭੭॥ ਹੇੜੇ
ਮੂਤੀ ਕਿਆ ਦਿਤੀ ਧਾਹਿ ॥੭੯॥ ਦੁਨੀ ਪਰਾਹੁਣੀ ਹੈ
ਪੰਖੀਵਤ ਵੇਦ ਰੂਪੀ ਨਉਬਤ ਵਜਰਹੀਹੈ । ਸੁਭਹ ਜ
ਨਮਤੇ ਲੈਕਰ ਚਲਣਕਾ ਕਰ ਸਾਜ ਹੇ ਭਾਈ॥ ੮੦ ॥
ਅਵਸਥਾ ਰਾਤ੍ ਮੈਂ ਭਗਤੀ ਰੂਪੀ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਦੀ ਹੈ
ਸੁਤਿਆਂਨੂੰ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾਹੈ। ਜਿਨਾਂਦੇ ਨੈਣ ਨੀ
ਦ੍ਰਾਵਲੇਹੈਂ ਤਿਨਾਂਨੂੰ ਮਿਲਨ ਬਿਠਨ ਹੈ ਵਾ ਕ੍ਰਹਾਂਹੈ ਵਾ
ਜਿਨਾਂ ਨੈਣ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਵਲੋਂ ਵਲੇਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕਾ ਮਿਲੱਣਾ
ਹੁੰਦਾਹੈ ਕਵਾਉ ਭੁਲਾਇਕੈ ॥੮੨॥ ਭ੍ਰੂਮ ਬੁਧੀ ਵਿਸ਼ਿ
ਓਂਕੇ ਬਾਗਮੈ ਪੜੀਹੈ ਏਹਸਰੀਰ ਮੈ ਉਚੇ ਚੜਕੈ ਵਰਾ
ਗ ਮੈਂ ਵਾ ਸਤਸੰਗ ਮੈਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਕੈ ਦੇਖਿਆ॥
੮੩॥ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹਕੈਸੰਗ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀਹੈ॥੮੪
॥ ਹੇ ਵਹਿਲ ਜੀਵ ਗੁਣ ਜੋ ਵੈਰਾਗਾਦਿਕ ਵਾ ਭਗਤੀ
ਕਿ ਕਰੇ ਏਸੇ ਥਾਤ ਕਰਨਪਾਈਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੂਪੀ ਕੰਧੀ ਨਾ ਢਾਹੁ ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਜਿਧਰ ਰਬਦੀ ਰਜਾਇਹੈ ਬੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਅਨਸਾਰ ਹਿ
ਵਹਿਣ ਜੀਵ ਗੁਣ ਜੋ ਵੈਰਾਗਾਦਿਕ ਵਾ ਭਗਤੀਰੂ ਪੀ
ਕੰਧੀਨਾ ਢਾਹੁ ਤਉਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਧਰ
ਰਬਦੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਏਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਅਨਸਾਰ ਹੈ ਵਹਿਣ
ਜੀਵ ਤਿਦਾਉ ਗਉਣ ਕਰ ॥੮੬॥ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ
ਕਾਲ ਵਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੰਧੀ ਸਰੀਰ ਵਾ ਗੁਣ ਤਿਨਾਂਦੇ
ਕੇਰਨੇ ਮੈਂ ਹੋਤੂਹੈ ਵੇੜੇ ਨੇ ਕਪਰ ਕਾਮਾਦਿਕ ਕਿਆ ਕ
ਰੈ ਜੇਪਾਤਣ ਸੁਚੇਤ ਗੁਰੂ ਸੁਚੇਤ ਰਹੇ ॥੮੭॥ਰਬਖਜੂਰੀ ਆਖੇ
ਪਕੀਆਂ ਸੰਤ ਗਣਾਂ ਕਰਕੇ ਮੋਖਦੀ ਨਈ ਨਦੀ ਕਥਾ ਆਖਿਓ
ਕੀਰਤਨ ਵਹਿੰਦੀਹੈ ਜੋ ਸੰਤਾਂਮੈ ਡੀਹੜਾ ਵੰਞਦਾਹੈ ਸੋ ਲੋਨਮੀ
ਉਮਰਦਾ ਹਥ ਪੈਂਦਾਹੈ ॥੯੧॥ਤਲੀਆਂ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਥੋਰਾ
ਕਾਮਾਦੀ ਕਾਗ ਖੂਡਹਿ ਕਿਆ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ਖਿਚਦੇ ਮੈ ਲਹਾ
ਹੈਂ ॥੯੩॥ਸਗਲਾਮਾਸ ਗੁਣਾ ਰੂਪੀ ਖਾਇਆ ॥੧੦੦॥ ਪਾਰਨਸੇ
ਵਰਤਦਾਹੈ ਆਸਾ ਕਰਕੇ ਬੰਧਿਆ ਹੋਯਾ । ਵਾ ਆਸਾ ਉਮਰਕਾ
ਰੂਪੀ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਬੰਧਿਆ ਜਾਂਦਾਹੈ ॥੧੦੨॥ਸਰੀਰ ਪਕਾਨੇ
ਰੂਪੀ ਵਣ ਕੰਬਿਆ ਤੈ ਰੁਤ ਫਿਰੀ ਤੇ ਪਤ ਝੜੇ ਝੜ ਆਸਕਾ
ਪਾਹਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨਿਰਸਕਤ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀਹੈ ॥੧੧੧॥ ਗਲਾਤੇ
ਮਿਸਲ ਕਿਆ ਰਹਿਣੀ ਫ਼ਕੀਰਾਂਦੀ ਗਾਖੜੀ ਕਠਨ ਕਾਮ
ਹੈ ੧੧੫॥ ਰਿਦੇਮੈਂ ਜੋਹੜਾ ਸਬਰ ਕਰਣਾ ਏਹ ਨੀਹ ਅਸਮਰਥਕਾ
ਹੈ ਚਿੱਲਾਹੈ। ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਸਬਰ ਏਹਬਾਣਹੈ ਖਾਲ
ਸਰੀਰ ਸਭ ਏਕਮਾਂਹ ਤੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਥਤਾ ਬਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਰਿਆ ਹੋਯਾ॥੧੧੮
॥ ਇਕ ਕੋ ਚਲਿਆ ਹੈ ਵਾ ਇਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਚਲਾਈ ਹੈ
॥੧੨੫॥ ਸੰਸਾਰ ਸਰੋਵਰ ਮੈਂ ਪੰਖੀ ਜੀਵ ਇਕ ਹੈ ਤੇ
ਢਾਹੀ ਵਾਲ ਪਚਾਸਹੈਂ ਦਸੇ ਇੰਦ੍ਰੇ ਅਰਚਾਰ ਅੰਤਹ
ਕਰਣ ਤੇ ਚੌਦਹਿ ਏਨਾਂਦੇ ਦੇਵਤੇ ਤੇ ਚੌਦਾਂ ਇਨਾਂ ਦੇ
ਵਿਸ਼ੇ ਪੰਜ ਕਾਮਾਦੀ ਤੇਤਿਨੇ ਗੁਣ ਏਹ ਪਚਾਸ ਹੈਂ
॥ ੧੨੬ ॥ ਗਲਾਇ ਕਹੁ ॥ ੧੩੦ ॥ਠਾਹਿਣ ਕਦਾ
ਚਿਤ ਨੈਹੀ ਚੰਗਾ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੈਯੇ

ਮਃ ੫ ॥ਸਾਹਿਬ ਕਹੇ ਮੈ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਦਾ ਭਗਤ ਜ
ਨ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਮਸਰ ਤੁਲ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹੈ
ਏਕ ਜੀਭ ਕਰ ਕਿਆ ਬਖਾਨ ਕਰਾਂ। ਹਾਂ ਕਿ ਹੇ ਗੁ
ਰੋ ਧਨੰ ਖਾਨ ਪਾਨ ਵਾ ਧਿਆਵਣੇ ਜੋਗ॥੬॥ਪਉਰਾ
ਤਨ ਪੁਰਖ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਨ ਅਸਥਾਨ ਦੂਸਰਾ ਅਵਰੁ
ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥੭॥ ਜੋਹੜੇ ਸਚੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਤਖਤ
ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਨਿਵਾਸ ਹੈ । ਏਹੁ ਸਚਾ ਤਪਾਵਸ ਨਿਆ
ਇ ਕਰਿਆ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮੈ ਹੈ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਰੀ ਪਾਰੁਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥੯॥
ਮਃ ੫ ॥ ਸਮੂਹ ਸੈਂਕੜੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰ
ਨੇ ਵਾਲਾ ਆਤਮ ਕਹੀਏ ਮਨ ਕੇ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਾਮ
ਕਉਰਉ ॥ ੩ ॥ ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਬੀਰਜ ਮਾਤਾਦੇ ਤਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਖੇਤਰ ਨਿਰਮਤਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਕਾਟ ਭਰ
ਮ ਰੂਪ ਭਰੀ ਵਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਭ
ਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਬੁਧੀ ਦੋਲ ਕਿਆ ਪੰਘੂੜਾ ॥ ੪ ॥ ਹੇ
ਜੀਵ ਜਗ ਨੂੰ ਜਾਨ ਅਤੀ ਸੁਪਨਾ ॥ ੫ ॥ ਮਾਇਆ
ਮਤ ਕਹਾ ਲੌ ਗਾਰਹੁ ਮਾਇਆ ਵਿਖੇ ਮਤ ਹੋਣੇਕਰ
ਕੇ ਕਹਾ ਲਏਗਾ ਗਉਰਵਤਾ ਵਾ ਕਹਾ ਲੌ ਗਰਬ
ਕਰਹੁਗੇ ਪਤ੍ਰ ਪਰਵਾਨਾ ਚਾਵਰੁ ਚੌਰ ਕਰਨੇ ਵਾਰੇ
ਵਾ ਚਉਰ ਕਿਆ ਤੁਮਾਸੇ ਕੋਟਦੀ ਓਟ ਕਰ ਭੀ ਛੋ
ਟ ਨਾ ਤੇ ਕੋਸਦੀ ਓਟ ਕਰ ਛੋਟਨਾ ।ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰ
ਹੁ ਖੁਲ ਕਰਕੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵਾ ਹਾਥ ਝਾਰ ਕਰਕੇ
ਜਾਏਗਾ ॥ ੬ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕੇ ਧਾਵੰਦੇ ਹੈਂ
ਕਤਕਹਾਂ ਹੁਣੇ ਖਾਲੀ ਜਾਵੇਗਾ ਵਾ ਕਿਸ ਦੇ ਹੋਂਦੇ
ਹੈਂ ਖਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾਲ ਮੈਂ ਜਮ
ਦੂਤ ਨ ਸਿਰ ਪਰ ਡੰਡ ਮਾਰਿਓ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਖਟ
ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੀਚਾਰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਵਿਚਾ
ਰਦੇ ਹੈਂ ਅਨਕ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਖਟਣ ਵਾਸਤੇ
ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮ ਪਾਕਾ ਬਿਨਾਂ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸ-
ਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ॥ ਵਾ ਸੋਮ ਪਾਕ ਕਿਆ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ
ਕੇ ਦੇਖਕੇ ਸੋਮਪਾਕ ਏਕ ਬੂਟੀ ਖਾਤੇ ਹੈਂ ਸੋਮਪਾਕ
ਹਾਥ ਸੈਂ ਪਕਾਇ ਕੇ ਖਾਵੈ ॥ਸ੍ਰੈਯੇ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ॥
੩ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਸੁਖੇਨ ਜੋਗ ਵਾ ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਜੁੜ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਰ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰ ਰਸ ਪੁਰਬਕ ਗਾਵਹਿ ਹਰੀ ਜੋ ਪੂਰਨ ਹੈ ਸਰਬ ਕਲਾਂ ਕਰ ॥ ੮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਅਵਰ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਹਿਤ ਪਤੀ ਕੇ ਪਾਤਾਲ ਵਸਤਾ ਭੁਇਆ ਵਾ ਸਪਤ ਕਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮਿਆ ਕਰਕੇ ਜੋ ਪਤਾਲ ਮੈਂ ਬਸਦਾ ਹੈ ਦੁਰਬਧਾ ਦੁਰਬਾਸਾ ॥

ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ

ਜਾ ਧਰਿਓਂ ਮਸਤਕ ਹਥ ਤਾਂ ਸਹਿਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੁਠੁ । ਛਜੀ ਖਾਰੀ ਕਿਆ ਬਹੁਤ ਫਿੱਕੇ ਬੋਲ ਹੋ ਖੇਲ ਦੇ ਹੈਂ ਸਮਤਾ ਰੂਪੀ ਸਾਰ ਬਾਜੀ ਉਨ ਮਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੈਂ ਲਿਵ ਦਾਰਥ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਰਖਿਆ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਸੋ ਵਹਿ ਸਾਰ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਓਹ ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ਹੈ ੩ ॥ ਆਤਮਾਂ ਮਨ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਕਾ ਹੈ ਵਾ ਆਤਮਾਂ ਤ੍ਰਿਬਿਧ ਕਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂ ਸ਼ਿਵ ਤੁਮਾਰੇ ਏਕ ਹੈਂ ਤਿਸ ਮੈਂ ਲਿਵ ਲਗਾਈ ਹੈ ਤੇਲ ਧਾਰਾਵਤ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਿਆਂ ਅਜਗਰ ਹੰਕਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਕੇ ਉਨਮਾਨ ਵੀਚਾਰ ਵਾ ਨਿਸਚੈ ਆਤਮਾਂ ਕੇ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ॥ ੫ । ਆਤਮਾਂ ਕੀਰਤੀ ਕੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰਣੇ ਵਾਲੇ ਹੋ ਕਹਿਣੇ ਦੀ ਢਾਲ ਤਰਾਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਭੀ ਕਲ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਕਲ ਕਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਤਿਲਕ ਦੀਆ ਹੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਜੋ ਲਗੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਸੋ ਪੈ ਬਹੁ
ੜੋ ਤਰੇ ਹੈਂ ਵਾ ਪੈਰੀਂ ਪੈਕੇ ਤਰੇ ਹੈਂ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਫੇ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੀਹ ਪੁਤ੍ਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਹਿਣਾ ਰਾਜਜੋਗ
ਕਿਆ ਸੁਖੇਨ ਜੋਗ ਵਾ ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਵਾ ਰਾਜ ਦੇ
ਜੋਗ ਲਾਇਕ ਕਰੇ ਹੈਂ ॥ ੬ ॥ ਇਛਾ ਸਿਉ ਕਰਣ
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਉਦੈ ਹੋ ਬਾਣੀ ਰੂਪੀ ਕਿਰਣਾ
ਦੁਆਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਕਲ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਚੰਦਰ ਵਤ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਨਾਂ ਸਹਿਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਆਪ
ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਵਾ ਹੋਰੀ ਜਗਯਾਸੂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਤੁਸੀ
ਸੰਚਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਲਵੇ ਉਚਾਰ
ਦੇ ਹੈਂ ਜਿਸ ਜਨ ਨੂੰ ਲਹਿਣੇ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਭਯੋ
ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਹਰੀ ਪਰਸਿਓ ॥ ੭ ॥ ਗਰਲ ਅਗਿਆਨ
ਨਾਸ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਤਨ ਤੇ ਨਠਯੋ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ ਸ
ਹਿਜ ਸਮਾਧੀ ਲਗਾਈ ਜੋ ਰਵਿਆ ਹੈ ਸਮਾਨੰਤ-
ਰ । ਕਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਲਹਿਣੇ ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਜਸ ਹੈ
ਰਸਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਸਦਾ ਹੀ ਸਹਿਜੇਜਪਓ
॥ ੮ ॥ ਸਤ ਕਹੀਏ ਜਸ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਰਵਿ ਲੋਕ ਪ੍-
ਯੰਤ ਵਾ ਰਵਿ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮੈਂ ॥ ੧੦ ॥
ਹਮ ਕਿਆ ਤਮਾਮ ਜਨਮਾਂ ਕੀ ਕਾਲਖ ਧੋਵਣੇ
ਵਾਲੇ ਹੋ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਟਲ ਸੋਂ ਗੁਰ ਸੇਵੀਐ॥ ਮਹਲੇ
ਤੀਜੇ ਕੋ॥੧॥ਕਲ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਸੁਬੁਧੀ ਜਨ ਜੋ ਗੁਰਅਮਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਾਸਜੀ ਤਿਨਾਂਕੀ ਕੀਰਤ ਬਿਸਥਾਰ ਕਰਦੇਹਾਂ ਮਵ ਲ
ਕਿਆ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਕਿਆਸਰ॥੨॥ਸਮਾ ਧੀ
ਲਗਾਵਨ ਹਾਰਾ ਜੋ ਸ਼ਿਵਜੀਹੈ ਉਲਾਸਹਿ ਉਚਾਰਦੇ
ਹੈਂ ਸੈਲ ਵਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ ਉਧਾਰਿਆ ਹੈ ॥ ੪ ॥
ਚਰਣਾ ਕੇ ਧਿਆਨ ਕਾ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਤਿਸ ਮੈਂ
ਚਿਤ ਰਸਿਆ ਹੈ ਵਾ ਚਰਣਾਂ ਮੈਂ ਚਿਤ ਲਗਾਇਆ
ਤੇ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਭੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸ ਪੀਤਾ ਤਿਤ
ਨਾਮ ਕਰ ਹੈ ਗੁਰੋ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਗਰੂਅ ਮਤਿ
ਹੋਈ ਹੈ ਆਪ ਨੇ ਸਤਿ ਕਿਆ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਸੰ
ਗਤ ਉਧਾਰੀ ਹੈ ॥੫॥ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ
ਅਗਿਆਨ ਦੂਰ ਕਰਣੇ ਕੋ ਰਵਿ ਕਿਰਣਵਤ ਹੈ ਤੇ
ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨੇ ਕੋ ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਾਵਤ ਹੈ
ਆਸਾ ਸੈ ਕਿਆ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਅਸੰਸ ਹੋਏ ਹੈਂ ਵਾ
ਅਸ਼ਾਸਨ ਹੋਏ ਹੈਂ ॥੬॥ ਜਿਸਨੇ ਨਾਮ ਸੰਮਕ ਭਲੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਰਾਧਿਓ ਜਿਸਨੋਂ ਧੁਰੋਂ ਹੀ ਧੀਰਜ ਦਿਤਾ
ਹੈ ਧਵਲ ਕੋ ਸੇਤ ਧੁਜਾ ਬੈਕੁੰਠ ਮੈ ਬੀਣਾ ਕਿਆ ਬ
ਣ ਰਹੀ ਹੈ ਸੋ ਰੂਪ ਤੁਮ ਹੋ ਵਾ ਜਿਸ ਆਪ ਕਾ ਧੀਰ
ਜ ਧੁਰੋਂ ਹੀ ਧਵਲ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ ਤੇ ਸੇਤ ਜੋ ਜਸ
ਰੂਪੀ ਧੁਜਾ ਅਕੁੰਠਤ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਨਾਮ ਦਾ
ਨਾਵਣਾ ਤੇ ਰਸ ਦਾ ਖਾਣਾ ਭੀ ਨਾਮ ਹੈ ਅਰ ਭੋਜਨ
ਭੀ ਨਾਮ ਰਸ ਦਾ ਵਾ ਨਾਮ ਰਸ ਜੋ ਹੈ ਨਾਮ ਕਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪ੍ਰਸਿਧ ਏਹੀ ਭੋਜਨ ਦਾ ਖਾਣਾ ਕਰਿਆ ਹੈ ਰਸ ਪ੍ਰੁ
ਰਬਕ ਸਦਾ ਚਾਯ ਹੈ ਮੁਖ ਤੇ ਮਿਸਟ ਬਾਣੀ ਬੋਲਣ
ਕਾ ਹੈ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਪਰ
ਸ ਕਰ ਸਕਜਥ ਜਨਮ ਹੋਆ ਹੈ ॥੯॥ ਸੋਇਰਸਤਿ
ਨਹੀਂ ਕਿਆ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਵਾ ਸੋਇਰਸ ਤਿ
ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਜਣਾਇਆ ਹੈ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ
ਤਿਲਕ ਰੂਪ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਪਰਸਿਆ ਹੈ ਸਰ
ਬ ਇਛਾਂ ਨੂੰ ਤਿਨਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੇ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥ਪਲਵ
ਪੈਂਦੇਹੈਂ ਰਸਤੇਸੈਂ।ਤਿਨਰਸੇ ਕਹੀਏ ਤ੍ਰਿਹਾਲੋਕਾਂਸੈਂਅੰਤ
ਨਾਲਹੀਅਹਿ ਤਿਨਾਂ ਨਰਾਂਕਾ ਜੋਹੜਾਸੇਵਨ ਕਰਦਾਹੈ
ਤਿਨਾਂ ਕੋਸੈ ਤੇ ਸਹਸ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦੇਹੈ ਵਾ ਨਰਕਿ
ਸੀ ਕਾ ਸੇਵਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਸੈਕੜੇ ਹਜਾਰਾਂ ਹੋਰਨਾਂ
ਕੋ ਸਮਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹੈਂ॥੧੨॥ ਇਕਨੂੰ ਦੁਹਠਾਹਿਣ
ਮੈ ਜਾਣਿਓ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕਮੈ ਜੀਵ ਈਸਰ ਮੈਵਾਦ੍ਰੁਜਾ
ਥਾਉਂ ਨਾ ਜਾਣਿਓ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਸ ਮਤਿ ਕਰਕੇਰੁਕ
ਮਾਂਗਦ ਨੇ ਕੀ ਕਰੀ ਹੈ ਕਰਤੂਤ ਰਾਮ ਕੇ ਜਪਿਆ
ਨਿਤ ਹੇ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋਇ ਕਰ॥੧੫॥ਪਉਮੁਕਹਿਪਾ
ਇ ਲਈ ਹੈ ਮੁਕਤੀ ਵਾ ਜੁਨਾਂ ਰੂਪੀ ਪਉਮੁਕ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਇਕ ਬਿਨ ਦੂਸਰਾ ਜੋਗਣੀਦਾ ਹੈ ਤਉਰਹੈਕਿਆ
ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਸਟੂ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਲੈ ॥
੧੮ ॥ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਖ ਮੇਂਵਦਾ ਹੈ ਵਾ ਮੁਖਮੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਵੇ ਵਤ ਲਗਦਾ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਜਾਨਦਾਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਛ ਪੁਰਬ ਪੁੰਨ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਰਹਿਤਕੇਖੁਸ਼ੀ ਨ ਆਯੋ ਰਹਿਤ ਕਰਕੇ ਕੋਪਸਿੰਦ ਨਾ ਆਯੋ। ਦੈਦੀ ਵਨੇ ਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆਹੈ ਹੈ ਭਿਖਿਆ ਜਿਵਤੂੰਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਤੂੰ ਰਹੁ ॥ ੨੧ ॥ ਭੈਤੇ ਨਿਰਭਉ ਕਰਣੇਵਾਲਾ ਜੋ ਹਰੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਅਟਲ ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ।ਆਪਤ ਹੰਕਾਰ ਮਹਲੇ ਚੌਥੇ ਕੇ ॥ ੧ ॥ਚਾਹਿਕ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਤਤ ਕੋ ਸਮਤ ਕਿਆ ਸਮਸਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰੀ ਪਾਇਓ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਦਿੰਤ ਕਿਆ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਏਸ ਮਗਤੇ ਨਹੀ ਹੁਟਦੇ ਕਿਆ ਨਹੀ ਥਕਦੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਿਆ ਸਦਰਸ ਬਿਧਾਤਾ ਨੇ ਸਿਰਿਓ ॥ ੮ ॥ ਅਜੋਨੀ ਹੋ ਤੋ ਸੰਭਵਿਓ ਉਤਪਨ ਹੋਇ ਰਹੇਹੋ ਲੋਕ ਉਧਾਰਣ ਅਰਥ ਹੇ ਗੁਰੋ ਜਗਤ ਬਚਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤਰਾਇਆ ਹੈ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕੀ ਜੋ ਬੂੰਦਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ੍ਹ ਕੀ ਵਿਖ ਕੋ ਨਿਵਾਰਣ ਵਾਲੀਹੈ ਵਾ ਵਿਸਿਆਂ ਕੀ ਵਿਖ ਕੋ ਨਿਵਾਰਣੇ ਵਾਲੀ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਗੁਰ ਪੂਜ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਦਾ ਪਰਚਾ ਜਿਨਾਂ ਮਨ ਮੇਂ ਪਾਇਓ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ ॥ ੧੨॥ ਸਤਗੁਰਾਂ ਜਸ ਰੂਪੀ ਥੰਮਾਤਾਣਿਓ ਹੈ ਜੁਗਾਂ ਦੇ ਜੀਵ ਜੂਥ ਸਮੂਹ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਵਾ ਅਕਾਸ ਰੂਪੀ ਚੰਦੋ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਆ ਤਾਣਿਆ ਹੈ ਜੁਗ ਸਮੂਹ ਸਮਾਣੇਹੈਂ ॥੧੪॥ ਸਤ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਕੋ ਲਿਵ ਕਰਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਇਕਰ ਜੋਹੜਾ ਜਪਦਾ ਹੈ॥੧॥ਫੁਨ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰਪਾਰ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਥਨ ਹਾਰ ਤੇ ਅਕਥ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੈਂ ਬੁਝਾਈਹੈ ਤਿਸਨੂੰਬੂਝ ਆਈ ਹੈ ਵਾ ਹੇ ਗੁਰੋਂ ਤੁਮਾਰਾ ਪਾਰ ਉਰਵਾਰੁ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਥ ਦੇ ਕਥਨ ਹਾਰਾਂ ਹੋ। ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਬੂਝ ਆਈ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਏਕਮੁਖ ਮੈਂ ਰਸਨਾ ਕਰਕੇ ਰਸਹੁ ਉਚਾਰਦਾਹਾਂ ਅਨਤਰ ਜੋਹੈ ਚੰਦਨਦੀ ਵਾਸ਼ਨਾ ਕਰ ਸੁਸਟੂ ਵਾਸਨਾ ਵਾਲੇ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ਤਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮਨੁਖਤੇ ਜਨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਕੀਆ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਵਾ ਜਨਾਂ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਮੈਂ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗੁਰੂ ਅਮ੍ਰਦਾਸਜੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਸੁਭਾਇਮਾਨ ਤਿਸਨੇ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ਜਾਸ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਚਰਨ ਕ ਵਲਾਂ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਆਗਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ੫ ॥ ਸਸਿ ਤੇ ਰਿਖ ਕਿਆ ਤਾਰੇ ਨਿਕਰੁ ਸੋਈ ਏਕ ਹਰੀ ਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਨਾਮ ਕਿਅ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਤੇ ਤਿਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਵਾ ਸੋਈ ਜੋ ਏਕ ਹਰੀ ਹੈ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਿਧ ਤਿਸਦੇ ਨਾਮਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਤਿ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੭॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇਧਨ ਨੇ ਕਿਆ ਗਰਬ
ਦੇਣਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦਾ ਵਾ ਧਨ ਨੇ ਕੀ
ਗੌਰਵਤਾ ਦੇਣੀ ਹੈ ਆਨਨ ਮੁਖ ਪਰ ਵਾ ਅਨਨ ਤ
-ਤ ਪਰ ॥ ੮ ॥ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਸਪੰਨ ਸੋਤ੍ਰੀ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਨੇਸਟੀ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇਕੈ ਮਨ ਠੌਰ ਮੈਂ ਬ
ਸਿਆ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰਦਿਆਂ ਜਨ ਖਰ ਹੈ ॥੧੩॥ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸਬਦ ਜਪਦੇ ਹੈਂ ਮਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਨਵਨਿਧ
ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਰਸਨਾ ਕਰਕੇ ਅਹਿਨਿਸ
ਉਚਾਰਦੇ ਹੈਂ। ਤਿਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਕੋ ਸਤਿਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾ
ਣਹੁ॥੧੪॥ਅਗਾਧ ਗੁਣਾਂਦਾ ਨਿਧਾਨ ਹਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣ
ਕਰਕੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਅਹਿਨਿਸ ਧਿਆਨ ਧਾਰਣ ਕਰੋ
ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਧਰ ਕਰਕੇ| ਸ਼ਾਂਤਰੂਪ ਜੋ ਗੁਰੂ
ਹੈਂ ਸਚੁਨਾਮ ਅਰ ਰੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਬਿਮਲ ਜਲ ਕਰ
ਕੇ ਅਬਾਹਿਸਰ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਹੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮਜਨਕਰ
ਹੁ ਇਸ ਕਰਕੇ ਤਰਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕ
ਹਰਿਨਾਮ ਮੈਂ ਲਗਕਰ ਨਾਰਦ ਆਦਿਕ ਤਰਹਿ ਤੇ
ਸਨਕਾਦਿਕ ਭੀ ਤਰਹਿ ਤਾਂਤੇ ਅਨਰਸ ਤਜਹੁਭਾਈ
॥੨॥ ਹਰਿਜਨ ਜੋ ਗੁਰੂਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵ ਪ੍ਰਮਾ
ਤਮਾਂਦੇ ਗਿਆਨਮੈਂ ਜੋ ਰਤੇ ਹੈਂ॥੪॥ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਜਸਕਾ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਨਾਕੇ ਘਟ ਘਟਮੈਂ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਭਇਆ
ਹੈ ਕੰਚਨ ਤਨ ਕਿਆ ਕੰਚਨਸਰੂਪਹੋਏਹੈਂ ॥੫॥ਜਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਬਿੰਬ ਕਹੀਏ ਬੁਦ ਬੁਦੇਕੀ ਜੁਗਤ ਕਹੀਏ ਨਿਆਂਈ ਹ
ਰੀਨੇ ਜਗਤ ਰਚਿਆਹੈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਝੀ ਚਿਦਜੜ
ਰੀਂਥੀ ਖੁਲਗਈ ਸ਼ਤਸੰਗ ਪ੍ਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁ
ਰਾਂਦੁਆਰੇ ਅਚਾ ਵਾ ਪਰਮਾਨੰਦਕੋ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇਅਚਾ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੇ ਉਚਾਰਿਆਹੈ॥੬॥ਈਸਧਿਆਨ ਧਰਤ
ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ ਕਰਤਹੀਏਮੈਂ ਚਾਹਿ ਜੀਉ।ਸਰਬ
ਰ ਕਿਆ ਬਰੋਬਰੀ ਕਉ ਕਾਹਿ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹੀਏ॥੮॥
ਮੁਕਟਸੀਸ ਮੈਂ ਮੋਰ ਪੰਖ ਦਾ ਚਾਹਿ ਕਿਆ ਵੇਖੀਦਾਹੈ
ਵਾ ਚਾਹਿ ਗਰੜ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਚਿਤ
ਦਾ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ਜਗਤ ਏਹ ਵਾ ਚੇਤਨ ਦਾ ਬਿਲਾਸ
ਹੈ ਏਹ ਜਗਤ॥੧੧॥ ਸੇਵਕਾਂਕੈ ਭਰਪੂਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਂ
ਵਦੇਹੋ ਜੁਗਜੁਗਮੈ ਵਾ ਸੇਵਕਾਂਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਕਰਣੇ
ਕੋ ਜੁਗਜੁਗਮੈਂ ਸਦਕਾ ਕਿਆ ਸਚਾ॥ ੧੩॥ ਤਮਾ
ਸਾ ਰੂਪ ਜੋ ਤਤਹੈ ਤਿਨਾਂਕੋ ਮੇਲਕੈਬਡਾ ਖੇਲ ਕੀਆ
॥੧੪॥ਸ੍ਰੀ ਸੁਭਾਇ ਮਾਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖਦਾ ਸਤਨਾਮ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਚਿਤਮੈਂ ਬਸਦਾਹੈ ॥੨॥
ਗੁਰੂ ਜੋ ਸਮਰਥਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੋ ਗਹਿਕੇ ਕਰੀਹੈਧ੍ਰੁਵ ਨਿ
ਸ਼ਚਲ ਬੁਧੀ ਸੁਸਟੂ ਮਤ ਕਰਕੇ ਸਮਾਰਨ ਕਉ॥੪॥
ਸਬਦਾਂ ਦੇ ਤਰੰਗ ਪ੍ਰਗਟਦੇਹੈਂ ਦਿਨ ਤੇ ਆਗਰ ਅਗੇ
॥੫॥ ਸੋ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਭਾਇ ਸੁਖੈਨ ਹੀ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ਮੈਂ ਸੋ ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ ਗੁਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ॥੬॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤੇ ਧਿਆਨ ਅੰਤ
ਰ ਹੀ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਾ ਅੰਤਰ ਗਤ ਹੋਯਾ ਭਟਕ ਸੀ
ਘ੍ਰ ਵਾ ਭਟਕਾਣੇ ਦੇ ਸਹਿਤ ਭਰਮ ਭਜਤਾ ॥ ੩ ॥
ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਕੇ ਤਾਰਣ ਕਉ ਅਬ ਗੁਰੂਰਾਮ ਦਾਸ
ਸੋਢੀ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਵਡਾਈ ॥੭॥ਕਾਮ ਗਹਿ ਕੇਸ
ਪਛਾੜਿਓ ਕੇਸ ਕਿਆ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਤਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਪਛਾੜਿਓ ਸਿਰਿਆਤਪਤ ਛਤ੍ਰ ਸਚਾ ਤਖਤਗੁਰਿ
ਆਈ ਰੂਪੀ ॥੨॥ ਹੇ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਬੇਦੋਂਦੇ ਉਧਾਰ
ਵਾਲੇਹੋ ਅਰਜਰਾਤੇ ਜਮ ਜੋਹੈ ਏਨਾਪਰਿ ਆਰੋਹ
ਅਰੂੜ ਹੋਏਹੈਂ ਵਾ ਜਰਾਦੇ ਜਮ ਕੋ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ
ਆਰੋਹ ਕਿਆ ਰੋਖਤੇ ਰਹਿਤਹੋ ਅਘਾਂਦੇ ਅੰਤ ਕਰਣੇ
ਵਾਲੇ ਬਦੈਨ ਕਿਆ ਕਹੀਦੇਹੋ ਵਾ ਅਘਾਂਕੋ ਅੰਤਕਰ
ਣੇ ਵਾਲੇਹੋ ਤੇ ਬਿਬੈਦੈਨ ਕਵਿਤਾ ਕੇ ਦੇਨ ਵਾਲੇਹੋ। ਵਾ
ਅਘਤੇ ਅੰਤਕ ਜਮਕੋ ਬਦੈਨ ਬਦਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋ ਸਲ
ਕਵੀ ਕਹਿੰਦਾਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂਰਾਮ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਹੈ

॥ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂਕੇ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਜੈਤ ਵਾਰ
ਕਿਆ ਜਿਤਣੇ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਹਰੀਨੇ ਜਨਕ ਗਿਆਨ
ਵਾਨ ਉਪਾਏਹੋ ਵਾ ਹਰੀ ਜਨਿਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ
ਉਪਾਏਹੋ॥੪॥ਅਸੰਭਉ ਕਿਆ ਅਸਚਰਜ ਰੂਪ ਉਦੇ
ਹੋਏਹੈ ॥੬॥ ਗੁਰੂਜੋਹੈ ਪੂਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇ
ਆਹੈ ਸੇਵਨੀਕੇ ਭਾਰ ਸਹਾਰਨਵਲਾ ਜੋ ਸੋਸਹੈ ਤਿਸ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸੀ ਸਹਜਮੈਂ ॥੯॥ਅਮਿਓ ਰਸਨਾ ਤੇ ਬਦਨ ਉਚਾਰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਵਰ ਸ੍ਰੇਸਟ ਦਾਤਿ ਦੇਂਦੇ ਹੋ ਪੰਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋਹੜਾ ਹਰੇ ਸੋ ਕਹੀਏ ਪੰਚਾਹਰਿਮ ਅ ਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਸ਼ੇਰ ਤੇ ਪੰਚਾਹਰਨ ਕਾਮਾਦੀ ਤੇ ਪੰਚ ਹਰਨੀ ਅਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਜਨਾਕੋ ਕਲਸਰੂਪਦੀ ਪਾਯੋ ਵਾ ਜਨਾਕੋ ਕਲਸੋ ਦੀਪਾਇਓ ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੁਧਮੈ ਚਾਲੈ ਨਹੀਂ । ਵਾ ਪਾਰਥ ਕੀ ਨਿਆਂਈ ਚਾਲੈ ਨਹੀਂ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਜੋ ਹਰੀਕਾ ਸੰਤ ਉ ਜਲਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਬੋਹਿਥਾਹੈ ॥੩ ॥ ਨਾਮਦੇ ਸਰ ਅਵਰ ਕਾਮਨਹਿ ਅਬਬਾਹਿਰ ਅੰਤਰ ਵਾ ਅੰਤਰ ਪੂਰੀਪੜੀ ॥੪॥ ਜਗਤ ਤੇ ਪਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਹੈ ਤਿਸ ਮੈਂ ਬਾਸਾ ਜਾਕੋ ਜਾਨੀਅਤ ਤੇ ਬਾਸਰ ਰੈਨ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਿਤ ਜਾਕੋ ਜਾਨੀਅਤ ਤਿਸਕੋ ਹੇ ਜਨ ਜਾਚੋ ਮਥਰਾਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬਮੈਂ ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਭਗਤਕੋ ਹੇਤ ਕਉ ਪਾਇਕੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਮਿਲਰਹਿਓ ॥੫॥ ਯਾਹਿ ਜਗਮੈਂ ਮਹਿਰ ਮਹਾਤਮ ਨਹੀਂਹੈ ਛੇਦਾਂਤੇ ਬਿਛੇਦ ਹੋਤੇ ਜਾਨਹੁ ਬੀਅ-ਉ ॥੬॥ ਗਰਭ ਜੋਨਕੇ ਸੰਕਟਿਮੈਂ ਫਿਰ ਨਾ ਆਯੋ॥੭॥ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਭੇਖ ਕਿਆ ਰੂਪਹੈ ॥

ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੇ ਉਤ ਕ੍ਰਿਸਟ ਅੰਗ ਕਿਆ ਸਾਧਨ ਵਾਲੇ ਜਗਿਆਸੂ ਪੈ ਜੋ ਚਰਨ ਹੈਂ ਹਰੀਦੇ ਤਿਨਾਪਰ ਓਰੜ ਤੇਰੀਬੁਧੀ ਜਹਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਰੀ ਰੰਙੀਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਮੁੜ ਸੰਸਿਆਂ ਮੈਂ ਪੈਰਹਿਆ ਹਾਂ ਸੁਹੀਆ ਨਮਸਕਾਰ ਕੈਸੇ ਕਰੀ ਨਿਵਣ ਨਿਵਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਰੂਪੀ ਥਣੋਂਕਰ ਵੈਰਾਗ ਰੂਪੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗਚ ਲਗਿਆ ਹੈਸੀ ਧਉਲ ਸਰੀਰ ਜੋ ਹੈਸਨ ਗਿੜਵੜੀ ਪਰਬਤੋਂ ਕੀ ਨਿਅਟਾਂ ਬਡ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਮੁੰਧੇ ਗਰਬ ਨਾਕਰ ਥਨੀ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕਾ ॥੩॥ਜੇਤੂੰਤਾਰੂਹੈਂਪਾਣਹਥੋਂਕਰ ਕਿਆਸਾਧਨਾ ਕਰਕੇ ਤਉ ਭੀ ਪੁਛ ਤਿੜੰਨ ਕਲ ਤਰਨੇਦੀ ਕਲਾ ਵਾ ਤੜ ਕਨਾਰੇ ਲਗਣ ਦੀ ਕਲਾ ਤਉਭੀ ਜੇਹੜੇ ਖਰੇਸੁਜਾਣ ਹੈਸਨ ਵੰਞਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਏਨਾਂ ਕਪਰਾਂਨੇ ਵਾ ਤਿਨਾਂ ਸੁਜਾਣਾ ਸਾਥ ਮਿਲ ਵੰਞਾਇ ਕਿਆ ਲੰਘਾਇ ਦੇਵੇ ਏਨਾਂਕਪਰਾਂਥੀ ॥੪॥ ਤੁੜਮੋਹ ਝੁਖੜ ਲੰਙਰਿਹਾ ੜ ਕਾਮਾਦਿਕ ਲਹਿਰੀ ਵਾਸਨਾ ॥੫॥ ਸਾਲਕ ਰਾਹਿ ਦਿ ਦਿਖਾਲਣ ਵਾਲਾ ਮਿਤ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ਗਲਾਂਨੂੰ ਪਿਟਦੇਹੈਨ ਤੇ ਸਿਰ ਖੋਹੇ ਨ ਕਿਆ ਪਰਮਹੰਸ ਹੋਵਣਾ ਵਾ ਅਗਲੇਦਾ ਪਦਾਰਥ ਖੋਹਲੈਣਾ ॥੭॥ ਪਾਛੇ ਬਾਘ ਡਾਵਣੋ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਸ਼ਰ ਆਗੇ ਅਗਨ ਤਲਾਉ ਚਿਖਾ ਵਾ ਮਾਤਾਕਾ ਗਤਭ ਵ ਨਰਕ ਗੁਤਾਂ ਦੁਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਰੰਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਛੁਟੀਐ ਵਾ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂਦਾ ਹਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੁਟੀਐ ॥੮॥ਨਿਰਮਲ ਅਮਰ ਪਦ ਜੋ ਹਰੀਗੁਰੂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

www.archive.org/details/namdhari

ਮੇਲੇ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਅ ਇਕੇ ਵਾ ਗੁਰੂ ਮੇਲ ਮੈਂ ਮਿਲਾ
ਇ ਦੇਂਦੇ ਹੈਂ॥੧੦॥ ਦੀਜ ਭਰੀ ਰੰਦੀਆਇ ਮੁਖਕ ਰ
ਕੇ ਰੰਦੀ ਬਾਤ ਉਚਾਰਦਾਹੈ ॥੧੩॥ ਲਗੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਾ
ਨ ਪ੍ਰਵਾਣਤਾਂ ਹੈ ਲਗੀ ਜਾਂ ਮਰਜਾਵੇ ਪਿਰਮਪੈ ਕਾਮ
ਕਿਆ ਬਾਣ ॥ ੧੬ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੇ ਧਰਮ
ਸੁਭਾਉ ਵਾ ਸੀਲਕਾ ਸੰਤੋਖਕਾ ਧਰਮਕਾ ਰਖਣਾ ਕਰੇ
॥ ੨੧ ॥ ਨਾਲ ਕਿਰਾੜਾਂ ਕਰੜਿਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ॥
੨੫॥ ਨਾਰਦ ਦੇ ਸਰਾਪਕਰ ਸੀਤਾ ਲੈਗਇਆ ਦਹਿ
ਸਿਰੇ ਤੇ ਲਛਮਣਜੀ ਜੂਝ ਮੂਏ ॥੨੬॥ ਵੇ ਪਰਵਾਹੁ
ਜੋ ਰਾਮਹੈ ਤਿਸਨੇ ਏਹ ਜਾਣਿਆਂਹੈ। ਜੋ ਕਿਰਤ ਨਹੀ
ਮਿਟਦਾ ॥੨੯॥ ਉਦੋਸਾਹੈ ਉਦੇ ਜੋ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਮਨ ਰੂਪੀ ਸਾਹੁ ਤਿਸਕੀ ਕਿਆ ਨੀਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਸਾਹਿਬ ਕਹੈਂ ਤੋਟ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਅਨੀ ਦ੍ਵੈਤ ਦੀ ਉ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਦ੍ਵੈਤਾਈ ਘਰਮੈਂ ਵ੍ਹੁਠੀਹੈ। ਕਿਆਵਸ
ਰਹੀਹੈ ਕੂੜੀ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਰੰਨੀ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤੇ ਧੰਮੀ ਧੁਮ
ਪਾਇ ਛਡੀਹੈ। ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਪੰਜੇ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਤੇ ਆਸਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਾ ਸੈਕੜੇ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ
ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ। ਜੋ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸੁਆਸ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਤਰਫ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ। ਖਟਣੇ ਹੈਸਨਦੰਮ ਸੁਆਸ
ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਤੇ ਖਟਦਾਹੈ ਸਹੰਮ ਦੁਖ॥੩੦॥ ਹੇ ਪਥਰ
ਕਉਲ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸੇ ਅੰਦਰੋਂ ਗੁਣਾ ਕਰਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਤੇ ਕਵਲ ਬਾਹਰੋਂਭੀ ਕੰਚਨਵਤਹੈ ਸੇ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਏ ਧੀ। ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਪਾਣੀਕੋ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਪਰਲੈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ॥੩੨ ॥ਦੋਸ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇਨੋ ਕਿਆ ਜੀਨੂੰ ਖੁਹਾਹੰਕਾਰੀ ਖਾਤੀ ਨਰਕ ਦੋਐ ਗਰਭ ਜੋਨ ਮੈਂ ॥ ਮਃ ੩ ॥੪॥ ਪਾਹਿਏਤੇ ਇਤਨੇ ਪਾਹਿ ਕਿਆ ਦੋਸ ਲਗਤੇਹੈਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਨਾਮ ਵੀਸਰ ਜਾਇ ਵਾ ਇਤਨੇ ਜੋ ਪਾਹਿ ਹੈਨ ਸੋ ਵੀਸਰਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨਾਂ ਵੇਲ ਨਾ ਭਗਤੀ ਤੂੰਬੜੀ ਗਜਾਨ ਵਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਉਂ ਪੁਰਖੈ ਘਰ ਪਤਿਬ੍ਰਤੀ ਨਾਰਹੈ॥੨੨॥ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮ ਵਰਤਲਾ ਕਾਰ ਸਰਪ ਹੈ ਬਿਖਵਾਲਾ ਜਰਾ ਘੇਰਿਆ ਹੋਕਾਇ॥੨੫॥ ਗਰਾਂਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਬੁਝੀਹੈ ਸਮਝ ਜੇਹੜੀ ਬਰਲਿਆ ਕਿਆ ਕਮਲੇਵੇਓ ॥੩੩॥ ਹਰੀਕਾ ਨਾਮ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਹੈ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸੋਈ ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾਹੋਂਦਾਹੈ ॥੫੧॥ ਲਏ ਹੁਕਮ ਫਿਰਾਓ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਲਏ ਵਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਕਰਫਿਰਾਓ ਮੋੜਲਏ ਮਨਨੂੰ ॥੫੭॥ ਧੁਰ ਸਚੇ ਖਸਮ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ ਪਠਾਇ ਭੇਜਿਆ ਕਿਆ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥ ੫੮ ॥ ਉਡ ਚੜਹਿ ਅਕਾਸ ਸੁਰਗ ਵਾ ਦਸਵਾਂ ਦਆਰ॥ਮਃ੪॥ ਕੋਈ ਆਣ ਕਰੇ ਮਿਲਾ ਵੈ ਆਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਰੀ ਦੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੇਲਮੈਂ ਮਿਲਾਇਦੇਵੇ॥੬॥ਮਾਇਦੀ ਹਉਮੈਂ ਦਾ ਤਨ ਅੰਤਰ ਜੋ ਹੈ ਕੂੜੀ ਮਾਇਆ ਕਰਕੈ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਅੰਤਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਭ ਪੂਜਦੇਹੈਂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਸਭ ਦੇਖਦੇ ਹੈਂ ਆਇ ਕਰਕੇ ॥੨੪ ॥ ਤਿਨਾਂ ਰਾਸ ਹੋਇ ਸ਼ਰਧਾ ਵਾ ਤਿਨਾਂਦਾ ਰਿਦਾ ਰਾਸ ਸਫਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸੋ ਪੁਰਸ਼ ਹਰੀਨੂੰ ਧਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਤਸੰਗਤਮੈਂ ਜੇਹੜੇ ਸਤਿਗੁ ਰਾਂਕੋ ਸੇਵੰਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਗੁਰਾਂਨੇ ਹਰੀਦੇ ਮੇਲ ਮੈਂ ਮਿਲਾਏ ਹੈਂ ਏਹ ਸੰਸਾਰ ਭਵਜਲ ਤੇ ਜਗਤ ਜੀਵਕੋ ਗੁਰੂਨਾ ਮ ਬੋਹਥ ਦੇਕਰਕੇ ਤਰਾਉਂਦੇਹੈਂ ॥ਮਃ ੫॥ ਲੁੜੰਦੜੀ ਲੋੜਦੀਹਾਂ। ਕਿਆ ਲੋਟਦੀਹਾਂ ॥੩॥ ਏਨਾਂਦਾ ਜੇਹੜਾ ਮਾਰਣਾਹੈ ਏਹ ਸਫਲ ਰਾਗਹੈ॥੪॥ ਜਾਮੂ ਸਾਨੂੰ ਇੰਦ ਰਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਤਉ ਲਖਾਂਹੀ । ਤਉ ਤੈਨੂੰ ਜਿਤਨੇ ਕਿਤਨੇ ਦਰਹੈਂ ਪਿੰਨਣੇ ਕੋ ਵਾ ਜਾਂ ਮੇਰੀਵਲ ਇਕਹੈ ਤਾਂ ਲਖਾਂਹੀ ਜੋਉ ਜਿਤੀ ਤੇਰੇ ਜੇਹੇ ਕਿਤਨੇਹੀ ਦਰਮੈ ਪਿੰਨਣੇ ਕੋ ਆਵਤੇਹੈਂ ॥੧੧॥ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆਂਦੀ ਜੋ ਬੁਧੀ ਹੈ ਕੁਥਾਇ ਜੋ ਗਲਣ ਜਿਲਣਹੈ। ਤਿਸਵਿਖੇਮਿਠੀ ਜਾਣਕੇ ਖੁਭਰਹੀਹੈ ॥੧੨॥ ਧਨੀਦੇ ਪ੍ਰੇਮਸਿਉਂ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈ ਸੋ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਲਵਦੇ ਫਿਰਦੇਹੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਹਟੜੇ ਬਜਾਰ ਸੂਵਨ ਮਨਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨਿਧਿਆਸਨ ਵਾ ਕਰਮ ਉਪਾਸਨਾ ਗਿਆਨ ਏਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰੂਪਣ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸਤਸੰਗਤਮੈਂ ॥ ੨੧ ॥

ਏਂਡੁ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੰਲਹਾਂ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਘਿੰਨਾ ਕਿ ਆ ਲੈਲਵਾਂ ਸਾਵੀ ਤੁਲੇ ਤਨਦਾ ਅਭਮਾਨ ਦੇਕਰ। ਤਨ ਜੜਾਈ ਦੁਖਮ ਸਰੀਰਮੈਂ ਧਾਰਲਵਾਂ ॥ ਮਃ੯ ॥ ੧੧॥ ਜਿਸ ਚਤਰਨੇ ਪਾਂਚ ਤਤਕੋ ਤਨ ਰਚਿਓ ਤਿਸ ਕੇ ਤਾਂਈ ਜਾਨਤੁ ਹੈ ਜਾਨ ॥੫੦॥ ਰਾਮਦੰਦ ਸਮੁੰਦ ਤੇ ਪਾਰ ਗਇਓ ਵਾ ਰਾਵਨਕੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ਰਾਮਗਇਓ ਤਾਂ ਰਾਵਨ ਮਤਗਇਓ ਵਾ ਤੁਰਾਂਦੇ ਮੁਖਤੇਉਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰਾਮਜਗਜਾਨੁਕੇ ਰਿਦੇਮੈਂ ਜਥ ਗਇਓ ਤਥ ਰਾਵਨ ਹੰਕਾਰ ਗਇਓ। ਜਿਸ ਹੰਕਾਰ ਕਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਹੈਸੀ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਿਹਰਾਮਤ ਅਮਿਤ ਮੇਹਰ ਹੋਈ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਏਨਾਂ ਵਿਖੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਤਿਗੁਰਾਂਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਜਿਤਨੇ ਸਭ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹੈਂ ॥੩॥ ਏਸ ਕਲੀ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਪੰਜ ਭੀਤੀਓਂ ਪੰਜ ਤਤਾਂ ਜੋ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਹਜ ਪਦ ਮੈਂ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸਹਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਂ ਘਣੀ ਨਿਹਪਗ ਨਿਪਤੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਛਿੰਜ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ ਦਰਵਾਜੇ ਮੈਂ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਬਾਇ ਆਤਸ ਸੰਸਾਰ ਦਰੀਆ ਕੇ ਲੰਘਣੇ ਕੋ ਸੰਸਾਰ ਹੀ ਬੋਹਿਥਾ ਹੈ ਵਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਦਿਲ ਦਰੀਆਇ ਮੈਂ ਨਾਮਹੀ ਬੋਹਿਥਾ ਹੈ ਹੇ ਵੀਰ ਮਲਾਰ ਆਲੇ ਕਮਸਲਾ॥ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬਰਾ ਕਿਆ ਵਾਸਤੇ ਖੁਦਾਇਦੇ ਸਰ ਚਉ ਕਿਆ ਕਹੁ॥੩॥ ਖਾਲਕਹੁ ਸੁਭਹਾਨ ਅਸਚਰਜ ਕਹੀਐ ਨਿੰਮਾਣੀ ਜੋ ਜਿੰਦ ਹੈਰੀ ਗਿਆਤ ਵਲੋਂ ਅੰਧੀ ਗੋਰ ਮੈਂ ਇਸਕਾ ਬਾਸ ਹੋਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨੀਸਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਆਏ ਫਰੇਸਤੇ ਕੁਦਰਤੀਕੇ ਜੋ ਅਗਵਾਨ ॥੪॥ਢਾਤਿ ਆ ਢਾਇਤੇ ਪੜਕੇ ਦੇਨ ਦੁਆਇ॥੬॥ ਜੀਭਕਟਾਏ ਕੌਲ ਸਿਰ ਕਰਾਰ ਸਿਰ ਬੇਪੀਰਾਂ ਗਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਵਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈਰਖ ਨ ਸਕਈ ਇਸਕਸ਼ਿਕੰਜ ਚੜ੍ਹਾਈਦੇਹੈਨ ॥੮॥ ਸਿਰਪਰ ਤਪਦਾਹੈ ਅਕਾਸ ਸੂਰਜ ਪੋਤਾਲੇ ਕਿ ਆ ਪਤਾਲੂਆਂ ਤੇ ਲੈਕੇ ਸਿਰਤਕ ਵਾ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਲੈਕੇ ਪਤਿ ਕਿਆਚਮੜੀ ਉਤਰਦੀਹੈ ਪਰਤ੍ਰਿਆ ਰਤਾਮਾਸ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਸਭ ਬ੍ਰਿਆਈਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਸਿਰ ਆਂਵਦਾਹੈ ॥੧੧॥ ਸਹਿਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸ ਜਿਸਨੇ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗੀ ਪੋਲ ਪਾਈਦਾਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਚੀ ਸੁਰਤਿ ਵਲੋਂ ਜੋਹੜੇ ਅਪਾਰ ਰਹੇਹੈਂ ਤੈਲੋਇਲੀਜਮ ਜੋਹੰਦੇਹੈਂ ॥੧੬॥ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਪੁਠਾ ਹੋਇ ਝੂਠਮਰ ਤਿਸਦੇ ਸਚ ਨਿਆਉਂ ਹੈ ਵਾ ਜੋਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਵਲੋਂ ਅਪੁਠਾ ਬੇਮੁਖ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਝੂਰ ਮਰਦਾ ਹੈ ਜੋਹੜਾ ਸਚਾ ਹੈ ਸੋ ਸਦਾ ਬਖਸਣੇ ਜੋਗ ਹੈ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਰਤਨਮਾਲਾ ਮਃ ੧ ॥ ਆਸਨ ਕੋ ਸਾਧਨ ਨਿਰਾਲਮ ਰਹੈ ; ਵਾ ਆਸਨਾ ਦੇ ਸਾਧਨਵਲੋਂ ਨਿਰਾਲਮ ਰਹੈ ਵਾ ਆਸਨ ਕਿਆ ਘਰ ਨਾ ਬੰਧੇ ਇਸਤੇ ਸਾਧ ਨਿਰਾਲਮ ਰਹੈ ਕਿਆ ਅਸੰਗ ਪੰਚ ਤਤਕਾ ਸਰੀਰ ਨਿਰਵਿਸ਼ੈ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਹਣ ਨੂੰ ਗਹੈ ਵਾ ਪੰਚ ਤਤ ਸਾਚ ਰੂਪ ਜੋ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਇਹ ਗਹੈ ਸਾਧੁ ਪਿੰਡ ਕਾ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰੀ ਹੋਵੇ ॥ ੨ ॥ ਇਨ ਬਿਧ ਸਹਿਤ ਹੋਵੈ ਤਉਭੀ ਕੀਜੈ ਗੁਰਕੀ ਸੇਵਾ ਵਾ ਇਹੁ ਬਿਧੀ ਤਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਭੁਦ ਪਾਉਣੇ ਵਾਲੇ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਰਖਣ ਮੈਂ ਜਿਹਬਾ ਕੋ ਨ ਦੇਈ ॥੩॥ ਘਟ ਭੀਤਰ ਜੋ ਪੰਚਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਕਰ ਜਾਰੈ ਅਹਿਨਿਸ ਗੰਭੀਰ ਬ੍ਰਿਤਾ ਕੋ ਝੜਾਵੈ ਰਹੇ ਸਾਧ ਗੁਣਾਂ ਕੋ ਨਿਵਾਜੇ ਤੈ ਚੋਰ ਆਸੁਰੀ ਕੋ ਬਾਂਧੇ ਜਮ ਜਾਗਾਤੀਏ ਦਾ ਦਾ ਨਾ ਲਗੇਗਾ ਤੋਹੁਕ ॥ ਵਾ ਤੋਲ ਕਹੀਏ ਵਿਚਾਰ ਵਾ ਤੋੜ ਪਹੁੰਚ ਪਇਆ ਹੈ ਉਤਮ ਭਲੇ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਚਿੰਨਹੈਂਵਾ ਉਤਮ ਗੁਣਾਂਕੋ ਜਿਨਾਂਨੇ ਜਖਣ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾਹੈ ਸੋ ਭਲੇਹੈਂ॥੪॥ਰਾਖੈ ਚੇਤਾ ਬੁਧੀ ਪਇਆਲ ਤਲੋਕੋ ਜੋ ਸ੍ਵਾਸ ਜਾਂਦੇਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਗਗਨ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਮੈ ਸਿੰਚ ਕਰ ਭਰੇ ਕਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪੂਰਨ ਕਰੇ ਵਾ ਪਇਆਲ ਜੀਵ ਭਾਵ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਿਸਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਚੇਤਨ ਸ
ਰ ਮੈ ਸਿੰਚ ਕਰ ਭਰੇ ਕਿਆ ਅਭੇਦ ਕਰੇ ਜਾਇਕੇ
ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਮਜਨ ਕਰੇ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖਮਨਾ ਵਾ
ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਕਰਮ ਉਪਾਸਨਾ ਗਿਆਨ। ਇਨਾਂਮੈ ਮਜਨ
ਕਰੈ ਤਾਂ ਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾਹੈ ਸਤਚਾਰ ਅੰਤਹਕਰਣ
ਤੇ ਤਿੰਨੇਗੁਣ ਪੰਚ ਕਾਮਾਦੀ ਤੇ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਏਨਾਂਕੋ
ਰੋਕਣ ਲਗਾ ॥ ੫ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੁਹਾਂ ਕੋ ਇਕਤਰ
ਚਲਾਵੈ ਇਕ ਸਰ ਪਟਣ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਹਟ ਜੋ ਚਕ੍ਰਹੈ
ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਬਾਟ ਬੂਝੈ ਵਾ ਪੂਰਬ ਜੋਹੜੇ ਚੜੇ ਕਿਆ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂਕੇ ਸਰੂਪਮੈਂ ਤਿਨਾਂਕੇਪਸਚਾਤ
ਕਿਆ ਪਿਛੇ ਆਵੈ ਵਾ ਰਵਿਸਸਿ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ
ਜੋ ਹੈ ਦੁਹਾਂ ਕੋ ਇਕਠਾ ਮਿਲਾਵੈ ਕਿਆ ਧਾਰਨਾ ਕਰੇ
ਵਾ ਜੀਵ ਈਸਰ ਦੋਨੋਂਕੋ ਇਕਠਾ ਮਿਲਾਵੈ ਵਾ ਪਟਨ
ਮੈ ਰਟ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਕੀਬਾਟਚੀਨੈ ਤਾਪਰਅਉਘਟ ਘਾਟ
ਚੀਨੈ ਕਿਆ ਸਰੂਪ ਕੋ ਚੀਨੈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਧ ਸਚ ਸਮਾ
ਇਣ ਪਾਵੈ ਜੋਹੜਾ ਜੁੜਨੇ ਕਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਏਹ
ਸਹਿਜੇ ਸਮਾਉਂਣਾ ਕਰੇ ਜੁਗਤਿ ਵਿਹੁਲੀ ਵਿਕਉ
ਜਾਇ ਬਿਅਰਥ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਧਾਣੀ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਗਿਆਨ ਬਰੋਲ ਕਰਕੇ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰ ਲੀਆ ਜਿਸਨੈ
ਵਾ ਜੈਤਾ ਰੂਪੀ ਮਖਣ ॥ ੭ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਕਾ ਮਾਨ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਾਰਕੇ ਮਿਲਾਵੈ ਆਪਣੇ ਆਪਕੋ ਵਾ ਤ੍ਰਿਹਾ ਤਤਾਂਕਾ ਜੋ ਸਰੀਰ ਤਿਸਕਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਮਾਰਕ ਮਿਲਾਵੈ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਕੋ ਵਾਚੁਕੈ ਸਿਧਾਂਤ ਜਾਣੈ ਵਾ ਨਿਗਮ ਜੋ ਵਾਚੁਕ ਹੈ ਤਿਨਾਂਕਾ ਵਾਚਜੋ ਹੈ ਅਗਮ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤਿਸਕੋ ਜਾਨੈ ਨਵਾਂ ਦੁਆਰਿਆਂ ਵਾਲਾ ਜੋ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤਿਸਮੈ ਜੋ ਮਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸਕੋ ਘਰਮੈ ਆਣ ਕਰ ਬੰਧੇ ਸਤ ਰਿਖੀ ਸਤਾਈ ਨਿਛਤ੍ਰ ਤੇ ਚਉਦਹਿ ਚਾਰ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣ। ਵਾ ਚਉਦਾਂ ਵਿਦਿਆਤੇ ਚਾਰੇਜੁਗ ਵਾ ਦਿਸਾ ਵਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਤਾਈ ਤਤ ਤੇ ਚਉਦਹਿ ਲੋਕ ਤੇ ਚਾਰ ਵੇਦ ਵਾ ਸਤ ਸਤਾਈ ਚਉਦਹਿ ਚਾਰੁ ਬਵੰਜਾ ਬੀਰ ਅਠ ਬਸੁ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀਆਂ ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਾਸਾਂ ਤੇ ਬੀਸ ਕਹੀਏ ਬਿਸੀਆ ਉਚੀ ਨਦਰ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਸਰਾਫੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਬਿਰਖਾ ਤੇ ਕੰਦਰਾ ਦੇ ਵਾਸਮੈ ਰੁਖ ਕਰੇ ਪਰ ਅੰਗ ਸੇ ਪਾਸਾ ਨਾ ਲਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਪੰਚ ਕਾਮਾਦਿਕਾਂ ਕਾ ਬੁਝੈ ਮਰਮ ਮਨ ਦੇ ਮਿਰਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੰਠ ਪਾਵੈ ॥ ੧੦॥ ਅਠ ਦਸ ਗੰਠੀ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਖੋਲੇ ਕੋਟਿ ਵਾ ਅਠਾਰਾਂ ਵਰਣ ਆਸ਼ਰਮਕੀ ਗੰਠੀ ਖੋਲੈ ਕੋਟਿ ॥੧੧॥ ਪੁਰੀਆਂ ਸਾਤ ਉਪਰ ਨੇਤ੍ਰ ਦੋਇ ਨਾਸਕਾ ਦੋਇ ਸ੍ਰਵਨ ਦੋਇ ਸਤਵਾਂ ਮੁਖ ਹੀਰੇ ਰਤਨਕੀ ਨਿਆਂਈ ਜੋ ਸੁਆਸ ਹੈਂ ਇਹ ਮਾਲਾ ਪਰੋਈ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਚੇਤਨ ਮੈ ਗਊ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜਿਨ ਚੋਈ ਹੈ ਕਿਆ ਲਗਾਇ ਹੈ ॥ ੧੩॥ ਹਿਰਦੇ ਕਾ ਮੁਕਤਾ ਉਦਾਰ ਵਾ ਛੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਬਚਨ ਸਬਦ ਜੋ ਉਪਦੇਸ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸਕਾ ਸ ਫਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨ ਚੰਚਲ ਕਰਕੇ ਚਾਇ ਪੂਰਬਕ ਨਾ ਜਾਇ ਤਮਾਸੇ ਚੰਗੇ ਅੰਗ ਜੋ ਪਰਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਤਿਨ ਮੈ ਚਿਤ ਨ ਲਾਏ ਵਾ ਚੰਗੇ ਅੰਗ ਜੋ ਬਸਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਮੈਂ ਚਿਤ ਨ ਲਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਦਿਤਾ ਉਪਦੇਸ ਅੰਗ ਹੰਢਾਏ ਕਿਆ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਵਾ ਗੁਰਾਂਕਾ ਦਿਤਾ ਬਸਤਰ ਅੰਗਹੰਢਾਏ ਪਰ ਘਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਜਾਇ ਕਰਨਾ ਕੀਜੈ ਕਥ ਉ ਸਤਤੀ ਵਾ ਰਲਾਂ ਕਥਾਂ ਨਾ ਕਰੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਜਾਇਕੇ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕੀ ਸਿਖਿਆ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਜੋ ਅਪਾਨ ਵਾਯੁ ਜੋ ਤਰੈਕੋ ਜਾਂਦੀਹੈ ਤਿ ਸਕੋ ਅਪੁਠੀਕਰੈ ਅਹਿਨਿ ਸਸਦਾ ਸਿਧੀਰੀ ਸਿਧੀ ਸ ਰੈ ਕਿਆਚਲਾਵੈ । ਪਲਟੈ ਪਵਨ ਜਦ ਤਦ ਕਮਲ ਉਲਟਦਾ ਹੈ ਵਾ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਹੈ ਇਧਰੋਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਅਪੁਠੀ ਕਰੈ ਤਾਂ ਤਰੈ ਅਹਿਨਿਸ ਸਦਾ ਸਿਧੀਰੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਚਲਾਵੈ ਜਦ ਪਵਨ ਸੁਆਸ ਪਲਟ ਕਰ ਪ੍ਰੇਸਰ ਪ੍ਰਾਣਿ ਹੋਵਨਿ ਤਾਂ ਰਿਦਾ ਕਮਲ ਉਲ ਟਕਰ ਸਿਧਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾਹੈ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ ਸੁਖਮਨਾ ਏਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੂਪ ਜੋ ਬੈਣੀਹੈ ਇਸ ਮੈ ਸੰਧ ਮਿਲਾਉ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਨੀ ਲਹੈ ਵਾ ਗਿਆਨ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਮ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੂਪ ਬੇਣੀਮੈ ਮਿਲਾਉਨੀ ਕੋ ਲਹੈ॥੧੬॥ਗਗਨੰਤਰ ਚੇਤਨ ਮੈਂ ਕ਼ਵਰ ਮਨ ਬਿਚ ਗਉਨਾ ਕਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਯਾਹੀਤੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਕਾਲਕੇ ਜਾਲ ਦੇ ਵਸ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸਚੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਰਕੇ ਨੀਸਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਵਾ ਜਿਸਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਇਸੀਤੇਕਾਲ ਕੇ ਜਾਲ ਦੇ ਵਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਚਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਸੋ ਨੀਸਾਣ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਹੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਮੈ ਸੇਨ ਸਨਿਗਧ ਹੁੰਦੇ ਹੈਂ ਵਾ ਸੈਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ॥ ੧੯ ॥ ਜਤ ਸਤ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਜਪਤਪ ਸਹਜ ਗਿਆਨ ਤੇ ਧਿਆਨਦਾ ਸਰੋਵਰਗੁਰੂਹੈ ਤਿਨਾਂ ਕਉ ਸਿਵਰਉ ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਜੋ ਪਿਰੀਦਾ ਨਾਮ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਵਾ ਘਟਘਟਮੈ ਸੋ ਪਿਰੀਦਾਨਾਮਜਾਣਿਆ ਹੈ ਵਾ ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਜੋ ਪਿਰੀਹੈ ਸੋ ਦਾਨ ਦੇਂਦੇਹੈਂ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਤੇ ਗਿਆਨ ਆਦਿਕ ਪਦਾਰਥਤੇ ਹਰਭਗਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਾਂ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਲੋਭ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਮਿਥਿਆ ਭਇ ਤੇ ਮਨ ਸੁਚਾ ਹੋਇਆ। ਨਾਉਸੁਨ ਖਸਮਦਾ ਨਿਕਾਲਾ ਕਾਲ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਏ। ਨਾਂਉ ਸੁਨਕੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗਰਭ ਅਗਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਰਖਕ ਹੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥ ੨੦ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੈ ਘੂਲੈ ਮਿਲਰਹਿਆ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਅਮਰ ਪਦ ਜੋ ਡੰਡਾ ਸਿਰੋਮਣੀ ਹੈ।ਵਾ ਸਫਾਉ ਹੈ ਵਾ ਅਮਰ ਪਦ ਕੋ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਤਿਹਾਂ ਭੁਵਨਾਂ ਦੇ ਡੰਡ ਥੋਂ ਘੁਲੇ ਛੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਕਲ ਸਰਬ ਉਰ ਤੇ ਕਲ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਵਾ ਆਸਰਬ ਉਰ ਤੇ ਕਲ ਸਾਂਤੀਕੋ ਪਾਵੰਦਾ ਹੈ ਜੋਹਬਾ ਨੂੰ ਅਉਰ ਰਸਾਂ ਦੇ ਸੁਆਦਤੋਂਬਿਰਖ ਰਹਿਤ ਕਰੈ ॥੨੧॥ ਪੂਰਨ ਕਰੇ ਤਹ ਪਵਨ ਸੁਆਸ ਤਾਂ ਕਮਲ ਸੀਧਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਵਾ ਪੂਰਨ ਸੋ ਪਵਨ ਸੁਆਸਾਂ ਕੋ ਲਗਾਵੈ ਤਿਸਕਾ ਹਿਰਦਾ ਕਮਲ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸਖੋਪਤ ਅਵਸਥਾ ਮੈਂ ਜੈਸੇ ਮਨ ਕਾ ਅਭਾਉ ਹੈ ਤੈਸੇ ਜਾਗ੍ਰਤ ਅਵਸਥਾ ਮੈ ਮਨ ਮਾਰੁ ਕਰਕੇ ਇਕੇਲਾ ਰਹੈ ਕਿਆ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹੈ ਖਿਮਾ ਆਦਿਕ ਜੋ ਮਣੀਆ ਹੈ ਮਾਣਿਕ ਮੋਤੀਹੈ ਵੈਰਾਗੁ ਏਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹਿਰਦਾ ਸਰ ਭਰਿਆ ਹੈ ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਚੜਨੇ ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਲ ਪਰੋਤੀ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਪਛਾਤਾ ਹੈ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਤਿ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਨਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਉਦਰ ਮੈਂ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਕਾ ਸਬਦ ਹੋਇਆ ਇਸ ਕਰ ਬਿਲਈਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਾ ਅਵਿਦਿਆ ਭਾਗੀ ਵਾ ਉਦਰ ਕਿਆ ਵਿਚਾਰੁ ਰੂਪੀ ਦੂਹੇ ਕੋ ਸਬਦ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਮ੍ਰਿਤੂ ਰੂਪੀ ਬਿਲਈਆ ਭਾਗੀ ॥ ੨੫ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ ਹੈ ਜੋ ਬੈਰਾਗੁ ਮਹਿ ਆਵੈ ਵਾ ਬੈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮੁਲ ਮੈਂ ਆਵੈ ਸ਼ਿਵ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੇ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਕੇ ਨਿ ਵਰਤ ਕਰਣ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈ॥ ਮੈਂ ਮਨੌਤ ਤਿਆਗੀ॥

---

੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਧੁਨਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀਕੀਆਂ ਲਿਖਜਤੇ ਰਾਗ ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨ॥ ਮਲਕ ਜਾਤੀ ਤੇ ਮੁਰੀਦ ਨਾਉ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਨਾਮ ਤੇ ਸੋਹੀਆ ਜਾਤੀ। ਦੋ ਸੂਰਮੇਂ ਅਕਬਰ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕੇ ਪਾਸ ਨੌਕਰਥੇ। ਏਕ ਸਮੇ ਕਾਬਲ ਦੇਸ ਆਕੀ ਹੁਆ ਥਾ ਅਕਬਰ ਪਾਤਿ ਸਾਹਨੇ ਖੜਗ ਤੇ ਪਾਨਾਦਾ ਬੀੜਾ ਦੋਵੇਂ ਸਭਾਮੈਂ ਰਖ ਦੀਏ। ਜੋ ਸੂਰਮਾ ਹੈ ਸੋ ਉਠਾਇ ਲਵੇ। ਮੁਰੀਦ ਨੇ ਉਠਾਇਕੇ ਕਹਾ ਹੈ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਈਏ। ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਫੌਜ ਦੇਕਰ ਆਦਰ ਦੇਕਰ ਭੇਜਦੀਆ ਜਾਇਕੇ ਕਾਬਲ ਦੇਸ ਨੂੰ ਜੀਤਲੀਆ। ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਏਹ ਫੇਰ ਆਕੀ ਹੋਇ ਜਾਵਨਗੇ। ਇਹ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਲਾ ਪਾਇਕੇ ਰਹਿਣ ਲਗਾ ਇਹ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿ ਟਕਾ ਇਕਠਾ ਕਰਕੇ ਲੈਜਾਵਾਂਗਾ ਮੇਰੇਉਤੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਚੰਦਹੜੇ ਨੇ ਉਸਪਰ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਪਾਤਿ ਸ਼ਾਹਜੀ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਨੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤੇ ਆਪ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਪਾਸੋਂ ਆਕੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਹਿਆ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਓਸ ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਹੀ ਏ। ਫੌਜਦੇਕੇ ਭੁਜਦੀ ਆਚੰਦ੍ਰਹੜੇ ਨੇ ਓਸਨੂੰ ਕਹਾ ਤੂੰ ਜਾਹਿ ਮੈਂ ਏਥ ਰਹਾਂਗਾ ਓਸਨੇ ਜਾਨਾ ਹਮਾਰ ਉਪਰ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀਹੈ ਓਸਨੇ ਕਹਾ ਹਮਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਸੂਰ ਮਿਆਂਕਾ ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਰਨ ਕਾ ਹੈ ਤੁਮ ਜੁਧ ਕਰੋ ਜੁਧ ਲਗਾ ਹੋਣੇ ਬਹੁਤ ਸੂਰਮੇ ਮੂਏ ਮੁਰੀਦ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਸੂਰਮੇ ਮਰਾਤਾ ਹੈਂ ਵੈਰ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਜੁਧ ਕਰੀਏ ਬਹੁਤ ਜੁਧ ਹੋਯਾ ਦੋਨੇਕੀ ਖੜਗ ਇਕਠੀ ਛੁਟੀ ਦੋਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੋਏ। ਢਢੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰ ਬਨਾਇਕੇ ਸੁਨਾਈ. ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਕਹੈਂ ਓਸਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੧ ॥

ਗੌੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਰਾਇ ਸਾਰੰਗ ਦੋਵੇਂ ਸਕੇ ਭਾਈ ਥੇ ਅਕਬਰ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕੇ ਟਕੇ ਭਰਤੇ ਥੇ। ਸਾਰੰਗ ਕਾ ਪੁਤ੍ ਮਉਜਦੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਕਾ ਪੁਤ੍ ਰਣਧੀਰਾ। ਕਮਾਲਦੀ ਨੇ ਚੁਗਲੀ ਕਰ ਸਾਰੰਗ ਕੋ ਕੈਦ ਕਰਾਇਆ ਸਾਰੰਗ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਇਸ ਪਾਸੋਂ ਗੁਨਾਹ ਨਹੀਂ ਹੁਆ ਐਵੇਂ ਲਾਗਬਾਜੀ ਕਰਕੈ ਕੈਦ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨਿਕਾਲਿਆ ਤਾਂ ਕਮਾਲਦੀ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਮਾਰੇਗਾ ਤਾਂ ਦੋਇ ਥੇਤਲ੍ਹਾਂ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਮਦਰੇ ਕੀਆਂ ਭਰ ਲਿਆਇਆ ਇਕ ਵਿਚ ਮਹੁਰਾ ਪਾਇਕੇ ਅਰੋ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਏ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਕੋਈ ਬਾਤ ਚਿਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਖਣੀ। ਓਸ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਇਸਦਾ ਚਿਤ ਸੁਧਹੈ ਓਸ ਨੇ ਮਹੁਰੇ ਵਾਲਾ ਦਾਰੂ ਪੀਆਇਕੇ ਓਸ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਏਹਬਾਤਰਣਧੀਰੇ ਨੂੰ ਕਹੀ ਰਣਧੀਰੇ ਪਾਸ ਧਨਨਹੀਂ ਥਾ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਧਨ ਫੌਜ ਲੈ ਕਰਕੇ ਓਸ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਕਮਾਲਦੀ ਹਾਰਿਆ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਤੀਜੇ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਮਉਜਦੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੂਰਮੇ ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਟਣਾ। ਤੂੰ ਮਾਰੇਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਤੇਰਾ ਜੇ ਮੈਂ ਮਾਰਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ। ਮਉਜਦੀ ਨੇ ਕਮਾਲਦੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੀਆ। ਛਾਛੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰ ਬਨਾਈ ਓਸ ਧੁਨਤੇ ਗਾਵਣੀ॥੨॥

ਆਸਾ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਚਿਤ੍ ਬੀਰਜ ਰਾਜਾ ਸੀ ਤਿਸਦਾ ਪੁਤ੍ ਅਸ ਰਾਜਾ ।ਰਾਜੇ ਕੀ ਰਾਣੀ ਮਰ ਗਈ ਤਿਸਨੇ ਹੋਰ ਰਾਣੀ ਵਿਆਹੀ। ਸੋ ਅਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰਕੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗੀ ਤੂੰ ਮੇਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਕਰ ਅਸ ਨੇ ਕਹਾ ਏਹ ਬਾਤ ਅਜੋਗਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਲਗਦੀ ਹੈਂ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਨ ਭਈ। ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਜੋ ਤੂੰ ਹਮਾਰੀ ਬਾਤ ਨਾ ਮਾਨੇਗਾ ਤਉ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਮਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗੀ ਅਸ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਭਾਵੈਂ ਮਰਵਾਇ ਦੇਹਾਇਹ ਬਾਤ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੁਣ ਕੈ ਬਸਤ੍ ਪਾੜ ਲੀਤੇ ਝਰੀਟਾਂ ਮਾਰ ਲੀਤੀ-
ਆਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਬਿਵਾਹੀ ਹਾਂ ਕੇ
ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ ਨੂੰ ਬਿਆਹੀ ਹਾਂ ਇਹ ਮੇਰਾ ਹਾਲ ਤਿਸਨੇ
ਕੀਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਣਕੇ ਬੜਾ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੁਆ ਹੁਕ
ਮ ਦੀਆ ਜੋ ਇਸਕੋ ਮਾਰ ਦੇਵੋ ਹਲਾਲ ਖੋਰ ਸੁੰਦਰ
ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਰ ਨ ਸਕੇ ਹਥ ਪੈਰ ਵਢ ਕੇ ਖੂਹ ਵਿ
ਚ ਸੁਟ ਦੀਆ ਓਥੇ ਵਣਜਾਰੇ ਜਲ ਕਢਣ ਲਗੇ
ਦੇਖੇਂ ਤਾਂ ਬਾਲਕਾ ਡਿਗਾ ਹੈ ਓਨ੍ਹਾਂ ਕਢ ਲੀਤਾ ਤੇਲ
ਤਪਾਇਕੇ ਹਥ ਪੈਰ ਤਲੇ । ਬੈਲ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੇ
ਵਣਜਾਰੇ ਲੈ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਇਕ ਤਾਲ ਤੇ ਆਏ ਇਕ
ਧੋਬੀ ਬਸਤ੍ ਧੋਂਦਾ ਸੀ ਧੋਬੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਲਕ ਵੇ
ਚਣਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਮੁਲ ਕਰਕੇ ਲੈ ਲੀਤਾ ਧੋਬੀ ਤਲਾਵ ਤੋਂ
ਬਸਤ੍ ਬਲਦ ਉਤੇ ਲਦ ਕੇ ਬਾਲਕ ਬੀ ਬੈਠਾਇ ਦੇ
ਵੇਂ ਓਹ ਬਸਤ੍ ਘਰ ਲੈ ਆਵੈ ਕਰੇ ਰੋਜ । ਕਿਸੀ ਸ
ਮੇਂ ਓਸ ਗਾਉਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਇਆ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ
ਕਹਾ ਰਾਜ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਈਏ ਏਹ ਬੀਚਾਰ ਹੋਇਆ
ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਬੰਦ
ਕੀਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਜਿਸਦੇ ਹਥੋਂ ਕੁੰਜੀ ਬਿਨਾਂ ਜੰਦ-
ਰਾ ਖੁਲ ਜਾਵੇ ਓਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਦੇਈਏ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਆਂਵਹੈ ਧੋਬੀ ਨੇ ਬੈਲ ਤੇ ਬਸਤ੍ ਲਦ
ਕੇ ਬਾਲਕ ਬੈਠਾਇਆ ਬੈਲ ਤਖਤੇ ਨਾਲ ਆਨ ਲ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕਾ ਬਾਲਕ ਨੇ ਹਥ ਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜੰਦਰੇ ਖੁਲੇ ਪਹਿ
ਰੇ ਵਾਲਿਆਂ ਕਹਿਆ ਇਹ ਸ਼ੂਦਰ ਹੈ ਅੰਗ ਕਟੇ ਹੈਂ
ਹੁਕਮਹੈ ਇਸਕੋ ਰਾਜਕਰਨਕਾ ਓਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਉ
ਨ ਹੈਂ ਤੂੰ ਓਸ ਨੇ ਕਹਾ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਰਜ ਰਾਜਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਹਾਂ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਸਨੇ ਕਟੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ
ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਹੂਆ। ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਰਜ ਕੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਕਾਲ ਪੈ
ਗਿਆ ਰਾਜੈ ਕਹਾ ਅਮਕੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਅੰਨ ਹੈ ਅੰਨ ਲੈ
ਆਓ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਅਸ ਰਾਜਾ ਸੇ ਅਨਾਜ ਬਹੁਤਾ ਭੇ
ਜਿਆ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਰਾਜੇ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ ਦਿਤੀ
ਸੁਨਕੇ ਰਾਜਾਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਅਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਕਰ
ਕੇ ਆਪ ਰਾਜਾ ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੋ ਚਲਾ ਗਇਆ।
ਅਸ ਰਾਜੈ ਨੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕੀਆ ਪਰਜਾ ਸੁਖੀ ਹੋ-
ਈ। ਛ ਛੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰ ਬਨਾਇਕੇ ਟੁੰਡੇ ਨੂੰ ਸੁਨਾਈ।
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈਂ ਓਸ ਧੁਨ ਤੇ ਗਾਵਣੀ। ਵਾ ਸੂਰਮਾ ਸੀ
ਅਸ ਵਾ ਮੋਹਿ ਵਿਵੇਕ ਕੀ ॥ ੨ ॥

ਵਾਰ ਗੂਜਰੀ ਕੀ॥ਸਿਕੰਦ੍ ਬ੍ਰਾਹਮ ਦੋਇ ਸਰਦਾਰ ਥੇ
ਜੋ ਕਿਸੀਕੇ ਲੜਕੀ ਬਿਆਹੀ ਹੋਦੀ ਆਂਵਦੀ ਸੀ ਸੋ
ਆਪਣੇਪਾਸਮੰਗਾਇਲੈਂਦਾਸੀ।ਇਕ ਸਮੇ ਬ੍ਰਹਮਣਾਕੀ
ਲੜਕੀਬਿਆਹੀ ਹੋਦੀਆਈ।ਬ੍ਰਾਹਮ ਨੇ ਕਹਾ ਨੌਕਰ
ਕੋ ਹਮਾਰੇਪਾਸ ਲੇ ਆਓ।ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਸਿਕੰਦਰ ਪਾਸ ਚਲਿਆ ਗਇਆ । ਬ੍ਰਾਹਮ ਨੇ ਸਿ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੰਦਰ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੋ ਹਮਾਰਾ ਚੋਰ ਦੇ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜੁਧ ਕਰ ਸੂਰਮਿਆਂ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੁਧ ਕਰਨਾ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮ ਨੈ ਸੈਨਾਂ ਕੋ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰਿ-ਆ ਸਿਕੰਦਰ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸਿਕੰਦਰ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮ ਕੋ ਪਕੜ ਲੀਆ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਕੀ ਵਸ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੰਨਾਂਗਾ ਸਿਕੰ-ਦਰ ਨੇ ਕਹਾ ਪਰਧਰਮ ਕਾ ਛੀਨ ਕਰਨਾ ਛਡ ਦੇਹ ਏਹ ਬਾਤ ਮਨਾਇਕੇ ਛਡ ਦੀਆ। ਵਾਰ ਬਨਾਇਕੇ ਸਿਕੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁਨਾਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈਂ ਤਿਸ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੪ ॥

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਲਲਾ ਬਹਿਲੀਮਾ ਦੋਇ ਸ ਰਦਾਰ ਥੇ ਏਕ ਸਮੈ ਦੁਰਭਿਖ ਪੈ ਗਇਆ ਬਹਿ-(ਵਾਕੂ ਲਾਂ) ਲੀਮੇ ਕੇ ਦੇਸਮੈਂ ਜਲਕੀਆਂ ਕੂਆਂ ਵਗਦੀਆਂਸੀ ਲ ਲੈਕੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਜਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਹਿਲੀਮੇ ਨੂੰ ਕਹਿ-ਆ ਜਲ ਦੇਹ ਛਿਵਾਂ ਭਾਗ ਅੰਨ ਲੈ ਲੈਣਾ। ਬਹਿ ਲੀਮੇ ਨੇ ਲਲੇ ਕੋ ਜਲ ਦੇ ਦਿਤਾ। ਜਾਂ ਅੰਨ ਪਕਾ ਤਾਂ ਬਹਿਲੀਮੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਭਾਗ ਦੇ ਦੇਹਿ। ਲ ਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ। ਆਪਣਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਲੈ ।ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਬਹਿਲੀਮੇਨੇ ਸੈਨਾਂ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਅਰ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਆਇਆ । ਆਇ ਕੇ ਜੁਧ ਕਰਨੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਲਗਾ । ਲਲਾ ਕੋ ਬਹਿਲੀਮੇ ਨੇ ਪਕੜ ਲੀਆ ਅੰਨ ਖੋਸ ਲੀਤਾ । ਫੇਰ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਛੇਵਾਂ ਭਾਗ ਲੈ ਕੇ ਅੰਨ ਲਲਾਕੋ ਦੇਦੀਆ ਢਾਢੀਆਂਨੇ ਵਾਰ ਬਨਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਹੈਂ ਓਸ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੫ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਜੋਧ ਤੇ ਵੀਰ ਦੋ ਸੂਰਮੇ ਥੇ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਏ ਜੰਗਲ ਮੈ ਰਹਿਤੇ ਥੇ । ਕਾ ਬਲ ਥੀਂ ਮੇਵੇ ਦੀਆਂ ਡਾਲੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੀ ਰਾਹ ਵਿਖੇ ਖੋਸ ਲੈਂਦੇ ਸੀ । ਕਾਬਲ ਦੇ ਸ ਕਾ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਸੋ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਖੋ ਸ ਲੈਂਦੇ ਸੀ । ਜਾਇਕੇ ਇਹ ਬਾਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਕਬ ਰ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸੁਨਾਈ । ਹੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੋਇ ਤੁਮਾਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਸੂਰਮੇ ਹੈਂ । ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਜਾਇ ਕੇ ਪਕੜ ਲਿਆਵੇ । ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਫੌਜ ਗਈ ਜਹਾਂ ਜੰਗਲ ਮੈ ਰਹਿਤੇ ਥੇ ਓਥੇ ਜਾਇ ਉਤਰੇ । ਇਹ ਦੋ ਵੇਂ ਸੂਰਮੇ ਨਿਕਲੇ ਬਹੁਤ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਸਭ ਸੈਨਾਂ ਮਾ ਰ ਦਿਤੀ । ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਅਕਬਰ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਹੋਰ ਸੈਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਆਪ ਆਇਆ ਓਥੇ ਉਤਰਿਆ ਰਾਤ ਨੂੰ ਓਹ ਦੋਵੇਂ ਸੂਰਮੇ ਨਿਕਲੇ ਬਹੁਤ ਸੈਨਾਂ ਮਾਰੀ ਜੁਧ ਕਰਦਿਆਂ ਦਿਨ ਹੁਆ । ਓਹ ਭੀ ਦੋਵੇਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਗੇ ਪਿਛੋਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਵਾਰ ਬਨਾਇਕੇ ਸੁਨਾਈ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈਂ ਜੋਧੇ ਵੀਰੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਕੀ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੬ ॥

ਮਹਿਮਾ ਹਸਨਾ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਰਦਾਰ ਥੇ ਹਸਨੇ ਕੋ ਕੁਛ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਅਰ ਮੁਖਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਟਕੇ ਤਾਰਨ ਜਾਇਆ ਕਰੇ ਜਿਤਨੀ ਵੇਰੀ ਜਾਏ ਲਿਖ ਲੈ ਜਾਇਆ ਕਰੇ ਹਸਨਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਮਹਿਮਾਂ ਗ਼ੈਰ ਹਾਜ਼ਿਰ. ਇਹ ਬਾਤ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਸੁਨ ਕੇ ਕਹਿਆ ਮਹਿਮੇਕੋ ਪਕੜ ਲੈਆਵੋ। ਹਸਨਾ ਪਕੜ ਲਿਆਇਆ। ਕੈਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹਸਨੇ ਨੇ ਰਾਜ ਖੋਸ ਲੈ ਲੀਤਾ । ਏਕ ਸਮੇ ਅਕਬਰ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੋ ਚਲੀਏ ਬਾਹਿਰ ਰੋਹੀ ਮੈਂ ਲਕੜੀ ਗਡੀ। ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਇਸ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮਾਰੋ। ਕਿਸੀ ਕਾ ਨਾ ਲਗਾ ਕਿਸੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ ਕਾ ਧਨੀ ਸੋ ਤੋ ਆਪ ਕੀ ਕੈਦ ਮੈਂ ਹੈ । ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਬੁਲਾਓ ਕਢ ਲਿਆਵੋ। ਕਹਾ ਇਸ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਮਾਰੋ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਹਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਗ ਲੈ। ਮਹਿਮੇ ਕਹਾ ਬਿਨਾਂ ਗੁਨਾਹ ਤੇ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਹਾਂ ਮੈ। ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਹਸਨੇ ਨੇ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਹੋਰ ਕੀ ਮੰਗਾਂ। ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕੇ ਸੈਨਾ ਦਿਤੀ ਰਾਜ ਲੈ ਲਿਆ। ਹਸਨੇ ਕੋ ਪਕੜਿਆ ਹਸਨੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮਾੜੀ ਬਾਤ ਹੋਈ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਏ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਬਖ-
ਸ਼ਿਆ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਕੋ ਚਲ੍ਹਾ ਗਿਆ।
ਢਾਢੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰ ਮਹਿਮੇਂ ਨੂੰ ਸੁਨਾਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹੈਂ ਤਿਸ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੭ ॥
ਮਲਾਰਕੀਵਾਰ॥ਰਾਣਾ ਕੈਲਾਸਤੇ ਰਾਣਾਮਾਲਦੇ ਦੋਵੇਂ
ਸਰਦਾਰ ਰਜਪੂਤ ਪਹਾੜ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ। ਤਿਨਾਂਕੇ
ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਧਨ ਬਹੁਤ ਥਾ ਧਨ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਤੇ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਕੈਲਾਸ ਨੇ ਧਨ ਸਭ ਲੈ ਲੀਤਾ
ਮਾਲ ਦੇਇਨੇ ਬਹੁਤ ਕਹਾ ਧਨ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦੇਹ ਲੋਕ
ਭੀ ਕਹੈਂ ਉਸਨੇ ਨ ਮੰਨੀ ਦੁਹਾਂ ਕਾ ਜੁਧ ਹੋਇਆ
ਮਾਲ ਦੇਇਨੇ ਕੈਲਾਸ ਕੋ ਪਕੜ ਕਰ ਕੈਦ ਕਰ
ਲੀਆ ਇਕ ਬਰਸ ਕੈਦ ਮੈਂ ਰਖਿਆ ਫੇਰ ਧਰਮ
ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਛਡਿਆ ਧਨ ਵੰਡ ਕੇ ਦਿਤਾ ਮਾਲਦੇ
ਇ ਕਾ ਜਸ ਹੁਆ ਢਾਢੀਆਂਨੇ ਵਾਰ ਬਨਾਇਕੇ ਮਾਲ
ਦੇਇ ਨੂੰ ਸੁਨਾਈ। ਉਸ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੮ ॥
ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਮੂਸਾ ਸਰਦਾਰ ਪਠਾਣਸੀ। ਇ
ਸ ਦੀ ਮੰਗ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਜਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਮੈਂ ਰਹਿ
ਤੀ ਥੀ। ਓਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰਦਾਰ ਆਂਦਾ ਸੀ
ਉਸਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਪੈ ਗਈ ਦੇਖਕੇ ਮੋਹੇ ਗਏ ਦੋਨੋ
ਉਹ ਵਿਚ ਵਕੀਲ ਪਾਇਕੇ ਸਲਾਹ ਮਿਲਾਇ ਨੇ
ਵਿਵਾਹ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਇਆ ਧਨ ਕਾ ਬਹੁਤ ਹੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਸੀ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਕੀ ਕਰ ਲ੍ਹੇ
ਮੂਸੇ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰ ਹੋਈ ਮੇਰੀ ਮੰਗ ਵਿਆਹੀ ਹੈ ਕਿਸੇ
ਨੇ ਚਿਤ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰੀ ਚੁਪ ਕੀਤਿਆਂ ਹਮਾਰੀ ਨਿੰਦਾ
ਕਰੇਂਗੇ। ਮੂਸਾ ਕਾਇਰ ਹੈ ਇਹ ਬਾਤ ਵਿਚਾਰਕੇ ਪ-
ਤ੍ਰਕਾ ਲਿਖੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰੀ ਮੰਗ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾਲ
ਵਿਆਹੀ ਹੈ। ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਬਲ ਦਿਖਲਾਈਏ। ਉਸ
ਨੇ ਕਹਾ ਦੇਖੋ। ਤਬ ਮੂਸਾ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਗਇਆ।
ਲਗਾ ਜੁਧ ਕਰਨੇ। ਬਹੁਤ ਮੂਏ ਤਬ ਮੂਸੇ ਕੀ ਜੀਤ
ਉਸ ਕੀ ਹਾਰ। ਕੁਵਰੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਸ ਤੇ
ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਇਸ ਤੇ ਰਾਜੀ ਹਾਂ। ਤਬ
ਛੋਡ ਦੀਆ ਸਿਰੋਪਾਇ ਦੀਆ। ਢਾਢੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰ
ਬਨਾਇ ਕੇ ਮੂਸੇ ਨੂੰ ਸੁਨਾਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੈਂ ਮੂਸੇ
ਕੀ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵਣੀ ॥ ੯ ॥

ਇਤਿ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰੂੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀਆਂ ਧੁਨਾ ਸੰਪੂਰਨੰ॥

॥ ਸੁਭੰ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

ਉਤਮ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਕ

ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸੰਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਬਨਾਈ ਹੈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਣੇ ਬਨਾਉਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ੧੪ ਅਧਿਆਇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਅੰਨ ਆਦਿਕਾਂ ਦੇ ਗੁਣ। ਆਲੂ ਤਰਕਾਰੀਆਂ ਸਭ ਮਸਾਲਿਆਂ ਦੁਧ ਘਿਉ ਅੰਗੂਰ ਸੰਦਲ ਕੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਤੇ ਅਚਾਰ ਆਦਿਕਾਂ ਦੇ ਬਨਾਨ ਦਾ ਢੰਗ ਸਬ ਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਾਲਾਂ ਚਾਵਲ ਰੋਟੀਆਂ ਪੁਲਾਉ ਵੜੇ ਪਕੌੜੇ ਕੜੀ ਸਭ ਤਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਵਗੈਰਾ ਦੇ ਬਨਾਉਨ ਦਾ ਨਿਰੂਪਣ ਹੈ ॥

ਗੱਲ ਕੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਦਾਲ ਛਾਜੀ ਸਾਗ ਭੱਤ ਨਿਮਕੀਨ ਤੇ ਮਿਠੇ ਪੁਲਾਉ ਮੇਵੇਦਾਰ ਸਾਦੀ ਪੂਰੀ ਕਚੌਰੀ ਚਟਨੀਆਂ ਬਨਾਉਨ ਦਾ ਵਰਨਨਹੈ ਕੀਃ ।।)

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਧਰਮ

ਇਸ ਵਿਚ ੨੫ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਰ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸੰਤ ਸ੍ਵਾਮੀ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਜੀ ਉਦਾਸੀਨ ਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਮੰਦਾਲ ਸਾ, ਸੁਕਲਾ, ਸ਼ੈਵ, ਸੁਲਭਾ, ਮੈਤ੍ਰੇਈ, ਪਾਰਬਤੀ, ਸੁਕੰਤਲਾ, ਦਮਯੰਤੀ, ਕੈਕੇਈ, ਸੁਨੀਤਾ, ਚਿੰਤਾ, ਅਰਸ੍ਤੀ, ਜੈਮਲ ਕੀ ਰਾਨੀ ਤਾਰਾ ਬਾਈ, ਸੀਤਾ, ਦਰੋਪਤੀ, ਵਿਦਜਾਵਤੀ,ਅਹਿਲਿਆਬਾਈ, ਦੇਵੀ ਭਵਾਨੀ, ਵੇਸ਼ਜਾ, ਪਤੀਬ੍ਰਤਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਨੀ, ਧਾਨ ਕੂਟਨੇ ਵਾਲੀ ਬਨੀਏ ਕੀ ਲੜਕੀ, ਸਤਵੰਤੀ, ਆਦਿਕ ੨੫ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਅਰ ਬਹਾਦਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਸਿਖਜਾ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਡੀਆਂ ਕੈਸੀਆਂ ਪਤਿਬਰਤਾ, ਬਹਾਦਰ, ਦਲੇਰ ਤੇ ਵਿਦਜਾਵਾਨ ਹੋ ਗੁਜਰੀਆਂ ਹਨ ਸਫਾ ੨੦੦ ਕਾਗਜ਼ ਛਾਪਾ ਚੰਗਾ ਕੀਮਤ ।।)

ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ
ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ ਬੰਗਾ ਸਿੰਘਪੁਰੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary NamdhariElibrary@gmail.com